ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 115 (1584) | Четвъртък, 2 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Гостува ни делегация от Хмелницка област

По-възрастните граждани на Силистра още си спомнят утрото на 8 септември 1944 година. Все ки миг се очакваше съветските войски да преминат границата и сърцата преливаха от радост и тревога. Беше първа среща със съветски хора и тя не може да се забрави. Силистренци са и горди с нея, защото първи в страната отвориха широко вратите на приятелството и сътрудничеството и дадоха воля на дълго таената любов към кръвните ни братя.

Те не останаха само наши освободители. По братски започна ха и да ни помагат в съзижда нето на онази светла сграда, която в страната на Ленин бе из висила вече огромен ръст. За 25 години дружбата ни със Съветския съюз се разви и даде таки ва плодове, че двете страни мо гат да служат за образец на ин тернационално сътрудничество. Много окръзи и селища от стра ната ни установиха тесни връзки с области и селища от необятна та съветска страна. Силистренски окръг установи контакт с Хмелницка област на Украинската ССР. И всяка измината година връзките ни се задълбочават и стават все по-плодотворни.

Освен официални делегации по повод на важни събития ние посрещаме от Хмелницка област и изпращаме там и делегации за обмяна на опит в най-различни сектори на обществено-политическия, икономическия и културен живот. Такава делегация пристигна в окръга ни от Хмелницка област в понеделник. В нея са включени лекторът от Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна Николай Петрович Хижняк — ръководител на делегацията, инженер-строителят Григорий Яковлевич Коваленко, инженер-мебелистът Едуард Казимирович Поворожнюк, специалистът по обществено хранене Константин Иванович Полохин, работникът в областта на културата Юрий Иванович Кузменко и журналистката от редакцията на областния вестник „Радянске падиля“ Анна Иванова Гула.

В продължение на една седмица членовете на делегацията ще посетят много наши предприятия и учреждения, за да се запознаят с интересуващи ги въпроси на икономиката и културата. Гостите ще разгледат и забележителностите в окръга и Силистра, която е в навечерието на големи юбилейни тържества.

(СТ)

ПОВЕЛЯТА НА ДЕНЯ Е: бързо прибиране на пролетниците, срочна и висококачествена сеитба

В помощ на селското стопанство тази година се притекоха и работници, и служители от града, ученици и студенти.

НА СНИМКАТА: Студенти от Икономическия институт в Свищов берат царевица в ТКЗС — Белица.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Точно сега не е време за успокоение

Когато човек минава по земли щето на ТКЗС — Средище, мно го хубаво впечатление правят подготвените площи за есенна сеитба. Земята е равна, няма никакви буци и всичко това не може да не даде своето положително отражение върху очакваните добиви догодина. Точно в опреде ления срок в стопанството се започна и есенната сеитба. Вече са засети 1 100 декара ечемик и 500 декара пшеница. Първите дни показаха, че при добрата подготовка и организация сеитбата може да се извършва ритмично, на необходимото агротехническо ниво и да се завърши в определения срок.

За нормалното протичане на сеитбата са необходими обаче навреме подготвени площи. Наистина в момента за прибирането на царевицата са хвърлени всички налични сили. На всеки кооператор и служител са определени по пет декара. И даже в почивните дни хората са в царевичните блокове. На помощ са се притекли и работниците от ТПК „Метал“ и „Девети септември“ от Силистра и учениците от Средище. Двата кукурузокомбайна работят с пълен капацитет. Ръководителите на стопанството смятат, че ще успеят да подготвят необходимите площи и да завършат на 20 октомври сеитбата на пшеницата. Но тази увереност не почива на реална основа.

Досега в стопанството са подготвени едва 36 процента от предвидените площи за есенна сеитба. Или с 16 процента под средното за окръга. Това е тревожно. Вярно е, че в момента площите се подготвят много трудно. Налага се някои площи да се обработват по 5-6 пъти. И затова би трябвало да се измени организацията на оранта и обработката. В това отношение трябва веднага да се мине на денонощна оран. Ху бавото време да се използува най-рационално.

В стопанството на 30 септември бяха изпробвани 4 зърнокомбайна, приспособени за прибиране на царевица. Резултатът бе много хубав. В тия дни ще се приго дят още няколко комбайна. Обаче прибирането на царевицата в Средище започна на 17 септември. Не можеше ли да се предви ди сгъстяването на селскостопанските работи, недостигът на работна ръка в момента и да се приготвят тези комбайни по-рано?

Една груба сметка показва, че място за успокоение и оптимизъм по отношение срочното завършва не на сеитбата в ТКЗС — Среди ще няма. Защо? Стопанството има подготвени 8 520 декара площи. С наличните машини на ден ще може да се засяват средно по 1 350 декара. През последните десет дни в стопанството средно на ден се подготвят около 300 декара. При този ход на работата максимум след десет дни стопанството няма да има готови площи за сеитба. А известно е на всички, че удължаването на срока на сеитбата ще бъде за сметка на всички останали показатели. Или в края на кращата ще се повторят миналогодишните грешки и решението на Бюрото на ОК на БКП за получаването на 420 кг пшеница от декар в Средище не ще се изпълни. А време и възможности има. Още не е късно. Не е нужно да се дават указания и инструкции какво трябва да се прави. Задачите са пределно ясни и конкретни. Нищо друго не остава освен да се изпълняват.

Али РИЗОВ

Работничките Еленка Филипова и Иванка Колева от предачния цех на промкомбинат „Текстил“ са едни от най-добрите в бригадата за комунистически труд „Валентина Терешкова“.

На хубава оран — хубаво се сее!

Още щом влезете в района на ТКЗС — Голеш, веднага ще ви направят впечатление добре подготвените блокове. Край някои от тях са наредени пълни чували и току в далечината се показват редосеялки, понесени от бързоходни беларуси.

Последният ден на септември завари трактористите от голешката бригада за комплексна механизация в местността „Делиси кулак“. Момчетата на Иван Бабов започнаха сеитба на фарове и когато слънцето надникна зад баирите, те вече бяха засели десетки декари.

Първата ни среща бе с Димитър Енчев — млад, чернокос левент. Той майсторски изведе машината до ремаркето, в което още отрано бяха превозени необходимите семена. Сеячът Мехмед Якубов запрехвърля пълните чували и след малко заредена та редосеялка беше отново готова за работа.

— Доволен ли си от сеитбата, Димитре?

— На хубава оран — хубаво се сее!

Хубава оран... Колко много усилия и напрежение са необходими, за да може да се направи такава положителна оценка. За тях най-добре може да ни разкажат и бригадирът, и заведущ участъка Г. Влашев.

Заварихме двамата мъже в слънчогледовия блок, близо до стопанския двор. Тук започваше усилена работа. И трябваше да се реши с какви средства в този случай блокът ще бъде най-добре подготвен. Водеше се спор не за случайни и повърхностни неща, а за това как да се обработи земята, за да се постигне подобър орен пласт, да се създадат условия за влагозапасяване.

— Нали целта ни е да получим висок добив от пшеницата? Не бива тогава да жалим сили, а да създадем най-подходящо легло за семената.

С мнението на заведущ участъка трябваше да се съгласят всички. Трактористите поведоха тежките машини, зад които се поне соха облаци прах.

— Ех, да беше паднал повечко дъжд, колко по-лесно и побързо щеше да стане всичко тогава...

Думите на първия тракторист се заглушиха от шума на дизела. Той понесе над прясната угар буцоразбивача, под чиято тежест пръстта ставаше по-ситна.

— След буцоразбивача ще ми нат дисковите, а след тях изравнителят. Наложи ли се, ще правим още обработки. Но площта при всички случаи ще бъде довдена до градинско състояние.

Иван Бабов попридръпна кожената си дреха и превъртя ключето на мотора. Чакаше го още един напрегнат ден. Трябваше да посети всички машини. Да провери на каква дълбочина падат семената. Да направи където е необходимо нужните корекции. Пък ще се отбие и в канцеларията на стопанството. Да провери защо не се дават в окръжния център необходимите данни и в таблицата са на едно от последните места. Та само тяхната бригада зася вече 1 300 дка ечемик — половината от планираната площ.

...Напрегнати есенни дни. Подчинени на едно едничко решение — да се засее по-навреме, по-доброкачествено.

С. ГЕОРГИЕВА

Трудолюбиви помощници

Веселият детски глъч, който преди известно време наруши тишината на училищния двор, сега се разнесе и из полето. От една седмица пионерите от дружина „Митко Палаузов“ в с. Ножаре во помагат на своите родители в прибирането на реколтата.

Малките трудолюбиви помощници прибраха паднали слънчогледови пити от 900 дка, почистиха 50 т царевица и предадоха само за три дни около 1 000 низи тютюн. Със средствата от бригадата ще бъдат закупени нови пособия и прибори за обзавеждане лабораториите и кабинетите в училището.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Нужна е по-добра организация

Продължителната зима и късото лято създадоха много трудности в селското стопанство. Те наложиха сега по-голяма мобилизация на всички работоспособни хора както в селата, така и в градовете на Силистренски окръг.

Като се изхожда от това, бе поставена задача на всички предприятия и учреждения да оберат определени декари царевица, за да се ускори подготовката за есенната сеитба. Със задоволство трябва да се отбележи високото съзнание на работниците и служителите, които всяка сутрин в ранни зори потеглят за съответните селища и вечерта се връщат при своите семейства.

За да има резултат от тяхната работа, е необходима добра организация при извозването им и минимум грижи през деня — организиране брането, сечето, снабдяването с вода и др. В много ТКЗС грижите за тези бригади са на висота. Например в ТКЗС — Ситово, Бабук, Срацимир постоянно има хора между работниците, навреме се превозват от града и обратно, снабдяват се с необходимите пособия и т. н. Някои стопанства обаче допускат грешки в организацията на работата на тези бригади. Това води до скандални последици. Например, ТКЗС — Чернолик на 28 т. м., неделя, изпрати бригада от промкомбинат „Камъшит“ — около 600 души работници с 8 камиона. Първите потеглят в 6,30 часа сутринта, а последните в 11,30. През времето на работата не е имало достатъчно вода — само едно буре. Хората жадували, бавно се разпределяли по работни участъци и работата не потръгнала.

Вечерта извозването започнало от 17 часа само с 5 коли. Това е било причина последните работници и работнички да се приберат в 22 часа, а много от тях оставили деца по домовете си.

Това произшествие има лоши последици. Необходимо бе организацията на такава голяма бригада предварително да се обмисли и ако няма възможност за бърз транспорт, да не се поема ангажимент за участие на толкова много работници за един ден. Тогава не биха се допуснали тези неуредици. Но след колко време ще се свърши работата?...

Такива случаи има и в ТКЗС — Межден, Средище.

Бригадите в окръга продължават. Грижите за безопасен и своевременен превоз, за добра организация на техния труд по блоковете трябва да бъдат постоянни.

(СТ)

СЪЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 29. IX. 1969 г.

ТКЗС	Сеитба на ечемик в %	Сеитба на пшеница в %	Подготвени площи за сеитба в %	Прибрана царевица за зърно в %
Айдемир	14	8	50	34
Калипетрово	60	0	54	23
Бабук	4	5	34	37
Алфатар	30	0	31	38
Алеково	20	15	62	53
Иширково	50	3	38	66
Смилец	62	7	97	47
Попина	56	0	70	61
Сребърна	25	8	56	75
Ситово	23	0	56	23
Срацимир	48	0	60	38
Кайнарджа	19	0	52	55
Голеш	0	0	50	8
Средище	28	2	36	46
Тутракан	0	3	54	40
Нова Черна	13	15	60	56
Белица	45	2	44	53
Главиница	0	11	80	100
Ст. Караджа	100	6	54	59
Сокол	37	4	52	22
Зафирово	0	14	52	26
М. Преславец	15	0	68	72
Дулово	33	0	33	73
Межден	0	0	33	42
Окорш	18	0	100	60
Секулово	65	1	54	31
Добротица	17	0	55	40
Чернолик	31	8	48	66
Паисиево	71	0	42	75
В-ко за ТКЗС	29	4	52	49

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ДВЕ ДИВИЗИИ ДЕЗЕРТЬОРИ

Управляващите кръгове на САЩ явно са разтревожени от разрастването на антивоенните настроения в страната и особено сред въоръжените сили. Ясно е, че се безпокоят по този повод онези, които биха искали да виждат в американския войник безропотен и послушен изпълнител на волята на привържениците на военни **авантюри. Именно** от такива позиции разглежда въпроса сп. „Юнайтед стейтс нюз енд уърлд рипорт“, орган на монополите на Съединените щати.

„Във **въоръжените сили** (на САЩ)... сега се наблюдават много случаи на бунтове, неподчинение, расови сблъсквания, дезертьорство и самоволни отлъчвания“, с яд констатира списанието. Неговите редактори се опитват да обяснят понижаването на моралното състояние и дисциплината на личния състав на въоръжените сили с коварно, „предумишлено настъпление на радикалните групи“. Наистина списанието е принудено да признае, че не малка роля за това играе общонародното възмущение от мръсната война във Виетнам. Но то е склонно да я разглежда само като „повод за нападки“, които „**са част от по-широка кам**пания срещу цялата обществена система на Съединените щати“.

Тук именно би трябвало да се замислят авторите на статията: защо хората, които се обявяват против тази война, започват да долавят несъвършенството на цялата американска обществена система? Но списанието не се за труднява с анализ на истинските причини **на дадено явление. То** знае, че отговорът на главния въпрос, за кого е изгодна войната, не може да прозвучи от неговите страници. Вместо това то напада военнослужещите, които все по-често проявяват „неподчинение“.

„Армията се сблъсква с такъв тип наборници — пише „Юнайтед стейтс нюз енд уърлд рипорт“, които досега извънредно рядко са се срещали в американската практика — с хора, които се отказват да дават клетва за вярност към Съединените щати и че ще се сражават за своята страна“. Наистина младите американци все по-малко са склонни да отъждествяват своята вярност към родината с антинародната политика на правителството и не изпитват желание да се бият за интересите на монополите, които нямат нищо общо с истинските национални интереси. Но списанието естествено не иска, пък и не е в състояние да направи такъв извод.

Неговото съчувствие не е на страната на онези, които се борят против войната и за справедливостта.

Според посочени в статията данни „само през 1968 г. 39 239 души са били причислени към дезертьорите. Това се равнява на две и половина пехотни дивизии“. Същата година, съобщава списанието, 809 души са били осъдени за опит да не се подпишат под повиквателните, 5 000 млади хора са избягали в Канада, а над 200 военнослужещи — в Швеция. Едва ли „Юнайтед стейтс нюз енд уърлд рипорт“ би могло да съобщи истинските цифри „на небоевите загуби“ на американските войски. Може да се предполага, че те са още повнушителни.

Масовостта на антивоенното движение в САЩ се потвърждава и от други факти, за което списанието пише с болка на сърцето. Извънредно „безпокои военните ръководители, работниците от системата на образованието и гражданските длъжностни лица“ фактът, че „студентите прибягнаха към насилие, за да изгонят вербуващите лица от територията на университетите. Ръководствата на някои колежи, отстъпвайки на натиска, ликвидираха съществуващите там поделения на учебния корпус за офицери от резервите — главни източници на подготвени младши офицери“.

Списанието е принудено да признае, че през последните години „някои антивоенни организации придобиха известно общонационално значение. В това число са „Студенти за демократично общество“, „Младежта против войната и фашизма“, „Войници, срещу войната във Виетнам“.

По такъв начин в страната, която се хвали със своята „демокрация“, младежта е принудена да създава организирано движение за... демократично общество. Реалната заплаха от фашизма кара хиляди хора да се обединяват за борба против тази вътрешна опасност.

И вече с явна заинтересованост „Юнайтед стейтс нюз енд уърлд рипорт“ се позовава на мнението на военни, които съвсем не риторически поставят въпроса така: „Може ли демокрацията, която се основава на свободата на личността, успешно да издържа, контролира и по съответен начин да възпитава въоръжени сили, необходими за воденето на съвременни войни?“

Списанието не дава отговор, но между редовете се чете: ако искаш да водиш „съвременни войни“, отхвърли дори буржоазната демокрация.

„По-далновидни военни твърдят — подчертава списанието, — че решението на въпроса трябва да се търси чрез съдилищата“.

В подобни разсъждения не звучи ли скрита тъга по режима на откритата реакция?

С. КОЗЛОВ — военен наблюдател — Агенция „Новости“

Пред 100-годишнината от рождението на Ленин

В ЧЕСТ НА СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ

Наближава велик и славен юбилей — 100 години от рождението на Владимир Илич Ленин. В навечерието на тази историческа дата трудовият колектив при завод „Хром“ се намира в разгара на благородно съревнование. Кипи масова надпревара за достойно посрещане на светлия празник.

— Впрочем, това съревнование не започва отсега — сподели партийният секретар Петър Йорданов.—То е продължение още от дните на деветосептемврийския трудов ентусиазъм. Забележителните успехи, които постига досега нашата страна, са неделими от съветската страна, от съветската помощ, от името на Ленин. Затова се готвим с достойнство да посрещнем тази слав на годишнина.

Всички политически, производствени планове и задачи са насочени в това направление. За целта партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства са приели конкретни мероприятия. Поставена е задачата да се запознае трудовият колектив с живота и дейността на вожда и учителя на световния пролетариат. В тази насока ще бъдат изнасяни лекции от местни лектори и от Окръжния съвет за лекционна пропаганда. Предвидени са темите, между които: „Ленин за построяването на социализма и неговото международно значение“, „Ленин за ръководната роля на работническата класа“, „Ленин — организатор и вожд на Комунистическия интернационал“. В партийните учебни форми освен определения програмен материал ще бъдат включени и теми за живота и революционната дейност на Ленин. Добра работа извършва заводската радиоуредба. В нейните предавания е отделена специална рубрика във връзка с тази забележителна годишнина. Вече са излъчени няколко беседи: „Ленин за комунистическото възпитание“ и „Ленинското учение за профсъюзите“.

Не свършват с това инициативите на трите обществени организации в завода. Така например ще бъде проведена викторина с подходящи, предварително поставени въпроси за Ленин и неговото всепобеждаващо учение.

— Още в началото на идващата 1970 година ще ознаменуваме славната годишнина с приемане то за членове на Партията млади работници. Тази свежа струя в нашите редове ще наречем „Ленински набор“ — заяви партийният секретар. — Библиотека та при завода подготвя конкурс за своите многобройни читатели и ще награди всички, които са прочели най-много книги за Ленин или негови трудове.

Непосредствено преди честването на великата дата партийната организация съвместно с комсомолската и профсъюзна организация ще направи равносметка на резултатите от воденото съревнование. С първенците-производственици е предвидена и екскурзия до МЗ „Ленин“ в Перник и Кремиковци.

Името на Ленин е скъпо за всеки български патриот. То е скъпо и на работниците от завода. Те най-осезателно чувстват и разбират какво значи съветска помощ, съветски опит — особено в областта на металообработването. Няма специалист, който да не борави и ползува съветска техническа документация или друга литература. Всеки член от голямото семейство на завод „Хром“ изразява своята благодарност, като навреме и качествено изпълнява производствените планове. Достойно ще посрещнат светлата годишнина първенците от цеха за бензинови лампи Димитър Недялков и Петър Калчев, стругарят Петър Няголов и Любен Ексаров от машинното отделение, Вадет Алиев и Кольо Бухчев от шлайфното отделение.

Новите неръждаеми изделия, никеловите мивки, комбинираният бойлер с електрическа енергия и твърдо гориво, новият чайник намериха място на Московското изложение и Пловдивския панаир.

За достойното посрещане на големия празник признателният задружен колектив на завода отговаря с достойни дела.

Михаил ГАВАЗОВ

ПРИНАДЛЕЖИ НА НАРОДА

(По случай 20 години от създаването на ГДР — 7 октомври)

На 7 октомври Германската демократична република честву ва 20-годишен юбилей. Успехите, постигнати от младата социалистическа република, са огромни. Всяка година съществуването на нова Германия се отбелязва с подем на икономиката, с разцвет на културата и с повишава не благосъстоянието на тружени ците от града и селото.

В сравнение с 1950 година про мишленото производство на репу бликата се е увеличило пет пъти, а националният доход — 4 пъти. Статистическите данни на ООН показват, че ГДР е между десетте най-развити в индустриално отношение страни в света. Днес за 10 месеца промишлеността на ГДР дава толкова продукция, колкото цяла Германия през 1936 година, макар че по територия и население тя съставя по-малко от една трета от довоенна Германия. Благодарение на самоотвержения труд на народа, станал господар на съдбата си, на тясното сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, ГДР из расна като страна на техническия прогрес, на бързите темпове, на висококачествена продукция.

С бързи темпове се развиваха електротехниката и електрониката, измервателната и регулировъчната техника, научното приборостроене, промишлеността за точна механика и оптика, химията и нефтохимията.

По-голямата част от продукцията на тези отрасли отива за износ. За 20 години външнотърговският обмен се увеличи почти девет пъти. Днес тя търгува с повече от 100 държави. Особено успешно се развива търговията на ГДР със страните-членки на СИВ и преди всичко със Съветския съюз.

По производство на електроенергия на глава от населението Германската република заема едно от първите места в света. Енергетичната база значително се разширява. Строят се нови големи електроцентрали. В Любенау, близо до живописния Шпреевалд, се намира най-голямата в Европа топлоелектроцентрала, която работи с кафяви каменни въглища. Близо до Берлин, в Райнсберг, е построена първата атомна електроцентрала.

Годишният прираст в промишленото производство на републиката възлиза средно на 7 процента. Той се постига главно чрез повишаване производителността на труда.

Една от „тайните“ на икономическия прогрес е целеустременото, основано на научните принципи планиране и ръководене на народното стопанство като цяло и по-специално на предприятията. Главното мерило за производствената дейност на предприятията днес не е общото производство, а качеството. През последните години бяха проявени грижи за да се свържат органически в единна система решаващите за планирането и управлението на цялото стопанство икономически лостове и значително да се повиши тяхната ефективност. Оттук и понятието — нова икономическа система, която включва научно обосновано централизирано държавно планиране и проектиране на производството и пласирането.

През изминалите 20 години крачка напред направи и селското стопанство, тръгнало по пътя на производствената кооперация. Снабдени с най-нова техника, селскостопанските труженици получават големи реколти и имат висока продуктивност на животновъдството.

Истински разцвет в ГДР достигнаха културата и просветата. Годишният прираст на националния доход възлиза средно на 5 процента. В сравнение с 1949 година почти два пъти нарасна покупателната способност на марката. Все по-богат и по-пълнокръвен става животът на трудещите се.

Лозунг на трудовите хора стана думите, взети от новата социалистическа конституция, приета през 1968 г.: „Създаденото от ръцете на народа принадлежи на народа.“

Самото създаване в сърцето на Европа на Германската демократична република, поставила си за цел да не позволи никога вече от немска земя да започне война, беше фактор с голямо международно значение, крупна победа на антифашистките демократични сили. Днес ГДР е последователен борец за мир и сигурност в Европа, мощно препятствие за реваншистките замисли на западногерманския империализъм.

Сега, когато Германската демократична република се готви за своя 20-годишен юбилей, движението за международно признаване на ГДР се разширява. Новите дипломатически връзки, установени през последните няколко месеца на т. г., са красноречиво доказателство за нейния нарастнал международен авторитет; висока оценка на провежданата от нея миролюбива външна политика, одобрение на последователния й курс към укрепване на националноосвободителното движение на народите.

Прекрачвайки прага на своята двадесет и първа годишнина, Германската демократична република уверено гледа в бъдещето, трудещите се, ръководени от Германската единна социалистическа партия, ще постигнат нови успехи в изграждането на социализма. ГДР е здрава крепост на мира в центъра на Европа. Светлината на новия живот, която озарява първата в историята на Германия работническо-селска република, се вижда далеч зад нейните предели.

Д-р Карл-Хайнц АРНОЛД

(АПН — Панорама — ГДР)

С ОГЪНЯ НА ЛЕНИНОВИЯ ПРАЗНИК

На 22 април 1970 година цялото прогресивно човечество ще отбележи една забележителна годишнина — 100 години от рождението на великия Ленин. Подготовката за нея е започнала отдавна. На това е посветена и работата на десетки профсъюзни организации по предприятия и учреждения и в нашия окръг. Приетите съвместни обещания в дните пред двадесет и пет годишнината от Девети септември не дават време за отдих. Огънят на съревнованието не стихва нито за ден. Такава беше и картината в едно от силистренските предприятия, които посетихме преди няколко дни —МЗ „Стомана“.

Председателят на профкомитета Коста Кирилов не разполагаше с много време. Тази вечер той беше организаторът на общоградската вечер на машиностроителя. Но все пак успяхме да разменим някои мисли във връзка с подготовката на Лениновия юбилей. Подготовката за него в „Стомана“ вече се съчетава и с изпълнението на някои от задачите, предвидени в предварителния план. Трудно е наистина в един съвсем малък разказ да се обхване най-съществено от него, но явно личи, че машиностроителите се готвят за този празник особено старателно. Започнало е излъчването на серията монтажи, очерци и материали, посветени на живота и дейността на вожда и учителя на световния пролетариат. В един от техническите кабинети на завода се уреждат специални витрини, на които периодично ще се поместват снимки и други фотоматериали. Един месец преди двадесет и втори април ще бъде уредена и постоянна фотоизложба. По партийни организации, комсомолски дружества и профгрупи се организират специални звена за изучаване живота и дейността на Ленин. Предвиждат се и прожекции на филмите „Семейство Улянови“, „Шести юли“ и др.

Широко място отделя профкомитетът на стенния печат. Това най-масово средство за нагледна агитация пази своята въздействие на сила, хората са свикнали с него. Съвременните технически средства са все още недостатъчни, пък и обхващат много помалка аудитория. Профсъюзната организация разгръща широка разяснителна работа и по въпросите на Саратовската система за качеството на произвежданата продукция и достигане нивото на най-развитите в техническо отношение страни. Всичко това е от особено значение, за да се постигне успех в обявените за удар ни дните на първото тримесечие на 1970 година. Личните и колективни обещания ще бъдат подновени и посветени специално на стогодишнината от рождението на Владимир Илич. В навечерието на празника ще се проведат и редица събрания на най-различни теми. На тях специално подготвени лектори ще запознаят слушателите с много интересни страни от историята на продължителя на делото на Маркс и Енгелс, от историята на първата в света социалистическа държава и нейните първи стъпки по пътя на новия строй. Общозаводско събрание ще има на тема „Социалистическата революция — съставна част от Лениновия план за построяване на социализма“.

В дните пред Великата октомврийска социалистическа революция профкомитетът обсъжда и още едно много интересно и полезно мероприятие.

— Ние отдавна мислехме да направим това — казва Коста Кирилов, — но все ставаше така, че отлагахме. Но ето сега то си дойде на мястото. По решение на партийното, административното и профсъюзно ръководство, в родината на Ленин със средства на предприятието ще замине група от нашите челници в производството. Те ще посетят град Хмелницки, където ние имаме дружба с едно от машиностроителните предприятия. С тази група за Съветския съюз ще заминат и пионери, деца на наши работници и служители.

Трябва обаче да отбележим, че наред с тази активност в идейно-политическата работа, пред трудовия колектив на МЗ „Стомана“ стоят и не по-малко задачи, свързани с изпълнението на производствената му програма за годината. Съчетаването на хубавите страни в политическата работа, от една страна, с пълна трудова мобилизация на силите, от друга, ще допринесе особено много за навременното изпълнение на набелязаните планове.

Какво още бихме могли да допълним. Светлината, силата и обаянието на светлия образ на Владимир Илич Ленин ни задължават извънредно много. Признателността ни към това, което е дал на света този ненадминат ум, е в нашите ръце. И ние ще докажем, че сме достойни строители на социализма и комунизма, ще докажем силата и правотата на Лениновите идеи.

Енчо ЖЕЧЕВ

Еленка Кулева е тъкачка в ЦИП „Добруджа“. Макар и млада, тя е една от най-добрите активистки в профорганизацията и дава редовно само висококачествена продукция.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

СПЕЦИАЛНО ЗА „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

Дружба, скрепена с кръвта

Генерал-полковник А. И. ШЕБУНИН

(Продължение от миналия брой)

Вдали от русской матери-земли
Здесь пали вы зо чость Отчизны милой.
Вы клятву верности России принесли,
И сохранили верность до могилы.

Стояли вы незыблемой скалы,
Без страха шли на бой святой и правый.
Спокойно спите русские орлы,
Потомки чтут и множат Вашу славу.

Отчизна нам безмерно дорога,
И мы прошли по дедовскому следу,
Чтобы уничтожить лютого врага
И утвердить достойную победу.

В лявата част на каменната плоча бе изсечена фигура на съветски войник с винтовка, който отсега нататък като вечен часовой ще охранява покоя на своите деди...

С идването на съветските войски настъпи краят на окупацията на България от фашистка Германия. А през време на окупацията страната беше напълно ограбена. Достатъчно е да се посочи, че от България бяха изнесени за Германия само през 1943 година 40 410 тона (почти цялата реколта) тютюн, 151 930 тона въглища, 142 986 тона руда на различни метали (целият добив). През периода на окупацията 1941-1944 година хитлеристите изнесоха от България 546 хиляди тона въглища, 10,9 хиляди тона коприна, 2,9 тона кожи, 375 хиляди тона зърно, 4 400 хиляди глави овце, 3 100 хиляди свине, 265 хиляди тона плодове, 128 хиляди тона тютюн и 450 милиона литра вино.

За този период Германия успя да изнесе от България продоволствие и суровини на стойност 70 милиарда лева, като не даде в замяна на това нищо. За да се почувствува истински мащабът на този грабеж, достатъчно е да се посочи, че според официални данни преките военни разходи на страната за цялата война възлизат на 95 милиарда лева. Ето защо в резултат на хазяйничението на германските империалисти промишленото производство в България към края на 1944 година намаля на 64 на сто, а селскостопанското — на 70 на сто от довоенното равнище.

Не случайно пред управлението на тила на нашия фронт стоеше първостепенната задача за издирването на оставеното от германците продоволствие и друго имущество и за разпределението му за нуждите на войските на фронта, за формиращите се части на Българската народна армия и българското население. За решаването на тези въпроси с българското правителство бях упълномощен аз от Военния съвет на фронта.

Освен голямата помощ, оказана на българския народ с продоволствие, през октомври 1944 година по молба на стопанския отдел на ЦК на БРП (к) на завода за захар в Русе бяха дадени буксир и баржи за превозване на захарно цвекло от различни дунавски пристанища. Собствените буксири и баржи на завода за захар били взети и откарани от германците. За нуждите на земеделието (за есенната сеитба) ние дадохме на България повече от 1 000 тона тракторно гориво и масла, а за железопътния транспорт през декември 1944 година и януари 1945 години от нашите складове бяха предадени 16 000 тона въглища.

В огромната и отговорна работа по осигуряване на българското население с продоволствие и други стоки участвуваха интендантът на нашия фронт генерал-майор Ф. И. Суботин и началникът на продоволственото управление генерал-майор А. П. Дмитриев с подразделенията си. Те се ползуваха с голямо уважение сред българските другари, с които имаха работа. Ф. И. Суботин помогна много за възстановяването на обувните и текстилните фабрики в България.

Ведната след като нашите войски прекратиха военните действия в България, в изключително къси срокове бе проведена мобилизация и бяха формирани четири армии с обща численост около 450 хиляди бойци. На 17 септември с постановление на правителството на Отечествения фронт българските войски бяха включени в оперативно подчинение на Трети Украински фронт под командуването на маршала на Съветския съюз Ф. И. Толбухин.

Съветското командуване командирова в помощ на българската армия опитни съветници и се зае да снабди армията с всичко необходимо. През този период на българската армия бяха предадени 420 автомобила, а работниците от автомобилното управление на нашия тил, ръководени от генерал-майор Н. В. Страхов, оказаха голяма помощ на техническите подразделения на българската армия в експлоатацията на автомобилите и организирането на ремонтни работилници в София, Русе и Пловдив. Николай Василевич Страхов след завършването на войната получи звание генерал-лейтенант и премина в запаса. Но той и сега продължава да се труди: ръководи курсове и лекции в Автомобилния институт в град Москва, активно участвува в работата на дружеството на ДОСААФ, винаги влиза в съдийските колегии на всички автомобилни състезания.

Дадените автомобили изиграха изключително голяма роля в осигуряването на военните действия на българската армия в Югославия, тъй като поради слаборазвитата и разрушена железопътна мрежа в Югославия целият превоз се осъществяваше с автотранспорт. Освен това бяха отпуснати на българската армия и 10 хиляди тона бензин.

(Продължава в следващия брой)

Последни дни пред големия юбилей

Остават броени дни до днините, в които жителите на Силистра и хилядите нейни гости ще станат свидетели на тържественото откриване на деветдневката, посветена на 1800-годишнината от обявяването на града за муниципия. Към своя край е и дългата и продължителна подготовка за този голям празник. В нея участвуваха всички. И този ентусиазъм си има свое реално и обяснимо покритие. На пръсти се броят градовете, които могат да се похвалят с такава богата история, с такъв разцвет в миналото и настоящето. Близостта на старите крепостни стени с новите заводи, на новите хора с делата на техните славни деди и най-сетне близостта на двата юбилейни празника, създават едно самочувствие, което силистренци с право демонстрират. И как може да бъде иначе, когато това, което те днес имат, е дело на техните собствени ръце, на ръцете на наследниците. Особено голям дял както в организационната работа, така и с участието си в голяма част на различните програми за тържествата имат членовете на Градската организация на Отечествения фронт. С извънредно голямо старание те се готвиха да бъдат домакини на тези тържествени дни. Ние помолихме другарката Анета Кънчева, председателка на Градския комитет на Отечествения фронт, да сподели с нас своите вълнения в навечерието на това голямо събитие.

— Другарко Кънчева, предполагаме, че вашата подготовка за 1800-годишния юбилей е вече към своя край? Бихте ли ни казали с няколко думи в какво се състои тя и какво още ви предстои да направите в малкото дни, които остават.

— Наистина сте отгатнали. Ние вече привършваме приготовленията. В продължение на много месеци извършихме немалко работа. С увереност мога да кажа, че жителите на града вече добре познават историята на своя град. По тази тема се изнесоха стотици лекции, проведоха се десетки екскурзии, беседи. Голяма част в нашата програма зае и разкрасяването на града. В тази насока имаме голям успех. Хората се отнесоха с нужната сериозност към всички мероприятия, работиха с жар и ентусиазъм. Съревноваваха се кварталите, улиците, а дори и домовете. Проведоха се конкурси за най-добре хигиенизирана улица, за най-добре оформен в декоративно отношение балкон, от отделни отечественофронтовци се поемаха шефства над определен брой дръвчета, зелени площи и др. Специално в чест на празника посадихме 1 800 дръвчета, които ще израснат като символ на славата и дълголетието на града. Бяхме много радостни да научим, че тези наши усилия са помогнали на ГОНС да получи националното юбилейно знаме за най-добре хигиенизиран град в страната. Проведохме и редица срещи с активни борци против фашизма и капитализма, които запознаха слушателите с героичната борба на добруджанци против румъно-чокойската власт, против българския и германски фашизъм. Редовно се използуват за популяризиране на празника исторически материали, факти за сегашните успехи в социалистическото строителство, литературни програми и др. Особено добра работа свърши местният радиовъзел. Специалната рубрика, озаглавена „Отечественофронтовски дневник“, се очаква винаги с интерес и нетърпение.

Много популярни през този период у нас станаха и викторините на тема „Силистра“. Огромният интерес, който те предизвикват, ни помогна извънредно много. За тях се готвихме съвместно с ГК на ДКМС. Заключителният им тур-финал ще се състои по време на тържествата в град Русе и ще се предава по българската телевизия.

Какво ни предстои да направим още? То не е много по обем, но съвсем не е най-лесното. Основните задачи в последния период са две. Първата от тях е организирането и провеждането на масов и активен народен контрол по въпросите на търговията и комунално-битовото обслужване. Това ще спомогне да се подобри снабдяването по време на тържествата, а нередностите, които неведнъж сме констатирали, съвсем не са малко. Знаете, че нещо макар и твърде дребно на глед може да помрачи празничното на строение на хората. Вторият въпрос е също така извънредно важен — осигуряването на кварти ри за гостите. За това ние сега извършваме усилена организаторска работа. Надяваме се, че всичко ще свърши добре и в дните на юбилея ще се срещнем на улиците на празнична Силистра весели и щастливи.

Емил ЖАРОВ

Малки помощници

В местността „Летището“, близо до Ламбриново, са дошли деца от айдемирските училища „Петър Берон“ и „Христо Ботев“. Цяла седмица те помагат на бащите и майките си. Днес имат за задача да вадят арпаджик.

Над полето се носи звънлив детски смях, прекъсван от време на време от строгите забележки на учителите:

— Хайде, Руменчо, по-бързо работи!

— Марине, философствуваш само!

— Сашо, бързай, Сашо!

Децата се вслушват в съветите на другарите си и заработват по-усърдно. Една след друга щайгите се пълнят, а след тях се нареждат натежалите чували. На края на блока се аленее знаме. Кой ли клас ще го притежава днес?

Триста и четиридесет пионери и чавдарчета от двете училища на селото през този последен ден на изминалата седмица помогнаха на кооператива в приберането на арпаджика, спестиха труд и време на стопаните, станаха още по-работливи и добри.

И. ПЕТРОВ

Труд за ТКЗС

На призива на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия и Окръжния народен съвет в Силистра за срочно и навременно прибиране на реколтата от царевица с готовност се отзоваха и служителите от Окръжния отдел на Държавното управление за информация. Само за четири дни 18 служители ли обраха и изсякоха царевичака на площ от петдесет и четири декара от тази култура в земището на ТКЗС в село Срацимир.

В ежедневната напрегната работа особено се отличиха със своето трудолюбие и сръчност служителите Тодор Първанов, Тодор Добрев, Цонка Велчева, Радка Петрова и др.

Всички ще запомнят последния ден — 26 септември. От ранна утрин до късно вечерта, дори по месечина, продължи работата, за да се завършат в срок предвидените за прибиране площи.

Стоян МИХНЕВ

По случай 25-годишнината от образуването на ДПО „Септемврийче“ в Силистра се състоя среща на Бюрото на ОК на БКП с пионерските активисти от окръга.

НА СНИМКАТА: Секретарите на ОК на БКП Калин Димитров и Христофор Иванов сред пионери в местността „Кючук Мустафа“.

Гроздобер

Още е твърде рано, а към „Каркъма“ бързат хора — пеша, с каруци, с мотори. Жени и мъже заемат местата си под покритите с царевичак навеси и без много да разговарят, подреждат на масите пълните от предния ден щайги. Малките ножички до косват всяко повредено зърно и само след минути първите щайги за износ са готови. На тях от далече алене познатият на всички надпис „Булгарплод“. И кехлибареното айдемирско грозде ще тръгне за различни държави, за да радва хората с вкуса и сладостта си.

— От 12 септември започнахме износа. Сто тона вече сме изпратили в Русе, откъдето се транспортира за чужбина. Работата ни е спорна, защото гроздето е хубаво. Успяхме да го запазим тази година. Четири окопавания и шест пръскания допринесоха много в борбата с болестите. Цял ден кръстосвам лозята и никъде още съм още видял. Там, където има по някое повредено зърно, е или натъртено от ветровете, или докоснато от машините.

Бригадирът Георги Атанасов е доволен от качеството на гроздето. Но за тази есен то не е много. Ниската реколта се дължи на големия процент измръзване, което се допусна при болгара. Заангажирани в прибиране на царевицата, миналата година лозарите не успяха да загрибат всички лозя и резултатите са налице: тежката зима повреди много плодни пъпки.

— Сега решението на управителния съвет е да изрежем и загрибем всички лозя. Така ще сме сигурни, че ще постигнем занапред богата реколта.

А лозята само в тази бригада са 838 дка на плод. Работата е много, но бригадирът смята, че ще се справят с тази трудна задача. Ще им помогнат и машините. И жените ще се научат да ги вършват резитба, ще станат по-умели и от мъжете, които по стара традиция са определени за резачи.

...Към дългите редове, опнати на хълма, приждат лозари. Те носят щайги, които след малко ще натежат от чуден плод.

—Тук сме брали вече два пъти — споделя звеноводът Неделчо Илиев. — Минем ли и сега по редовете, ще остане само гроздето, което е за „Винпром“. А това, което е за износ, се оценява почти всичкото „екстра“ качество. И всеки килограм се заплаща по 32 стотинки.

Мария Господинова, Неда Славова и дружките им се привеждат над лозниците. След тях по редовете остават пълните щайги.

— От понеделник започваме и ризлинга. Сто декара имаме от този ценен винен сорт. А както са отрупани чуканите, добър добив ще получим.

— Само да приберем през тези дни царевицата от личното ползуване, че и тя ни е една грижа.

— И дано дъжд да не вали скоро, че иначе ще се похаби хубавото грозде.

— Дъжд... То за лозята дъжд не трябва, но за сеитбата?

Хората по редовете се отдалечават. До нас достигат само разговорите им, ту напрегнати и сериозни, ту пълни със смях и закачки. А долу, до навеса, е дошел първият камион. Той ще отнесе пълните щайги, в които като безброй мънички слънца греят едрите, зажълтели зърна на болгара.

М. ТРИФОНОВА

Напоителната система — Тутракан — замразен обект

През последните две години за Напоителната система — Тутракан се говори и писа немалко. И с право. С влизане в експлоатация на системата от землището на ТКЗС — Тутракан и Белица ще се напояват 30 000 декара земя, която ще ражда много повече отсега и няма да бъде зависима от капризите на сушата. Когато преди две години започна строежът на тази система, очакваше се, че за три години всичко ще бъде завършено и по стотиците закрити канали ще потече изобилна вода. Всъщност обаче нещата не се развиха така. И техническият ръководител на обекта Андрей Андреев е настроен песимистично по отношение завършването на системата. И с право. Защото работите тук не вървят, или по-точно, вървят мудно, спъвани от някои неразрешени проблеми.

Напоителната система — Тутракан ще бъде нова и модерна, на принципа на дъждуването. Над земята ще бъдат изведени само хидрантите. На разклона за село Пожарево до централното шосе Русе—Силистра се строи помпена станция — втори подем. Плаващата помпена станция на Дунава ще изтласква водата в изравнител, откъдето по ръкави ще се отвежда в помпената станция и тя ще създаде необходимото налягане в тръбопроводите за поливане. Какво е построено от всичко това?

Миналото лято се построи напорният тръбопровод, извършени са някои строителни работи на помпена станция № 2. Направен е изравнител. На довършване е изпускателят. Напоителната система ще струва 3 000 000 лева, а досега са усвоени едва 600 000 лева. Средствата за строежа на системата са дългосрочен заем. Кредитори са ТКЗС — Тутракан и ТКЗС — Белица. Миналата година бяха заделени 500 000 лева. Възможностите на стопанствата за тази година не ще позволят да се отделят повече от 200-300 000 лева. А това би означавало, че строителните работи тук следва да продължат 5-6 години.

Миналата година строителните работи са започнати, без да се знае какво ще се строи през годината — дадени били някои материали от ОКС и трябвало да се започне да се строи. И тази година картината се повтаря. От „Водстрой“ — Русе вдигат рамене — обектът е извънлимитен, извънпланов, което не ги задължава твърде много. Тази година трябваше да се довърши работата по изпускателя за около 30 000 лева, да се направят брегови съоръжения за 20 000 лева и един стоманен тръбопровод — километър и 400 м за 150 000 лева, а така също да се довършат монтажните работи на помпена станция № 2. От всичко това почти нищо не е направено. За изпускателя е необходим багер, а такъв от Русе не се изпраща, за направа на браговите съоръжения пречка е транспортът — няма коли за извозване на камъни. Помпената станция е готова за монтаж, но не са взети мерки за осъществяването му. Плаващата помпена станция не е поръчана.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Винаги на път

Тях ще ги срещнете на гара Дулово, на пристанището в Силистра, в някое от предприятията на града, по пътищата за Русе, Пловдив, Варна. Много често ще срещнете автомобилите на ОП „Автотранспред“ — Силистра по пътищата на най-отдалечените селища на страната. Шофьорите, усмихнати, въртят умело кормилото. Срещнат ли се обаче двама шофьори от предприятието по отдалечените пътища на страната, непременно ще спрат на кратък отдих, ще си обменят някоя дума и... отново на път.

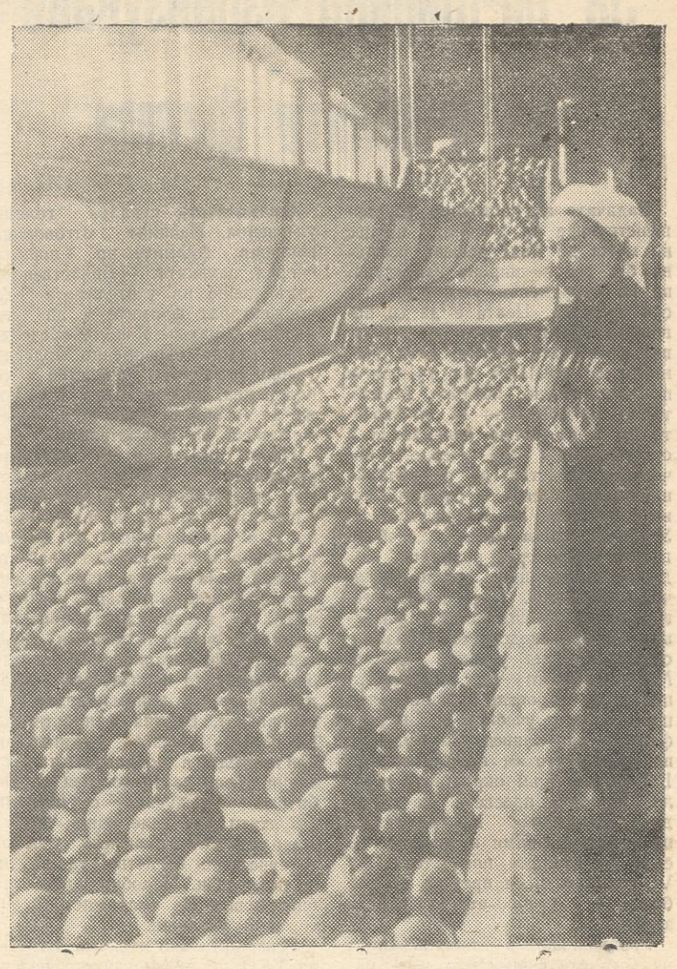
На път! В това е смисълът на техния живот, на тяхната работа. Една трудна професия на смелите, на упоритите, на издръжливите. Хлъзгавите пътища, не престанното бодърствуване през време на цялата смяна правят действително този нелек труд героичен.

На пръв поглед всеки шофьор действува като отделно лице, като човек със свои задачи, но всички те изпълняват една обща задача и всеки пази честта на предприятието, на колектива, където и да е.

По-голямата част от шофьорите с готовност се включиха в движението за безопасно движение, недопускане аварии и катастрофи, за добро поддържане на машините, за спечелване на наградата „Златното кормило“. Дълъг бе пътят до деня, в който се отчетоха резултатите. Изминати бяха хиляди километри с нужната предпазливост и внимание, с високоотговорното чувство за опазване на автомобилите. Най-опитните отново доказаха своето майсторство. И в това съревнование победиха най-упоритите и най-волевите. Първо място бе отредено на шофьора Мехмед Османов от агенция — Дулово, изминал 37 123 км. без нарушения и аварии, с технически запазен автомобил. Той спечели 68 точки. На второ и трето място се класираха Траян Маринов и Александър Филипов съответно с по 66 и 49 точки.

В класирането заеха места отделни шофьори, но десетки от участниците в това движение доказаха, че може да се работи с много по-високи изисквания към работата, по-добри грижи да се полагат за техническото поддържане на автомобилите. От това спечелиха и шофьорите, и предприятието, и държавата. Повиши се рентабилността на предприятието.

Атанас ВИТАНОВ

Тези домати още не са консервирани в ДСП „Булгарплод“, но те са на път по конвейера. Оттук започва техният промишлен път, за да стигнат далеч в страната или зад нейните предели.
Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Състояние, което буди тревога

В настоящия етап на ускорено техническо развитие на нашата страна важно място заемат и транспортните услуги. Не случай на бе извършената реформа и обединение на предприятията, занимаващи се с автотранспортни услуги. Но и след реорганизацията не всичко е в ред. Ето какво показва една проверка, извършена в „Автотранспред“ — гр. Тутракан.

Предприятието разполага общо с 47 превозни средства, от които 31 броя товарни автомобила за задоволяване нуждите на обществения сектор, 7 товарни таксита — предимно за частния сектор, 5 броя „Беларус“ с ремаркета, 3 броя грайфери и 1 брой автокран.

От проведения разговор с ръководството на предприятието стана ясно, че автопаркът е крайно недостатъчен и не може да задоволи нарасналите нужди както на обществения, така и на частния сектор. Това е така, но още повече се отежнява положението, защото ежедневно не излизат на работа средно по 10, а някога и по 15 автомобила. Явно е, че в организацията на работата на „Автотранспред“ — Тутракан не всичко е в ред. В деня на проверката — 24. IX. 1969 г., не бяха излезли на работа 9 автомобила, от които някои поради липса на колянов вал, на пиньон, на притискателен диск, поради стопени бутални втулки и болтове, поради липса на гуми, на кожух на скоростната кутия и поради други дефекти, които задържат колите с дни и месеци в автопарка. Ясно е, че болшинството от автомобилите стоят поради липса на резервни части, но какво оправдание може да има ръководството на предприятието за тия коли, които стоят по осем, два и един месеца. Някои заради малки и незначителни повреди стоят по 10-12 дни, а тия, за които са намерени части, стоят пък неотремонтирани. Автобазата в Тутракан има склад за резервни части, в който не могат да се намерят най-необходимите части. Тревожно е и положението с техническия кадър. По списъчен състав се водят 14 души монтьори, но само 2—3 от тях са с необходимата квалификация, в резултат на което и качеството на извършваните ремонти не е добро. За лошото състояние на превозните средства ръководството се оправдава с тяхната износеност. Но в ремонт бяха и някои сравнително нови автомобили, и то със сериозни повреди, поради което би следвало да се помисли по-сериозно за квалификацията на водачите на превозните средства.

Това състояние е довело и до неизпълнение на производствената програма. За 8-месечието при план 531 600 лв. са отчетени 501 927 лв. или 94,4 на сто. При планувани тонаж на ден 1 200 тона едва се достига до 500-600 тона. Според обещанията, дадени от ръководството на „Автотранспред“ — Силистра, базата в Тутракан очаква да получи 5—6 броя нови четиритонни коли, което далеч няма да е достатъчно за задоволяване на нуждите на транспорта.

Необходимо е ръководството да прояви по-голяма настойчивост и упоритост, да създаде подобра организация за снабдяването с резервни части, за срочното и качествено отремонтиране на превозните средства, за да може да се отговори на нараснали те нужди и да даде своя дял в борбата за построяването на социалистическото общество.

Вергил РУСЕВ

При добра организация

Кооператорите от бригадата за комплексна механизация — гр. Тутракан обработват 18 500 дка земя. Наличната техника осигурява отчасти навременната подготовка на почвата, тъй като освобождаването на блоковете, заети с царевица, все още се затруднява. С трите комбайна, приспособени за тази цел, дневно могат да се прибират само 90 дка. Това би удължило срока на сеитбата, понеже бригадата обработва 2 800 дка от тази култура. Затова се налага да се ползува и ръчна.

От няколко дни в помощ на бригадата са ученици от горните класове на прогимназиите. На ден те обират и изсичат по 100 дка царевица. Добри помощници на механизаторите са и градините и служителите от всички учреждения на града.

За по-бързото освобождаване на блоковете се предвиждат материални стимули. Отчитат се показателите на съревнованието, което се води ежедневно между всички стопани. Освен това средни те машини са на двусменна работа. През деня те се използуват за транспорт, а вечер —орат. Комунистите механизатори изпълняват специални поръчения за срочното провеждане на есенната кампания.

Набелязаните мерки и създадената добра организация ще помогнат за правилния ход на сеитбата, която вече започна и в бригадата за комплексна механизация в Тутракан.

В. МАРИНОВ

Пред първия сеитбен ден

Механизаторите от ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево изживяват усилни дни. Те освобождават площите за сеитба. Торят ги. Извършват необходимата обработка.

Комсомолците Бейтула Хълмиев и Етем Фаризов са наторили повече от 2 000 дка.

Филиалът разполага с подходящи семена, които имат необходимата кълняемост.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Работливи са стопанките от звеното на Неделчо Иванов от с. Шуменци. Това им помогна да заемат първото място по производството на фасул в ТКЗС — Белица. Сега те бързат да оберат и нанижат колкото се може повече доброкачествен тютюн.

На трудово-правни теми

За неплатения домашен отпуск след раждане

За да се поощри раждаемостта в нашата страна, законодателят е предвидил освен платен отпуск поради бременност и раждане за работничките, служителките и кооператорките и неплатен домашен отпуск за отглеждане на децата. Този отпуск се зачита за трудов стаж. За едно дете се разрешава неплатен отпуск до 8 месеца, при две — до 9 месеца, при три — до 12 месеца, при четвърто и повече деца до 3 месеца. Този отпуск може да се ползува до навършване на 16-месечна възраст за първото дете, до навършване 18-месечна възраст за второто, до 24-месечна възраст на третото, до 16-месечна възраст на четвъртото или следващите деца.

Тези законни положения обаче не навсякъде се знаят и прилагат. Така например в ТКЗС — Секулово, Чернолик, Паисиево, Голеш и др. това законно положение не е добре разяснено пред кооператорките и се допускат нарушения в отчитането на трудовия им стаж. На практика се получава така — след свършване на платения отпуск по бременност и раждане кооператорките остават в къщи да отглеждат децата си, без това време да се отразява в месечните ведомости, където се вписва трудът на кооператорите. Оттук и произтичат после грешките, като пропуснатите месеци не се вземат предвид и при определянето на трудовия стаж, при ползуване на отпуск поради временна нетрудоспособност. Получава се фактически така: ако една кооператорка през 1968 година е ползувала 8 месеца неплатен отпуск след раждане и през месец декември същата година. или в началото на 1969 година излезе пак в отпуск поради бременност или по болест, не й се заплаща съответното парично обезщетение. Счетоводствата най-често мотивират това, че през последните 12 календарни месеца преди месеца на настъпването на временната нетрудоспособност кооператорката нямала изработени най-малко 135 работни дни. Това е неправилно. Ако кооператорките знаеха, че този неплатен отпуск се зачита за трудов стаж и се включва в тези 135 запланувани работни дни, биха настоявали пред ръководствата на кооперативните стопанства за оформяне с документ този неплатен отпуск и не биха се допускали нарушения.

Недостатъчното разясняване на нашето трудово законодателство пред земеделските стопани-кооператори става причина за неоснователно лишаване на някои от тях от права, гарантирани им от закона. Необходимо е председателите на ТКЗС да създадат организация за разясняване по звена и бригади Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани. Това ще помогне за правилното прилагане на нашето законодателство.

Николай КРУМОВ,
началник отдел „ДОО“

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Новодомците на Сибир и Далечния изток

АНАТОЛИЙ МАЙКОВ — ПЪРВИ ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНИЯ КОМИТЕТ ПО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ТРУДОВИТЕ РЕЗЕРВИ ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА РСФСР

Миналата година в градовете на Руската федерация се заселиха няколко милиона души.

Миграцията на населението, т. е. преместването на хората, свързано със смяна на местожителството, е твърде сложно обществено явление. То отразява социално-икономическите процеси в района, областта, републиката, в цялата страна. Миграцията влияе на демографската структура, националния и професионалния състав на населението в отделните райони, на разположението и развитието на техните стопанства, както и върху всестранното развитие на личността и на способностите на хората.

Причините, които предизвикват миграционните процеси, са много. При това в различните страни те са различни. Основната причина за миграцията в капиталистическите страни е относителното пренаселване, неравномерното развитие на икономиката, промените в икономическата конюнктура, безработицата, кризите. В Съветския съюз причините за миграцията са съвсем други. На първо място е растящата нужда от работна ръка, предизвикана от широкия размах, с който се разработват природните богатства и новите земи в страната, и от развитието на промишлеността и строителството. Например само в Руската федерация сега има около един милион вакантни места.

Всяка година милиони млади хора отиват да се учат в средните и висши учебни заведения, разположени в най-големите центрове на страната. Променят местожителството си и старите хора. Пенсионирали се, те се стремят да живеят по-далече от шумните градове. Много хора поради здравословни причини се заселват в други климатични райони.

Голямо място в териториалното разместване на населението заема и обществено-организираната миграция, която включва пристигащите на договорни начала специалистите с висше и средно специално образование.

Миграционните потоци се движат в няколко направления. По редица причини хората се пресел ват от селата в градовете и обратното — от градовете в селата. Придвижване към селото започна да се наблюдава през последните години във връзка със значителното подобряване на условията на труда в селското стопанство, на равнището на материалния и културен живот на село.

Съществува междурайонна (в границите на областите и между областите), а също и междуреспубликанска миграция. Незначително място заема и външната миграция — преселванията в други държави и обратно — от чужбина в СССР.

Миграцията съвсем не е отрицателно явление. Движението на населението играе особено голяма роля във века на техническия прогрес. Без миграция в големи мащаби е трудно да си представим бързото развитие на народното стопанство. В условията на СССР например, където вече няма безработица, където не човекът търси работа, а работата търси човека, това практически въобще е невъзможно.

В Съветския съюз исторически се е създало значително териториално несъответствие в разположението на природните и трудовите ресурси. В районите на Сибир и Далечния изток например, които заемат 57 процента от територията на страната, има огромни потенциални богатства. Тук са съсредоточени почти три четвърти от общосъюзните балансови запаси от каменни въглища, водна енергия и дървен материал, повече от половината от природния газ, около половината от нефта. Недрата на Сибир съдържат много волфрам, слюда, живак, олово, цинк, железни руди и много други източници на минерални суровини, необходими за народното стопанство. Само на територията на Томска област съветските геологопроучватели са открили над 200 местонаходища на различни полезни изкопаеми. Източните райони на СССР са и една от главните зърнени бази на страната, тук има благоприятни условия за по-нататъшно развитие на селското стопанство.

Обаче огромните пространства на изток и на север все още не са разработени достатъчно, и то главно поради недостиг на работна ръка. Защото в източните райони на СССР живее едва една десета част от населението на страната, при това — разпределена крайно неравномерно.

Съветската държава полага големи грижи за развитието на източните райони на СССР. Във връзка с това центърът на тежестта на икономическото (на първо място — на промишленото развитие) се измества все по на изток. Средното годишно увеличаване на продукцията в тези райони още отсега надхвърля средните показатели за СССР с повече от 50 процента. В бъдеще тези темпове ще се увеличат.

Проблемът за осигуряване източните райони с работна ръка и нейното рационално използуване придобива първостепенно значение.

Как ще се разреши този проблем? Заселването на Сибир, Далечния изток, районите на Крайния север и на Задполярието се извършва планово. Държавата дава много и съществени привилегии на заселващите се в тези райони: със заминаващите за Крайния север или за приравнените към него райони се сключват договори за две или три години. След изтичането на този срок договорът може да бъде продължен за още толкова или по-малко години.

При възобновяване на първия договор на работника се изплаща еднократна помощ в размер на 50 процента от средната месечна заплата.

На работниците, които сключват договори за три години (а за островите на Северния ледовит океан този срок е 2 години), се дава еднократно сума в размер на заплатата им за два месеца на новото работно място, а на семейните — и по 1/4 от сумата, давана на работника, на всеки преселил се член от семейството им. Плащат се и пътните разноски на работника и на неговото семейство до новото работно място, разноските за превоз на багажа, както и дневни разноски за времето на пътуването, изчислени върху 2 рубли за денонощие.

След първите 6 месеца на новата работа работниците получават надбавка от 10 процента към месечната заплата, а след това, след всеки следващи 6 месеца — още по 10 процента.

Работещите в районите на Крайния север имат право на до пълнителен платен годишен отпуск от 18 дни, а в местата, приравнени към районите на Крайния север — по 12 дни.

При изчисляване на трудовия стаж, даващ право на пенсиониране по старост и по инвалидност, една година трудов стаж в Крайния север или в приравнените към него райони се смята за 1 година и половина.

Предприятията и строителните обекти дават на всички преселници възможност безплатно да овладяват професията, която желаят.

В Крайния север и в приравнените към него райони интензивно се разширява мрежата от предприятия на леката и хранителната промишленост, развиват се занаятите, комуналните услуги — столове, магазини, медицински учреждения, детски учреждения.

За последните няколко години само към Сахалин са привлечени над 70 000 души.

Агенция „Новости“

За по-широко използуване на учебните филми

Задачата за постоянно усъвършенстване на учебния процес не може да бъде решена успешно без все по-широко използуване на съвременни учебно-технически средства. Целта е да се повишава ефективността на учебно-възпитателната работа, като знанията се поднасят на учениците по-целенасочено, по-ярко, по-достъпно, по-действено за по-бързото им и по-трайно овладяване и същевременно чрез учебно-техническите средства да се развива наблюдателността и самостоятелното мислене на подрастващите. Учебният филм заема особено важно място сред редицата модерни съвременни учебно-технически средства. През последните години се обръща голямо внимание на производството и разпространението на учебни филми. Министерството на народната просвета проведе национален преглед на учебния и научен филм в гр. Сливен. За нуждите на обучението са направени над 180 филма. Към окръжните отдели „Народна просвета“ са създадени филмотеки. Използуването на учебните филми в уроците е един от важните показатели в VI републикански преглед на учебните и учебно-възпитателните заведения.

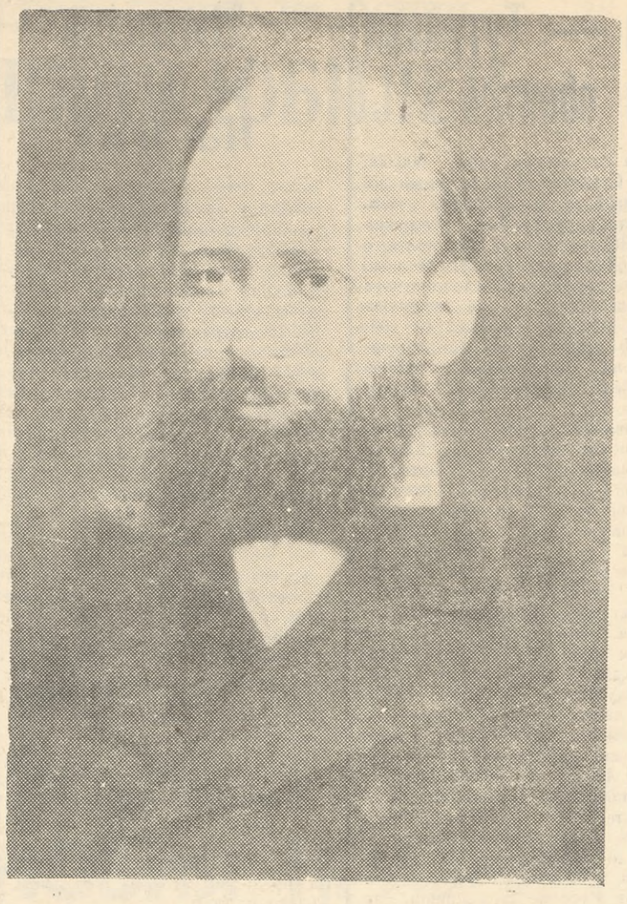
Раздвижване в приложението на учебните филми има и в нашия окръг. Мина времето, когато кинопрожекцията в някое училище бе изключително събитие. Сега почти всички по-големи училища на окръга имат собствени кинопомашини „Славянка“ — 39 на брой. По-системно използуват учебни филми В. Кацарски (училище „Кирил и Методий“ — Силистра), Т. Ангелов (СТТ — Силистра), В. Попов (училище „Отец Паисий“ — Силистра) и други учители. По-близка връзка поддържат с окръжната филмотека училищата в селата Смилец, Кайнарджа, Секулово, Попина. През миналата учебна година в различни училища са използувани над 400 филма. Но веднага трябва да добавим, че тази цифра е много малка, като се има предвид, че филмотеката разполага с около 400 филма от 179 заглавия — т. е. всеки наш филм е прожектиран само веднъж. Средно веднъж използуването на филмите означава, че много заглавия остават непотърсени по няколко години и остаряват по съдържание, без да са употребени изобщо.

Филмотеката създава големи улеснения. Нейният отговорник изпраща филмите по пощата според заявките. Единственото задължение на учителите е да прожектират филмите и да ги върнат обратно. Явно е обаче, че едно важно съвременно модерно учебно-техническо средство се подценява, защото само така може да се обясни липсата на повече заявки до филмотеката.

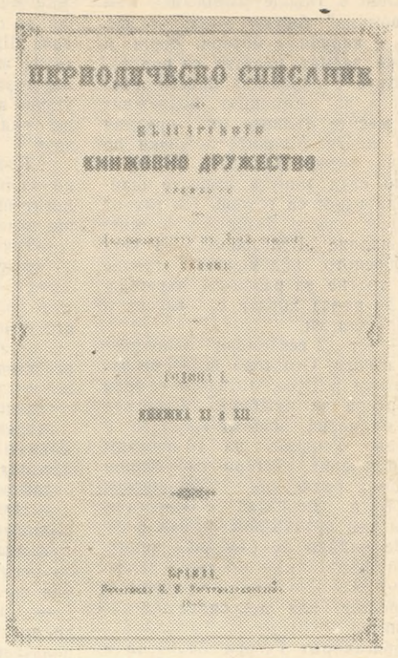
Някои директори на училища проявяват незаинтересованост към приложението на учебно-техническите средства и по специално към използуването на филми в учебно-възпитателната работа. С лека ръка те заверяват годишните разпределения на учители, които не предвиждат използуването на учебно-технически средства. Други ръководители на учебни заведения не изискват поддържането на киномашините в изправност. Вредна е практиката да не се търсят специалисти при повреда, а поправката на такива ценни уреди се предоставя на любители — получават се обратни резултати. Все още някои директори държат заключени учебно-техническите средства, та да не се повредели. Подобни прояви не бива повече да имат място в нито едно училище.

Решенията на пленума на ЦК на БКП по образованието изискват реорганизация на учебния процес, задължават ни творчески да работим за въвеждането на нови съвременни методи и форми на обучение. В светлината на партийните решения, в духа на техните изисквания използуването на учебния филм придобива особено голямо и актуално значение. С новата учебна година започна вторият етап на VI републикански преглед, в който ключовите уроците са важен показател. Необходимо е всеки учител внимателно да се запознае с каталога на окръжната филмотека и своевременно да направи заявка за съответните заглавия по дати през полугодието. Нужно е директорите да изискват учителите да вписват в плановете и годишните си разпределения използуването на оптимален брой учебни филми според наличните заглавия и програмния материал. Учебните филми трябва да намерят по-широко приложение в учебно-възпитателната работа за повишаване на нейната ефективност.

Стоян ПЕЕВ

100 години Българска академия на науките

БЪЛГАРСКОТО академично книгоиздание се заражда през втората половина на XIX век едновременно със създаването на Българското книжовно дружество в Браила, чийто наследник и продължител е Българската академия на науките.

Още в първия Устав на Българското книжовно дружество, отпечатан през 1869 г., неговите създатели вписват и следната задача: да разпространява просвета сред българския народ, като публикува исторически, езикови и фолклорни материали; да представя пред другите народи българския народ с неговите добродетели и славно историческо минало.

Първото българско академично издание е „Устав на Българското книжовно дружество“, публикуван в Браила, Румъния, през 1869 г. Той е последван една година по-късно от книжка първа на „Периодическо списание на Българското книжовно дружество“, от което до Освобождението на България от османско робство през 1878 г. излизат дванадесет книжки и няколко притурки. Те включват предимно исторически, езиковедски, етнографски и литературни материали, преводи, библиографски списъци. В списването на „Периодическо списание“ като автори и редактори участвуват такива големи книжовници като Марин Дринов, Васил Друмев, В. Д. Стоянов, Нешо Бончев и други.

Марин ДРИНОВ — основател и пръв председател на Българското книжовно дружество — Браила

Публикувани бяха три тома от 10-томната „Флора на България“, двутомната „География на България“, ценни трудове по икономическа кибернетика, езикознание, литературна история, философия, за първи път в света се провежда социологическо изследване на града и селото по програма, която обхваща главните области на обществения живот.

Могат да бъдат посочени още много други научни постижения, включително и такива, които по стойност не отстъпват на изброените.

Главната и най-общата цел в научната политика на академията през следващия период, през който в страната ни ще се завърши с ускорени темпове изграждането на развито социалистическо общество и ще започне преходът към комунизма, е да се повиши ролята и увеличи приносът на науката, за да стане тя една от решаващите сили при изпълнението на глобалните задачи на предстоящето обществено развитие.

Съобразно своята специфична физиономия на научно учреждение и в бъдещите си задачи БАН ще съсредоточи усилията си в областта на фундаменталните изследвания и на някои особено важни и перспективни приложни проучвания, като се ориентира на първо място към възлови комплексни проблеми с голямо и решаващо значение. Същевременно трябва да се създават условия за разработване на модерни научни области, каквито са теорията на социалното управление, общата теория на системите, прогностиката, евристиката.

Надежда СОКОЛЕНКО

Беседа с акад. Ангел Балевски

В юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция у нас нашата културна общественост ще отбележи с гордост едновековното съществуване на Българската академия на науките. Тя започва своя живот като Българско книжовно дружество в края на септември 1869 година в румънския град Браила. След Освобождението дружеството се премества в София (1882 г.), а днешното си наименование БАН получава през 1911 година.

Създаването на Българската академия на науките се обуславя от цялостното развитие на българския народ, от неговия подчертан стремеж към наука, образование, култура, към материален и духовен напредък. Макар и в тежко и непосилно робство, лишен от държава, народът, неговите най-прогресивни представители — родолюбиви, пламенни българи, решават да изградят необходимата научна организация — акт дълбоко народностен и демократичен по своя характер.

И през цялото свое 100-годишно съществуване, през всички периоди на историята ни и превратности на времето името на БАН остава свързано с най-напредничавите идеи на епохата, с революционните тежнения на широките народни маси. Заемаща особено важно място в културния живот на страната ни, сега БАН е най-висш и най-мощен научен институт, събрал в себе си цвета на българската научна мисъл.

Какво представлява днес Българската академия на науките? — с този въпрос ние се обърнахме към нейния председател акад. Ангел Балевски.

Социализмът не само повиши неимоверно ролята на науката, но и създаде условия за нейното всестранно творческо развитие и процъфтяване. Едва в годините на народната власт БАН получи широк простор за развитие, успя макар и за кратко време да се развие в мощно научно учреждение. Изключително големи заслуги за това има почетният председател акад. Тодор Павлов, който от 1947 година е неин председател. Докато в миналото в академията бяха застъпени главно някои хуманитарни науки, то след 9 септември 1944 година и главно след историческия Априлски пленум на ЦК на БКП се създадоха редица нови институти, започнаха се проучвания в много нови области на знанието, които определят облика на академията като съвременен център. Днес БАН има девет отделения, 55 научноизследователски звена, от които 36 са научни институти, 2 самостоятелни секции, 5 научни групи. В тях работят над 5 000 души, от които над 1 300 научни работници. В състава на академията влизат над 100 академици и членове-кореспонденти и редица чуждестранни учени.

В БАН са застъпени всички водещи области на математическите, техническите и обществените науки. Възможностите на академията са огромни. През последните години тя извършва големи изследвания, воюва успешно на научния фронт с многобройни и добре организирани колективи. В светлината на проведените проучвания и на оценките за основните насоки за развитие на световната наука можем със задоволство да констатираме, че днес нейната структура в значителна степен отговаря на съвременните изисквания, позволява да се извършат резултатни изследвания върху крупни фундаментални проблеми на теорията и практиката.

Благодарение на своя бърз и всестранен напредък, през последните две десетилетия БАН заре гистрира постижения, които са на световно равнище и са от съществено значение за самата на ука, за осъществяването на техническия прогрес и за цялостната практика на обществото развитие. С тях академията обогати много научни области. Широко признание получиха приносите на наши математици, геофизици, химици, биолози, медици, икономисти, философи, езиковеди и други. БАН завоюва заслужен международен авторитет.

След това акад. Ангел Балевски разказа за някои от най-крупните постижения на българските учени в изучаването на механизма на електрокристализационните процеси и на електролитното фазообразуване. Резултатите от тези изследвания са широко известни на международната научна общественост и по общо признание са засега водещи в тази област.

Български учени създадоха цялостна теория на фотографския процес и разработиха уникален комбиниран метод, с който фотографската чувствителност надхвърля възможностите на всяка друга електронно измерителна техника.

Изучена е геологията на Предбалкана, което има съществено значение за издирването на земно масло и находища на други подземни богатства.

Малката украинка, която в чест на нашата първа делегация, посетила Хмелницка област, бе наречена София е вече тригодишна. Тя расте весела и щастлива.

ТЕХНИТЕ НРАВИ

ЙОХАНЕСБУРГ. Бизнесменът Френк Томпсън във време на делови пътувания винаги взема със себе си слуга, когото напъхва в... багажника на автомобила. Даже привикналите към най-гнусни форми на расизъм журналисти се удивили и задали на Томпсън въпроса: „Защо всъщност постъпвате така, сър?“ Бизнесменът отговорил със завидно спокойствие: „Моят слуга е черен, следователно там му е мястото“.

ДЕТРОЙТ. Образец на съпружеска свръхоперативност е някой си Фред Оун от щат Мичиган. Той бил изправен пред местния съд по следните три пункта на обвинението: а) заплатил с фалшив чек венчалния пръстен за четвъртата си жена, б) забравил предварително да се разведе с втората и третата си жени, в) откраднал автомобила на третата си жена, за да замине на сватбено пътешествие с четвъртата.

БОН. В един от последните броеве на западногерманското списание „Дойче зингершафт“ (орган на певческите съюзи в ГФР) се появила бележка от редакцията със следното съдържание: „Редакцията признава, че е допуснала груба грешка, назовавайки Судетската област част от Чехословакия. Виновният за допуснатата грешка сътрудник естествено беше незабавно уволнен, тъй като тази грешка е непростима и равносилна на оскърбление на нашия национален химн“.

ВИЕНА. Адвокатът Тео Петер изглежда толкова цени времето си, че заповядал да поставят телефон в тоалетната на кантората му. На секретарката било дадено указание: по време на пребиваване на шефа в тоалетната да превключва номера на „00“.

От руски

спорт

Баскетбол

Победно начало на калипетровските състезателки

За първенството на „Б“ РБГ в Калипетрово се състоя първата среща от есенния кръг на първенството 1969/70 година. Калипетровските баскетболистки постигнаха победа над отбора на „Академик“ — Свищов с 46:28 (на полувремето 26:13).

Независимо че гостенките от Свищов нямат класата на големите отбори, първото полувреме премина при почти равностойна игра. Все пак в самия край със тезателките от „Раковски“ се активизираха и благодарение най-вече на точните попадения на Милка Петкова (№ 10), отбелязала сама 16 точки, завършиха първите 20 минути със 7 точки разлика в своя полза.

През втората част на играта настъпи известно отпускане и разликата нарасна само с 5 точки. От отбора на студентките, които чувствително подобриха играта си, се прояви Надка Тодорова, която постигна 19 от всичките 28 точки на своя състав.

Баскетболистките от Калипетрово надделяха в борбата за високи топки и под двата коша. Слаба бе стрелбата им от средно разстояние, но причина за това бе и силният вятър (срещата се игра на откритата площадка).

Съдиите от Русе Стефанов и Ризанов свириха точно и спомогнаха за образцово провеждане на срещата.

Георги РАЙЧЕВ

„Психология на футбола“

Неотдавна под това заглавие се появи интересна книга. Над тридесетгодишен педагогически опит и научноизследователска дейност са намерили своето въплъщение в монографията на кандидата на биологическите науки, доцентката от катедрата по психология Галина Михайловна Гагаева. Книгата е първото монографическо научно изследване, посветено на футбола. От някои читатели това може би ще се се възприеме с изненада — жена да е автор на книга за футбола. Обаче на футболисти и треньори това име е добре познато. През последните 25 години не едно поколение съветски футболисти получи образование зад стените на Държавния централен институт за физкултура и школа за треньори, където от 1931 година до края на дните си работеше Гагаева.

В следвоенните години Гагаева спира своя избор на футбола. Развитието на съветския футбол и неговата нарастваща популярност не можеха да останат незабелязани от учения, работещ в областта на спорта. Наред с изискващите разрешение въпроси по физиология и лекарски контрол, много остро назряха и проблемите от психологически характер. Освен това преподаването на психология дава на Гагаева добра възможност за контакт с първокласни съветски футболисти и треньори. Нейни ученици са Г. Федотов, М. Якушин, Н. Морозов, Г. Качалин, В. Иванов, Лев Яшин и много други. Обобщението на огромния фактически материал, получен от Гагаева при беседи с футболисти, й позволява да разработи редица актуални проблеми. По-късно Гагаева извършва сериозни теоретически и експериментални изследвания.

„Психология на футбола“ е достъпна за широк читателски кръг. Но преди всичко тя представлява интерес за треньори и футболисти. В същото време тя може да привлече вниманието на представители на други видове спорт, тъй като много от нейните раздели имат общо значение.

Наред с популярна интерпретация на изследователски материал, в книгата има много сериозни методически изводи. „Психология на футбола“ съдържа и редица ценни препоръки за действия, изпробвани частично в практиката от ведущи съветски треньори. Психологическият анализ на много мачове се съпровожда с фотографска илюстрация на най-интересните игри на световното първенство в Англия.

В шестте раздела на книгата се разглеждат в психологически аспект двигателните действия и навици на футболистите, особеностите на емоционалното им състояние в хода на играта, разкриват се пътищата за възпитание на волевите качества на спортистите и методите за психологическа подготовка на футболистите преди състезание.

„Психология на футбола“ разширява представата на специалистите за съвременното състояние на психологическата наука и футболните проблеми, които се решават с нейна помощ.

Б. НОВИКОВ
(Превод от руски)

ВЕСТИ

*** В неделя футболният отбор на „Септември“ — Силистра игра на свой терен с „Химик“ от гр. Девня и го победи с 2:1. Това бе шестата среща на нашия нов член на зона „Черно море“. Досегашният му баланс обаче не е много радостен — от 6 мача има две победи и четири загуби, от които две на свой терен.**

*** Две срещи изигра вече и юношеският футболен отбор на „Доростол“ — и двете на чужд терен. В с. Белослав младите ни футболисти постигнаха равен резултат, а в Разград тази неделя завоюваха победа с 2:1.**

*** В дните на юбилейните тържества по случай 1 800 години от обявяването на Силистра за град със самостоятелно управление ще се състоят и много спортни прояви. С най-голям интерес се очакват масовите гимнастически упражнения на учащите се, които се подготвят отдавна.**

ОБЯВИ — РЕКЛАМИ

ДТП „Мототехника“ — клон Русе съобщава, че на 7 октомври 1969 година от 14 до 15 часа в предприятието на ДАП „Пътнически автотранспорт“ — Силистра ще се проведе търг за продажба на употребявани автомобили, собственост на ДАП — Силистра, както следва:

Волга ДК № 01-81 дв. 075442 шаси 30236 първоначална стойност 2 080 лева.

Волга ДК № 08-44 дв. 421965 шаси 54834 първоначална стойност 2 275 лева.

Депозит от 100 лева се приема в момента на търга в отделен плик и се поднася на комисията заедно с молба по даден образец в отделен плик.

Автомобилите са на разположение на кандидатите за оглед всеки присъствен ден от 13 до 17 часа в предприятието на ДАП — Силистра.

ДСО СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА

търси да назначи:
арматуристи — от IV — VI разряд — 10 бр.
Заплата съгласно разрядите.
Справка: тел. 33-68, 36-48

Селски общински народен съвет с. Секулово продава лек автомобил — санитарен, марка „Баркас“. Автомобилът е собственост на съвета — Секулово, Здравна служба.

Уширване на пердета, монтиране корнизи, уширване на калъфи за мебели на държавни предприятия и обществени сгради, а също така и на частни домове ИЗВЪРШВА колективът на цех „ВЪТРЕШНА УКРАСА“ при ДПУ „ДУНАВ“ — РУСЕ с материали на предприятието и по желание на клиента.

Поръчки за предприятия и учреждения се приемат по ул. „Найден Киров“ № 31 Русе, тел. 2-79-66.

За гражданите е разкрит специален пункт по улица „Петко Д. Петков“ № 13 — тел. 2-57-65.

Вземането на размери и монтаж се извършва на самия обект от специалисти на предприятието.

ГРАЖДАНИ, ползувайте услугите на майсторите специалисти от цех „ВЪТРЕШНА УКРАСА“ при ДПУ „ДУНАВ“ — РУСЕ за обзавеждане и разкрасяване на Вашите жилища и сгради.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 116 (1585) | Събота, 4 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Ударна петдневка

От 29 септември, до 3 октомври, ръководството на ДЗС „Янко Забунов", съвместно с партийния комитет и профкомитета, обяви ударна петдневка за по-бързото прибиране на царевицата и освобождаване площите за сеитба.

В петдневката се включи целият работнически колектив, служителите от администрацията и спомагателните отрасли. Голяма помощ оказаха животновъдите. Наред с преките си задължения в отделните ферми те разтоварваха транспортните средства, с които се пренася царевицата от полето. Само за един ден работниците от свинефермата и ветеринарната служба разтовариха повече от 100 тона продукция в царевичните кошове, без да допуснат никакво разпиляване. Най-добре се справиха с тази задача Вачо Андреев, Живко Беджев, Георги Симеонов и др.

За да не се допусне престой на транспортните средства, особена заслуга имат членовете на профгрупата при администрацията. Ръководени от Коста Драганов и Велико Арсенов, те много добре се справиха с товаренето на камионите.

Не можем в случая да пренебрегнем и усилията на шофьорите, които се стремяха да извозят колкото се може повече продукция. Особено добре работиха Февзи Насуфов, Добри Иванов, Костадин Пенев и др.

Кирил ТАСЕВ

ПОВЕЛЯТА НА ДЕНЯ Е: бързо прибиране на пролетниците, срочна и висококачествена сеитба

Първи прибраха царевицата — първи и ще засеят

Статистическото сведение за изпълнение на селскостопанските мероприятия ни доведе в Глави нишкото ТКЗС. В двора на стопанството ранобудните кооператори разтоварваха вече царевичак.

— Това са последните коли — поясни гл. агроном Никола Шиндров, показвайки разтоварващите се ремаркета с царевичак.—Зърното обрахме още към края на септември. Царевичакът е вече орязан, но го превозваме само нощем. Да не се ронят листата.

В разговора се включи и председателят на стопанството д-р Мирчо Статев.

Между утринните доклади за хода на селскостопанските работи — за извършената работа по извозването на царевичака, за численността на излезлите звена, за почистваните блокове, за сеячите, за транспорта—долавяме нетърпеливото желание и у двамата ръководители на стопанството по-скоро да излязат на полето, по блоковете, там, където чет върти ден се сее. След малко колата ни понася през оголените кооперативни блокове към местността „Кавaклар". Сухата земя, изорана, дискувана няколко пъти и сега засявана от редосеялките на четирите беларуса, е равна и гладка повърхност. Дългото упорствуващите буци най-после отстъпили пред упоритостта на механизаторите. А останалите с големина на орехи и сега се „разяждат" от трънливите влачки след редосеялките.

— През първия ден на сеитба та се наложи някои механизатори да спрем, докато заменят сеячите дрянови влачки с тези от трън, — пояснява бригадирът на комплексната бригада Минчо Дочев.

Ние посетихме един от блоковете на стопанството, където четири трактористи с по двама помощника на редосеялките имаха за задача през деня да засеят около 800 декара, а през същия ден, на 2 октомври, шест други агрегата браздяха раздробената земя в още два района на стопанството.

— Както вървя сеитбата през първите 2-3 дни, до 12 октомври ще я завършим — гласно пресмята председателят на стопанството.

И действително. Есенните селскостопански мероприятия в това стопанство се извършват в предпределно кратък срок. Слънчогледовите площи освободиха и подготвиха за сеитба навреме. Само за шест дни, от 10 до 15 септември, приключиха с прибирането на цвеклото. Трескаво работиха през време на прибирането на царевицата и към края на месец септември първи в окръга завършиха с нейната беритба. В тази кампания три дни им помагаха и хората от другите организации от село Главиница. Но за това бе обсъден съвместен план с общинската партийна организация, изпълнителния комитет на общинския народен съвет, ръководството на стопанството и всички бригадири и звеноводи. Въведен е ежедневен отчет от 18.00 до 18.30 часа, на който се отчита свършената през деня работа и се определят задачите за следващия ден. Дис печерът координира изпълнението на дневните задачи, следи за работата на транспорта по графика. И резултатите са добри. Към първи октомври 81 процента от площите за есенната сеитба са напълно готови за засяване. От предвидените за сеитба с пшеница 14 500 дка 4 650 са засети.

За стимулиране на кооператорите през тази напрегната есенна кампания са определени награди и съревнованието се отчита ежедневно. Така например групата, която през нощта е превозила най-много царевичак (всеки трактор и ремарке се обслужва от по 4 човека), се награждава с по 8 лева. На трактористите и сеячите при стопроцентово изпълнение на дневната норма е гарантирано заплащане по 5 лева, като три лева се изплащат при засяването, а останалите два след изникването на посева. За всеки блок и леха се води отчет: кой къде е сял. При евентуални пропуски онези сеячи и трактористи, които са сгрешили, ще презасяват ръчно. Така се прилага на практика новата система в стопанството. И няма съмнение, че това играе роля не само за срочното, но и за качественото засяване на площите.

Михаил ТОМОВ

Една от възловите операции в ДИП „Добруджа" е зареждането на основите. С тази манипулация отлично се справят Матрона Кулева и Неделчо Кръстев.

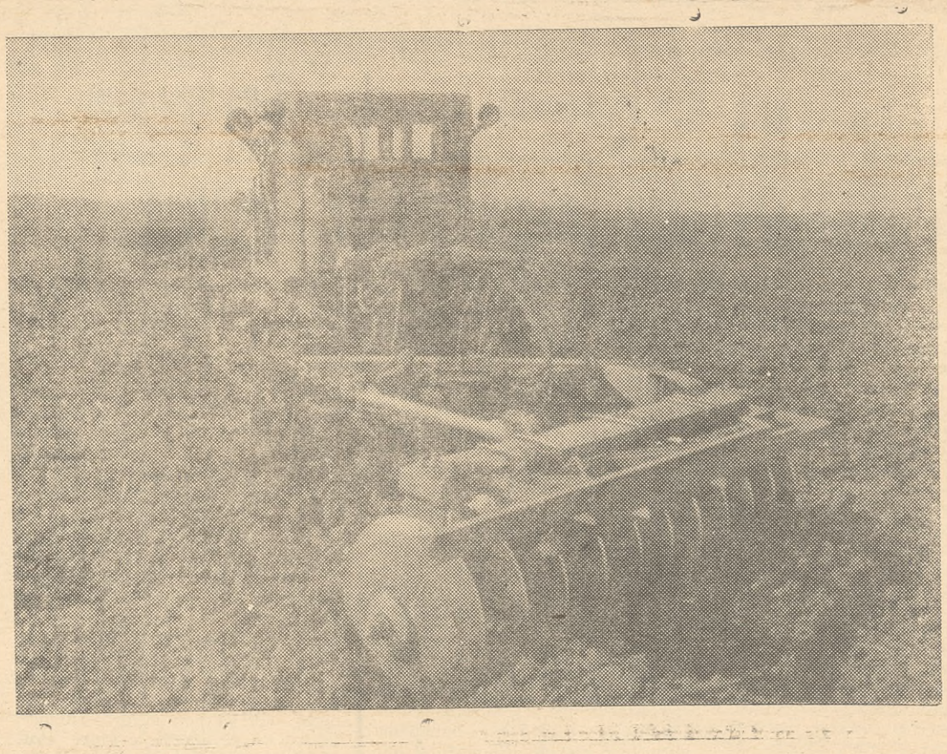
Резултатна работа

Механизаторите от ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево навреме и качествено подготвиха машините за есенната сеитба. Затова сега работата им е спорна.

Насуф Сюлейманов, Васил Великов и Юмер Хасенинов са първенци в сеитбата. Досега те засяха 1 030 дка ечемик и 200 дка ръж.

Между механизаторите се води съревнование за срочно завършване на кампанията.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Механизаторите от ТКЗС — Белица полагат усилия за подготовката на сеитбените площи. Снимка: Добри ИОРДАНОВ

Тежката дума на организацията

Ако се каже, че в село Стефан Караджа и съставните села Преславци и Осен през деня няма жива душа, никак няма да е пресилено. Кооператори, служители, пенсионери, ученици, механизатори и др. се намират в царевичните блокове на стопанството. Всички налични сили са хвърлени в прибирането на царевицата и освобождаване на площи за есенната сеитба. В това отношение от страна на партийното и стопанското ръководство е създадена една стройна организация, резултатите от която са вече налице. От 3 220 дка царевица обрани са 2 540 дка, като в последно време се бере средно на ден повече от 400 декара. В помощ на стопанството е имало и студентска бригада от Свищов. Учениците от района на стопанството също вършат добра работа. Пенсионерите не могат да берат царевица наравно с другите, но помагат според силите си: жените почистват зърно в стопанския двор, а мъжете трупат царевичака, който се пренася с всичкия наличен транспорт на стопанството.

След освобождаването на площите от царевицата веднага се започва предсеитбената обработка. Тъй като напоследък няма дъждове в района на стопанството, оранта и подготовката на площите става много трудно. Обаче механизаторите не скъпят труда си. Поставената задача за получаване на 420 кг пшеница от декар зависи главно от качеството на тяхната работа. Първо дискуват освободените площи, орат и бранят с тервелски брани, пак дискуват, след това минават няколко пъти с култиватори-комбинатори и ако не се получи желаното качество, повтарят пак някои от операциите. Механизаторите Иван Нейков, Димитър Минев, Банчо Дамянов, Никола Тодоров и други служат за пример на останалите с прецизната работа в подготовката на площите.

Наравно с цялата работа и сеитбата се извършва в определеното време ритмично. Механизаторите от Стефан Караджа първи в окръга завършиха сеитбата на ечемика. Сега цялото внимание е съсредоточено върху площите, които ще се сеят с пшеница. Вече са засети 2 040 декара от всичките 11 500 декара. Осемте редосеялки работят с пълен капацитет.

За нормалното и ритмично изпълнение на важните селскостопански работи в напрегнатата кампания твърде много допринася създадената организация от партийното и стопанско ръководство. Проведена е добра разяснителна работа сред кооператорите и механизаторите. Комунистите и комсомолците са в челните редици и при прибирането на царевицата, и при обработката и сеитбата на площите. Членовете на партийния комитет и управителния съвет на стопанството упражняват системен и ефикасен контрол при изпълнението на всички задачи.

Партийното и стопанско ръководство не е подценило и стимулиращото значение на материалното поощрение. Така например, ако един кооператор от 9 септември до 7 ноември изработи 55 слънчеви дни, ще получи завишение на възнаграждението си с 35 %. При 52 слънчеви дни — 30 % и при 50 — 25 процента. Освен това за обиране, изрязване и изнасяне на стеблата от един декар царевица на кооператорите се дават по 6,30 лева и 5 кг царевица.

За срочното завършване на есенната сеитба също са предвидени материални поощрения за механизаторите и всички кооператори, заангажирани непосредствено в сеитбата. Ако се завърши до 15 октомври, всички ще получат сто на сто завишение на трудовото си възнаграждение. До 20 октомври — съответно с 50 %.

Добрата оперативност, широката разяснителна работа сред хората, материалните стимули и другите мероприятия допринасят извънредно много за нормалното протичане на есенната кампания в ТКЗС — Стефан Караджа и са сигурна гаранция за срочното изпълнение на задачите и получаването на предвидените добиви.

А. ХИТРОВ

Освобождаването на площите изостава

Ръководството на ТКЗС — Калипетрово е изработило подробен план-график, според който кооперативът трябва да приключи есенната сеитба до 15 октомври. Досегашният ход на подготовката на площите и преди всичко беритбата на царевицата, дават основание да се оспорва изпълнението на графика.

Според данните на Окръжния кооперативен съюз калипетровци са на последно място по прибирането на царевицата. Тази задача тук се изпълнява много мудно. До 29 септември е прибрана 23 процента от тази пролетна култура, а до 1 октомври — 26 на сто. Бавният ход на това важно за момента мероприятие без друго ще окаже отрицателно влияние за срочната и качествена сеитба.

Кои са причините за изоставането?

Наистина стопанството обработва 7 802 дка царевица. Ако се засеят всички площи, освободени от нея, то значи, че половината от сеитбения план, който е 15 000 дка, се базира именно на този предшественик. И в този случай бавният темп на работата се обуславя от недостига на транспортни средства. Недопустимо е обаче наличните коли да бездействуват поради това, че не достигат товарачи. Това говори за лоша организация, за недоглеждане. Ако товарачната група към ТКЗС в дадения напрегнат момент не може да се справи с всички задачи, не би ли могло да се увеличи временно нейният брой? В противен случай още дълго време кооперативът ще изостава, а предвиденият срок за завършване на сеитбата не ще бъде постигнат.

Крайно време е в ТКЗС — Калипетрово да се създаде такава организация, да се използуват всички налични сили и възможности, за да се преодолее бавният темп при прибирането на царевицата.

Ив. ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 1 октомври 1969 г.

ТКЗС	Сеитба ечемик в %	Сеитба пшеница в %	Подготвени площи за сеитба в %	Прибрана царевица за зърно в %
1. Айдемир	14	16	51	40
2. Калипетрово	60	7	55	26
3. Бабук	4	12	34	55
4. Алфатар	68	0	36	45
5. Алеково	20	34	61	67
6. Иширково	57	8	40	80
7. Смилец	62	19	97	58
8. Попина	75	0	72	65
9. Сребърна	38	15	58	76
10. Ситово	46	0	58	27
11. Срацимир	71	5	60	56
12. Кайнарджа	24	9	54	73
13. Голеш	82	13	74	83
14. Средище	46	5	40	58
15. Тутракан	0	17	67	57
16. Нова Черна	21	28	65	61
17. Белица	64	6	44	70
18. Главиница	0	32	81	100
19. Ст. Карад.	100	17	58	79
20. Сокол	54	13	56	37
21. Зафирово	0	20	53	44
22. М. Пресл.	62	2	72	100
23. Дулово	46	6	36	78
24. Межден	5	6	36	95
25. Окорш	48	1	100	77
26. Секулово	65	11	58	43
27. Добротица	30	2	59	49
28 Чернолик	31	18	50	66
29. Пансиево	88	8	49	84
Всичко за ТКЗС	44	11	56	62

Международна информация

Съветска балтийска ескадра на посещение в Рощок

БЕРЛИН, 3 октомври (кор. на БТА) — Днес преди обед жителите на най-големия балтийски град на ГДР Рощок устроиха тържествено посрещане на ескадра кораби от Съветския балтийски червенознаменен флот, която пристигна на официално посещение по случай 20-годишнината на Германската демократична република. Флагмански кораб на ескадрата е крайцерът „Комсомолец".

Космическата ера на човечеството

МОСКВА, 3 октомври (ТАСС) — Утре се навършват 12 години от изстрелването на първия съветски изкуствен спътник на Земята, който с право се счита за едно от най-важните достижения на съвременната наука и техника.

Сега, когато сме навлезли във второто десетилетие на космическата ера, ние вече можем да направим равносметка на изминатия път, да разкрием тенденциите в развитието на космонавтиката, пише по този повод наблюдателят на ТАСС А. Карискии. И тази година съветската и световна космонавтика се поздравиха с големи научно-технически успехи.

В Съветската космическа програма органически се съчетават различни направления. Например, спътниците от серията „Космос" вече осма година са верни помощници на учените и инженерите.

Огромен успех за световната космонавтика бяха полетите на автоматичните станции „Венера-5" и „Венера-6". Като преодоляха разстояние от около 350 милиона км. през януари т. г., станциите навлязоха с втора космическа скорост в атмосферата на Венера, осъществиха плавно спускане и проведоха редица експерименти Изследванията се проведоха фактически едновременно с двете станции, които взаимно се допълваха една друга..

Автоматическите станции „Луна" и „Сонда", които изучаваха Луната, внесоха голям принос в опознаването на нашия спътник в общото развитие на космонавтиката.

Космонавтиката се превръща в отрасъл на икономиката. В СССР вече няколко години се използува система за космически връзки, която включва спътници „Мълния" и голяма мрежа от наземни станции „Орбита". Цветните телевизионни програми се предават от Москва в Париж с помощта на космически средства за връзка.

С помощта на спътниците човекът ще изучава световния океан, подземните ресурси на планетата и ще извършва много други изследвания. (БТА)

Суматоха в Атина след изявлението на Караманлис

АТИНА, 3 октомври (БТА) — Мерки за сигурност в Атина, петчасово заседание на правителството, нова чистка на офицери в гарнизоните на Северна Гърция, външният министър Пипинелис моли крал Константин да не прави изявление по повод становището на Караманлис — такива и други бързи мерки е взело вчера правителството, след като онзи ден бившият министър-председател Караманлис заяви от Париж, че военният кабинет трябва да отстъпи властта на цивилно управление, в противен случай ще бъде свален чрез сила.

Съобщавайки за тези събития от гръцката столица, чуждестранните агенции подчертават, че вчера и друг политик се е солидаризирал с изказванията на Караманлис. Председателят на парламента по време на управлението на Георгиос Папандреу, Димитриос Папаспиру е заявил: „Гърция няма друг избор,освен предложената от Караманлис алтернатива".

Журналистите в Атина днес с нетърпение очакват пресконференция, на която министър-председателят щял да съобщи правителственото становище за дейността на консервативната опозиция, групирана около Караманлис.

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

СПОМЕНИ ЗА ЛЕНИН

Влиянието на в-к „Искра“ нараст ваше постоянно. Подготвяше се програмата на партията за конгре са. За нейното обсъждане Плеха нов и Акселрод пристигнаха в Мюнхен. Заседанието, на което се обсъждаше програмата, беше теж ко. Владимир Илич се отнасяше крайно болезнено към всяко недо разумение с Плеханов, не спеше нощем, нервничеше, а Плеханов се надуваше и сърдеше.

По това време се изясни, че в Мюнхен е невъзможно повече да се печати „Искра“. Собственикът на печатницата не искаше да рискува. Трябваше да се махаме. Но къде? Плеханов и Акселрод настояваха за Швейца рия. Останалите, усетили атмосфе рата, създала се на заседанието при обсъждането на програмата, гласуваха за Лондон.

По-късно си спомняхме за този мюнхенски период като за няка къв светъл период. Следващите години емиграция преживяхме много по-тежко.

През април 1902 г. пристигнахме в Лондон. Записахме се под името Рихтер. Лондон ни порази със сво ята грандиозност и макар денят на нашето пристигане да беше извънредно студен, лицето на Владимир Илич веднага се оживи и той с любопитство започна да разглежда тази крепост на капита лизма, като за известно време за брави и Плеханов, и конфликтите в редакцията...

Илич изучаваше живия Лондон. Той обичаше да се качва на омни буса и дълго да пътува из града. Харесваше му движението в този грамаден търговски град. Тихи малки градинки с красиви домове с огледални прозорци, целите в зеленина и наред с тях—мръсни улички, населени с лондонски работ ници, с простряно бельо и играещи пред къщите бледи деца... оставаха настрана. Тук вървяхме леша и наблюдавайки тези крещящи контрасти на богатството и мизерията, Илич през зъби повта ряше: „Две нации“...

Работническата тълпа винаги привличаше Владимир Илич. Той отиваше там, където беше тази тълпа на разходка, където умо рените работници, излезли извън града, с часове се търкаляха по тревата, в бара, в читалнята. В Лондон имаше много читални— една стаичка, в която се влиза на право от улицата, където няма до ри стол за сядане, а само стойки за четене и вестници; влизащият вземаше вестника и след като го прочиташе, го оставяше на място то му. След революцията Ленин искаше да открие такива читални навсякъде у нас. Посещаваше на родните ресторантчета, църквите. В Англия в църквите след богослужение обикновено се изна сяше някакъв кратичък доклад и след това имаше дискусия. На тези именно дискусии, където гово реха обикновените работници, осо бено обичаше да присъствува Илич. Във вестниците той намира ше обявления за работнически събрания в глухите квартали, където нямаше парадност, няма ше лидери, а само работници. Събранието се посвещаваше обикновено на обсъждането на ня какъв въпрос, проект като например на градовете-градини. Илич слушаше внимателно и после радостно казваше: „От тях просто извира социализъм! Докладчикът говори глупости, а като излезе работни кът, веднага „хваща бика за рогата“ и разобличава самата същност на капиталистическия строй“. Илич винаги разчиташе на обикновения английски работ ник, запазил въпреки всичко своя класов инстинкт...

Скоро пристигнаха Мартов и Вера Ивановна и се настаниха заедно с Алексеев в една къща близо до нас. Владимир Илич работеше в Британския музей.

Той отиваше там обикновено сутрин, а при мен в това време ид ваше Мартов. С него преглеждахме пощата и я обсъждахме. По такъв начин Владимир Илич бе ше избавян от така уморяващата го неразбория.

Конфликтът с Плеханов някак си завърши. Владимир Илич за мина за един месец в Бретан, за да се види с майка си и Ана Илинична, да поживее с тях край морето. Той обичаше много морето, с неговото постоян но движение и безграничен прос тор. Край морето си почиваше...

На първо време край нас няма ше толкова много провокатори, както по-късно. Хората бяха си гурни и се познаваха един друг. В Русия работеха разпространители на в-к „Искра“. На тях се доставяше литература от чужбина — „Искра“ и „Заря“, брошури — а след това се гри жеха получената литература да бъде препечатана в нелегални ти пографии и разпространена сред комитетите. Доставяха на „Ис кра“ писма и ни държаха в кур са на цялата, водеща се в Ру сия, нелегална работа. Събираха пари за вестника...

В Баку работеше типография, в която се печаташе „Искра“. Работеше се при най-строга кон спирация. Типографията се нари чаше Нина. След това в Новго род бе организирана друга ти пография — на Акулин, която много бързо се провали.

Транспортът ставаше през Вилно (чрез Груня). Питерци организи раха транспорта през Стокхолм. Този транспорт функционираше под името „пиво“. С малки бъч вички в Стокхолм изпращахме литература с килограми. Уведо мява ни, че „пивото“ е получено в Питер и продължавахме да из пращаме литература в Стокхолм. Обаче през 1905 г. вра щайки се през Швеция в Русия, узнахме, че „пивото“ се намира все още в „пивоварната“, т. е. в Стокхолмския народен дом, къде то цяло подземие беше запълнено с нашата литература. В Марсилия бе изпратен човек, кой то организира транспорта чрез готвачите, които служеха на па раходите, пътуващи до Батуми. Впрочем голяма част от литера турата беше изхвърляна в море то (литературата се огъваше в брезент и се хвърляше на угово реното място във водата, откъ дето нашите я прибираха). Лите ратура се изпращаше и чрез Александрия (Египет), транспорт бе организиран и през Персия. По-късно бе организиран транспорт през Каменец-Подолск, през Лвов. От всички тези транспорти, поглъщащи толкова пари и енергия и съпроводени с голям риск, се получаваше може би само една десета от изпратеното. Литературата бе изпращана и в куфари с двойни дъна, в подвързии на книги. Литературата моментално се разграбваше.

Особен успех имаше книгата „Какво да се прави“. Тя отговаряше на редица най-насъщни, на зрели въпроси. Всички много остро чувствуваха необходимостта от конспиративна, планомерно работеща организация.

Владимир Илич насочваше борбата на искрите, предпазвайки ги от опростително разбиране на централизма, борейки се срещу склонността им да виждат във всяка самостоятелна работа занаятчийство. Цялата тази работа на Владимир Илич, така дълбо ко повлияла върху качествения състав на комитетите, е малко известна, а тя определи лицето на нашата партия и постави основите на нейните сегашни ор ганизации...

Надежда КРУПСКАЯ
Агенция „Новости“

ДУНАВСКАТА ГРАДИНА В МИНАЛОТО И ДНЕС

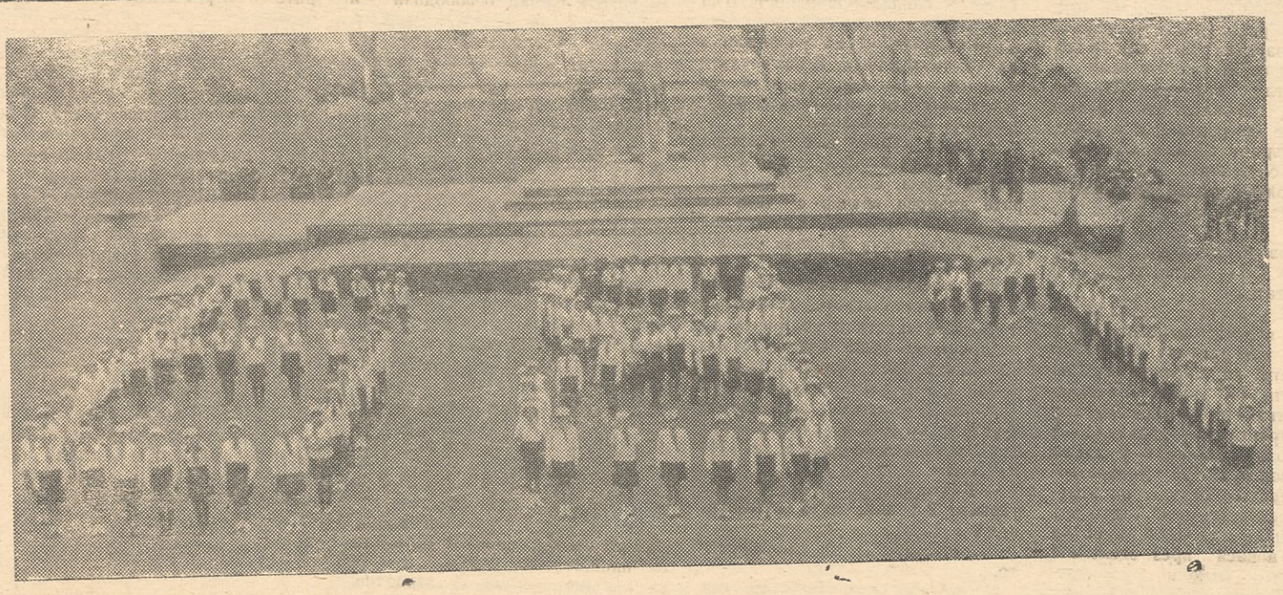
Едно от универсалните места за почивка във всяко населено място са обществените паркове и градини. Сенчестите алеи, кра сивите цветни килими и лехи, свежият въздух, тишината и спо койствието от много години при влечат в тях хиляди граждани, стават техен любим кът за отмо ра. Силистренци имат и още едно преимущество, от което мал ко градове в страната могат да се ползуват. Те имат Дунава. И никак не е смешно, когато ги срещнете някъде другаде, „на су хо“, да казват, че не могат да живеят без него. Прелестта на гледката, която ще видите тук, не може да се опише. Тя може само да се почувствува. И сигур но именно затова жителите на този град най-много обичат своя та крайдунавска градина. Ние намираме за наше приятно задължение в дните пред тържест веното откриване на празника по случай 1 800-годишнината на Си листра да разкажем за история та и създаването на това прекрасно място, за по-нататъшните му перспективи в близките годи ни.

Всичко, разбира се, не е стана ло изведнъж. Много време е ми нало, за да имаме тази градина именно такава, много труд и грижи са положени за нейното уреждане. Още преди Освобож дението, през 1870 година, в един от броевете на вестник „Турция“ четем: „В града Сили стра се урежда градина за уве селения с казино“. За съжаление обаче не е посочена нито по-точ на дата, нито мястото, където е станало това. Редно и логично е да предположим, че това е било още по-рано, тъй като градина и казино не се правят за два дена. Следващите данни, които и ще приемем за начало на дне шната градина до Дунава, са от двадесет години по-късно, 1890 година. Нейното място се очерта ва на територията в сегашната й източна част. Площта й е сра внително малка. Ограничава се на юг от улица „Мамарчев“, на изток от постройките на ресто рант „Дунав“ и плувния басейн, на запад от алеята, която води от централния площад към кре постната стена на Дръстър и на север от Дунав. Първото нещо, което се прави в нея (освен але ите и зелените площи), е много по-късно — 1897 година. Кмет на града по това време е Сава Бакалов. В централната част на градината се построява беседка с подиум за музиката, а на севе розападния й край, предполага се до Дунава, колкото е позво лявало мястото, тъй като по то ва време по крайбрежието е минавало калдъръмено шосе, се построява малък ресторант. Но за най-голяма забележителност се е смятал, както днес го нари чаме, старият шадраван. Начало то е вече сложено. За тази при добивка на силистренци намира ме описание в една история на града, издадена от Никола Ма кариополски през 1898 година. Изброявайки местата за разход ка, които той определя като дос та много и добри, се споменава и новопостроената градска край дунавска градина, на север от града, на самия бряг на Дунава, засадена с различни цветя и дър вета. Никола Макариополски спо менава и още две частни гради ни с имена „Райска“ и „Борис I“, Пипиниерета, Кючук Муста фа, пристанището. През 1903 го дина е извършено малко разши рение на градината. Съборена е крепостната стена, която се е намирала на южната й страна, успоредно на улица „Мамарчев“, попълнен е и ровът около нея. През 1908 година по времето на кмета Божанов, специално за отговаря за градината е назна чен агрономът Караиванов. Дос та големи са неговите заслуги и грижи за разхубавяването й. За първи път тогава тя е заса дена с рози, донесени от Темиш вар (сега румънския град Теми шоара), тогава унгарско владе ние. Две години по-късно е заса ден и единственият дъб, който има в градината до входа за плаващия ресторант. До 1914 го дина не е правено почти нищо. През тази година са съборени малките зарзаватчийски дюкян чета на западния й край с цел ново разширение. След идването си тук такова разширение прав ят румънците, но то се ограни чава само в границите на 30-40 метра. Заварения през 1954 годи на от сегашния началник на пар кове и градини Кирил Топоров парк е достигнал някъде до новия шадраван и е заемал площ 68 декара.

Интензивното преобразяване на дунавския парк започва през годините на народната власт. Първата грижа е била осигуряването на вода за пло щите. Изграждат се първите 5 километра водопроводна мрежа. Дотогава всичко се е поливало на ръка, с лейки. Градината се разширява още след събарянето на сградите на старото военно окръжие. През 1952 година, след преместването на предприя тието „Липа“, също. Започва и вътрешна уредба. През 1957 го дина се строят двата шадравана, до сегашния тото-пункт, на вхо да на алеята, и големия шадра ван на същата алея. До 1962 година е асфалтирана само цен тралната алея. А сега има асфалти рани вече 8 хиляди квадратни метра. На 8 хиляди метра са пос тавени и бордюри. През 1965-1966 година се поставят и три паметника — плочата за надпява нето на крайдунавските градове от 1910 година, на капитан Мамарчев и Лев Николаевич Тол стой. През 1967 година в гради ната е поставено осветление. Зоо кътът, на който предстои доо формяне и попълване с нови жи вотни, има вече петгодишна ис тория, а детската площадка до него се е превърнала в любимо място за игри и веселие на деца та. Сега ние се радваме и на от критите през тази година памет ници на възрожденеца Гено Чо лаков, на безстрашния младеж ки деец Борис Калчев и най-ве че на паметника на непобедимата Съветска армия.

Дунавският парк ще става все по-хубав. Скоро той ще се раз шири с още 86 декара, шестдесет към Чаир махле и 26 от Дунава, които ще бъдат спечелени след направа та на новия кей. Тук жителите на нова Силистра ще прекарват незабравими часове на радост след напрегнатите трудови дни.

Енчо ЖЕЧЕВ

Неотдавна в Тутракан се проведоха тържества, посветени на 681 години от създаването на българската държава.

НА СНИМКАТА: Пионери отбелязват с телата си една от най-красивите страници в историята на родината, която знае всеки българин — 681 година — началото на българската държава.

Иванка Дякова е една от най-добрите работнички от цех „Печатница“ при промкомбинат „Дръстър“. В чест на двадесет и пет годишнината от победата на Девети септември тя получи значката на Министерството на леката и хранителна промишленост, носителка е и на званието „Най-добър в професията“.

В помощ на ТКЗС

Напрежението за бързо и навременно прибиране на богатата реколта от царевица и освобождаване на площите за есенна сеитба е всекидневие на кооператорите от село Алеково. То не отминава и неговите най-малки жители, пионерите. Те с готовност се отзоваха да помогнат на своите бащи и майки в изпълнението на тази отговорна задача. Всеки ден по блоковете се срещаме с техните трудови отряди, ехтят весели песни и смях. Показателни за трудолюбието и усърдието на децата са и резултатите от работата, която са извършили. Ежедневно се вписват по петдесет декара обрана царевица. А това съвсем не е малко. Обявено то съревнование между отделните звена и отряди има също така решаващо значение за постигане то на този успех. В кампанията са включени и учениците от начални курс. Те са на блоковете, засети с арпаджик. Всеки ден към складовете на стопанството оттук се отправят готови и почистени по триста килограма от тази култура.

За най-добрите свои помощници стопанството е предвидило награди.

Ст. ПОПОВА

След верния глас на сърцето

Майорът от Окръжното управление на КАТ в Силистра Никола Нешев Атанасов има много професии. Но на човек винаги му остава само една, която той ще обикне за цял живот и никога вече няма да се раздели с нея. Дългите лутаници от място на място, които създават илюзиите за „всичко знаещия и всичко можещия“, не са намерили добро съжителство с характера на този силен и тих човек. Неговият досегашен живот е преминал по една неотклонна права линия и е насочен единствено с труд и постоян на грижа за живота и щастието на другите хора. А това е сигурно и изборът, който всички наричат призвание.

След съкращението в нашата Народна армия през 1958 г. старшин лейтенант Никола Атанасов идва в Силистра и постъпва на работа в органите на МВР. Тогава само две години го отделят от неговата сегашна работа. Една та той е квартален отговорник, а през втората работи като началник участък. През 1960 година, когато в отдел КАТ се освобождава място за завеждащ неговото контролно отделение, е назначен Никола Атанасов. Той поема новата работа със същата любов и грижа, с която е работил досега навсякъде. Спечелил е уважението на всички. И на колегите си, и на водачите, всеки ден посещаващи неговата малка канцелария. Не веднъж съм бил свидетел на такива срещи, неведнъж съм се удивлявал на неговото умение да разговаря с хората, да ги убеди в правотата на думите си. Това е едно изкуство, което не всеки притежава, особено като се има пред вид характерът на работата.

Седя в ъгъла и наблюдавам гостите му в ранния предобеден час. Влиза младо момче и с хапливи думи се зарича, че още утре ще изгори книжката си за правоуправление, че никога повече няма да се качи на трактор и т. н. Майорът чакаше. И щом дойде оня момент, когато вече всичко е казано, тогава заговори той. Така се случи, че в един от следващите дни отново бях тук и отново влезе същият младеж. Сега той идваше да получи книжката си след успешно положения изпит. Нямаше кавги и разправии, само в очите му грееше пламъче то на благодарността. Затова пък сега добрият човек зад бюрото не се усмихваше, той гледаше строго.

— Ето, те са моята грижа, младите. Буйни са, а нещастието не те пита млад ли си, или стар.

Много от успехите, постигнати в областта на контрола на автомобилния транспорт в нашия окръг, се дължат на неговото трудолюбие. Той обяснява, съветва, наказва. И въпреки всичко е успял да премахне думата, която обикновено слагат пред тази професия — неблагодарна.

— На никого не съм враг. Просто искам тези, които са седнали зад волана, да се завръщат по домовете си винаги радостни, винаги радостни да ги посрещат техните семейства. Знам какво е в една къща, когато се получи неотменимото съобщение. Водачите трябва да разберат, че ние сме техни приятели. Приятелят не е при чашката, а геройството не е да се превиеш от собствената си глупост. Трезвата и обективна преценка на обстановката е задължителна както за водача, така и за контролиращия. Работата е такава, че ние заедно трябва да се борим за постигането на успех в нея.

Но за да ръководиш, се иска и дълбоко познаване характера на работата. Ето защо Никола Атанасов се записва задочник във ВИИНС — Варна и го завършва през 1968 година. Упорито и нас тойчиво той предава своя стремеж към образцовост и на помладите служители. И несъмнено сплотеният малък колектив вина ги ще постига успех в своите начинания. Тази награда за положения труд ще бъде и най-голямата радост за майор Никола Атанасов.

М. ПАВЛОВ

Благороден труд

Във всички села на окръга пионерите активно са се включили в кампанията по прибиране на реколтата. Но не изостават и техните другарчета от звената и отрядите на Градската пионерска организация в Силистра. В продължение на три дни извършиха много полезна и похвална работа ученците от училище „Отец Паисий“. Част от заслугата да бъде нашият град по-красив и приветлив в дните на своя осемнадесетвековен юбилей, ще се падне на тях. Това непременно ще забележат всички гости, които ще пристигнат от град Русе. Красиво оформените и добре прекопани алеи не могат да не направят впечатление. Същото ще бъде и на градския стадион, където ще премине и доста голяма част от програмата. Подредените и почистени скатове там са също дело на трудолюбивите пионерски ръце.

Тази похвална инициатива в последните дни пред големия празник може да послужи за пример на всички останали училища. Тя е израз на обичта на децата към родния град, грижа за неговия успех.

Искрен ЖЕЧЕВ

ДРУЖБА, СКРЕПЕНА С КРЪВТА

Генерал-полковник А. И ШЕБУНИН

(Продължение от миналия брой)

По време на престоя на нашите войски в България бяха извършени много работи по подобряване на пътищата, по строежите на мостове. Построените от нас мостове в градовете Силистра, Горна Оряховица и в други пунктове след заминаването на нашите войски останаха като символ на дружбата между нашите армии и народи.

А ето и характерна сценка по пътя. На автомобилните шосета, по които се движеха нашите и българските войски ние бяхме открили хранителни пунктове. И на един от тези пунктове на 3-та пътнокомендантска рота в Карнобат при старшия готвач ефрейтор Вера Попова идва млад български войник и се представя: „Любчо готвача“. Вера го запознава с различни ястия от руската кухня. А след това Вера е поканена в българския стол и там я посрещат с български национални ястия и супа от костенурка.

В хода на по-нататъшните бойни действия против немско-фашистките войски в Югославия и Унгария бойците от българската армия се сражаваха рамо до рамо със съветските воини, стреляха с автомати, изработени в СССР, по равно деляха патроните и тютюна, получаваха хляб от общи пекарни. Тук се зароди истинската братска дружба.

За да се осигури подготовката на съветските и българските войски за бойни действия в есенно-зимния период 1944-1945 година, много помогнаха различни български учреждения. Така Министерството на благоустройството на България разпореди до окръжните инженерства да изработят щитове и плетени огради и да ги поставят на силно заснежаващите се участъци от пътищата. Пътният отдел на това министерство се погрижи за ремонта на снегочистачните машини, намиращи се на разположение на местните пътни организации. Трябва да кажа, че зимата в България през 1944-1945 година бе необикновено снежна и нашите пътни подразделения, ръководени от генерал-майор Мичурин, заедно с българските другари, се потрудиха доста. На стръмните склонове и нанадолнищата бе извозен повече от 2 хиляди кубически метра пясък. За колите бяха изработени около 3 хиляди чифта шейни и ски-устройства. Автомобилистите ремонтираха и изработиха нови над 4 хиляди комплекта вериги против пързаляне.

Всичко това се правеше за побързото преминаване на западно българските и източносръбските планини от нашите и българските войски, които участвуваха в Белградската настъпателна операция.

Много ни помогнаха българските водачи-доброволци, които познаваха добре не само планинските пътища, но и всички пътеки и незабележими на пръв поглед проходи, които не бяха означени на никакви карти.

При преодоляването на планинските проходи, нашите автомобилисти срещнаха още една трудност — много млади шофьори нямаха опит в кормуването на колите в планини, поради това нерядко при острите спускания и дълбоките стръмнини, някои от тях получаваха световъртене и поради липса на кислород се появиха признаци на „планинска болест“ и в такива случаи имаше опасност колите да полетят в някоя пропаст. Тогава се взе решение, докато водачите на колите привикнат, опасните проходи да се преминават само нощно време. А когато свикнаха; всичко беше добре: планинските проходи се преминаваха уверено и през деня, и през нощта.

Като преодоляха източносръбските планини и форсираха река Морава, нашите войски създадоха условия за включване на 4 гвардейски механизиран корпус в сраженията. В периода от 28 септември до 10 октомври войските на Трети Украински фронт пробиха противниковата отбрана и се придвижиха 130 км в направление на главния удар. Отляво действуваха войските на Втора българска армия, които на 8 октомври също преминаха в настъпление и облекчиха съветските войски при нанасянето на главния удар към Белград. Ето какво писа по-късно бившият хитлеристки генерал К. Дитмар за действията на български те войски през този период: „Българите, проявявайки огромен ентусиазъм... атакуваха с многочислените си съединения колоната на Льор (командуващ немските войски, оттеглящи се в това време от Гърция) от изток, стремейки се да я отхвърлят в труднодостъпните планински райони на западната част на полуострова“.

И в още една крупна операция българските войски участвуваха заедно със съветските войски. Това е Будапещенската операция, изискваща огромно напрежение на физическите и морални сили на войниците и офицерите.

През нощта на 7 ноември в района на Апатан и през нощта на 9 ноември в района на Бати на, използувайки подръчни средства, нашите предни подразделения изненадващо за противника форсираха Дунав и завзеха на десния бряг два малки плацдарма. Започнаха тежки боеве. Обстановката изискваше бързо прехвърляне на нови сили към мястото на сражението. Именно тук изиграха своята роля понтонният мост и двете паромни магистрали, организирани от нашите тилови части. Разбира се, те можеха да се използуват само през нощта, защото през деня против никът ги обстрелваше и бомбардираше непрекъснато. И все пак към края на ноември от тази страна бяха прехвърлени два стрелкови корпуса, които се закрепиха и обединиха двата плацдарма.

След освобождението на Белград по съгласувано решение на съветското и българското командуване беше сформирана нова Първа българска армия с обща численост над 100 хиляди души, която през януари 1945 години бе прехвърлена в Унгария, се верно от река Драва, и поддържаше южния фланг на Трети Украински фронт.

В резултат на непрекъснатото настъпление на съветските и българските войски, особено в периода от 6 декември 1944 до 13 февруари 1945 година, беше разгромена крупна стратегическа групировка на противника и беше освободена почти цяла Унгария.

За изпълнението на тези операции много спомогна безупречната работа на тиловите органи и части.

В „История на Великата отечествена война на Съветския съюз“ за работата на войсковия тил пише:

„Във всички операции на територията на Унгария организирано действуваха органите на войсковия тил. Въпреки грамадните трудности по снабдяването на войските, свързани с уголемената комуникация и разликата в ширината на железопътните вагони, тиловите учреждения и части съумяха да отговорят на стоящите пред тях задачи“.

И това действително беше така. Достатъчно е да се каже, че автомобилната служба на нашия фронт през периода на двумесечното настъпление превози с автотранспорта повече от 96 хиляди тона продоволствен фураж и много други товари.

Много бяха вълнуващите епизоди през тези военни години, интересни бяха срещите, за които може да се разказва с гордост и без умора.

Великият национален празник на България бе и наш голям празник. Дружбата, скрепена с кръвта, е особено скъпа и здрава. Съветските хора и съветските войни пожелават щастие и големи успехи на своя скъп брат — българския народ.

Когато се разбират нуждите на клиентите

Първи между многото магазини на дребно при ГПК „Наркоп“ — Тутракан предсрочно изпълниха деветмесечния си план Айгел и Ангелина Кръстеви. Младото семейство търговци работят в магазина, открит преди една година в квартал „Христо Ботев“.

В резултат на голямото потребителско търсене, на доброто обслужване на клиентите деветмесечният план бе изпълнен предсрочно. Вместо предвидения стокооборот от 147 000 лева са реализирани 165 200 лева, с което се преизпълнява и планът за месец октомври.

Постигнатите успехи се дължат на упоритостта, с която работят двамата млади търговци, на системното доставяне на стоки и зареждане на магазина. Освен това те знаят много добре, че трябва да се отзовават на нуждите на клиентите и се стремят винаги да ги задоволяват. Затова и редовно се води тетрадка за липсващите и търсените стоки, за които веднага се сигнализира на стоковедите и се представя заявка.

Младият комунист Ангел Кръстев обеща да направи всичко възможно и да изпълни годишния план за стокооборота един месец предсрочно. Досегашната ентусиазирана работа и на двамата е сигурна гаранция за това.

Ж. ТРУШЕВ

НЕ СА ИЗПОЛЗУВАНИ ДОКРАЙ ВСИЧКИ СИЛИ И ВЪЗМОЖНОСТИ

Борбата за повече животинска продукция, за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл е една от най-важните и отговорни задачи, стоящи пред стопанствата от окръга. Особено като се вземат предвид постиженията на съседните окръзи, разрешаването на редица въпроси, като пълноценното хранене на животните, развъдно-подобрителната и племенна работа, взискателността и контрола към работата на специалистите, подобряване на организацията на социалистическото съревнование и др., придобиват голямо значение. От навременното и задълбочено разрешаване на тия въпроси зависи и изпълнението на задачите, поставени от Деветия конгрес на БКП, Юлския пленум на ЦК на БКП и редица решения на ОК на БКП.

Партийното и стопанското ръководство на ТКЗС — Средище полага доста усилия по правилното разрешаване на тия въпроси, обаче досегашните резултати в това отношение не са задоволителни, което подсказва, че не всичко е направено, че не всички сили и възможности са използувани докрай.

За незадоволителната работа по отношение рентабилността на животновъдството в стопанството сериозно отражение дава незавършената вътрешностопанска концентрация и специализация. До неотдавна почти във всяко от седемте съставни села е имало от всички видове животни, което се отразява върху контрола, лошата развъдно-подобрителна работа, въвеждането на механизация и подходящи помещения, примитивен начин на хранене и гледане на животните, голямото разхищение на труд и средства, високата смъртност и заболявания на животните и др., което води след себе си и производството на по-малко и на по-скъпа продукция.

Поради липса на сгради и ново строителство на концентрацията и специализацията едва сега се слага началото. Млечното говедовъдство е съсредоточено в Средище, Господиново и Давидово, телетата за угояване са все още в три села, ремонтните юници се намират в с. Посев, а телетата до 6 месеца са в съответните села, където са дойните крави. Това прегрупиране на животните и преустройването на известна част от помещенията позволило да се въведе в два от краварниците механизация на доенето, почистването на оборския тор и доставката на зелен фураж. Във всички останали обори това се извършва ръчно и примитивно. За да се решат нуждите на стопанството и да се изменят резултатите в този основен подотрасъл, необходимо е да се завърши концентрацията на дойните крави в Средище, за което е необходимо да се построи един комплекс за 500 крави. Освободените помещения могат да се използуват чрез преустройство за нуждите на други животни. Осъществяването на този комплекс обаче е все още в сферата на мечтите и пожеланията. Мудното разрешаване на този важен въпрос ще окаже отрицателно влияние върху рентабилността на животновъдството. Стопанствата от Сокол и Секуловo в икономическо отношение не са по-укрепнали от Средище и не разполагат с повече крави (в Сокол даже имат по-малко), но с настойчивостта и предвидливостта на партийните и стопански ръководители такива комплекси вече са построени и високата механизация, въведена в тях, казва тежката си дума.

За превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл от голямо значение е отстраняването на отрицателно действуващите фактори като непълноценното хранене и използуване фуражите, незадоволителната структура на стадата, развъдно-подобрителната работа, високата смъртност и др.

Наличните крави на стопанство то представляват 40 % от броя на говедата, докато този процент би трябвало да бъде 45-50. Това може да се постигне чрез интензивното угояване и съкращаване периода на престоите на телетата в стопанството, от правилното и навременно вкарване на ремонтните юници в основните стада. Освен това малка е продължителността на използуване на кравите в основното стадо. Те се бракуват обикновено след 2-3 години от влизането им, тъй като в стадата не се вкарва качествен ремонт с по-високи продуктивни възможности. Висок е процентът на безплодието и смъртността, по които стопанството редица години се нарежда на едно от първите места в окръга.

Най-сериозно отражение обаче за загубите в говедовъдството оказва храненето. Въпреки че трудовите разходи са много големи (поради липса на необходимата техника и разпръснатостта на фермите), то и материалните разходи са значителни и представляват 83 процента спрямо общата продукция. За 1 литър краве мляко се изразходват 1,3 крмни единици при норма 1,2. За един кг прираст тази цифра съответно е 8,6 вместо 8,4. Това се дължи главно на неправилното и непълноценно хранене, на нередовна и незадоволителна обработка и оползотворяване на фуражите.

Показателен е примерът с прилагането на диференцираното хранене на кравите. В ТКЗС — Средище този нов метод бе въведен доста рано в сравнение с другите стопанства. Резултатите не закъсняха. В един кратък период от време дневният млеконадой се повиши значително. Така например на 13 август т. г. при график за деня 4 000 литра в стопанството е надоено 4 360 литра, на 17 август — 4 430 л и т. н. Но в началото на месец септември дневният млеконадой изведнъж намалява. Причините се крият главно в непостоянната работа в това направление, недостатъчната взискателност и контрол от страна на главния зоотехник и заведущ фермите сприно гледачите и т. н. За непостоянна и ненастоятелна работа говори и фактът, че в Давидово специалистите не са успели да сломят съпротивата и консерватизма на гледачите и диференцираното хранене не е въведено и до днес. На съвещанието за животновъдството, състояло се на 15 август т. г., първият секретар на ОК на БКП др. Кардашев каза: „Специалистите в животновъдството не трябва да бъдат съветници и администратори, а организатори на производството, трябва да носят лична отговорност, трябва да проявяват настойчивост и да се борят за прилагане на науката и челния опит в животновъдството.“

Специалистите в Средище дотолкова са понижили контрола, че в началото на месец септември се е получило прехранване на кравите от страна на пастирите и две крави са опили заклани. А веднага спадналият дневен млеконадой и досега не е възстановен. Когато се е получило прехранване в Давидово, главната зоотехничка Вяра Лазарова предупредила заведущ фермата в с. Средище Георги Коленков, но не е известно той какви мерки е взел и малко след това прехранване се е получило и в Средище. Това потвърждава повърхностното и немарливо отношение към служебните задължения, а ние говорим за творчество, за новаторство, за научно решаване на въпросите...

В борбата за получаване на повече животинска продукция значението на социалистическото съревнование е безспорно. За разлика от други години сега в стопанството съревнованието се води и отчита редовно. Обаче все още не може да се излезе от шаблона и съревнованието се отчита само по натурални показатели, а по-малко внимание се обръща на показателите като рентабилност, себестойност и др.

Малко внимание се обръща на движението за комунистически труд сред животновъдите. В борбата за завоюване на високото звание са включени две фермени с 37 участника, но поради слабата дейност, липсата на комунисти и младежи с по-високо образование двата колектива са се откъснали от борбата. Денят на живот никъде се провежда редовно, но пред животновъдните не се изнасят достатъчно беседи и лекции, свързани с отглеждането на животните, новостите в областта на животновъдството, не се популяризира челният опит.

За превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл не е достатъчно обсъждането, разглеждането и приемането на мероприятия и решения по въпроси, каквито са развъдно-подобрителната работа, смъртността и безплодието, изпълнението на плановете и договорните задължения, състоянието на селскостопанската просвета и др. Не казваме, че тези въпроси не заслужават внимание. Напротив. Но те са текущи въпроси и тяхното разрешаване е служебен дълг на работещите в областта на животновъдството. С цялата си сериозност и неотложност пред партийното и стопанско ръководство трябва да стоят за разглеждане и разрешаване въпросите за производителност на труда, рентабилност, техническия конгрес, научното ръководство, перспективното развитие на животновъдството и др. От правилното разрешаване на тези въпроси ще зависи интензивното развитие на този важен отрасъл от народното стопанство. Животът и съвременните изисквания налагат това!

Али РИЗОВ

Изглед от град Хмелницки

В ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

Вече няколко дни сеят механизаторите от с. Пожарево. В благородна трудова надпревара са трактористите Неделчо Софрониев и Димитър Петков, които са начело в есенната сеитба на тутраканския кооператив. Днес, 30 септември, имат и най-високо изпълнение на дневната норма — засети са 500 декара с пшеница. Не случайно тук в първия сеитбен ден се проведе показно съвещание с бригадири, агрономи, трактористи, сеячи и други, имащи отношение към сеитбената кампания, където на място бе показано как да сеят при сегашните сухи условия.

На съвещанието, организирано от ГК на БКП, присъствуваха другарите Ангел Върбанов — секретар на комитета, и Захари Захариев — председател на ТКЗС.

В пожаревския производствен участък готовността за сеитба е най-добра. От предвидените за сеитба 4 500 декара пшеница и ечемик към 3 300 са напълно подготвени, което е близо 80 процента, докато другите участъци са доста изостанали. Според бригадира Ганчо Радулов сеитбата ще завърши до 15 октомври.

Тр. ЖИВКОВ

ЗАЩО ТРЯБВА ПОВЕЧЕ СИЛАЖ

Силажирането представлява консервиран по специален начин сочен фураж. При обикновеното силажиране като консервиращо средство служи млечната киселина, която се образува в силажната суровина вследствие на протичащата в нея млечнокисела ферментация.

Съставът и хранителността на силажа се определят от състава на силажираната суровина и от начина, по който е протекла ферментацията. За нейното протичане се съди по съотношението на образуваните в силажа киселини — млечна, оцетна и маслена. В добрия силаж оцетната киселина трябва да е малко, не повече от 1/3 от всички киселини, а маслена киселина не трябва да има.

Качественият силаж по състав, хранителност и други особености стои близо до сочната суровина, от която е получен. Силажът от зелени фуражи например е богат с растителни сокове, витамини, каротин и лесно смилаеми хранителни вещества. Общо взето той подобрява апетита и храносмилането на животните и допринася за по-доброто смилане и усвояване на другите фуражи, да вани едновременно с него. При правилно използуване допринася за подобряване здравословното състояние, продуктивността и плодовитостта на животните. Особено благоприятно е въздействието му при млекодайните животни.

Силажирането е най-важното мероприятие за укрепване фуражната база на социалистическото животновъдство. Чрез него фуражите се съхраняват при най-малки загуби на хранителни вещества, те се движат от 5 до 15 на сто, докато при изсушаване на зелените фуражи за приготвяне на сено, загубите могат да достигнат до 50 на сто. Особено важно е, че при силажирането каротинът в зелените растения може да се запази почти напълно. А както е известно здравето, растежът, продуктивността и запложданото на животните са пряко свързани с каротина в храната. Затова и силажът е главният източник на витамини и каротин през зимата.

Основна култура в нас за силажиране е фуражната царевица, от която се приготвят и най-големи количества. Засяването ѝ става на различни периоди, с което се удължава срокът за силажиране. Освен това могат да се използуват стеблата от царевицата за зърно, когато са зелени и кочаните се оберат раздел но. Понеже водното съдържание на тази суровина е намалено — на 50-60 на сто, за да се достигне нормалната влажност, следва да се прибави зелена маса от фуражната царевица втора култура. Прибавянето да стане в съотношение 1:1, като суровината се примесва добре и след това се спазват другите необходими условия.

През настоящата година има големи площи от царевицата за зърно, на които стеблата са зелени, същевременно втората култура е много зелена и има голямо съдържание на вода. Всичко това спомага за направата на доброкачествен силаж. Освен това по-бързо се освобождават площите от царевицата и ще могат да се подготвят за засяване с есенни култури.

Анализът за изпълнение на плана на силажирането към 25. IX. т. г. показва, че напълно не се използуват всички възможности. Така например средно за окръга на ден се прави по 1 400 тона силаж. Темпът, с който се движи изпълнението на плана, показва, че са необходими още 50 дни за достигането на 198 000 тона. А не бива да се забравя, че ще започнат да се образуват есенни слани и тогава всичката несилажирана зелена маса ще стане негодна. Особено много изостават с изпълнението на плана за силажа ТКЗС — с. М. Преславец, което има изпълнение едва 25 на сто, Главиница—50 на сто, Голеш — 50 на сто, Тутракан — 51 на сто, Черноли к — 51 на сто, Сребърна — 55 на сто и други, които са под средното за окръга. Похвална е работата в това отношение в ТКЗС—с. Срацимир, където планът е изпълнен 102 на сто, Ситово — 100 на сто, Алеково — 95 на сто, Алфатар — 90 на сто и др. Разбира се, тези стопанства продължават да силажират до пълното оползотворяване на наличната зелена маса.

Време за губене няма, всеки час трябва да се използува, необходимо е да се заделят повече техника и кооператори за по-скорошното приключване силажирането. Чрез изхранването на повече силаж на животните, особено при съществуващия недостиг на концентриран фураж, ще може да се очаква сравнително по-висока продуктивност от животните през настъпващия есенно-зимен период.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

Разказваме за съветския опит в животновъдството

Как да се подобри зоотехническата работа по раздояване на кравите

В решаването на задачата за по-нататъшното увеличаване производството на продукти от животновъдството трудно е да се преоцени значението на масовото раздояване на кравите. Обаче този резерв в много колхози и совхози се използува още далеч недостатъчно. Главната причина за това е неудовлетворителната зоотехническа работа по повишаване млечната продуктивност на кравите.

Добрият породен състав на кравите и наличието на фуражна база в много стопанства позволяват значително да се повиши млеконадоят. Един от най-големите резерви в усъвършенствуването на млечното животновъдство е организацията на целенасочената племенна работа. От практиката на нашето и чуждото животновъдство отдавна е доказано, че усъвършенстването на племенната работа позволява да се увеличи общото производство на животновъдната продукция прибли зително 1,5-2 пъти без допълнителни разходи на фураж, труд и други средства. Известно е, че кравите от високопродуктивните породи изразходват за 1 кг мляко 0,7-1 кг кръмни единици, а обикновените — 2—2,5 пъти повече. С раздояването на кравите разходът на фураж за 1 кг мляко намалява. Така с повишаване годишния млеконадой на кравите три пъти разходът на фураж нараства само два пъти. Следователно колкото по-добре е организирана племенната работа, толкова по-висока е продуктивността на кравите и икономически е по-изгодно да се произвежда мляко.

Уреждането на племенната работа, както е известно, предвижда създаване на здрава фуражна база, организация на подобрено хранене на животните, водене на систематичен подбор в стадото, оценка на производителите по качеството на тяхното потомство, широко използуване на бикове-подобрители при изкуственото осеменяване, създаване на племенни групи за възпроизводство на ремонтен добитък, развъждане по линии, ускорено отглеждане на ремонтни телета и др. Раздояването на кравите е много важно в племенната работа, тъй като способствува за установяването на най-ценните в продуктивно отношение животни, за повишаването на общата млечна продуктивност на стадата и за обезпечаването на най-ефективно, най-икономично изразходване на фураж за мляко.

В основата на рационалното използуване на млечните крави за производство на мляко и зоотехнически грамотното им раздояване лежат, както е известно, закономерностите на лактацията, а също така колебанията в разни крави на величината на денонощния млеконадой. Кравите се отличават с различен уровен на денонощния млеконадой и продуктивност за лактация. В основата на такава разнородност лежи генетическата разнокачественост, наследствената неоднородност на кравите от различни родствени групи.

Във всяко време на годината кравите от едно дойно стадо са твърде неоднородни по величината на млеконадоя вследствие различията в индивидуалните особености и различните стадии на лактация. Неоднородността на кравите по млеконадой се изразява в нееднаквата им потребност от хранителни вещества. Производството на мляко от кравите е свързано с голямо напрежение на организма, с големи загуби на енергия и хранителни вещества. От научните изследвания беше установено, че с всеки 3 кг мляко кравата отделя толкова хранителни вещества, колкото съдържа 1 кг говеждо месо.

Ето защо млечните крави изискват твърде висок уровен на хранене. Съответствува ли установената масова практика на хранене на дойните крави във фермите на совхозите и колхозите на разнородността на кравите по млеконадой, т. е. на задачите на тяхното раздояване? За съжаление в повечето случаи не. Неряд ко крави с млеконадой 7 и 15 кг в денонощие получават практически еднакво количество фураж. С други думи, по-често във фермите се практикува уравнителното хранене на разнородните по млеконадой крави. Системата на хранене на кравите, без да се взема под внимание тяхната различ на продуктивност, води до недохранване на по-продуктивните крави и прехранване на по-ниско продуктивните.

Основа на зоотехнически обоснованото раздояване представлява строгата система на хранене на кравите, която отчита тяхното различие във величината на денонощния млеконадой. С други думи, в основата на раздояването лежат принципите на индивидуалното нормиране храненето на кравите. Индивидуалното нормиране храненето на кравите в голямо млечно стадо е трудно. Зоотехническата наука отдавна е разработила система на групово хранене. В основата ѝ лежи разделянето на кравите на групи по величината на денонощния млеконадой, с отчитане живото тегло, стадия на лактация и т. н. Храненето на кравите се организира по групови дажби.

В съответствие с нормите на хранене средно на една крава с живо тегло 500 кг се изисква при млеконадой 5 кг 6,5—7,0 кръмни единици, 10 кг — 8,5 и 20 кг — 14-15 кръмни единици. Денонощната потребност от смилаем протеин съставлява 90-105 г на 1 кръмна единица. Очевидно не може кравите с денонощен млеконадой 20 кг да се хранят на уровена на средната дажба за стадото, например, разходвайки 10-11 кръмни единици. В този случай токущо отелилите се и способните на повече от 10-12 кг мляко крави не ще проявят своята възможна млечна продуктивност, ще изгубят угоеността си и ще намалят млеконадоя.

И така, първото и главно условие на организацията на научно обоснованото раздояване на кравите е тяхното нормално хранене по кръмни групи. Второто условие е разделянето на разнородните по млеконадой крави на групи и съответното им разпределяне във всяка секция на обора. Как да се обезпечи всяка крава в съответствие с нейния денонощен млеконадой и потребност от хранителни вещества да получава храна съгласно груповата дажба? Опитът на много стопанства показва, че надеждни резултати от раздояването им се получават, ако кравите във всяка група, прикрепена към доячка, се поставят поред — в началото току-що отелилите се и многомлечните, след това средномлечните и накрая — маломлечните.

Пълният успех в осъществяването на масово раздояване на кравите зависи и от други зоотехнически условия. Освен посочените по-горе, необходим е систематичен зоотехнически контрол за запложданото, отелването и осеменяването на кравите от дойното стадо. Необходимо е също така редовно да се провеждат контролни доенета и периодически да се уточнява разпределението на кравите в групи според величината на денонощния им млеконадой. Най-целесъобразни са десетдневните контролни доенета, анализът от резултатите на които позволява своевременно да се коригират съставът, дажбите и авансите на раздояване. Важен зоотехнически метод при раздояването на кравите е авансирането на току-що отелилите се и многомлечните крави с допълнително количество концентрирани фуражи свръх храната, определена по фактическия млеконадой. Такива добавки се определят на всички току-що отелени крави.

По такъв начин раздояването на кравите е един от големите резерви за увеличаване производството на мляко в совхозите и колхозите. Умело използувайки методите на раздояване, без увеличаване нормите за хранене, може да се повиши продуктивността на кравите в оборния период с 20-30 %, а в някои случаи и повече.

Следователно, за да се увеличи ефективността на работа на всяка млечна ферма, да се повиши млеконадоят на кравите, по-технологично да се разходва фуражът, да се снижава себестойността на млякото, да се направят фермите по-рентабилни, е необходимо: 1. Да се организира зоотехнически контрол на всички млечни ферми. Да се приведе в ред номерацията на кравите и юниците. 2. Да се разделят кравите на групи-класове според млеконадоя и да се разпределят строго в рамките на всяка група, прикрепена към доячка. Да се организира храненето на дойните крави по 3-5 групови дажби. 3. Да се провеждат контролни доенета не по-малко от три пъти в месеца, минимум един път в месеца. Да се уточнят групите на кравите по резултатите от тяхното раздояване. 4. Да се уточнят груповите фуражни дажби на кравите по резултатите от контролните доенета. 5. Да се прилага зоотехническият метод на авансиране на току-що отелилите се и високопродуктивни крави във всяка група, прикрепена към доячка. 6. Системно да се водят резултатите от раздояването. Да се анализират тези резултати, да се съпоставят полученото количество мляко и изразходваното количество фураж и пресметнато на кръмни единици по стадо, и средно на крава. 7. Редовно да се съставят графици на запложданото, отелването и осеменяването на кравите. Да се следи за тяхното изпълняване. 8. Да се регулира заплащането труда на доячките, да се приложи материално и морално поощрение за успешното раздояване на кравите. 9. Да се разгърне социалистическо съревнование за организиране на масово раздояване на кравите. Ежемесечно да се отчитат резултатите от съревнованието. Да се практикуват рейдове за взаимна проверка, за обмяна на опит между фермите и стопанствата. 10. На зоотехнически курсове доячите, краварите, бригадирите и заведущ фермите да изучават зоотехническите основи и методи на раздояване на кравите.

Дълг на ръководителите, зоотехниците и ветеринарните лекари е да организират раздояването във всяка ферма, във всяка бригада и да постигнат по-нататъшно повишение млечната продуктивност на добитъка.

В. В. ФИЛАТОВИЧ,
кандидат на селскостопанските науки

Новото бързо се възприема

Десетина пътници стояха на спирката и чакаха рейса за Айде мир. Някои от тях погледнаха към разписанията, окачени в рамки, и един от тях каза:

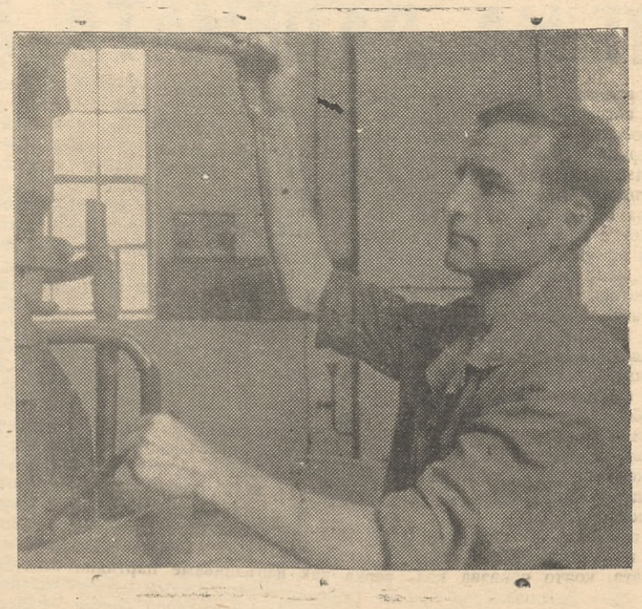
— След две минути автобусът трябва да дойде...

Някои се усмихнаха иронично. Но не минаха и две минути и колата пристигна. Хората влизаха и всеки бързаше най-напред да продупчи билета си. На последната седалка седи един възрастен човек, който дълго търсеше билета из антерията си. И тъкмо помислих, че няма билет, той подаде бялата хартийка на един младеж, който услужливо го продупчи. Оглеждам автобуса — всеки държи в ръка унищожен билет.

От спирката пред консервния комбинат се качват много хора. Смяната е свършила. И отново същата картина — всеки бърза най-напред да завери билета си. А една жена се е качила без билет. Тя се оплаква на седящата до нея и веднага се протягат няколко услужливи ръце. Жената плаща билета и въпросът е уреден.

Новото — безкондукторното движение в градския транспорт, с охота се възприема от гражданите. Още от първите дни те свикнаха и спазват изискванията. За това определена заслуга има и ръководството на „Пътнически автотранспорт“, което проведе широка разяснителна работа в предприятията. А сега непрекъснатият контрол играе значителна роля. На случаите на несъзнателно отношения се реагира веднага и това респектира. Особено показателна е реакцията на гражданите, което говори, че такива случаи няма да се търпят в бъдеще. А то доказва нарасналото съзнание и готовността това хубаво начинание да се подпомага от всички.

Атанас ВИТАНОВ

Мирчо Денев от ДИП „Дунав“ е постоянен челник в производството. За високите си успехи в социалистическото съревнование наскоро е удостоен със значката „Отличник на Министерството на земеделието и хранителната промишленост“.

Задълбочена равносметка на завоеванията в преустройството на комсомолската дейност

Съгласно решенията на Бюрото на ЦК на ДКМС, отчетно-изборните събрания в групите, дружествата и организациите на Комсомола трябва да се проведат от 1 октомври до 31 декември на тази година.

Важната роля, която трябва да играят в живота на комсомолските комитети отчетите и изборите, е подчертавана много пъти. Но тази година тяхната значимост многократно се повишава от изключителната важност на отчетния период, през който усилията на целия съюз бяха насочени към практическото осъществяване на преустройството в дейността на Комсомола. Решенията и мерките на Партията и правителството за изпълнение Тезисите на др. Тодор Живков създадоха реална предпоставка за коренен поврат в работата на дружествата и организациите, за превръщането на Комсомола в организация за всестранно развитие на младежта. През отчетния период Димитровският Комсомол получи нови пълномощия и отговорност, повиши се неговата роля в целокупния обществено-политически, стопански и културен живот на страната. Изминалият период се характеризира с всестранен подем в дружествата и организациите за достойна среща на 25-годишния юбилей. В дейността на Комсомола се внесе значително съдържание, осмислиха се много инициативи и мероприятия.

Всичко това налага с високо чувство на отговорност и реализъм отчетно-изборните събрания и конференции да направят равносметка и оценка на практическите изменения в съдържанието, проблематиката и формите на работа в дружествата и организациите в духа на Тезисите на др. Тодор Живков — доколко Комсомолът се превръща в средище за изява на всестранните интереси и способности на младежта и едновременно с това във важно звено за тяхното реализиране в областта на труда, бита и отдиха, доколко се осъществява преследваната цел — поврат и преустройство в комсомолската дейност.

Главната цел на анализа и оценката на отчетно-изборните събрания и конференции трябва да бъде политическият облик на младото поколение, неговата идейна убеденост и практическо участие в провеждане в живота на партийната линия и политика. Особено място в анализа следва да заеме ефективността на комсомолската дейност и измененията, които тя предизвиква в живота на младото поколение.

Компетентното обсъждане на младежките проблеми, осигурява не на високо равнище на събранията и конференциите изисква пълно мобилизиране на силите на комсомолските ръководства, на дружествата и организациите, системна и целенасочена помощ и контрол от общинските, заводските и градските комитети. Специално внимание да се отдели на индивидуалната работа и помощ на секретарите на комсомолските дружества и организации които то за пръв път ще провеждат отчетно-изборни събрания и конференции. Докладчиците, активът и всички комсомолци следва да прегледат отново излезлите документи на ЦК на БКП и ЦК на ДКМС, отрано да се уточнят нерешените въпроси от минали събрания и да се направи възможното за тяхното реализиране. Подготовката работата и решенията на отчетно-изборните събрания и конференции трябва да дадат нов тласък на процеса за преустройство и поврат, за сплотяване и израстване на Комсомола като любима и боева организация на българската младеж.

Димитър КОСТАДИНОВ,

Тържествена пионерска проверка в Силистра в деня на 25-годишнината от основаването на любимата организация на българските деца ДПО „Септемврийче". СНИМКА: Д. ИОРДАНОВ

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА | БРОЙ 9 | 4 ОКТОМВРИ 1969 ГОДИНА

Започва политическата учебна година

С подготовка за по-добри резултати

Наред с подготовката за отчетно-изборната кампания, започва нето на новата политическа учебна година е другата основна задача, която стои за разрешение пред комсомолските комитети. Тъй като сме вече пред нейното начало, помолихме зав. отдел „Пропаганда и агитация" към ГК на ДКМС в Силистра Марин Атанасов за един разговор.

Въпрос: Какви слабости отчете ГК на Комсомола за миналата учебна година?

Отговор: Като един от недостатъците на изтеклата учебна година в Силистренската градска комсомолска организация се отчете стремежът към масовизиране на учебния процес, от което на някои места пострада качеството. Сформирани бяха много учебни звена, а не навсякъде имаше условия те да функционират тъй, че да има ефект. Някъде пък темите не бяха подбрани сполучливо, с оглед предварителната подготовка на кръжочниците.

Другият извод, до който стигнахме, е, че не се популяризира достатъчно опитът на доорите пропагандисти, не се посещават занятия на добре провеждащи заниманията си звена.

Слаба беше и връзката с партийния кабинет и специалистите от окръжната лекторска група, малко се търсеше и помощта на методистите.

Накрая, но съвсем не на последно място, се отчете незадоволителната материална база (нагледни средства и други помощни материали) и недостатъчната семинарна подготовка на пропагандистите.

Въпрос: Откога започна подготовката за новата учебна година?

Отговор: Непосредствено след закриване на старата — от м. юни. Тогава и направихме анализ и отчетохме споменатите слабости, а пропагандистите на 27 учебни звена, които проведоха много добре и резултатно заняти ята си, наградихме. На комсомолските секретари бяха разяснени новите указания и проекти.

Въпрос: Отличителното в новите указания?

Отговор: Ударението пада върху идеите и произведенията на Ленин. С по-слабо подготвените ще се изучава животът и делото на пролетарския вожд — съвсем целесъобразно пред 100-годишнината от рождението му. Към основните дисциплини — научен комунизъм, политическа икономия, философия, история на БКП и КПСС, младежта и техническият прогрес, история на младежкото революционно движение — ние въведохме за нашата организация и „Добруджанско младежко революционно движение". Във връзка с това накрая ще кажа за някои наши проекти.

Въпрос: А какъв е съставът на пропагандистите и какво се предвижда за тяхната подготовка?

Отговор: Пропагандистите ни са достатъчно образовани и можем да желаем повече по линия на методиката. Тези със стаж имат вече и натрупан опит, но и с тях, и с новите ще водим текуща подготовка. От ОК на ДКМС ще искаме да се организира още един семинар. В началото на юли проведе семинар ОК на БКП, на който трябваше да присъствуват и 37-те наши пропагандисти — толкова учебни звена смятахме да сформираме. Не можахме обаче да осигурим присъствието на всички, тъй като повечето са на отчетни длъжности и приключваха по това време работата за шестмесечието. Това и увеличаването броя на учебните звена ни кара да предложим на Окръжния комитет на ДКМС организиране на още един семинар.

Въпрос: Споменахте за увеличаване броя на учебните звена. Няма ли пак да се отрази това на качеството?

Отговор: Само около 670 души (майки, задочници, вечерници) няма да са включени в политическата учебна година, но въпреки това, смятаме тя да протече много по-интересно и да има резултати. Имам предвид само работническата и учрежденска младеж — с учащите се има подобри предпоставки за работа. Ще сгъстим програмата и в последните 5-6 лекции ще остане време да се очертае приносът на Ленин в съответната наука, която е тема на кръжока. След това по отделните дисциплини ще се проведат двубои между кръжоците, на принципа, по кой то се състояха тези за историята на Силистра. Ние смятаме, че тези двубои преминаха много добре, оказаха се подходяща форма да се запознае младежта от нашия град с неговата история, настояще и перспектива.

Въпрос: А нагледността? Ще настъпят ли някакви изменения?

Отговор: По всяка вероятност и тази година няма да е такава, каквато трябва. По начало за политическата учебна година се намират малко помощни материали, или пък не са пригодени и систематизирани за нея. Досегашният опит ни насочва към филмите. Навсякъде, където е имало онагледяване с филми, е възниквал голям интерес и материалът се е усвоявал. Затова ще се свържем с базата в Гор на Оряховица и ще изискваме подходящите налични филми.

Въпрос: Споменахте за някои проекти във връзка с изучаване историята на добруджанското младежко революционно движение?

Отговор: Успоредно с политическата учебна година комсомолците ще се запознават и с нея. Някои организации приеха имена на младежки революционни дейци от Добруджа за свои патрони и се запознават с техния живот и дела. Фактически начало е положено вече. В този процес ще обхванем и другите организации и смятаме да наберем средства — най-вече от бригади — за построяване паметник-композиция на революционната добруджанска младеж.

Я. М.

УДАРНА ПЕТНАДЕСЕТДНЕВКА ЗА ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА

Днес и утре — дни на учащите се

Още в началото на миналия месец ОК на Комсомола излезе с призив към младежта от окръга да се включи в борбата за прибиране на есенните култури и подготовка на площите за сеитба. Дните от 21 септември до 7 октомври се обявиха за ударна комсомолска петнадесетдневка.

Освен селската младеж, която е заета постоянно в селскостопанските мероприятия, в кампанията по прибиране на реколтата се включи и учащата се, учрежденската и работническата младеж. В Окръжния бригадирски щаб към ОК на Комсомола научихме, че днес в кооперативните стопанства ще работят пионерите. Средствата от пионерския „съботник", който се провежда по инициатива на ЦК на ДКМС, ще отидат в помощ на борещия се виетнамски народ. Утре, неделя, по царевичните блокове ще излязат средношколците и младежите от предприятията и учрежденията. В Иширково ще бъдат 500 комсомолци от Политехническа гимназия — Силистра, в Бабук — 450 средношколци от Икономическия техникум, над 400 души от Селскостопански техникум „Добруджа" ще помагат на айдемирските кооператори, а учениците от учи лището по дървообработване ще се трудят в блоковете на село Срацимир.

Съревнованието се води по два основни показателя: най-масово участие в ударните дни и най-висока средна заработка на човек. За първенците — организации и дружества — са определени награди.

ЗАВИДНАТА ТРАДИЦИЯ ДА БЪДЕШ ПРЪВ

По улиците на Нова Черна и съставните на кооперативното стопанство села тези дни е необичайно тихо. Рядко ще срещнете човек и той непременно ще бърза. А пък за комсомолец с безадресния поглед на отпускар изобщо не се надявайте. За новочер ненските младежи есента е сезонът на последния трудов щурм през годината, от който зависи не само техният успех, но и този на целия кооператив. Успехът е традиция, с която те са свикнали както и с труда. И ако на поред ната голяма награда, с която бя ха удостоени от ЦК на ДКМС, младежите се радваха повече от друг път, то е, защото червеното знаме бе и юбилейно.

Как се домогнаха до големия приз — първо място в общомладежкото съревнование „Комсомолски дар за победата" — новочер ненци?

Вече казахме, че това е организация със славни традиции. Преходното знаме -тя е печелила няколко пъти. Но след партийните и конгресни решения за поврат в дейността на Комсомола изискванията се повишиха и силите трябваше да се удвоят. Старите постижения в трудовата и обществено-политическа дейност започнаха да губят от силата на своя блясък. През пролетта пък организацията и нарасна с присъединяването към стопанството на Старо село и ДЗС-то. Броят на дружествата достигна 25 с около 850 комсомолци. С тези хора трябваше да се работи.

Още си спомням събранието в стопанския двор, когато младежи те поеха предюбилейно обещание. Земята още се задъхваше под дълготрайната зимна покрив ка. Едвам премахна бялото си було и механизаторите от четири те младежки бригади — по една в Нова Черна, Цар Самуил, Сяново и Старо село, засноваха из нея с машините си. Кооперативът им предостави повече от половината си обработваема площ. Запретна ха ръкави и девойките от поле въдните звена и тези по трайните насаждения. Младите животновъди повишиха грижата за свои те питомци. Но трудът не остана единствената стихия на младежи те. Ако животът в Нова Черна се състоеше само в работа, броят на комсомолците щеше да се съкрати поне до половината. Още по-трудно щяха да се задържат тези с висше и средно образование. А те са една внушителна цифра.

Към читалището в Нова Черна има битов хор, друг — за школувано пеене — се изгради към читалището в Цар Самуил. Младежите участвуват в две вокални групи, в три театрални колектива и една танцова трупа. И тук ги съпътствуваха успехите. Танцовата трупа от Старо село стигна до фестивала във Варна, след което взе участие във фолклорен фестивал в Чехословакия. На прегледите театралният колектив от Цар Самуил завоюва бронзов медал. Отличиха се младежите от новочерненската организация и по време на Спартакиадата с представянето на отборите по баскетбол, плуване, борба. Не току-така комсомолският секретар Симеон Бойчев проектира да се обзаведат още комсомолски и спортни клубове.

Да се прави годишна равносметка на урожая е още рано. Кооперативът не достигна миналогодишните добиви от пшеница, но в предюбилейния рапорт комсомолците записаха: по 311 кг фасул средно от декар; до 27 август от 100 крави, които отглеждат младите животновъди, бяха надоени 234 577 литра мляко; средният дневен прираст на телетата за угояване е 900 грама при план 800. И никак не е затруднен сега общинският комитет на Комсомола при избора на пратеници за събора на плодородието във Варна. Всъщност затруднен е, защото местата са (само!) 25 (тази бройка е символична), а има толкова заслужили... Все пак със сигурност могат да се посочат Ранко Христов — механизатор от Старо село, който спечели втора награда на републиканското състезание между най-добрите орачи, комбайнерът от Сяново Иван Панов, железарят от Цар Самуил Ангел Иванов, звеноводките Мита Георгиева и Розе Ахмедова. Но заслужено „входна карта" за форума на трудолюбивите могат да получат и животновъди те Радка Николова и Халиме Ибрямова, зоотехничката Йотка Желязкова, комсомолският секретар на механизаторите Стефан Цветков и други.

Първостепенна грижа за комсомолците сега е прибирането на реколтата. Но съвсем скоро те ще започнат и заниманията си в учебните звена по политическа просвета. А през зимата в комсомолския клуб на тракторния стан механизаторите ще опреснят своите знания и ще повишат квалификацията си, за да накарат напролет земята да роди още повече.

Любомир КАПИТАНОВ

Младият механизатор от Старо село Ранко Христов, спечелил втора награда в републиканското състезание между най-добрите орачи, е пръв в списъка на пратениците за събора на плодородието от новочерненската комсомолска организация.

Пионерски живот

С грижата на добри стопани

Малко дни прекараха ученици те в уютните класни стаи на хубавото училище, което им построи ДЗС „Янко Забунов" преди няколко години. Още развълнувани от радостната среща с учители и другари, едва разтворили новите учебници и дойде съобщението за бригадата. Но те го посрещнаха с радост, защото ценят труда на своите родители и винаги са готови да им помогнат.

Още първия ден закипя съревнованието по класове. Ентусиазирано заработиха и учители, и ученици. На жизнерадостните помощници се възложи задачата да почистят от шумата натрупаната на големи грамади царевица. Тази работа предостави равни възможности за изява на всички пионери — от най-малките до осмокласниците. И докато отначало борбата за първенството се водеше между седми и осми клас, впоследствие в нея се намесиха и шестокласниците. Но „батковците" не можаха да бъдат достигнати. Не малка е заслугата за това и на класната ръководителка на осми клас Николова, която увличаше своите възпитаници с личния си пример. Освен това не бива да се забравя, че класът има определена цел — екскурзия до чужбина. Средствата ще бъдат събрани от трудови дни, от събиране на вторични суровини и от изнасяне на пиеси. Затова сега те работят и в събота след обяд и в неделя дори. Оплаквания няма и когато пръстите започнат да болят — никой не иска да изпита върху себе си критичния поглед на колектива. Все пак сред всички се открояват Тодорка Стефанова и Иван Трифонов, а от седмокласниците най-умело и бързо работи Калинка Ангелова.

За три дни учениците почистиха над 200 т царевица. Сега работниците от ДЗС-то минават край грамадите царевица горди, че тази работа са извършили техните деца, че грижата за прибирането на реколтата и освобождаването на блоковете е и тяхна.

Мария ВАСИЛЕВА,
дружинен ръководител

Сбор край паметника на воеводата

Още преди да се покаже слънцето над хълмовете на село Долно Ряхово, пионери и чавдар чета оцветиха училищния двор със сините си и червени връзки. Днешният ден бе за тях празничен — любимата пионерска организация навършваше 25 години.

Дружинният съвет реши тържественият пионерски сбор да се проведе в местността „Куршумлиите", край паметника на воеводата Панайот Хитов. Дотам се организира поход — първо тръгнаха „разузнавачите", а дългата колона пое по-късно и се движеше по обозначените пътни знаци. Често трябваше да се спира, за да се четат скрити писма и да се отговаря на въпроси, свързани с историята на пионерската организация.

На сборното място след кратка почивка фанфари известиха началото на тържествения пионерски сбор. За кратката и богата история на любимата организация на българските деца изнесе доклад дружинната ръководителка Стефка Георгиева. Хорът при училището изнесе специален програма, посветена на пионерския празник.

След тържествената проверка паметникът на Панайот Хитов бе обкичен с венци и букети дъхави цветя.

Х. ИБРАХИМОВ

ЩЕ УСТОЯТ НА ДАДЕНАТА ДУМА

От благородната амбиция за достойно посрещане на 25-годишния юбилей на свободата, намерила сред българската младеж най-ярка изява в инициативата „Комсомолски дар за победата", се „зарази ха" и седемте комсомолки от бригадата на комуниста Хаиг Хорян. В ДИП „Добруджа" — Силистра „Валентина Терешкова" не е единствената младежка бригада. Има още няколко и седемте тъкачки решиха първо „да се справят" с тях. Съгласете се, че някак си е неудобно бригадата, в която работи и комсомолската секретарка Ганка Димитрова, а бригадирът е член на заводския партиен комитет, да не бъде първа в труда и политическите прояви на предприятието.

Поеха обещание — както правят това и останалите колективи. Но цифрата, която показва колко метра плат се полага на бригадата за петилетката, им се стори твърде висока, за да я обещаят в готова продукция в чест на юбилея. Какъв е смисълът от неизпълнени обещания!

Лесно се пише предюбилеен рапорт. Но само младите тъкачки си знаят как се постига средно изпълнение на плана 104 процента и качество 99,7. Като се има предвид, че понякога се налагаше да се работи и в непълен състав. Тогава се поемаха и становете на отсъствуващите. През това време бригадата се отличи и с активното си участие в подготовката и провеждането на предюбилейната „Среща на три поколения", в двубоите за историята на РМС и миналото на Силистра. Марина Ангелова дори бе отличена със специална награда от журито върху познанията си върху историята на Силистра, когато се провеждаха двубоите в градската комсомолска организация.

В рапорта за всемладежкия отчет „Дългът на младежта към революцията" бригадата на Хаиг Хорян записа: „За нас това е проверка как изпълняваме партийните решения и как продължаваме при съвременните условия борческите традиции на българската младеж. Ние завоювахме звание то „Бригада за комунистически труд". Планът за петилетката — 1 608 382 метра плат — ще изпълним през месец октомври, в навечерието на тържествата по случай 1800-годишнината от обявяването на Силистра за град със самостоятелно управление..."

Оказа се, че бригадата е преизпълнила обещанието си. Тя е не само първа в завода, но сред първите младежки производствени единици в окръга. ГК на Комсомола я награди със значката „25-години народна власт", а по време на Десетдневката на работническата класа бе удостоена и с „Грамота на победата". Със средно изпълнение 124 процента и 99,9 на сто качество Ганка Димитрова записа най-висок личен успех в предприятието и придоби право да участвува на тържествения пленум на ЦК на Комсомола в София.

Дните около големия юбилей отшумяха, но „момичетата на Хаиг Хорян" пак бързат. Те обещаха, когато Силистра започне 19-ия век от летоброенето си, бригадата да запрелисти страниците на следващите пет трудови години.

На Иванка, Тонка, Ганка, Сафие и Хаиг може да се вярва.

Д. ДИМИТРОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 117 (1586) | Вторник, 7 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

С по-бързи темпове да решаваме задачите на есенната сеитба

ВИКТОР ГАНЕВ,
секретар на Окръжния комитет на БКП

Навлязохме в най-усилената фаза на сеитбената кампания. Работата ни до края на следващата десетдневка ще определи в най-висока степен добивите на пшеницата и ечемика през 1970 година и ще покаже още веднъж как изпълняваме повелята на Шестата отчетно-изборна конференция на Окръжната партийна организация за решителен прелом в селското стопанство. При сегашните условия задачата ни е трудна и отговорна. Тя изисква от комунистите, членовете на БЗНС и безпартийните пълна мобилизация на силите, налага най-резултатно използуване на наличната техника, високоефективна организация на труда и точно спазване на агротехническите норми. Всеки час, всяка минута сега са скъпи и трябва да се оползотворяват най-рационално и целенасочено.

Досегашният ход на есенната сеитба не ни дава основание да кажем, че е настъпила пълна мобилизация на силите и възможностите. Незадоволителни са темповете, с които решаваме задачите. За да завършим кампанията в най-благоприятния срок — 20 октомври — на ден трябва да сеем 30 000-32 000 декара, а среднодневният прираст засега не надминава 22 000 декара. Тревожно е закъснятването в кооперативните стопанства Межден, Бабук, Айдемир, Главиница, Зафирово и др., които системно отчитат нисък среднодневен прираст. Партийните и стопанските ръководства на тези стопанства не създадоха навреме предпоставка за срочното и качествено извършване на сеитбата, закъсняха с освобождаването и подготовката на площите, не проявиха необходимата упоритост и оперативност за изпълнение на приетите от бюрото на Окръжния комитет на БКП мероприятия и резултатите при тях са незадоволителни.

По-нататъшните темпове на сеитбата зависят в решителна степен от работата ни по освобождаване на площите, заети от царевицата. Засега закъсняваме с изпълнението на тази задача. Данните на оперативната отчетност, където се сочи 75 на сто обрана царевица, не бива в никакъв случай да ни успокояват. Кочаните на по-голямата част от площите са окършени, но как то зърнената продукция, така и царевичакът не са изнесени от блоковете. Времето, с което разполагаме до 20 октомври, е малко и организацията ни трябва да бъде високоефективна, за да освободим навреме царевичните блокове, да ги подготвим и засеем в срок. И именно тук е необходимо да се изявим като добри организатори на производството. В никакъв случай не трябва да допуснем да се разкъсват силите. Хората и техниката да се концентрират на едно място до пълното освобождаване на площата, за да създадем условия на механизаторите във възможния най-къс срок да я приведат до градинско състояние и да започнат засяването ѝ.

Указанията на ОК на БКП са площите, предвидени за есенната сеитба, да се приведат в градинско състояние. Независимо от трудностите, създадени от засушаването, качеството на предсеитбената подготовка общо в окръга е добро и значително се различава от това през миналите години. Особено грижливо изпълниха тази задача кооператорите от стопанствата в Кайнарджа, Ситово и др., където въпросите на качеството се решават в условията на здрав контрол и взискателност. Налице е явният стремеж в специалистите и ръководствата на ТКЗС в целия окръг да се създадат условия, обезпечаващи действително то получаване на 420 кг пшеница и 400 кг ечемик от декар.

Независимо от общата оценка не може да не изтъкнем, че в редица кооперативни стопанства управителните съвети подцениха качеството на предсеитбената подготовка. На много места не бяха използувани всички средства за разтрошаване на буците, допуснаха се случаи на заораване на слънчогледови стъбла, сеитба на невалирани и неизравнени площи и пр. Двадесет и седми септември, датата, обявена за начало на кампанията, завари ТКЗС — Межден с неподготвени площи. Стопанското ръководство не достави нито един буцоразбивач, усложни работата и затруднени правилната обработка на почвата. На един от блоковете в Средище се допусна сеитба на пшеница върху неизравнена площ. Подобни слабости има в Попина, Тутракан, Главиница и други кооперативни стопанства. В ТКЗС — Паисиево семето от ечемик се обеззаразява не по установената технология, а чрез поставяне на гермизана направо в чувалите, с надежда, че ще се размеси със зърното при зареждането на сеялките. Тези слабости, макар и единични, са в противоречие със задачата, която сме си поставили. Те говорят за незадоволителен контрол от страна на някои партийни и стопански ръководства, за стъписване пред трудностите и примирение с пропуските.

Състоянието, в което се намира сеитбата в нашия окръг, налага решително да се повишат темповете. Необходимо е партийните комитети и организации, управителните съвети на ТКЗС да разгърнат още по-широко партийно-политическата работа сред кооператорите и механизаторите. Във всяко ТКЗС да се намери най-резултатната организация на производството.

За по-бързото освобождаване на площите да се направи точна сметка на необходимия за животните царевичак и това количество, увеличено с 30 процента, да се складира до фермите. Да се даде възможност на кооператорите да извозват за нуждите на личното си стопанство царевичак от предварително определени блокове, без ограничения. Останалият царевичак да се изнася в края на блоковете. Когато количествата царевица, предназначени за продажба на държавата, се извозват от блоковете с каруци на ТКЗС или с каручки на кооператорите, да се складират временно до блока, но във всички случаи близо до шосеен път. Там, където тютюнът е вече обран, да се ускори освобождаването на площите от стъблата.

При подготовката на площите, освободени от царевица, непременно да се оре с плуг, като се използуват всички средства. Към дискуване да се прибегне само в случаите, когато въпреки усилията, не се постигне желаният резултат. Целесъобразно е предсеитбената обработка да се извършва на онези блокове, на които почвата може да се приведе в приемливо състояние най-леко и бързо. Площите, на които обработката се затруднява, да се оставят последни. За по-пълно използуване на машините навсякъде да се премине на двойна езда и в най-висока степен да се стимулира нощният труд на механизаторите.

Малко дни остават до крайния срок на сеитбата. Да ги използуваме най-резултатно, за да осигурим необходимите условия за получаване на обещаните добиви през следващата година! Такава е главната ни задача сега.

Извисили се високо над пристанището, тези кранове ежедневно товарят и разтоварват десетки тонове стоки и материали

Вдъхновени разпространители на партийното слово

СРЕЩА НА БЮРОТО НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА С ПРОПАГАНДИСТИТЕ

На 5 октомври тази година в салона на кино „Москва“ в Силистра се състоя традиционната среща на Бюрото на Окръжния комитет на Партията с пропагандистите на партийните и комсомолските организации от окръга. Присъствуваха и секретарите на градските и общинските комитети на Партията и Комсомола. В деловия президиум заеха места първият секретар на Окръжния партиен комитет Георги Кардашев, членовете на Бюрото на ОК на БКП Христофор Иванов, Виктор Ганев, Шакир Шакиров, Станчо Николов и Атанас Киров.

Срещата откри и ръководи секретарят на ОК на БКП Христофор Иванов. Информация за резултатите от изтеклата учебна година и за предстоящите задачи на пропагандистите прочете завеждащият отдел „Пропаганда и агитация“ на Окръжния комитет на Партията Димо Бъчваров. Той изтъкна, че близо 1 000 пропагандисти в Партията и Комсомола разнасят правдивото партийно слово сред комунистите и безпартийните. През миналата 1968-1969 партийна учебна година са се учили повече комунисти в просветните звена и форми, по-решително се преодолява формализмът и шаблонът в политическото обучение на партийните членове. Над 63 на сто от изградените школи, семинари и лектории са изучавали мироглединте дисциплини. Да ва се път на съвременните технически средства за онагледяване на преподавания материал. В окръга се създават партийни кабинети на обществени начала, които все по-дейно подпомагат пропагандистите и слушателите в усвояването на марксистко-ленинското учение. Голяма помощ оказва на ръководителите на учебните звена и Домът за политическа просвета при Окръжния комитет на Партията. Системни грижи се полагат и за обучението на интелигенцията и ръководния кадър.

Новата партийна учебна година е преходна, тъй като през идуща та ще се приложат нови форми за обучение на комунистите и без партийните. Централно място през настоящата учебна година ще заемат темите по изучаването на материалите на Третото Московско съвещание на комунистическите и работническите партии и трудовете и живота на Ленин във връзка с неговата 100-годишнина.

Дългогодишният пропагандист Александър Ковачев от Тутракан и секретарят на общинския партиен комитет в село Попина Любен Славов разказаха как е организирана подготовката за новата учебна година.

Лекторът от лекторската група на ЦК на БКП Таньо Андреев говори пред присъствуващите по някои въпроси на съвременната международна обстановка. Лекцията бе изслушана с голям интерес.

Проявилите се пропагандисти и първенците в конкурса-викторина между пропагандистите по история на Партията, героичното минало на Родината и родния край бяха наградени.

В. ЙОРДАНОВ

Съветските гости отпътуваха

Вчера отпътува за Съветския съюз шестчленната делегация от Хмелницка област на Украинската ССР, която в продължение на една седмица гостува в окръга ни.

Съветските гости — инженери, специалисти и работници в различни сектори на живота, посетиха много селища на окръга ни и негови забележителности. Те се срещнаха с много трудови колективи, с наши специалисти и културни дейци и се запознаха с интересуващи ги въпроси на икономиката, културата и обществено-политическия живот в окръга.

Посещението на делегацията и обмененият опит са още една крачка в укрепването и разширяването на дружеските връзки между Силистренски окръг и Хмелницка област.

(СТ)

Пионерски Ленинов съботник

С много хубави прояви се готвят да ознаменуват 100-годишнината от рождението на основателя на КПСС и съветската държава Владимир Илич Ленин и българските пионери. Пионерската дейност, посветена на тази забележителна дата, ще премине под знака на прегледа „Ленински искри“, обявен от ЦС на ДПО „Септемврийче“.

В събота пионерските отряди и дружини от окръга с готовност се отзоваха на призива на Окръжния пионерски щаб „Възход“ за масово участие в първия пионерски комунистически съботник, който се проведе в цялата страна. Резултатите от техния труд придобиват още по-висока стойност, като се има предвид, че заработените средства отиват във фонда за подпомагане на виетнамските деца.

В Окръжния пионерски дом — Силистра се получиха и първите рапорти.

От Попина в Лениновия съботник са участвували 128 пионери и в помощ на виетнамските деца ще предадат 117 лева. Калипетровските пионери са заработили 150 лева. Най-младите граждани на древна Силистра, които са в очакване на тържествата по случай 1 800-годишния юбилей, окопаваха дръвчета, работиха на новия градски стадион и други места за разкрасяване на града.

ВЪЛНУВАЩИ МИГОВЕ

В петък привечер по инициатива на Градския комитет на Партията в Силистра край паметника на загиналите за свободата добруджански революционери се състоя вълнуващо тържество по случай връчването на партийните билети на новоприетите млади комунисти от юбилейния комсомолски набор. Тук бяха дошли членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията Станчо Николов, първи секретар на ГК на БКП, и Атанас Киров, първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола, членове на Бюрото на Градския партиен комитет, стари партийни деятели.

Паметното тържество беше открито от секретаря на ГК на БКП инженер Георги Георгиев. С приветствено слово към младите комсомолски набор се обърна членът на Бюрото на ГК на БКП и председател на изпълкома на Градския общински народен съвет Ангел Петров. Той говори за славните революционни традиции на партията на българските комунисти, за нейните исторически заслуги към народа и Родината. Пожела им да следват последователно и неотклонно заветите на Димитър Благоев и Георги Димитров, да станат смели осъществители на идеите и стремежите на хилядите предани борци на Партията, дали живота си за победата на светлите комунистически идеали. Встъпвайки в сплотените партийни редици, младите комунисти никога не трябва да забравят, че са призвани да издигнат на по-висок етап гордото звание член на Българската комунистическа партия.

Новоприетите комунисти бяха поздравени и от стария партиен деец Йордан Сарафов, бивш дългогодишен секретар на нелегалния окръжен партиен комитет.

На 32 млади комунисти бяха връчени червените партийни членски книжки. Пионери им поднесоха букети цветя.

От името на новоприетите комунисти благодари инженер Дечо Златев от Завода за организационна техника. Той заяви, че те ще станат достойни борци за делото на Партията.

(СТ)

По-големи усилия са необходими

Според сведението на оперативната отчетност ТКЗС — Смилец е подготвило 97 на сто от площите за сеитба. Какво беше огорчението ни обаче, когато разбрахме, че посочената цифра не отразява действителността. Защото до 4 октомври в стопанството бяха готови за сеитба едва 62 процента от планираните декари.

Основната причина за изоставането се крие в мудността, която не може да се преодолее при боритбата на царевицата. А почти половината от сеитбения план се пада на петте хиляди декара, заети от тази култура.

— За пръв път в кооператива прибираме толкова много царевица. Не се оплакваме, че плодородието е голямо, но хора не ни достигат.

Съгласни сме с тревогата на председателя Станко Стойчев, но ни се струва, че и малкото хора, които тук се разчита, не работят както трябва. Така например в деня на нашата проверка — 4 октомври — до 8,30 часа сутринта стопаните не бяха извозени още до полето. Не можем да си обясним този недопустим факт освен с липсата на добра организация. Това, че ръководството през този ден бе заангажирано с разпределение на бригадирите от града, не оправдава загубеното време на собствените работници.

В ТКЗС — Смилец се прилага и механизираната беритба на царевицата. С помощта на 4 зърнокомбайна на ден се прибират средно до 100 дка. Но и тук не е на правено всичко, което е необходимо. Понеже се получава голям процент начупено зърно, налага се то да бъде почистено четири пъти. В такъв случай обаче площадката трудно се освобождава и не може да побере продукцията, която идва от полето. От друга страна, „Зърнени храни“ — Силистра няма готовност да почисти ва еднократно изпратената от ТКЗС — Смилец царевица и да улеснява стопаните. Необходими са повече усилия да се реши този спорен въпрос и работата на площадката да се ускори.

Ние считаме, че ръководството на ТКЗС — Смилец е закъсняло и с определянето на материалните стимули. Едва на 4 октомври управителният съвет проведе заседание, на което се реши да се даде около 32 тона царевица за допълнително възнаграждение на кооператорите, взели дейно участие в ударната десетдневка за освобождаване на сеитбените площи.

Трябва да се влагат повече усилия и за пълното използуване на машините. Имаме предвид факта, че на 4 октомври до 9,30 часа редосеялките още не бяха започнали работа. Оправданието, че „със сеитбата ще се справим лесно, стига да имаме подготвена земя“ не може да задоволи никого.

Не е добре организирано според нас и съревнованието. Наистина то е обявено. Звената се съревновават, но крайните резултати ще бъдат отчетени едва преди завършването на кампанията. Така се губи неговото значение, не говата действена и организаторска сила.

Само когато преодолеят всички пропуски, смилечани ще могат да изпълнят набелязания график по освобождаване и подготовка на площите, да проведат сеитбата качествено, до определения благоприятен срок.

С. ГЕОРГИЕВА

СЪРДЕЧНА БЛАГОДАРНОСТ

В помощ на ТКЗС — Белица по прибирането на царевицата пристигна група студенти от Висшия финансово-стопански институт „Димитър А. Ценов“ — Свищов.

Благодарността си от добрата организация и гостоприемството към беличани гостите изразяват с писмо до първия секретар на ОК на БКП и ръководството на стопанството, което има следното съдържание:

„От 22 до 29 септември 1969 г. група от 60 студенти на Висшия финансово-стопански институт — Свищов бяха на бригада в с. Белица.

С настоящето писмо изказваме нашата горещата благодарност на ръководството на ТКЗС и неговия председател др. Недялков, които ни посрещнаха и настаниха много добре, създадоха добра организация на работа. Благодарение на това през всичките дни студентите преизпълняваха дневните си норми за бране на царевица и по такъв начин помогнаха за прибиране на богатата реколта от тази култура.

Изразявайки още веднъж задоволството си от вашето добруджанско гостоприемство и като ви пожелаваме здраве и трудови дела за благополучието на нашата родина, ние оставаме към Вас с отлични почитания:

Ръководители на бригадата:
(асистент Рашко ИВАНОВ)
(старши преподавател Пенко ЧАНТОВ, кандидат на истор. науки)

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 4 октомври 1969 г.

ТКЗС	Сеитба на ечемик в %	Сеитба на пшеница в %	Подготвени площи за сеитба в %	Прибрана царевица за зърно в %
Айдемир	23	32	51	56
Калипетрово	60	37	59	51
Бабук	26	23	49	59
Алфатар	80	6	44	57
Алеково	32	46	62	76
Иширково	57	19	52	100
Смилец	100	28	97	70
Попина	100	5	74	79
Сребърна	80	25	61	80
Ситово	71	17	66	67
Срацимир	100	18	60	80
Кайнарджа	36	28	57	98
Голеш	82	14	75	92
Средище	70	10	48	69
Тутракан	0	28	70	65
Нова Черна	65	40	70	69
Белица	65	18	47	77
Главиница	0	49	82	100
Ст. Караджа	100	30	61	99
Сокол	54	33	60	51
Зафирово	7	37	59	60
М. Преславец	100	15	80	100
Дулово	62	10	41	92
Межден	10	12	38	100
Окорш	72	13	100	94
Секулово	89	25	60	58
Добротица	64	21	67	51
Черполик	59	28	54	86
Паисиево	103	23	54	91
В-ко за ТКЗС	62	23	61	75

Нужно е да се съчетае увереността с по-добра оперативност

В тия напрегнати дни по блоковете на кооперативните стопанства от окръга кипи нестихващо оживление. През деня из селата не се вижда почти никой — кооператори, механизатори, пенсионери, ученици, служители — всички са на полето. Прибира се царевицата, извозват се кочани, режат се стеблата, освобождават се площите, след това в блоковете навлизат механизаторите. Дискуват, орат, пак дискуват, минават с брани, с култиватори-комбинатори... докато се получи необходимата обработка. От това зависи получаването на 420 кг пшеница от декар.

Напрегнати са и дните на ширковските кооператори и механизатори. За хода на селскостопанските работи, за създадената организация, за трудовия подем на хората помолихме да разкаже председателят на стопанството Георги Колев.

Моментът, в който се намираме, изисква върховно напрежение на силите. Най-важните селскостопански работи се извършват през тия дни от годината и това изисква както мобилизация на всички налични сили и техника, така и създаването на такава организация, в която да е предвидено всичко.

До събота всички сили бяхме мобилизирали в прибирането на царевицата. Всеки трудоспособен човек, независимо какво работи, се намираше в царевичните блокове. Много се затрудняваме обаче в извозването на кочаните и царевичака. Транспортът не достига, а няма и откъде да вземем други коли. Лошо отражение за освобождаването на площите да де и извозването на 120 тона тор от Варна и 100 тона от Силистра. Два дена всички коли на стопанството бяха заети само с това. Не можехме да отложим извозването им, защото и торовете са ни необходими за получаването на запланувaните добиви.

Голямо бе затруднението и със семената. Изпратените проби от стопанството се оказаха с ниска кълняемост и се наложи да търсим и да вземаме семена от Толбухински окръг. Това ни затрудни и попречи на сеитбата. Но вече успяхме да осигурим нужното количество.

Всичките ни машини, определени за предсеитбената подготовка и самата сеитба, работят нормално. Освободените площи се орат денонощно и засяваме само на почва, доведена до градинско състояние.

Партийното и стопанско ръководство знаеше, че есенната кампания ще бъде напрегната и по мощта на всеки кооператор, излязъл на работа, ще бъде от голяма полза и затуй предвиди големи материални поощрения. Така например всеки кооператор и механизатор, независимо какво прибират и обработват, щом пре изпълни определената норма, получава завишение сто на сто за преизпълнението. Освен това всеки, който редовно излиза на работа, получава по 2 кг царевица. Разбира се, това стимулира кооператорите и механизаторите и ще окаже своето положително въздействие върху срочното изпълнение на селскостопанските задачи. Затуй смятаме, че ще за вършим до 20 октомври сеитбата на пшеницата.

На същото мнение е и секретарят на общинския партиен комитет Йордан Христов. Радваща е увереността на ширковските ръководители. Но темповете, с които те се подготвят площите, не са нормални. В организацията на работата съществуват „дребни“ недостатъци, но именно те оказват почти решаващо влияние върху сроковете. Така например в събота 4 коли са били определени да извозват учениците до блоковете, за да товарят кочани. Въпреки че колите още от 6 часа са били готови, директорът на училището не можал да разбере къде са и разпоредил учениците да изслушат едно предаване по радиото и тогава да тръгнат по блоковете. А в това време в Йорданово кооператорите чакаха коли да извозват кочани. Във време, когато всеки час и минута на транспорта са толкова ценни за стопанството, подобни неуредици крайно лошо влияят на работата.

Царевицата в стопанството вече е прибрана. Въвеждането на една строга оперативност и маневреност на транспорта ще бъде от решаващо значение за сроковете на есенната сеитба.

Али РИЗОВ

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

СПОМЕНИ ЗА ЛЕНИН

Връзки с Владимир Илич бяха установени много бързо. В онези времена на задържаните в предварителния затвор се даваха книги колкото желаят. Книгите се проверяваха доста повърхностно. По време на прегледа, разбира се, не можеше да се забележи, че в средата на буквите има съвсем малки точици или че цветът на хартията е едва забележимо изменен — там, където бе писано с мляко. Ние бързо се усъвършенствувахме в техниката на конспиративната кореспонденция.

Писмата на Владимир Илич бяха изпълнени с бодрост, в тях се говореше за работата. Като ги получеше, човек забравяше, че е в затвора, и сам се захващаше за работа. Спомням си какво впечатление ми правеха тези писма (през август 1896 година аз също попаднах в затвора). Писмата, написани с мляко, пристигаха чрез службата за пропускане в деня, когато получавахме книги — в събота. Поглеждаш на условните знаци в книгата и разбираш, че в нея има писмо. В 6 часа даваха чай, а след това надзирателката излезе, започваш да пускаш лентите в горещия чай. Написаното се проявява (в затвора беше неудобно да правим това на свещ и Владимир Илич измисли да ги проявяваме в гореща вода) — започваш да четеш и писмото те завладява все повече, такава бодрост лъха от него...

Владимир Илич работеше в затвора много. Там беше подготвена книгата „Развитието на капитализма в Русия“. Той поръчваше в легални писма необходимите му материали, статистически сборници. „Жалко, рано ме пуснаха, трябваше ми още малко, за да довърша книжката. В Сибир трудно се доставят книги“ — шегуваше се Владимир Илич, когато го освободиха от затвора.

Владимир Илич излезе от затвора, а аз още бях там... освободиха ме малко след „ветровската история“ (затворничката Ветрова се самозапали в Петропавловската крепост). Жандармите пуснаха много жени, пуснаха и мене и ме оставиха до приключването на делото в Питер, като изпратиха двама шпиони непрекъснато да вървят по петите ми. Заварих организацията в плачевно състояние...

Осъдиха ме на 3 години заточение в Уфимска губерния. Аз поисках да ме прехвърлят в село Шушенское, където живееше Владимир Илич, заради което заявих, че съм негова „годеница“.

В ЗАТОЧЕНИЕ (1898—1901 г.)

Пристигнахме в Красноярск на 1 май 1898 година (с Надежда Константинова е била и нейната майка — Елизавета Василевна Крупская). От там трябваше да пътуваме с параход по Енисей, но параходите още не правеха курсове...

В село Шушенское пристигнахме на свечеряване. Владимир Илич беше на лов. Стоварихме багажа и влязохме в къщурката. Стаята на Владимир Илич беше малка, но чиста. На мене и на ма ма хазяите отстъпиха останалата част от жилището си. В него се наблъскаха хазяите и съседите. Те старателно ни разглеждаха и разпитваха. Най-после Владимир Илич се върна от лов. През тази нощ ние дълго разговаряхме.

Владимир Илич изучаваше сибирското село чрез местните селяни. Той ми разказваше веднъж за един свой разговор с богат селянин, у когото живял. Ратаят на този селянин откраднал някак ва кожа. Стопанинът го заловил при ручея и го убил. По този повод Илич ми говори за безпощадната жестокост на дребния собственик, за безпощадното експлоатиране на ратаите. И наистина, сибирските ратаи работеха като каторжници, можеха да си доспят само на празник.

Ленин имаше и друг метод да изучава селото. Неделен ден той даваше юридически консултации. Ползуваше се с голяма популярност като юрист, защото беше помогнал на един работник, изгонен от мините, да спечели делото срещу собствениците. Вестта за това спечелено дело се бе разнесла бързо сред селяните. При Владимир Илич идваха мъже и жени и му разказваха за своите нещастия. Той ги изслушваше внимателно, вникваше във всичко и след това им даваше необходимия съвет...

* * *

Всяка сутрин ние с Владимир Илич превеждахме Веб, когото бяхме получили от Струве. След обед един-два часа преписвахме на ръка „Развитието на капитализма“... като поработехме, излизахме на разходка. Владимир Илич беше страстен ловец, купи си панталони от чортова кожа и газеше из какви ли не блата... Ех, че дивеч имаше там! След зимните студове настъпваше пролетта и природата буйно се пробуждаше. Властта й ставаше могъща. Залез. В грамадна локва плуват диви лебеди. Друг път — стоиш накрая на гората, рекичка та шуми, токуват глухари. Владимир Илич влиза в гората, преди това ме моли за подържа кученцето Женка. Държиш го, а то трепери от вълнение и чувствуваш как те завладява това спокойно събуждане на природата. Владимир Илич беше страстен ловец, но много се горещеше.

Вечер Владимир Илич обикновено четеше философски трудове — Хегел, Кант, френските материалисти, а когато много се измореше — Пушкин. Лермонтов, Некрасов.

Когато Владимир Илич се появи за пръв път в Питер, бях чувала вече за него. Степан Иванович Радченко ми бе разказвал, че Владимир Илич чете само сериозни книги, че не е прочел нито един роман през живота си. Това ме учудваше. По-късно, когато се запознахме отблизо с Владимир Илич, някак си нито веднъж не стана дума за това и едва в Сибир разбрах, че всичко това е просто легенда. Владимир Илич не само четеше, но и препрочиташе много пъти Тургенев, Толстой, „Какво да се прави?“ от Чернишевски и въобще прекрасно познаваше и обичаше класиците. По-късно, когато ние болшевиките дойдохме на власт, той поставя на Държавното издателство задачата да преиздаде класиците в масов тираж.

Н. К. КРУПСКАЯ

7 октомври — Националeн празник на ГДР

ГДР В ЦИФРИ И ФАКТИ

Днес ГДР се намира сред първите десет индустриално развити държави по производство на промишлена продукция. През 10-те месеца на миналата година бе получена толкова промишлена продукция, колкото през 1936 година произведе цяла Германия.

В сравнение с 1950 година промишленото производство на републиката се увеличи близо пет пъти, а националният доход — 3,6 пъти.

* * *

За 20 години съществуване ГДР измени коренно промишлената си структура. През последните години особено бързо започнаха да се развиват такива важни отрасли като машиностроението, химията, металургията, електротехниката, приборостроението, транспортното строителство.

* * *

От 1950 до 1968 година производството на електроенергия в ГДР се утрои. На промишлената карта на страната се появиха такива крупни електроцентрали, като Елба, Тратендорф, Берцдорф, Любенау и Вечау. В тясно сътрудничество със Съветския съюз сега се строят най-големите енергетични обекти — Боксберг и Тирбах.

* * *

В сравнение с 1950 година обемът на химическата промишленост нарасна повече от пет пъти. Понастоящем в този важен отрасъл на народното стопанство се преминава към бързото развитие на нефтохимията; увеличава се производството на химическите влакна и пластмасите. Голяма роля в този процес играе нефтът от волжските брегове, доставян по нефтопровода „Дружба“. В недалечно бъдеще ГДР ще започне да получава и природен газ от СССР.

* * *

Огромни успехи имат корабостроителите. През годините на народната власт бяха построени корабостроителниците „Варнов“ във Варнемюнде, „Матиас—Тезен“ във Висмар и корабостроителницата в Щралзунд. От техни стапели излизат съвременни риболовни кораби, рибопреработвателни и изследователски бази, научески и товарни кораби и Най-големият купувач на корстроителната продукция на Г е Съветският съюз.

* * *

Сега по полетата на републ работят четири пъти пов трактори, отколкото в 1950 г ча. Повече от 90 на сто от зе та, заета със зърнени култури захарно цвекло, се обработва машини. Броят на заетите в с ското стопанство работници висше, средно и специално об зование се увеличи от 19 хил през 1961 година на 32 300 1967 година.

* * *

За 20 години външнотърговският обмен на ГДР се увеличи ти девет пъти. Републиката държа търговски връзки с бл 100 страни в света; най-голем партньор на републиката СССР. Неговата част в стокооборота на ГДР е 43 процента, частта на ГДР във външнотърговията на СССР е 16 процен

* * *

През годините на народна власт културата на ГДР полу истински разцвет. В страната 97 театъра. В Берлин, Лайпциг, Дрезден, Хале са създадени д ски и младежки театри. Голя културно-просветна работа изв шват повече от 1 000 клубове домове на културата. Големи пехи има и книгоиздаването на всеки жител за една годи се падат 7 книги.

* * *

Създадена е широка библиотечна мрежа. Около 300 хиляди циалисти през миналата годи са ползували услугите на 800 чни библиотеки.

На разположение на зрители има 887 киното театъра. По броя телевизорите в домакинствата трудещите се ГДР заема четвъто място в Европа.

Агенция „НОВОСТИ“

На какво се дължат успехите

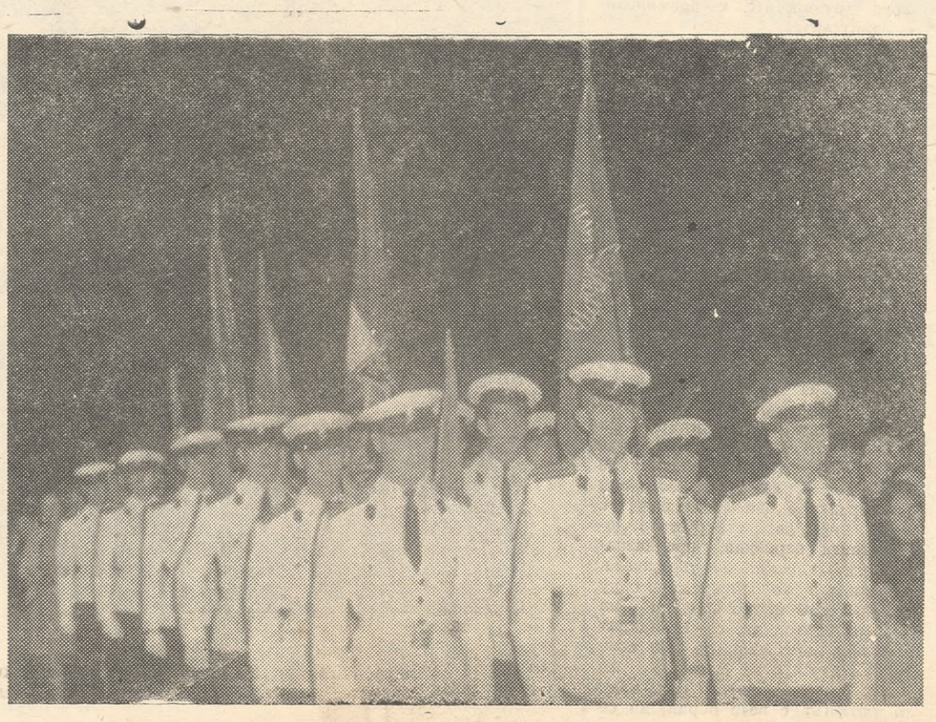
* РАЖДАНЕ НА ИНИЦИАТИВАТА
* КОГАТО РЪКОВОДСТВОТО Е НА МЯСТОТО СИ
* УСИЛИЯ И РЕЗУЛТАТИ

Има едно предприятие в града ни, което е единствено не само в окръга, но и в страната. А казват, че и от страните с народна демокрация единствено в Полша има цех с производство, подобно на производството на един от цеховете на това предприятие. Става дума за промкомбинат „Камъшит“. Да си единствен не винаги е добре. Липсват сродни предприятия, от чийто опит можеш да се поучиш, липсват специалисти, на чиято подкрепа можеш да се довериш. Всичко трябва да се прави за първи път, да се раждат традициите, да се учат и хората, и ръководителите. Това е трудна за изпълнение задача. Но ръководството на промкомбинат „Камъшит“ е показало, че е възможно едно младо предприятие не само да преодолее трудностите по пътя си, но и да се нареди в редовете на първенците. За това са нужни много усилия, много безсънни нощи, дълги заседания. Много и много часове работа с хората, възпитание, търсене на оня път, по който се стига до успехите. И ръководителите на „Камъшит“ са го намерили. За това говорят резултатите, дългите колони цифри в отчетите, благодарствените писма на купувачите.

На практика е доказано, че едно от най-сигурните средства за осигуряване на успеха на дадено предприятие е социалистическото съревнование. Неведнъж пренебрегването на този фактор е довеждало до нежелани последици, неведнъж неговото формално отчитане е имало плачевни резултати. Ръководството на промкомбината е имало предвид това още от неговото създаване. Хората там са се погрижили социалистическото съревнование да бъде поставено на истински здрава основа, да стане основен показател за отчитане на дейността. И резултатите не са закъснели. Има с какво да се похвалят камъшитци. В шестнадесетте цеха и в над петдесетте бригади на предприятието кипи съревнование. То е факторът, осигуряващ необходимия темп и качество на производството. Ежедневните отчети и определянето на първенеца и качественика за деня във всяка бригада амбицират хората. Радиоуредбата и стенвестниците разпалват ентусиазма. Бригадните дневници са огледало на живота на тези хора, заживели в цеховете на промкомбината, намерили там своя втори дом. Съревнованията се водят по предварително приетите условия, които могат да накарат дори квалифициран работник да се позамисли над неочаквано високите показатели и изисквания. Но факт е, че задълженията и обещанията в промкомбината не само се изпълняват, а и се преизпълняват. Това е показателно за резултатите от възпитателната работа в предприятието, за резултатите от социалистическото съревнование, провеждано с необходимото съзнание и отговорност. На излъчените на тримесечие цехове първенци, както и на заелите второ и трето място, се връчва преходното знаме и парични награди. А тази година за първото и второто тримесечие са раздавани юбилейни преходни знамена. Освен цех първенец в промкомбинат „Камъшит“ се излъчват и бригада първенец и комсомолско дружество първенец. Както за едните, така и за другите се изработват и приемат още в началото на годината условия, по които се отчита съревнованието.

В чест на големия юбилей — двадесет и петата годишнина на свободата, в промкомбинат „Камъшит“ в началото на месец септември се проведе тържествено събрание, на което бяха отчетени резултатите от съревнованието и бяха връчени на удостоените цехове и бригади грамоти на победата, а на отличените работници — паспортите на победата и златните значки. Това са стимули, които карат работниците в промкомбината да повишават производителността на труда, да подобряват качеството на произвежданата продукция. Може би затова планът за износа на предприятието е преизпълнен само за осеммесечието със 122000 лв. Какво по-ясно от това? Може би е нужно да поговорим с работници от цех „Кукли“, две тримесечия носители на преходното юбилейно знаме на предприятието. Ще ни обяснят ли те нещо за ентусиазма? Не вярвам. Защото това е в кръвта на всеки — борбата със секундите, радостта от победата. А зад всички стоят ръководителите, готови да помогнат, да насърчат, да подкрепят. Сега те разработват условията за съревнованието в чест на стогодишнината от рождението на вожда на световния пролетариат Владимир Илич Ленин, работят по внедряването на Саратовската система в производството на промкомбината. Много са инициативите, големи са успехите. Защото от грижите се раждат плодовете, защото с търсенето се открива пътят. Оня път, по който България върви вече четвърт век и който ще я изведе в бъдещето.

Валентин ЧЕРНЕВ

Курсанти от Висшето народно военно артилерийско училище „Георги Димитров“ в гр. Шумен носят знамена-светини, изискани от Военния музей — Со ия, специално за тържествата, които се организираха в чест на многолетната история на гр. Тутракан.

С ЛИЦЕ КЪМ НОВИТЕ ПРОБЛЕМИ

Въпросите за качеството на произвежданата продукция заемат важно място в работата на заводския партиен комитет при ДИП „Добруджа“ — Силистра. Това потвърждават и самите факти. Изтъканите платове са 99,5 процента първокачествени при изискване на Българския държавен стандарт 95 процента. Една от основните причини за успехите е, че партийната организация осъществява добре своята ръководна роля. Тук умело се използува активността на комунистите при изпълнението на производствените и други задачи. Прилагат се най-целесъобразни форми и средства за организационна и политическа работа сред трудовия колектив.

Ето и сега, само няколко дена след пленума на ГК на БКП, се вземат мерки за по-пълно проучване и внедряване Саратовската система на работа. В чест на 100-годишнината от рождението на Ленин основна насока на съревнованието се дава за повишаване качеството на продукцията, за най-широко разгръщане на техническия прогрес, за усъвършенствуване организацията на производството на труда при най-малък разход на труд и материали. Съвместно с профорганизацията и Комсомола всеки месец се провежда „Ден на качеството“. Началникът на ОТК, комунистката Елза Манова, щателно прави анализ на произведената продукция, като обръща внимание на секционните майстори за отстраняване на дефектите. Не е лека работата на партийния комитет и с новоприетите работнички. От това, как ще им се помогне, зависи много подобряването на производството. С тях се организират квалификационни курсове и съответни изпити. За всеки нов човек се грижи по-опитен работник, предава му своето майсторство, своята сръчност и умение. Девизът „Предай своя опит и знания“ тук отдавна е станал традиция. Иначе не бихме си обяснили успехите, тъй като редовно обучените кадри, идващи от специалните училища са съвсем недостатъчни.

—Миналата година постъпиха на работа едва 15 момичета, завърши ли в Русе, а имаме такава голяма нужда — разказва със загриженост партийният секретар Денка Чернева. — Не мина много и почти всички от тях заминаха да продължат образованието си. Остава ние тук сами да вземаме мерки. Затова през месец октомври при нас ще се открие техническа учебна година.

Не се оставят без внимание и най-добрите. На всеки работник, който дава първокачествена продукция за тримесечието, се присъжда звание „качественик“.

В чест на славния Ленинов юбилей вече седем бригади от различните смени са завоювали колективно званието „Бригада за комунистически труд“. Ежемесечно ръководствата на трите организации на общо събрание отчитат резултатите от съревнованието по качеството на произведената продукция, обществената дейност, трудовата дисциплина и политическата активност на своите членове.

Засега по Саратовската система се работи частично само в подготвителния отдел. Заводският партиен комитет съвместно със стопанския съвет проучват внимателно този опит, приети са конкретни решения. На първо време са въведени специални талони. С тях се контролира качеството на основата за тъкане. На талона се вписва номерът на работника, който евентуално е допуснал някакъв дефект, и му се търси отговорност.

— Стремим се да проучим всичко положително, което е публикувано досега в нашия и съветския печат по практическото приложение на Саратовската система — разказва Чернева.

Неотдавна бяхме за обмяна на опит при нашите колеги в ДИП „1-ви май“ — Варна. След като се завърнахме, по техния пример въведохме Саратовския метод на работа в подготвителния цех.

Накрая др. Чернева сподели и своето убеждение: „Трудно ще бъде приложена Саратовската система частично само в ДИП „Добруджа“. Затова решението на пленума на ГК на Партията за ускорено внедряване на Саратовската система във всички предприятия, а оттам и във всички звена на производството, е напълно правилно и съвсем навременно. И няма съмнение, че щом проблемните задачи се вземат присърце и се работи упорито по тяхното практическо приложение, резултатите ще бъдат още по-добри.

М. ЙОРДАНОВ

При алфатарските българи в Олшанка

„Трябва да се знае добре минало, за да се разбере настоящето и да се набележи правилно пътят на бъдещето“. Ръководен от тази кристална мисъл на Ленин, общинският партиен комитет в Алфатар пое прекрасната инициатива да бъде написана история на селото.

Пълна с превратности, богата и разнообразна е историческата съдба на Алфатар. Неговото минало е част от съдбата на цялата наша родина, преминала през ужасите на робството и устрема на борбата за по-светъл живот. Разположено край стратегическа пътна магистрала, то е просъществувало повече от пет столетия. Показателен е например фактът, че още през 1620 година село то е имало над 364 къщи с повече от 500 семейства. Докато в същото време в Калипетрово къщите били само 59, а в Айдемир 55.

Още по-интересен е случаят с изселването на голяма част от жителите му в Русия през 1 773 година. Историческите документи разказват следното: Успехите на руското оръжие във войната от 1 773-1 774 година породили надежда у алфатарското население да очаква освобождаване от дългото и тежко робство с помощта на руския народ. Селяните не само очаквали, но и активно помагали на братските войски срещу поробителя. След подписването на Кючуккайнарджанския мирен договор последвала и катастрофата. Сега трябва да се мисли как да се спасяват и избягнат отмъщението. Обърнали се с молба към главнокомандуващия руските войски граф Румянцев за покровителство и разрешение да се заселят в Русия. Той разбрал тяхната безизходност и заповядал на майор Щерн със 72 хуса ри да ги преведе от брега на Дунава до крепостта Елизабета. Повече от 400 семейства напускат Алфатар и се заселват в Олшанка, Херсонска губерния, сега Кировградска област. Там те биват превърнати във военни поселения и съставлявали трета „воласть“ на дванадесети окръг с повече от 300 къщи и няколко къшли. Отначало новозаселници те се ползували с известни права и привилегии, гарантирани с указ от Екатерина II. Скоро обаче тия обещания биват забравени и правата им се отнемат както на другото местно население. През 1 877-1 878 година олшанските българи незабавно се включили в българското опълчение и взели участие в освобождаването на България от турско робство. За наша чест и гордост, при проучването на тамошните архивни документи се установи един много интересен факт. При епичните боеве на Шипка са се сражавали и алфатарски българи, между които особено са се отличили Сарафон Боев и Стефан Тодоров (Степан Фьодоров). През зимата на 1880 година жителите на Олшанка пламенно посрещнали завръщащите се свои земляци от войсковите части на генерал Гурко. Гърдите на двамата герои били окичени с високото бойно отличие — ордена „Свети Георги“.

Какви промени са настанали в живота и бита на нашите бивши алфатарски жители от преди близо 200 години? Какви са техните обичаи, нрави, поверия, език, песни и запазили ли са се до днес? Как живеят сега? По отговорите на тия и други въпроси имах щастието да бъда натоварен от общинския партиен комитет да отида на мястото и да ги проуча. Това се налагаше в интерес на историческата правда.

Моите впечатления са удивителни. Аз не намирам думи да изразя онази сърдечност, топлота и внимание, с които бях посрещнат от потомците на древните наши съселяни. Десетте щастливи дни, прекарани там, ще запомня завинаги.

Олшанка днес е голямо селище от градски тип, разположено на десния бряг на река Синюха, приток на Южен Буг. Като районен център то има 17 колхоза. Заедно с втория секретар на Партията, Косман Петро Емеля нович, посетихме два от тях. В специализирания колхоз „Аврора“, наред с голямата техника, ми направи впечатление един такъв факт. За един центнер (100 кг) живо тегло спецколхозът изразходва само 58 рубли, а го продава на държавата за 120.

Повече време отделих за моята пряка задача — да проуча бита и обичаите на олшанските българи. Срещнах се с много колхозници, трудови колективи, учители, младежи. Навсякъде сърдечност, топлота, внимание. В гласовете им трептеше особена гордост и повишено самочувствие.

— И аз съм българин! И аз „балакам“ по български, майка ми е българка.

„Балакам“ значи говоря, приказвам. Интересно е да се знае, че там българският език е запазен, но се е консервирал така, както са говорили тук дедите ни преди около 150-200 години. На него не му е действувал книжовният език или пък някакво друго културно влияние. Затова се срещат много стари думи и изрази, които у нас сега са познати като архаизми. Запазени са много родински и фамилни имена, като чичу, буля, леля, вучу, старка, гагу, драгинку, бачу, дяду, баба. Учуден останах от това, че и досега напълно е запазена вътрешната битова уредба на стаите. По стените, на централно място, на всяка рамка или огледало се вижда красиво опънато домашно тъкана кърпа (пешкир). От дрехите дълго време са носили шаечената „абичка“, а шареният „опас“ (пояс) можел да се види запасан както на седемгодишното дете, така и на 70-годишния старец. Женското облекло било същото, каквето са носили и тук. По-характерно е друго, че под забрадките си носели „качули“, обсипани с дребни сребърни монети. Това е неоспоримо доказателство, че тия наши българи са принадлежали към „гребенското“ на селение. От украшенията като музейни ценности са запазени широки колани с метални украшения, а за ръцете „врахели“ (гривни). От националната храна обичали да си варят „чурбъ“ и да си правят „булгур“. Много от обичаите са се съхранявали доскоро. Сватбите траяли дълго и никога не ставали без гайда.

Дори и сега в село Доброе, близо до Олшанка, 62-годишният колхозник-българин Стойко Симеонов Тодоров с голямо удоволствие изсвири на гайда много наши мелодии. Удивиха ме обаче песните, предавани от уста на уста до ден днешен, и вдъхновението, с което ги изпълняваше българката Оля Константинова. От обичаите и религиозни празници са добре известни Гергьовден, пеперуда, лазаруването, сурвакането и др. Въобще старите обичаи, поверия, нрави, националната носия са се запазили непокътнати близо две столетия. А езикът и песните, българският дух, честност и трудолюбие тържествуват и сега. Над всичко разбира се, преобладава духът на дружбата, стремежът към мир и братско сътрудничество. За голямата помощ, отзивчивост и съдействие изказваме дълбока благодарност към партийните комитети на Алфатар и Олшанка и по-специално към другарите Нейков, Пехливански, Лъпченко, Косман, Афанасий, Никити, Александър Петрович, Владов, Осачий и Гуржос. Ще завърша с поръката да предам чрез вестника пожеланията на алфатарските потомци от далеч на Олшанка:

Нека крепне и процъфтява навеки българо-съветската и съветско-българска дружба. Дружба между братя по единомислие, дружба между кръвни братя.

Михаил ГАВАЗОВ

В новия уни версален магазин

ЕХО ОТ ПЛОВДИВСКИЯ ПАНАИР

И СИЛИСТРЕНЦИ СЕ ПРЕДСТАВИХА ДОСТОЙНО

Разположен живописно на брега на река Марица в древния тракийски град, Пловдивският международен панаир привлече в продължение на десет дни сто тици хиляди посетители от страната и чужбина. Естествено най-много са българските палати. Затова панаирът е истински фокус на всичко най-хубаво и съвременно, създадено в социалистическата ни родина. Едно щастливо съвпадение му придава особено значение — той е и 25-и по ред точно тази година, когато се чествува и 25-годишнината на нашата социалистическа революция. Затова и първото нещо, което бие в очи при влизането в панаира, е големият плакат, на който е написан заветът на Георги Димитров за 15-20 години да постигнем онова, което други страни при други условия са постигнали за цяло столетие. Откроява се и внушителната статуя на вожда и учителя на българския народ.

Всъщност многобройните фонтани, в струите на които южното слънце образува многоцветни дъги, зеленината около алеите, езерото в района на панаира правят пространството между палатите чудесно място за почивка и съзерцание. Но хората само за малко постояват на пейките, защото не са дошли тук да почиват или да гледат всички филми в панаирното кино. Те бързат, времето не им стига да обиколят всички палати, да видят най-интересното. Гледат и не вярват на очите си. За четвърт век НИМА СМЕ ОТИШЛИ ТОЛКОВА НАПРЕД?

България на дървеното рало и газената лампа е вече страна машиностроителна, страна с развита химия, металургия, енергетика, с електронно-изчислителна техника... Широко признание далеч зад пределите на родината получиха изложените на панаира български електрокари и мотокари. Голям е интересът към леките коли, камионите и автобусите, монтирани в наши заводи. В покритата част на палатата на машиностроението пък са струговете, фрезите, бормашините, металорежещите машини... От показаните 4 000 експоната на родното машиностроене на 1 200 има табелки с надпис „ново". В палатата на химията и металургията новостите са 220 на брой. Отлично е представена и нашата лека промишленост — с 5 000 артикула, електротехническата промишленост — с 2 000.

Пловдивският панаир е вече един от най-големите в Европа. Тази година в него участвуват със свои експонати представители от 48 държави от цял свят. За първи път тук виждаме експонати и на КНДР, Еквадор, Кувейт, Аржентина, Иран, Ирландия.

Най-голямата от чуждестранните палати принадлежи на Съветския съюз. Тя е разположена в центъра на панаирното градче. Осем десет на сто от външнотърговския обмен на нашата страна е със социалистическите страни, а петдесет на сто от него се пада само на Съветския съюз. Още при влизането в тази палата се важдат два плаката с гербовете на България и СССР. Вляво е на правен кът на великия Ленин. А в дъното на стената са нарисувани две яки ръце, хванати здраво една за друга. Над тях се чете надпис „Дружба от векове за векове". Под обаянието на тази велика дружба посетителите се възхищават на изложените 5 000 експоната в съветската палата, разглеждат с изключителен интерес макетите на „ТУ-144" и други мощни съветски самолети, разнообразните машини и апарату ри, чудесните часовници. А пр новата черна „Волга" се трупа постоянно народ.

В съветската палата са помислили и за развлечението на посетителите. На втория етаж работят два телевизора, край които има и камера. Тя снима хората и те непосредствено виждат образите си на телевизионните екрани. Оживлението е голямо, всеки иска да се види на екрана. И прихва да се смее.

Пълни с хора са и палатите на ГДР, Полша и другите социалистически страни. Естествено интересът е голям и към експонатите на капиталистическите държави, на развиващите се страни. Развитите капиталистически страни също са показали сериозни технически постижения. Във френската палата например се демонстрира цветна телевизия. Има какво да се види в палатите на ГФР, на Япония. Изобщо техника та преобладава на панаира. Така да се каже, той все повече се превръща в технически, придобива индустриален характер. Това е още едно признание на индустриалните възможности на нашата страна.

На нас, силистренските посетители, ни правеше много приятно впечатление фактът, че често срещахме наши съграждани или жители на окръга сред домакините на панаира. На палата 28 например се чете надпис „Изчислителна техника, оргтехника, уникална научна апаратура". Дали тук не са и нашите?

ЕТО ГИ ЕЛКИТЕ

и персонала на завод „Оргтехника", с отговорник Иван Павлов. Облечени в бели халати, силистренки демонстрират работа с електронните калкулатори „Елка—22" и „Елка—25". Тук е показана и размножителната техника, която произвежда заводът, и модерната канцеларска мебел.

— Как се посреща производството на завода от посетителите, другарю Павлов?

— Румънците и унгарците са готови веднага да сключат договори за елки, голям интерес проявяват англичани, немци...

Трябва да е човек далеч от Силистра, за да разбере колко е приятно да чуе това. И ние се чувствуваме като домакини. „Нашите" са заели една трета от площта на цялата палата.

На видно място са се разположили и хората от ЗММ—Силистра в палатата на машиностроението. Зеленеят пресните бои на техните металорежещи машини — лентоотрезна машина ОЛ—251, хидравлична ножовка ХН-25-М, механична ножовка ОН—163, механична автоматична ножовка ОН—164, отрезно-абразивно дискова машина. Младите представители на завода Петър Костадинов и Петър Петров често обясняват на любопитните посетители какви са особеностите на експонатите, цената им. Толкова млади са представителите на „Оргтехника" и Завода за металорежещи машини в Силистра, толкова е кратка историята на предприятията, а машините им вече са на световно равнище!

С ТАКИВА УСПЕХИ ИМА ЗАЩО ДА СЕ ГОРДЕЕМ

Още като влезе човек в панаира, отляво се чете на първата палата: местна промишленост, горска промишленост. В долния етаж са показани най-модерните мебели, които се произвеждат у нас. Виждаме изящна спалня от бял фурнир, край нея шкафчета от същия материал, тоалетка с огледало, гардероб. Надпис: спалня модел „Лотос", производство на ДИП „Липа" — Силистра.

— Яд ме е, че такива чудесни мебели не винаги могат да се намерят по магазините — споделя гражданка.

Тя поставя основателен въпрос. По всяка вероятност произведенията на „Липа" не са се появили още във всички кранища на страната. Но че са чудесни, го призна и ядосаната посетителка.

На втория етаж на палатата посетителите от нашия край могат да се посетителка.

— То ние им се радваме, че какво остава за децата!

На отсрещната страна някой чете на глас: промкомбинат „Камъшит" — Силистра. Да, там предприятието също има уредени няколко къта с фина керамика, най лонови, ракитови и папурени кошчета и шишета, разнообразни чанти. Неща, които ни са познати и в Силистра, не им обръщаме внимание, а на панаира преди звикват необикновен интерес. Красотата, извяяна от човешките ръце — ето кое привлича хората. Тази красота слави нашата родина в десетки държави по света.

В палатата на химията и металургията нашият окръг е представен също от едно много интересно производство — газовите печки и уреди на завод „Терма" в Тутракан. Всеки посетител мечтае да си купи от тези бели и красиви печки и котлони, които освен това са и толкова удобни в съвременния дом.

Двадесет и петият юбилеен международен панаир в Пловдив показа индустриалната мощ на нашата родина, плодовете на социализма, създадени само за четвърт век. Ние се гордеем с тези постижения. Но трябва да прибавим — гордеем се и с постиженията на промишлените предприятия от Силистренски окръг, които се представиха достойно пред многобройните посетители.

Димо ВАСИЛЕВ

Другарите Тодор Живков и Иван Попов разглеждат произвеждани те в Силистра елки

Още веднъж за продажбата на млякото в Силистра

За снабдяването на силистренското гражданство с мляко сме писали и по-рано. Оттогава изминa повече от година и търговията с този важен продукт не само че не се подобри, но бележи тенденции на влошаване.

Защо не се доставя достатъчно мляко в магазините и сладкарниците? Обръщали сме се с този въпрос неведнъж и към ръководството на ДСП „Сердика"— Силистра, и към непосредствените продавачи на кисело и прясно мляко, представители на ДТП, „Здрава храна", и продавачките, обслужващи сладкарниците на ТПК „Дунав".

Ръководството на млекоцентралата по този повод отговаря кратко и лаконично: „Осигуряваме на търговските организации прясно и кисело мляко толкова, колкото поръчват. Винаги имаме в хладилните си камери и резерв за през деня, ако някой повторно поръча. Но рядко е имало такъв случай. А свои магазини за продажба на мляко нямаме".

Те може би са прави. В тях вината не търсим. Търговската мрежа в града е на други организации. Минавали сме сутрин рано, когато обикновено се зареждат магазините. И във всеки магазин от квартал „Гагарин" до консервния комбинат картината е една и съща. Пред търговските обекти се разтоварва от камиони те 1-2 каси с прясно и 3-4 с кисело мляко. Изключение правят Супермаркетът, магазинът за полуфабрикати и някои от сладкарниците, където се оставя повечко мляко.

На въпроса ни: „Защо не поръчвате по-големи количества?" магазинерите отговарят с въпрос —„Ако не успея да го продам, кой ще го плаща?"

Тези опасения са особено чувствителни в заявките на търговските работници от ДТП—Силистра. Прелистваме ежедневните им заявки в ДСП „Сердика" за подълъг период и изводите ни се потвърждават. Те се потвърждават и от неизпълнението на дого ворните задължения в цяло от тази търговска организация. Така например ДТП има договорно задължение към ДСП „Сердика" да изкупи през първото тримесечие на т. г. 250 тона мляко, а е изкупило с 25 тона по-малко. През второто тримесечие от предвидените 280 тона е изкупено с 36 тона по-малко.

Недостатъчното предлагане на прясно (особено на прясно) и кисело мляко през последните две години се е отразило и общо върху потреблението на млякото в целия окръг. Това личи по отчетите на млекозавода. През 1967 година общо търговските организации от окръга са закупили от ДСП „Сердика" — Силистра 927 тона прясно мляко, а през 1968 год.—923 тона. А общо прясното и киселото за 1968 година е намаляло в сравнение с предидущата с 44 тона. Подобна тенденция се наблюдава и през текущата година, докато населението на окръга за тези две години се е увеличило.

Кои страда от тези излишни опасения? — Клиентите-купувачи! В повечето търговски обекти в града само един час след отварянето на магазина сутрин прясно то мляко вече се е свършило. И се започва търсене на бутилка прясно мляко от квартал „Гагарин" до ДПП „Пластмаси и каучук" и от Керамичната фабрика до Дунава. Запасите на по-предвидливите продавачки от слад карниците в центъра на града и на тези от Супермаркета бързо се изчерпват. От единадесет часа преди обяд нататък е трудно да се намери в целия град прясно мляко. Рядкост е да се намери прясно мляко след обяд и в Супермаркета, където имат по-големи възможности за запазването му в хладилниците. Пък и трябва ли, за да нахрани човек дете то си, от квартал „Гагарин" да идва за литър мляко чак в Супермаркета?

Някои се опитват да ни убеждават, че не било нужно мляко за през целия ден. Не било в традицията на нацията на обедната и вечерната трапеза да има мляко. Не е вярно. Ако на възрастните можем да предлагаме само сутрин, то защо забравяме децата. Пък и даже за възрастните няма такова ограничение. Такава традиция се мъчат да насаждат у нашите съграждани такива универсални търговци, каквито са най-често продавачите от магазините на ДТП — Силистра.

През последното десетилетие населението на Силистра значително се увеличи. То се увеличи не само по численост, но е и достатъчно концентрирано, за да му се създадат вече специализирани магазини за продукти от първа необходимост. Явно е, че старата форма за търгуване, към дето в един магазин купувачът може да намери всичко — от игла до конец, е непригодна за градското население.

Трябва да бъдат създадени по райони в града, в зависимост от числеността на населението, специализирани магазини за продажба на мляко и млечни произведения. В такива магазини би се поръчвало през деня да бъде доставено толкова мляко и млечни произведения, колкото се търси от купувачите. Би се доставяло прясно мляко в бидони за наливане в съдове направо на купувачите. Такива магазини — независимо на чия търговска организация ще бъдат — биха осигурили и продажбата на извара, на сирене, кашкавал, масло и други млечни произведения. Естествено е, че много от магазините, в които се продава досега млякото, не са пригодни за тази цел. Нямат и достатъчно хладилни съоръжения. Пък погледнато и от санитарна гледна точка — хигиенично ли е от един и същи щанд, от един и същи продавач да се продават и метли, и сапун, и газ, и олио, и млечни произведения, и хляб и т. н.

Но това е проблем, който е свързан не само с организацията на работата в търговията, а и с капитални средства, за чието обезпечаване ще трябват няколко години. Но докато се специализират магазините, може ли да се намери радикално решение за нормалното снабдяване на силистренското гражданство с достатъчно кисело и прясно мляко? Безспорно — да. Би било полезно в продължение на няколко седмици, с тетрадка в ръка, магазинерите от всеки квартал на града да извършат между ежедневната си работа и едно наблюдение, като то записват колко мляко (прясно и кисело) са продали и колко клиенти не са снабдили. Това би определило приблизително не само средното необходимо количество, но и за всеки ден от седмицата. Отчитайки търсенето, при наличието на желание може да се задоволят клиентите от квартала, без да се принуждават да обикалят града за бутилка мляко и често да се връщат, без да са намерили.

Михаил ТОМОВ

Новости ★ техника ★ Новости

ЕЛЕКТРОМОБИЛ НА МОСКОВСКИТЕ УЛИЦИ

На московските улици се изпробва 10-местен автобус с електрически двигател. По външен вид той не се отличава с нищо особено, движи се в потока от коли със същата скорост, както и другите автомобили, но за разлика от тях отделя 15 пъти помалко вредни изгорели газове.

На шега го наричат „Кентавър", защото авторите на проекта, като се отказаха от мощния двигател с вътрешно горене, все пак освен акумулатори са монтирали в тритонния автобус миниатюрен бензинов мотор от малолитражен автомобил.

Като се работи с постоянен режим, бензиновият мотор движи генератора, който захранва с ток електрическия двигател и оловните акумулаторни батерии. Последните събират излишъка от енергия и през трудните за двигателя минути — при засилване или на височина — го подхранват.

Опитите да се конструират автомобилите с електрическа тяга се диктуват от необходимостта. В целия свят замърсяването на въздуха в големите градове придобива катастрофални размери. В няколко страни вече се използуват електромобили, които се подхранват с ток от акумулатори. Но тъй като липсват големи компактни батерии, разстоянието, което могат да вземат те с едно зареждане, не надвишава 60 километра. Според съветския енергетик академик Михаил Стириковичсериозните изменения в градския транспорт ще започнат, когато се създаде електромобил, който може да върви без зареждане до 200-300 км.

Компромисният вариант на електромобил с мотор и акумулатори отговаря на тези изисквания. Разстоянието, което трябва да мине той, зависи само от големината на бензиновия резервоар и „кентавърът" практически не замърсява атмосферата.

Един от авторите на електромобила Борис Зубчик заяви пред кореспондент на ТАСС, че главна цел на изпитанията е да се създаде методика за изчисление на комбинирани системи и да се намери оптималният вариант на този електромобил.

УЛТРАЗВУКЪТ ОПРЕДЕЛЯ КАЧЕСТВОТО НА БЕТОНА

За определяне трайността на бетона в хидротехническите съоръжения грузинските инженери са използували ултразвукът. Те са конструирали прибор, който се вражда в бетона в процеса на строителството. Той дава възможност да се определя с голяма точност състоянието на този строителен материал не само по време на строителството, но и след няколко десетилетия. Това е особено важно за хидротехниците, тъй като във високите язовирни стени бетонът има различни свойства в различните точки.

Уредът излъчва ултразвукови вълни от вътрешността на бетона, което дава възможност да се открият много точно дефектите в бетон с различна дебелина. Уредът ще бъде използуван в Грузия в 270-метровата дъгова стена на Ингурската хидростанция, която се строи в планински район с много сложни геоложки условия.

НОВ ТИП УСКОРИТЕЛ

Учените от Обединения институт за ядрени изследвания в Дубна са пристъпили към проектирането на първия в света колцетрон (от рус. кольцо — пръстен) — ускорител от принципно нов тип.

Групата физици от социалистическите страни, работещи в Дубна, практически доказа възможността да се създаде ускорител от нов тип, чийто принцип на действие за пръв път бе изложен от съветския академик Владимир Векслер на Женевската конференция в 1956 г. Този принцип, получил названието „Метод на колективно ускорение", се състои в това, че електроните получават ускорение едновременно с протоните или йоните на различни химически елементи. Както са показали резултатите от изчисленията и експериментите, новият метод позволява да се създадат ускорители-колцетрони с енергия от стотици и хиляди милиарди електронволта. При това те ще бъдат значително по-евтини от синхотроните, разчетени на същото количество енергия.

Вече е създаден опитен модел на новия вид ускорител, в каква то възможност преди две години не вярваха мнозина авторитетни учени. В резултат от серия успешни експерименти в опитния модел са получени йони на азота с енергия над 70 милиона електронволта.

Една от основните трудности е била задачата от електронна плазма да се сформира тънък и плътен пръстен, в който по опре делени орбити да се въртят най-малко 1 000 милиарда частици. Сега вече може да се получават електронни пръстени 10 пъти по-плътни, отколкото е необходимо за работата на ускорителя.

ЗА ТЕРМОЯДРЕНИЯ СИНТЕЗ

Един от вероятните начини за разрешаване на проблема за управляемия термоядрен синтез според академик Лев Арцимович е създаването на термоядрен реактор. Видният съветски учен смята, че създаването на такива реактори е въпрос на следващите десет години. Според него по принцип тези реактори ще работят със смес от изотопи на водорода — деутерий и тритий. Необходимо е предварително да бъдат разработени начини за техническото използуване на излишната енергия на деутерия и трития или на други леки елементи.

Доколкото запасите от деутерий в световните океани практически са неограничени, отбелязва академик Арцимович, неговото използуване би позволило човечеството напълно да задоволи всички нужди от енергия.

Главни условия за ядрения синтез са свръхвисоката температура и термоизолацията. Плазмата може да се нагрява с помощта на високочестотни полета или чрез метода на магнитно нагряване, който се състои в периодично изменение на напрежението на магнитното поле. Плазменият шнур се нагрява благодарение на периодичното му свиване и разширяване.

Лев Арцимович също смята, че плазмата може да се нагрява до необходимата температура, като през нея се пропускат мощни лазерни импулси или импулси на много силен ток. Но основен начин за термоизолация на плазмата остава магнитното поле.

ПРИЧИНИТЕ ЗА АСТМАТА

Астматиците често чуват и повисоки тонове от здравите хора. Това е установено от английския специалист Мейсън, изследвал слуха на 28 деца и на 19 възрастни, страдащи от астма. Стигнал до заключение, че една от възможните причини за астмата е именно способността да се възприемат ултразвуковите трептения.

НЕВИЖДАНА СКОРОСТ

Наборната електронна машина работи със скорост 400 знака в секунда. Нейната марка е „Дайджисет". За 10-11 минути машина та набира вестник от 20 страници, съдържащ приблизително 250 000 знака.

МЕДИЦИНСКО ЛЕПИЛО

Създадено е медицинско лепило, което заменя в хирургията за шиването на раните. Използува се при операции и лекуване на травматични рани.

НАЙ-ДОБРОТО ИЗОБРЕТЕНИЕ ЗА ГОДИНАТА

Швейцарският изобретател Рене Лак от Базел е създал специална свещ за двигателите с вътрешно горене. Свещта може да се пали и под водата, при ниско налягане, без прекъсвач. На международната изложба на изобретателите в Брюксел му е била присъдена „Голямата награда" за най-добро изобретение на годината.

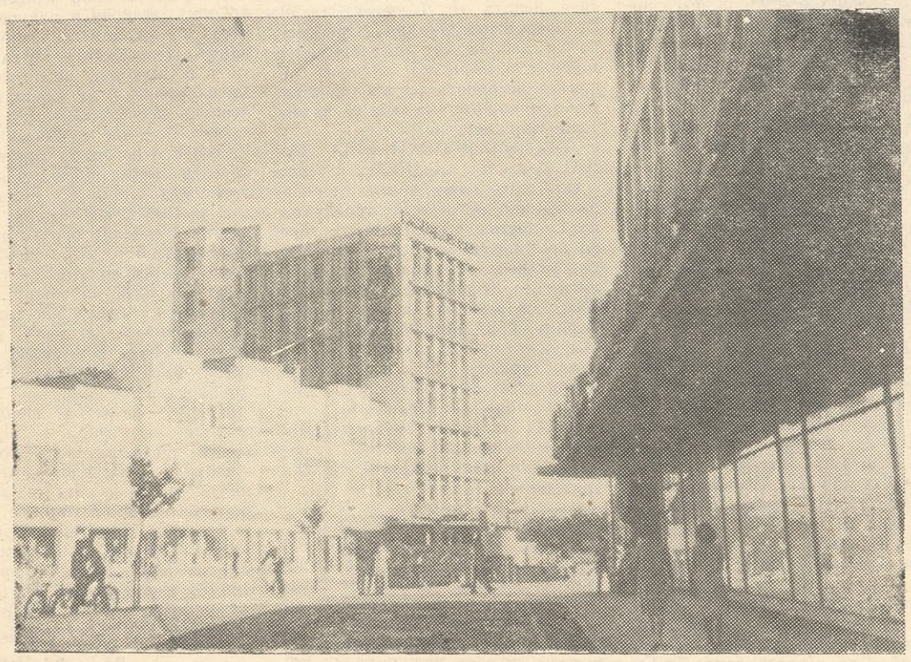
ПРИ ПРОКАРВАНЕТО НА ШАХТАТА за новостроящия се рудник „Елшица-2" в минното предприятие „Панагюрски мини" шахтостроителите от бригадата на героя на социалистическия труд Иван Спасов поставиха нов национален рекорд. Под ръководството на група съветски специалисти с помощта на нова, високопроизводителна съветска техника, която се използва за първи път у нас, миньорите от бригадата прокараха за един месец 108,6 линейни метра вертикална проходка. Това забележително постижение е пет пъти повече от планираното за проходка в скали от първа категория, каквито са елшишките. Ударната скоростна проходка на панагюрските шахтьори продължава до окончателното завършване на 640-метровата шахта.

Предюбилейна Силистра

Виждали ли сте как вълна, достигнала скалист бряг, се разбива на стотици малки капчици, проблясващи като искри на слънцето? Така всеки ден се разпръсва вълната на младостта на Силистра, достигнала прага на стария стадион. И всяка капка искри със силата и красотата на своите шестнадесет години, с устрема на своята вяра. Там от сутрин до вечер е шумно. Сменят се групите на ония, които след една седмица ще участвуват в тържествата на нашия град с масовите упражнения. Масовите упражнения — най-грандиозната изява на ония, които ще строят утрешна Силистра, апотеоза на младостта на един град. Сценарият на упражненията, съобразен с общия сценарий на тържествата, предвижда 1800 младежи да демонстрират пред силистренци жива та история на този хилядогодишен вечно млад град. Подготовката на това зрелище е поверена на др. Габровски, подготвил масовите упражнения на IX световен фестивал на младежта и студентите в София миналата година. Разделен на четири цикъла, сценарият обхваща всички исторически периоди от Исперих до наши дни. На стадиона, специално украсен с герба на Силистра и емблемите на Римската империя, стария Дръстър и днешна Силистра, ще бъдат поставени всички знамена, носени от България до днес, включително и легендарната конска опашка. А там, където трябва да се намира официалната трибуна, ще бъде разпъната шатрата на прабългарския вожд.

Колесниците за надбягване и състезанията на стрелците с лък ще предшествуват масовите упражнения. И когато всичко това завърши, пред зрителите ще застанат 950 пионери, изобразяващи римските легиони. Такова е названието на първата част. Те ще покажат първите дни на нашия град, основаването на силната крепост, устояла на набезите на много племена и народи. А когато най-малките граждани на Силистра се изтеглят, местата им ще заемат 400 девойки. Започва цикълът „славяни". Облечени в туники, с обръчи в ръце и лаврови венци в косите, младите момичета ще символизират оня юначен синеок народ, населявал земите ни до идването на прабългарите, дал кръвта си в много битки, нетърпящ тирания, волен и честен. Като приказни цветя разцъфват двадесет кръга, като белите вълни на вечния Истрос се извиват редиците. Обръчите в ръцете на момичетата са ту венци, ту изопнати лъкове. Много пластика, много неподправена красота лъха от цялата тая сложна композиция. Цялата младост стои зад тези четиристотин девойки, представящи корените на нашия народ. В усмивките им е утрешният ден, в дрехите им е миналото. Всичко това вълнува и кара сърцата да замират. Цялата сложна гама на музика и изпълнение изгражда пред зрителя един образ от плът и кръв, съживява историята, служи като успокояващ фон на следващия цикъл. „Аспарухови войни". Фанфари възвестяват пристигането им. Белите коне обикалят по пистата. „Тук ще бъде земята на моята държава" — възвестява ханът. И под звуците на марша на стадиона на хлуват 450 бойци в шлемове, въоръжени с мечове и щитове. Техните упражнения — това е развитието на българската държава, разцветът и могъществото и страданията и борбите на народа. Тук личат и елементите на битки и победи, тук са защитниците на Перущица и Шипка. Тук са строителите на Хаинбоаз и Кремиковци. Музиката засилва ефекта от упражненията. Песните на Чинтулов вълнуващи и зовещи, откликват у всекиго. Като пет огромни стрели са готови да поразят врага войните. Звънва стомана, отекват удари. Като светкавици проблясват кървавочервените дъна на щитовете. Картината е пълна. И постепенно всичко се успокоява. Но войните са на своя пост. А на пилона се развява конската опашка на Аспарух. Дикторите изреждат великите дати на българския народ. И изведнъж на опразнения стадион като вихрушка се втурват пъстрите добруджански носии, завъртат се танцьорите, оформя се огромното невиждано хоро. Двеста танцьори играят. После в настъпилата тъмнина пламват една след друга факлите. Не десет и не сто — хиляда и осемстотин факли озаряват с пламъка си околността и чертят из града пътя на факелното шествие, оня път, по който Силистра ще върви още хиляди години. Но всичко това са само думи. А когато пред очите на ония, които ще присъствуват на стадиона, се люшнат редиците на римските легиони, славянките и аспаруховите войни, когато прогърми апотеозът и хората разлюлеят старата крепост — тогава ще из бухне с цялата си сила красотата на младостта и вярата в бъдещето. И едва тогава ще стане ясно какво значат хиляда и осемстотин години история!

Ч. ВАСИЛЕВ

Един град на хиляда и осемстотин години живее с красотата.

Писмо до редакцията

Потресени сме

Статията „Баща — убиец на собственото си дете", отпечатана в нашия окръжен вестник „Силистренска трибуна", породи голямо възмущение в трудовия колектив на МЗ „Стомана". Всички жени—работнички в завода, се събраха на протестно събрание, за да изкажат своята погнуса от зверската постъпка на Димитър Йорданов Стойчев от село Богорово. Последва протестно събрание и на целия трудов колектив на завода.

Децата са нашето бъдеще, нашата надежда, а тяхното щастие — наша съкровена мечта. Майки и бащи се трудят по заводи и поля, в лабораториите и ателиетата в името на тяхното безгрижно и радостно детство.

В същото време едно дете умира от мръсните ръце на своя баща.

Случаят с убийството на малкия Стефан от село Богорово ни потресе. Ние, които обгръщаме с любов и внимание своите деца и сме готови да се жертвуваме за тяхното щастие, изразяваме своето дълбоко възмущение от зверската постъпка на този „баща". За нас той е враг на нашето социалистическо общество и му се полага най-суровата присъда.

Трудовият колектив на завода

За масов спорт, за високо спортно майсторство

В решението си от 2 септември т. г. „За по-нататъшно масовизиране на спорта и повишаване на спортното майсторство" Политбюро на ЦК на БКП, като прави преглед на досегашното развитие на физическата култура и спорта в страната, отбелязва доброто представяне на нашите борци, футболисти, боксьори и гребци, които донесоха нова слава на Родината. В решението обаче се казва и друго: „ЦК на ДКМС и неговите органи и организации с по-голям размах и последователност да се заемат с практическото провеждане на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП, като проявяват повече инициатива и извършват неуморна организаторска работа за внедряването на физкултурата и спорта сред различните слоеве на младежта". Оттук възникват и проблемите, с решаването на които следва да се заемат комсомолските комитети.

Очевидно трябва да настъпи прелом в досегашната работа на комсомолските организации за масовото развитие на спортовете сред младежта и особено на леката атлетика, плуването и гимнастиката. Определено трябва да кажем, че в тази насока нашият окръг е постигнал известни резултати, но е необходимо за в бъдеще комсомолските комитети да насочат своето внимание и своите усилия за въвличане на още повече младежи в упражняване на поне една от дисциплините по лека атлетика, плуване, и гимнастика. Но без усъвършенстване на съвместната работа между Комсомола, поделенията на БСФС и профсъюзните ръководства не е възможна добра организация на физкултурата и спорта сред младежта, не е възможно и масово развитие на спортовете лека атлетика, гимнастика и плуване.

В решението на Политбюро са набелязани мерки за решително масовизиране на спорта, за повишаване на спортното майсторство, за очистване на спорта от корупция, за подобряване на материалната спортна база, за създаване на научна основа за развитието на спорта в нашата страна.

Като отчете положителните страни и слабости в досегашното развитие на физкултурата и спорта в окръжната комсомолска организация и взе предвид предстоящото в Третата републиканска спартакиада, бюрото на ОК на ДКМС обсъди мероприятия, които произтичат от решението на Политбюро на ЦК на БКП от 2 септември т. г. Ето някои от тях.

* Съобразявайки се с наличната материална спортна база, комсомолските комитети да създадат още по-добра организация и целенасоченост в учебно-тренировъчната и спортно-състезателна дейност. На основата на наличната база да се състави и приведе в изпълнение и по-богат и интересен спортен календар.

* Строго диференцирано да се подхожда при практикуването на съответните видове спорт — да се имат предвид възрастовите особености на младежите и девойките. Препоръчва се за целта запознаване с почина, практикуван в ГДР — „Прави като нас, прави с нас, прави по-добре от нас" — където са намерили място упражнения със съревновател характер, елементи и фрагменти от спортни игри, различни щафети и др. Те носят голям емоционален заряд, интересни са, упражняват силно физиологическо въздействие, формират и развиват основните физически качества: бързина, сила и издръжливост.

* Първенствата по различните видове спорт трябва да се ограничават в рамките на спортовете, които се изучават в редовната програма по физическо възпитание — за учащите се, а за трудовата младеж да се съобразяват с наличната материална база.

В мероприятията се посочва какви състезания да се организират и проведат през различните месеци на годината.

Бюрото на ОК на ДКМС призовава всички комсомолски комитети, активисти и цялата младеж от окръга да се включат с жар за изпълнение на партийната повеля — масов спорт, високо спортно майсторство.

Георги САВОВ,
зав. сектор „Физкултура и туризъм" при ОК на ДКМС

Футбол

От 1:0 до 1:2 в Толбухин

Градският стадион в „столицата" на Добруджа, който доскоро се „пукаше по шевовете" от публика при срещите с големите отбори от „А" РФГ, в събота бе населен само в два срещуположни блока. И през по-голямата част от първото полувреме група та на силистренци, дошли специално за мача, бе по-многобройна. Толбухинските зрители идваха като за преброяване и скромно заемаха места на полупразните трибуни.

Срещу отбора на домакините, останал с трима футболисти само от „старата гвардия", „Доростол" се изправи в следния състав: Курдоманов — Василев, Младенов, Тепавичаров, Янков — Саркизов, Каталиев, Стефанов (63 м. — Йорданов) — Петков (68 м. — Густинов), Зашев, Ценов. Още първите ходове на толбухинци изясниха причината за неуспехите им и за обезкуражеността на техните привърженици. За нивото на „Б" група футболът, който играе „Добруджа", е доста примитивен. Действията на нашите футболисти — техника, свързване, поглед в играта — издаваха по-голяма обигра ност. Това по роди надеждата ни поне за успех-минимум, която в 10 мин. прерасна в надежда за пълна победа.

Започнахме играта с трима нападатели — Петков, Зашев и Ценов. Явно бе, че задачата ни е да осъществяват контраатаки. В средата на терена халфовете ни смело влязоха в борба с противниковите полузащитници и осуетиха намеренията им да осъществят спойка между линиите на своя отбор и да подхранват нападението (най-вече чрез Киров, за когото бдеше Каталиев) с пасове. Това ни донесе тактически успех. При една поредна акция Петков от десния фланг комбинира с озовалия се в центъра Ценов, който незабавно прехвърли на пласиращия се в свободната лява зона на противника Каталиев. Последва нисък удар от движение от около 18 м. и Ашиков три бваше да вади топката от мрежата.

Макар и с потиснато самочувствие, домакините заиграха побързо и настойчиво. Защитата ни добре се справяше с този натиск, който очаквахме да е временен. Нападателите ни обаче допринесоха той да се превърне в постоянен. Върнаха се зад централната линия на терена и като че ли им беше забранено да преминат вече тази граница. В своето поле домакините оставиха само един човек, останалите се настаниха в нашата половина. Каква нужда имаха те в този случай от халфове? Защитниците им, необезпокоявани, сипеха топка след топка пред вратата на Курдоманов. И ако задълго запазихме водачеството в резултата, то се дължи на тази грешка на противника — центрирането на високи топки, в борба за които надделяваха Василев, Тепавичаров и Младенов. Янков няколко пъти осигури добре взаимно покритие, вратарят ни също добре се справяше с опасностите.

И след почивката, докато не вкараха нито гол, нападателите ни продължиха да играят плахо и с опитния. А редките контраатаки показаха, че и Зашев, и Густинов, и Ценов имат голямото предимство бързината, което у толбухинци не е на почит. Но те се поокуражиха, как когато резултатът бе изравнен и домакините упражниха масиран натиск, съпроводен от шумната подкрепа на толбухинската публика. Можеха и тримата да променят резултата — по Зашев и Густинов избързаха с удара, а Ценов от малък ъгъл би в ръцете на вратаря.

В 86 мин. при едно поредно разбъркване пред вратата ни влезлият Калчев стреля през куп играчи и намери мрежата — 2:1 и първа победа на „Добруджа".

Определено може да се каже, че краят нямаше да е такъв, ако нападателите ни се бяха вклинили в противниковите бранители и ги държаха в собственото им наказателно поле. При такъв случай полузащитниците ни, макар и с изчерпани сили през втората част на срещата, можеха да изтеглят играта към центъра. Преминахме изцяло в отбрана и бяхме наказани.

Любомир КАПИТАНОВ

В няколко реда

*В неделя преди обяд на край дунавската спортна площадка в Силистра волейболистите на „Доростол" играха четвъртата си среща за първенство на „Б" група. Противник им бе съставът на с. Сенокос, Толбухински окръг. И този път нашите представители напуснаха игрището с наведени глави. След два победни гейма на гостите — с 15:7 и 15:2 — нашите представители се мобилизираха и спечелиха следващите два гейма — и двата с по 15:11. За последната и решителна част обаче гостите останаха с по-свежи сили и благодарение и на по-високия си ръст победиха с 15:11, а с това и крайната победа.

* Противник на баскетболистките от „Раковски" — Калипетрово в този кръг бе отборът на „Добруджа" — Толбухин. Състезателките от Калипетрово спечелиха нова победа — с 56:43.

* В неделя се игра седмият кръг от първенството по футбол в зоните. „Септември" — Силистра бе гост на ТПК—Толбухин. Срещата е завършила с победа на толбухинските състезатели — 4:1.

(ЄТ)

Юношите са категорични — 3:0

Успешно започна тазгодишното първенство юношеският футболен отбор на „Доростол". След две поредни срещи навън, от които една завърши наравно, а втората спечели, в неделя той бе домакин и завоюва нова победа с категоричния резултат 3:0 срещу младите футболисти на „Добруджа" — Толбухин.

Юношите на „Добруджа" в близките няколко години са играли в елитната група и това пролича в неделната среща. Но нашите момчета не изгубиха смелост пред името на гостите и след като отразиха първоначалния им натиск, преминаха в настъпление. Те заиграха в свой стил — сигурно в отбрана и бързо изнасяне на топката — и успехът не закъсня. На два пъти Неделчо Илиев проби мощно по десния фланг и първия път укроти топката в мрежата, а вторият му удар доведе до ефектен гол — топката разтърси напречната греда, рикушира зад голлинията и се върна отново в игрището.

Не мина много време и се прояви и „девятката" Симеон Колев. Получил от дълбочина топката, той се освободи триково в движение от централния защитник, а след това направи безпомощен и вратаря на гостите, който излезе го пресрещне.

До края на първите 40 мин. нов гол не бе отбелязан. А гостите можеха да сторят това, тъй като придобиха право на 11-метров наказателен удар. Те обаче не го оползотвориха.

През втората част на мача толбухинските футболисти владееха по-често топката, но прекалените им комбинации не доведоха до успех.

Ал. МИЛКОВ

ОБЯВИ — РЕКЛАМИ

Ушиване на пердета, монтиране корнизи, ушиване на калъфи за мебели на държавни предприятия и обществени сгради, а също така и на частни домове ИЗВЪРШВА колективът на цех „ВЪТРЕШНА УКРАСА" при ДПУ „ДУНАВ" — РУСЕ с материали на предприятието и по желание на клиента.

Поръчки за предприятия и учреждения се приемат по ул. „Найден Киров" № 31 Русе, тел. 2-79-66.

За гражданите е разкрит специален пункт по улица „Петко Д. Петков" № 13 — тел. 2-57-65.

Вземането на размери и монтаж се извършва на самия обект от специалисти на предприятието.

ГРАЖДАНИ, ползувайте услугите на майсторите специалисти от цех „ВЪТРЕШНА УКРАСА" при ДПУ „ДУНАВ" — РУСЕ за обзавеждане и разкрасяване на Вашите жилища и сгради.

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ, ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА" — СИЛИСТРА

Октомврийската изпитна сесия по машинопис ще се проведе на 23 октомври 1969 година от 15 часа в машинописната зала на Икономическия техникум в гр. Силистра (със собствени пишещи машини).

Молби за явяване на изпит се подават в канцеларията на техникума до 18 октомври 1969 година вкл. със следните документи: за образование, за стаж и месторабота, за машинописна подготовка (ако има такава).

Продавам самостоятелна къща — „Комсомолска" 142.

Справка: Иван Кръстев, „Толбухин" 21.

Продавам „ВАРТБУРГ ДЕ ЛУКС", „Шар планина" 27, Ангелов

ОП „Автотранспред" — Силистра търси да назначи:
Шофьори от категория С, Д и Е. Заплати по норми. Подсигурява се временно жителство, храна в стол, общежитие и други привилегии.

автомонтьори V, VI и VII разряд по тарифна ставка
товаро-разтоварни работници по норми при горните условия.
финансов инспектор — заплата по табл. 3 — според стажа и образованието.
Справки при личен състав.

Халил

Има хора, които така се натрапват на съзнанието, че дълго време не можеш да се освободиш от тяхното присъствие. Такъв човек се случи да срещна в Одрин през една майска сутрин, на излизане от млекарницата, дето бях закусил с топъл бюрек и кисело мляко.

Слънцето напичаше левия тротоар и аз тръгнах по него — надолу из чаршията, дъхтяща на овлажнен от сутрешното поливане прах, на мекици и скара и на свеж зеленчук, натрупан на камари по количките. Спрях пред галантерийния дюкян, с пъстър ленен заслон да пази сянка, и на тръгване едва не се сблъсках с един широкоплещест човек. Той отдръпна едрото си тромаво тяло, въздъхна гласно, сякаш беше избягнал катастрофа, избърса лисичко остриганата си глава, голяма и валчеста като луна. Носеше поизмачкан черен костюм, бялата му риза беше разгърдена. Помислих, че е някакъв големец, а още по-вероятно търговски пътник или банков агент. Но след като отмина и се извърнах да го видя още веднъж, се разколебах. Забелязах, че едва влачи тежко то си тяло и тътри краката си от умора.

Следобед обиколих пазара, за вирах се в отрупаните с евтина стока дюкянчета на покритата чаршия, спрях да пия кафе в градинката при паметника на Кемал Ататюрк. Из топлия майски въздух цвърчаха опиянени листовици, прехвръкваха гълъби, четирите минарета на „Султан Селим", източени като молив, пишеха по ясното синьо небе. Нямаше какво да правя. Отидох в усуканата като тюлпан с цветни камъни джамия с три викала — строга, със своя линия и характер. В тези две джамии се събираше красотата на едно голямо майсторство. Докато „Султан Селим" се отличаваше с финеса си и математическата пресметливост в изработването на минаретата, то втората — с величественото си спокойствие и простота. Макар и двете да бяха работа на пре възходни творци, предпочетох джамията с двете викала.

Слънцето вече клонеше на запад и една плътна, мека сянка лежеше по целия двор, дето всеки камък стоеше на мястото си— каха, аз се пуках от досада. И може би затова ме занимаваше този здравеняк, който ако стисне ше камък, щеше да пусне вода, а се шляеше по никакво време без работа. Дали някаква несполука беше го изхвърлила на улицата в този изостанал граничен град с голямо минало и безброй джамии? Седях, пушех и го гледах. Той не спеше. Обърна се с лице към двора, подви едното колячист, оформен и красив. Беше тихо както и в целия град, а на пейките — хладно от надвисналите върху тях смокинови дървета. Шадраванът с остарял жълт мраморен басейн бълбукаше лениво и сипваше вода в човките на четири изкусно издялани от розов камък пауни. Оттам поклонниците наквасваха устата си и изплакваха ръце, преди да влязат в джамията.

На големия килим под централния купол на джамията се молеха на колене няколко мъже. Само един от тях имаше чорапи и той беше моят познат с черните дрехи и остриганата глава. Дочаках го на една пейка в двора. Той излезе последен. Лицето му беше червено, а очите — разширени и влажни, сякаш беше изживял голяма тревога. Отиде при шадравана. Наплиска лицето си, налапа човката на един паун и пи дълго, продължително, както пие камила. Сетне се запъти за дървената скамейка с изписани бели букви „Тютюнджийска банка" и небрежно се търкулна.

Водата ромолеше, гълъби гугуляно, отпусна ръка до каменната настилка. Нещо го мъчеше и по всичко личеше дълбоко душата му. Стоя дълго време така. После бръкна в джоба на черното си палто, порови там и ръката му се отправи към устата. Втори път бръкна в същия джоб и пак пъхна ръка в устата си. Не забелязах да плюе шушлюпки от семки или нахут. Челюстите на голямото му червендале сто лице не мърдаха, не дъвчеха нищо. Кой знае какво правеше този човек. Залъгваше ли се, че яде, или на мен така ми се струваше...

Щях да пътувам вечерта. Тръгнах да видя още веднъж старинните мостове на Тунджа и Марица, в чиито устои някога са запирали бунтовници.

На гарата нямаше много хора. Като се изключат моите изпращачи, гръцките и турските железничари и полицаи, само трима души щяха да пътуват с влака. Той минаваше на две места през гръцка територия и, кой знае защо, стигнеше ли там, винаги закъсняваше. Така се случи и тази вечер.

— Ще се чака — казаха моите изпращачи. — И то не малко. Тук е граница, доде приемат влака, проверки...

Тръгнахме по перона към градинката с нацъфтели салкъми. После към другата страна при блатото с кресливи жаби. Върнахме се, отдето започнахме, и пак отново по едната страна на перона, до другата. Въздухът стана прохладен, ухаеше на акации.

— Къде отидоха хората? — по питах.

— В кафенето.

— Далече ли е? Да отидем и ние.

Кафенето, една варосана дърве на барака, сложила се направо върху твърдата земя, се намираше на стотина крачки под гарата. Прозорци почти не се виждаха — пред тях бяха насядали и наклякали мъже, които не са мог ли да си намерят място в кафенето. На прага на отворената врата седеше един пехливан и я запълваше цялата. Като ни видяха чужденци, те отвориха път, посместиха се, отстъпиха масата до дирека, който подпираше бараката. Седнахме гръб до гръб, крака до крака. Едва се дишаше от тютюнев дим и изпарения на потни дрехи — не можеше да си чуем думата от пляскането на картите, от тракането на таблите. Ня маше никаква опасност да изпуснем влака. Вън железничарите и митничарите сърбаха като нас ароматно турско кафе във високи филджани с розови цветчета, смучеха цигари, правеха си кеф.

Неочаквано някой изпляска с ръце. Кафенето стихна и се ослуша. Възрастен човек, наметнат с палто, застана на вратата. На една ната му ръка висяха броеници. Пред него, скръстил ръце, стоеше като вкаменен, с тъпо безразличие в очите, човекът в черните дрехи.

— Аркадашлар! — плесна още веднъж ръце възрастният и разгърди сакото на моя познат от джамията. Настана няма тишина. — Както виждате гол голени чък. Продал си е ризата от гърба да си купи нещо за ядене. Тръгнал чак от Анадола да търси работа, каква да е работа... Обиколил целия Истанбул, но файда никаква. Похарчил парите си и толкоз. От два дни е в нашия Одрин. Те, някои са го виждали от вас, а може и той да ги е питал за работа, да им е продал нещо.

— Ти, даскале, провери ли документите? После да си нямаме работа — обади се цивилният по лицай, стиснал подредените като ветрило карти.

— Документи има човекът, ама пари няма... работа няма. Халил се казва, Халил Хасан от Ескишехир... Дайте, аркадашлар, кой колкото може, да го изпратим в Истанбул! Ние хала му няма да оправим...

Кафеджията и калфата грабнаха чинийки от тезгяха и тръгнаха между столовете. В застоялата тишина се чуваше тракането на лирите и грошовете, които хората подхвърляха някак припряно, може би защото чувствуваха вина пред този изпаднал човек, или защото искаха по-скоро да се отърват от него. Халил продължаваше да стои като истукан пред вратата, нито един мускул не трепваше по червендалестото му месесто лице, като че ли всичко това не се отнасяше до него. Кафеджията изсипа събраните пари в джоба на черното му сако, но той не мръдна, не благодари, не каза дума. Едва когато даскалът раздвижи рамене да оправи увисналото си палто и рече: — Довиждане, аркадашлар! — този планина човек се заклати подире му като съсипан цирков слон.

Стефан МОКРЕВ

ЕЗИТ

169 DUROSTORUM ДРЪСТЪР СИЛИСТРА 1969

ДРЕВНА И МЛАДА

Едва ли има град, който да не е обичан от своите жители. Едва ли има човек, който да не обича родния си дом. Може този дом да не е хубав, но той ни е по-скъп и от най-изумителното творение на модерната архитектура.

Не за всички четиридесет хиляди силистренци Силистра е роден град. Но всички казват „Моят град!“ Казват го с чувство на достойнство и гордост дори. Не, тук не става дума за локален патриотизъм и за полемика с онези, които наричат града ни „глуха провинция“. Всяка полемика тук е излишна. Излишно е дори позоваването на историята, за да доказваме, че през своите осем надесет или двадесет века градът не е бил „глухо място“, а най-оживена пресечна точка на планове и стремежи, на възвисявания и падения, на устреми и драматизъм, на героика и борби.

Всъщност градът никога не е преставал да се бори. Борбата винаги е била негово битие, начин да съществува и устоява на ветровете на времето.

Още в зората на своя живот градът носи символичното име Дуросторум — яка крепост, за да остане и до днес яка крепост на българщината, на трудолюбието и честността.

Но за силистренци не са от значение толкова историческите основания да обичат и се гордеят със своя град, колкото онези учудващи изменения във фасадата на града и в онова, което е неуловимо за окото —качествени изменения, станали през последните двадесетина години, които са най-светла страница както в историята на града, така и в историята на родината ни.

Ограбван и опожаряван от вражески племена, завладяван и потъпкван от ботуша на не един нашественик — градът си остана български, в него се вее и винаги ще се вее българският трибагреник.

Необичайно тихо е сега на историческите табии. От крепостта „Меджиди табия“, превърната в исторически музей, погледът ни обхваща притихналия бял град с форма на лък. Градът с многовековна история изглежда невероятно млад. Доминират новите многоетажни сгради; като макове са разцъфнали червените флагове над строителните скели. Може би след време градът ще се разпростре по цялата Айдемирска низина. Ще пристигат и заминават влакове; край Дунава ще изниси стан красивата сграда на железопътната гара. В новия театър ще се играят пиеси за Ивайло, капитан Георги Мамарчев, Дочо Михайлов — светли имена в историята на Силистра. Силистренци няма да ходят вече в Русе да гледат опера — градът ще задоволява всички културни потребности на своите жители. Ако нашите мечти имат един по-далечен адрес, въображението ни би изпълнило още много страници. Но силистренци не мечтаят като Манилов от Гоголевите „Мъртви души“, а сплотяват своите ежедневни усилия, отдават своя принос за стопанското и културно израстване на града. Това, което не са направили десетките векове, ще го направят дните, в които живеем. Бъдещето на крайдунавския ни град е в ръцете на комунистите, достойни наследници на плеядата добруджански революционери. Можем да бъдем спокойни за утрешния ден на града — хилядната армия на комсомолци те днес е в челните редици на трудовия и политически фронт. Всеки техен рапорт за достойните им дела е гаранция за увереността в щастливото бъдеще на Силистра.

В редакцията на окръжния вестник всеки ден пристигат стихове, написани от млади хора. Написани неумело, с неукрепнало поетично перо, но във всеки стих трепти едно неподправено и искрено чувство към родния град, към неговите славни борци за човешка справедливост и красота в живота, към днешните му неуморни строители, към Партията-ръководителка, която е живителният пулс на всяко наше благородно дело, на нашите стремежи и мечти.

В голямата нива на културата тепърва покълват семената, от които очакваме зрели плодове. Ще се родят даровити певци, музиканти, поети, художници, които ще прославят надалеч утрешна лъчезарна и приветлива Силистра. Тя очаква своя Гяуров, своя Бешков, своя Пеньо Пенев. И те непременно ще се родят.

Ако за истинската възраст на човека съдим не по години те, които е преживял, а по сърцето, възрастта на един град трябва да определим по неговите жители. А младежкият пламък е жив и неугасим в сърцата на силистренци. Над машините и над скелите, над чертежите и плановете те защищават своята позиция на съзидатели и творци, доказват, че са достойни граждани на Силистра—древна и млада.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

СИЛИСТРА
Събота, 11 октомври 1969 год.
Бр. 118, 119 и 120
(1587, 1588 и 1589)
Година XIV
Цена 6 стотинки

СИЛИСТРА – В МИНАЛОТО И СЕГА

Надпис от времето на римския император Марк Аврелий, провъзгласил през 169 година Дуросторум за самоуправляващ се град. Намерен е в Силистра и се съхранява в Букурещкия археологически музей.

ГЕОРГИ СТРУМСКИ

Песен за Силистра

Дунавът пътува отдалече,
пее Дунав от зори до мрак.
Но когато дойде време вече
да напусне българския бряг —
люшне се за миг вълната бистра,
на последния завой поспре —
светлата усмивка на Силистра
в свойта глъбина да събере.
Да запомни улици и песен,
да запомни хора и звезди.
И да носи тоя град чудесен
чак до черноморските води.
Аз дойдох при тебе отдалече
в тебе скитам от зори до мрак.
Но когато дойде време вече
да напусна ясния ти бряг —
ще се спра с душа добра и чиста,
за минута в тебе ще се взра —
светлата усмивка на Силистра
в двете си очи да събера.
Да запомня златната ти есен
твойта прелест, твоите звезди.
И да тръгна с тихата си песен,
във която ще живееш ти.

СЛАВЕН ЮБИЛЕЙ

Ангел ПЕТРОВ,
председател на ИК на ГОНС — Силистра

За Силистра 1969 година е двоен празник. Неотшумели още празничните дни по случай победните 25 години на социалистическата революция в България, градът навлиза в друг юбилей—своята 1800-годишнина.

Преди 18 века, през 169 година, римският император Марк Аврелий обявява Силистра за самоуправляващ се град. Познал разцвет и нищета, ограбван и разрушаван от варварски племена, той отново се е издигал от пепелища та и израствал като важен военен, административен и икономически център. От 681 година — с идването на хан Аспарух, Дръстър става здрава българска твърдина и съдбата му завинаги се свързва със съдбините на нашия народ.

Кой силистренец, където и да се намира, не трепва, щом чуе името на Силистра? Кой българин не изпитва чувството на национална гордост, когато изучава богатата история на тоя малък, но красив крайдунавски град?

Силистра и Добруджа са северо-източната врата не само на България, но и на Балканския полуостров. От тук са минали много племена — готи, хуни, маджари, печенези и пр. По този път вероятно са дошли и синеоките траки преди повече от 5 хилядолетия, да поставят началото на човешката история и цивилизация из тези земи.

Всеки век е притурял нова слава към славата на града на Дунава. Той бързо израства, благоустройва се, става средище на разпространение на римската цивилизация в Долна Мизия.

В годините на първата и втората българска държава Дръстър се издига като важен стратегически, културен и религиозен център. Величава страница в своята история записва през втората половина на XIII век, когато населението от града и околността подкрепя избухналото въстание на Ивайло. Именно тук, зад дебелите стени на Дръстър, през зимата на 1272 година, Ивайло издържа тримесечната обсада на прочутия византийски пълководец Михаил Глава.

През годините на османското робство Силистра се издига като един от важните административни, военно-стратегически и икономически центрове на турската империя.

Наред с икономическия напредък, с развитието на занаятите и търговията, се е събуждало и националното съзнание, засилвала се жаждата за свобода и независимост. С националноосвободителното движение в Силистра са свързани имената на Васил Левски, Филип Тотю, Гено Чолаков, Коле от Калипетрово, Хайдут Янчо от Сребърна, Хайдут Никола от Кайнарджа и др. Наследници на борчески традиции, силистренци не склониха глава пред румъно-чокойските изедници и българската буржоазия. В тая борба израснаха не един легендарен герой — Дочо Михайлов, Димитър Дончев—Доктора, д-р П. Вичев и много други. Силистренци с чест издържаха на Доростолския процес през 1937 година. Тази бе една от най-масовите техни прояви против настъпващия фашизъм и войната.

За пръв път в своята 18-веков на история силистренци видяха осъществени мечтите, в името на които се бориха и дадоха скъпи жертви едва преди 25 години. В онова септемврийско утро на 8 септември 1944 година съветските червеноармейци преминаха румъно-българската граница и в града бе установена народнодемократична власт. Двадесет и пет години! Това е само миг от хиляделетната история на града, но те по значение са равни на столетия.

Кой би повярвал, че това е някогашната Силистра: с тесните и кални улички, с малките и схлупени къщи и дюкянчета, с одимените занаятчийски работилнички — дараци, мандри, маслобойни, мелници и лимонададжийници, които определяха тогава облика на „индустрията“ в града! Това бе тя — нашата стартова площадка, от която тръгнахме на Девети септември — 400 работника и около 400 000 лева промишлена продукция годишно.

През тези славни 25 години на възход в Силистра израснаха заводите „Стомана“, „Оргтехника“, ЗММ, „Хром“, ДИП „Липа“, ДИП „Дунав“, ДИП „Добруджа“, Консервният комбинат, ДСП „Сердика“ и много други.

Днешна социалистическа Силистра е наследница на богатата история, на славата, на величието и на културата на античния Дуросторум. Социализмът защити по най-достоен начин древното име на града. Ние, съвременните негови жители, продължаваме тая слава и величие с новите заводи, просторните слънчеви сгради, с безрезервната си преданост към делото на Партията—ръководителка.

Честит празник, скъпи съграждани! Нека юбилейните тържества бъдат празник във всеки дом, във всяко семейство, за всеки силистренец, където и да се намира той!

Да помним славата на древна Силистра, да устояваме и множим успехите на нова Силистра!

Много паметници-хилядолетни мълчаливи свидетели са намерени на територията на нашия град. Те говорят за неговата богата култура и развитие. Между тях е изящната скулптурна фигура на римска гражданка от II век на нашата ера.

НА РОЖДЕН ДЕН

Зная, всички вие сте канени на рожден ден, на най-големия рожден ден до днес. Нашият град навършва 1 800 години! И не питайте какъв подарък да занесете. Елате с младостта си, елате с радостта си, гости и стопани. Достатъчно е. Но трябва да бъдете хубави. Затова от ранното утро всички места във фризьорските салони са заети, затова пред щандовете за облекло и обувки е толкова шумно и многолюдно. Шивашките ателиета не успяват да предават готовите поръчки, сладкарниците не успяват да поберат в хладилниците поръчаните торти. Празник е. Чакаме гости. Искате ли да знаете как ще се облекат силистренки? Огледайте се. Вдигнете очи нагоре и вижте синята вис над града, позволете на слънцето да ви целуне. Усещате ли, дори във въздуха има нещо празнично. Забелязвате ли колко е свежо около вас? Мократа трева мирише на младост и живот, цветята преливат в багри и тонове. Има ли улица без знамена, има ли ъгъл без украса? Силистра е гостоприемна домакиня! Магазините са разтворили очи-ви трини, заредени с нови стоки, по улиците завършват приготовленията за посрещане на празника. Пъстротата грабва окото. На пазара е още по-шумно. Слънцето и земният сок са си дали тук среща и са се слели в удивителния урожай на тази благословена равнина.

Когато у вас чакат гости, вие почиствате и измивате всичко. Днес навсякъде в Силистра се мие и чисти. А кога то човек прекрачи в дунавската градина, обхваща го голямото спокойствие на вечния Дунав.

Днес ти си весел, мой град. А утре сутринта ще измиеш очи в хладните води на Истрос и ще повдигнеш чело, за да посрещнеш своята хиляда и осемстотна година. На какво се усмихваш, моя бяла девойко? Тук, в парка, те гледат очите на големия руски писател. Или ти се смееш на двете момичета, които оставиха цветя пред паметника на Буюкли и после отминаха край мократа трева. Утре имаш рожден ден. Какво си приготвила за гости те си? Или искаш да ги изненадаш? Но как ще скриеш умората на стадионите, новите си здания, блестящи с белота та си в утрото, трибуните, цветята? Как ще скриеш и пламтящата алея на първенците в социалистическото съревнование, и сребърните струи на шадраваните, и електрическите си гирлянди? И оня скъпоценен пръстен, оная древна крепостна стена, на която дължиш името си?

Красавице, твоята усмивка е хубава като живота. Хиляда и осемстотин години ти си чакала този ден. Бъди радост на. Той дойде. А вие, хора, бързайте! Само за миг поспрете, за да поемете с въздуха празничната атмосфера на Силистра, и продължете. Защото вашият труд е за нея. Нейната усмивка — това е вашата радост. И не забравяйте — трябва да сте хубави. Защото е празник. Защото нашият град има рожден ден. Хиляда и осемстотният рожден ден на Силистра.

Ч. ДИМИТРОВ

В БРОЯ:

II стр. Прославиха града
III стр. Те бяха първите
IV стр. Имената им остават безсмъртни
V стр. През погледа на чужденците
VI и VII стр. Култура и здравеопазване
VIII стр. Ехо от дълголетната история
IX стр. Силистра, настояще, бъдеще
X стр. Новата слава на Силистра
XI стр. Яка крепост и величие на българщината

Прославиха града

БЕЛЕЖИТ БЪЛГАРИН

Големият южнославянски и български книжовник Партений Павлов (Павлович) е роден в град Силистра около 1695 година. Отначало завършва гръцко училище в родния си град, а след това продължава образованието си в Букурещ, където между другите науки изучава и Аристотеловата философия. Задълго откъснат от своята родина, Партений, подобно на Христофор Жефарович, води неспокоен, скитнически живот. Обиколил целия Балкански полуостров и Централна Европа, той се отзовава във Венеция, Флоренция, Неапол, Корфу, Албания, Янина, Охрид, Рилския манастир, София, Ниш, Пловдив, Босна, Далмация, Белград, Виена, Карловци, Крайова, Карлови Вари... Като монах се домогва до различни длъжности, а през 1760 година заема висок пост в православната йерархия — става епископ, помощник на карловацкия архиепископ. Живее до 1760 година.

Образован калугер, Партений Павлович е един от първите възрожденци, подготвили почвата за явяването на Паисий. Неуморната му обществено-политическа, църковна и книжовна дейност го очертават като виден представител на българи и сърби в героичната им борба за култура и просвета. По своя дълъг и неспокоен път той оставя ред преписки, в които ярко е изразена обичта му към родната духовна култура и омразата му към „неверните агаряни".

Със своето писателско дело се представя като виден общобалкански и най-вече като южнославянски деец. Говорил е девет езика: български, турски, гръцки, немски, италиански, румънски, руски, сръбски, латински. Проявява интерес към общата и българската история, а в Рилския манастир преписва грамотата на Иван Шишман от 1378 година. Най-значителното произведение на Партений Павлович е неговата „Автобиография". В нея рисува картини от турското робство — безотрадни, изпълнени с ужасите на произвола и безправието.

Може да се каже, че с автобиографията си Партений Павлович се явява предшественик на втория наш безсмъртен възрожденец — Софроний Врачански. Политическият идеал на този смел сили стренец бил освобождението на българи и сърби от турското потисничество. Всички надежди за осъществяването на този идеал той свързва с „Московска" Русия, сигурна опора според него на всички православни християнски народности. Автобиографията на Партений Павлович представлява целенасочен разказ, който въплъщава в себе си една бележита епоха. Той внушава на своите съвременници: за да се победи, нужни са обединени усилия на всички православни християнски народи и най-вече необходимо е да са единни българи и сърби. Неговите въжделения за единство са актуални и те ни разкриват личността на един голям българин и общобалкански родолюбец.

Някои учени с право смятат, че Партений Павлович е един от първите светски писатели в нашата литература. Винаги дълбоко уверен, че свободата на българи и сърби ще дойде от Русия, за прослава на руската държавно-политическа мощ, той написва „Ода за Петър I". В нея възхвалява победата на Петър I над шведския крал Карл XII през 1709 година. Авторът вярва, че благодарение на руската помощ ще настъпи спокойствие за всички православни славяни, турски роби, които тачат московците като свои братя и чакат тяхната помощ. Партений Павлович изразява мисли и надежди, които само след полустолетие в Сърбия и след около 100 години в България получават реализация.

Михаил ГАВАЗОВ

Гено Чолаков

РОДЕН на 21 септември 1834 г. в гр. Русе, Гено Чолаков получил от баща си Атанас Добрев начално образование и 14-годишен дошел в Силистра при вуйчо си Ради Тодоров да учи търговия. Престоял от 1848 до 1853 година. През войната се прибрал в Русе и завършил трети клас и в 1856 г. дошел отново в Силистра завинаги. Оженил се и станал търговец наравно с другите. Но спокойният живот на обикновен еснафлия не бил по угодата му. Ученолюбивият младеж станал разпространител на вестниците на Раковски, Драган Цанков и Ал. Екзарх.

През 1867 г. Раковски създал по крайдунавските градове агентства за разпространение на комитетска кореспонденция и за връзка между емигрантите и вътрешността. Начело на агентството в Силистра бил Гено Чолаков. През същата година той превел и Левски през Силистра и Ветрен, за да отиде в мушията на Н. Балкански в с. Циганка, където се сформирала четата на Панайот Хитов.

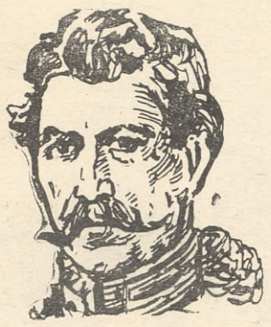
Гено Чолаков бил начело в борбите за българско училище и българска църква в града. Той отдал всичко за пробуждането на българщината в Силистра и това му донесло много неприятности с фанариотите и техния глава — владиката Дионисий, който раздухвал вражда между българите, гърците и властите в града. По негово настояване Гено бил изпратен на заточение в Аккия, но по застъпничеството на българи от Русе и Цариград след престой в цариградските затвори една година го освободили.

Гено Чолаков бил душата и на борбите за политическо освобождение в града. Той бил в тесни връзки с Хаджи Димитър и Стефан Караджа и особено с Филип Тотю. Той подготвял революционно настроените младежи, приемал и криел патриоти, подпомагал ги парично, препращал ги зад Дунава при Н. Балкански, или ги криел у свои верни хо
Във връзка с тази си дейност
но Чолаков занемарил сво
търговски работи и през 1874
когато с тайно гласуване бил
бран за член на каазалийския
вет, трябвало да обяви офици
но фалит.

През 1876 г. Гено Чолаков
готвил момчета за предстоя
то въстание, като поел и м
риалната им издръжка. По
силния турски гарнизон в Си
ра и поради ред други прич
когато избухнало Априлското
стание, Силистренско не се в
ило активно в бунта. Само
дели младежи минали в че
на Ботев, Ф. Тотю и П. Хито
други се намерили следват
пролет в редовете на Българ
то опълчение. Всички отак
започването на Освободител
война. Гарнизонът в Сили
се заселил, а Гено Чолаков
изпратен на заточение в гр.
лък Кесир в Мала Азия. Въ
се след сключването на Са
фанския договор, за да взем
стие в изграждането на н
свободна българска държа

Б. БОРИСО

Капитан Георги Мамарчев

ПРЪВ комендант и пръв кмет на Силистра!

От 1829 до 1835 година Силистренската крепост е в руски ръце, докато Турция плати контрибуцията. Седем години градът е притегателен център за свободолюбивите българи, а капитан Георги Мамарчев мечтае за свободата на своя народ. И не само мечтае, но и действува. По примера на руските декабристи и на гръцката „Завера", той търси първенците на българския народ. Идеята за въоръжените чети отвън на Раковски, по примера на гарибалдейските полкове, и самобитната идея на Левски за всеобщо въстание, подготвено от революционни комитети, още не са узрели.

Георги Мамарчев се свързва с Велчо Джамджията от Търново. Търново е стара столица на България. От Търново трябва да започне въоръжената борба. Велчо Джамджията е събрал и заклел търновските първенци в името на светата борба за българска вяра. Търновските първенци са по-уверени в успеха, щом начело на войските ще бъде прославеният българин — руски капитан Георги Мамарчев Буюклю. Роден в Котел през 1786 година, волентирски командир под командата на генерал Кутузов от руско-турската война през 1806-1812 година. Бил се с Наполеон. После през 1821 г. по време на гръцката завера служил под командата на Ипсиланти. Награден със златна сабя и специално зная ме от самия руски император. А сега през Дибичовата война в 1829 г. пръв начело на своята българска команда прехвърлил яките стени на Силистренската крепост. И отново получил високо отличие. Орденът „Света Ана".

Не е обикновен капитан Георги Мамарчев. И денем, и нощем мечтае за свободата на своя народ. Още преди да свърши войната, той мислеше да разпали въстание в Сливенско и по Балкана. И още тогава мислеше да направи Търново столица на освободената българска държава. Но генерал Дибич го арестува и предаде на военен съд в Букурещ. Оправдаха го. И го назначиха комендант на Силистренската крепост. Силистренци го избраха за кмет.

Ето този човек ще води войските в битките за българската вяра. И съзаклятниците от „Джамджи Велчовата завера", събрани зад светите стени на Плаковския манастир, слушат неговия план:

— Още сега, преди да си заминат руските войски от Силистра, трябва да вдигнем бунта и да обявим Търново, столицата на българската държава, за свободна. Като ударят камбаните на Великден, момчетата на Димитър Софиялията ще навлязат в града и ще бастисат къщата на аянина и конака, а после заедно с нашите хора ще завземат казармите. Начело на народа ще бъдете вие, първенците. Отец Сергей и отец Теодосий ще благословят оръжието на първата българска войска. Това оръжие и муниците трябва да се раздадат вече.

Но черен предател изпреварва камбаните и турски аскер бастисва Плаковския манастир. Като мъченици за вярата загиват обесени Велчо Джамджията, Кольо Гайтанджията, Димитър Софиялията, Хаджи Йордан Брадата и Иванаки Йонков. Руската военна униформа респектира турците и те предават капитан Георги Мамарчев на Хюсеин паша във Видин. Той го препраща в Цариград на султана.

Пред султана капитан Мамарчев открито назовава причините за бунта и разкрива тежкото положение на българите под турската тирания. Султанът го затова чава в Конния, но му връща сабята и му определя пенсия според чина и званието. Скоро заточението в Конния се сменя със заточение на остров Самос, владение на котленеца княз Богориди.

Князът зорко следи да не избяга знатният му пленник. А пленникът е с достойнство и не приема предложението на гръцките рибари да избяга през морето. Тука на самоския бряг и угасва през 1846 година прославеният победител на Силистренската крепост капитан Георги Мамарчев Буюклю.

Б. ИЛИЕВ

Народна будителка

В ПОСЛЕДНИТЕ години на робството силистренци имали голямо желание да дадат образование и на девойките. Явила се голяма трудност: откъде да се намери учителка? И чрез даскал Янко Годоров те се обръщат за помощ към големия просветител и родолюбец Христо Г. Данов в Пловдив. Той им препоръчва калугерицата Евлампия Стоева Векилова, възпитаничка на Сопотския девически манастир. На 1 октомври 1869 година заедно със своя съгражданин Андон Хаджикесяков пристига в града.

Евлампия Стоева Векилова, чието светско име е Парашкева, е родена на 3 март 1837 година в малкия градец Копривщица. Била е дъщеря на видния копривщенски гражданин Стойо Векилев, векилин през турското робство. Основното си образование получава в родния си град. Две години се е учила при прочутия училищен деец Найден Геров, завършил висшето си образование в Русия. В Сопотския манастир е изпратена от родителите си, когато е била на 14 години. След приемането на монашеския сан започва да учителствува. Най-напред в Копривщица, а после във Враца.

В Силистра Евлампия Стоева престоява три години. Тя е първата учителка в града, която слага началото на първото девическо училище. И преди нея е имало паралелки за момичета, но съставени от 5-6 ученички, които се учели в някоя частна къща. При големи трудности и пречки започва първата учебна година. Младата учителка е трябвало да ходи от къща на къща и да агитира родителите да изпращат своите дъщери да се учат. Първоначално се записали 30 ученички. Сетне техният брой се увеличил. Оставя трайни спомени сред гражданството, била най-уважаваната и най-известната жена в града.

По време на ваканциите при учителстването си в Силистра Евлампия Стоева отивала при сестра си в Букурещ. Там често се срещала с Любен Каравелов и Васил Левски, с други членове на революционния комитет. Пренасяла от Букурещ за Силистра и България тайно вестници, списания и писма. През 1872 година отново се връща в родния си град. Била е довереница на копривщенския революционер Тодор Каблешков. Изработва и извезва знамето на Априлското въстание 1876 година.

Велислав РАЙКОВ

Талантлив композито

КОЙТО е слушал творбите на композитора Стефан Ременков, наш съгражданин, напълно ще се съгласи с музикалните критици, че той наистина принадлежи към младата извена генерация български композитори. Мнозина го определят като „творец с динамична и емоционална природа". Още от най-ранно детство го плени музиката и тя става завинаги негово най-любимо занимание.

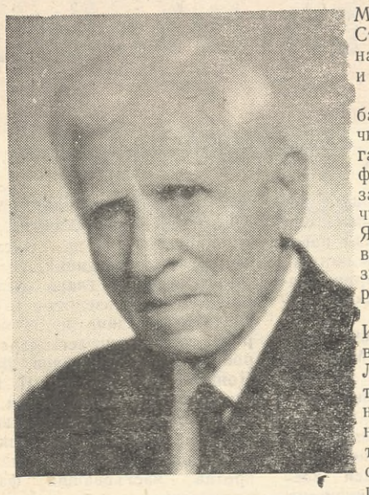
Стефан Ременков е роден на 30 април 1923 година в град Силистра. Гимназия завършва в Констанца, Румъния. Взема участие в Отечествената война. На фронта написва музиката на марша на Първа българска армия.

След войната се прибира родния си град. После се
ва да следва в Политехник
София. Ала обичта към муз
го кара да напусне инжене
специалност. Става студе
Българската държавна кон
тория, която завършва с от
Негови преподаватели по к
зиция са видните български
позитори Панчо Владигеро
Веселин Стоянов. В продъл
на шест години е асистент
професор Веселин Стоянов.
ветския съюз престоява ед
дина и следва аспирантур
прочутия съветски ком
Арам Хачатурян.

Първите си композицион
ни Ременков прави още
годишна възраст — тогава
и първите си музикални
ведения. По-знаителни и
язвени творби са „Пре
танц" за струнен оркестър,
несла му Втора преми
ЮНЕСКО. Негови произв
освен у нас са били изпъл
с голям успех във Франц
хословакия, Румъния. На
многото инструментални и
рови пиеси той е написал
ката на филма „Димитр
ци", на балета „Непокор
дост". Творил е музика з
кументални филми, остави
ста сборници с детски и
песни.

В. ЙОРДАН

Пленен от прелестите на крайдунавската красавица

НАРОДНИЯТ художник Атанас Михов е роден преди 90 години в Стара Загора. Наред с непрестанната грижа за хляб, той открива и тайната на голямото изкуство.

...1897 година. С 20 лева в джоба и една препоръка до Мъркви чка, А. Михов застава пред прага на Рисувалното училище в София. С особена любов говори той за своите преподаватели Мъркви чка, Борис Шац, Антон Митов и Ярослав Вешин, от които научава най-ценното в изкуството — знания за вярна и неподправена рисунка.

През 1906 г. идва в Силистра. И тя става начало на неговото възходящо творческо развитие. Любовта към Дунав и Дунавската равнина той претворява в ненадминати по своята художественост пейзажи. Тяхна най-характерна черта става националният облик, който ни посочва в българската природа това, което я отличава от другите, сочи индивидуалния стил на художника. Не можем без вълнение да гледаме картини, като „Из Дунавската равнина", „Край Силистра", „Ледовете на Дунав край Силистра", „Дунав край Силистра", „Овчар след стадото" и др.

Едно от най-неоспоримите доказателства за зрелостта на тези творби е и международното признание, което получава чрез тях талантът на Михов. През 1909 година на международната изложба в Мюнхен той участвува с две свои картини — „Край Силистра" и „Ледовете на Дунав край Силистра". Успехът е огромен. Атанас Михов е поканен за член на Международния съюз за изкуство и литература в Париж. И това е само началото...

Негови творби за Силистра на мират своето признание и у нас. През 1953 г. на Общата художествена изложба картината „Дунав край Силистра" е отличена с най-голямата награда на СБХ — златна значка.

Енчо ЖЕЧЕВ

„Ледовете на Дунав край Силистра"

СИЛИСТРА — в миналото и сега

Бившите адвокатски кантори и схлупени къщурки отстъпиха място на новия хотел-ресторант „Златна Добруджа".

През вековете

Силистра, Дръстър, Доростол, Дуросторум — едно име и една легенда, чезнещи във вековете, будещи възторг и национална гордост, една съдба, преплетена със съдбата на народа, пример на мъжество и героизъм, на издръжливост и родолюбие.

169 година. Император Марк Аврелий издигна разрастналият се Дуросторум в муниципиум — самоуправляващ се римски град, със своя територия, с принадлежащи към него села и магистратура.

През настоящата 1969 година Силистра чествува 1800-годишнината от това забележително събитие в своята история.

294, 303, 304 година. Дуросторум е посетен от римския император Диоклетиян. Крепостта е възстановена и потегната.

296 година. Дуросторум като голям военен и стопански център става средище на диоцез Мизия при административното деление на Балканския полуостров от Диоклетиян и най-важно средище за разпространение на римската цивилизация в североизточния край на полуострова.

366 — 369 година. Първата готска война на Рим. Император Валент пребивава в Дуросторум.

390 година. В Дуросторум се ражда големият римски пълководец Аеций.

527 — 565 година. Управление на византийския император Юстиниан. Градът вече се нарича Доростол. Крепостните стени са възстановени след нападенията на хуните в 441 година, на готите в 474 година.

586 година. Градът е превзет от аварите, но твърде скоро наново е владение на Византия и продължава да бъде важен военен център на действията на византийската войска в района на Долен Дунав.

594 година. Доростол е превзет от византийския стратег Приск в изходна база на действията на византийската армия против славяните.

Краят на VI, началото на VII в. Нахлуване на славяните на Балканите. Властта на Византия над района на Долен Дунав и над Доростол се превръща във фикция.

681 година. Доростол пада в ръцете на хан Аспарух след разгрома на византийската армия в делтата на Дунав. Получава славяно-българското си име Дръстър, изменение на византийското Дристра — град на Истър

(Продължава на 3 стр.)

ОПЪЛЧЕНЦИ

ТОДОР КОСТОВ

Син на великотърновски граждани нар. Роден в Силистра през 1858 година. Омразата срещу турците го отвежда в Румъния. Става унтерофицер. За големи отличия в боя е награден с Георгиевски кръст. Награден е със сребърна чаша на император Николай II.

СТЕФАН БИКОВ

Роден е през 1854 година в град Силистра. Понеже силно мразел турците, избягва в Румъния. През пролетта на 1878 година той постъпва в първа опълченска дружина. Сражава се на легендарния връх Шипка, край Шейново и Стара Загора.

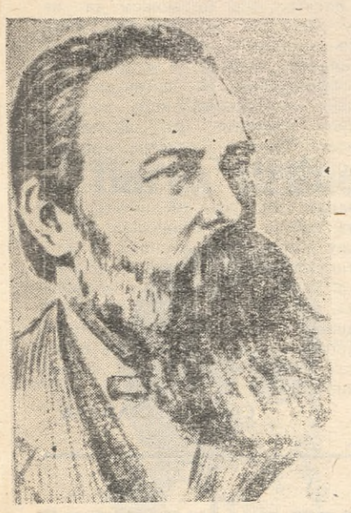
ЛЕФТЕР МИХАЙ

**Родом от Силистра. срещу турците при пр
то на руските войски пр
и превземането на град
Търново. Воюва за осв
ето на Мъглиж, Казанл
ра Загора. Бие се за о
ването на Шипченските**

ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ЧУЖДЕНЦИТЕ

ФРИДРИХ ЕНГЕЛС

Обсадата на Силистра

СЛЕД известен интервал от време, изпълнен с военни операции, които не издържат критика, защото се диктуваха не от стратегически и тактически, а от дипломатически и парламентарни съображения, обсадата и щурмуването на Силистра най-после представляват интересно от военна гледна точка събитие.

Това щурмуване показва, че русите все още имат инициатива и че до настоящия момент действията на турците, съюзническите армии и съюзническите флоти се определят от действията на противника. Нещо инстинктивно, непреодолимо тегли съюзническите флоти към руската флота в нейното сигурно убежище в Севастопол; неспособни да атакуват тази крепост без помощта на сухопътни сили, те са сковани в своите действия и парализирани от една флота, която значително им отстъпва по качеството и броя на корабите. Дори евакуирането на фортовете по кавказкото крайбрежие, извършено своевременно и под носа на британските и френските параходи, показва, че русите са решени да задържат инициативата колкото може по-дълго. На война това е извънредно важно. То доказва превъзходство — или в количеството на войските, или в тяхното качество, или в пълководческото изкуство и поддържа духа на войниците при всички неуспехи и отстъпления с изключение на загубата на решително сражение.

В настоящия момент Силистра има за русите първостепенно отбранително значение; и това значение е толкова голямо, че ако те не я завземат, могат да считат своята кампания през тази година за загубена. Силистра е разположена точно срещу центъра на руските позиции, които се простират от Гюргево през Калараш и Черна вода до Кюстенджа.

Но да приемем, че Силистра се намира в ръцете на русите — и военното положение веднага се променя. Силистра е прекрасен пункт за руско предмостово укрепление на Дунава. Тя е разположена от вътрешната страна на ъгъла, образуван от един завой на Дунава — положение, извънредно подходящо за целта. На северозапад има голям остров, който се пресича от дига по направление на Калараш и господствува над равнините западно от крепостта на разстояние от 1 000 ярда, достатъчно близко за обстрелване на окопите с продолжен огън и за бомбардиране на войсковите колони.

Главните предимства обаче бяха били не толкова от тактическо, колкото от стратегическо естество. Ако владее Добруджа и Силистра, Русия ще господствува на Дунава и съобразно с обстоятелствата ще може да предприема кратковременни настъпателни действия било от Траяновия вал, било от Силистра. Противник, който не превъзхожда русите поне два пъти по численост, не би могъл да премине през реката в нито един пункт нагоре по течението, без същевременно да изложи на опасност Шумен...

По такъв начин, ако русите овладеят Силистра, фортовете в Добруджа придобиват за тях голямо значение. Тяхната армия получава двойна ос, около която може свободно да маневрира, без да излага на опасност своите комуникации, и дори два пъти превъзхождащи я сили да позволят на противника да премине Дунава при Олтеница или Гюргево, да завземе Букурещ и да отхвърли русите зад Яломица, една обсада на Силистра би била абсолютно необходима, за да осигури каквото и да било решително настъпление в Бесарабия. Следователно, докато Силистра действително падне, русите биха могли да смятат, че владеят Влашко, дори да нямат нито един войник в тази провинция. С една дума, ако русите овладеят Силистра, това би означавало да задържат и Влашко за шест месеца, а след шест месеца идва зимата, т. е. нови четири месеца, през които в тази страна изобщо не са възможни каквито и да било обсадни операции. Завземането на Силистра би било равнозначно на победа, а един неуспех при Силистра — почти поражение в кампанията...

От края на април насам русите откривали от време на време огън срещу Силистра от насрещния бряг на Дунава. През май те започнали да строят правилен апрош на големия остров срещу града, близо до дигата, водеща за Каларашки, и към 10 май завършили установяването на своите батареи по брега на реката. На 11 май била извършена ожесточена бомбардировка на града, както и пряко обстрелване на северния форт.

На 19 май са били извършени първите разузнавателни действия срещу Араб-Табия; големи маси войски били съсредоточени непосредствено отвъд обсега на артилерийските оръдия, а стрелкова верига започнала да се придвижва напред. След кратка канонада Муса паша изпратил на платото отряд башибозуци, който отблъснал стрелците. На 20 май русите предприели нови действия, които изглеждали прекалено внушителни за обикновено разузнаване и недостатъчно внушителни за истинска атака. На 21-и била извършена първата атака срещу Араб-Табия; подробности липсват, но русите били отблъснати с големи загуби. Нямаме сведения за развоя на събитията чак до 26 май; на разсъмване на 27 май русите отново атакували Араб-Табия с твърде значителни сили. Три пъти бил възобновяван приступът и три пъти атакуващите били отблъснати с огромни загуби. В турските съобщения се говори за 1 500 убити и 3 000 ранени руси, което може би е малко преувеличено, но все пак не е много неправдоподобно. Взел решение да превземе форта а ла Суворов, на другата сутрин Паскевич отново построил своите колони в атака. Клането изглежда е било ужасно; генерал Селван бил убит. Полковник граф Орлов млади умрял, ударен с куршум в окото. Друг полковник бил тежко ранен. Самите руси определят своите загуби на 186 убити и 379 ранени; но това по всяка вероятност не представлява и една трета от действителните им загуби; при количеството войски, което са хвърлили в атака, те са загубили най-малко 2 000 души.

Правилната обсада на Араб-Табия несъмнено би могла да завърши за няколко дни, тъй като това укрепление вече почти изпълни своето предназначение и продължителната му отбрана би отслабила прекалено много гарнизона. Но това би означавало и правилна обсада на поне още два форта, а след това и на самия град. На русите са необходими най-малко пет седмици, като се има предвид тяхната небрежност в обсадните действия, за да осъществят това. Затова, ако турците имат достатъчно продоволствие и бойни припаси и ако не се явят никакви непредвидени обстоятелства, крепостта може да се счита в безопасност до началото на юли...

Статията поместваме със съкращения.

Описание на Силистренската крепост

ЕВЛИЯ ЧЕЛЕБИ

Тя е една здрава крепост във вид на лък, намира се на дунавския бряг и е направена от изсечени камъни. Като се сравни с лък, върхът се намира на дунавското крайбрежие, а пък на двете крайща има здрави кули, обърнати към Дунава. Единът край се намира вътре в Дунава, дето е водното течение. На това място върху големи гемии има около 70-80 брашнени воденици, които са чудни и заслужават да се видят. Ако е рекъл Господ, ще ги опиша, когато им дойде редът. От към сушата крепостта може да се сравни с облата част на лъка, направена е от твърди и големи камъни и е снабдена с голям, широк и дълбок вал, през който тече р. Дунав, като влиза от западната страна и излиза от източната Има единадесет солидни кули, петстотин зъбци с по два реда бойници. Снабдена е с две врати, от които едната е малка, за вода, и се намира на западната страна, край Дунава; обикновено тя стои затворена. През нея се слиза по десет каменни стъпала на Дунава. Другата врата се намира на южната страна и се отваря към града. Тя е двойна, желязна и много здрава. Тази врата се намира тъкмо в дъното на лъкообразната стена. Над вала има един дървен мост, по кой то се минава за крепостта. Всяка вечер редниците от гарнизона дигат моста с макари и затварят вратата — Тогава крепостта се обръща един вид на дунавски остров.

Височината на крепостните стени е осемнадесет аршина. Крепостта е здрава, но малка; собствено, цялата й окръжност е точно 770 юнашки крачки; а пък ако се върви обикновено, хиляда крачки. Крепостта е много красива.

ВАРОШЪТ НА ГР. СИЛИСТРА

Десет от махалите са християнски, една еврейска и останалите мюсюлмански. По-известните от тях са „Зулфекар", „Акъ-кую", Истамбол-махалеси", „Дар-агаджи" 1), „Намазгях", „Махкеме-махалеси", „Паша-махала", „Пазар-ери", „Хараджи", „Чанакци", „Занкоч", „Куршумлу" и „Дервиш-ефенди". В тези махали има единадесет хубави дворци. Най-красив е големият везирски дворец край Дунава пред вратата на крепостта. Той не е толкоз висок и солиден, както будинският и босненският. Всичките дворци са двуетажни и са направени от греди и дъски. Пашовският дворец има един доста широк двор, един малък диван, седемдесет стаи за слуги и един малък хамам. Всичките стаи са снабдени с печки, понеже зимата тук е люта. Всичките сгради са покрити с керемиди.

ЧЕШМИТЕ

Има десет многоводни чешми. По-известни са: акъ-капийската, сарачханенската, пазарската, куршунлу-джамийската и „Куручешмя". За един такъв град, който се намира край Дунава, няма нужда от чешми, обаче благодетелите направиха и такива за украшение. Освен тях на двадесет места има и „себили"2). През месец юлия от страна на вакуфа се дава на жаждущите сладка вода, изстудена с дунавски лед. Себилджиите пеят стиха: „За здравето на Хюсеин Кербеля".

Има два хана: малкият, но богат и солиден хан на Мелек Ахмед паша, който е покрит с керемиди и се намира вътре в чаршията, и ханът на Емин. Другите са палбантски дюкяни. Ханищата имат по две врати. Няма съмнение, че само малката врата стои отворена.

ЧАРШИЯТА И ПАЗАРЪТ

Има осемстотин дюкяна и един безистен с две врати; от южната страна се влиза в него. Безистенът не е гвгирен. Вратите му са снабдени с вериги, та конници не могат да влезат. От двете страни на една главна улица има сто богати дюкяни, които са покрити с червени керемиди.

САРАЧХАНАТА

Правена е от благодетеля Мелек Ахмед паша. Находящите се на двата края врати са снабдени с железни вериги. Хубав пазар е тя. Състои се от осемдесет хубави, чисти, богати и покрити с керемиди сарашки дюкяни, находящи се от двете страни на една главна улица.

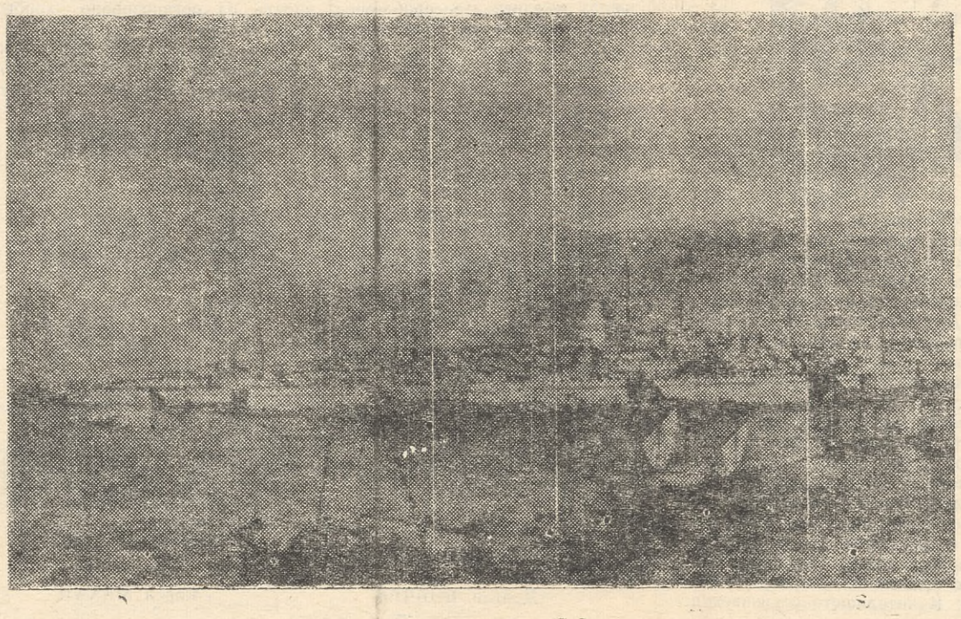
Понеже зимата става люта, то и кожухарите са много. Хубави са и ахтарските дюкяни.

СИЛИСТРЕНСКИТЕ ВОДЕНИЦИ НАД ДУНАВА

В силистренските планини и долове има много воденици, обаче брашнените воденици над Дунава никъде ги няма, изключая тези, които се намират пред край дунавските градове. При все то ва воденициите на Силистра са най-чудни. Те могат да смелят в едно денонощие по петдесет силистренски кила. Всяка воденица дава пет кесии годишен приход. Такава струва повече от един свободен земляк. Цялото това прихода на силистренските богаташи са от тези воденици...

1). Дар-агаджи значи беснлка.
2) Водохранилища

Старинна рисунка на Силистра

Едно пътуване от Цариград през зимата на 1785 година

(КОНТ ДЕ ХОТЕРИВ — ФРЕНСКИ ДИПЛОМАТ В ТУРЦИЯ)

От Афлатар до Силистра

Мислите за войната ми напомниха за холерата, която вирлува тука и която отнася всеки ден по 50 души. С тази сила тя упорствува от три месеца насам, и ние трябва да минем през нея, за да преминем Дунава.

Околностите на Силистра са покрити с гробища от пресни ровове. Те са пустинни, и към печалния им изглед въображението присъединява още смъртта, обиколена от скелети, която разпространява от нечестивата си уста отровата и заразата. Всред ужаса на тази сцена не бих могъл да изкажа впечатлението, което ми прави един летящ змей, който се повдига във въздуха и хвърчи над най-веселия град в света (иронически, бел. на прев.). Една група деца тича и скача около кортежа, и техният смях ме кара да стана да ги видя. Те ме карат да забравя виденията, които ме бяха обзели. Двете хиляди души българи, турци, арменци, християни, които са дошли да видят нашите знамена, да слушат нашите цимбали и да ни пипат с ръцете един час време, не ми причиниха толкова безпокойство, колкото летящият змей на тия щастливи деца, на които безгрижието е много по-добре за подражание, отколкото печалните предвиждания на умните.

Дунава е най-хубавата река в Европа. Неговите води, увеличени тази минута и покрити с плаващи ледове, приличат на море или на канала на Дарданелите в бурно време. Но Силистра е много по-малко достойна за своето положение между Германия на Черно море, — България и Вала хия. Над града, чиито жители не можем да изброим приблизително по причина на холерата, се издигат 12-15 минарета. Няколко воденици, около 12 бараки и един вид кей са разположени на брега на Дунава в голяма нечистота. На една страна се вижда един остров, образуван от изхвърлянията на реката, населен с християни. От среща, по другата страна на Дунава, виждаме натрупан материал приготвен за един мост и безкрайните полета на Вала хия. Този мост е захванат от три години и няма да се свърши в три столетия. Обаче работата изглежда да е в движение: съобщават, че ще се построи един мост: вестникарите печатат съобщението. Селяните са обложени с данъци, ангариите са установени, колята поръчани и влашките кня зе плащат. Не е само тука, дето се вижда абсурдността, която не би била понятна, ако не се знае ще, че във всички големи пред приятия, няколко души печелят при захващането им, а общество то при свършването им.

Ето най-после преминахме Дунава...

Пътуване през Българско в 1636 год.

Осейцим, дворянинът на Владислава 4-ий, полский крал, при стъпил към дружината на пратеника Георги Красински, тръгнал с него през марта 1636 година за Стамбул, и описва отчасти своето пътуванее. Най-първо описва своето тръгнуванье и пътя през Влашко (Яш, Бузей,... следва описът на Букурещ, столица, дето господарувал Матея Бесарабе), сетне как се отправил на враница за Силистрия.

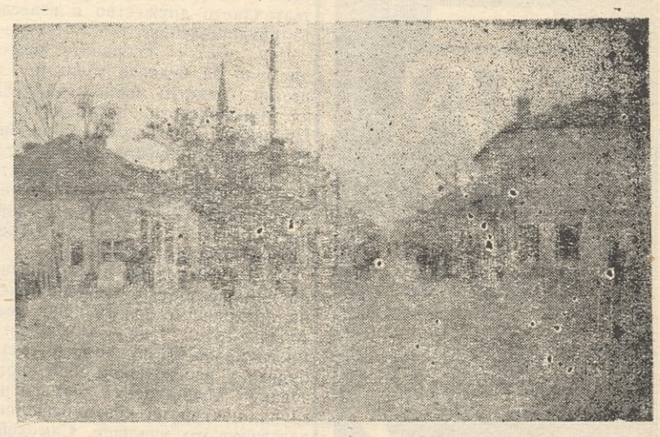
„Този град Силистрия, йталиански го думат Дерщор, лежи при самия бряг на Дунава, хубаво и весело разположен, няма друга от рана, освен откъм реката. Тъдинята (кале) е от зид, но не е пазена: откъм полето се нахожда никакъв си само развален трап.

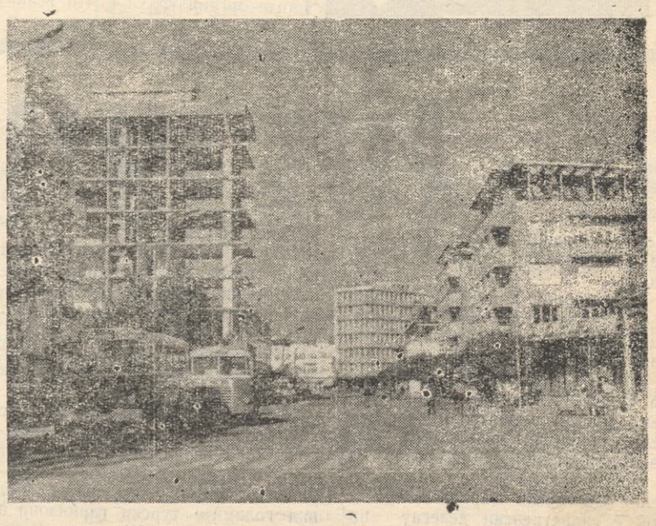
Повечето къщи са дървени. Гръци там живеят, па има и много турски дворове, градени с неизпечени тухли, рядко има къща, на която да няма две-три гнезда, в които се вдят щъркели. Джамии има седем, хубаво сградени, при всяка и висока кула, кръгласта, с вика ло извънка, от което вика ходжата, кога дойде време за молитва.

В града има и хубава публична баня; градът ги кръглести, както и джамиите, без прозорци на стените, светлина влиза през стъклени отворки, извъртени в кубето отгоре на кръг"... (Уредбата вътре,... публични гостилници,... шербети...)

„Извън града няма нищо за виждане: планини се простират, а по тях на няколко мили гъсти лозя. На Дунава има няколко десетки воденици, сградени яко и в ред на силни вранници... Понеже рекох на пратеника, че Силистренский паша се намирал в Тазарджик, там се упътихме... След три мили път почивахме в село Афратар, село с 500 челяди. Цялото село населяват Българе, както и целия бряг над Дунава. Имал той български народ, преди време свое отделно кралство и крале, но сега пъшка под тежко турско иго. Всинца държат гръцка вяра, езикът български, пръчка в славянски. Простият народ и от двата пола е груб в правите и в живота си, което произлиза и от това, че имат духовници попове простаци, неучени, та и в това село заварихме у попа св. Причастие — там го думат проскура — вече поставено в дървена кутия под възглавницата при главата му, в леглото, дето спал с жена си; та от тук се види каква е била почетта към това тайнство, па и от тука се познава тяхната варварщина: ако попът не се е изповядал откак е опопен, а поп е от 30 години насам, тогаз и народът навярно не мисли за това... Тръгнахме от това село и след 4 мили пощувахме в село Корозмар, всички турци, малцина християне"... (...През Гйокчедолук, Хасарджик, стигнали в село Кадикуя, дето ги чакал пашата.)

Силистра — в миналото и сега

Старият и новият изглед на бившата улица „Тутраканска" (Сега бул. „Г. Димитров").

ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

бройна дружина превзема Тутракан. Много българи от Силистра и Тутракан се били в редовете на руската армия. Войната завършва с подписването на 10 юли 1774 година на чешмата в с. Кючюк Кайнарджа мирен договор.

Началото на XIX век. В Силистра се ражда капитан Никола Филиповски, ръководител на въстание през 1856 година.

1806 — 1812 година. Нова руско-турска война. Главнокомандуващ руските войски е граф Логелан, а от 1811 година — граф Кутузов. На 10 октомври 1809 година под ръководството на княз Багратион русите атакуват позициите на Силистренската крепост западно от с. Татарица. Турските войски са разбити. Падат Силистра и Тутракан. Рамо до рамо с руските богатири са се сражавали и български доброволци, сформирани в Българска земска войска.

1828 година. Започва поредната руско-турска война. Главноко мандуващ руските войски е генерал Дибич Забалкански. След 44-дневна обсада на 12 юни 1829 година руските войски завземат Силистра. Пътят на юг е открит. Сключва се Одринският мирен договор, по силата на който Силистра остава в руски ръце, докато Турция изплати определените й съгласно договора контрибуции. Във войната участвува като офицер от руската армия капитан Георги Мамарчев, отличил се с голяма храброст при превземането на Силистренската крепост и награден от царя с орден и сабя — едни от най-високите военни отличия в Русия. Руското командуване го назначава за помощник комендант на града, остана л в руски ръце, а българското население го избира за кмет — първия кмет на Силистра. От тук Георги Мамарчев се свързва с Велчо Джамджията в Търново и организират Велчовата завера в Търново през 1835 година — въстание не успяло да избухне поради предателство.

1830 година. Извън крепостните стени се създава цял нов български квартал „Волна", на волните, на свободните българи, дошли в свободна Силистра, в освободената територия на Родината от цялата страна.

1831 година. През август в Силистра идва от Варна, Каварна, Кюстенджа и Бабадаг бележитият украински учен и голям приятел на българския народ Юри Иванович Венелин. Тук пада болен и престоява в града седем седмици. Среща се с много българи, дошли от всички краища на страната, събира етнографски, фолклорен и исторически материали. Изучава български език.

1834 година. Роден Гено Чолаков, съратник на Левски, водач на национал-революционните борби на българите в Силистра.

1836 година. Турция е изплатила контрибуциите си на Русия. Руските войски напущат Силистра. Властта на султана е възстановена над града.

1837 година. Силистра е посетена от султан Махмуд II. В свитата на султана пътува и младият немски офицер Ф. Молтке, по-сетнешен голям пруски военен стратег.

1839 — 1853 година. Изгражда се последната турска крепост на Силистра и един укрепителен пояс от фортове и редути, от които днес е запазена само „Меджиди табия".

1848 година. Българите от квартала „Волната" откриват свое българско училище.

1853 година. Започва Кримската война. Турците изгарят българския квартал „Волна".

1854 година. Руски войски под командата на фелдмаршал Паскевич—Еревански обсаждат Силистренската крепост. В щаба на руската армия за кратко време работи като офицер за свръзка великият руски писател Лев Николаевич Толстой. От това време е описанието му на българите като високи и снажни хора и любовта му към България.

За военната кампания под Силистра по време на Кримската война Енгелс дава следната оценка: „Нападението на Силистра е не само смела, но и във висша степен правилно пресметната операция... Превземането на Силистра би означавало спечелване на кампанията, а отстъплението от Силистра — почти загубването й". Историята е известна.

1862 година. Построена българската църква „Петър и Павел" (сегашната църква на града). Поставя се началото на организирана борба на българите против гръцкия владика Дионисий.

1864 — 1866 година. В Силистра учителствува учителят-реформатор и революционер Тодор

(Продължава на 6 стр.)

ОГНИЩА НА ЗНАНИЕТО

*** Силистра — важно културно средище.**
*** Педагогическото училище — стожер на българщината**
*** Златен век за учебното дело**

В своята хилядолетна история Силистра е била винаги средище на богат културен живот. В далечното минало градът бил център на архиепископство, а през турското робство се славел с образцово уредените си училища, с добре подготвените си учители, много от които са и борци за освобождението на България. В нашия град са работили такива видни училищни дейци като Рашко Ил. Блъсков и неговият син Илия Блъсков. Преди 100 години Евлампия Стоева създава в града ни девическо училище.

Според Силистренския алманах и книга първа за научно-културните изследвания на Силистра и Добруджа първото българско училище в нашия град е открито през 1848 година. В него е учителствувал Тодор Котленеца, руски възпитаник.

Когато над измъчената родина изгрява мечтаната свобода, учебното дело в Силистра става грижа на държавата. През 1880 год. тук се премества Духовната семинария от гр. Добрич, която се превръща в трикласно училище. То именно е послужило за долен курс на Педагогическото мъжко училище в нашия град, открито през 1890-91 год., с директор Радион Власов.

Скоро старата сграда станала тясна за жадните за знания ученици. До нея започнал голям строеж. Силистренци не жалели средства. Селяните носели строителен материал. Не минало много време и на мястото на някогашните цигански ковачници се издигнала монументална двуетажна постройка, която и до днес е една от най-красивите и интересните в нашия град.

Педагогическото училище се превръща в стожер на българщината. Тук се зараждат и едни от първите марксически кръжоци. За учител е бил назначен Димитър Благоев, който обаче не заема своя пост. В него работят прогресивните учители Крум Арнаудов. Петър Свраков. Учат се писателите Цанко Церковски, Стоян Чилингиров, видният адвокат — тесен социалист Цачо Сяров, Васил Куртовски и др. Още през 1894/95 г. така наречените „Кръжок на бунтарите“ обявява и ръководи ученическа стачка, която издига лозунги за създаване на социалистически дружества. В 1906 год. ученици посещават марксически кръжок, наречен теснячески, ръководен от Коста Стоев.

Превърнало се в център на цялостния духовен живот в града, училището преживява тежки години след окупирането на Южна Добруджа от чокойска Румъния. А децата искат да се учат. Да завършат образованието си. Тогава будното силистренско гражданство и учителите проявяват истински героизъм. Мъжкото педагогическо училище (като гимназия) и петокласното девическо училище (превърнато също в гимназия) били пренесени в свободна България. Само за две седмици в Русе се събрали 330 момчета и момичета и техните учители. Русенци посрещнали бежанците с трогателна отзивчивост. Приютили ги. Подпомогнали ги. Децата продължили да учат и далеч от родния си край, проявявали голяма дисциплина и упоритост в усвояване на знанията. По-късно гимназиите се преместват в Свищов, Ловеч и Дряновския манастир.

Пролетта на 1917 год. донесе свобода на поробена Добруджа. В нея се завърнали и децата от двете гимназии. Но радостта, голямата радост е кратка. През есента на същата година отново и задълго над Южна Добруджа надвисва робският мрак.

Престават ли обаче да се борят за знания българите? Затварят ли за тях врати учебните заведения? Повече от 20 години учители, ученици и общественици героично понасят ударите на съдбата, но устояват съществуването на Българска частна гимназия в Силистра. Тя възпитава такива видни интелектуалци като Радан Петров, К. Еников, Емил Данков, д-р Раданов и много други. Училището не било чуждо на прогресивните идеи.

След присъединяването на Южна Добруджа към България, в Силистра се откри Институт за начални учители, който съществува от 1941 до 1950 год. От тогава до 1962 той се превърна отново в Педагогическо училище, което носеше името на Д. Благоев. В града ни доскоро имаше и две гимназии, които от миналата учебна година се обединиха в една.

Изучавайки учебното дело в Силистра, ние не можем да не се възхитим от всеотдайността на учители и общественици, от голямата жажда за знания на добруджанци. Но истински разцвет за образованието настъпи през годините на народната власт. Сега в Силистра има едно начално и 4 основни училища, в които през тази година се обучават 4 191 деца. В новата, светла сграда на гимназията изграстват духовно 615 ученика. В техникумите по икономика, механика, селско стопанство и вътрешна архитектура се обучават бъдещите специалисти. В трите професионални училища се създават утрешните строители и квалифицирани работници.

Стефанка СТАНЕВА

СВЕТИЛИЩЕ

В здрача на робското минало, преди 99 години, в нашия град е създадено народно читалище, светилище за българите.

Основателят на читалището Сава Доброплодний, е виден просветен деятел. Роден в гр. Сливен на 3 .XII. 1820 год., той завършва образованието си в Цариград и се отдава на учителската професия. Работи в Котел, Шумен, Сливен, Варна, Тулча, Силистра, Кюстенджа и в Австрия като преподавател по старогръцки.

В нашия град Сава Доброплодни пребивава през учебните 1870/71 и 1871/72 години. Много скоро той пленява сърцата на българите не само с добрите си качества на учител и възпитател, но и като неуморим общественик. Той не пропуска случай да говори или подеме инициатива, която би допринесла за просвещаването на народа.

На 29 юни 1870 година в силистренското училище пред голямо събрание на българите от града Сава Доброплодни произнесъл вдъхновено слово. С пламенни думи той дава идеята за откриване на читалище и театър в нашия град. Силистренци посрещнали с ентусиазъм предложението на оратора. Ентусиазъм, който помогнал още на 1 .IX същата година да се създаде и открие читалище „Надежда“.

Силистренското читалище има неизмерими заслуги в този край на родината. Нему е било отредено да бъде свидетел и деен участник в приноса, който местното население даде в национално-

то ни възрожденско движение. То води борба против всичко остаряло, консервативно, възпиращо прогресивното развитие на народа. Води борба против султанския режим, бе нерушима крепост на българщината.

Десет години след създаването си читалището променя своето име. До 1882 година се нарича „Напредък“, а по-късно се преименува „Трендафил“. От 1895 год. досега то се нарича „Доростол“.

Запазените архивни документи говорят за една широка дейност на това българско светилище. Умственото и нравствено развитие на членовете му, подпомагането на учениците и други просветни цели са изисквали да се създаде богата библиотека. То е разполагало с течения на вестници и списания. В читалището се изнасяли научно-популярни беседи, поставяли се пиеси.

По време на чокойското румънско владичество в Южна Добруджа, значението на силистренското читалище не се понижава. То става център на цялата местна прогресивна общественост. В него членуват дейци на Партията и ДРО. Така те създават потясна връзка с масите. Въздействуват им по-лесно и по-активно. В читалището се състоят срещи и съвещания, на които се обсъждат ежедневните проблеми, засягащи съдбата на българското население в поробения край. Чрез културно-просветната си и патриотична дейност читалището поддържа будно националното чувство и съзнание на силистренци.

Вярно на прогресивните си традиции, днес читалище „Доростол“ е в редицата на културно-масовите институти, които воюват за изграждане на новото комунистическо общество. То е извор на знание и със своята всестранна дейност ратува и утвърждава в живота идеите на великите умове на човечеството — идеите на Маркс, Енгелс, Ленин.

За своята всестранна просветна дейност Партията и народното правителство удостоиха този културен институт в нашия град с високото звание „Образцово народно читалище“. Институт, който завинаги ще остане едно истинско светилище на знанието и прогреса.

Драган БОБЧЕВ

Музикалната и хоровата дейност в Силистра

През 1880 година, само три месеца след откриването на Държавното трикласно училище в Силистра, се създава ученически църковен хор под диригентството на учителя по пеене Тодор Чернев. До откриването на педагогическото училище в Силистра през 1890 г. хоровото пеене е застъпено само в училището и църквата. Несъмнено Държавното трикласно училище и Педагогическото училище създават пред поставки за сравнително ранната проява на организирано хорово дело в Силистра.

През учебната 1890-1891 г. за учител по пеене в Педагогическото училище и диригент на смесения хор е назначен младият капелмайстор на Моравската дивизия от град Ниш чехът Карел Махан, възпитаник на Пражката консерватория. През пролетта на 1894 година хорът на Карел Махан придобива истински светски характер и изнася първите си продукции пред силистренското гражданство.

Карел МАХАН

След приключване на учебната 1893-1894 година Карел Махан напуска Силистра и учителствува в различни краища на страната. На мястото му за учител по пеене в Педагогическото училище в Силистра е назначен Тодор Недков. Той е достоен продължител на своя предшественик. През лятото на 1896 година младият смесен хор е изправен отново пред тежки изпитания — цяла година остава без опитен диригент. Недков напуска Силистра. Но хвърленото от Махан и Недков семе попада върху плодотворна почва и пуска здрави корени. Хоровото дело в Силистра започва да укрепва и намира все повече привърженици. Хористи от дотогавашния смесен хор заедно с будни граждани начело с прогресивния начален учител Тодор Карагеоргиев на 28 ноември 1898 г. основават музикално дружество и го наименуват „Гайда“. Но Тодор Карагеоргиев е уволнен и музикалното дружество „Гайда“ е изправено пред пълен крах. Дейността на дружеството е силно понижена. Временно музикалното дружество „Гайда“ се разпада. Негови верни привърженици пренасят дейността му в Педагогическото училище, като изграждат там хор и оркестър под ръководството на Ангел Кавлаков. През учебната 1907—1908 година за учител по пеене в силистренското педагогическо училище е назначен току-що завършилият Букурещката консерватория силистренец Петър Бояджиев. Старите „гайдари“ и всички истински любители на музиката от града начело с Петър Бояджиев подновяват дейността на музикалното дружество, като заменят името „Гайда“ със „Седянка“. Новото музикално дружество става фактически и правно безспорният правоприемник и продължител на музикалното дружество „Гайда“, както и на безимените хорове на Махан и Недков. Музикалното дело в града за много кратко време превръща „Седянка“ в огнище на музикалния живот в този все още изостанал в развитието си край на нашата родина. През лятото на 1910 година дружество „Седянка“ става инициатор и домакин на първия в България събор на самодейните хорове от крайдунавските градове.

През есента на 1927 година Петър Бояджиев напуска Силистра и се преселва в София. На родния си град той оставя един укрепнал хор „Седянка“. През есента на 1929 г. по давление на партийното ядро и групиралите се около него прогресивни елементи за диригент на музикалното дружество „Седянка“ и учител по музика в българската гимназия е привлечен Пенчо Пеев. „Седянка“ бързо укрепва и отново заема своето място в културния живот на Силистра.

През есента на 1948 година нейното музикално ръководство се поема от Андрей Папанчев — млад учител по пеене в Педагогическото училище.

Музикалното дружество „Седянка“ е отново преименувано в „Чайковски“. Успоредно с хора „Чайковски“ в Силистра се създават още два нови хорови състава: работническият хор „Дунав“ и младежкият хор „Млада гвардия“. Към края на 1953 година хоровите колективи „Чайковски“ и „Млада гвардия“ се сливат и образуват ансамбъл при народното читалище „Доростол“ под ръководството пак на Пенчо Пеев, подпомаган от Артюн Маркарян.

През ноември 1955 година за диригент на ансамбъла при читалището е назначен Неделчо Кисимов, завършил Българската държавна консерватория. Новият диригент поставя важна задача: да се подготви образцово ансамбъла за предстоящите обществени прояви. И това му се отдава — ансамбълът си завоюва правото на участие и на 15 май 1956 година се явява на финалния турнир на националния преглед на читалищната художествена самодейност в София.

Името на „Седянка“, скътано дълбоко в сърцата и паметта на силистренци, не слиза от устата им. На 8 март 1958 година вечерта в Силистра се провежда тържествено събрание, на което прославеният съветски генерал Гундоров предава на силистренската общественост ключа на Силистренската крепост от 1810 година. От тази дата насам музикалният колектив поема дългогодишното си име „Седянка“, което с чест носи и сега.

Към есента на 1960 година „Седянка“ е отново без диригент. За такъв е привлечен младият абсолвент на Българската държавна консерватория Петър Карагеоргиев, силистренец, син на дългогодишния председател на „Седянка“ Георги Карагеоргиев. Младият диригент се залавя на упорита работа за укрепване на колектива и издигане на художественото му равнище.

В началото на 1964 год. целият наш трудов народ под ръководството на Българската комунистическа партия започва подготовката за достойно посрещане на славната 20-годишнина на социалистическата революция в България. На зоналните прегледи във Варна през май 1964 година „Седянка“ е първенец, а на заключителния тур в София получава званието лауреат на Втория републикански фестивал и става носител на бронзов медал. През т. г. хорът стана лауреат на III републикански фестивал и получи бронзов медал.

ТЕАТРАЛНОТО ДЕЛО ВЪВ ВЪЗХОД

Да се пише изчерпателно за театралната дейност в Силистра в далечното минало е много трудно. Според документ, подписан от Гено Чолаков, тя води началото си от 1870 година, когато е открито и читалището в града. Първата поставена пиеса е „Генювева“. Според този документ театралното дружество е изнесло 15 представления.

Една част от събраните приходи били за бедните ученици, известни средства били изпратени на Македонското дружество в Цариград. С останалата сума били закупени книги за училището. По-късно се играла и пиесата „Райна Княгиня“. За една планово организирана театрална дейност обаче в Силистра дълго време не може да се говори.

През 1909 година в града отново нямаше театър. Поради липса на подходящ салон, външни театрални трупи ни посещаваха много малко. Тези посещения възбудиха у нас желанието да образуваме любителска самодейна група, център на която беше педагогическото училище. Самодейците организираха почти всяка събота литературно-музикални вечеринки, на които се рецитираха стихове, монолози, изнасяха се едноактни пиеси.

Тези прояви обаче не задоволяваха културните нужди на гражданството. Затова учителите и ученици-самодейци започнаха да подготвят драми и оперети. Поставиха се пиесите „Силата на мрака“ от Л. Толстой и „Неизвестната“, оперетата „Царският пуяк“ и др.

Театралната дейност в града не затихна през време на окупацията на Южна Добруджа от чокойска Румъния. Макар и за кратко освободена, през 1918 година в Силистра се възобнови театралната дейност. Поставиха се пиесите „Лудетина“ и „Неизвестната“. Театралната дейност не замря и след втората окупация на града. Пиесите, изнасяни с голям успех от нашите млади самодейци, имаха голямо значение затова, защото поддържаха будно националното чувство на българите. Учреди се любителска театрална група, покровителствувана от българската малцинствена община, наречена „Театрална секция при българското общество“. За нея се нае специално здание. Театърът стана място, където се слушаше българска реч, където се играеха български пиеси.

Имаше моменти обаче, когато театралната група стана оръдие на реакцията. През 1926 година тя се отказа от покровителството на общината, която се ръководеше от прогресивни хора, и се обособи като „театрална секция“ при женското дружество. Целта беше да се злепостави прогресивната група в Българската община. Но през 1934 година борбата за театъра продължи и завърши с победа на прогресивните дейци. От 1924 до 1940 година на нашата сцена са представени около 60 пиеси, от които 28 български, 5 румънски, 2 сръбски, 7 руски и др. От 1934-1940 г. всеки сезон се изнасяха по 5-6 премиери. Някои от пиесите са играни в Толбухин, Тутракан и други градове.

1940 година даде нов тласък за развитието на театралното дело в освободена Силистра. Първата проява беше представянето на пиесата „Калин Орела“. Тя бе поставена от Стефан Николаев — първия директор на театъра след освобождението на Южна Добруджа. В нея участвуваха Асен Чапкънов, когото арестуваха от сцената, Вичо Маринов, Мара Железарова, Ат. Мавродиев и др. След това се заредиха една след друга премиерите: „Борбата продължава“, „Чакай ме“, „Светлините на Маяка“, „Хан Татар“, „Свекърва“ и много други. При този нов подем на театралната дейност се почувствува необходимост от подобрение на сценичните условия. Тогава бившият гимнастически салон на Гимназията се превърна в театрален.

Сега отново силистренският театър е държавен. Ние очакваме от неговия млад колектив вълнуващи постановки, които биха задоволили изискванията и интересите и на най-претенциозната публика. Постановки, които да отразяват неповторимо нашето героично минало и съзидателно настояще.

Вичо МАРИНОВ

През вековете

Пеев — разкрива II и III класове и отделя паралелки за девойки.

1869 година. Учителката Евлампия Стоева Векилова, съратничка на Левски, основава в Силистра девическо училище.

1870 — 1872 година. В Силистра е учител големият възрожденец, обществен деятел и просветител, училищният реформатор Сава Доброплодни. С неговото име е свързана борбата за самостоятелна българска църква в града. Той е силистренски делегат на първия български църковен — народен събор в Цариград през февруари 1871 година; той основава читалището в града и зарабо тва за развитието на театралната самодейност; организира женско сдружение и т. н.

1871 година. Българи в Силистра се готвят за въстание. За военен ръководител на въстанието е определен воеводата Филип Тотю.

1872 година. Силистра е посетена от унгарския пътешественик Феликс Каниц.

1877—1878 година. Руско-турската освободителна война. Войските на генерал Цимерман, действуващи в Североизточна България, задържат от активни действия големите турски гарнизони в Силистра, Варна, Шумен и Русе. В редовете на българските опълченци се бият 43 патриоти от Силистра и окръга.

10 февруари 1878 година. Турският гарнизон е напуснал крепостта през южната „Стамбул капия“ след разгрома на турските войски при Плевен, Шипка и Шейново и паническото им бягство през Тракия към Цариград. Руските войски най-тържествено навлизат в града през източната „Варуш капия“. Петвековното иго е смъкнато. В историята на българо-руската дружба са записани с кръвта на 200 хиляди руси неувяхващи страници. Тя получи най-здравата си спойка.

1878 година. Берлинският конгрес. Сан Стефанска България е разпокъсана. Границата между България и Румъния се установява до самия край на Силистра, там, където е и днес. На сцената излизат Северна и Южна Добруджа като географски и исторически понятия.

Силистра е далечен провинциален край в княжество България, без особен икономически район и без особени перспективи за доходно приложение на по-големи капитали.

1881 година. В Силистра е основано дружество Червен кръст — първото в България.

1886 година. В града се основава сценично дружество „Деятел“ със задача да съдействува за развитието на сценичното изкуство в България.

17 февруари 1887 година. Бунт на русофилите в Силистра начело с капитан Кръстев и неговата военна дружина. В бунта срещу Стамболов участвува и Гено Чолаков и много учители от града и окръга. Два дни по-късно такъв бунт избухва в Русе.

1890 година. В Силистра се открива педагогическо училище, което привлича по-будни учители и ученици от цялата страна.

8 октомври 1893 година. Първа стачка на работниците в Силистра. Шивашки работници в работилницата на Якобсон вдигат стачка за намаляване на работния ден и увеличение на надниците. Стачните побеждават. Борбата се провежда под влияние на социалистическите идеи и на местните социалисти.

Септември 1893-1896 година. В педагогическото училище е ученик Иван Данчев Пушкаров от с. Крамолин, Севлиевско. Починал през 1945 година. В спомените си пише, че когато идва през есента на 1893 година в Силистра, се включва в марксически кръжоци, изградени при всеки клас на педагогическото училище, ръководени от началника на пощенската станция в града Стайков, като представител на социалдемократическата група в града и връзка между кръжоците и групата.

Краят на май 1894 година. След падането на Стамболовото правителство местните социалисти Васил Нейчев — Пощенеца, Донко Анчев — книжар, и Александър

(Продължава на 7 стр.)

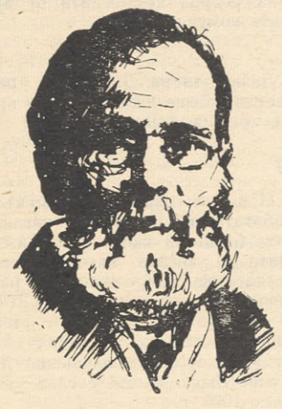
Силистра —

Много от гражданите на Силистра помнят тази част от улица „Георги Димитров“.

БКП ТЕ БЯХА ПЪРВИТЕ

Васил Нейчев

Роден е през 1875 година в село Градец, Котленско. През 1894 година става учредител на първата група на БРСДП — Силистра. Доживява победата на 9 септември 1944 година. В 1948 година написва спомените си, а шест години по-късно умира в гр. София на 79-годишна възраст.

ПРОНИКВАНЕТО на социалистическите идеи в нашия град започва още в първите години на тяхното разпространение в България. Доказателство за това е фактът, че в списъка на участниците в социалистическата сбирка през септември 1891 година в гр. Търново е отбелязано името на Иван Стаменов от Силистра.

Продължителната пропаганда на марксизма сред учителите и учениците от по-горните класове на тогавашното педагогическо училище в града печелела все нови и нови привърженици. В спомените на Иван Данчев Пушкаров от с. Крамолин, Севлиевско, който учил в същото училище, се казва, че при идването му през 1893 година в Силистра във всеки курс е имало марксически кръжоци, в които се включил и той. От кръга на чиновниците и интелигентите тези идеи постепенно проникват и сред най-будните работници.

...От началото на 1894 година в Силистра е изпратен на работа по наказание пощенецът Васил Нейчев. Преди това той е местен много пъти заради социалистическите си разбирания и тяхното пропагандиране. Тук той бързо се свързва с местните марксисти Донко Анчев, Александър Митанов и заработват още по-активно.

Когато на 18 май 1894 година пада от власт правителството на Стефан Стамболов, в Силистра спонтанно се провежда голям митинг. Възползвайки се от временното отслабване на политическия терор, след митинга, социалистите създават своята първа организирана група.

„С няколко работници — си спомня Васил Нейчев, който доживя победата, — двама учители, двама-трима писарушки и десети на ученици от Педагогическото училище, ние основахме първото работническо дружество в Силистра."

С това се слага началото на днешната наша градска партийна организация.

По-късно социалистите откриват свой клуб, направят си сцена, където веднъж седмично провеждат вечеринки, а в неделните дни политически събрания. Организират и вечерен курс за огрмотяване на калфи и чираци.

Фактът, че сред учредителите има и немалко наемни работници, говори за една правилна ориентировка още на първите марксисти в Силистра относно социалната среда, в която трябва да работят.

Пролетариатът, както знаем, е призван от историята да ликвидира експлоатацията на човека от човека и да изгради безкласово, комунистическо общество. Но той не може да изпълни тази историческа мисия, ако няма за водач бояк и опитен авангард, който да олицетворява възможно най-добре съединението на марксизма с работническото движение, т. е. ако няма своя политическа партия.

Социалистическите кръжоци в България прераснаха в социалдемократическа, а по-късно и в комунистическа партия в тясна връзка с работническата класа и нейните борби. И може да се каже, че Българската комунистическа партия издържа изпитанията на живота благодарение на това, че тя никога не се откъсна от своята естествена среда, която винаги я свързваше и свързва с всички трудещи се, с целия народ.

На същата основа се разви, израсна и укрепна и нашата градска партийна организация.

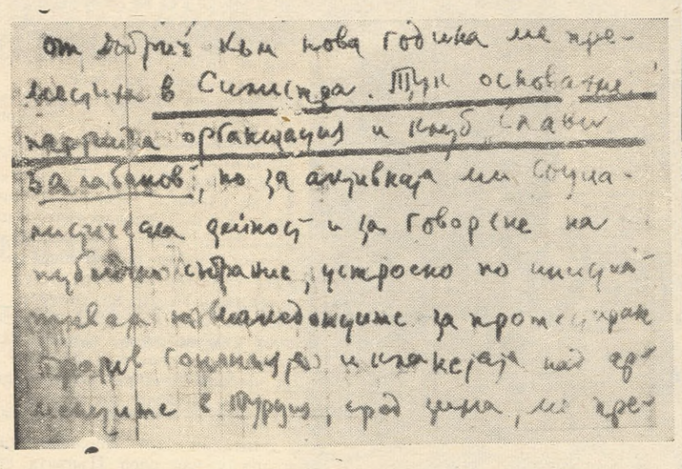
Много трудно е било на първите, на учредителите. Животът на хората тогава е бил потиснат от лепкавия, непрогледен мрак на традициите, невежеството, неграмотността. Само вярата в светлото бъдеще, в победата на световния социализъм, ги е окриляла и подхранвала с надежди. И те не отстъпвали от своите позиции, воювали упорито и всеотдайно срещу силите на мракобесието и реакцията, без да имат ясна представа кога ще дойде победният ден.

Такива са били те, първите сторонници на социализма. Верни до смърт на великото дело на работническата класа, непрекланящи се пред никакви трудности и опасности. Техните прекрасни качества се предадоха и на следващите поколения комунисти. Те оживяха в безсмъртния подвиг на Дочо Михайлов, Димитър Дончев, Тодор Бонев, Иван Стайков и на плеядата герои, намерили своята мъченическа смърт в борбата за социализъм и комунизъм.

Прекрасните комунистически добродетели на Първите живеят и днес в редиците на Силистренската градска партийна организация, в делата на трудещите се от нашия град.

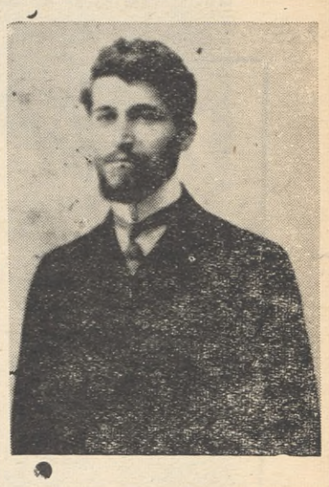
В дните, когато празнуваме 1800-годишнината на Силистра, радостта на членовете на градската партийна организация е двойна. Силистренските комунисти са радостни и горди, че живеят и работят в такъв град, който надживял превратностите на историята, усилено се подмладява. Тези технични чувства се подсилват и от обстоятелството, че тая годишнина съвпада със славния юбилей на победата над фашизма и капитализма, която откри пътя към всестранен възход на нашата социалистическа Родина и на красавицата край Дунава — древна и млада Силистра.

Игнат ДИМИТРОВ

...Из спомените на Васил Нейчев

Васил Бъчваров

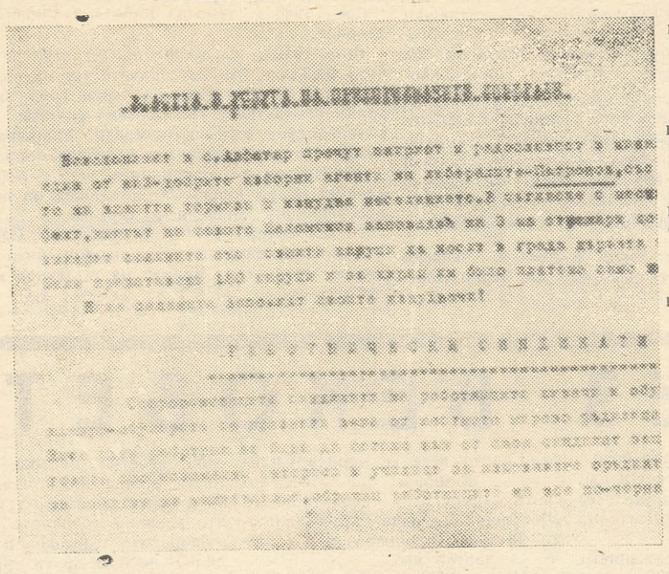
Роден е в гр. Силистра през 1878 година. Завършва тукашното Педагогическо училище и през 1902 година става член на БРСДП. Учителствува в Сърсанлар (Зафирово), където през 1905 година основава първата учителска социалдемократическа група в окръга. Тази група развива активна просветна марксическа дейност сред учителите и другите слоеве трудещи се в доста голям район. Много години след това хората от този край си спомнят с умиление за него и другарите му Братован Илиев и Иван Митанов.

След румънската окупация Васил Бъчваров се преселва в София и до 1923 година работи в издателството на БКП. Тук доживява свободата и умира през 1967 година на 89-годишна възраст.

С устрема на класата

И в Силистренски окръг, след освобождението на България от турско робство, развитието на капитализма преди звиква разместванията на социалните пластове. На първо време то се изразява в разоряването на дребните занаятчии и селяни, в натрупването на по-големи богатства в ръцете на отделни хора. Този процес, който обикновено протича по-бурно, в тогавашна Силистра и Силистренски окръг потръгнал бавно и мъчително трудно. Върху него е тегнело обстоятелството, че окръгът като граничен район, без промишлени суровини, енергийни източници и широки пазари не бил привлекателен обект за вложения на капитали от вътрешността на страната. Липсата на развиваща се промишленост наложила разорените занаятчии и селяни да стават калфи, чираци и неквалифицирани работници. Затова в първите синдикални организации и в стачните борби начело са били тая категория наемни работници. Сред тях заработва и нашата комунистическа партия. Те се превръщат в нейна най-здрава социална опора и основно ядро в борбата против фашизма и капитализма.

С изграждането на първото работническо дружество се слага началото на организираната борба срещу класовия враг. Това добре разбират и господарите. През 1894 година в-к „Другар" от гр. София от печатва една кореспонденция от Силистра, в която между другото се казва: „Откакто се е основало работническото дружество..., господарите са се запретнали да кандардисват работниците да не ходят в него. Една прекрасна сутрин господарят Михаил Манолов повиква работника си железар Ан. Атанасов и му предлага: „Или да се откаже от дружеството, или да напусне работата". Работникът му отговорил: „Аз от теб се отказвам, ама дружеството не напущам, защото там е работническото спасение". Под влиянието на Българската работническа социалдемократическа партия професионалните организации на работниците в нашия град никнат една след друга. Така например „Работнически вестник" съобщава: „На 25 март 1902 година в гр. Силистра се основава общо работническо дружество с 33 члена, всички до 30-годишна възраст, от които 10 са членове на БРСДП. Дружеството си поставя за задача да развива класовото съзнание у работниците".

...Нови работнически синдикати.

Синдикалните организации в града, макар и малобройни, проявяват прекрасни революционни и интернационални качества. Те са едни от първите в България, които се притичват на помощ на своите другари по съдба — стачкуващите памуко-предачи от Варна, и то ги подпомагат парично. Откликват и на трагедията на руските работници след поражението на революцията 1905-1907 година. Тук намират подслон и някои от моряците на броненосеца „Потемкин".

След 1903 година капитализмът се развива в по-големи мащаби и в изостаналия Силистренски окръг. Възникват промишлени предприятия, в които работят до 50 души. Разширява се кожарската индустрия, оживява се държавното и частното строителство. Появяват се по-крупни търговци и предприемачи. Всички те впиват своите пипала в снагата на работния народ и засмукват неговата кръв и т. г. Това изостря борбата на работниците за по-добър живот и те се вдигат на стачки.

„Работнически вестник" от тези години е пълен с информации за стачните борби и протестите на работниците от Силистра.

С окупацията на Южна Добруджа от чокойска Румъния през 1913 година на икономическото, културното и политическото развитие на гр. Силистра се нанася тежък удар. Положението на българското население става изключително трудно. Интернационализмът на комунистите от нашия град, тяхното влияние сред работниците и другите трудещи се помагат за бързото преустройване на работата съобразно с новите условия. Нашите революционни сили се присъединяват към силите на Румънската комунистическа партия, към тяхното синдикално движение и битката закипява отново. Борбата за национално и социално освобождение се сплитат в едно, което й придава особено голям размах и сила, подпомагайки избистрянето и на класовото съзнание на трудещите се в град Силистра. Жертвите, които да де нашият град в борбата против мракобесието, направиха тази борба още по-целеустремена и по-всеобхващаща. На 7 септември 1944 година тя достигна до своя връх, когато разбунените силистренци разбиха затвора, освободиха политическите затворници и през нощта отпратиха омразната фашистка власт на историческото бунище.

С утрото на 8 септември 1944 година настана и Ден първи за нашия любим град.

Сергей ЖАРОВ

Заразителният пример на силистренци

След освобождението на България от петвековното робство процесът на разоряване дребните занаятчии се засилва още повече, а експлоатацията на наемните работници добива все по-чудовищни размери. Нечовешките обноски на господарите към чираците и калфите, лошите условия на труда при 12-14-часов работен ден и изключително ниското заплащане довеждат работниците до отчаяние. Това обаче не трае дълго.

Под влиянието на социалистическата пропаганда експлоатираните се вдигат на стачни борби. В нашия град първи стачкуват шивашките работници от работилниците на банкера Якобсон. Тая стачка е знаменателна не само с това, че е първата в Силистра, но тя е първа и в България сред работниците-шивачи.

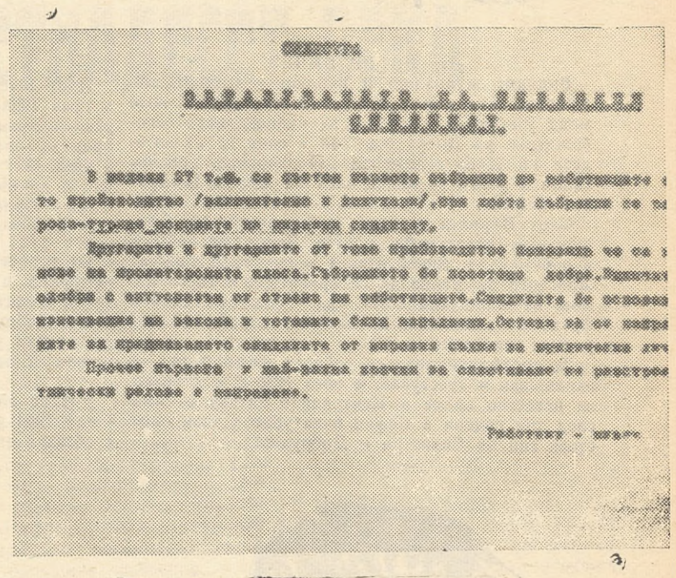
По този повод вестник „Другар" от 31 декември 1893 година пише: „Работниците-шивачи при З. Якобсон и С-ие в гр. Силистра, на брой девет души... направили стачка на 8 того, която свършила в едно късо време благополучно за работниците. Тия работници напуснали работата, защото господарят им ги експлоатирал безбожно: не стигало дето им заплащал съвсем малко на парче, ами вземал и по 10 лева месечно за кирия (за наем б. н.) на дюкяна, където работниците работили и живеели, като по този начин кърпувал (печелел б. н.) и от наема на дюкяна си. Работниците заявили на Якобсон по един твърде благороден начин, че те не могат да работят занапред при същите условия и го помолили да им увеличи поне от малко-малко платата и да им намали наема за дюкяна. Отначало господарят възстанал против тая дързост на работниците си, като се мъчил да ги заплаши — например поръчвал ту такси на гостилничаря да не им дава храна на почек (на кредит б. н.) и пр., но работниците постоянствували няколко дена, догдето най-после г. Якобсон се съгласил да им увеличи платата с 50 ст. за всяко изработено парче.

Ето какво прави съгласието на работниците. Нека нашите шивачи парчеджии в София вземат пример от своите силистренски другари. Нека видят всички други работници, че те могат винаги да си извоюват едно по-добро положение, стига само да са сдружени и сплотени в едно цяло".

Струва ни се, че тук коментарът е излишен.

По примера на работниците-шивачи, под влиянието на социалистическата пропаганда, а по-късно и под ръководството на Партията, стачната борба в нашия град повече не затихна.

Симеон ЖЕКОВ

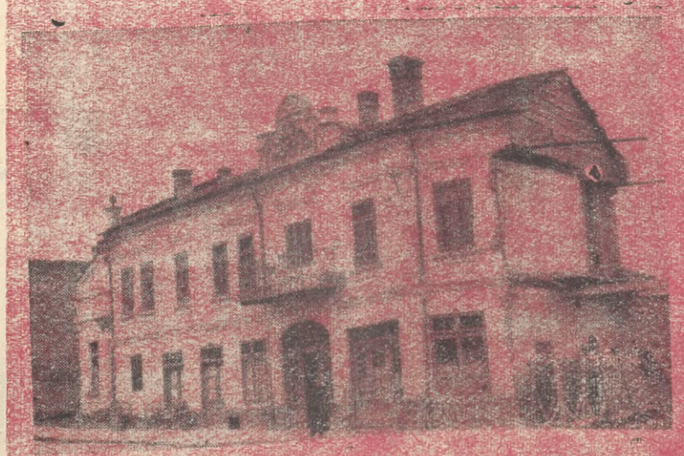
„...се разреши зъпроса — туря не основите на шивашкия синдикат. Работник-шивач".

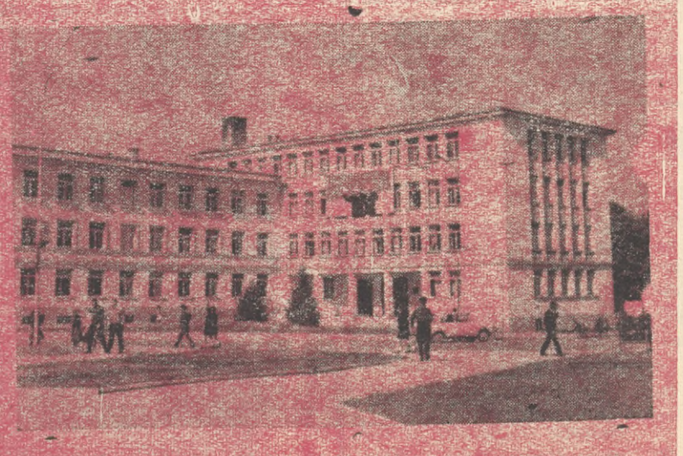

ПРЕЗ ТЕЖКОТО ФАШИСТКО РОБСТВО В ЗАТВОРИТЕ И КОНЦЕНТРАЦИОННИТЕ ЛАГЕРИ ГНИЕХА СТОТИЦИ ХИЛЯДИ ХОРА. НЕ БЯХА ПО-МАЛКО СИРАЦИТЕ И ВДОВИЦИТЕ НА ИЗБИТИТЕ БОРЦИ И БОРКИНИ.

НАЙ-РАЗПРОСТРАНЕНАТА ФОРМА ЗА ТЯХНОТО ПОДПОМАГАНЕ БЕ ПРОДАЖБАТА НА ПОМОЩНИ МАРКИ. ТУК ОТПЕЧАТВАМЕ ФАКСИМИЛЕТО НА ЕДНА ОТ ТЯХ, ПЛАСИРАНА И В ГР. СИЛИСТРА.

Силистра — в миналото и сега

На мястото на този дом е построена сградата на Окръжния народен съвет, част от ансамбъла, който оформя центъра на града.

ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

(Дунав). Дръстър става здрава българска твърдина, у която неведнаж се пречупват мечовете на гордите византийци и набезите на маджари, узи, печенеги, кумани, татари. Съдбата на българския народ вече е съдба и на Дръстър.

895 година. В крепостта на Дръстър младият български цар Симеон приема обсадата на маджарите след тежките боеве по степите на Стохълмието (славянското име на Добруджа). Оттук Симеон събира народните сили и разгромява нашествениците.

972 година. Киевският княз Светослав напуща България след втория си поход, сподирян от пълчищата на византийския император Йоан Цимисхий. Светослав се укрепява в Дръстър и приема обсадата на Цимисхий. Българското население, разбиращо участта, която го очаква под властта на Византия, масово попълва полковете на Светослав. Под стените на Дръстър, в степите на Стохълмието, се ражда българо-руската дружба.

976 — 1000 година. Дръстър е владение на цар Самуил, след което попада почти за два века под византийска власт заедно с цяла България.

XI век. Време на византийското владичество. Дръстър е административен и военен център на византийската област Паристрион (Придунавие), простираща се от р. Тимок на запад до морето на изток.

1040—1080 година. Дръстър е в ръцете на печенеги, узи и др., център на размирици и брожения. Византийската власт над града е фиктивна.

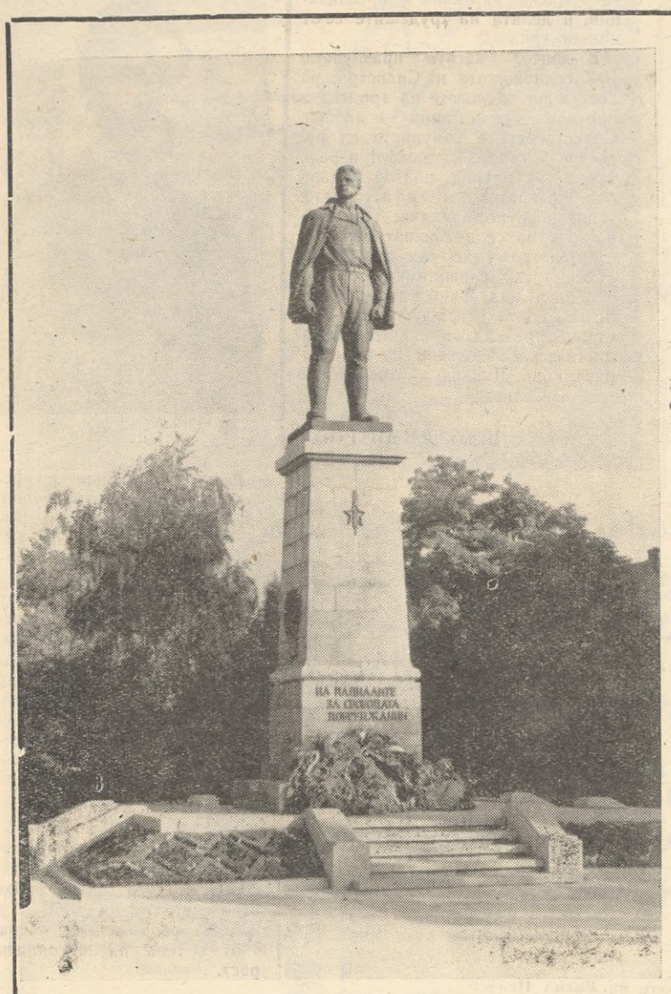
1088 година. Градът е превзет от византийския император Алексий Комнин. Изцяло византийската власт над града е възстановена в края на 90-те години на XI век.

1186 година. Дръстър заедно с цяла Североизточна България е включен в пределите на Втората българска държава.

1279 година. Въстанието на Ивайло, избухнало преди две години, е в упадък. Византийските войски под командата на големия пълководец Михаил Глава обсаждат Ивайло в Дръстър. Не-

(Продължава на 4 стр.)

ИМЕНАТА ИМ ОСТАВАТ БЕЗСМЪРТНИ

ЛЕГЕНДАРЕН СИН НА ДОБРУДЖА

Почти всичко е казано за Дочо Михайлов. Като че ли няма какво да се прибави към писано то досега. Неговият кратък живот и богатата му революционна дейност са известни на добруджанци в подробности. Затова не е лесно да се пише и разказва за него. Написаното всякога може да бледнее в представите на отрудените хора от Добруджа, да е недостатъчно за тези, които го създадоха и откърмиха като смел революционер и титан на добруджанското революционно движение.

Името на Дочо Михайлов е дълбоко скътано в ума и сърцето на всеки добруджанец То е станало символ и легенда на свободата на Добруджа. Покрито е със слава и величие. Подвиг, пред който признателните добруджанци винаги се прекланят доземи, никога не забравят него вата саможертва за радостта и щастието. То ги вдъхновява, от него се учат на любов и преданост към великото дело на Партията и революцията. Пример е за подражание на всеотдайност и вярно служене на народа и Родината.

Завладян от революционната вълна у нас след Първата световна империалистическа война и националноосвободителното революционно движение в поробена Добруджа от чокойска Румъния, този млад и предан син на добруджанската земя стана неустрашим борец за победата на комунистическите идеи, апостол на добруджанската свобода. Храбро се сражава на фронта в един от българските полкове по време на войната. Взема участие във Владайското войнишко въстание през 1918 година. От този момент нататък той свързва завинаги живота си със съдбата на национално и социално заробена Добруджа. Включва се в сплотените партийни редици. Твърдо и уверено поема пътя на професионалния революционер, път, който не напуска до последния си дъх.

Младежът от село Бабук, Силистренски окръг, бе обаятелна и свободолюбива личност, притежава блестящи качества на организатор и масовик, които съчетава с революционната си устременост. Именно това го прави най-обичаният и уважаваният деец както за многохилядната добруджанска емиграция в старите предели на България, така и за поробеното добруджанско население. Издига се като главен ръководител на революционните борби за свободата и независимостта на Добруджа. Дълбоките революционни убеждения го карат да участвува в Септемврийското въоръжено въстание през 1923 година. Включил се в състава на отряда на варненските въстаници, той води бой с класовия враг. Като помощник на градския въстанически комитет във Варна щурмува ведно с въстаниците флотските казарми. Въпреки че е ранен, не се предава. Това не сломява волята и духа му. Развива още по-трескава дейност, привлича нови участници в добруджанското революционно движение., печели съмишленици с различни политически убеждения и настроения на страната на борбата за правдини.

Като организатор на бойни четии и революционни групи в Добруджа и извън нея, като ръководител на въоръжен отряд, като политически затворник, той непрекъснато сее семето на борбата и революцията. Сам добре разбира несъвършенството на четническата тактика, но я използува, защото в дадения момент тя най-добре отговаря на условията за водене на борбата. Известно време се учи на комунизъм и в Съветския съюз. Овладява революционната тактика и стратегия.

На 26 август 1926 година в гората край село Дживел, сега Никола Козлево, Шуменски окръг, Дочо Михайлов загива геройски в неравен бой с фашистка потеря. Пада пронизан от куршум вдъхновителят, водачът на Добруджанската революционна организация, любимецът на добруджанското население, не навършил 31 години.

Вълчо РАДЕВ

Димитър Дончев

ДИМИТЪР ДОНЧЕВ — ДОКТОРА, чието име и дейност са тясно свързани с новия етап на добруджанското революционно движение и с ДРО, е роден в с. Долни Добромир, Кюстендженско. В партията и движението той влиза след Първата световна война като емигрант, заселен във Варна. Разкрит към края на 1924 година като участник в конспиративни петорки на партията, той успява да се укрие от полицията, като минава в нелегалност и се включва в добруджанските чети на ВДРО, ръководени от Дочо Михайлов; тук Доктора се проявява, като храбър боец и отличен другар. В края на 1925 г. той е назначен за Куртбунарски районен воевода. При провала и арестуването на Дочо Михайлов и другите комунисти и добруджански дейци той остава незасегнат. Оглавил въоръжена чета, Доктора преминава в Добруджа и се свързва с редица незасегнати от арестите комунисти.

* * *

Дейността на Доктора в ония времена беше единственият ярък пламък на движението.

* * *

И в този период, и по-късно работата на Доктора и неговата чета бе ценен капитал за раждащата се тогава. като самостоятелна сила Добруджанска революционна организация (ДРО). И в резултат до голяма степен от дейността на Доктора добруджанското революционно движение бързо се съвзе след удара през 1925 г.

* * *

„Дончев падна като герой. Неговата преданост към свободата, неговият революционен пламък и силна вяра му даваха гигантска сила. Пред смъртта той остана твърд и непоколебим, какъвто бе и през цялата си 7-годишна революционна дейност..."

(Из книгата на Иван Георгиев „Добруджа в борбата за свобода")

Д-р ПЕТЪР ВИЧЕВ

Видният журналист и публицист докторът по юридическите науки Петър Вичев още като млад участвува в борбата за националното освобождение на Добруджа. Той е един от създателите на Добруджанската революционна организация и дълги години е член на нейния Централен комитет.

След Първата световна война и втората национална катастрофа, когато Добруджа попада в робство, д-р Вичев издига мощен глас, добруджанското движение да се ориентира и търси помощ от Съветския съюз, да сключи единен фронт с национално и социално поробените народи и движения.

За антифашистката си дейност много пъти е заплашван и арестуван, а през 1930 г. е хвърлен за известно време в Централния затвор и само след три години в София бива убит и този достоен син на Силистра и Добруджа.

ДОБРИ ОРЛОВ

През 1918 г. влиза в редовете на Комсомола, а през 1928 г. става член на Добруджанската революционна организация. Скоро той бива избран за член на Окръжния комитет на ДРО, а през 1931 г. и на Централния комитет. Арестуван е на няколко пъти, жестоко изтезаван, но Добри Орлов непреклонно продължава своя път на революционер.

От м. февруари 1943 година той минава в нелегалност и въпреки големите трудности се заема с организирането на партизанското движение в Добруджа. Сам е командир на Втори добруджански район на Десета оперативна въстаническа зона.

Той не дочаква светлия ден на свободата. На 7 май 1944 г. край село Лясково, Толбухинско, е обсаден от полицията и в престрелка пада убит.

ИВАН СТАЙКОВ

Роден на 19 .VII. 1919 година в село Бабук, Силистренско.

През 1936 година влиза в редовете на Комсомола и развива голяма дейност сред селската младеж, а една година по-късно по препоръка на Партията е избран за секретар на районния младежки комитет. През 1940 година става член на Комунистическата партия.

Като войник в 31-ви пехотен полк в Силистра Иван Стайков не скъсва с организационната работа.

През 1942 г. полицията го залавя и подвежда под съдебна отговорност. Подложен е на нечовешки инквизиции, но не издава нито дума. За революционна дейност военният съд го осъжда на смърт и на 1 .VIII. 1942 г. фашистките изверги го разстрелват на казарменото стрелбище край Силистра.

БОРИС КАЛЧЕВ

Роден на 19 януари 1901 г. в гр. Силистра в средата на бедно работническо семейство. Още в гимназията той навлиза в организационния живот и става член на Комунистическия младежки съюз. Записва да учи индустриална химия в Букурещкия университет. Революционната му дейност продължава и тук. В Букурещ той ръководи марксически кръжоци, организира събрания, на които говори за социалната неправда и борбата на работническата класа. През 1921-1923 година той осъществява партийната връзка на Букурещ с Кюстенджа и с. Шабла. През 1924 година влиза във връзка със съветското военно разузнаване. Румънската полиция е по неговите дири.

На 13 .VIII. 1924 г. Борис Калчев е зверски убит край село Шабла на брега на Черно море.

САУЛ АВЕРБУХ

Роден в гр. Толбухин на 7 юни 1913 г. в средата на заможно семейство. През 1934 г. завършва юридическия факултет в Букурещ. Като студент се движи в средата на прогресивни другари.

След 1940 г. започва работа в Силистра като адвокат.

През 1942 г. следствие прилагането на фашистките расистки закони правото му на адвокат се отнема. Той се отдава на черен труд, за да изхрани семейството си. Особено голяма дейност развива сред еврейските среди. Уважаван и почитан е от прогресивните и честни хора.

Заподозрян от полицията в антифашистка дейност, Саул Авербух е подложен на постоянни преследвания, гонения и тормоз.

На 25 януари 1944 г. е арестуван. След продължителни нечовешки инквизиции бива разстрелян в местността „Чаира" на р. Дунав край Силистра.

АНГЕЛ ТОМОВ

Роден на 20. II. 1922 г. в Силистра. Едва 10-годишен той заедно със семейството си напуска Силистра и се установява в София. Тук завършва с отличие средното си образование и се включва в редовете на РМС.

Към края на 1941 г. заминава да отбие редовната си военна служба в 6-ти пехотен полк — София. В казармата продължава членството си в младежката организация. След уволнението си Ангел продължава своята дейност. Неговата мечта е да стане партизанин, да даде и той своя дял в борбата против фашизма. Заедно с други членове на РМС и Партията тръгват към връх Мургаш, където е бил партизанският отряд „Чавдар". По пътя обаче полицията ги обсажда. На 18 април 1944 г. край село Белопанци, Софийско, Ангел Томов лада убит, пронизан от вражески куршум.

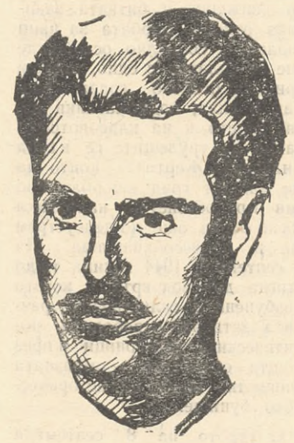

ЕЛЕФТЕР АРНАУДОВ

И той, както много други, споделя участта на емигрантите. Живее в Русе, в Търново, после в София. Интересите му към радиотехника го отвеждат в тригодишните курсове по тази специалност в Германия, но завръщайки се в България, въпреки добрата си подготовка трудно намира работа.

През 1941 година партията му възлага задача да организира група, която да сътрудничи на нелегалната Българска комунистическа партия и ръководи тайна радиостанция за установяване връзка със Съветския съюз. Елефтер приема и изпълнява отговорната задача.

Настъпва пролетта на 1943 г., когато става провал. Като ръководител на нелегалната група Елефтер Арнаудов е арестуван. На 24 юли 1943 г. Софийският полеви военен съд осъжда Арнаудов на смърт чрез разстрелване.

МАРИН РАЙЧЕВ — ПЕТРУШ

Познал несгодите на сирашкия живот и попаднал в средата на печатарски работници в Русе, а после в София, Марин Райчев отрано поема верния път на справедливостта.

Много добър организатор и масовик, той застава в челните редици на борбите на печатарските работници.

По време на съпротивата той събира средства, облекло и оръжие за партизаните и дейно участвува в бойните групи. През пролетта на 1944 година е включен в бойните редици на Трънския партизански отряд, където проявява голяма храброст и себеотрицание. Смело участвува в сраженията и твърдо понася всички несгоди.

На 9 май 1944 година, след голямо сражение при с. Горочевци, Трънско, бива ранен и след продължителни, непоносими страдания умира на 10 май 1944 година.

ЗАГИНАЛИ ЗА СВОБОДАТА НА ДРУГИ НАРОДИ

Интернационалните чувства на нашия народ са добре познати на много народи в света. Скромен принос за това имат и някои силистренци, които загиват за свободата на други народи. Имената на някои от тези смели народни синове са известни, а на други не.

АТАНАС ИВАНОВ, родом от Силистра, заедно със своя съгражданин В. М. Цанев, през 1919 година отива в Съветска Русия. Двамата се сражават заедно с червеноармейците по бойните полета в защита на младата социалистическа държава. На следващата година той загива, пронизан от вражеска картечница, край река Стир, северо-източно от град Киев, в околностите на град Конотоп. Умира със съзнанието, че е изпълнил достойно своя интернационален дълг.

АНГЕЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Роден е на 27 февруари 1915 година в град Силистра. Член на Българската комунистическа партия. В 1936 година участвува като интербригадист в Испанската гражданска война. Убит е от враговете на испанския народ в 1937 година. Отдава живота си, не навършил още 22 години.

ТОДОР БОНЕВ, родом от село Бабук, Силистренско. Бил е член на Окръжния комитет на Партията в Силистра. Участник в Гражданската война на Испания. Убит в концлагер в Германия през 1941 година.

В защита на Испанската република загива и силистренецът Минчо Минчев. За свободата на испанския народ се сражава и интербригадистът Никола Енчев Великов (Керенски) от село Попина, Силистренско. Убит е на Арагонския фронт през пролетта на 1937 година.

ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

превзели крепостта, византийските армии се оттеглят, а Ивайло събира народните сили, гняв и ом раза и ги громи по проходите на гордия Хемус.

1388 година. След поражението, което е понесъл през 1387 година в битката при Плочник от обединените сили на сръбския княз Лазар и босненския крал Твърдко, султан Мурад I решил да накаже несигурния си васал — българския цар Иван Шишман. В знак на покорство и сигурност той поискал крепостта Дръстър и българският владетел му я отстъпва. Мурад се вбива като клин между феодалните български държавици на Иван Шишман и на Иванко — владетеля на Добруджа (от това време Стохълмието започва да се нарича Добруджа).

1391 — 1393 година. Дръстър е отново владение на Иван Шишман.

Краят на XIV, началото на XV век. Отоманската империя се разтърсва от междуособици. Възползуван от случая, влашкият воевода Мирча Стари заема Дръстър. Наново Турция възстановява властта си над града през 1413 години на. Градът вече се нарича Силистра — промяна на българското Дръстър и византийското Дристрия. Започва продължилото четири и половина века тъмно отоманско иго.

1418 — 1420 година. В Добруджа и Силистра избухва голямото антифеодално въстание на М. Бедредин, в чиито армии са се били против султана много българи.

1594 — 1595 година. Трансилванският княз Сигизмунд Батори заедно с други християнски князе преминават замръзналия Дунав, нападат и разграбват няколко града, владение на Турция, между които и Силистра. Над 60 хиляди българи напущат родните си огнища и се прехвърлят във Влашко.

1636 година. През Силистра минава полският дворянин Освиецим като член на свитата на кралския пратеник на Полша Георги Красински, пътуваща за Цариград. Освиецим оставя описание на града.

1652 година. Силистра е посетен от турския пътешественик Евлия Челеби. Челеби описва града с голямата му чаршия от 800 дюкяна, десетки джамии, богатство то на занаятчийски изделия, храни и кожи, голямата търговия, която развива колонията на дубровнишките търговци, и т. н. Евлия Челеби и други турски автори от това време наричат Силистра „Дар Газиян" — град на победите, защитна стена на вярата.

В описанията на Освиецим, Евлия Челеби и Хаджи Калфа (все от същото време) се говори за Силистра като за голям, но кален, недотам благоустроен град с дървени къщи, изключая 11-те дворци на пашите и някои по-богати дюкяни, които били покрити с керемиди.

1678 година. Умира затворен в Силистренската крепост големият дубровнишки дипломат Никола Бона, след неуспешни преговори с турците.

1773 година. Силистренската крепост е обсадена от руските войски под командуването на фелдмаршал П. А. Румянцев. Цяла Северна Добруджа и крепостите Добрич и Нови Пазар са овладени. А. В. Суворов с мало-

(Продължава на 5 стр.)

СИЛИСТРА — В МИНАЛОТО И СЕГА

На мястото на бившия ресторант „Златна Добруджа" сега е модерният жилищен блок „Кристал"

Силистра

– ДНЕС И УТРЕ

Интервю с първия секретар на ГК на БКП в Силистра др. Станчо НИКОЛОВ

ВЪПРОС: Др. Николов, Силистра е град, на който предстои още много в неговото развитие. Как вие виждате това развитие от базата на това, което имаме днес?

ОТГОВОР: Юбилейната 1969 година е двоен светъл празник за трудещите се от нашия крайдунавски красавец — Силистра, защото ведно с честването на четвъртвековния юбилей на свободата ние, силистренци, честваме и 1 800 години от обявяването на древния Дуросторум за самоуправляващ се град.

Кой от нас не знае какво бе нашият град до Девети септември 1944 година? Едва ли имаше друг по-изостанал от нашия край, тънещ в мизерия и нищета. За тези 25 победни години под топлите грижи на Партията духът на обновлението обхвана и Силистра.

За кратък исторически период Силистра се превърна в модерен град със съвременна архитектура, нов социалистически град, който по нищо не отстъпва на развитите в икономическо и културно отношение градове в страната.

Грандиозни са нашите постижения в областта на икономиката. Сега извисяват снага 26 промишлени предприятия с 11 962 работника. През настоящата година те ще предадат на народното стопанство продукция за 103 милиона лева, а заедно с обещанията на трудещите се—105 милиона лева, като изнесат продукция за 31 996 хиляди валутни лева.

В гр. Силистра извисиха снага нови модерни предприятия като ЗММ, завод „Оргтехника“, ДИП „Липа“, завод „Хром“, МЗ „Стомана“, промкомбинат „Камъшит“ и др.

Пътешествениците от миналото столетие, които са се възхищавали от омайния залез на града, биха се почудили, биха ахнали от възторг, ако можеха да видят постигнатото за четвърт век.

Нашето „днес“ е бодро и оптимистично, още по-обнадеждаващо е обаче нашето утре. Под ръководството на ЦК и ОК на БКП пред нашия град се чертаят нови, светли перспективи по пътя на икономическото, културно и духовно развитие. Днес Силистра е по-хубава от вчера, а утре ще бъде много по-хубава и прекрасна от днес.

ВЪПРОС: Кои са основните линии, по които се работи за осъществяване на тази програма?

ОТГОВОР: Наред с постигнатите успехи ние смятаме, че в нашата работа съществуват много проблеми за разрешаване. Една от насоките за тяхното решаване е усъвършенстване структурата на икономиката, с преимущество но развитие на отраслите на машиностроенето и електронноизчислителната техника. Наред с това по-голямо внимание Градският комитет на БКП с помощта на Окръжния комитет отделя за развитието на традиционните, свързани с характера на нашия край, отрасли на леката и хранително-вкусова промишленост.

Друг сериозен за града проблем е ускоряването на жилищното строителство. Набелязани са ефикасни мерки за механизация на строително-монтажните работи, с доставянето на инсталациите за панелно-повдигащи се плочи, които имат капацитет 250 апартаменти годишно, без да се отказваме изцяло от монолитното строителство.

Другата линия на развитие са въпросите, свързани с подобряване обслужването и усъвършенстването на комунално-битовите услуги на населението.

ВЪПРОС: Какви са най-близките перспективни срокове?

ОТГОВОР: Перспективите по развитие на нашия град са много обнадеждаващи. На първо място стои въпросът за разширяване още през следващата година на завод „Оргтехника“, за да достигне годишна продукция 40-50 млн. лева. Предстои изнасянето на ДИП „Липа“ на самостоятелна площадка. През шестата петилетка ще се осъществи разширение на ЗММ, ДИП „Добруджа“ и др.

ВЪПРОС: Вашите пожелания към силистренци в деня на юбилейния празник?

ОТГОВОР: Успехите и постиженията, завоювани от силистренските трудещи се, са част от огромните завоевания, постигнати от нашия народ за тези 25 победни години. Когато правим равносметка на един изминал период и чертаем перспективите към нови върхове, не може да не изкажем нашата обич и признателност към великия Съветски съюз.

1 800 години изминават оттогава, когато римският император Марк Аврелий обявява древният Дуросторум в самоуправляващ се муниципий, но изминалите 25 години, през които господар на съдбините си бе освободеният народ, се равняват на тях по интензивност.

През юбилейните тържества от името на Бюрото на Градския комитет на БКП и от свое име пожелавам на трудещите се от града много здраве, лично щастие, масово и активно участие в юбилейните празници. Със своето участие ще докажем, че сме достойни наследници на всичко най-хубаво, което нашата богата история ни е дала.

Нека юбилейната 25 и 1 800-годишнина ни окрилят за още по-големи успехи по пътя на строителството на социализма и комунизма.

Нашите скъпи гости за юбилея посрещаме със сърдечното български „Добре дошли“. Желаем на всички гости и силистренци, млади и стари, приятно прекарване на тържествата.

Богат асортимент от разнооб разни и желани стоки предлагат щандовете в новия универсален магазин — Силистра.

Ще пребъдеш

Твоите дни приличат на сънища —
малко раждане е всяко утро
и зная, че е нужно мъничко,
за да прекрачиш в своето „утре“.

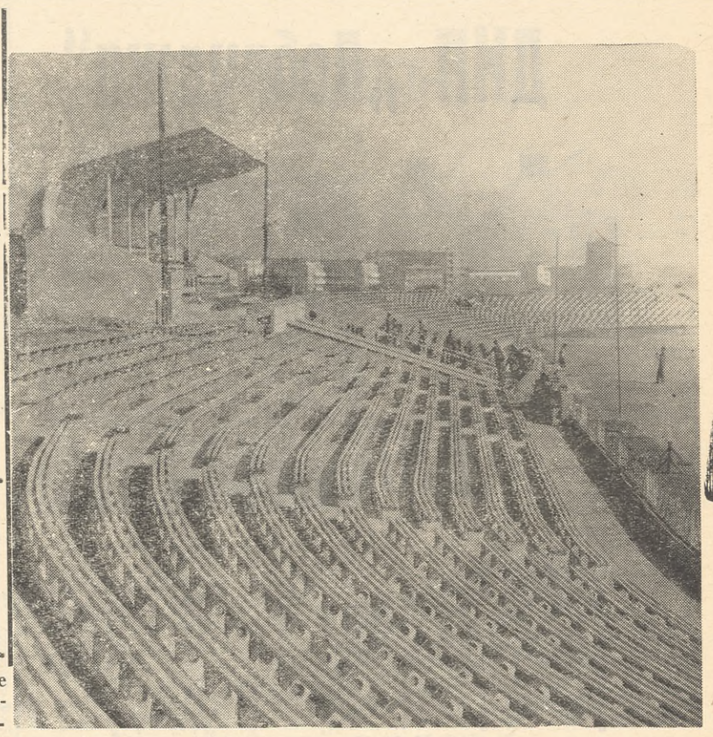
За да станеш легенда и истина,
усмивка или вик на дете,
сребърна капка роса пречистена
или просто сърце.

Зная, ще надживееш годините,
много хубава, много добра,
и по трудни пътища минала
ще вървиш в своя ден през света.

Омъдряла, млада и вечна
ще пътуваш към своето бъдеще
и през хълмовете на далечното
ще пребъдеш!

Валентин ЧЕРНЕВ

настояще

Новият стадион — едно прекрасно кътче за активен отдих на спортисти и на любители на спорта в Силистра.

Градът ни ще бъде още по-хубав

Последните няколко години горят за един рязък подем на благоустройствените мероприятия в нашия град. От изостанал, с тесни улици и стари сгради, градът се промени и придоби облика на нов социалистически — с широки булеварди, големи зелени площи и внушителни постройки.

Извършеното в това отношение е много, но още колко проблемни въпроси стоят за бъдещото разхубавяване и благоустрояване, за разцвета на града? Само през тази година бяха завършени и предадени на гражданите 6 големи жилищни блока, в които се настаниха около 250 семейства. Влязоха в експлоатация битов комбинат, хлебозавод, универсален магазин и детски ясли. До края на месеца ще бъде готов за настаняване и жилищният блок „Детелина 3“.

През следващата година ще бъдат пуснати в експлоатация 8 жилищни блока, в които ще се настанят повече от 400 семейства. Ще започне строежът на ново основно училище, детски ясли и детска градина. Вече започна изграждането на жилищния комплекс „Римска гробница“, в който само за няколко години ще се издигнат редица 8 и 9-етажни жилищни сгради с магазини.

В близките години предстои строежът на градска поликлиника, представителен хотел с 200 легла, дом на техниката, дом на младежта, киносалон с две зали за 1 200 зрители и други. Извършват се проучвателни работи за построяването на голям дървообработителен завод за преработка на дървен материал, изпращан от Коми. Предстоящо е построяването на ново пристанище, ж. п. гара и автогара.

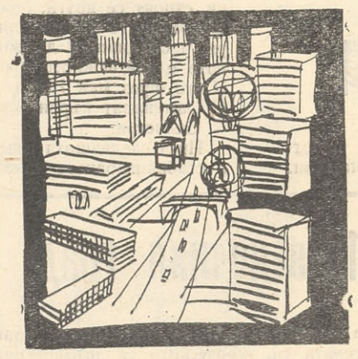
До настоящата година в чертите на града има създадени 426 декара зелени площи, или около 10 квадратни метра на жител с перспектива към 1980 година тя да достигне 17, норматив за градове над 25 000 жители. Извънградската зелена площ, определена за трудещите се, включваща лесопарковете, „Крепостта“ и „Ореховата горичка“, възлиза на около 1 500 декара и в близките години ще нарасне на 2 500. През следващата година предстои частично благоустрояване на лесопарка „Ореховата горичка“ съгласно приетия проект с хубави обществени вили, ресторант, езеро и други.

Редица са още мероприятията по благоустрояването на нашия град, които се провеждат и предстои да се проведат през следващите години. Това ще стане с прякото участие и помощта на всеки гражданин, то ще се постигне в близките години. Град Силистра ще се превърне действително в град-градина.

Стефан СТОЕВ,
зам. председател на ГНС

НА ДЕВЕТНАДЕСЕТ ВЕКА

Само след един век. Стремителното развитие на човешкото знание не ни позволява да отиваме много по-далеч. Защото една мечта днес колкото и далечна да ни изглежда,

може утре да се превърне в действителност и нашите определения за нея да станат смешни и малки. И ние няма да се срамуваме. Само гордостта ни ще бъде безпределно голяма.

Нашият обичан град! В него живеят хиляди хора с различни занимания, професии, интереси. Техният поглед напред има десетки и стотици специфични особености. Нека се опитаме да отгатнем една малка част от тях в следващите няколко реда.

Как вижда Силистра през 2069 година ИНТЕЛЕКТУАЛЕЦЪТ:

—Перспективата е изключително богата. Многото, което и сега се прави за издигането на духовния и културен уровен на населението, ни дава право да изкажем мисли, които в бъдеще непременно ще са една реалност. Виждам Силистра огромен благоустроен град. На неговата територия работят десетки центрове за музика, театър, литература, изобразително изкуство. Специални преподаватели в тях са излишни. Библиотеки с милиони томове дават представа за миналото. Специални запаметяващи устройства ни информират за последните постижения в интересуващите ни области. Основната грижа на хората е творчеството във всички области на живота. Не говорим за образование, говорим за знание, без което е невъзможно да се живее. Неоспоримо защо в миналото и това са приемали като задължение. Постиженията на световното изкуство достигат до нас с дни. Средствата за информации работят с точност до минута. Бюлетините с еженевни новини се доставят по домовете със специални пневматични инсталации. Жаждата за усъвършенстване е като необходимостта от хляб и вода. Величието на таланта се мери от всички. Манията за слава е отдавна изчезнала. Полезното за съвременниците и бъдещите поколения — това е вечният стремеж на човешкия ум. Разцвет и постоянна

неудовлетвореност от постигнатото.

...ИНЖЕНЕРЪТ:

— Пълна автоматизация на производството. Работниците— това са диспечерите в командните пунктове. Атомът и слънцето отдавна са заменили остарялата електрическа енергия. Само два работни дни през седмицата. Удобни аеротаксита кръжат в слънчевото небе. Отдавна е остаряло мнението, че човекът ще стане роб на техниката. Вижте го! Той сам се научи да управлява до съвършенство своето щастие. А Силистра? Едва се долавя тупежът на подземните заводи.

Климатични инсталации поддържат въздуха винаги свеж. Разперените криле на радари те пазят поръчки от целия Балкански полуостров. Към всички краища на страната и Европа летят скоростни безшумни влакове. Нощем в небето увисват четирите изкуствени слънца. Почиваме на Ривиерата, ходим на излет до полюсите, провеждаме екскурзии до Луната. И въобще може ли да се събере едно бъдеще само в една единствена мечта...

...УЧЕНИКЪТ:

— Силистра безспорно е град на бъдещето. Моите връстници след един век ще имат щастието да го видят. Учебният процес е разделен на два периода-четене и получаване на професия. Специални ленти ни дават готови знания. Но това не значи мързелуване, а само печелене на време. Функциите на човешкия мозък са изучени всестранно, отдавна се дават предварителни прогнози за областите, в които всеки от нас ще бъде най-полезен на обществото. Сегашните наши училища стоят в музеите на бъдещите институти. Земята експортира учени за населените нови планети. Част от тях са от нашия град. Усъвършенстването на полученото знание е върховен дълг на всеки гражданин. Напредът на човешкия ум е неподо

бран.

Енчо ЕНЧЕВ

Силистра — в миналото и сега

Две снимки с разлика във времето само десет години. Коментарът е съвсем излишен, фотообективът ясно е отразил настъпилата промяна.

През вековете

с други дейци от лявото крило на ВДРО са арестувани, съдени и хвърлени в затвора в Русе.

В Силистра и окръга се изгражда организация на работническо-селския блок, намиращ се под ръководството на Партията.

Септември 1925 година. На конференция във Виена се изгражда Добруджанската революционна организация (ДРО). Димитър Дончев — Доктора веднага поставя четата си в услуга на ДРО. Започват да се изграждат комитети и организации на новата революционна организация, поставила си за задача да се бори за свободата на Добруджа, използувайки всички възможни средства, включително и въстанието.

1926 година. Дочо Михайлов излиза от затвора и веднага се поставя в услуга на ДРО. Обикаля Добруджа и с авторитета и името си буди народното съзнание, организира революционни комитети.

26 август 1926 година. Дочо Михайлов и трима негови четници са убити от българската полиция и четници на ВДРО край село Дживел (Никола Козлево), Шуменско. Добруджа дава най-скъпата си жертва и горчиво я оплаква.

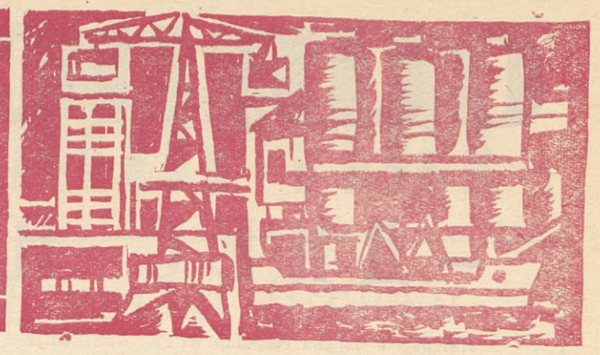
12 септември 1931 година. След жестоки инквизиции в Букурещ и Силистра е убит от румънската полиция край село Войново Димитър Дончев — Доктора. Народът на Добруджа оплаква своя свидетел.

1924-1932 година. Усилено приложение на „Закона за организи

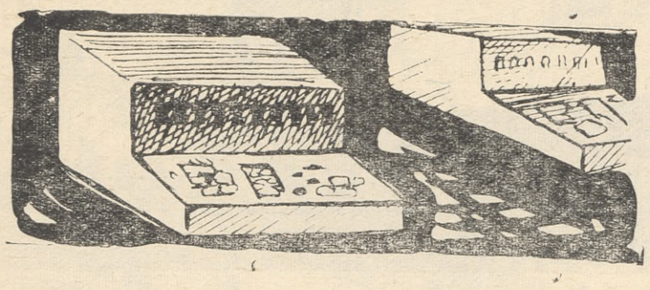
(Продължава на 10 стр.)

бъдеще

НОВАТА СЛАВАНА СИЛИСТРА

Завод „Оргтехника“

Едва ли има по-убедително доказателство за невиждания ръст на силистренската промишленост от този завод. Това е заводът, който с право наричаме младостта и гордостта на нашата промишленост и с право се гордеем с неговото производство, защото то се търси от десетки страни, и това търсене все повече се разширява.

Сега, когато са изминали само няколко години от създаването му, един бегъл поглед назад, в първите дни на началото, едно проследяване на неговата кратка промишлена биография, ще ни позволи да видим сложността на едно трудно, но щастливо начало...

На първи януари 1964 година с 918 разпореждане на Министерския съвет в сградите на бившето военно училище се създава предприятие за канцеларско обзавеждане и метални изделия. В същата година се слага и началото на размножителната техника и спирто-копировални машини. Това е така да се каже пробна година — произвеждат се стилажи, метални шкафове, картотеки, автомати за таксуване, усвоява се производството на спирто-копировалния апарат „А-2“, проучват се моделите и почти се усвояват на „А-4“. Колективът през първата година е само от 57 човека и те дават годишна продукция за 170 000 лева.

През следващата — 1965 година, се засилва и затвърдява онова, което е постигнато през първата. Производството се засилва решително, успоредно с това се усвоява една широка гама от организационно-технически метални изделия, разширява се и производството на спирто-копировалните апарати. Трудовият колектив вече наброява около двеста човека и за втората година от създаването на завода те дават продукция за около 770 000 лева.

1966 година е годината, която донася най-много радост не само на колектива на завода, но и на всички силистренци — наред с чувствителното разширяване на производството на канцеларска метална мебел се слага началото на електронно-изчислителната техника и се произвеждат първите 50 броя „Елка-21“. Годишната продукция вече е надхвърлила един милион — 1 254 000 лева.

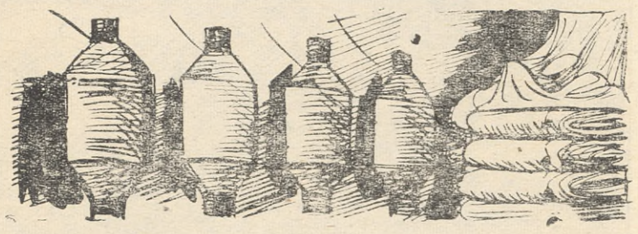
Четвъртата година е годината на прелома в цялата дейност на завода. Наред с номенклатурата за организационна мебел и спирто-копировалните апарати се дава силен тласък на едно солидно развитие на електронно-изчислителна техника. Помещенията се преустройват, постепенно се създава сигурна технологическа линия, преодоляват се редица трудности от всякакъв характер и 429 електронно-изчислителни машини поемат своя път към границите на други държави.

През 1968 година може вече да се говори за едно модернизиращо се с всеки изминат ден предприятие от нов, съвременен образец. Многобройният колектив, млад и жизнерадостен, усвоява тънкостите на сложното производство, укрепва и в края на годината 5 004 елки тръгват към световните пазари. Обемът на промишлената продукция междувременно е нараснал на десет милиона и половина.

Сега, през изтичащата вече юбилейна 1969 година, ще се произведат 12 000 електронни калкулатори. Заедно с тях към държавите, в които се изнасят елките, заминават и хора, които да обучават в усвояването на различните манипулации. А никак не е малко това — Силистра обучава десетки страни как да боравят с електронно-изчислителните машини. Един поглед само върху темповете на нарастването на обема ще ни разкрие красноречиво един невиждан ръст—от два милиона на десет, от десет на 27, от 27 млн. на 40 през идущата 1970 година. Наистина завиден ръст — убедително доказателство за възможностите на завода, превърнал се в символ на неподозираните възможности на изостаналата някога Силистра.

ДИП „Добруджа“

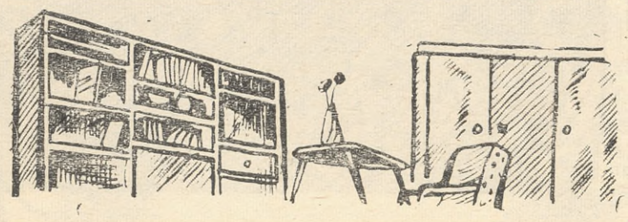
И най-дръзките мечти на първия собственик на „Добруджа“ Агоп Налбантян едва ли са могли да предвидят в какво ще се превърне старата текстилна работилничка. Не е необходимо да споменаваме за онези тъмни години на първобитно производство и на мъчителен, тежък труд. Началото, голямото начало на ДИП „Добруджа“, слага национализацията, която открива пътя на бързото й развитие.

Национализацията сварва петдесетина стана. Още същата година те се увеличават на 80, преминава се на две смени и се дават първите 300 000 метра плат. На следващата година една тъкачка започва да обслужва три стана, на по-следващата — четири, през 1953 година вече се преминава на двусменна работа. Но това са само първите трудни и радостни стъпки на съзидателното начало.

През 1959 година становете се увеличават на 126. Производството е било твърде сложно — произвеждало се е док, американ, от които 75 процента са били за износ. Две години по-късно на същите машини се дава продукция с една трета повече. Разширява се списъкът на страните, приемащи висококачествените платове на ДИП „Добруджа“. Станало носител вече на няколко високи отличия, предприятието продължава устремно победния си трудов път.

1964 година е преломна година в историята на ДИП „Добруджа“. В новите сгради вече се настаняват над 300 стана и обемът на общата промишлена продукция рязко се увеличава. През следващата година се преминава на трисменна работа и се използува пълният капацитет на машините. Стотици хиляди, стотици милиони метри се изработват от трудолюбивите жени. Обемът за тази година е почти осем милиона лева, но когато до края на 1969 година се построи разширението на тъкачния цех, в който ще бъдат монтирани още 168 автоматични стана, когато се построи и новият предачен цех, ДИП „Добруджа“ ще представлява модерен текстилен комбинат, чието производство ще възлиза на няколко десетки милиона лева. Производство, което ще бъде желано и търсено не само в България, но и в целия свят.

ДИП „Липа“

На 1938 г., днес няма и помен. На мястото на старите бараки днес се шири Дунавският парк, припкат весели дечурлига, а четиристотният колектив на ДИП „Липа“ се труди в нови помещения, в цехове със съвременно обзавеждане.

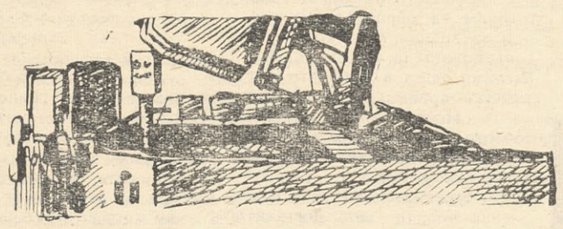
Три десетилетия — почетна възраст за едно предприятие! От дъска резница с примитивен циркуляр, банциг с бетонна конструкция, един двустранен шпонд, една рендосвачка и един газгенератор израства модерно мебелно предприятие. При национализацията на предприятието на 23. XII. 1947 г. двадесет и петте собственици на „Липа“ запазват името му. Оттук нататък за предприятието настъпва нова ера. През 1948 г. е приет първият обществен производствен план — 183 000 лева (по стария курс на лева). Купени са нови фрезмашини, банциг, два шлайфа и няколко циркуляра. През годините 1952-1955 за предприятието са построени нови сгради, в които се намира днес.

Изнизваха се годините. Променяха се условията. Нараставаха мощностите, изменяше се видът на продукцията, израстваха и хората. Единадесетте работници с над 15-годишен стаж в това предприятие много могат да ви разкажат. За такива като знатния бригадир Димитър Трифонов, дългогодишния профсъюзен деец Петър Трифонов, Тодор Енчев, Петър Николов, Неази Ибрахимов, Велико Тодоров и др. предприятието стана втори роден дом. Днес движението за комунистически труд обхваща четиринадесетте производствени бригади. Единадесет от тях са вече удостоени с високото звание „Бригада за комунистически труд“. Колективът на предприятието неведнъж е бил носител на преходни червени знамена. На него му се падна и честта от 1 август 1968 година първи да премине на петдневна работна седмица.

Трупи отдавна тук не се бичат, не се коват и щайги, и бурета не се правят, но затова пък тече второ десетилетие, откакто първата разтегателна маса от ДИП „Липа“ пресече границите на родината. Сетне последваха следнея и библиотеки 15—А, 15—В, комплектът „Юност“, спалня „Роза“—за СССР; столове от модела „Юндола“ — за Канада, масички М—1, М—11 за Англия и Швеция...

Колективът се увеличи числено, израсна идейно, надхвърлени бяха многократно и цифровите показатели на мощностите и обема на продукцията. През м. г. при план 2 435 000 лв. колективът произведе продукция за 2 706 000 лв., а производителността на труда изпълни с над 116 на сто. Авансът, с който се движи колективът, е надпланова продукция за 40 000 лв. И това се дължи на огромния ентусиазъм на целия колектив. От 400 души, заети в производствено-промишлената сфера на предприятието — 300 са поели лични обещания в чест на 1 800-годишнината на Силистра и 100-годишнината от рождението на Вл. Ил. Ленин.

ЗММ

На първи март 1965 година четирима инженери и трима работници положиха началото на завода за металорежещи машини. Всъщност това беше едно символично начало, защото заводът нямаше помещения, нямаше работници, нямаше машини. А когато пристигнали първите машини от Карловския тракторен завод, те ги сложили в тогавашните цехове на промкомбинат „Камъшит“. И все пак, въпреки трудностите и несгодите, през първата година са произведени пет броя хидравлични ножовки.

Не зная дали тези пет ножовки или пък големият ентусиазъм на младия, създаващ се колектив, са вдъхнали доверие, но още през 1966 година е възложено да се усвоят нов модел хидравлични ножовки. Заедно с усвояването започва и постепенното „превземане“ на цеховете, които освобождавал „Камъшит“ — събарят се стени, строят се други, боядисват се и пр. Въобще през тези години работниците и инженерите са били освен машиностроители и зидари, и бояджии, и дърводелци, и какво ли не още. Но... производството е най-важното и най-голямото внимание е отделено на него. И ето, през май 1966 година за Германската демократична република заминават първите хидравлични ножовки, произведени от ЗММ — Силистра.

През следващата година са направени първите решителни крачки в стабилизирането на завода. Междувременно помещенията почти са пригодени за производството на металорежещи машини, започва усвояването и се усвоява нова лентоотрезна машина и към пазарите на ГДР, Чехословакия, ДР Виетнам, Куба тръгват вече стотици ножовки и лентоотрезни машини. Големите успехи на предприятието се постигат през 1968 година, когато повече от 65 на сто от продукцията е за износ, когато и лентоотрезните машини са напълно усвоени и се пристъпва вече към производството на прототипа „ОН-163“, когато се разработва автоматичен вариант на „ОН-164“ и пр.

Забележителни са темповете, с които расте не само обемът на общата промишлена продукция — 40 на сто, но и производителността на труда — 28 на сто ежегодно. От създаването на предприятието няма месец, в който да не е изпълнен планът, а в повечето месеци е преизпълняван. Оценката на машините, произведени в ЗММ, на световния пазар е „1“, което означава, че те са на средно световно техническо равнище. Това е едно задължаващо признание, а договорите, които се сключват за масово производство на ножовки и лентоотрезни машини, говорят за значителния авторитет на този завод на международния пазар.

През вековете

Безценният капитал на 18-вековния град

Градът, който помни римските нашествия и набезите на Аспарух, битките на Ивайло, атаките на Кутузов и Дибич Забалкански, който е скътал във вековната си история пламенните образи на Георги Мамарчев и на непостижимия в своето величие Васил Левски, сега, в наши дни, има един безценен капитал. Той не се изнася, с него не може да се търгува, защото той е неоценим, на него не му трябват венцехваления — те сами що не го променят! Този безценен капитал са хилядите обикновени труженици от заводи и учреждения, които преди всичко дават облика на своя любим град. И никой не го обича като тях — хилядите силистренци, зарязали ралото, плуга и дребното занаятчийство преди години и с прословутата си българска предприемчивост тръгнали да овладяват новите професии по заводи и предприятия.

Какво значение имат дори двестаетажните блокове, фантастичните комплекси и невижданите за ведения, когато в тях хората не могат да се чувствуват като у дома си, като собственици на съдбата си. Две десетилетия и половина силистренските труженици ден след ден създаваха своя град, своите заводи, своите кътове за отдих. Ден след ден те, хилядите безименни и трудолюбиви, все още полупогрdenани силистренци, влагаха ума и силата си, творческото си дръзновение и неизтощимата си енергия в преобразяването на многовековната Силистра. Две десетилетия и половина са незабележим отрязък от време за историята, но те завинаги остават свързани с най-трудните години на онова съзидателно начало, което начерта светлите пътища на бъдещето.

Неделима частица от изстрадалия героичен български народ, познали тиранията на наши и чужди господари, силистренските трудещи се смело и дръзновено участвуват в общия възход на Родината. Техните трудови успехи в чест на 25-годишния юбилей от раждането на свободата, в чест на 18-вековния юбилей от съществуването на Силистра, са категоричен израз на тяхното творческо участие в социалистическото изграждане на нашата татковина. Един поглед върху града веднага ще ни заговори за тези успехи. И колкото по-големи са те, толкова по-значително е делото на хилядите труженици от Силистра, свързали завинаги своето щастие и надежда, своята съдба със старинния град, станали неделима и неоценима част от него.

Н. ЗЛАТЕВ

Връзките на силистренската промишленост

Няколко основни белега характеризират промишленото производство на гр. Силистра. Общата промишлена продукция расте с бързи темпове, увеличава се броят на предприятията, нарастват мощностите, разнообразява се асортиментът. Само едно бегло сравнение с най-близкото ни минало, когато бившата ТПК „Стомана“ бе най-крупното предприятие на територията на града, убедително показва нашите успехи. Бивши занаятчии и търговски работници, земеделски стопани от околността, неопитни и неподготвени, с радост прегърнаха новата професия на промишлени работници. И сега, когато празнуваме двата юбилея — 25-та годишнина на социалистическата революция в България и 1 800-годишнината от признаването на Силистра за самоуправляващ се град, армията промишлени работници и специалисти с право може да се гордее със своите успехи. Силистра — някогашният град на дребните занаяти и търговията, градът на пшеницата и царевицата, все по-упорито и по-дръзко търси изява на пазарите на Европа, Средния Изток, Япония, САЩ — продава свои произведения, плод на съзидателните ръце на силистренци.

Качеството! — в случая то се оказа главното и решаващото. Заводът за организационна техника изпраща електронния калкулатор „Елка“ в Съветския съюз, Чехословакия и Румъния. „Елка“ победоносно шествува на пазарите на Франция и Англия и в близко време ще се появи в Белгия. Някои казват ,че българите не са „техническа нация“. Ето опровержението! Синовете и дъщерите на някогашните занаятчии и орачи, които продават „Елка“ на техничните французи и англичани, не са ли частица от тази „нетехнична“ нация? Те, същите, сега по-скромно, но утре твърдо и уверено ще се появят на международните пазари с огнеупорните каси, с копировалните машини, с изделията на „Оргмебел“ и „Оргметал“. Впрочем огнеупорни каси и сега се изнасят за СССР, а термокопировални апарати — в Полша.

Все още младият колектив на Завода за металорежещи машини вече има клиенти от четирите страни на земното кълбо. Хидравличната ножовка се оказа машина с високи технически качества и се отличава с добра изработка. Беше времето, когато тя се изпращаше само за ГДР — единствения ни купувач преди две-три години. Сега ножовката има нови направления, появи се на пазарите на Чехословакия, Полша, Демократична република Виетнам, Куба, Пакистан, Алжир, Либия, ОАР, Сирия и чак в Сингапур. Няма да е далеч денят, когато новите изделия на Завода за металорежещи машини — ленто отрезната машина, която вече е усвоена, и др., ще поемат дългия път за страните от Европа, Азия и Африка. Гаранция за това е ентусиазмът на трудовия колектив, стремежът му непрекъснато да увеличава производството, да усвоява нови машини и да произвежда все по-качествено.

ДИП „Липа“ има дългогодишни традиции. Основано преди малко повече от 20 години, то се смята за старо предприятие. За да се изяви на международния пазар, от колектива се изисква да осигури високо качество. Тук то е решаващо. Практичност, лекота на формите и изящество. Без тези качества всякакъв успех е невъзможен. Днес „Липа“ изнася спални „Роза“ и кабинет „Юност“ за Съветския съюз, масички и шкафчета за Англия и Швеция и пр.

Промкомбинат „Камъшит“ продава своите разнообразни и красиви изделия в 28 държави. Измежду тях са ГДР, СССР, ГФР, САЩ, Япония и пр. През миналата година на пазарите в СССР се появи и промкомбинат „Текстил“. Неговите ковьорчета и килими се радват на добър прием в Съветския съюз.

Дълъг е списъкът на изделията със силистренска марка, които намират добър прием на международния пазар. Хиляди тонове продукция изнасят Консервният комбинат на ДСП „Булгарплод“. ДСП „Сердика“. Държавното предприятие за зърнени храни, ДСП „Родопа“ и пр. и пр.

В навечерието на тържествата по случай 1 800-та годишнина от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, силистренци все по-твърдо и упорито укрепват производствената марка и получават международно признание на своя труд. Широките промишлени връзки на Силистра са съзидателно благодарение на трудолюбивите му граждани, на творческия им ум и желание все повече да се говори за този красив крайдунавски град.

Б. ТОДОРОВ

Силистра — в миналото и сега

Изглед от центъра на града през 1959 година. Сега на това място се издига красивата сграда на супермаркета, който задоволява голяма част от нуждите на гражданите.

През вековете

рание на Нова Добруджа“. Земята на селяните се отнема и Южна Добруджа се колонизира с куцовласи и румънци. Българското население живее под жесток терор.

1929-1932 година. Успешна борба на партийната организация и организацията на ДРО в Силистра за овладяване на БКО и използуването му за легална дейност.

Есента 1932 година. Ученическа стачка в българската частна гимназия, ръководена от Комсомола.

1933 година. Стачка на работниците от строящия се водопровод на Силистра.

1932-1935 година. Ежегодни стачки на работниците от керемидарската работилница на кооперация „Мотор“ в с. Бабук.

1935 година. Стачка на работниците от оризищата начело с Тодор Бонев. Стачниците са гонени с конна полиция.

1934 година. Излиза вестник „Светлина“, орган на Окръжния комитет на Партията в Силистра. Главен редактор Велико Великов. След десетия брой вестникът е спрян от полицията.

1936 година. Тодор Бонев и Никола Енчев — Керенски заминават за Испания и се включват в интернационалните бригади в гражданската война в защита на Испанската република.

Февруари 1936 година. Начало на големия Доростолски процес. Арестите срещу демократично настроени българи и участвуващи в революционната организация започват в Сребърна и обхващат целия окръг, повече от 2 000 души. Процесът се гледа през февруари 1937 година. 337-те подсъдими са единни и сплотени. Процесът се обръща против органи-зиралата го румънска власт. Това е тежка спечелена битка от окръжната партийна организация.

1937 година. Изгражда се синдикат на зидарите, който през 1939 година организира и ръководи стачката на работниците, строящи казармите.

(Продължава на 11 стр.)

Оживен център на периодичния печат

Непосредствено след Освобождението Силистра става център на добруджанския периодичен печат. От 1880 до 1912 година тук излизат „Телеграф“, „Време“, „Зора“, „Кавал“, „Свободна България“ (с притурка „Велий свят“), „Самозащита“, „Вила“, „Народно училище“, „Дели орман“, „Добруджа“, „Делиорманска трибуна“.

Много от тези вестници са независими от политическите организации в страната и защитават интересите на трудещите се. Вестник „Делиорманска трибуна“, бр. 7 от 1909 г. например пише: „Научаваме се, че напоследък мнозина земеделци от селата в околията се готвели за път към Америка. От с. Ветрен около 15 души щели да заминават тия дни. Емигрирането на нашите селяни, по дух твърде привързани към педята си земя, въпреки всичко продължава. Постоянните съобщения за лишенията, на които са подложени българите и изобщо всички емигранти в Америка, не плашат като че ли тия хора, тикани от несносната мизерия.“

През 1912 година в града ни започва да излиза местен независим вестник „Мизия“. На неговите страници намират място новини, стопански съвети, съдебни обяви и търговски реклами.

През време на окупацията на Южна Добруджа от чокойска Румъния българският периодичен печат в Силистра не замира. През 1927 година започва да излиза вестник „Нов глас“, седмичен независим политико-обществен вестник, по-късно преименуван „Наш глас“. В началото негов главен редактор бил Вл. Митиков, а от бр. 13 — Йордан К. Лефтеров. Вестникът изнасял факти из живота на добруджанци, подложени на жесток полицейски терор от румънските власти и безчинствуващите цинцари. Вестникът обаче ратува за организиране на българското население в самостоятелна политическа организация, в малцинствена (миноритарна) партия, без оглед на класовите му интереси.

От 1930 до 1937 година в нашия град се печата вестник „Правда“. Излизането му започва като частна инициатива, подета от група учители. Съобразявайки се с румънските закони, той изнася на показ беззаконията, които се вършат в Южна Добруджа, бори се за зачитане на българския език във всички училища и църкви в Добруджа.

Наред с този вестник през същия период излиза и „Пробуда“, орган на миноритарната българска буржоазия „за политика и обществени знания“. И действително „Пробуда“ е бил вестник за политика. Ето какво се изнася в броя от 17 април 1937 година по повод на големия Дорстолски процес: „Правителството (румънското — б. а.) със своята прибързана мярка създаде трибуна на комунистическите доктринери да проповядват открито, под защитата на войската и на съда, като има грижата да привлече около 1 000 слушатели, пред които се развиха обстойно принципите на истинското социалистическо движение... Следователно правителството заслужава да бъде поздравено за добрите резултати от взетите мерки.“

Наред с тези вестници през 1934 година в Силистра започва да се издава и чисто революционният, антифашистки, прогресивен вестник „Светлина“, защитник на интересите на добруджанската работническа класа. Обявен като независим, той бил фактически легален орган на Партията и на Добруджанската революционна организация. Той разяснявал политическото положение в Румъния, съседните страни и света от класови позиции и се борел за интересите на добруджанското трудово население. Негов главен редактор бил Велико Великов, член на Партията. Първият брой на вестника излиза на 1 август 1934 година. След десетия брой е спрян от румънските власти. През 1940 година излиза послетният му, единадесети юбилеен брой.

След присъединяването на Южна Добруджа към България, в града ни започва да се печати вестник „Подем“, орган на градската община и на общогражданския комитет, с ярко изразен реакционен и фашистки характер, сипещ хули и клевети върху всичко честно в Добруджа, срещу СССР и прогресивните сили в света, словославящ фашизма, фашистка България, хитлерова Германия. Последният му 191 бр. излиза на 8 септември 1944, когато властта е вече в ръцете на народа и силистренци тържествено посрещат Червената армия.

Наред с вестниците, издавани в Силистра в периода от Освобождението до 1913 година, тук излизат и списанията „Мисъл“, „Народно училище“, „Детинска почивка“, „Детска радост“, „Кавал“ и др.

Материалът е написан по данни от личния архив на

Богдан КРАЕВ

Кратка история на здравеопазването

Откъслечни сведения за здравното дело в град Силистра и района ни имаме от времето преди освобождението на България от турско робство. Д-р Д. Бичев* съобщава, че преди освобождението в Силистра е имало турска военна болница и аптека към нея. Съществувала е и друга аптека — за населението. (Военната болница се е намирала на мястото на паметника на Дочо Михайлов). Медицинска помощ са оказвали на населението единствено само билкари, ахтари, хекимини, по-известни от които били: Петър Саулев, Атанас Атанасов, Петър Хаджи Фотев и др.

В един лекарственик, открит в Силистра преди Освобождението, има дадени съвети за предпазване от различни болести и за лечението им.

Съществуват сведения, че медицински познания всред населението е разпространявал през периода 1870-1872 год. САВА ДОБРОПЛОДНИ, възрожденец, който бил учител в Силистра.

Санитарно-хигиенното състояние на българските селища по време на турското робство е било крайно лошо. Властите не полагали никакви грижи за здравето на „раята“. Селяните живеели често заедно с добитъка си в една-две стаи в къщи, направени от пръти и кал, със сламен покрив, със землен под. Все пак българките, с пословичната си любов към чистотата, са поддържали една елементарна хигиена на дома и дворовете.

Широко известно е колко безводна е била Добруджа по онова време, а и дълго след Освобождението. Във всяко село е имало по няколко дълбоки до 50-100 метра кладенци, които при ниския уровен на здравни навици у хората не били поддържани чисти и не рядко ставали източници на епидемии. Чумата, холерата и маларията са били истински бич за хората.

Известният пътешественик ФЕЛИКС КАНИЦ също съобщава за епидемии от чума и холера в Силистренския край. Самият той заболява и бил откаран в града с каруца в трескаво състояние.

След освобождението (град Силистра е освободен на 10 .II. 1878 год.) от турско робство в България първоначално се установява административно деление по руски образец. Силистренски окръг е влязъл в състава на Русенската губерния. По-късно, след 1883 год., Силистра станал окръжен център, в състава на който влезли Дуловска и Тервелска околии. В Силистра била основана (веднага след освобождаването й) второстепенна държавна болница с 50 легла.

Първата аптека в Силистра е открита още преди освобождението от турско робство от аптекаря ФЕРДИНАНД.

Извънредно голяма помощ на санитарното дело в Силистренски окръг в първите години след Освобождението оказал основоположникът на руската обществена хигиена проф. ЕРИСМАН. Под негово ръководство били проведени редица противоепидемични мероприятия, целещи прекратяване на върлуващите епидемии.

Сведенията, с които разполагаме за развитието на здравеопазването по време на румънската окупация на Южна Добруджа (до 1940 г.) са непълни. Здравното дело в Силистренски окръг по време на румънското владичество бележи един регрес.

След освобождението на Южна Добруджа здравеопазването в Силистренски окръг не променя своя характер. Борбата между все още неукрепналото обществено здравеопазване и частния сектор продължава да се разгаря до историческата победа на народа на 9 септември 1944 год., когато беше смъкната фашистката диктатура и установена народно демократичната власт в България. Заедно с небивалия разцвет в стопанското, икономическо и културно отношение всестранен възход отбелязва и нашето здравеопазване. Към околийския народен съвет се откри отдел „Народно здраве и социални грижи“ с функции на методичен ръководител на здравеопазването в Силистренска околия. В първите години след 9 септември неговият фонд се удвои, отделенията и кабинетите бяха снабдени с нова съвременна медицинска апаратура. Увеличи се неимоверно много висшият, средният и младши медицински персонал. Цялото наше здравеопазване беше реорганизирано по съветски образец.

По това време работят в обществения сектор уважаваните от всички лекари д-р Чакъров, д-р Огойски, д-р Янков, д-р Златаров, д-р Енчев, д-р Мижорков и други.

Легловият фонд се увеличи 10 пъти — окръжната болница достигна над 500 легла с медицински персонал от близо 600 човека, от които близо 100 души лекари.

Много превратности на съдбата познава нашият красив град Силистра в своята 18-вековна история. Но едва в наше време при социализма той наистина разцъфтя и в него вече живеят щастливо и богато трудови хора, за здравето на които се грижат добросъвестно стотици здравни работници.

Д-р В. Л. СТЕФАНОВ

Новата болница в Силистра

Здравната организация по това време е била приблизително в следния вид: окръжен лекар, управител на болницата в Силистра, карантинен лекар (съществувала специално карантинна служба в самостоятелно здание и 7 бараки — сегашния старчески дом — с парен дезинфектор и обслужващ персонал; тук са престоявали по 10 дни всички пристигащи по суша или параход

* Данните за здравеопазването в Силистренски окръг до 1912 г. са взети от статията на д-р Д. Бичев „Здр. дело в Сил. окръг в годините преди освобожд. и до 1912 г.“, отпечатана в сб. „Страници из История на медицината у нас“ — 1966 г.

Наши древни градове ПОЗДРАВЯВАТ

СОФИЯ

Радостни сме от името на милионна София и Столичния град ски народен съвет да поздравим жителите на град Силистра с 1 800-годишнината на града. В празничната за цялата страна юбилейна година Силистра отбелязва още едно радостно събитие в многовековното си съществуване. Историята на нашите два града е дълголетна, бурна, богата с дни на подем и епични борби за свобода.

Днес ние оглеждаме изминатия дълъг път, за да потвърдим още веднъж, че последният чет върт век, време нищожно за историята, за нас е равно на столетие.

За 25 години Силистра стана нов социалистически град. Събуди се и старата слава на Дръстър. Символично се сляха двата образа на древния и съвременния град в днешния нов облик на Силистра.

Хилядолетна София пожелава на своята сестра все така уверено да крачи напред по пътя, начертан от нашата Партия.

Председател на ИК на СГНС: арх. Георги СТОИЛОВ

НЕСЕБЪР

Нашият град-музей, който има трихилядолетна история и 93 археологически, архитектурни, етнографски и исторически паметници, ви поздравява с огромните достижения в областта на икономиката и културния живот.

И както река Дунав, край която е разположен вашият град, се влива в родното Черно море, край което се намира нашият любим Несебър, така и нашите чувства и братски поздрави нека се влеят в общия поток на привет ствията по случай тези паметни за ваните граждани дни.

Сърдечно ви поздравяваме и желаем по-нататъшен разцвет на Силистра, здраве, щастие и благополучие на неговите трудови хора и техните семейства!

Председател на ИК на ГНС: П. АПОСТОЛОВ

СТАРА ЗАГОРА

Поздравяваме жителите на древна Силистра с 1 800-годишнината на града и им пожелаваме нови, още по-големи и радващи успехи в цялостното икономическо и културно развитие по пътя на социализма и комунизма. Достоен приемник на старобългарския Дръстър, днес социалистическа Силистра с чест отдава своите творчески сили за все странното преуспяване и процъфтяване на нова България.

Стара Загора, връстница на антична Силистра, наследница на многовековна култура, с радост споделя големите социалистически завоевания на своята добруджанска посестрима и от все сърце й желае честити бъднини. Нека все така нашите два града, под ръководството на родната Комунистическа партия, изграждат неуморно своя, изпълнен с много красота и трудово величие, живот. Нека за честта и славата на България бъдем винаги сред най-първите в благородната битка за мир, социализъм и щастливо бъдеще.

Честит юбилей, силистренци!

Председател на ИК на ГНС: Христо НАНЕВ

ВИДИН

Братски поздрави, силистренци!

1 800-те години славно минало на Силистра е славен повод за най-сърдечни, най-топли поздрави на видинчани за своите побратими — силистренци, жители на вековния град.

Видин, твърдината на българския дух в Северозападна България, се гордее не само със своите успехи. Ние сме горди и с вашите постижения, силистренци, чувствуваме ги като свои, общи. Защото нас ни свързва не само древната славянска река Дунав, нас ни свързва единството в идеите и целите, които реализираме под ръководството на славната Българска комунистическа партия.

Горди с героичното минало, вдъхновени от славното настояще, нека силистренци превърнат в светлото бъдеще своя град в цъфтяща градина, в истински бисер на северовъзточния край на нашата социалистическа Родина!

Председател на ИК на ГНС: инж. Георги БИЛЯРСКИ

ТУТРАКАН

Градски общински народен съвет — Тутракан от свое име и от името на цялото гражданство от района на съвета поздравява всички трудещи се от град Силистра по случай 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, като им пожелава здраве, лично щастие в живота и още по-големи успехи за разкрасяването на добруджанския ни край под ръководството на славната ни Българска комунистическа партия.

Трудещите се от Тутракан желаят още дълги хилядолетия възход на Силистра и се радват на постиженията на потомците на ония древни дръстърци, отстоявали с гърдите си свободата на тая благодатна земя.

Честит празник, Силистра!

Честит празник, силистренци!

Председател на ИК на ГНС: Спас БОЕВСКИ

През вековете

Митанов — учител, изграждат работническо дружество и откриват клуб на името на наскоро починалия в Женева български студент социалист Слави Балабанов. Започва системна марксическа пропаганда. Дружеството изпраща делегати на партийните конгреси.

1896 година. В Силистра вече се говори за партийна група като поделение на БРСП.

В село Бабук роден Дочо Михайлов.

В село Добромир (Северна Добруджа, Румъния) роден Димитър Дончев — Доктора.

1897 година. Стачка на 40 работника от различни работилници.

1902 година. Основано Общо работническо дружество.

1903 година. Партийната организация се разделя на тесни и широки социалисти във връзка с разцеплението на Партията.

Организира се сарашко-табашки синдикат.

1904 година. Част от групата на широките социалисти се присъединява към групата на тесните социалисти.

1906 година. Основана учителска социалдемократическа група като поделение на Учителския социалдемократически съюз. Членове — 11. Секретар — Петър Сврaков.

1910 година. Стачки на работниците от печатницата на П. Иванов, кожарските работници и металоработниците.

1911 година. Стачка на обущарските работници от работилница та на Христо Илиев.

1902-1912 година. В Силистра се откриват котларска фабрика и мелница. Започва работа и мелницата на Хараламби Джамджиев в Кулфарата.

1912 година. Започва Балканската война. Партийните членове са мобилизирани и изпратени на фронта.

16 юни 1913 година. Започва Междусъюзническата война. Румъния се намесва във войната.

28 юни 1913 година. Румъния окупирва Южна Добруджа. Засято е семето на враждата между България и Румъния.

Южна Добруджа се залива от вълната на емиграцията.

Мъжката гимназия от Силистра се премества в Свищов, а девическата в Русе. В мъжката гимназия се учат момчета от Силистра и окръга. В гимназията дейно работят марксически кръжоци. В такъв кръжок на гимназията се учи и възпитава и Дочо Михайлов.

Април 1914 година. Румънският буржоазно-чокойски парламент гласува изключителния „Закон за организиране на Нова Добруджа“, с който се узаконява разпущането на демократичните организации на българското население и се решава да се отнеме земята на онези, които нямат документи за собственост, и една трета — на имащите документи.

Започва Първата световна вой

(Продължава на 8 стр.)

в миналото и сега

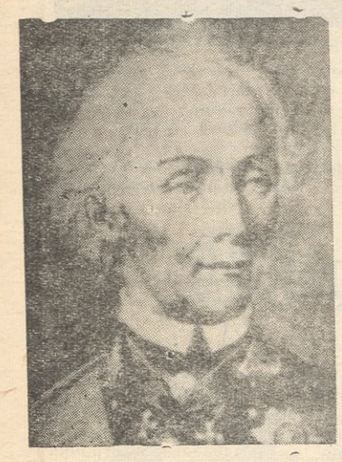

А ето как изглежда пейзажът около старата липа. Сградата на партийния дом дава модерен, съвременен облик на центъра.

Ехо от дълголетната история

В театъра на бойните действия

Подтикната от френската дипломация, в 1768 год. Турция обявява война на Русия. В 1772 г. руските войски на Балканския фронт под командуването на талантливия пълководец П. А. Румянцев достигат р. Дунав. През зимата на 1772/73 г. се водят неуспешни ходове за мир. Фелдмаршал Румянцев получава заповед да започне настъпление по целия фронт на десния бряг на Ду

нава. Турците, убедени от предишните кампании, че е невъзможно да устоят на русите в открито поле, се ограничават с отбраната на своите многобройни крепости, най-важните от които — Силистра и Русе — се защищават от силни гарнизони. Армията на великия везир, разположена в Шумен, е предназначена за резерв на гарнизоните на дунавските крепости. На 10 май 1773 г. ген. Суворов без съгласието на главното командуване предприема десант през Дунава при Тутракан. В същото време войските на ген. Вайсман постигнали големи успехи в кампанията при Карасу. Тези успехи дали основание на главнокомандуващия фелдмаршал Румянцев да прехърли главните сили на армията на десния бряг на реката, 30 версти източно от Силистра. Съединените сили на ген. Вайсман, Ступишин и Потьомкин разбили турските войски, които заемали укрепен лагер на 5 версти източно от Силистра, и ги изтласкали чак под стените на крепостта. Руските войски се разположили в околностите на Силистра. На 8 юни рано сутринта започнала атаката на Силистренската крепост. Войските на двете страни се сражавали с променлив успех, но турците били принудени да отстъпят заетите от тях укрепления и да се оттеглят в крепостта. По думите на фелдмаршал Румянцев, в боя под Силистра русите преодолявали и невъзможното. Не желаейки да води продължителна и изтощителна обсадна война, главнокомандуващият решил да се откаже от превземането на Силистра и се оттеглил към Дунава. В ново бляскаво сражение на 17 юни ген. Суворов извоювал победа за русите. Настъплението на русите този път било прикривано от батарея от 6 оръдия, разположена в устието на р. Арджеш. На 22 юни до укрепения лагер на турците между село Буюк Кайнарджа (Светослав) и с. Кючук Кайнарджа (Кайнарджа) се състояло тежко сражение, в което загинал ген. Вайсман. Целта на сражението, — да се спре настъплението на големи турски части, бързащи от Шумен към Силистра — е била постигната. Успехът на руските войски улеснил значително безпрепятственото им оттегляне на левия бряг на р. Дунав...

Тази война завършва със сключването на мирен договор, известен под името Кючуккайнарджански мир. По силата на този договор Русия получила значителни териториални придобивки. Но неговото значение за историята на балканските народи се преценява в друг смисъл. За пръв път в историята на Отоманската империя чужда държава получила официално привилегията да покровителствува християнските народи, включени в състава на империята.

* * *

През 1828 г. избухва нова руско-турска война. Силистра става предмет на военните действия на руските войски едва в края на м. юли 1828 г. На 9 юли ген. Рот започва настъпление към Силистра. Авангардът заел позиция на възвишенията около града, а останалата войска се разположила в полето, на пушечен изстрел от крепостта. На 27 юли до Силистра се приближила и Дунавската флотилия, командувана от ген. Завадовский, която осъществявала обсадни операции. Укрепленията, построени от ген. Рот, представлявали една верига от открити траншеи, разположени на 2 000 крачки от крепостта. В края на м. септември войската на ген. Рот е сменена с корпуса на ген. Щербатов. В края на м. октомври руските войски се оттеглят от крепостта, без да постигнат сериозни успехи.

Новият план на руския генерален щаб предвиждал военните действия през 1929 г. да започнат с обсадата на Силистренската крепост. Главнокомандуващ руските войски бил И. И. Дибич. Цялата зима на 1828-1829 г. инженер генерал-майор Шилдер работил над проекта за обсадата на Силистра. За успеха на обсадата било нужно да се построи надежден проход (брод) през Дунава близо до крепостта. Най-удобно било мястото между десния бряг и Каларашъ. На 3 април мостът бил готов. На 29 април ген. Шилдер заел острова, лежащ срещу крепостта, и устроил батареи на левия бряг на Дунава срещу самата Силистра. На 5 май войските, предназначени за обсадата на Силистра, под командуването на ген. Дибич, се приближили до с. Алмалий, където били разделени на три колони. В 9 часа сутринта, отблъсквайки турските войски, заемащи укрепленията, построени в 1828 г. от ген. Рот, русите обсадили Силистра. Цялата войска, съсредоточена под Силистра, се състояла от 29 батальона пехота, 76 оръдия, 9 ескадрона кавалерия, 5 казашки полка и един пионерски батальон. Но нови подкрепления, докарани на 12 май, увеличили числеността на руските войски под Силистра до 37-40 хиляди човека. На 17 май русите подложили Силистренската крепост на артилерийска стрелба, вследствие на което крепостната стена била на няколко места пробита. Най-голямо значение в действията под Силистра имали земленните работи и миите. „Силистра — пише един съвременник — беше победена преди всичко с лопата и мина". Положението на обсадените в крепостта турски войски ставало все по-тежко. На 18 юни турците изпратили пълномощници, които изразили желанието на коменданта да започнат преговори за предаване на крепостта. Още същия ден бил подписан актът за капитулация на крепостта. В обсадата на Силистренската крепост участвувал отряд български доброволци под командуването на капитан Георги Мамарчев. Капитулацията на Силистренската крепост била сериозен успех за русите.

Докладвайки на императора за победата при Силистра, ген. Дибич писал: „Това велико завоевание ще ни обезпечи втора операционна линия и добра база на Дунав".

Лев Толстой пише и си спомня...

Десетилетията, прекарани от Лев Толстой в Ясна поляна, са създали представа за великия писател като „яснополянски мъдрец", който едва ли някога е излизал извън пределите на своето имение. А всъщност животът му е бил толкова бурен и разнообразен, че рядко някой от читателите му е видял толкова, колкото е видял той. Два пъти е пътешествувал из Западна Европа, случило му се да бъде и на Балканите.

Посещението на Толстой в България е свързано със службата му в руската армия, когато през 1854 година е пред стените на Силистра. По това време Толстой има достатъчно голям жизнен опит, натрупан в резултат на дълги търсения на дейност, която да го удовлетворява нравствено. В Дунавската армия Толстой пристигнал, когато встъпил в двадесет и шестата си година, и престоял по-малко от една година. Това е много към срок в сравнение с целия 82-годишен живот на писателя. Толстой обаче считал този период за много важен и дори за част от събитията смятал да пише повест, което не се осъществило.

Край Дунава Толстой за пръв път се срещнал с представителите на много местни народности, взели участие в освобождаването на родните си земи от турско иго: гърци, власи, молдавци, черногорци, сърби, българи... **„Тамошният народ прилича на руския, на добрия руски народ"** — одобрително говорел Толстой след това.

Когато Толстой пристигнал в лагера на руските войски, обсадили Силистра, се правели приготовления за последния решителен щурм на крепостта. Толстой бил ординарец на генерал Сержпутовски, командуващ артилерията. Обикновено сутрин и вечер той бил свободен от задължения и прекарвал това време, наблюдавайки престрелката. В писмо до Т. А. Ергелска от 5 юли Толстой пише: **„Странно удоволствие е да се гледа как хората се убиват един друг. А между другото аз вечер и сутрин наблюдавах това**

от своята талига по цели часове. И това правех не само аз. Зрели щето беше действително великолепно, особено нощем".

Освен опасностите, които са просто неизбежни на война, много ординарци били подхвърляни и на съвършено излишни опасности — от излишна и безразсъдна храброст или заради „шегите" на фронтовите офицери, които не се обичали много с щабните офицери. Толстой разказвал по-късно за една от тези „шеги", която е могла да му струва живота. Това се случило в близката до турските позиции батарея, където той пристигнал, за да предаде заповед на началника на батареята. **„Командирът на тази батарея Шубе** — разказва Толстой, — **като ме видя, реши: ето го младото графче, сега ще го дресирам. И ме поведе по цялата линия под изстрелите и нарочно убийствено бавно. Този изпит аз издържах външно добре, но с много неприятни усещания".**

В навечерието на щурма целият генерален щаб начело с княз Горчаков се намирал в траншеите, обсъждайки последните подробности. Толстой също бил тук с щаба на генерал Сержпутовски и бил запознат с плана на операцията до последните подробности. **„Планът беше така хубаво съставен** — пише той по-късно — **и всичко в него беше така предвидено, че никой не се съмняваше в успеха".**

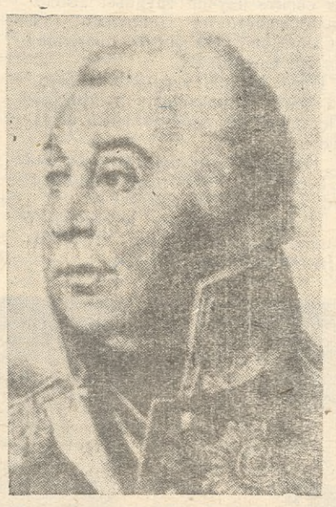
На 8 юли през целия ден се провеждала артилерийска подготовка. Срещу Силистра стреляли повече от 500 оръдия. Огънят продължил и през нощта. **„Ние всички бяхме там** — пише Толстой на брат си Николай Николаевич на 5 юли — **и, както винаги в навечерието на сражения, си давахме вид, че за утрешния ден ние не мислим повече, отколкото за всеки друг. Но аз съм уверен, че в действителност на всеки сърцето малко се свиваше (даже не малко, а много) при мисълта за щурма. Към сутринта, с приближаването на момента за действие, страхът отслабна, а към три часа, когато се очакваше ракетата като сигнал за атака, аз бях в такова хубаво настроение, че ако пристигнеше известие, че щурмът няма да се състои, много щях да се огорча".**

Именно така и станало: щурмът не се състоял. В Петербург се получил ултиматум от Австрия, в който тя, осигурила си поддръжката на Прусия, изисквала изтеглянето на руските войски от Дунавските княжества. Царят наредил да се снеме обсадата на Силистра, ако до получаването на писмото не била превзета или не може да се определи кога ще бъде превзета. Съобщавайки на брат си Николай за снемането на обсадата, Толстой пише: **„Мога да кажа, без да се плаша, че ще сгреша, че това известие се прие от всички — войници, офицери, генерали — като истинско нещастие, още повече, че беше известно от шпиони, които много често идваха при нас в Силистра и с които на мен ми се удаде да разговарям, че след превземането на крепостта (б. р. — става въпрос за Меджиди табия), а в това никой не се съмняваше, Силистра не ще може да се удържи повече от два-три дни".**

На 12 юли прехвърлили мостове през Дунава и започнало изтеглянето на обоза. По моста заедно с обоза вървели и каруците на решилите се да емигрират българи, които турците не успели да изгонят в своя тил. Достатъчно било **„да се каже на българите** — пише Толстой, — **че желаещите могат да преминат с нашата армия Дунава и да станат руски поданици, целият край щеше да се вдигне с жените, децата, конете и да се придвижи към моста".**

Повече от шест хиляди семейства решили да напуснат волния си живот край брега на Дунава, който ги е хранил, оставили прекрасно подредените си къщи, разкошните поля, пълните с дивеч гори, богатите лозя и градини, за да се установят в далечни непознати места, за които знаели само едно: там няма турско иго. Толстой яздел на кон и наблюдавал пътуващия лагер на българите. Тези хора той запомнил за цял живот. През 1907 година той казал на българина Христо Досев, който го посетил в Ясна поляна: **„А вашия народ... едни високи, свежи, красиви хора. Никога не ще ги забравя. И до днес аз не съм срещал такива хора".**

Кутузов и българската „Земска войска"

През 1806 година започнала третата Руско-турска война. Още в началото ѝ големи маси от разбунтувани въоръжени селяни и арнаути — преселници от Македония — се стекли към руската Молдавска армия, чиито главнокомандуващи се сменяли почти всяка година Първият от тях — генерал Михелсон, сформирал от доброволците християнски команди със свои командири. Такава команда бил Първи волонтирски конен полк начело с поручик Та нас Недялков.

През 1808 година главнокомандуващ бил Прозоровски. Генерал Кутузов бил на служба при него и предложил смел план: да се мине Дунава при Тутракан и на още две места, а българите и еге рите да заемат бързо Балкана. Прозоровски не се съгласил и отстранил Кутузов от армията.

През 1809 година главнокомандуващ станал ген. Багратион. На 10 октомври той разбил при Татарица двадесетхилядната армия на силистренския гарнизон, а през 1810 година организирал четири български бойни полкове, наречени Българска земска войска, със свой герб и печат. През пролетта на същата година царят сменил Багратион с граф Каменски, който превзел Силистра, Тутракан и други крепости по Дунава, но разпуснал български те полкове под предлог, че няма ли дисциплина.

През 1811 година главнокомандуващ станал фелдмаршал Кутузов. Той наредил на генерал Турчанинов да запише всички български доброволци в „българска команда... съгласно техния живот и традиции. И да си изберат началници със звание по-тяхно желание". Разделил ги на стотни, зачислил ги на храна и заплата, въоръжил ги с турско трофейно оръжие.

Тези български бойци много помагали руската армия през 1811 година.

Когато на 22 юни и през септември и октомври Кутузов разгромил турската армия при Русе и я довел до катастрофа, в района на Силистра българската земска войска и казаците водели разузнавателни действия. На 10 октомври генерал Гампер с незначителен отряд прогонил турския гарнизон от Тутракан, а на 11 октомври през нощта донският полковник Луковкин минал Дунава под Силистра с два батальона пехота и два ескадрона конници. В същото време над Силистра минала команда от 138 българи. Те нападнали внезапно пешите турски постове и ги унищожили. По височините се появила кавалерията, а по брега — руската пехота. В Силистренската крепост настанала паника. Българите, посрещнати с викове и огън, бързо се приближили към Тутраканската порта Чаир капия и я превзели. Пръв на крепостта се изкачил българинът Христо. Сражението траяло два часа и половина. Част от турската войска побегнала през Шуменската порта Стамбул капия, а останалите се скрили между хълмовете. С тях бил и самият паша Иликлиоглу. Този ден в десет часа Силистра била превзета за втори път през тази война. И отново изоставена.

През януари 1812 година един отряд минал по замръзналия Дунав при Силистра да тревожи турците. Кутузов бързал да сключи мир, защото Наполеон се готвел за поход срещу Москва. Мирът бил сключен в Букурещ на 16 май 1812 година. Фелдмаршал Кутузов веднага оттеглил войските си от Дунава. Заедно с русите заминали да се бият срещу Наполеон и българските команди от „Земска войска", предшественик на Българското опълчение от 1877 година.

Б. СВЕЩАРОВ

Силистра — в миналото и сега

Една снимка, направена преди десет години. Сградата на джамията доминира над останалите постройки.

А ето същият изглед, сниман преди десетина дни. От ниските и мрачни дюкяни не е останало и следа. Големите административни сгради и жилищни блокове красят централната улица.

ИЗ ЗАПИСКИТЕ НА Ю. И. ВЕНЕЛИН

Многогодишното турско робство се оказало гибелно за живота на българския народ във всяко отношение. То не само унищожило политическата му независимост и културен развой, но прекъснало почти напълно връзките му с други народи и на първо място с русите, с които връзките датират още от X век. Все пак робството не е могло да прекъсне напълно нито културната, нито книжовната връзка между двата народа.

Растящото политическо влияние и проникване на русите през 17-18 век е от важно значение за балканските народи. То дава отражение върху разни страни от културния живот на българите. Започва движение за помощ на братята-славяни, които живеят на юг, угнетявани от турския феодализъм. Засилва се интересът към тяхната култура и бит. От особено голямо значение за опознаването на България и в частност на нейните археологически богатства е била Руско-турската война през 1828-1829 година. Тогава много места от Европейска Турция (Варна, Шумен, Одрин и др.) са били временно освободени от русите. Те насочват своето внимание към старините на Балканския полуостров и по-специално към тези в България. **В писмо от 9 август 1829 година**

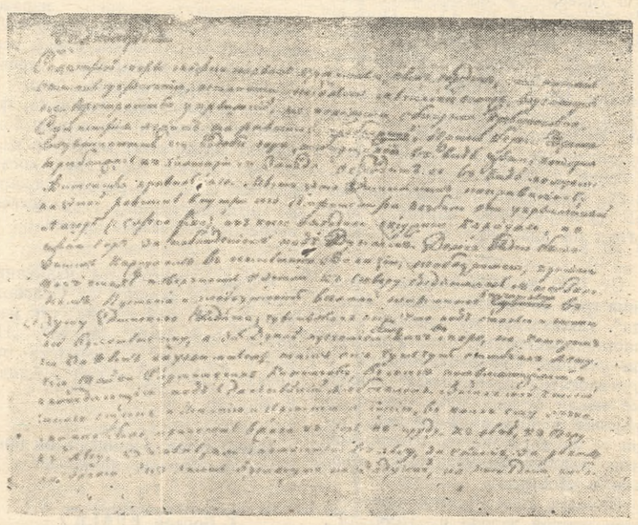

на хофмаршала К. А. Наришкин се съобщава, че императорът одобрява предложението на главнокомандуващия на армията да се възползуват от присъствието на руските войски на Балканите, за да се съберат археологически и други паметници. За тази цел са били изпратени и специални лица.

През 1830-1831 година Императорската руска академия изпраща в България Ю. И. Венелин, за да събере писмени исторически и филологически паметници. В „Путевые записки" на Ю. И. Венелин се дават сведения за много старини. Той посещава Варна, Търново, Силистра и други градове. Ето какво пише той за Силистра.

„Силистра по-скоро може да се нарече крепост, отколкото град, премахнат ли се укрепленията, ще остане малко местенце ... Силистра лежи на крайбрежна равнина. На юг брегът се извисява подобно на планина, провлечена като верига, която, приближавайки се към Силистра от запад, я обгражда във вид на правилен полуамфитеатър. Това място се харесало на римляните; на тази равнина вътре в този амфитеатър те са разположили укрепен лагер, от който са излизали обходни караули по планинската верига, за да наблюдават над Дунава. Пред погледа им се откривала чак днешна Влахия; необозримата, равна камениста повърхност на земята на север се съединявала с небосклона. Пустотата и необозримостта са вселявали неприятно впечатление в душата на римския войник".

Книгите, които по-късно написва големият украински учен, допринасят много за събуждането на патриотичното чувство на нашия народ.

ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

Лятото на 1916 година. България вече година воюва на Южния фронт на страната на Тройния съюз. Румъния се подготвя да влезе във войната на страната на Антантата. Започва масово откарване на жители на селата, попадащи в района на крепостите Силистра, Тутракан и Добрич. От Силистра е откаран в Молдова Коста Стоев. От Южна Добруджа се измъкват добитък, храна, машини.

1 септември 1916 година. Започва войната между България и Румъния. Твърде скоро цяла Добруджа е в български ръце. Партийната организация се възстановява.

1917 година. Никнат в цяла Добруджа комитети на „Народното движение за присъединяване на цяла Добруджа към България". През декември се провежда първият конгрес на движението в град Бабадаг.

Протест на жените против войната.

Гимназията се завръща от Свищов — Ловеч. Изгражда се младежка социалдемократическа група, ръководена от партийната организация.

Дочо Михайлов е мобилизиран и изпратен на Македонския фронт.

Септември 1918 година. България разгромена на фронта. Втора национална катастрофа. Южна Добруджа е окупирана от английски части.

7 ноември 1918 година. Под ръководството на току-що завърналия се от фронта Дочо Михайлов се организира демонстрация от младежи пред дома на българския околийски управител с искане Добруджа да не се дава на Румъния, политиката на България да се ориентира към Съветска Русия. Демонстрацията подкрепя идеите и лозунгите на Великата октомврийска социалистическа революция. Дочо Михайлов се проявява като прекрасен организатор и голям трибун.

Есента на 1918 и началото на 1919 година. Завръщат се румънските администрация, полиция и армия. Над Добруджа ляга тежък терор.

Дочо Михайлов, Коста Стоев, завърнал се от заточение в Молдова, Димитър Върбанов и други възстановяват партийната организация, разтурила се с идването на окупационните войски и румънската администрация.

В Добруджа започва да се шири бандитизмът.

Дочо Михайлов емигрира в България, подгонен от румънските власти.

1920 година. Парламентарни избори в Румъния. Коста Стоев е избран от населението на Силистра и окръга за народен представител. От трибуната на парламента той защитава правото на легална дейност на партийните организации в Добруджа, правото на българското население да се учи в български училища на български език, правото върху земята.

Васил Патронов, учител, изграждал Българското културно общество (БКО).

1922 година. В Силистра се изграждат работнически синдикати и се избира общ синдикален съвет.

1923 година. След обсъждане в Търговище (Ески Джумая) се създава от Дочо Михайлов, Върбан Петров и някои добруджански буржоазни дейци Вътрешна Добруджанска революционна организация (ВДРО).

1923-1924 година. Дочо Михайлов като пълномощник на ЦК на ВДРО организира комитети и организации на ВДРО в Силистра, окръга и Добруджа.

Димитър Дончев — Доктора ръководи чета на ВДРО в района на Силистра и Тервел.

1924 година. ВДРО преминава на фашистки позиции.

Румънската комунистическа партия и синдикатите са поставени вън от законите.

Януари 1925 година. Дочо Михайлов и Върбан Петров заедно

(Продължава на 9 стр.)

ЯКА КРЕПОСТ И ВЕЛИЧИЕ НА БЪЛГАРЩИНАТА

Силистра през античността

НА мястото на днешния цъфтящ български град Силистра в древността се издигало значителното римско селище, носещо древно-тракийското име Дуросторум. Като римско селище с цивилно население (муниципии) Дуросторум се споменава в писмените извори малко пред средата на II в. от нашата ера. По това време римските завоеватели давали вид, че тяхната власт била пуснала вече достатъчно яки корени и в североизточната окрайнина на древнотракийските земи. Още в началото на II век от н. е. римляните били успели да сложат ръка и над по-голямата част от днешните румънски (тогава дакогетски земи). Дуросторум имал още да играе и след това немалка роля в укрепителната система, създадена от римляните и по Долния Дунав.

Не случайно още по времето на дакийските войни бил устроен тук на постоянен лагер XI Клавдиев легион. Трябвало да изминат повече от три десетилетия, за да може към лагера на този легион да възникне лагерно село (канабе), термин, който на латински означава буквално „изба", „кръчма", „лавка" (за войниците естествено). Това било цивилното селище в зародиш, от което по времето на император Марк Аврелий (на престола от 161 г. от н. е.) възникнало значителното селище Дуросторум. Самият факт, че Дуросторум носи тракийско име, което се е запазило и в днешното, и в средновековното българско име на града, показва, че не само околното население е било тракийско, но че може би и на мястото на римския лагер или пък на мястото на муниципия е имало тракийско селище подобно име.

Сигурни следи от предримска култура в чертите на днешна Силистра още не са установени. Не могат да се установят със сигурност и размерите (обхватът) на селището от римско време. Ако се съди по дължината и масивността на късноантичните стени и други съоръжения на Дунава, би могло да се мисли, че още муниципият е имал доста широк фронт на Дунава. На този сектор край брега на Дунава ще трябва да се дирят пристанищните съоръжения на Дуросторум. Те са играели важна роля и в корабоплаването и търговията по Дунава, затова римляните създали тук и митническа станция с немалко значение. Както днес, така и в древността Дунав тук е малко по-тесен и затова тъкмо тук той е лесно прекосяван.

Въпреки своите укрепления Дуросторум не е могъл да устои на нападенията на нашествениците, чиито набези се занизали през първата половина на III в. от н. е. Изглежда обаче, че плодородието на тракийската земя твърде леко и бързо лекувало раните, нанесени на Дуросторум от вражите нашествия. Особено след административната реформа на Диоклетиан, значението на Дуросторум пораснало значително много, тъй като градът станал столица на новооснованата провинция Скития. Оттогава насетне датират и най-важните паметници на художественото и строително изкуство в града. Оттогава насетне и населението на Дуросторум излъчва от своята среда един от най-видните пълководци на късноримската империя — Аеций, както и някои изтъкнати представители на тогавашния духовен живот.

Когато нашите славянски и прабългарски предци се появили по тези места и се установили трайно тук, част от римското население на Дуросторум напуснало града и намерило убежище чак в Анкона, важният пристанищен град на Адриатическо море в Италия.

Проф. д-р Христо М. ДАНОВ
преподавател във Философско-историческия факултет на Софийския университет

Градът като административно средище през XV-XVIII век

Поради своето стратегическо местоположение Дръстър още преди завладяването на Търновското царство на Иван Шишман привлича вниманието на турците. При сключването на мирните договори с цар Иван Шишман те винаги поставяли като условие отстъпването на този град. Силистра окончателно бил предоставен на турците след втората обсада на Никопол, малко преди завладяването на Търново в 1393 г. Временното окупиране на града в края на XIV в. от влашкия княз Мирчо не е оказало никакво влияние в неговата съдба. Мирчо скоро бил прогонен от анадолските завоеватели отвъд Дунава и градът в продължение на близо пет столетия останал в техни ръце. По тази причина цялата история на Силистра и на неговата околност била тясно свързана със съдбата на останалата част на българските земи под турско владичество.

Непосредствено след завладяването на Силистра турците направили града център на санджак. Тази административна единица включвала обширни територии в Северна и Южна България. Каква площ е заемал Силистренският санджак, може да се види от турските архиви, където се съдържат най-разнообразни данни за миналото на Силистра и Силистренския санджак по време на османското владичество. В османо-турски регистър от 1490—1491 година са записани към санджака Силистра градовете: Силистра, Провадия, Мадара, Варна, Петрич (средновековна българска крепост в близост до с. Аврен, Варненски окръг), Шумен, Герилова (днес за това селище напомня планинската котловина Герлово), Ахиолу (Поморие), Русокастро, Карин овасъ (Карнобат), Мисиври (Несебър), Созопол, Агатополи (Ахтопол), Мидия и Ески хисар и Загра (Стара Загора).

В края на XV в. Силистренският санджак наброявал 11 071 къщи немюсюлмани, т. е. българи. Тъй като в предишни времена всяка българска челяд се е състояла от много членове, предимно деца, то населението на този санджак навярно ще да е надхвърлило 70-80 хиляди души при положение, че се приеме средно една челяд да се е състояла от 7-8 души. Две столетия по-късно, през 1668—1669 г., Силистренският санджак брои само 2 310 къщи немюсюлмани, което показва, че немюсюлманското, т. е. българското население е намаляло с повече от два пъти. Намаляването на българското население може да се обясни с насилствената асимилация, която системно са упражнявали османските завоеватели, както и поради изселвания, епидемии, избивания и пр.

През XV и XVI в. Силистра е център само на санджак и нахия. В началото на XVII в. обаче зачестилите нападения на запорожките казаци върху мохамеданското население по брега на р. Дунав, а също така и по черноморския бряг, принудили турците да създадат еялет с център гр. Силистра. Новата административна единица била наречена Узи еялет. Управителят на еялета, носещ титлата „паша", имал задача да пази мохамеданското население от казаците. Към еялета Силистра освен Силистренският санджак са се числили и санджаците в Бесарабия — Акерман, Бендер, Хотин, както и санджакът Узи с главен град Очаков, разположен при устието на р. Днепър.

В XIX в. гр. Русчук (Русе) израства като средище на Силистренския еялет, а след 1864 г. става седалище на Дунавския вилает (Туна вилаети). Големият в миналото гр. Силистра запазва административните си функции само като център на каза. Като казалийско средище го заварва и Освобождението.

Руси СТОЙКОВ,
научен сътрудник в Института за история при БАН

Културно и обществено-политическо развитие през Възраждането

Макар и да не е в редиците на онията селища, които олицетворяват по най-ярък начин националноосвободителните борби и културни постижения на българския народ през епохата на Възраждането — град Силистра живее и се развива през този период заедно, в непосредствена връзка с всички останали краища на страната и представлява неделимо звено от българските земи и българската народностна общност.

Не загубил значението си на важна военна крепост и през Възраждането, в Силистра се намирал значителен турски гарнизон, администрация и турско население. Това обстоятелство оказва своето отрицателно влияние за разгръщането на освободителните борби и културното развитие на местните българи. В това отношение трябва да се имат предвид и честите изселвания на местното българско население във Влашко и другаде поради бедствията, свързани с войните, насилията и несигурните условия, при които то живеело по време на турското иго.

И в Силистра, както и на други места, в началото на XIX в. било създадено килийно училище. Поврешителни стъпки българското учебно дело в града прави към средата на века. Те са свързани с дейността на родолюбиви български учители, като даскал Тодор (от Провадийско); Христаки Кулев, Пан. х. Добрев и др. За кратко време в Силистра бил и бележитият възрожденски учител и обществен деец Сава Филаретов. Укрепването на българското училище се извършвало в условията на непрекъснатата борба с гръцкото влияние и опитите на гръцкото духовенство да наложи гръцкото образование.

Учебното дело в Силистра получава нов тласък през 60-те години на миналия век. Особено място в неговия живот заемат по това време учители като Тодор Пеев — известен български революционер и просветен деятел, Янко Тодоров, Милан Кънчев, В. Икономов и др. През 70-те години по-известни учители в града са видният просветител и книжовник Сава Доброплодни, Димитър Енчев и т. н. Всички те дават свой принос за подема на новото българското образователно дело в Силистра.

Културната дейност в Силистра не се ограничавала само с дейността на училището. В града било основано също така читалище, изнасяли се театрални представления, чествувани са Кирил и Методий, получавали се много български книги и вестници и пр. Това спомагало за националната пробуда на българското население, за активното му включване в общонационалните борби и движения.

Съпричастието на силистренци към стремежите, които вълнували целия български народ по онова време, намерили ярък израз в дейното им участие в църковно-националните борби. През 60-те години на XIX век българите от Силистра се намирали в предните редици на решителната и успешна борба срещу гръцката духовна власт. През 1866 г. гръцкият владика Дионисий бил изгонен и българската община в Силистра се утвърдила като истински представител на населението.

Българите от Силистра не останали безучастни и към националноосвободителните движения. Силистра е свързана с епичната борба на доброволческия отряд на славния капитан Георги Мамарчев през 1828-1829 г. и с неговата дейност в следващите години. Силистренци участвували във волентирските отряди и по време на Кримската война подпомагали всячески руските войски. Те вземали участие и в по-късните движения и въоръжени борби против турското робство — в четите, в сръбско-турската война, в дружините на Българското опълчение. поддържали връзка с революционната емиграция. Като един от най-видните обществени дейци в града се проявява родолюбецът Гено Чолаков. С патриотичните дейци от Силистра били във връзка Васил Левски, Филип Тотю и други ръководни деятели на българското националноосвободително движение.

Николай ЖЕЧЕВ,
научен сътрудник в Института за история при БАН

В епохата на ранното Българско средновековие (VI-X в.)

В светлината на известните исторически данни трябва да се каже, че при заселването на славяните в Долна Мизия (към края на VI и началото на VII век) античният Дуросторум не е бил напълно загаснал град, че продължавал отчасти да съществува след периода на заселването и следователно избягнал е участта на пълното разорение и запустяване — участ, която сполетява по-голямата част от старите римски градове между Дунава и Стара планина. Изобщо може да се говори за известна приемственост на античния Дуросторум в средновековния български град Дръстър. В науката обаче все още не е напълно разрешен въпросът за степента и обсега на тази приемственост. Съдбата на античните градове в Балканския полуостров далеч не е била еднаква: имената на много от тях се запазили, макар и в славянизирана форма, но някои от тези градове получили в Средновековието само пространствена приемственост.

Като вземам предвид редица факти в сложната историческа обстановка на преходния период между късната античност и ранното Българско средновековие, когато именно е възникнала славянобългарската държава (681 г.) и се изградил средновековният Дръстър — разглеждам и изтъквам и известното в достигналия до нас богомилски летопис от XI век. Според този летопис Дръстър е бил създаден от българския владетел Аспарух. Това известие трябва да се разбира в смисъл, че старият град, който пострадал твърде много при нашествията на славяните и при завладяването на Мизия от туркобългарите, е бил към 680-681 година възобновен и укрепен от хан Аспарух. Самото средновековно понятие „град" (както е наречен Дръстър в посочения богомилски летопис), е твърде различно от днешното и изразява специфичното тогавашно комплексно градоустройство — наличие на две териториално разделени и обособени съставни части (крепост и подградие) — за което се дават и съответни пояснения.

По-нататък се спирам подробно на първостепенното стратегическо значение, което е имал средновековният Дръстър за отбраната на страната през периода на първата българска държава. В тази насока са взети пред вид важни исторически събития, като войната на Симеон с маджарите и ожесточените руско-византийски сражения, които се разразили пред стените на Дръстър през 971 г. Тези събития са проследени също така въз основа на наличния изворов материал. Разгледана е и ролята на града като културно и църковно средище през IX-X в. — резиденция на българския архиепископ, който по време на цар Симеон е бил провъзгласен за патриарх (918 г.)

Д-р Сташимир ЛИШЕВ,
старши научен сътрудник в Института за история при БАН

Съдбата на Силистра от XI до края на XIV век

След около едно десетилетие свободен живот и участие в борбата начело с цар Самуил срещу поробителя, Дръстърският край заедно с цяла Североизточна България повторно били завладени от византийците в 1 000 г. и близо два века останали под властта им. Населението в централната и „вътрешна" област на Първата българска държава не се примирявало с робската си участ. В съюз със заселилите се между тях тюркски племена — узи и печенези — българите се организирали за отпор срещу византийската власт. Начело на бунтовниците застанали Татуш, Селав, Саца, Хали и изпратеният през 1074 г. от Цариград стратег Нестор да ги усмирява, който впоследствие се присъединил към тях. Той също бил по произход славянин и вероятно българин.

В продължение на двадесетина години Византия изпращала армия след армия. Една от тях била водена от самия император Алекси Комнин, който не могла да се справи с въстаниците. Те били фактическите господари на земите между Дунава, Стара планина и морето. Дръстър бил столицата на тази българо-печенежко-узка „държавица". По време на византийското иго съдбата на земите по десния бряг на Дунава, от устието му до Тимок, е тясно свързана с този град и съсредоточена около него. Те образували една военно-административна област, наречена Подунавие (на гръцки език „Паристрион"). За седалище на стратега на тази област бил избран Дръстър като най-яка крепост.

През XI и XII в. градът запазил своето административно и военно значение и дори се въздигнал като главен град на цяла днешна Северна България и Добруджа. От този период до нас са достигнали две писмени известия за Дръстър като селище; прецената на византийската писателка Анна Комнина (от началото на XII в.), че той и „сега остава най-прочутият сред дунавските градове", и описанието на известния арабски учен-географ Мал—Идриси от 1153 г. като „град, чиито улици са широки, пазарите—многобройни, а богатствата — изобилни".

При въстанието на Асеневци и възстановяването на българската държава със столица В. Търново може да се предполага, че Дръстър е бил една от крепостите, които рано са отхвърлили игото и са се радвали на свободата още от нейната зора през 1185—1186 г. През Второто българско царство Дръстър вече загубил административното си и търговско значение, защото оживеният трафик и стокообменът се изместили от Дунава по Черноморието. Стратегическото му значение обаче ни най-малко не било накърнено.

Двете известия, с които разполагаме за Дръстър през XIII и XIV в., са свързани с най-големите военни напрежения на България и го окачествяват като най-първостепенна крепост. Първото е по повод едновременните нашествия на татарите и на византийците през 1278 г. След като отблъснал опасността от север, селският вожд и цар Ивайло се укрепил в Дръстър и принудил византийската армия безславно да се оттегли след тримесечна обсада. Второто е от съдбовното десетилетие преди падането на България под османско иго. При похода през 1388 г. в Североизточна България Мурад поискал от цар Иван Шишман да му предаде Дръстър. С това султанът целял да прекъсне връзката на Търновското царство с Добруджанското княжество.

Дръстър попада в ръцете на влашкия воевода Мирчо при твърде неясни обстоятелства: Историческата истина разкрива турският историк Ахмед Джевдет, като съобщава, че Мирчо действувал с 5-хилядна армия като съюзник на турците срещу Ив. Шишман и му отнел Дръстър. Изглежда Мирчо се е признал за васал на султана, за да запази престола си и Влашко.

Възползуван от османските междуособици или чрез един от претендиращите за престола синове на победения от монголците при Анкара в 1402 г. Баязид, Мирчо отново влязъл в Дръстър. Обаче в 1413 г. една турска армия сложила край на повторния опит на влашкия воевода да владее Дръстър и го заставила отново да се признае за васал. Временната влашка окупация на Силистра траяла общо 8 или 9 години (1389—1391 г. и 1407—1413 г.) От 1413 г. българската твърдина Дръстър остава под властта на османските султани и съдбата му е тясно свързана с участта на поробеното Отечество.

Петър КОЛЕДАРОВ,
научен сътрудник в Института за история при БАН

Освобождението на Южна Добруджа през 1940 година

Уреждането на добруджанския въпрос по мирен път през 1940 година представлява исторически акт с огромно значение за балканските народи, въвлечани от векове в кръвопролитни братоубийствени войни. Главно поради това неговото изясняване има огромно значение. Добруджанският въпрос като предмет на международните отношения възниква след Руско-турската война през 1877-1878 година. Според постановлението на Санстефанския мирен договор от 3. III. 1878 г. Северна Добруджа е предадена на Румъния. Този акт е санкциониран и от Берлинския договор от юли 1878 г.

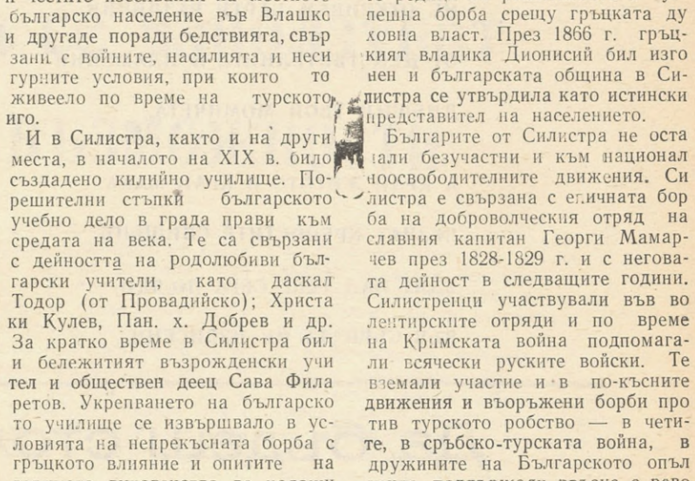
Отношенията между двете страни се изострят, когато през 1918 г. чокойска Румъния заграбва и Южна Добруджа. Враждебните отношения стават постоянен спътник на българо-румънските контакти, след като Ньойският договор от 1919 г. лиши за дълго време България от нейните исконни добруджански земи и след като между двете световни войни румънската държава неотклонно следваше политиката на денационализация на Добруджа.

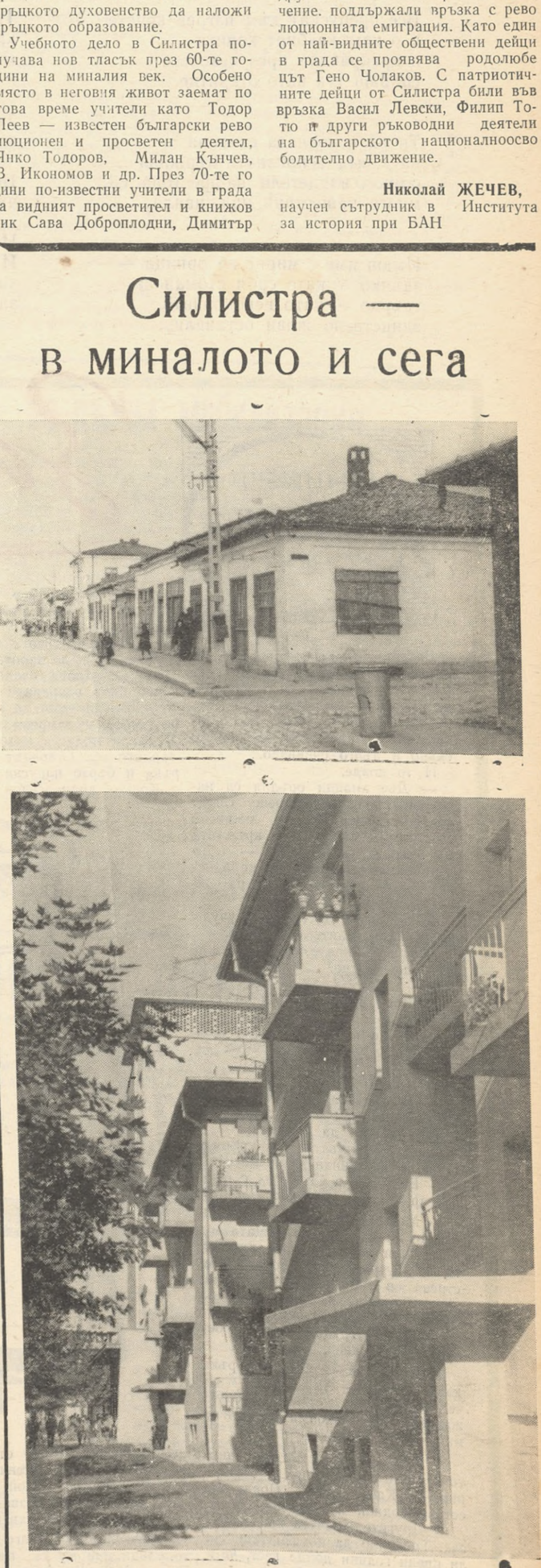
След започването на Втората световна война през 1939 г. добруджанският въпрос отново се превръща в тема № 1 в българо-румънските и балкански отношения. Едва през лятото на 1940 г. обстановката на Балканите се променя в полза на България. Румъния отстъпва от своите предишни позиции. С помощта на всички велики сили Румъния била принудена да започне преговори.

На 7 септември 1940 година в Крайова българското и румънското правителство сключват специална спогодба, според която Южна Добруджа, включително и гр. Силистра, били върнати към пределите на българското отечество. Срещу това правителството на Богдан Филов се съгласило да прибере близо 60 хиляди българи от Северна Добруджа. Решаването на въпроса за Южна Добруджа поправило една несправедливост, наложена от великите, доминиращи сили в Европейския континент и създало условия за нормализиране на българо-румънските отношения. Много активна подкрепа в тази насока България получава от страна на съветската дипломация.

Николай ГЕНЧЕВ,
асистент във Философско-историческия факултет на Софийския университет

Силистра — в миналото и сега

Бившата улица „Тутраканска". Едва ли може да се направи сравнение между ниските и мрачни дюкянчета и просторните жилищни блокове и магазини в протежение на цялата улица.

ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

Есента на 1938 година. Убит край с. Брадвари Иордан Димов, секретар на окръжния комитет на Комсомола.

1 септември 1939 година. Начало на Втората световна война. Границите между държавите, установени от Версайлската система, се рушат. Пропадат и цели държави.

7 септември 1940 година. Подписана Крайовската спогодба между България и Румъния, по силата на която Южна Добруджа се дава на България. Български войски навлизат в Силистра.

ДРО няма повече основа за съществуване и бива разпусната.

Изграден Български работнически съюз (БРС), в който партийната организация намира удобна форма за легална дейност.

Март 1942 година. Блокада на с. Бабук. Арестувани партийни членове. Арестите преминават в Силистра и 31 пехотен полк. В края на юли се гледа процесът. Издадени са две смъртни присъди. На 1 август 1942 година Иван Стайков е убит в изпълнение на смъртната му присъда.

Юли 1943 година. Арести в окръжната партийна организация. Процесът се гледа в края на септември. Дадени са две присъди на доживотен затвор и други помалки.

Есента на 1943, началото на 1944 година Арестувани са много партийни дейци и без съд и присъди голяма част от тях са изпратени в затворите и концентрационните лагери.

26 януари 1944 година. Западно от Силистра край Дунав убит Саул Авербух — евреин, демократ, антифашист.

Май 1944 година. Изграден окръжен комитет на Отечествения фронт.

7 септември 1944 година, 16 часа. Няколкостотин комунисти, работници, демократично настроени граждани, младежи чакат на границата пристигането на Червената армия и нейното настъпление на българска земя. И когато се задава съветски разезд от няколко войника и един офицер, се издигат червени знамена, портрети, лозунги, „Ура!"

От границата ентусиазираният митинг потегля в мощна манифестация през града и приел в редиците си още стотици и хиляди граждани, спира пред затвора. Площадът и съседните улици се люлеят под напора на народния гняв — народът иска да бъдат освободени политическите затворници. Отказът на властите разпалва омразата, мобилизира

(Продължава на 12 стр.)

ДУНАВСКИ ПЛАСОВЕ
страница за литература и изкуство

СИМЕОН МАНОЛОВ

СИЛИСТРА

СУТРИН БУДИШ СЕ, НАДЖИВЯЛА
И НАЙ-ПОЧЕТНИТЕ ВЕЛИЧИЯ.
ПЛОДОВИТИТЕ ТИ И ЯЛОВИ
ДНИ ПО ДУНАВА СА ИЗТИЧАЛИ...

АЗ СЕ ВРЪЩАМ КЪМ ТЯХ С ОСТАНКИТЕ
НА ИЗРОВЕНИТЕ КОЛЕСНИЦИ.
ТЪРСЯ ПРИЛИКА ВЪВ ОСАНКАТА
НА СЕНАТОРИ И ВОЙНИЦИ.

ВЪВ БОГИНИТЕ БЕЛОКАМЕННИ
НЕ ОТКРИВАМ ЧЕРТИ РАЗЛИЧНИ
ОТ ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ И ПЛАМЕННИ
ДНЕШНИ ТВОИ МОМИЧЕТА.

А КРАЙ ЖИТОТО И КРАЙ МАКА
ЧЕЗНАТ КРЕПОСТИТЕ СНИШЕНИ.
БДЯТ НАД ТЕБЕ СЕГА ПО-ЯКИ,
ВЪВ СЪРЦАТА НИ ИЗВИСЕНИ...

Летописите разказват...

Прочее заповядваме, щото епископът на Дристра да има в градовете на своята епархия и в другите градове около нея 40 клирици и 40 парици. Защото при царуването на Петър в България тая епархия е блестяла с архиепископско достойнство, а след това архиепископите й са се премествали от едно място на друго, единият в Триадица, другият във Воден и в Мъглен, и след това ние намерихме сегашния архиепископ в Охрид. Затова заповядваме самият Охрид да има архиепископ, а за Дристра да бъде ръкополаган архиепископ.

Из грамота на Василий II

Дамян светителствувал в Доростол, сега наричан Дристра. При него и България била почетена за автокефална. Той по заповед на император Роман Лакапин бил провъзгласен за патриарх от императорския съвет, а после бил свален от Иоан Цимисхий.

Из епархийски списъци

ЕДНА НЕОСТАРЯВАЩА ТЕМА

Богатият летопис на Силистра е един неоспорим документ, който доказва, че градът винаги е привличал вниманието на големи личности и творци, на пътеписци, писатели, художници. Едни се на сочват към него от интерес към богатите исторически събития, други търсят да открият неговата красота и облика му. Времето е пощадило много творби, но повече от сигурно е, че войните и разрухата са ни лишили от много и много ценни източници, които ос ветляват миналото на града.

Векове наред Силистра е била една неостаряваща и примамлива тема за художниците. В различните векове от осемнадесетве ковното й съществуване те са пресъздавали облика на града и са ни оставили наследство, което въз действува с документална сила.

Може би списъкът на художни ците трябва да започне с името на унгарския пътешественик Феликс Каниц. Освен богатите си и изключително ценни за нас пъте писи той ни е оставил и графич ни работи. Те разкриват средно вековния град, обогатяват предста вите ни за него. За Каниц Сили стра тогава е била повече от всич ко една силна крепост и като та кава той я пресъздава. Такъв е обликът на града и в добре запа зената турска монета с твърде го лям размер. Такава виждаме Си листра в друга графична работа от Средновековието, авторът на която не е известен: на преден план са крепостните й стени по крайбрежието на реката, а в дъл бочина се разкрива един голям за времето си град, разпростерял се непосредствено до хълмовете око ло него. Може би художникът е доловил един златен миг от исто рията на града, когато войните не са унищожили онова, което са създавали с десетилетия човешките ръце.

Днес с името на Силистра са свързани имената на много изтъкнати наши художници. Независимо дали са родени тук, или са живели известно време в града, те се връщат към него почти непрекъснато, за да създадат едни от най-хубавите си платна. Не става дума само за изтъкнатия наш творец, народният художник Атанас Михов. Не по-малко пейзажи на Силистра е посветил и заслужилият художник Иван Христов. Почти не минава година, когато той не е в Силистра. И всеки път в нея той открива нещо ново, което то досега не е доловил. Много са неговите работи, посветени на тази тема. Някои от тях са заели място в най-изтъкнатите галерии, други са откупени от силистренци.

Най-младото поколение художници, които сега живеят в града, свидетели на неговото изграждане и обновление като модерен център, зафиксираха на платната си моменти и от славната му история, и от настоящето му. Силистра и Никола Ковачев, и Йордан Маринов, и Георги Куртев рисуваха и рисуват много, като някои от картините им се нареждат между най-доброто, създадено от тях досега.

През юбилейната година тематичната изложба, посветена на Добруджа и Силистра, събра внимание на много художници от цялата страна. Уредената изложба с техни картини беше още едно потвърждение, че Силистра е тема, обичана и търсена.

С. ИВАНОВ

ГОРЕ: Репродукция от картината на Никола Ковачев „Битката за Силистра — 1829 година".

Стъпала на културния растеж

Тази година ОТП „Печатни произведения" празнува своя десетгодишен юбилей. Докато през 1958 година в града са съществували две книжарници, от които само в едната се е продавала художествена литература, днес седем книжарници посрещат с огромните си витрини посетителите. И вместо продадените през 1959 година книги за 39 000 лева, тази година се очаква продажба за 150 000 лева. Специализираните книжарници за наша и чужда литература, нещатните пласьори и книгоразпространители сред учениците, повишеният интерес към книгата — това са плодове на десетгодишния самоотвержен труд на културния фронт.

ПРЕЗ 1959 ГОДИНА вестник „Силистренска трибуна" е излизал в тираж 5 000 броя и в града ни са били разпространявани на абонати и с ръчна продажба общо 800 бр., докато днес тиражът се е удвоил и 2 000 силистренци го получават по домовете си или се снабдяват с него от павилионите на РЕП. През 1959 година в Силистра са получили общо 18 000 вестници и списания, докато десет години по-късно техният брой достига 56 000.

ПРЕЗ ТАЗИ ГОДИНА в Силистра работят 28 различни самодейни художествени колектива. Повечето от тях имат богата история и множество отличия, получени на наши и международни фестивали.

Силистра — в миналото и сега

Само преди десет години даже в центъра сградите бяха ниски и неугледни.

На това място днес се издига една от най-високите сгради.

Да бъдеш столица моя...

Все препускат към изгрев конете
и о камъка бият копита
и прекрачила през вековете
спираш тук като откритие.

Ти си исконната столица
на моята непризната държава
с много владетели на престола си,
много нашествия надживяла...

Имаш име с мирис на орница —
звънко — като сабя стоманена,
твърдо — като непокорните,
единствено живи останали...

Ти си била майка на скитници,
като остра стрела си свистяла,
горяла си, падала си в битките...
и все пак си оцеляла!

Ти си била разменна монета —
веднаж ли в робство са те
изпращали?
Била си старо имане, с което
чуждите грешки са плащани.

И те нося цяла в гърдите си.
И те пазя в студа и зноя,
за да имаш златно покритие,
за да бъдеш столица моя!

В. ДИМИТРОВ

НАШИЯТ ЮБИЛЕЕН КОНКУРС

Завръщане

Разказ от Йордан Петров

Вестта, че руските войски са опрели на нашата граница, се разнесе ненадейно из сгушилото се в дола като щъркелово гнездо добруджанско село. Беднякът заживя с надеждата за нещо скъпо и дълго очаквано...

И то дойде.

— Две хиляди оръдия са насочили гърлата си срещу Силистра. — разправяше оживено Драган Лесното, пред кръчмата на Митьо Сърбойчето. — До утре нашите царедворци не вдигнат ли байряк, от Силистра ни помен не ще остане.

— А гледай ти, сила! — учуди ха се насъбралите се селяни.

—Ами до нашите села тая хала дали ще стигне? — запита дядо Радой.

— Две хиляди оръдия са туй, дядо Радой, не е шега. В огън и пламък ще обърнат всичко. Ами щях да забравя най-важното. — Лесното потърка ръце.

— Казвай де!

— Тя е дълга и широка, ами да влезем в кръчмата, пък белким някой се сети да почерпи.

Селяните нахълтаха в кръчмата и се настаниха край масите.

— Видях се в Силистра с един другар. Ти го познаваш.

— Може и да го познавам. Малко ли са спали в къщата ми.

— Спря ме точно пред джамията на „Тутраканска". Поогледа се, стисна ми ръката и продума: „Много здраве на другарите от село. Утре рано сутринта нашите ще предадат града на русите без пушка да пукне".

— Не думай — повдигна ръка дядо Радой. — Ами говори се, че имало наши момчета, добруджанчета, на служба в руската армия, вярно ли е?

— Вярно е, дядо Радой, едното с очите си го видях. Офицерин. От Кайнарджа е. Преди десетина години избягало в Русия.

— Другите момчета кои ли ще са... Трябвало да поразпиташ. Нали преди години дойде вест, че и моят Стоянчо бил в Русия.

— Абе, питах. Ама още никой нищо не знае. До утре сутринта всичко ще стане ясно.

Старецът попримигна, опипа лицето си, въздъхна дълбоко и като че ли на себе си едва чуто продума:

— Може пък да е жив... Та затова рекох да запитам... — той млъкна, изгледа насъбралите се, които бяха отправили очи към него, отвори уста да каже нещо, но думите му замряха неизречени. Нещо се надигна и застана на гърлото му. Старецът махна с ръка и бързо напусна кръчмата.

Когато дядо Радой напусна

кръчмата, над селото отдавна се бе спуснала топла есенна нощ. По синьото небе някой сякаш с шепи пилееше ярки звезди. Село то постепенно притихваше.

Старецът скита дълго по пустите улици. Не му се прибираше. Пък и какво да прави сам между четирите стени. Откакто изчезна синът му, слънцето в неговия дом угасна завинаги. Отдавна той отписа Стоянчо от тефтера на живите. Останаха само мъките и скръбта по загубената рожба. Рано си отиде и стопанката му. Майчиното сърце жали и изгаря в мъката като недогоряла свещица...

Старецът вървеше бавно, а от мислите се раждаха спомени — тежки и нерадостни.

Беше също такава светла септемврийска нощ, когато откараха Стоянчо. Къде не ходи и кого не разпитва за него — нищо не се знаеше. Едни подмятаха, че са го претрепали жандармите по пътя за Силистра и дори овчарите чули нея вечер стрелба из полето. Други твърдяха, че гниел в занданите на Дофтана. А Лесното му рече веднъж:

— За Стоянчо ти не се кахъри. Има кой да мисли за него. Гледай си старините. Доще време да се видите.

На кого да вярва? Старецът изпъшка. Някъде пропя петел, на близкото дърво изпърпа птица и отново всичко затихна.

...Годините минаваха черни и нерадостни. Докато един ден селото осъмна с радостната вест, че румънците си отиват и отново идва българско. Беше същински празник. На площада — българска войска. Свиреше българска музика. И всички играеха български хора. Същинска сватба.

Старецът се промъкваше през навалицата със свито сърце. Той търсеше сина си. Струваше му се, че ще го види в лицето на всеки минувач. Напразно. Отправиха го към околийското управление.

...— Момчето го няма, Ваша милост. Преди години го вдигнаха жандармите и...

— Как се казваше момчето ти?

— Стоянчо... Стоянчо Радоев.

— Стоян Радоев? — околийският го погледна под вежди, извади от бюрото си папка, отвори я и наведе глава.

— Така... — процеди той през зъби и отправи очи към стареца. — Нямаме сведения за него. — Помълча и след това добави: — Трябва да е бил луда глава.

— Младо... То, нали знаете...

— Знаем. Всичко знаем! — зли пламъчета блеснаха в очите на околийския. Старецът разбра, че крият от него истината. А какво толкова лошо им беше сторил Стоянчо? И защо околийският го погледна със зли очи?

Отново се занизаха дните — сиви и еднообразни. Вика го брат му при себе си — не рачи. Искаше му се да затвори очи тука, в дома, където бе живял със стопанката си, със сина си. А сега изведнъж: Русите идат! А с тях и наши момчета, добруджанчетата... Дали пък... На разсъмване щели да влязат в града. Има още време. Ще стигне. Нека с очите си види.

Мисълта, че ще види сина си, поободри стареца. Той възви в близката пресечна улица и тъкмо да излезе на шосето за Силистра, настигна го тропот на каруца. Бяха Лесното, Сърбойчето и още неколцина мъже. Отиваха да посрещнат освободителите. На каруцата се развяваше червено знаме. Те спряха и помогнаха на стареца да се настани до тях. Лесното завърта камшика и конете се понесоха като бесни. Не мина много време и зад тях се зададоха още няколко каруци, които в луда надпревара бързаха за Силистра.

Откъде се вземаха толкова хора, толкова цветя и червени знамена. Градът бе заприличал на пъстроцветна градина, заляна от утринното септемврийско слънце. Тълпяха се жени и деца. Стари и млади, всички искаха да видят освободителите, дошли от хиляди километри, донесли на щиковете си свободата. А те минаваха по улиците усмихнати, опушени и калени в пламъците на една жестока война, от която излизаха победители... Ето че се зададе колона от танкове. Грамадни и настръхнали, те изпълниха утринта с трясъка си. Но какво става там? Срещу тях сред улицата застанаха група младежи и девойки. Танковете спряха и от тях се показаха усмихнатите лица на войници, размахали радостно ръце. Старецът смъкна калпак и тъкмо да каже нещо, погледът му бе привлечен от познати очи на съветски офицер, който бе застанал прав в близкия джип и го наблюдаваше с интерес. Старецът пристъпи напред, разтворил широко очи. Той сякаш не вярваше. Извеж нъж повдигна ръце и от гърдите му се откърти радостен вик:

— Стоянчо... Синко!...

Офицерът скочи от джипа и докато старецът разбере какво става, той се намери пред него... Прегърнаха се... Баща и син плачеха от радост.

А народът ликуваше. От близката къща излетяха ято гълъби и се гмурнаха в небесната синева към границата.

Беше радостно и весело. Празник, истински празник.

През вековете

Червената армия преминава в настъпление. Но това не е бой, няма канонади, не — това е възторжено посрещане, това са сълзи от радост, от дълго таявана болка, това са песни, цветя, трапези...

За Силистра настават нови дни — светли, изпълнени с труд, ентусиазъм, дръзновение. Силистра започва да строи социализъм, навлиза в истинската си младост.

Социалистическа Силистра е младостта на древния Дуростурум, на средновековния български Дръстър и обвеяна със славата на вековете, закалена с твърдостта на българския национален дух, гордо се възправя като модерен социалистически град, впила взор в комунистическото си бъдеще.

Фотоилюстрацията в броя е подготвена при активното сътрудничество на фоторепортьора-силистренец Любен Антонов от СОФИЯ-ПРЕС.

ДЕПОЗИТ

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА СОФИЯ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 121 (1590) | Вторник, 14 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СИЛИСТРА — ДРЕВНА И МЛАДА

ОТКРИВАНЕ НА ЮБИЛЕЙНИТЕ ТЪРЖЕСТВА

ОЩЕ не е открит писмен паметник, който да засвидетелству ва раждането на едно от най-ста рите селища на територията на България — днешна Силистра. Само на един излинял от време то надпис върху каменна плоча, намерена в Силистра и съхраня ваща се в Букурещския археологи чески музей, се разчита как в 169 година от новото летоброене римският император Марк Аврелий Антонин обявява една здра ва крепост за град „муниципи ум". В чест на нейните войни и жители, градът е назован с име то на славата и — яка крепост, Дуросторум.

Осемнадесет века оттогава! Да надживееш превратностите на епохите, да излезеш оцелял от толкова бури на историята — не е ли това подвиг? Подвиг на жителите на града, различни по кръв и народност, но отстояли на всички съдбовни премеждия и сътворили един прекрасен кът на цивилизацията.

На дълголетната история на своя град, на неговите жители— войни и творци, гражданите на днешната крайдунавска красави ца посвещават тържествата „Си листра — древна и млада".

Новият стадион в града, кръс

Първият секретар на ОК на БКП и председател на Организа ционния комитет по провеждане на юбилейните тържества произ нася приветствено слово към гражданите на Силистра.

лък, но окован. Всички блокове на участниците в този парад из пълнят зеления губер на стадио на. Задава се пионерски духов оркестър, следван от три знаме на — националния трибагреник, на славната Комунистическа пар тия и синьото на мира.

Пред микрофона застава пред седателят на ИК на ГОНС — С и л и с т р а Ангел Петр ов и след кратко слово за честта на силистренци да живеят в такъв древен и с богата и славна история град дава думата за откриване на юбилейните тържества на първия секретар на ОК на БКП и пред седател на Организационния ко митет по провеждането им Геор ги Кардашев.

Другарят Кардашев, след като се спря на миналото на града — кръстопът на цивилизации и люлка на българската държава, изтъкна приноса на всички жите ли на града за неговия ръст, бо рили се за човешко достойнство и свобода, отдали човешки труд за благото на следващите поко ления. На тези безименни труже ници, които в две, а може би и повече хилядолетия са създавали, богато наследство от материални и духовни ценности, ние дължим комунисти, оттук преминаха слав ните съветски освободители.

Днес Силистра посреща юби лея на града с високи успехи във всички области на живота. Др. Кардашев, обявявайки тър жествата за открити, изказа уве реност, че днешните жители на града под ръководството на Българската комунистическа пар тия ще направят всичко, за да стане бялата перла на Дунава истински град на комунизма.

Възторжените ръкопляскания, изпратили последните думи на др. Кардашев, се прекъсват от звуците на „Мила Родино" — на пилона се издига национално то знаме, след него, при съпровод на „Интернационала" — чер веното знаме на Партията и на края, с превърналата се в химн на Добруджа песен „О, Добруд жански край", се издига на пило на синьото знаме на Силистра.

Една мощен гърмеж. Погледи те се устремяват към ярко осве тената пътека, водеща към още лялата крепост „Меджиди табия". Там, горе, на крепостта, се поя вява цифрата 1 800. По пътека та пламват факли, а на върха — жертвен огън. На пистата спи рат отряд „римски войници" и три колесници, по говорителите прозвучава декретът на Марк Аврелий Антонин. В този миг стадионът наподобява един анти чен амфитеатър, в който се пре създава историческа сцена. В подножието на възвишенията, опасващи от запад града, се появява нова цифра — 169. Зеле ният килим на стадиона е обгра ден от факлоносци и се разнася команда за тържествена провер ка. Командирите докладват за отсъствието на именити революционери и герои от всички епо хи. Над стадиона вече се е спус нал мрак и само феерията на неона откроява многохилядното гражданство, което с едноминут но мълчание отдава благоговей на почит на загиналите за Сили стра — при утвърждаването на българската държава, в борбата с чуждите нашественици и пороби тели.

Оркестърът засвирва „заря" и градът се залива от победно бъл гарско „ура" — за славата на Силистра, на нейните защитни ци през вековете, за славата на Българската комунистическа пар тия и на Отечество България. Мелодията на „Тих бял Дунав" прониква във всяка фибра, не бето блясва в разноцветни свет лини на ракети. Множеството ли кува в първия ден на юбилейни те тържества.

Силистра познава величието на своето минало, знае цената на своето настояще, вярва в красотата на своето бъдеще.

Любомир КАПИТАНОВ

Ето я младостта на древна Силистра — здрава, жизнерадостна, оптимистична.

тен в годините на четвъртвековието от новата ера в историята на България с името на кървавия и победен месец септември, събра в догарящата привечер на 11 октомври незапомнен брой по сетители. Посрещна ги с приве та на знамена, с огромни плака ти, с величието на околните висо ки жилищни блокове и прохлад ата откъм околните възвише ния, откъдето старата крепост „Меджиди табия", превърната в музей, се оглежда в тишината над Дунава с бдението на някога шните римски патрули.

На централната трибуна в 17 часа заеха места ръководителите на окръга и града. Започна це ремониалът на тържественото от криване юбилея на града — 1 800 години от провъзгласяване то му за самоуправляващ се град — една съвършена компо зиция от демонстрирани символи на древната и нова слава на гра да, онаследил през вековете пре ди всичко българския дух, чув ството за славянско единство и цъфтящ в годините на истинска та си свобода с цветята на изо билието и радостта от светлите бъднини, които го очакват.

В строен марш по червената писта преминаха напети младе жи с гербовете на Републиката ни и на град Силистра, изнизаха се с гъвкави тела спортисти, следвани от редиците на кавале рите на алените връзки. Това е бъдещето на града. Неговото на стоящо са онези синеблузи тру женици, които се задават с твър да стъпка към официалните три буни под звуците на маршови песни — работниците от Завода за организационна техника, тех ниците от ЗММ, прославените майсторки от „Камъшит", корави те мъже от МЗ „Стомана". Блок ът на художествените колекти ви от града напомня старата и нова певческа слава на добруд жанци, неспокойния пулс на кръвта им, който се предава в ритъма на танците и хората им. Един взвод курсанти от ВНВАУ „Георги Димитров" — Шумен с парадна униформа връща при съствуващите към бойната сла ва на града. След него се движи макет на силистренския герб, от зад на който напразно гледа злостно нашественик — с меч и дълбоката си признателност.

Дуросторум е играл изключи телно важна роля в живота на четири велики държави — Рим ската, Византийската, Българ ската, Османската. Не един път опожаряван и превърнат в пепе лище, той е възкръсвал като пти цата феникс, за да бележи нови славни страници в историята си. Вождове и патриции, архонти и боляри, бейове и чокои са се сменяли, идвали са, за да си отидат отново — оставало е не преходно само будното, трудолю биво население, носител на без смъртния трако-славяно-българ ски народностен дух. Преди 1 300 години то се включило в държа вата на хан Аспарух и вече три надесет столетия е неразделна част от оная културна етническа и политическа общност, която в миналото, настоящето и бъде щето е известна на света като български народ.

Градът е свързан с имената на цар Симеон, на българския народен герой Ивайло, на пър вия певец на българо-руската дружба и борец за славянско единство Партений Павлович; тук се прославят с победите си българският богатир на руска служба Георги Мамарчев, просла вените пълководци Суворов, Ку тузов, Румянцев, Цимерман, Баг ратион, Дибич. Тук са работили революционери и възрожденски дейци през омразното петвеков но турско робство, тук се борили за свобода и социална правда

Празник на плодородието

Щедра земя! Земя добруджан ска, наспорила зърно и плодове, нагиздила неуморимите труженици с най-китни премени. На теб, зе мьо родна, бе посветен неделният ден от юбилейните тържества на многовековна Силистра.

След приветственото слово на другаря Виктор Ганев — секре тар на ОК на БКП — пред три буната с официални лица дефи лира старото и новото село. Рало то, сеячите и жътварите отстъп ват място на модерната техника, която само за двадесетина годи ни замени тежкия труд на хора та, направи равнината още по-пло дородна, умножи многократно ней ните дарове.

Ето ги добруджанките, понесли върху везани, кенарлии пешкири краваи от тях опечени! Чудните добруджански краваи, насъщният хляб, символизиращ изобилието, благоденствието. Приижат писа ни каруци, с хора весели, с гъдул ки и гайди, и онази чиста, непод правена радост, с която коопера торите благодарят на Партията за новия, честит живот.

Всяко стопанство от окръга представя най-хубавото, което е произвело. В касетки и кошници греят едрозърни гроздове, алене ят ябълки, златеят тежки мамул ли. ТКЗС — Дулово и Чернолик, най-добрите производители на тютюн, дефилират своето майстор ство в обработката на тази ин дустриална култура.

На площада пред партийния дом една гайда. Заситняват хар моники, вият се добруджански хо ра. Играят самодейците. Тружени ците, които след жаркия ден на полето посвещават нощите си на танцовите колективи, на голямата си обич към народните песни и хора.

За най-добре представилите се на празника, журито определи на гради. Другарят Станю Друмев — герой на социалистическия труд и първи заместник-председа тел на ИК на ОНС, прочете име ната на наградените стопанства и колективи.

Празникът завърши с хора и веселие.

С. ГЕОРГИЕВА

Нека расте и хубавее...

В неделя в един от красивите кътове на дунавската градина ста на откриването на юбилейната алея. В близост до зоокъта, още в самото й начало, е поставена паметна плоча. На белия мрамор блестят златни букви: „Алея, за сад ена от гости на града по слу чай 1800-годишнина на град Си листра, 11-19 октомври 1969 годи на".

За откриването дойдоха ръково дителите на града, общественици, граждани, много гости.

Първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев посади първото дръвче. Девойка в на ционална носия му подава бяло менче с вода, за да го полее.

— Нека тази алея напомня за чествуването на 18-вековния град, за бастиона на българщи ната! — завърши той приветстве ното си слово.

Скъп гост на града ни беше Манфред Рихтер — консул на ГДР в град Варна. Посаждайки дръвчето, той каза:

— Пожелавам това дръвче та ка да расте и хубавее, както ра сте и хубавее вашият град — пер лата на Дунава.

Дръвчета посадиха също пред седателят на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов, сек ретарят на ГК на БКП Станчо Николов и председателят на ИК на ГОНС Ангел Петров.

Михаил ГАВАЗОВ

Крупно завоевание на съветската космонавтика

И трудещите се от нашия окръг посрещнаха с голяма радост новината за изстрелването в орбита на трите съ ветски космически кораба „Союз—6". „Союз—7" и „Со юз—8". Те пожелават нови ус пехи на съветските учени, инже нери и конструктори.

По повод новото голямо постижение на Съветския съюз помо лихме двама наши съграждани да споделят своите впечатления. По-долу поместваме техните из казвания.

Инж. Димитър ДИМИТРОВ, за местник-директор на МЗ „Сто мана":

— Полетът на трите съветски космически кораба е голям успех, нова стъпка в овладяването на Космоса. Наред с усъвършенству ването на бордовите и навигацион ните системи на съветските изкуст вени спътници и космически кора би, ще се извършат и всестран ни експерименти и наблюдения. Като специалист-металург съм осо бено приятно изненадан за опи та, които се прави по заварява нето на металите в условията на космическото пространство и без тегловността. Този експеримент ще бъде от извънредно голямо зна чение за науката и техниката и особено за земната дейност на хората, които се занимават със заваряване на метали. Това ще даде възможност да се преодолее още слабоовладяното вакуумно за варяване.

Данните, които ще се получат от заваряването на металите в космическото пространство и без тегловността, ще обогатят нашите познания изобщо по топлата об работка на металите, ще спомог нат да се премахнат някои недо статъци на техническото заварява не от металургически аспект. И аз съм сигурен, че и този път ус пехите на съветската страна ще бъдат колосални.

Д-р Димитър ЯНЕВ, лекар в Окръжната болница:

— Груповият полет на съвет ските космонавти в космическите кораби от типа „Союз" е изклю чително постижение на съветските учени. Голямо впечатление като л е к а р ми направи в и летенето на космонавтите Георги Шонин и Валерий Куба сов с космическия кораб „Союз — 6" без скафандри, с удобни меки костюми. При тези условия се постига най-нормално функци ониране на всички органи и сис теми на човека.

Интересно е да се отбележи и това, че храненето на космонав тите е осъществено с обикновена та земна храна, по техен вкус, с различни плодови сокове, което осигурява пълноценен внос на всички необходими белтъци, маз нини, въглехидрати и соли в есте ствен вид. А това най-добре спо мага за физиологичната дейност на човешкия организъм.

Тяхното здравословно състоя ние се контролира не само чрез докладите им, а и с помощта на специална телеметрична система за медицинско-биологически кон трол. Тази система позволява ця лостно и пълно да се отразяват всеки момент промените, които настъпват в организма на космо навтите.

Експериментите в областта на медицината ще дадат възможност да се развие и обогати новият клон на науката — космическата медицина.

Трябва да се използуват всички възможности

ТКЗС — Алфатар е на едно от последните места по изпълне нието на селскостопанските мер приятия в есенната кампания. От 19 500 декара пшеница засети са 10 000 декара. Имат да засеят съ що още 100 декара ечемик. От необходимите 24 000 декара пло щи за сеитба са освободени и подготвени само 15 100 декара. Има да се прибира още доста ца ревица от блоковете на стопанст вото.

Всичко това показва, че в орга низацията на работата липсва не що, че не всички сили и възмож ности са оползотворени както тря бва. Не казваме, че в района на стопанството не се работи. Напро тив. Трудовият ден на кооперато рите и механизаторите е много напрегнат. Всички служители са заети с освобождаването на пло щите от царевичак и извозване то му. Механизаторите денонощ но са на полето. Въведена е смен на работа на тракторите и се оре и нощно време.

Въпреки всичко обаче темпове те не са задоволителни, защото някои дребни неща се подценя ват, не навсякъде контролът е постоянен и ефикасен. Така напри мер в стопанството са изпрате ни на помощ работници от града и военнослужещи. Въпреки това царевицата в стопанството още не е прибрана. Това показва, че организацията и контролът по работата на бригадирите не са би ли на необходимата висота. В ТКЗС — Иширково тази година не бяха изпратени никакви брига ди от града и въпреки това царе вицата беше прибрана до 5 ок томври.

И освобождаването на площите от царевичака става бавно. По решение на управителния съвет, в неделя бяха отделени 1 000 де кара царевица, от която коопе раторите прибират царевичака за собствени нужди. А това можеше да стане и по-рано. При рязане то на стъблата не се използува и кукурузокомбайнът на стопанст вото. Въпреки че с него може да се освобождава дневно не по вече от 40 декара, все пак това е един резерв, защото сега са мо от освобождаването на площи те зависи срочното засяване на пшеницата.

Автотранспортът на стопанство то не е достатъчен за извозването на царевичака и въпреки това от около 20 коли се отделят само 10 за тази цел. Вярно, че има да се вършат и други селскостопански работи, но би трябвало те да се степенуват според важността и сроковете.

Качеството на извършената сеитба е сравнително добро. Но в последните дни се забелязва, че стремежът за спазването на срока се отразява зле върху качест вото. А получаването на 420 кг пшеница е соор от преплетени по между си показатели и даването предимство на кое да е от тях ще бъде за сметка на другите, а това съвсем не е желателно.

Наличните машини на стопанст вото позволяват дневно да се засяват над 1 000 декара. А осво бодените площи достигат едва до 700 декара. При това положение всички сили трябва да се насочат за бързото освобождаване на пло щите от царевичак и подготвяне то им. Ако на транспорта на сто панството и на дошлите на помощ военни коли се създаде строга ор ганизация, тази задача може да се изпълни в срок.

Али РИЗОВ

Необходима е още по-пълна мобилизация

Дуловското кооперативно сто панство трябва да засее тази есен 30 000 декара пшеница и ечемик. Това е доста чувствител на част от плана на нашия окр ъг и изоставането на Дулово в сеитбата дава съществено от ражение върху общия темп на сеитбата.

Допреди няколко дни стопанст вото бе много изостанало от графика, сега вече се чувствува по-голямо напрежение в работа та и се влезе някъде до средно то изпълнение за окръга. Засят е вече ечемикът, а за пшеницата планът е изпълнен над 50 на сто. Обрана е всичката цареви ца — 11 000 декара, освободени са от стебла 6 000 декара, а изорани и засети от тях — 3 000. Ежедневно се освобождават по 1 000 дка от царевичак, който се извозва в края на блоковете, за да се даде фронт за сеитба. Ка руците са заангажирани в из возването на царевичака, а ка мионите за превоз на кочаните. При тази картина спокойно мо же да се подготвя и сее по 1 000 дка и до 20 т.м. тя да завър ши. И действително направеният анализ потвърди, че е въз можно да се засее в срок.

Някои неща обаче поставят под въпрос изпълнението на гра фика. Например късно се из лиза на работа. В 8,30 часа коо ператорите в с. Черковно още не бяха потеглили за полето, а сега денят е къс и са малко ра ботните часове на полето. Авто транспортът не е на двойна ез да и нощно време не се освобож дават площите от царевичак. Скоро основната пречка за сеит бата ще бъде неосвободената площ. В подкрепа на това е фактът, че от 3 000 дка сеитба на ден тя спадна сега на 1 000 и някои редосеялки бездейству ват. Трябва също да се обърне още по-голямо внимание на качеството при подготовката и сеитбата на площите, особено при тези с шарена влага, които тук са доста.

Наличният кукурузокомбайн не работи, а с него може да се освобождава много по-бързо площта. И в други стопанства те се подценяват, въпреки че с тях ще се ускори както брането, така и изсичането на стеблата.

Като се вземат в предвид тези пропуски, а евентуално ако падне и дъжд, то срокът за за вършване на сеитбата ще се удължи, което ще даде отраже ние върху очакваните добиви.

В останалите 7-8 дни от благо приятния срок трябва да се със даде още по-голяма мобилизация на кооператорите, по-пълно натоварване на транспортните средства, по-голяма оператив ност в провеждане на мероприя тията и да се обръща по-голямо внимание на качеството при сеит бата. Само така дуловският коо ператив ще бъде сигурен в из пълнение на запланuваните доби ви за 1970 година.

Александър ДИМИТРОВ

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТ ПРИЯТЕЛИ

Уважаеми другари и приятели!

По случай 18-вековния юбилей на гр. Силистра, желая да предам на Вас и чрез Вас на цялото население на гр. Силистра, също така от името на посланика на Гер манската демократична република — др. Койш, нашите най-сърдечни поздрави и благопожелания.

Историята на Вашия град е изпълнена с непрекъснати борби за свобода и щастли во бъдеще. Но едва преди 25 години за Вас удари часът на свободата и откри периода на действително щастливи перспекти ви за вашето население.

Радостно и щастливо съвпадение е, че точно през юбилейната за Вас 18-вековна годишнина във Вашата страна се чествува и 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Като Ви пожелавам в бъдеще още по-големи успехи в изграждане на социализма, оставам

Ваш

М. РИХТЕР,
консул на ГДР

* * *

БЛАГОДАРЯ за поканата. За съжале ние аз съм още в болницата. Изпращам ви най-сърдечни поздрави по случай чествуването на 1 800 години Силистра. Пожелавам ви нови успехи. И нека все повече младее и се разхубавява Силистра, а на гражданите й — здраве и щастие!

Петре БОРИЛА

* * *

ОТ ИМЕТО на партийната организация и всички работници и инженерно-технически кадри от млекопреработвателния комбинат в гр. Городок, Хмелницка област, сърдеч но поздравяваме всички трудещи се от ва шия славен град по случай големия празник — 1 800 години от обявяването на Си листра за самоуправляващ се град.

Нашият трудов колектив се отнася с дълбоки симпатии и обич към трудолюби вия и талантлив български народ, искрено се радва на неговите успехи в строителство то на социалистическото общество.

От все сърце и душа ви желаем нови успехи в съзидателния труд за благото на вашата родина и социалистическото семей ство!

Да живее нерушимата и вечна съветско-българска дружба!

Секретар на партийната организация при комбината — Данчук, директор на комбината — Ковал, председател на заводския профкомитет — Писарева

* * *

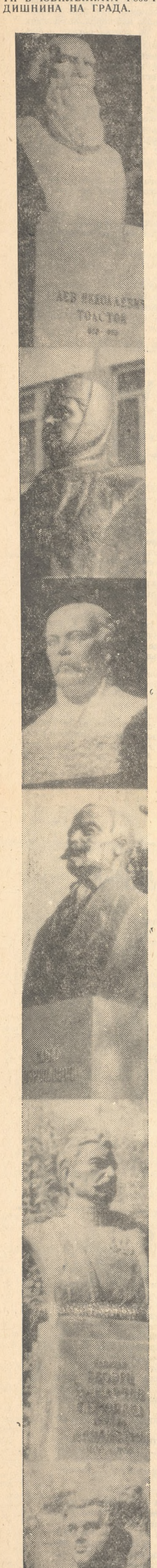
В ЧЕСТ на 1800-та годишнина от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град предаваме нашите горещи и сърдечни поздравления на всички трудещи се от града и окръга, нашите искрени по желания за успехи в осъществяването на заветите на Димитров за изграждането на нова социалистическа България.

По поръчение на работниците, инженери те, техниците и служащите от тъкачната фабрика „Ленин", Дунавски район, Хмел ницка област.

Директор — Вереслинский, секре тар на партийната организация — Глиновская, секретар на комсомолска та организация — Кориневская, пред седател на райкома на профсъюзите — Гогуляк

(Продължава на IV стр.)

ТЕЗИ ПАМЕТНИЦИ ИЗДИГ НА ПРИЗНАТЕЛНОТО ГРАЖДАНСТВО НА ХИЛЯДОЛЕТНА СИЛИСТРА. ТЕ СА ЯРКО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ПОЧИТТА И УВАЖЕНИЕТО МУ КЪМ ЗАСЛУЖИЛИ РЕВОЛЮЦИОННИ, КУЛТУРНИ И ПРОСВЕТНИ ДЕЙЦИ. ПОВЕЧЕТО ОТ ПАМЕТНИЦИТЕ БЯХА ИЗДИГНАТИ В ЮБИЛЕЙНАТА 1 800-ГОДИШНИНА НА ГРАДА.

ПРОУЧВАНИЯТА НА ПРОФЕСОР ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ ВЪРХУ ДОБРУДЖА

Юбилейните чествувания, посветени на град Силистра (средновековния Дръстър), който е един от главните градове на Добруджа, ни дават повод да се обърнем към творчеството на изтъкнатия български медиевист и византолог проф. Петър Мутафчиев (1883-1943). Както е известно, Петър Мутафчиев проявяваше специален интерес към миналото на Добруджа и написа няколко сериозни проучвания върху историческата съдба на този хубав български край. Това са проучвания, направени въз основа на грижливо анализиран изворов материал, с подчертано критично отношение към трудовете на предишни изследвачи, с любов към живота, борбите и постиженията на добруджанското население по време на многовековното му развитие.

На първо място трябва да бъде посочена студията на проф. П. Мутафчиев „Добруджа в миналото“, излязла през 1940 г. Това е обобщаващ очерк върху най-важните моменти от историята на Добруджанския край, като се започне от античния период и се стигне до ново време. С основание е подчертал авторът, че по време на големите нашествия през VI-VII в. старото, отчасти романизовано население на Добруджа е било в значителна част унищожено и че тази област за кратко време е била напълно славянизирана от придошлите на юг от Дунав славянски племена. Добре е изтъкната ролята на Добруджанския край като люлка на славянобългарската държава, създадена в резултат на сътрудничеството между Аспарух и славянските князе, като средище на политическия, религиозния и културния живот през епохата на първата българска държава. Добруджа, както личи от добре систематизираните и проучени от П. Мутафчиев изворови данни, се явява една от най-важните, съставни части на средновековна България, свърза на жизнено с формирането, развитието и борбите на българския народ в продължение на столетия.

Специален интерес е проявявал Петър Мутафчиев към въпросите на етническия характер и етническата история на Добруджанската област. Заслужават внимание в това отношение статията му „Етнографски проучвания по Долни Дунав през VI в“. (1942 г.) и студията му „Мнимото преселване на селджукски турци в Добруджа през XIII в.“ (1943 г.) В първата работа са разгледани бурните събития в областта на Долни Дунав през VI в.“ (1942 втората половина на XII в., свързани с нашествията на печенези и узи, и образуването на полусамостоятелните печенежки княжества на територията на византийската тема „Паристрион“, в която влизали подчинените по това време добруджански земи. Оспорено е предложението на някои учени за влашко население на юг от Дунава през този период.

В студията си „Мнимото преселване на селджукски турци в Добруджа през XIII в.“ професор П. Мутафчиев подлага на критична преценка тъй наречено то „Огузнаме“ (един анонимен разказ върху ранната турска история, познат по една късна преработка от XVI в.). Той доказва, че съдържащите се в него известия за преселване на турци в добруджанските земи през втората половина на XIII в. нямат историческа достоверност. Авторът съпоставя данните на „Огузнаме“ със сведения на други извори и най-вече със сведенията от византийски писатели, от които ясно се вижда, че разказът на този турски източник не заслужава приписваното му дотогава доверие и трябва да бъде отхвърлен. Написана въз основа на грижлив и добросъвестен анализ на историческите паметници, тази студия на П. Мутафчиев сочи по неоспорим начин, че през къс носредновековния период в навечерието на османското завладяване Добруджа е оставала чисто българска област.

Между въпросите, които много са интересували проф. Мутафчиев, е въпросът за самостоятелното феодално княжество, образувано през средата на XIV в. в Североизточна България, и за

1800 години Силистра

произхода на името „Добруджа“. На този въпрос са посветени двете му работи „Добротич — Добротица — Добруджа“ (1927 г.) и „Още за Добротица“ (1930/31 г.). В тях е проследена на основата на внимателно проучване на изворовите данни историята на тази малка феодална държавица, изградена през периода на политическото раздробяване на Второто българско царство в навечерието на турското завоевание. От хвърлено е изказаното от К. Иречек мнение, че братът на Балик и по-късно владетел на неговото княжество е носел името Добротич, като се доказва, че всъщност името е било Добротица (деминутивна форма от славянското Доброта). Същевременно П. Мутафчиев счита, че названието „Добруджа“, което се появява по-късно за означаване на самостоятелното княжество на Балик и неговите приемници, е във връзка с името „Добротица“ и представлява едно видоизменение на това име под влиянието на турския език.

Наред с така посочените приноси върху политическата, културната и етническата история на Добруджа П. Мутафчиев е проявил специален интерес към изучаването на миналото на гр. Силистра (средновековния Дръстър), който е едно от най-значителните средища в Добруджанския край в продължение на хилядолетия. На историята на Силистра именитият български медиевист е посветил една от най-ценните си и задълбочено написани студии под надслов „Съдбините на средновековния Дръстър“ (1927 г.). Тази студия е образец за научно изследване с локален характер върху един от най-важните градски центрове от нашето антично и средновековно минало. Авторът използува и анализира обстойно най-разнообразни исторически материали (главно писмени паметници), за да обрисува историческото развитие на Дръстър (античния Дуросторум) от времето на неговото възникване до началото на XV в., когато градът пада окончателно под османска власт. При това изследване той отново повтаря някои свои основни установки във връзка с цялостната история на Добруджанския край през разглеждания период, а същевременно наблягa по-специално върху онези събития и моменти, които са свързани със съдбата и ролята на град Дръстър. Основателно е изтъкнато, че през епохата на първата българска държава Дръстър е имал голямо политическо и църковно значение и че в него, вероятно още непосредствено след 870 г., се е намирало средището на българския архиепископ, преименуван впоследствие с титлата патриарх. Противно на гледището на румънския историк Йорга, че до покръстването на България, Дръстър се е намирал под византийска власт П. Мутафчиев доказва, че той е влязъл в състава на славянобългарската държава веднага след нейното образуване и е съставлявал неизменна част от българската територия до завоевателния поход на византийския император Йохан Цимисхи през 972 г. Като важно доказателство за това, че Дръстър още по времето на Аспарух е влизал в границите на България, П. Мутафчиев привежда един пасаж от известния „Български апокрифен летопис“, в който четем, че българският княз Испор (Аспарух) създал „на Дунава Дръстър град“. Убедително авторът показва по-нататък в своето изложение, че Дръстър след кратък период на чуждо господство отново е бил присъединен от комитопулите към територията на българската държава след смъртта на Йоан Цимисхи през 976 г. По-късно, през периода на византийското владичество и по време на втората българска държава, Дръстър, както показват използуваните от П. Мутафчиев данни, продължавал да играе важна роля в нашата история. В заключение авторът проследява последните години от развитието на този български град преди падането му под турско робство, като отбелязва, че за известно време (между 1389-1391 и 1406-1413 г.), той се е намирал на територията на влашкия воевода Мирчо.

През изтеклия повече от 40-годишен период след написването на студията върху Дръстър бяха открити някои извори (предимно епиграфски паметници), които хвърлят нова светлина върху историята на този важен средновековен български градски център. Въз основа на този по-нов изворен материал нашите познания върху миналото на Дръстър стават още по-богати и в такъв смисъл до известна степен изложението на проф. Мутафчиев може да бъде допълнено. Но тези допълнения, които се налагат при всеки един исторически труд, изложен на неизбежно остаряване, съвсем не са в състояние да намалят голямата стойност на студията на проф. П. Мутафчиев. Неговото изследване върху съдбините на средновековния Дръстър си остава и досега най-важният, основен труд върху историята на това значително българско средновековно градско средище, което е преживяло едно бурно развитие в продължение на хилядолетия, за да се издигне в наши дни като един прекрасен социалистически град на брега на река Дунав.

В заключение може да се каже, че приносите на проф. Петър Мутафчиев по проучване на миналото на Добруджанския край са действително твърде значителни. В негово лице красивата и плодородна Добруджа, която днес е един от най-благоденствуващите райони на нашата социалистическа родина, има един от своите най-добри изследвачи, който положи много усилия да изясни нейните исторически съдбини, да определи мястото и ролята ѝ в общата история на българските земи, на българската държава и на българския народ. Люлка на българската държавност и култура, главно средище на политическия и религиозния живот по време на първата българска държава, област, населена с чисто българско население в продължение на векове — така е описа на Добруджа в трудовете на П. Мутафчиев в съответствие с обективните данни на изворите, в съответствие с историческата правда.

Проф. Димитър АНГЕЛОВ, декан на Философско-историческия факултет на Софийския университет

Вести от нашите хмелницки приятели

Корчагинска закалка

В най-южната част на Подолието, загледан в синиte води, стои древният украински град Каменец-Подолск. Във всяко нещо тук диша старината. На смолистия бряг се издига стара крепост, в една от кулите на която някога се е мъчил народният герой Устим Кармелюк. Навсякъде се виждат обрасли с мъх, разядени от столетията развалини, стени, валове. А при пипане се усещат по тях дупките от куршумите и снарядите.

Много е видял през вековете градът-воин, градът-труженик. Но никога той не е виждал такъв гигантски размах на създидание и строителство, както сега. Над вкопаните в земята църквички и кули израснаха многоетажни сгради и красиви улици. А ето там зад града, където се е разпростряла равнината, са се разперили мощни строителни кранове. Под техните дълги стрели вече израстват масивни корпуси, издигат се все нови и нови железни скели. А железните жерави—великани—ден и нощ продължават своята работа. И не стихва призивният глас на строителите.

Тук, до древния град, израства гигантът на циментовата индустрия, най-големият в Европа. Той ще дава ежегодно 2 500 хиляди тона цимент, хляба на сегашното строителство. А това е с три пъти повече, отколкото е изработвала цялата съветска страна през 1923 година. Този строеж в Хмелницка област е обявен за комсомолски. И тук на всяка крачка ще срещнете младежи и девойки, дошли по призива на своя Съюз с комсомолски поръчения.

Ето Иван Берегулко, висок, набит, загорял. Ръцете му достигат до половината на масата. Свикнали са те да орат и да сеят в колхоза. Но когато момъкът чу за комсомолския ударен обект на родната земя, не издържа. Приеха го в бригадата на Петьор Бежнер, научиха го на всякаква работа. Сега той може и арматура да плете, и бетон да налива, и от дърводелство разбира. И така, в бригадата всичките двадесет души са младежи. И те имат в своя актив много хубави дела.

Ето Петьор Столяр, бригадирът на младежката бригада, е обикновен подолски момък. Той дойде на строежа, когато булдозерът мъкнеше тук първата вагонетка. И сега, радвайки се, гледа на направеното от собствените си ръце. Скоро исполинът ще разпери криле. И сякаш не му се вярва, че действително може да се направят тези огромни корпуси и пещи. За мнозина със законна гордост разказва комсомолският секретар на „Циментстрой“ Григорий Пристач:

— Нашите девойки са забележителни. Която искате вземете. И сестрите Валя и Надя Морозовски, Галя Абросимова. Те са от бригадата на Ивана Мисюк. Смела, решителна девойка, има златни ръце. В строителството не е нова. А Петьор Столяр е начело на дърводелците. Тези два колектива се съревновават помежду си.

Строежът не е курорт. Понякога е много трудно. Дъжд, студ, неуредици с транспорта или строителните материали. Не винаги има добри битови условия. Тана ли полето е било пусто доскоро. Но комсомолците не се боят от трудности. Гледаш ги и неволно си мислиш: тези млади хора са с истинска корчагинова закалка.

...Това се случи, когато монтираха корпуса за управлението на завода. Късна есен, студено, дъжд. Бригадата на Петьор Столяр завършваше смяната, когато докараха бетон. Да го оставят за утре, значеше да загубят много. И Петьор събра момчетата.

— Който иска да остане за втора смяна — зад мене.

Минаха всичките девет като един. Те работеха денонощия наред. Защото това беше нобходимо за строежа, за страната. Можеха да си отидат в къщи, но не си отидоха.

И това се случваше неведнъж с тях, и с много други.

По подолските поля броди есента. Сутрин над земята пълзят космати сиви облаци. И още не успели да ги разпръснат първите лъчи на слънцето, комсомолският строеж оживява. Вървят младежите. Николай Билик, Леня Семаш, Василий Дарняк, Михаил Бондар... Стотици младежи със здрави ръце и горещи сърца. Те правят всичко, щото в пустото поле да израсне не само исполинът—завод за цимент, а цял един град. Тук вече са планирани и набелязани жилищните квартали, кино, училище, дом на културата. А наоколо нови паркове. Това е бъдещето на древния Каменец—Подолск, бъдещето, което строи младежта.

С. СЕВАСТИЯНОВ

Неотдавна в Силистра край паметника на загиналите за свобода добруджанци на младите комунисти от юбилейния комсомолски набор бяха връчени тържествено партийните билети.

НА СНИМКАТА: Членът на Бюрото на ГК на БКП и председател на изпълкома на ГОНС Ангел Петров връчва партийната членска книжка на младия комунист Васил Дечев.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

За безопасно движение на моторните превозни средства

Неотдавна бюрото на Градския комитет на Партията в Тутракан разгледа работата по осигуряване безопасно движение на моторните превозни средства в района на общината.

Борбата за безопасността в движението по улиците и пътищата не е вече по силите на едно ведомство, каквото са органите на МВР, поради увеличилия се брой на моторни превозни средства. Тази задача излезе извън рамките му и се превърна в задача от обществено значение.

Освен щатните автоконтрольори към МВР работят и шест души нещатни, които имат графици и считат дейността си, вършена извън работно време. Често в някои ръководители има пренебрежение към тях, като считат, че са в ущърб на предприятието А кой не знае, че тези хора са в помощ на органите на МВР и на цялата общественост, доброволни сътрудници, които се борят за осигуряване безопасно движение в града и района. Най-добре работят автоконтрольорите Никола Мораров от пощенската станция и Цветан Тодоров от ДЗС „Я. Забунов“. Те посвещават свободното си време на борбата за безопасно движение.

В града има създаден и специализиран отряд по КАТ, състоящ се от 20 души, с командир Сава Бухтев от клона на ОКС. Той редовно изготвя наряд за работата и следи за неговото изпълнение. Два пъти в месеца извършват масови проверки, а така също и в особени случаи, на Първи май, Девети септември и други големи празници. В отряда се проявяват Захари Кирилов от клона на ХЕИ, Арменяк Вартанов от ДИП „Текстилни влакна“, Георги Калчев.

С постановление № 161 от 1967 г. на Министерския съвет към Градския народен съвет е създадена комисия за безопасно движение, оглавявана от зампредседателя Йордан Симеонов. Немалка дейност е извършена и от органите на МВР. Проведени са съвещания с водачите на моторните превозни средства и събрания в ТКЗС, ДАП, ДИП „Текстилни влакна“, Държавно горско стопанство, в ДЗС „Янко Забунов“ и др. Прожектиран е филм с подходяща тематика. Много водачи на моторни средства участвуват в съревнованието „Златното кормило“. Съвместно с ОС на БАТК — Силистра се организират по предприятия профилактични провероъчни изпити с всички водачи, за да се опреснят знанията им и не се допускат нарушения. Приети са мероприятия, които за дължават органите от ДАП да поставят пътни знаци по спирките.

Необходимо е Градският народен съвет да въведе ред в движението, да се маркират улиците и площадите за пешеходци, да се определят места за паркиране. А Градският комитет на Комсомола съгласно постановление на МС трябва да построи площадки за обучение на курсистите, да подготви хора за проверка и регулиране на системата на механизмите на моторните превозни средства. Наложително е също така тротоарите да се поддържат в добро състояние, да не се затрупват с амбалажи, дърва и строителни материали, които затрудняват движението.

Със загрижеността на цялата общественост трябва да се създадат условия за безопасно движение по улиците и пътищата в Тутраканския район.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Случки от ежедневието

Празничен ден. Малко са отворените магазини в град Силистра. Във всеки един са се натрупали закъснели с покупките си граждани. Вглеждам се в тях. Повечето са работници, били са на смяна. Всеки бърза, времето е точно разчетено. Магазинерът едва смогва да отмерва. Върху бялата хартия се редят сбор от цифри. Това са пари. Но защо се връща младежът с многото покупки? Държи в ръката си един лев и усмихнат го подава.

— Този лев е върнат неправил но от вас. Проверете пак сметката си.

Магазинерът поема погрешно даденото ресто. Един поклон и благодарността е от сърце. Постъпка—достойна за похвала. Комсомолецът спечели любовта и уважението на останалите граждани в магазина.

Пред нас минава едно момиче. Приближава се до продавача и подава някакви пари. Отговорникът не смее да ги вземе. Пита от кого са.

— Татко е вземал риба и не са му стигнали. Вземете ги, моля!

— Не мога да си спомня, но щом така казвате!

Погледът му изпраща малката посетителка и една усмивка озарява светналото му лице. Това са новите черти на трудовия човек, искрен, откровен и честен.

По лицето на влезлия гражданин се чете тревога. По всичко личи, че е загубил нещо. Търси по земята с поглед. Пита отговорника на магазина за някакво портмоне. Продавачът спокоен отговаря, че има забравено. Младежът се усмихва доволен.

Да. И парите са там. Благодари няколко пъти и весел напуска магазина.

Новото, то се среща навсякъде. Негови носители са новите хора с комунистически морал — достойни за уважение!

Атанас ВИТАНОВ

Когато се работи с умение

Оня ден, отпреди 20 години, който бе за него пръв ден като завеждащ кравефермата на бившето ДЗС — Нова Черна, е като сън. Не са малко 20 години. Шукри Акифов е още млад, силен, но още 20 години записа в паспорта си. От работа не му остава време за тъга по годините. Само понякога ще се позарови в миналото. И какво всъщност.

— Работех. Все едно и също всеки ден. Разправи с хора... Кое върви, кое не върви... А общо взето вървеше, трудехме се. Беше ми тежко малко, че семейството ми бе в Тутракан.

Не е лесно в ежедневието. Има много задачи, има трудности. Но най-трудно е да се разделиш с това, което ти е отнело 20 години...

От ТКЗС — Тутракан го потърсиха веднага. Познаваха упоритостта на Акифов. А в Тутракан в кравефермата нещо не вървеше. „Ще поемеш работата — извика го при себе си председателят на стопанството Захари Захариев.—Разчитаме на тебе. Нека да оправим тази ферма. Ще бъдем заедно, двама ще се заемем с това. Шукри не се поколеба: може би така щеше по-леко да изживее тъгата по своята ферма в ДЗС. Нищо, че тутраканската не можеше да се похвали с успехи.

Само няколко месеца оттогава. Денят се познава от сутринта — казва народът. Рано е още да се изтъкват успехи, но началото на прелома е направено. Когато пое работата, дояха по 2 250 литра мляко дневно. Сега достигнаха до 2 700 литра при маслен градус, над стандарта — 3,8. Добър е прирастът на малките телета — до 1 000 грама на ден. През изтеклия месец имаха масово отелване на кравите. И запазиха здрави всички телета.

„Млякото е на езика на кравите и в ръцете на дояча“ — казва бай Шукри. Оттам започна и той — от доячите и гледачите, от хората. Посъветва се с тях. Захраниха по-добре кравите. Обърна по-голямо внимание на поенето, на разходката, на почистването. Пролетта имаше болест по телетата. Ликвидираха я. Съревнованието започнаха да отчитат на 15 дена и възнаграждаваха най-добрите доячи. Председателят Захари Захариев удържа на думата си, неофициално пое шефство над фермата. А Шукри Акифов не се дели от хората, от животните. Там е той и при хранене, и при доене. Винаги е на поста си. Един такъв сърдечен, добър, взискателен...

Нещо се промени в гледачите, в отношението им към животните, в душите им. Завеждащ фермата — комунистът Шукри Акифов—за малко време ги преобрази. И най-важното — вдъхна им надежда в успехите. А първите успехи са вече налице.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Песни и гълчки из лозята

Още от шест часа в кооперативните лозя в местността „Терасите“ е оживено. Сега е гроздобер и не може да се чака нито час, още повече, че след последните дъждове започна да се появява сивото гниене. Камионите са стоварили редачите най-на пред. И те са започнали манипулациите по сортиране на гроздето.

През есента, когато с всеки изминат ден става по-хладно, слънцето е най-желано. И тук първите разговори са за времето, за това, че днес ще бъде по-топло от вчера, че може и дъжд да удари според някои от по-възрастни те мъже. Че трябва да се побърза с брането на гроздето...

Петра Тодева с висок глас пре късва разговорите:

— Мари, а чухте ли, вчера имало хора от Силистра и казали, че само ние и още две стопанства ст окръга берат грозде за износ. От агрономката чух...

Гроздоберът е най-очакваното време за лозарите. Това време идва с радостта или разочарова нията. Шест пъти пръскаха лозята тази година. Колко труд, колко грижи... И сега лозето се отплаща. Като тутраканския „Болгар“ едва ли има на друго място в окръга. Вестта на Петра е самата истина. „Че то как ще е иначе? Като късам тия гроздаци по половин метър единия...“ — смее се възрастен кооператор.

Тодор Терзиев, Борис Плаковски, Бонка Стефанова, Дена Порумбучанова, Иванка Куманова и Петър Георгиев са повели звената си на работа от ранни зори. Щайгите се пълнят една след друга. Мара Караджова, Тодорка Венкова... коя да споменеш, коя да отминеш — все опитни лозари, от години на работа в тези бригади, предназначени за износ. Вчера тутраканските лозари набраха 16 тона грозде. Дано се задържи времето и днес...

Хубаво време е гроздоберът, най-очакваното време за лозарите. В лозята сега е най-шумно, най-весело. Смехът и песните от сутрин до вечер съпровождат берачите. А ръцете не знаят спиране — това сочно грозде, тази богата реколта трябва да се прибира навреме.

В. МАРИНОВ

Само за десетина дни ентусиазираните строители издигнаха корпусите на новия силоз край Дунав.

Площите са освободени

Кооператорите от с. Падина съумяха в кратък срок да оберат царевицата, която в тяхната бригада заемаше 325 декара. Сега земята е освободена и се подготвя за сеитба.

Добрите стопани се радват на богата реколта. Вместо по 360 кг, както бе планирано, всеки декар даде средно по 490 кг зърно.

Комсомолците от звеното на Хасан Зекериев взеха най-дейно участие при освобождаване площите. Отличиха се Нуфтие Исмаилова, Хюсни Мехмедова и др.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

С грижите на потребителя

Потребителната кооперация „Напредък“, обслужваща хората от Главинишката община, е една от най-големите по своя обем в окръга. Годишната й дейност се измерва с повече от два милиона лева. Само в раздела „Търговия на дребно“ през юбилейната година е предвиден планов стоков оборот за 1 355 000 лева и, както ни сочат отчетните данни за изтеклото деветмесечие, ще бъде пре изпълнен.

Прелистваме отчетите с Никола Йорданов, председател на потребителната кооперация. Пресмятаме. Сравняваме постигнатото с предишната година, с плана, с възможностите. Той старателно проверява цифрите, претегля гласно възможностите и със задоволство заключава:

— Нашата потребителна кооперация „Напредък“ не може да не приключи годината, без да е постигнала успехи.

Обхождаме и търговските обекти на тази потребителна кооперация и навсякъде ни посрещат делови и отзивчиви търговски работници. За всички свои работници председателят се отзовава с добри думи. То не може и да бъде иначе. За да върви работата на този колектив, значи и хората си изпълняват задачите. Между първенците председателят отбеляза с особено задоволство имената на магазинерите Марин Лазаров от с. Ножарево, Васил Маринов и Тодор Павлов — от Главиница, Стефан Терзиев, отговорник на ресторанта, и готвача Кръстьо Атанасов, бригадата за производство на безалкохолни напитки с отговорник Еленка Василева и бригадата за производство на сладкиши с бригадирка Руска Ангелова.

Не бихме казали, че всичко може да се намери в магазините на тази потребителна кооперация, ала това, което зависи от тях, те го правят. Всеки понеделник част от магазинерите, заедно с доставчиците, се отправят в складовете на РКС—Тутракан за подбиране на необходимите стоки. Редуването на магазинерите при доставката на стоките спомага много да се докара в магазина именно такива стоки, каквито се търсят. Понякога се налага да се излезе от районните складове и да се потърси нужната стока в складовете на Дулово, Исперих, Русе, а понякога и по-далече. Търсенето от страна на доставчиците и магазинерите свежда броя на дефицитните стоки до минимум и това спомага да се постигне по-голяма степен на задоволяване потребителското търсене.

През летния сезон ръководството на потребителната кооперация използува формите на разносната търговия, а през есента и панаирите. Това не е решаващо, но спомага за изпълнение на напрегнатия план за стокооборота. И от четните цифри за деветмесечието са радващи. При план в търговията на дребно 1 015 000 е постигнато преизпълнение с 19 065 лева.

Преизпълнен е и планът за изкупуването на селскостопански произведения. Сумата от преизпълнението на тези раздели и тази от снижението на разходите по обръщението и транспортните разходи далеч превишава неизпълнението от общественото хранене. Последният раздел като че ли е ахилесовата пета на потребителната кооперация. При план 237 000 лв. за деветмесечието, неизпълнението е 2 366 лв. Но според прогнозите на председателя на потребителната кооперация и този раздел през последното три месечие на годината ще навакса загубеното. За това говори и навременната подготовка за есенно-зимния сезон. Комисия от ръководството е обходила всички търговски обекти, след което са взети срочни мерки за подготвяне на магазините, складовете и помещенията за обществено хранене за нормална работа през зимата. В рамките на стоковите нормативи са набавени и в по-големи количества стоки — сол, захар, ориз, фасул, зимно ватено облекло, шуби, полушуби и др. Тези дни се поставя за разрешение и въпросът за снабдяването със зеленчукови консерви и зеленчуци за туршии. И няма съмнение, че правилното разрешаване на мероприятията, свързани с есенно-зимния сезон в търговията, ще допринесе за увеличаване успехите на потребителна кооперация „Напредък“.

Михаил ТОМОВ

Фуражите са достатъчно — а млеконадоят?

По предварителни данни ТКЗС — Голеш няма да изпълни годишния план за млеконадоя с около 50 тона. Изоставането датира още от началото на годината. Лошото е това, че въпреки наличните фуражи, то и досега не е преодоляно. При ежедневен график от 2 600 литра, тук от 20 до 29 септември например се надояват средно от 2 100 до 2 300 литра мляко.

А фуражи в стопанството има достатъчно. Сега на животните се дават смески, зелена люцерна и царевичак на воля. Нещо повече: съществуват изгледи за пълната осигуреност с фуражи за предстоящия есенно-зимен сезон. Кооперативът разполага с достатъчно добре съхранени люцерново сено и сенаж. От планираните за говедовъдството 1 800 тона силаж 1 300 са вече пригответи. Механизаторите засяха 7 000 дка фуражна царевица — II култура, която е в добро състояние. Голяма част от нея също ще се силажира. Кооперативът обработва и 2 000 дка сорго, от което се очаква планираният добив. Зърното от тази култура се търси като компонент за изработването на смески в различните заводи. Това осигурява едно постоянен приток на смески за говедовъдните ферми в ТКЗС — Голеш. В добро състояние е и царевицата — I култура. Така че въпросът за концентрирания фураж тук се смята за решен.

Ще успеят ли в такъв случай животновъдите да преодолеят изоставането? Ще могат ли през близките години да се наредят между добрите ферми в окръга?

Тук трябва да обърнем внимание на един такъв сериозен проблем, какъвто е породният състав на стадата. В голешкото стопанство твърде отскоро се е заработило по подобряване порода та на животните. И ако влезете в отделните обори, непременно ще ви направи впечатление, че те са населени от различни по поро да животни. Едва от тази година в говедовъдството има назначен зоотехник по племенно дело. Закупени са породисти юници. И все пак досега броят на животните е по-малък от планирания. Това без друго оказва влияние върху количеството на получено то мляко, като се има предвид, че яловостта във фермите е между 7-8 процента.

Следователно изисква се по-голяма оперативност и настойчивост, за да може да се набавят необходимите животни, чийто породен състав по-бързо и по-чувствително да се подобрява.

Според ръководителите на стопанството една от най-важните причини за несполуките в кравефермите си остава текучеството, липсата на подходящи кадри. И някак неубедително звучи това мнение, като се знае, че всички обори са подобрени. Доенето и изхвърлянето на тора в тях става механизирано. Механизирано е и зареждането на храната. Хората работят на две смени и получават средно на месец по 130-140 лева. Според нас, за да се ограничи напускането на животновъдите, говедовъдството в ТКЗС — Голеш трябва да стане дело на комсомолците и комунистите, които биха могли да постигнат много по-добри резултати, след като се трудят съзнателно, без да отстъпват пред трудностите. Само така биха се ограничили разходите на фуражи и труд, би се понижила себестойността на продукцията, която сега е твърде висока. А това без друго би допринесло за превръщането на говедовъдството в ТКЗС — Голеш в рентабилен, печеливш отрасъл.

Впрочем такъв е и планът на кооператива. В близките години да се получават от фуражна крава не по 2550 л мляко (колкото беше през 1968 год.), а да се изравнят с първенците на окръга. Фуражна база за това не липсва. Недостатъчен е обаче стремежът на хората да ускорят постигането на този план.

М. ТРИФОНОВА

Главният залог за успеха са хората

(Беседа с гл. зоотехник на ТКЗС— Кайнарджа — др. Кирил Стоилов)

ВЪПРОС: Другарю Стоилов, известно ни е, че през първото тримесечие на годината дневният млеконадой в стопанството бе около 2 500 литра, а сега надхвърля 5 000 литра. На какво се дължи това?

ОТГОВОР: Аз съм главен зоотехник в това стопанство от февруари месец т. г. и за миналото на стопанството няма да ви разказвам. Ще споделя опита си от тази дата насам. Преразгледахме още през зимата със зоотехниците, животновъдите и доячите организацията на работата. Поза тегнахме трудовата дисциплина. Подобрихме храненето на животните, като приложихме метода на диференцираното хранене. Отчитаме строго млеконадоя от всяка крава. Която дава повече мляко, получава повече концентриран фураж. Изработихме нормативи. Така например крави, които дават под 7 литра мляко, не получават концентриран фураж. На прехвърлилите този праг даваме концентриран фураж: най-ниската група по 0,5 кг, а последната група, чиито крави дават по 30 литра мляко на ден, получават по 11 кг концентриран фураж. Считам, че и дикалциевият фосфат помогна за увеличаването на млеконадоя. През лятото закупихме 10 тона и всеки ден даваме по 60 грама на крава. Увеличихме и дажбата от трици. Строго спазваме режима на хранене, поене, доене. Подобрихме и хигиената в оборите. Нашият успех в млеконадоя стана на безспорен. Но главният залог за това са хората. Те не само че подобриха организацията на работа, но и с голяма упоритост и постоянство осъществяват заплануваното. От тях зависи много.

ВЪПРОС: Какво се прави в стопанството за затвърдяване на тези успехи, за тяхното множене?

ОТГОВОР: Осигурили сме достатъчно сочен и сух фураж за животните за през зимата — 4 000 тона силаж, 1 500 тона силаж от люцерна и меласа, 700 тона сенаж (това за кравите) и за всички продуктивни животни (крави, овце, телета) — 7 676 тона сено. Тези дни приготвяме и царевичака. Ще извършим известна концентрация на животновъдните ферми. В скоро време кравите от с. Светослав ще докараме в новия обор в с. Кайнарджа. И вместо в три тази зима кравите ще бъдат в две села (в Кайнарджа и Войново). А през идущата година ще строим комплекс-краве ферма за 500 крави, с отделения за телчарници до двумесечна и шестмесечна възраст. Извършваме също така племенен подбор за подобряване на стадата.

ВЪПРОС: Какво бихте изтъкнали още за говедовъдството в стопанството?

ОТГОВОР: Всяка ферма е на стопанска сметка. Хората от фермата са основната производствена единица у нас. Там се отчита всяка събота работата през седмицата и се приемат задачите за следващата. Фуражът занапред е също разпределен по ферми. Така е и складиран. И смятаме, че отрасълът „Говедовъдство“ в нашето стопанство от губещ през идната година ще го превърнем в печеливш.

Беседата води:
М. ГЕОРГИЕВ

Голям и просторен е новият универсален магазин, който с всеки изминат ден привлича все повече клиенти с разнообразните си и търсени стоки.

В помощ на селското стопанство

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ“

Десет дни група студенти от Висшия финансово-стопански институт „Димитър А. Ценов“ — Свищов бяха в помощ на работниците от ДЗС „Янко Забунов“.

На младите хора бе определено да оберат продукцията и извършат царевичака от 500 декара. Студентите се справиха отлично с поставената задача. Те показаха много добра дисциплина. Още от ранна утрин се събираха пред административната сграда на стопанството и навреме биваха извозвани до полето.

Благодарение на стегната организация и отзивчивостта на бригадирите, определената им площ бе освободена, за да и се извърши предсеитбена обработка.

Кирил ТАСЕВ

С. ВЪРБИНО

На помощ на кооператорите от с. Върбино дойдоха възпитаниците от училището по машиностроене — Силистра.

Комсомолците се трудиха с ентусиазъм. Затова и работата им бе спорна.

Най-добре се проявиха Иван Николов, Станко Иванов, Никола Тодоров и др.

Георги ЛЕОНИДОВ

Новости • техника • новости

НЕВИДИМИ ВЪЗДУШНИ ТЕЧЕНИЯ ОКОЛО ТЯЛОТО

Топлите въздушни течения, които обгръщат всеки човек и се пораждат от неговата топлина, сега са обект на проучване от лекари в английския Национален институт за медицински проучвания с оглед да се научи нещо ново за начините, по които се разпространяват заразите.

Ако се събере въздухът над главата на един човек, ще се види, че той наподобява течение като в кумин и че от него непрекъснато се излъчват микроорганизми. Въздушните течения обхващат тялото, движейки се от долу на горе непрекъснато.

Тези течения, които образуват въздушен пласт около тялото ни, дебел около 30 см, могат да бъдат фотографирани с помощта на метода „Шлиренова фотография“. Той се използува широко в самолетостроенето за фотографиране на въздушните течения край самолетните части, изпитвани в аеродинамични тръби.

По този начин се осъществява неочаквана връзка между аеродинамиката и медицината. Медицинският аспект сега се проучва в института в Хемпстдет, докато катедрата по въздухоплаване в Лондонския университет проучва въпроса от по-теоретично гледище.

Когато въздушното течение се движи покрай тялото, то поема влага от изпотяването и много малки люспици кожа, които се откъсват при нейното подновяване. Вече е доказано, че по люспиците кожа, понесени от това въздушно течение, се намират микроорганизми. Те се понасят нагоре и вероятно по този начин се разпространяват заразите.

Изследователите се надяват, че ще могат да установят как зараза може да се предава от една част на тялото на друга и от един човек на друг. Също така тези изследвания ще бъдат от полза и за тези, които обичат да се парфюмират. Като че ли най-добре ще бъде да се парфюмират краката и ароматът, понесен от въздушното течение, ще обгърне цялото тяло.

ДОМЕННА ПЕЩ С АТОМНА ЕНЕРГИЯ

През 1972 година в Япония ще има доменна пещ с атомна енергия. И други страни смятат да въведат ядрената енергия в стоманодобива, за да намалят производствените разходи на стоманата. Япония, която е зависима от вноса на коксуващи се въглища, се надява, че с въвеждането на ядрена енергия в стоманодобива ще намали вноса им на една пета от досегашния обем.

НАЙ-СЪВЪРШЕНАТА ПИШЕЩА МАШИНА

Най-съвършената пишеща машина в света се намира в Лондон. Нарича се сферикграф. Всичките й 46 клавиши могат да се сменят и машината се използува: за писане на математически формули, на 1850 букви и знаци на чужди езици, между които арабски, японски и китайски.

ВЪЗДУШЕН АВТОБУС

В Съветския съюз е изпробван успешно малък въздушен автобус. Самолетът е турбовитлов, поема четиринадесет пътници и достига скорост 480 километра в час. Този комфортно обзаведен въздушен автобус може да излети от поляна, дълга само 170 метра. Прелита без прекъсване 1 300 километра.

ИЗНЕНАДВАЩИ РЕЗУЛТАТИ ОТ ЕДНА ПРОВЕРКА

Проверката на знанията на жените с шофьорски книжки в САЩ е дала изненадващи резултати. Над 80 на сто от жените показали пълно непознаване на най-простите проблеми, отнасящи се до функцията на двигателя с вътрешно горене, наименования на отделните части на мотора, дребните поправки и т. н., макар че повечето от тях са майстори на кормилото.

ПЕЧАЛНА РАВНОСМЕТКА

Всяка година в света се правят 30 милиона аборта, което прави един аборт всяка секунда или един на четири раждания. 10 до 15 милиона от тези прекъсвания на бременността се извършват в развитите страни. Такива са цифрите, съобщени от международния съюз за научно изследване на демографските проблеми по време на конференцията в Лондон. Те са поместени и от в-к „Обзървър“.

Така че абортите си остават все още най-практикуваният метод за контрол на ражданията.

Ако се изхожда пак от цифрите, цитирани от „Обзървър“, много европейски страни отбелязват повече аборти, отколкото раждания, т. е. повече от половината забременявания са прекъснати. Така в Австрия се наброяват 150 до 250 аборта на 100 раждания, в Белгия — 100 до 300, във Франция — 50 до 150, в Италия — 70 до 100, в Западна Германия — 100 до 300 и във Великобритания само 10 до 20.

* * *

Според съобщението на две телеграфни агенции от Стокхолм професор Карл Ерик Фихтелиус, хистолог от университета в Упсала е заявил, че е открил нова система в човешкото тяло, която досега не е била известна. Възможно е това откритие да посочи нови пътища за ефикасна защита на организма срещу инфекциозните болести. Съобщението за своето откритие доктор Фихтелиус е направил на последния международен конгрес за борба против рака, който се проведе в Стокхолм.

Новата система се състои от малки лимфо-епителни образувания, намиращи се в мукозните мембрани и отделни клетки в различни части на човешкото тяло.

Доктор Фихтелиус заяви, че още не е напълно сигурен каква е функцията на този апарат. Но той вярва, че е свързан с имунологичната защита на организма. По негово мнение тази система произвежда антитела, които се борят против вирусите, бактериите и бацилите, проникващи в тялото.

Говорейки за откритието на своя колега, професор Герен Молер от института в Каролина заяви, че то „може да доведе до осигуряване на по-добра защита срещу инфекциозните агенти, както и до откриване как се синтезират хормонолните антитела“. Професор Молер обаче изтъкна, че откритието на доктор Фихтелиус не е свързано с физиологичния механизъм, който довежда до отхвърляне на присадени органи.

ОВЛАДЕЛИ НОВАТА СИ ПРОФЕСИЯ

През последните няколко години в нашия окръг стана традиция да се провежда окръжен конкурс-състезание с младите специалисти, който в голяма степен допринася за издигането на квалификацията на младите готвачи и сервитьори. Това неминуемо ще доведе до подобряване качеството на кухненската продукция и културата на обслужването. Макар и в по-малка степен, то ще допринесе за подобряване работата и повдигане общото ниво на общественото хранене.

Преди няколко дни ОК на ДКМС съвместно с ОНС и ОСПС проведе в ресторант „Златна Добруджа“ — Силистра окръжно състезание-конкурс за млади готвачи и сервитьори. В състезанието взеха участие 9 млади сервитьори и 6 млади готвачи от Тутракан и Силистра. Окръжният конкурс се предхождаше от опреснителни курсове, като се използуваха за лектори най-изтъкнатите и високо квалифицирани практици от системата на обществено хранене. Комисията определи първенците от младите готвачи. На първо място е Петранка Петрова от „Злат на Добруджа“, а от сервитьорите Кръстинка Бонева, които ще защитават името на нашия окръг на зоналните състезания на 20 октомври 1969 година.

След завършването на състезанието се проведе среща на младите участници в конкурса с др. Яким Петков — секретар на ОК на БКП, и с Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС. Другарят Киров обяви първенците и връчи награди от името на ОК на ДКМС, ОНС и ОСПС. С топли думи се обърна към участниците в конкурса и др. Яким Петков, който даде висока оценка на проведения конкурс, на старанието и квалификацията на младите готвачи и сервитьори от **окръга.**

Проведеният конкурс през настоящата година показа възможностите на младите специалисти и създаде стимул за тяхното по-нататъшно развитие.

Васил СТОЯНОВ

ЗА ЖИВОТНИТЕ ПОВЕЧЕ ХРАНА

С цел животните да презимуват по-добре в ТКЗС — Тутракан известна част от задачите, поставени от управителния съвет на стопанството, са доведени до край, а други все още се изпълняват. Така например в свинефермата понастоящем се намират 1 720 свине от различни възрасти. В големия свинарник, където се помещават над 1 400 броя свине, е направено всичко. Подовата настилка и боксовете са отремонтирани, стените варосани и дезинфекцирани. Така е и с останалите по-малки свинарници, в които се помещават еднократните свине-майки. За попълване капацитета на фермата предстои докарване на още 300 броя от село Дунавец.

За свинете има осигурени достатъчно количества концентрирани фуражи, а и снабдяването с фуражни смески е редовно.

Двата овчарника, в които ще презимуват 1 050 броя овце и толкова приплоди, са също отремонтирани. Дори на единия е извършен основен ремонт, като е направена нова покривна конструкция и е покрит с цигли. Но за овцете досега са осигурени само 100 тона люцерново сено и 100 тона бобенище. А само това не е достатъчно. Необходими са 300 тона силаж, 200 тона царевичак и 20 тона слама.

Може определено да се каже, че животните в ТКЗС—Тутракан ще презимуват нормално, ако се осигурят необходимите фуражи и за овцете.

Живко ТРУШЕВ

СИЛИСТРА – ДРЕВНА И МЛАДА

Паметна плоча за първия клуб на БРСДП

Вчера привечер по улица „Раковски“ в Силистра се състоя кратко тържество по случай откриването на паметната плоча за първия клуб на Българската социалдемократическа партия (БРСДП) в града, изграден през 1894 година. Тук бяха дошли секретарят на Окръжния партиен комитет Христофор Иванов, членовете на Бюрото на ОК на Партията Шакир Шакиров, председателя на Окръжния съвет на профсъюзите, и Станчо Николов, първи секретар на ГК на БКП, членове на Бюрото на ГК на БКП, членове на изпълкома на Градския общински народен съвет, активни борци против фашизма и капитализма, гости на юбилейните празненства, много граждани.

За подвига на първите пионери на социализма в града говори Асен Чапкънов, председател на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма. Той изтъкна, че социалистическите идеи проникват в нашия многовековен град почти едновременно с останалите кранща на Родината. В 1894 год. в града се основава партийната организация. През май същата година на мястото, където сега е „Културен отдих“, бил открит първият клуб на БРСДП. Основателят на социалдемократическата партийна организация в града Васил Нейчев пише в своите спомени, че в клуба работниците присъствували на събрания, изучавали марксизма, учели се как да се борят за извоюване на своите права.

После другарят Чапкънов смъкна белия воал и върху паметната плоча блесна надписът:

„На това място през май 1894 година е открит първият клуб на БРСДП в Силистра“.

Паметната плоча ще напомня на поколенията за славния път на Силистренската градска партийна организация, създадена преди 75 години. (СТ)

Юбилейна изложба

Всяка поредна изложба на силистренските художници, като по някаква традиция, винаги е включвала в тематичния си регистър и много картини, посветени на Силистра, на древния град край Дунава, обезсмъртил името си с едно богато и бурно минало, с едно динамично настояще.

Тази обич и привързаност на местните художници към техния град намира най-добра изява в художествената изложба, посветена на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Тя бе открита на 11 октомври в салона на Младежкия дом пред много граждани и почитатели на изобразителното изкуство от др. Николай Георгиев, секретар на Окръжния народен съвет.

Дълъг е списъкът на картините, почерпили теми и сюжети от пълнолетната история на Силистра: от образа на Ивайло до последните борби на работничество то срещу капитализма, от подвига на Мамарчев до най-новите промени в града.

(СТ)

Празникът на плодородието, който се състоя в неделя, още веднъж показа изобилието на добруджанската земя.

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТ ПРИЯТЕЛИ

(Продължение от 1 стр.)

Изпълнителният комитет на Градския народен съвет — Пловдив от свое име и от името на пловдивското гражданство ви от правя най-горещи поздравления по случай 1 800-та годишнина от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

За нас — пловдивчани, като жители на град с богато историческо минало, е напълно понятна гордостта, с която вие се отнасяте към това забележително честуване.

Със своето минало Силистра заема достойно място сред градовете в нашата страна, славещи се със забележителните си исторически и културни паметници. Сега, когато тези ценности стават достояние на най-широк кръг трудещи се, значението на Силистра получава своята истинска и пълна оценка.

Историческите сведения сочат, че между нашите два древни града, важни административни центрове на Мизия и Тракия, са били установени трайни икономически и културни връзки, които днес получиха ново съдържание.

В деня на големия ваш празник отправяме искрени пожелания за по-нататъшно развитие и процъфтяване на град Силистра като модерен социалистически град, приел и запазил древното културно наследство. На неговите трудолюбиви жители пожелаваме нови трудови успехи и благополучие в личния им живот.

Председател на ИК на ГНС — Пловдив:
инж. К. КУМАНОВ

Гостуването на хор „Родина“

Концертът на русенския хор „Родина“, състоял се на 12 октомври в залата на кино „Москва“, събра отново възторжените почитатели на традиционното за Силистра хорово изкуство. Без да блести със златото от Ланголен, хор „Родина“ убедително защити авторитета и популярността, с която се ползува в нашия град, цялата страна и чужбина.

Удачно подбраният репертоар включваше пиеси от най-ценното в съкровищницата на хоровата предкласика, класика и съвременност. Като слуша изпълнението на отделните състави, човек забравя за елементите на хоровата звучност — ансамбъл, строй, нюанси; остава наслаждата, остава настроението и усещането за сливането с авторовите намерения. Ако трябва да търсим постиженията, то като че ли за мъжкия хор най-добре пречка смесеният хор да сложи убедителен финален акорд на тази радостна среща с голямото хорово изкуство.

Не бива да отминем с мълчание изключителното майсторство на диригента Васил Арнаудов — вдъхновен артист, проникновен реализатор на авторовите замисли, обаятелните ръце на когото изваяха неповторими художествени образи.

Концертът на хор „Родина“ се превърна в прекрасен пример и привлекателна цел в творческите планове на нашите хорови състави. Срещите с него са желан празник за силистренската културна общественост и те трябва да бъдат по-чести.

Чавдар НИКОЛОВ,
диригент на хор „Седянка“

Монолог на Аврелий

В самия край на тази равнина,
в самия край,
от днес в която дните ми ще минат,
започвам летописа на съдбата си.
Дано ми стигне вечността да мога
да оцелея тук сред тези диви
и непокорни хора,
да разкрия
на силата свещенното им тайнство.
Кажи ми, боже, как да стана техен
баща и син, тиранин и бранител.
Когато нямам техните ръце,
сродени с всеки стрък, дърво и камък.
И техните очи, които грабят
от моите простор, земя и слънце.
И песен, във която като вълци
не дават да докоснеш свободата им...
Душата ми полека се стопява
и римлянинът бавно насели
пророчеството на един селяк.
„Тук, който дойде с копие и меч,
проклет ще е от всяка своя стъпка,
ако не хване рало и копач
и делото добро да е напреде.“
Тежко на този, който устои.
Дъждът го шиба като волска жила
и вятърът със хлад не го докосва,
в пустинята на жълтата земя,
дордето не остане само пепел.

Началото е утре. Аз, Аврелий,
поставям камък и им ставам брат.
Дано остане спомен тук за Дуросторум
и в Рим да бъде споменът за мене.

Енчо ЕНЧЕВ

Когато обичаш земята и хората...

(ПО СЛУЧАЙ 100 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА Ц. ЦЕРКОВСКИ)

Роден в Бяла Черква, селото на безстрашния народен учител Бачо Киро, Цанко Церковски от малък живее с близките спомени за славната Дряновска епопея. Първият досег с книгите му раз

крива един непознат свят — прелестта на народните песни, неотразимото въздействие на творбите на Вазов, Ботев и Славейков. И годините, прекарани в местното училище, остават под знака на това въздействие. Но времето, през което се оформя бележитият поет и общественик, чертае вече съвсем определено други стрежи. Изминало е едва едно десетилетие от Освобождението, а светлите възрожденски идеали са стъпкани от новите „герои“ на века, „усетили в кесийката си силата на капиталеца...“ Тези „герои“, родени от един насилнически, вълчи свят, нахлуват и сред мирния идиличен живот на селото, разрушават патриархалната му чистота и несправедливост, сеят отровата на един нов морал.

В 1891 година на страниците на списание „Ден“, редактирано и издавано в Шумен от Я. Сакъзов, се появява „Молепсаният“, най-новото и най-вълнуващо явление в тогавашната литературна действителност. За първи път в нашата поезия в една остра социално-настъпателна форма е показан тежкият и труден път на пионерите на социализма. Независимо от универсалните, неизяснени, абстрактни идеали в него, стихотворението показва един поет правдив, смел, социално заострен, разкриващ зората на социалистическото движение. Не е трудно тук да се открие идейно-художественото родство на Церковски с Д. Полянов, да се види поетът като предтеча на пролетарско-революционната поезия.

Но роден и израснал на село, в душата му звучи преди всичко селяшката несрета, един дълбок вътрешен глас му говори за безотрадната мъка на българския селянин. Земеделският народ, тази социално-подтисната маса, вълнува най-силно големия познавач на българското село. Естествената простота и човечност на селяните, техният непосилен труд, дълбоките класови противоречия и острата икономическа и социална криза пораждат в душата на Церковски идеята за организиране на земеделския народ в съюз. Този идеен прелом у общественика е един мъчителен, сложен процес, свързан с напрегнати търсения и дълбок размисъл. Талантливият поет се отдава на активна политическа дейност, но нито за миг у него не угасва огънят на поезията. В започналото да излиза под негова редакция сп. „Селска пробуда“ печата едни от най-хубавите си творби. Здравата връзка на писателя с демократичните и прогресивни традиции на нашата литература, острото му критико-реалистично око определят и неговото отношение към чуждите упадъчни веения в литературния ни живот.

Станал признат политически вожд на БЗНС, с изяснени идейни позиции, сега вече и политическата му лирика става по-конкретна, по-определена, по-борчески целенасочена. Гласът на поета и писателя страда и зове от страниците на неговите творби. Гласът на публициста и политика сипе от трибуната на народното събрание и страниците на „Зем. знаме“ остри обвинения срещу котилото на монарха — буржоазните политически партии.

А когато тяхната гибелна политика довежда страната ни до Втората национална катастрофа, убеденият демократ-републиканец смело заявява: „Вън от България династията на немците! Да живее републиката!“

След кървавите деветоюнски дни и нощи, верният учител и приятел на Стамболийски е хвърлен в затвора. Републиката, както вато той я искаше, не можеше да просъществува. Може би тъкмо това е прозрял някогашният социалист, който след излизане от затвора с разклатено здраве неуморно търси политически поканства с комунисти.

Николай ДАСКАЛОВ

10 — 20 октомври

Десетдневка на съветската книга

МЪДЪР УЧИТЕЛ И ПОМОЩНИК

В дните от 10 до 20 октомври нашият народ честува дните на съветската книга и съветската грамофонна плоча. Тези дни станаха израз на носената в сърцата обич и признателност към словото, родено от пламъка на Октомври, словото на вожда на революцията Ленин. Особено тържествени са дните тази година, когато народът ни честува 25 години от победата на социалистическата революция и в нашата страна и се готви за отбелязване на 100-годишнината от рождението на Ленин.

Съветската книга е продължител на традициите на прогресивната руска литература, изиграла толкова голяма роля за пробуждането на народното ни съзнание преди освобождението от турско робство, както и за формирането на националната ни култура след Освобождението. Творчеството на прогресивните руски писатели бе пример и стимул за най-добрите синове на нашия народ.

След Великата октомврийска революция новата съветска литература намери изключително радушен прием у нас. Нейното значение порасна още повече. Тя запознаваше народа ни с постиженията и възхода на един възроден народ, на един нов социалистически свят. Нищо не можеше да спре разпространението ѝ. Никаква цензура не бе в състояние да спре притока на съветски книги в страната ни, да ограничи влиянието на Лениновите идеи, с които се запознаваха нашите хора.

Черните дни на погрома на Септемврийското въстание бяха озарени от вярата на трудещите се, дял за което имаше и съветската литература. Съветската книга, носителка на най-чисти идеи, воюваше за спечелване умовете и сърцата на честните хора у нас. Тя разнали творческия жар у Смирненски и Гео Милев, Караславов и Радевски.

Съветската книга идваше у нас по невидими пътища. Тя проникваше през всякакви прегради. Идваше, за да вдъхне кураж и сили, да мобилизира в борбата за идеите на комунизма.

Върха на своето разпространение в България съветската книга достигна през годините на народната власт. И ето вече 25 години съветската книга е неразделен и незаменим приятел на трудещите се у нас. Трудно е сега да се оцени огромното значение на съветска книга за развитието на народа ни в годините на разгърнато строителство на социализма и бурен подем във всички области на живота. Тя идва и влиза във всеки дом така просто и обикновено, както просто влиза приятел. И за нас е толкова естествено. Със своята достъпност по език и стил, със своята всеобхватност съветската литература съдействува да се активизира до невиждани мащаби творческата енергия на свободния народ. Общо за периода от 1944 година до 1968 година включително у нас са внесени 48 942 478 екземпляра съветски книги, а само за 7 месеца на юбилейната година — 934 467 броя.

Съветската книга е книга на съзиданието. Тя води по скелите на новостроящата се човешка душа, по пътя на човешкия прогрес. Затова тя е и толкова търсена и желана от българския читател. „Общество, в което само малко хора знаят много, е без съмнение необразовано общество; общонационалният запас от знания е толкова по-голям, колкото повече умове са натрупали значителни, но сравними по обем знания“ — пише американският учен Маклуи. А нашият народ, нашите специалисти натрупаха богат опит в различните области на науката, техниката, благодарение на съветската книга. Днес всички у нас се учат от съветската книга, съветват се с нея. Мъдра и търпелива учителка на всички, тя е търсен другар и неотлъчен помощник както на учени и специалисти, така и на обикновените трудещи се от заводи и поля.

Не случайно съветската книга е заемала и заема първо място сред внасяната у нас литература. С всеки изминат ден разпространяването на съветска литература у нас, в България, бележи поголеми успехи. Така докато за периода 9 .IX. 1944-1948 година са внесени 2 500 000 екземпляра книги, това число бързо нараства, за да достигне само за 1968 година 2 701 574 екземпляра. Това са 14 596 отделни заглавия.

Съветската книга намери добър прием сред трудещите се от нашия окръг. Ръстът на продадената през последните години съветска литература е отражение на този интерес. През 1961 година са пласирани съветски издания на обща стойност 8 021 лева, а през 1968 година—на стойност 16 011 лева. Само за деветмесечието на тази година е пласирана литература за 11 889 лева.

Богатата съкровищница на съветските издателства, така щедро предоставена на българския читател, намира път до много хора в окръга. Ползуването на оригиналната съветска специална и художествена литература в окръжната библиотека е също потвърждение за растежа на нейния авторитет. От 740 за 1961 година, броят на ползуващите съветска литература е достигнал през миналата година на 3 000 души.

Младежта, която предимно ползува съветската литература, в тези дни на празника изразява своята любов към нея, като подчертава още веднъж значението ѝ в живота и изграждането на съвременния човек.

Аурел ВЪЛКОВ

ПРОЯВИ, ПОСВЕТЕНИ НА ЮБИЛЕЯ

спорт

В програмата на юбилейните тържества по случай 1 800 години от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град за Ден на спорта е обявен вторник, но това определение с право може да носи и неделята. В този ден спортистите от града-юбиляр, прославили името му в не една битка на републикански и международни състезания, под несоха на гражданите и гостите интересни прояви.

На новопостроеното стрелбище край града се състояха състезания по спортна стрелба, организирани от ОК на Комсомола. Участвуваха юношески състави от Русе и Силистра. Изпълниха се три упражнения: 10 плюс 40 с въздушна пушка (за пионери), 3 Х 20 с малокалибрена пушка и 3 Х 20 с малокалибрен пистолет.

В спортната зала „Дръстър“ след обяд отборът по спортна гимнастика към Окръжната спорт на школа, съставен от кандидат-майсторки на спорта и първоразрядички и заел призово място в Третата републиканска спартакиада, изнесе продукция.

При много добра организация и най-голямо посещение премина ха лекоатлетическите състезания на стадион „Септември“.

В борбата за купите и наградите на Градския общински народен съвет — Силистра се включиха с жар пионерски и средношколски състави от всички училища на града. Пионерите и пионерките се състезаваха на 60 м гладко бягане, скок на дължина и хвърляне топка; юношите и девойките — на 100 м гладко бягане, дълъг скок, тласкане гюлле, щафета 4 Х 100 м и бягане на 400 м за девойки и 1 000 м за юноши.

Желанието и стремежът за добро представяне личаха при всеки опит и на всеки метър от бягането. Но и в атлетиката има степенуване на интереса. То иде от характера на дисциплината и популярността на състезателите.

Спринтовите дисциплини предизвикаха най-големи овации. На 100 м гладко бягане се откроиха красивия си мощен бяг четвърто курсникът от Техникума по механотехника Илия Колев — 11, 9 сек. Йорданка Господинова от Техникума по икономика пресече финала първа от девойките, а 60-метровата дистанция най-бързо пробягаха от малките лекоатлети Снежана Русева от училище „Вапцаров“ и Тодор Тодоров от „Макаренко“.

В най-динамичната дисциплина — щафета 4 Х 100 м — четворката на Техникума по механотехника, съставена от отлични спринтьори, не остави никакви надежди за останалите команди и финишира чрез Атанас Ников с голяма преднина. Постижение — 47,7 сек.

При 1 000 м за юноши и 400 м за девойки трибуните отново се оживиха — поради участието на състезатели-медалисти от финалите на Третата републиканска спартакиада, които са включени и в националните отбори по лека атлетика.

На 1 000 м със силен спринт в последните двеста метра Ясен Лазаров остави зад себе си достойните си съперници Георги Василев и Митхат Османов, които постигнаха еднакво време — 2,44,6 мин. Времето на победителя е 2,42,2 мин. И тримата състезатели се учат в СПТУ по машиностроене „Димитър Ганев“.

Когато награждаваха победителките в дисциплината 400 м гладко бягане, на почетната стъл бичка първа се изкачи Луиза Ахилева, след нея—Златка Димитрова. Но в самото бягане победи участвуващата извън класирането Гюлсерен Исмаилова.

В много дисциплини бяха отбелязани добри резултати.

Заслужава да се изтъкне и редът, при който преминаха състезанията. Като се започне с откриването от председателя на ОС на БСФС Кънчо Иванов и се стигне до връчването на наградите и купите — всички ритуали на едно официално състезание бяха строго съблюдавани. По радиоуредбата се съобщаваха дисциплините и постиженията, специално лице изваждаше участниците, след приключване на всяка дисциплина се извършваше награждаване. Радостен факт е и донесе ефект при съществото на преподавателите по физическо възпитание. Те, заедно с треньорите, внесоха допълнителна психическа подкладка за високи резултати.

Купите на ГОНС—Силистра бяха връчени на комплексните първенци — училище „Отец Паисий“ и Политехническа гимназия „Климент Охридски“. Специално бяха наградени за упорита и ползотворна дейност преподаватели по физкултура.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Примерът на ветераните

Йордан Драгнев дойде в редакцията с един албум снимки, запазили частица от очарованието на първите години на колоездачния спорт в града ни. Роден тук преди шестдесет и една години, пионер на колоезденето в Силистра, прекарал на педалите повече от четиридесет години, този човек се чувствува достатъчно млад и достатъчно енергичен, за да изминава ежегодно от седем години насам разстоянието от София до Силистра на велосипед, за да бъде гост на града ни за някой голям празник, за да остави по пътищата умората, да се върне, избягал от времето, отново в годините на спортната си младост. Ежегодната обиколка на страната ни е станала за него традиция. Кръстосал България надлъж и нашир, Йордан Драгнев тази година за втори път е дошъл в Силистра — гост за тържествата по случай 1 800-годишния юбилей на крайдунавската ни красавица.

Ежедневните преходи от 150-200 километра са нещо обикновено за този ветеран на педалите. Но този начин той запазва не само удоволствието от самото пътуване, но и удоволствието на високата скорост, самочувствието, вярата във възможностите си. Затова той е отказал компанията на двамата велотуристи от Пловдив, срещнали го случайно някъде по пътищата на България. Пътували бавно, спирали често и сигурно щял да скучае с тяхната скорост на придвижване.

Снимки, впечатления... В албума си Йордан Драгнев носи не само запечатани кътчета на нашата Родина, в които е бил с „вечния“ си велосипед, но и пътя на един спортист, решил да влезе в сражение с времето, да победи годините и да запази за себе си младостта.

Валентин ДИМИТРОВ

Нашите отбори

в поредния кръг на първенствата

След двете последователни загуби при гостуванията си във Велико Търново и Вълче дръм, Михайловградско, в неделя преди обяд баскетболистите на „Доростол“ зарадваха зрителите, дошли да ги наблюдават на спортния крайдунавски комплекс „Истър“, с първия успех. В силистренския състав, който имаше за противник отбора на „Чардафон — Орловец“ от Габрово този път личаха основни единици, отсъствували в първите две срещи.

Вдъхновената и амбициозна игра на нашите състезатели им донесе победа със 75:59, **на полувремето 39:24.**

* * *

Баскетболният женски отбор на „Раковски“ — Калипетрово, участник в Северната „Б“ РБГ, и този път воюва на свой терен и не пропусна да впише в актива си нова победа. Срещу командата на гр. Девня калипетровки постигнаха 67 точки при 45, отбелязани от противничките им.

* * *

Футболният отбор на „Доростол“ **— мъже, имаше в** събота второ поредно излизане — този път в Шумен. След нулев резултат през първата половина на мача, в 83 минута футболистите на „Волов“ са постигнали единствения победен гол.

* * *

Двата представители на окръга във футболната зона „Черно море“ — отборите на „Панайот Хитов“ — Тутракан и „Септември“ — Силистра — в събота се срещнаха на **стария стадион в Силистра.** Мачът завърши при миролюбив резултат — 1:1.

* * *

Гостуваха в този кръг и женските-футболисти на „Доростол“. Във Варна те разгромиха отбора на „ЖСК – Спартак“ II **с 6:1.**

(СТ)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 122 (1591) | Четвъртък, 16 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Съветски гости от Хмелницки

Гражданите на древна Силистра, обхванати тези дни от празничното настроение на големия юбилей — 1800 години от обявяването на града за самостоятелен, във вторник преживяха нова радост. По покана на ГК на БКП пристигнаха за тържествата скъпи и желани гости — съветски приятели от гр. Хмелницки, Украинска ССР.

По обяд градският площад „Карл Маркс“ и улиците, които се вливат в него, се изпълниха с посрещачи. Не мина много време и шпалирът им се раздвижи. Посрещнати на гара Русе от първия секретар на ГК на Партията в Силистра Станчо Николов, председателя на ИК на ГНС Ангел Петров и първия секретар на ГК на ДКМС Петър Костов, съветските гости — Андрей Шаханов, първи секретар на ГК на Украинската комунистическа партия в гр. Хмелницки, Ксения Николаевна Плевц, директор на предприятие, и шлосерът от завод за радиотехника Виктор Михайлович Придет — вече приемаха усмивките и поздравите на трудещите се от обновената край дунавска красавица. Девойки им поднесоха хляб и сол, пионери им завързаха червени връзки.

Радостта на силистренското гражданство изрази Станчо Николов. Той връчи на водача на съветската делегация Андрей Шаханов символичен ключ на града — непревземаема крепост през вековете, и подчерта двойната радост от факта, че в този ден в космическата вис обикалят около Земята три съветски кораба — „Союз—6“, „Союз—7“ и „Союз—8“.

С прочувствени думи на приветствието отговори Андрей Шаханов: „Скъпи български приятели, искрено се радваме за сърдечния прием. Идваме на земя, където заедно са воювали българи и руси. Идваме в страна, където един трудолюбив народ проли пот в строителството на новия живот. Нямам думи да благодаря, че ни поканихте за големия юбилей. Дълбоко се покланям и пожелавам на всички радост и успехи в живота“.

Съветските гости се ръкуваха с първия секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, с председателя на Изпълкома на ОНС Димитър Михайлов и други партийни и обществени активисти.

Вечерта те присъствуваха на откриването Седмицата на българския историко-революционен филм.

(СТ)

ТКЗС — Попина изостава

* Време за недомлъвки ли е?
* „Почивка“ край осланената фуражна царевица.
* Ще се спази ли сеитбеният срок?

ТКЗС — Попина изостава в сеитбата на пшеница с около 10 процента от средното изпълнение на плана за окръга. И това, което в случая е най-несъпоставимо със създадената за попинци обстановка, е техният оптимизъм, липсата на онази голяма тревога, която би помогнала за преодоляване на изоставането.

— Ще се оправим с малко по-голямо напрежение — говори с недомлъвки един от ръководителите.

Какво беше недоумението ни, обаче, когато на практика се сблъскахме с това „малко по-голямо“ напрежение. Край един побелял от слана блок с фуражна царевица „почиваше“ механизаторът Петър Донев. Часът беше 10,30, а силажокомбайнът бездействуваше от сутринта, защото обещаното превозно средство не бе изпратено. Изведнъж оправданието, че машините недостигат при тази трудна подготовка на земята, се оказа съвсем неоснователно. Каква е тази организация, която допуска в такъв напрегнат момент да бездействува с часове беларусът на Петър Донев? Още повече, че до него все по-наблизко идваха два та дизела, които подготвяха освободената от царевичака площ. Трябваше да се бърза, за да се съзаде фронт за тежките машини, а Петров беше осъден на принудителна почивка.

— Така не бива да продължава—негодуваше младият човек. — Ето, зимата идва, а ние какво сме заработили?

Пак недомлъвки, които говорят за една неоправдана отпуснатост, за това, че се допуска престой на машини, когато всеки час, всяка минута са толкова скъпоценни.

Не можем да се съгласим с попинци и за това, че изостават, защото обръщат много голямо внимание на качеството на предсеитбената обработка. Наистина, видяхме добре изравнени и засети блокове, но видяхме и такива, където ята врани събираха непокритите между големите буци семена. Нито сушата, нито това, че блокът е „отъпкан“ може да оправдае такъв очевиден пропуск.

Пропуск за кооперативата е и фактът, че тук не са набавени буцоразбивачи, толкова необходими през тази трудна есен. Ръководството не следи отблизо и това, дали се спазва часът, когато започва всяка нова смяна на машините. Тук се работи на три смени, но почти всички машини в деня на нашата проверка започваха с около два часа по-късно работа. Не можем да си представим, че за всеки дизел са необходими близо по 2 часа за преглед.

Според секретаря на общинския партиен комитет Любен Славов, механизаторите в с. Гарван ще завършат сеитбата до 18 октомври. Разчита се, че те ще дойдат на помощ в Попина и така цялото стопанство ще завърши сеитбата в определения срок. Но до този срок остават само 4-5 дни. А неприбраната още царевица, непожънатите хиляда декара сорго и бавният темп на подготовката на освободените площи ни принуждават да смятаме, че едва ли двадесети октомври ще бъде последният сеитбен ден в ТКЗС — Попина.

А попинци не могат да се похвалят с добри добиви от пшеницата през миналата година. Изоставането в сегашната сеитбена кампания представлява сериозна пречка, за да се постигне плануваната продукция за 1970 година. Само преломът в организацията на работата ще помогне на стопанството да намали до минимум изоставането, да създаде по-добри условия за производство на пшеница, от която тряб ва да се получат средно по 420 кг зърно през идващата година.

Ст. СТАНЕВА

Напрегнати са дните на иширковските механизатори. Всички сили са хвърлени в срочното и качествено засяване на пшеницата.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Жеко Димитров от бригадата за комплексна механизация с ръководител Нечо Савов сее пшеница в местността „Кушака“.

Снимка: А. РИЗОВ

Разрешаването на въпросите да се вижда в перспектива

ТКЗС — Ситово е едно от стопанствата, които тази година ще засеят най-много площи с есенници — 26 000 дка пшеница и 4 500 дка ечемик. Като се има предвид тазгодишните изисквания за получаването на заплануваните добиви, изпълнението на тази задача предполага една стройна организация на работата, гъвкава оперативност, целесъобразно използуване на всички сили и възможности и преди всичко перспективното разрешаване на въпросите.

В района на стопанството кипи усилена работа. Механизаторите са денонощно на полето. Кооперативе вече прибраха царевицата, сега режат стеблата и извозват царевичака от блоковете. Освободените площи се подготвят за сеитба. Преди седмица са закупени 12 броя фрези, с които подготовката на почвата става бързо и качествено. Площите, които се подготвят, се засяват веднага. Ръководителите на стопанството са уверени, че ще завършат сеитбата на пшеницата в определения срок. Но една малка сметка показва, че тази увереност е все още под съмнение.

В последните дет дни стопанството засява средно по около 850 декара на ден. Има да се сее още над 10 000 декара пшеница. Даже ако на ден се сее по 1 000 декара, стопанството ще завърши сеитбата към 26-27 октомври. А това ще бъде неизпълнение на един от важните показатели за получаването на заплануваните добиви.

Причините не се крият в бездействието на кооператорите, механизаторите и ръководителите на стопанството, а в някои „дребни“ на глед неща, ненавременното разрешаване на редица въпроси и в някои отношения липсата на далновидност. Така например, сега в стопанството се правят опити за извличането на царевичака с воло куши. Вероятно, това ще ускори работата, но нима чак сега тряб ваше да започне това, когато остават 4-5 дни до края на определения срок за сеитбата? Наличните 3 броя кукурузокомбайни в момента също бездействуват. А те могат да заменят труда на около 60 човека и дневно да освобождават по 40 декара площ.Този малък резерв придобива по-голяма ценност, като се има предвид, че има да се освобождават от стебла още 2 827 декара.

Автотранспортът не е на двой на езда и това оказва силно влияние върху темпа на освобождава нето на площите. А в това отношение ТКЗС — Ситово поне има традиции от другите кампании. Оправданието, че нямало достатъчно шофьори, не може да бъде основната причина и показва, че въпросите не се решават перспективно.

Не може да се приеме за нормален и следният факт. В неделя от наличните 21 редосеялки са работили... 4 и са засети 470 декара. Причините? Хората са брали лозята си. И това е необходимо, но нима не можеше да се направи едно разпределение, даже и график с цел да не се попречи така осезателно на сеитбата? Може, разбира се, но това предполага наличието на добра оперативност и по-голяма разяснителна работа сред хората. А тази година тъкмо това никак не е за подценяване.

Да се завърши сеитбата до 20 октомври! Това е повелята на деня и всички решения и действия трябва да се подчиняват на тази цел, за да се получи 420 кг пшеница от декар.

Али РИЗОВ

ЗАПОЧНА ПАРТИЙНАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Добра сполука, пропагандисти и слушатели!

Във вторник в градовете Дулово и Тутракан беше открита новата 1969 1970 партийна учебна година. През следващата седмица ще започнат работа и звената и формите за политическа просвета в Силистра. В селата на окръга политическото обучение на комунистите и безпартийния актив започва на 3 и 4 ноември.

В окръга през настоящата учебна година в Партията са изградени 518 звена и форми за политическа просвета. В тях ще повишават своята марксистко-ленинска подготовка 12 360 слушатели, в това число 10 350 комунисти. Над 50 на сто от учебните звена и форми са по идеологическите дисциплини — философия, политическа икономия, научен комунизъм.

За първи път към Дома за политическа просвета на Окръжния комитет на Партията се създава задочен университет по марксизъм-ленинизъм. Университетът има три факултета — по философия, съвременни икономически проблеми на селското стопанство, съвремен ни икономически проблеми на промишлеността. Във факултета по философия ще се учат секретарите и заместник-секретарите на градските и общинските партийни комитети и щатните партийни работници, съвременните икономически проблеми на селското стопанство ще изучават председателите на ТКЗС, специалистите от ОКС и отдел „Земеделие“ на ОНС. Директорите, някои главни счетоводители и икономисти, партийните секретари от промишлеността в Силистра ще следват факултета по съвременни икономически проблеми на промишлеността. Към градските комитети на Партията в Дулово и Тутракан ще действуват вечерни партийни школи.

Добра сполука, пропагандисти и слушатели!

ТУТРАКАН, 15 октомври (по телефона). За новата партийна учебна година в Тутракан беше извършена добра предварителна подготовка. На 14 октомври в уречения час изградените учебни звена и форми при тържествена обстановка започнаха занимания. Ученици изнесоха богати литературно-музикални програми. На всички пропагандисти бяха поднесени цветя. Представители на ГК на БКП оказаха съдействие на партийните организации.

Добре преминаха първите занятия на двете учебни форми в ЗГУ „Терма“. Пропагандистът Сави Стойчев изнесе първата си лекция много добре. Тук бяха раздадени награди на отличили се слушатели от изтеклата учебна година.

Навсякъде първите лекции бяха изнесени на високо равнище. С голям интерес се посрещнаха лекциите на пропагандистите Енчо Иорданов, Венета Манчева, Александър Ковачев, Вергил Русев, Благой Параскевов, Димитър Панайотов. Те разясниха увлекателно и точно първата тема от учебната програма.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

ДУЛОВО

На 14 октомври в гр. Дулово бе тържествено открита новата партийно-учебна година. Първите занятия преминаха на добро техническо и идейно-политическо равнище. Слушатели и пропагандисти бяха навреме по местата си и започнаха занятията в определения час. За добрата организация на първия учебен ден беше положена немалка предварителна подготовка. При всяко учебно звено присъствуваше по един представител от ОК на БКП — Силистра и ГК на БКП — Дулово.

Много умение и старание вложи в работата си пропагандистът Илия Кокошаров, ръководител на школата по марксизъм-ленинизъм при учрежденската организация на БКП. Слушателите проявиха интерес и внимание към добре изнесената първа лекция.

На необходимата идейна висота преминаха и заниманията в останалите просветни форми. Така например в началната школа по изучаване биографията на Вл. Ил. Ленин с пропагандистка Цветанка Андреева, пощенските работници можаха да чуят една увлекателна и интересна беседа.

Добре протекоха и занятията с пропагандистите Н. Стефанов, П. Ценев, Джибурджиев и др.

М. ИВАНОВ

Добро презимуване на животните

Малко хубави дни остават до настъпване на зимно-оборния период на отглеждане на селскостопанските животни и птици. През това време трябва да се решат редица задачи, от които зависи правилното презимуване на животните и получаване на нормална продукция от тях.

Настаняването им в подходящи помещения при оптимална гъстота и подходящ микроклимат, осигуряването на необходимите качествени фуражи, създаването на добри битови условия на животновъдните са основните мероприятия, които стоят за разрешение пред ръководствата на стопанствата, специалистите и животновъдите.

Особено внимание трябва да се обърне за завършване и оборудване на новите животновъдни сгради, които ще се използуват през тази есен, като краварниците в Белица, Иширково, Секуло во, Сребърна. Овчарници в Окорш и Главиница. Да завърши основният и текущ ремонт на всички сгради и вече да се настняват животните и птиците.

Състоянието на новото строителство е такова, че има опасност да се стигне до удължаване на сроковете за предаването им в експлоатация. Това ще затрудни настаняването на животните за зимуване при нормална гъстота. А известни са последствията от пренаселеността през зимно-оборния период, отразяващи се зле върху здравословното състояние и продуктивността.

Необходимо е ръководствата на стопанствата да централизират вниманието си за преустроя ване на строителните групи според важността на обектите. Те трябва да вземат допълнителни мерки за срочното им завършване и оборудване. Комисия с участието на зооветеринарни специалисти е обходила всички ферми, където ще зимуват животни и е набелязала какво е необходимо да се направи за подобряване условията за животните и бита на животновъдите. Направени са редица предложения и са взети прекрасни решения в това отношение от всички управителни съвети, но не всичко е предвидено и окончателно навсякъде завършено. Нужно е да се направи още един преглед, като се обърне особено внимание на уплътняването на врати и прозорци, остъкляването, готовността и обзавеждането на битовите помещения.

Основна и неотложна грижа е осигуряването на достатъчни по количество и отлични по качество разнообразни фуражи. Особено внимание трябва да се обърне на правилното и без загуби съхранение на натрупаните сено, слама, бобенища, слънчогледови пити. Да се вземат мерки за правилно прибиране и съхранение на царевичака и какалашките, както и силажиране то на възможно по-големи количества фуражи.

Специалистите трябва да изготвят окончателните фуражни баланси и месечните планове, като осигурят с наличните фуражи изхранването на животните до нова реколта, и то така, че да се получи от тях планираната животинска продукция. Това изисква да се разработят научно издържани диференцирани дажби и готовност за пълна преработка на фуражите.

Важна задача сега е комплектуването на стадата. Бракуваните и негодните за разплод животни и птици своевременно да се угоят и предадат по предназначение на изкупвателните организации. Особено важно е планомерното ликвидиране на старите носачки, основно почистване и дезинфекция на кокошарниците и своевременното настаняване на ярките. Подборът на последните трябва да стане под вещото ръководство на специалистите. Ветеринарните лекари своевременно да изследват и профилактично третират всички животни преди настаняването им за зимуване.

Много и разнообразни са мероприятията, които трябва да се проведат около правилното зимуване на селскостопанските животни и птици. Задачата сега е с най-голяма загриженост да се доведе до успешен край подготовката, за да се създадат условия за получаване на нормална продукция от тях през зимните месеци, които са решаващи в изпълнението на годишните планове.

СИЛИСТРА — ДРЕВНА И МЛАДА

СЪРДЕЧНА СРЕЩА

По покана на Окръжния съвет за работа сред жените гост на силистренки преди няколко дни бе др. Рада Тодорова, член на ЦК на БКП, член на Президиума на Народното събрание, почетен зам. председател на Международната федерация на демократичните жени. На срещата, която се състоя в салона на Окръжния народен съвет, присъствува и др. Георги Кардашев — първи секретар на ОК на БКП — Силистра.

Милка Гинева, председателка на Окръжния съвет за работа сред жените, откри срещата и даде думата на др. Тодорова да сподели своите впечатления от конгреса на МФДЖ, състоял се тази година в Хелзинки. С топли думи Рада Тодорова говори за целите и задачите на тази най-голяма международна организация, за грижата, която проявява тя за жените от всички континенти, от всички раси, за нейния голям авторитет, който се дължи на активната дейност, която развива.

Особено вълнуващ въпрос, кой то стои пред МФДЖ, каза др. Тодорова, е борбата за мир, борбата за щастливо детство. Конгресът даде нов тласък на тази борба. Радостно е и това, че Комитетът на българските жени помага активно на Международната федерация на демократичните жени.

Другарката Рада Тодорова по жела на силистренските жени радост, щастие и нови успехи в изграждането на социализма, пожела им да работят все така упорито за процъфтяването на родния град, издигането му както в културно, така и в икономическо отношение.

В изказването си др. Тодорка Гроздева, първи секретар на ГК на Партията в Дулово, увери др. Тодорова и всички присъствуващи, че жените от Дулово, като частица от жените на света, ще направят всичко необходимо, за да доведат решенията на конгреса докрай. Стоянка Боевска, от Тутракан, заяви, че жените от Тутракан и занапред наравно с мъжете ще участвуват в изграждането на нашето общество. Еле на Тодорова — от промкомбинат „Камъшит“ сподели, че 3 040-те жени от промкомбината произвеждат стоки, които се търсят в 29 страни, но задача на работническите от 18-вековна Силистра е и борбата за мир. Те ще стоят винаги на челно място в тая борба.

Прочетена бе телеграма до Комитета на българските жени в София.

Група жени от село Сокол поднесоха скромен подарък на скъпата гостенка с пожелания за дългогодишна работа.

Р. СТЕФАНОВА

Филм за миналото и настоящето на многолетния град

В сряда вечерта в салона на кино „Москва“ беше тържествено открита Седмицата на българския историко-революционен филм в Силистра. Тук бяха дошли членове на Бюрото на Окръжния комитет на Партията начело с първия секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, делегацията от град Хмелницки, Съветска Украина, град-побратим на Силистра. За първата премиера на новия български игрален филм „Цар Иван Шишман“ в нашия град пристигнаха и двама от неговите създатели — народният артист Стефан Гецов, изпълнител на главната роля, и артистът Стефан Пейчев. Тук бе и Николай Камбуров, един от авторите на документалния филм за Силистра — „Яка крепост“.

С кратко слово Седмицата на българския историко-революционен филм в града откри секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет Николай Георгиев. За успехите на българската кинематография в пресъздаването на екрана ярки образи от нашето древно и революционно минало говори Иван Стефанов от Съюза на киноделците в София.

На гостите-артисти бяха поднесени цветя. Трогнат от вниманието, което му бе оказано, народният артист Стефан Гецов поже ла много радост и щастие в живота на силистренци, които тези дни отбелязват осемнадесетвековния юбилей на своя град. Изказа пожелание българската кинематография да създаде в най-скоро време филм за първооснователя на българската държава хан Аспарух, който да се заснеме край Силистра. Публиката горещо апло дира това.

После на екрана беше показан цветният документален късометра жен филм „Яка крепост““, посвет ен на богатото историческо минало и светло настояще на много вековния град Силистра. Филмът е дело на сценариста Николай Камбуров и оператора Михаил Делчев, активно подпомогнати от нашите съграждани Добрин Кузманов, Светослав Русев и Никола Ковачев. На екрана оживя миналото на древна Силистра. Автори те умело показват дългогодишната история на красивия крайдунавски град. Зрителят се запознава със световноизвестната римска гробница, с откритата неотдавна римска колесница, с експонати от археологическата експозиция на Окръжния исторически музей. Кинокамерата ни поднесе и образите на заслужили революционни, просветни и културни дейци от различни епохи. Вълнуващият разказ ни поднесе интересно изгледа на съвременна Силистра, показа ни тазгодишната деветосептемврийска манифестация.

С прожекцията на втория документален филм „Добруджа-съкровищница на хилядолетна култура“ отново зрителите имаха възможност да се запознаят с древ на и нова, социалистическа Добруджа. Този филм е изграден по експонатите на националната изложба за Добруджа, която се състоя през миналата година в София и показа на посетителите живота на добруджанеца от най-древни времена до днес.

Накрая бе прожектиран новият български исторически филм „Цар Иван Шишман“. В главната роля играе народният артист Стефан Гецов от Народния театър „Иван Вазов“.

Партиен живот

В ритъм с решенията на Юлския пленум

В светлината на решенията на Юлския пленум Градският комитет на Партията в Тутракан направи оценка на досегашната възпитателна и идеологическа работа. Необходимо беше да се намерят методи и форми на работа за по-убедително разпространение идеите на марксизма-ленинизма, за формиране мирогледа на трудещите се. Как Градският партиен комитет работи за издигане ръководната роля на кадрите като организатори на стопанска дейност, възпитатели на колективите и познавачи на закономерностите в развитието на социалистическата икономика.

Ежегодно се провеждат семинари. Новото, съществото в тяхната работа е това, че те се водят диференцирано с ръководителите на промишлените предприятия, транспорта и търговията по предварително утвърден тематичен план, с библиография. Всяка лекция се разработва в писмен вид от участниците, като по някои от въпросите се описва практически как се работи по места. Лекторът на занятието се определяше в последния момент, а това изискваше подготовката на всеки да бъде задълбочена. Затова и активността по време на занятията беше голяма.

Тази форма на работа се оказа резултатна и се утвърждава в работата на комитета. През настоящата партийна учебна година по същия начин ще се провеждат занятията с ръководния кадър, учителите, лекарите, инженерно-техническия персонал.

Съществени промени настъпиха и в работата с останалия актив. По указание на Градския комитет на БКП се подготвят тематичните планове за политическата просвета на съветниците, членовете на изпълнителния комитет на Градския общински народен съвет, актива на ГК на Отечествения фронт, ГК на ДКМС и ГС на профсъюзите. Характерно е, че се включват и въпроси, специфични за тяхната работа.

В духа на решенията на Юлския пленум се води възпитателната и идеологическа работа с интелигенцията. Ежемесечно с лекарите, учителите, инженерно-техническия кадър и специалистите от селското стопанство се провеждаха занятия. На тях лектори от Окръжния съвет за лекционна пропаганда и лекторската група в ЦК на БКП разясняваха някои аспекти на съвременното международно положение, научно-техническата революция, идеологическата диверсия на империализма и борбата против нея, постиженията на съветската наука в овладяването на Космоса. Важен дял във възпитателната и идеологическата работа заема лекционната пропаганда. ГК на БКП работи за поставянето ѝ на научна основа, за нейната ефективност. В тематичните планове на групата докладчици и Градския съвет за лекционна пропаганда намериха място и въпроси от партийното строителство, комунистическото възпитание на трудещите се, борбата срещу отживелищите в нашата действителност. Създадената база от технически и нагледни средства внесе живителна струя. Третираните въпроси по-лесно се усвояват, оставят трайни следи у слушателите. С голям интерес се посрещат „говорящите вестници". В навечерието на юбилейната годишнина на свободата бяха показани постиженията на нашия окръг в изграждането на социализма. Партийният кабинет на общественици начала при ГК подготви филм за Тутракан. В ритъм с решенията на Юлския пленум е поставена и дейността на в. „Тутракански глас", местната радиоуредба, Градския съвет за изкуство и култура.

Изграждането на партийните учебни звена беше извършено по системата на тристепенното обучение. Особено голямо внимание Градският партиен комитет отделя за изучаването на идеологическите дисциплини. Формите на обучение бяха изградени съобразно възрастта, образованието, политическата подготовка, желанието на комунистите и безпартийния актив, като се запази постигнатата системност, последователност и перспективност в партийната просвета. През настоящата партийна учебна година са изградени образци на партийна просвета. За такива се определят школите по основи на марксизма-ленинизма в СП „Комунални услуги" с пропагандист Вергил Русев и ГПК „Наркооп" с пропагандист Благой Параскевов.

Изградена е също група от консултанти по изучаваните дисциплини. Създадената техническа база и обзаведената фотолаборатория подпомагат пропагандистите в преподаването на материала и допринасят за неговото задълбочено и трайно усвояване. През тази партийна учебна година в тематичните планове на учебните звена се предвиждат теми за изучаване и широко пропагандиране различните страни от ученията на Ленин. Усилията на Градския комитет на Партията и досегашните резултати показват, че партийният кабинет може и ще се утвърди като методически център на партийната просвета.

За да бъдем в ритъм с решенията на Юлския пленум, стремим се да намерим най-подходящи форми на партийна работа, да осигурим нов подход в решаването на задачите на идеологическия фронт.

Арсен АРСЕНОВ,
инструктор в ГК на БКП — Тутракан

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

СПОМЕНИ ЗА ЛЕНИН

Зимата мина в усилена работа по подготовка на конгреса. През ноември 1902 година бе конституиран организационният комитет за подготовка на конгреса. Името „организационен" отговаряше на същността на работата. Без организационния комитет ни кога не би бил свикан конгресът. Нужно беше при извънредно трудни полицейски условия да се извърши сложна работа за установяване на организационна и идейна връзка между създадените се и продължаващи да се формират колективи за контакти с чужбина. Цялата работа по установяване на тесни връзки с организационния комитет в подготовка на конгреса фактически легна върху Владимир Илич...

Кореспонденцията с Русия ужасно го разстройваше. Да чакаш със седмици, с месеци отговори на писмата, да чакаш постоянно провал на цялото дело, постоянно да живееш в неизвестност по въпроса как върви работата — всичко това никак не отговаряше на характера на Владимир Илич. Неговите писма за Русия бяха изпълнени с молби да пишат редовно, да се действува по-бързо. След всяко писмо от Русия, в което се съобщаваше, че „Соня мълчи, сякаш е мъртва", или, че „Зарин навреме не е дошъл в комитета", или, че „няма връзка със старицата", Илич не спеше по цели нощи. Запомнила съм тези безсънни нощи. Владимир Илич мечтаеше страстно за създаване на единна, сплотена партия, в която биха се обединили всички обособени кръжоци със своите отношения, изградени на лични симпатии и антипатии, към партията, в която не би имало някакви изкуствени прегради, дори и национални.

В Лондон Владимир Илич намираше известно удовлетворение в писането на брошурата „Към селската беднота". Селските вълнения от 1902 година наведоха Владимир Илич на мисълта да напише брошура за селяните. В нея той разясняваше какво желае работническата партия и защо селската беднота трябва да върви с работниците. Това беше първата брошура, с която Владимир Илич се обръщаше към селяните.

През юли-август 1903 година се състоя Вторият конгрес. Първоначално се предвиждаше конгресът да се проведе в Брюксел, където и станаха първите заседания. На конгреса присъствуваха 43-ма делегати с решаващ глас и 14 — със съвещателен. Главното сега беше, че организациите, от които идваха делегатите, не бяха вече полумитически, те бяха вече оформени, бяха свързани с работническото движение.

Как мечтаеше за този конгрес Владимир Илич! През целия си живот — до самия си край — той придаваше на партийните конгреси изключително голямо значение. Ленин смяташе, че партийният конгрес е най-висшата инстанция, че на конгреса трябва да бъде отхвърлено всичко лично, нищо не бива да бъде замазано, всичко трябва да бъде казано открито. Илич винаги особено внимателно се подготвяше за партийните конгреси, особено грижливо обмисляше своите речи.

По своята същност Вторият конгрес беше учредителен. На него бяха разгледани основните въпроси на теорията, поставящи се основата на партийната идеология. На Първия конгрес беше прието само името на партията и манифест за нейното образуване. До Втория конгрес партията нямаше програма. Редакцията на „Искра" подготви тази програма. Всяка дума, всяко изречение се обосноваваше и претегляше. Водеха се горещи спорове.

Въпросът за БУНД беше другият въпрос от огромна важност, обсъждан на Втория конгрес. На Първия конгрес беше решено БУНД да съставлява част от партията, макар и автономно. През петте години, изминали от Първия конгрес, всъщност няма ше партия като единно цяло и БУНД водеше обособено съществуване. Сега БУНД искаше да запази тази си обособеност, като установи с РСДРП само федеративни отношения. Причината за това беше, че БУНД, отразявайки настроенията на евреите-занаятчии, много повече се интересуваше от икономическата борба, отколкото от политическата, и поради това много повече симпатизираше на „икономистите", отколкото на „Искра". Ставаше въпрос ще има ли в страната единна, силна работническа партия, тясно обединила около себе си работниците от всички националности, живеещи на територията на Русия, или в страната ще има няколко обособени според националността си работнически партии. Ставаше въпрос за интернационалното обединяване вътре в страната. Редакцията на „Искра" беше за интернационално обединяване на работническата класа. БУНД — за национално обособеност и само за дружествени договорни отношения между националните работнически партии в Русия.

Въпросът за БУНД беше подробно обсъждан с пристигналите делегати и беше решен от голямото мнозинство в духа на „Искра".

По-късно фактът на разцеплението попречи на мнозина да видят онези с грамадната важност принципни въпроси, които бяха поставени и разрешени на Втория конгрес. По време на обсъждането на тези въпроси Владимир Илич чувствуваше особена близост с Плеханов. Речта на Плеханов, че основен демократичен принцип трябва да бъде принципът — „революцията — най-висш закон" и че дори на принципа за общото избирателно право трябва да се подходжда от гледна точка на този основен принцип, направи дълбоко впечатление на Владимир Илич.

Наложи се обаче да се прехвърлим в Лондон. Брюкселската полиция започна да проявява голяма педантичност към делегатите и дори изгони някои от тях. Тогава всички напуснаха Брюксел. Конгресът продължи работата си в Лондон. Лондонската полиция не създаваше пречки.

Продължи обсъждането на въпроса за БУНД. След това, до като се подработи въпросът за програмата в комисията, делегатите преминаха към четвъртата точка от дневния ред, към въпроса за утвърждаване на централен орган. Вестник „Искра" беше единодушно признат за централен орган. Това беше десетото заседание, а всички бяха 37. Над конгреса започнаха по малко да се сгъстяват облаците. Предстоеше да бъде избрана тройката в ЦК... Колкото повече наближаваха изборите, толкова по-напрегната ставаше атмосферата. Обвиненията на БУНД и „Работническо дело" срещу задграничния център, макар първоначално да срещаха дружен отпор, извършиха своето, влияейки върху колебаещите се.

Конгресът утвърди насоката на „Искра", но предстоеше още да утвърди редакцията на „Искра"...

Колкото и яростно да се изказваше Владимир Илич при разискванията, като председател, той беше в най-висша степен безпристрастен, не си позволяваше ни най-малката несправедливост по отношение на противника.

Макар грамадното мнозинство от делегатите да нямаше различия по въпроса за мястото на БУНД в партията, по въпроса за програмата, за признаване насоката на „Искра" като свое знаме, но вече към средата на конгреса се почувствува определена пукнатина, която се задълбочи към неговия край. Казано поточно, на Втория конгрес още не бяха се появили сериозни разногласия, пречещи на съвместната работа, правейки я невъзможна, но те бяха в скрито състояние или, както се казва, потенциални. Впрочем конгресът се раздели открито на две части... Същността беше в това, че другарите, групирали се около Ленин, много по-сериозно се отнасяха към принципите, желаеха на вся ка цена да ги осъществят, да накарат цялата практическа работа с тях; другата група беше по-скоро еснафски настроена, склонна към компромиси, към принципиални отстъпки.

Конгресът завърши. В ЦК бяха избрани Глебов, Кржижановски и Ленгник, а в централния орган избраха Плеханов, Ленин и Мартов. Мартов се отказа да участвува в редакцията. Разцеплението беше явно.

Надежда КРУПСКАЯ

Агенция „Новости"

Странички от летописа на Тридесет и първи пехотен полк

Тридесет и първи Силистренски пехотен полк е създаден през 1892 година. Първоначално се е наричал Седми резервен полк. По-късно е преименуван в 31 Варненски пехотен полк. През 1904 години на полкът се установява на постоянно местопребиваване в град Силистра, откъдето носи и името — Силистренски.

По време на Балканската война през 1912 година офицерите и бойците от полка проявяват изключителен героизъм при превземането на Селиолу, Караагач и Чонгора. Този бой прославя полка. Неговите бойни части достигат до Караджакьой и Тарфи, близо до Цариград. Военните историци отбелязват, че на 6 октомври 1912 година полкът е постигнал най-големите си бойни успехи.

Както разказва в своите спомени през 1940 година Никола Блажев, запасният полковник Никола Янакиев написва на 5 ноември 1912 година край село Акалан текста на марша на полка, озаглавен „Ечи ти, горди наш Балкан!" (марш на IV Преславска дивизия). Никола Блажев, учител в Силистра от 1905 до 1912 година, между другото сам пише: „Музиката на „Ечи ти, горди наш Балкан!" композирах към края на месец ноември 1912 година в село Субаткьой, което се намираше близо до река Карасу (Черна) при чаталджанската позиция

1800 години Силистра

през Балканската война в 1912 година. Числях се войник от 44 полк, 3 бригада, IV Преславска дивизия, III дружина, 10 рота. Към края на м. ноември 1912 г. беше дошъл в с. Субаткьой началник щаба на III бригада господин майор Никола Янакиев, сега полковник от запаса, по служебна работа към дружината от 44 полк при дружинния командир подполковник Казанджиев.

Събрани офицерите от дружината на вечеря, началник щаба господин Никола Янакиев прочете стихотворението „Ечи ти, горди наш Балкан!", написано от него, което трогна до сълзи всички присъствуващи. В тоя момент господин подполковник Казанджиев се обърна към мене и каза: „Никола Блажев, искам музика за тоя стих!". Но още не изрекъл и последната дума, аз вече я бях съчинил и започнах да я пея. След малко запяха всички господа офицери от дружината. Разнесе се по ротите от полка и започна да се пее почти от всички полкове на IV Преславска дивизия. По-сетне стана боен марш на 31 пехотен полк, квартируващ в град Силистра, в който град съм учителствувал от 1905 година до Балканската война и който град напуснах на 29 юни (стар стил) 1912 години в момента, когато румънските войски окупираха града. Това беше на ден Петровден.

26 септември 1940 год.
гр. София **Н. БЛАЖЕВ"**

Целият текст на марша е следният:

Ечи ти, горди наш Балкан!
Ечи ти, милий великан!
„На нож" взехме и с „ура"
Ески полос и Петра.

Макар и млади за таз бран,
В ръце ни падна вражи стан,
„На нож" ний взехме с „ура"
Карагач и Чонгора.

Ечи ти, горди наш Балкан!
Ечи ти, милий великан!
Кажи на Стефан Караджа,
Че ний стигнахме Чаталджа.

Ечал си в древни времена,
Възпял си много имена,
На новий българин сега
Възпей геройските дела.

5. XI. 1912 г.
с. Акалан

Никола ЯНАКИЕВ

Хубаво би било представителният хор „Седянка" при Образцовото народно читалище „Доростол" и останалите хорови колективи в Силистра да разучат марша и при особени случаи да се изпълнява. Комсомолците от града и окръга, които изучават бойния път на 31 Силистренски пехотен полк, също биха могли да пеят този марш. През идущата година ще се честнува 25-годишнината от победата над фашистка Германия и ще се отдаде почит към паметта на загиналите в Отечествената война от окръга. Приятна изненада ще бъде, ако на тържествата в чест на 25-годишния юбилей от победата над хитлеристка Германия се запее маршът „Ечи ти, горди наш Балкан!", възпяващ бойните подвизи на 31 Силистренски пехотен полк през Балканската война.

Нека се надяваме, че това наистина ще стане.

Вълчо РАДЕВ

Задружен труд

Дворът на любимото ни училище се изпълни с нетърпеливи и радостни пионери. Нарамили мотики, лопати, те шумно разговарят. Строяваме се. Пред нас излиза пионер. Той разказва за първите комунистически съботници, за ентусиазма, с който са работили съветските хора в тях. Всички заедно слушахме и предаването за пионерите „Ленински искри". С бодра песен, в стройни редици, тръгваме към стадион „Септември". След няколко часа задружен труд почистихме тревата, а после си правихме общи снимки.

Макар че мотиките вече натежаваха, в душите ни беше весело и леко.

Ценка ГЕОРГИЕВА,

Ленински съботник

Комсомолците и пионерите от Средното политехническо училище „Йордан Йовков" проведоха първия си съботник. Само за един полуден те успяха да оберат 90 декара царевица и 1 200 килограма зелен боб. Приходите ще изпратят в помощ на героичния виетнамски народ.

Незабравима ще остане и срещата с един от членовете на работната група от Хмелницка област — другаря Хиж няк. Ученици и преподаватели слушаха с голямо внимание неговия вълнуващ разказ за образованието в съветската страна.

Цветанка ПОПОВА

От днес на гърдите на чавдарчето ще грее аленатa пионерска връзка. Връзва му я активният борец против фашизма и капитализма от Силистра Симеон Жеков.

В помощ на кооператорите

Тутракан

На призива на ГК на БКП — Тутракан за оказване помощ на кооперативното стопанство за бързото прибиране на царевицата се отзоваха много работници и служители от предприятия и учреждения в града.

За по-добра организация и попълно мобилизиране силите на трудовите колективи за всяко предприятие и учреждение бяха определени декари площи и дните за работа. Бригадите трябваше да оберат 3 025 декара царевица на производствените участъци в Тутракан Антимово, Пожарево, Дунавец, Царевдол и Търновци. За кратко време задачата беше изпълнена. Така например бригадирите от СП „Комунални услуги" предсрочно прибраха царевицата от сто декара, изрязаха царевичака и извозиха царевицата на площадката, а тези от ГОНС обраха 100 декара. Общо бригадите обраха 1 950 декара царевица на кооперативното стопанство.

Живко ТРУШЕВ

Искра

Стана традиция от няколко години учителите и учениците от училище „Ст. Караджа" в с. Искра в първите седмици на учебната година да отидат в помощ на ТКЗС. Сега те бяха поканени от ръководството на кооператива да помагат в прибирането на есенниците, за да може да се прибере реколтата без загуби и се освободят по-бързо площите за сеитба.

Учители и ученици от училище то в продължение на четири дни набраха над 3 500 низи тютюн от сорта „Басма" на ТКЗС.

Всички ученици работиха съзнателно. Най-сръчни в низането бяха Сафет Енверова, Салиха Хасанова от шести и Лилия Тодорова, Хасибе Мюрселова от пети клас.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Войново

В разстояние на четири дни 70 пионери и чавдарчета от основното училище на село Войново прибраха около 100 декара царевица. Най-сръчни бяха ученицте Димитър Николов, Ел. Тодорова, Ив. Русева, Ив. Петков, П. Господинова, Димитър Димитров и др.

Кооператорите сърдечно благодариха на учениците за навременната помощ.

Елена КАРАМОЧЕВА

Те се грижат за старинните паметници

Във Варшава неотдавна се състоя ежегодният конгрес на любителите на старинни паметници, които бдят за тяхното опазване. О тази своя дейност те оказват огромна помощ на институтите и реставрационните служби в страната.

В Полша има около 36 хиляди архитектурни паметници, от които 900 старинни градски ансамбли, исторически центрове в градовете и други старинни архитектурни ансамбли, които се нуждаят от системни грижи и контрол. Държавните организации, които се занимават с тази дейност, се обърнаха с призив към любителите на старинни паметници да помогнат в опазването и реставрацията на историческите забележителности.

Призивът намери широк отзвук сред народа — отзоваха се пет хиляди души. В по-голямата си част те са учители, а останалите са работници, учени, младежи. Благодарение на тяхната всеотдайна работа и любовта им към изследванията бяха спасени много ценни обекти и открити нови „тайни" на старинните паметници.

Министерството на културата и изкуството учреди златни и сребърни значки „За проявена грижа към паметниците и старините", които се връчват на ежегодните общополски конгреси на отличилите се пазители на старините.

(ИНТЕРПРЕС — София-прес)

„Пленен съм от хубостите на Силистра"

Преди няколко дни се запознах с един чужденец, който беше трогнат от красотата и възхода на гр. Силистра. Това беше гостът на страната ни Кязим Топуз от Турция. Както разбрах, той е бил и в други наши градове и ла — Варна, Толбухин, Дулово.

— Преди да дойда тук — каза младият Кязим, — аз предварително бях слушал и мислех, че познавам вашата страна и вашия красив град. Голяма беше изненадата ми, когато разбрах, че моите предубеждения не съвпаднаха с действителността. Виденото беше много различно от чуваното. Това, което ми направи впечатление, не мога да предам точно с думи, защото аз бях пленен от хубостите на града и трудолюбивите и честни негови граждани. Очаквах да видя криви улици, с малки наредени едно до друго дюкянчета, а всичко това ми се струва като чуден сън. Градът ви се е рахубавил и станал център на богата област, каквато е Добруджа. Очаквах да видя глад ни, боси и дрипави хора, но аз съм грешил. Защото България не е оная, когато шепа хора са ограбвали болшинството, а сега е съвсем, съвсем друга. Вече е премахнато робството и експлоатацията. Както сам се убедих, съществува един сплотен и трудолюбив народ, който върви напред под умелото ръководство на Партията. Градът е станал и културно средище с няколко средни училища. Въобще всичко, както виждам, е направено от народа и служи на народа...

Той сигурно щеше да продължи, но един мой познат го попита:

— Вярваш ли, че това всичко е станало за 25 години?

— Ако не бях го видял с очите си, както бях предварително осведомен, сигурно нямаше да повярвам. Радвам се, че съм тук, когато градът ви честнува юбилей. Тоя стар и древен град ми се струва, че е един чудесен ново построен комплекс. Ако нямаше старинни паметници, може би щях да остана с впечатлението, че Силистра — това е съвсем ново градче — рожба на България след 1944 година. Да. То наистина е рожба на народа, на социалистическото общество. Никъде не срещнах прости, некултурни или неграмотни хора.

Всички са честни и културни граждани, познават историята на своята страна и се гордеят с това. Най-голямо впечатление ми направи дружбата между малцинствата и българите. Всички имат една цел — построяване на най-прогресивния строй, където всички рамо до рамо работят, учат се и изграждат новото. Във всеки дом видях радио, телевизор, пералня и други потребни неща, на които не могат да се радват бедните в една капиталистическа страна.

Пожелавам нови успехи на българския народ и особено на гражданите от гр. Силистра и окръга, където са родени и моите родители.

Изпратихме госта до с. Раздел, където са били неговите родители.

Хабил РАСИМОВ

Профили от съвремието

Ударник на комунистически труд

От три години Георги Неделчев е носител на високото звание. И нито месец, нито ден някой от Държавната сортоподдържаща станция в Силистра не се е съмнявал в това, че работливият краевегледач носи званието незаслужено. Защото младият мъж умее така да се труди, че почти винаги се нарежда между най-добрите.

Изминалото деветмесечие отново потвърди първенството на Неделчев. Вместо 72 900 литра мляко той надои 75 741 литра. Така, заедно с другите първенци от фермата, той помогна досегашният план за млякото да бъде изпълнен 101 на сто.

— Трудно беше през зимата. Изоставахме. Храната не достигаше. Студовете пречеха на работата ни. Сега е съвсем друго. Графикът предвижда дневно да получаваме по 2 580 литра мляко, а ние достигаме и до 2 870. Някои считат, че успехите се дължат само на изобилния и разнообразен фураж. Разбира се, без фураж не може, но още колко тънкости има!

Георги се увлече в разказа си. Та може ли да очакваш положителни резултати, без да познаваш нрава на всяко животно? Ето, седем години работи все с една и съща група. Разбрал е коя крава как реагира на всяка груба или ласкава дума. Съумял е да овладее агрегата, което е от такова голямо значение в ежедневието на всеки дояч.

— От голямо значение е и чистотата на агрегатите. След всяко доене те се измиват, но срядата от всяка седмица е определена за ден, в който основно ги почистваме и дезинфекцираме. Иначе може да се допусне замърсяване, което без друго би причинило частично запушване на агрегата. В такъв случай намалява вакуумът и млякото остава неиздоено. А всеки знае, че неиздоеното животно лесно заболява от мастит, пък и продукцията не е такава, каквато може и трябва да бъде.

Голяма е радостта на добрия работник за това, че всяка крава от групата му се е отелила, че е здрава и жизнена.

Близко до Георги, в обора с малките телета, се труди другарката му. За тяхното добро семейство всички разказват с охота. За взаимните им усилия и любов та, с която издигнаха новата си къща. За двамата малки ученика, които макар и сами у дома, се справят добре с уроците.

—Старателен, скромен и изпълнителен е нашият Георги. И което е най-важното: работлив човек е той. Я, с две ръце къща си издигна. За пример на всички ни може да бъде!

Бригадирът на фермата прекъсна думите си, за да покаже окачения на една от вратите списък. В него бе посочено кой работник каква заплата е получил през септември. И на първо място прочетохме името на Георги Неделчев. За един месец той е получил 168 лева. И както сам призна, доброто заплащане му дава импулс за постигане на по-големи успехи.

— Трудна ни е работата, но пък е добре заплатена. Не мога да се оплача. Лошото е само това, че много ни е разкъсано времето. Имаме часове за отдих, но ако сме на две смени, ще бъде далеч по-хубаво.

И в кравефермата на ДСС — Силистра има още много да се желае, за да стане трудът на хората по-лек. Машините, които все повече заменят работната ръка, и доброто желание на ръководители и специалисти безспорно ще спомогнат това да стане в най-близко бъдеще.

М. ТРИФОНОВА

Успехите на един малък колектив

За малкия, трудолюбив колектив на РТС — Тутракан юбилейната 1969 година бе година на невиждано напрежение. За радост на всички трябва незабавно да изтъкнем, че този вдъхновен и напрегнат труд се увенча със значителни успехи, които са категорично доказателство за по-големите възможности на колектива. Фактът, че още към 20 август 70-те работници от станцията изпълниха плана за деветмесечието, изпълниха плана за производителността на труда 112 на сто, говори за високото съзнание и ентусиазъм на работниците от това предприятие.

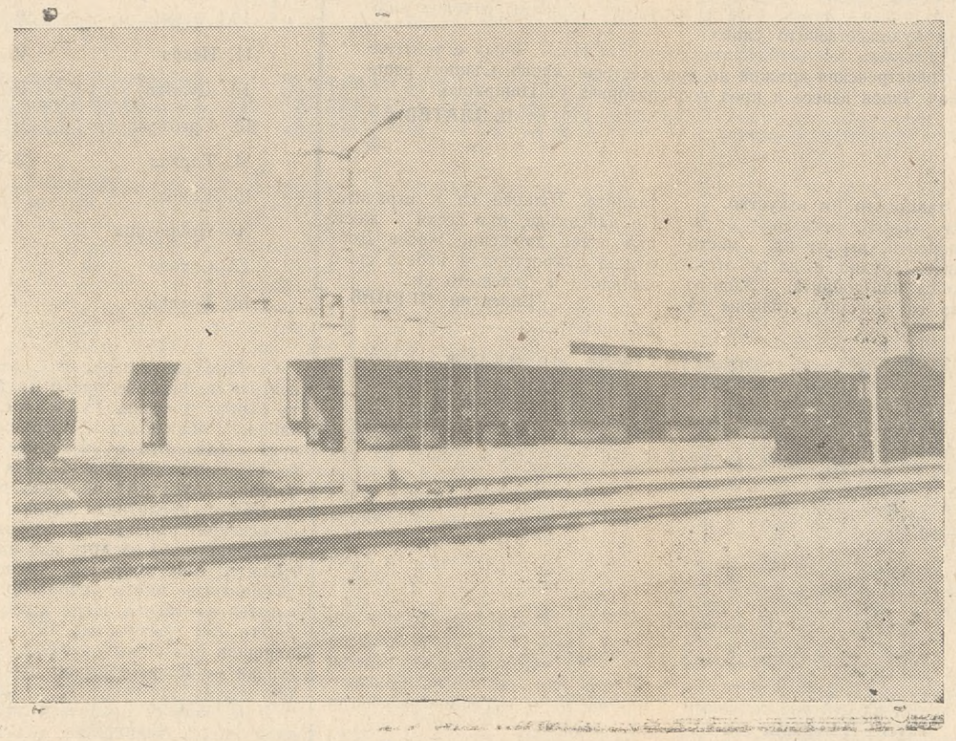
Трудовият ентусиазъм не стихва и в дните след юбилея. Окрилени от успехите си, работниците от РТС — Тутракан се готвят в чест на 52-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция да изпълнят годишния си план и да заработят по плана за шестата петилетка. А това е сериозна заявка за бъдещите успехи и през идната година.

Макар и млад — 60 на сто от хората са комсомолци, колективът успешно се справя с възложените му производствени задачи. Единствени в страната те произвеждат лифтери — специални приспособления за прибиране на слънчогледа, и бобоскубачки, за които не се получи нито една рекламация, въпреки че вместо предвидените по плана 600 лифтери бяха произведени 900. Освен това бяха произведени 5 повече и резервни части за самоходните шасита, произвеждани в Шумен. Нещо повече — за новите приспособления на лифтерите и бобоскубачките нямаше необходимата технологична екипировка и всички от техническия отдел участвуваха в изработването на технологията на производството, на матрици за отделните детайли, които за тяхна чест се оказаха сполучливи. Това говори не само за добрата квалификация на работниците, но и за тяхното високо съзнание и умение да излизат с чест от всяка трудна задача.

Когато говорим за успехите на колектива, не трябва да забравяме и онези, които са били винаги начело в социалистическото съревнование, които са дали най-много за постигането на тези успехи. А това е бригадата на Борис Хаджиев, стругарската бригада на Борис Дуйков, бригадата на Иван Димитров, които ежемесечно изпълняваха производствената си програма 135 на сто, работниците Петър Патрашков, Георги Ставрев и Калин Маринов, заслужено наградени като най-добри производственици. Със съзнателния си и ентусиазиран труд те са пример за по-младите в станцията.

Сега пред колектива стоят нови, по-отговорни задачи. Планът за следващата година ще бъде почти удвоен, като ще се разкрие леярна с капацитет 6 тона на час. Това предполага набирането на нова работна ръка, чувствителното увеличаване на производствения персонал и значително увеличаване на цялостната промишлена дейност на предприятието, но работниците са уверени, че и тези задачи ще бъдат изпълнени и прекрасно изпълнени. Гаранция за това са досегашните им успехи, готовността и умението им да се мобилизират и да отговарят на поставените задачи достойно.

Т. МАРИНОВ

Събдва се една отдавнашна мечта на жителите от района на село Алфатар. Построена е и почти напълно е оборудвана модерна сграда на новата ЖП гара, която наскоро предстои да бъде открита. Край бялата слънчева постройка блестят стоманените ленти на трите приемно-отправни коловози. Назначен е новият персонал с началник гара Александър Лефтеров. Има изготвено разписание и всеки момент могат да се приемат пътнически влакове.

НА СНИМКАТА: Изглед на новата гара в село Алфатар. Текст и снимка: Михаил ГАВАЗОВ

За пусковите обекти в ДЗС „Янко Забунов“

Новото строителство през настоящата година в ДЗС „Янко Забунов“ се свеждаше до завършването на два основни обекта, строителството на които е започнало преди няколко години. Това са работническият стол за 500 столуващи и новата ветеринарна лечебница. И двата обекта са крайно необходими за задоволяването на производствените и културно-битовите нужди на работниците от стопанството. В програмата на строителната бригада влизаше и завършването на кравариците, монтаж на съответната механизация в тях, както и основни и текущи ремонти на редица производствени и битови сгради.

Наистина някои довършителни работи в кравариците ояха приключени, но поради редица пропуски и недоглеждане от страна на техническото ръководство механизацията се оказа несполучлива и се наложи да бъде изхвърлена. А организацията на работата във фермата бе създадена за механизирано изхвърляне на оборския тор. Създадоха се редица трудности за колектива на фермата и в края на краищата отново се наложи да се работи ръчно, без механизация, което наруши значително производствения цикъл.

Пусков обект за тази година е новостроящата се ветеринарна лечебница, която е замразена поради липса на средства и материали за довършването ѝ. Същото е положението и с работническия стол. Техническото ръководство на обектите сочи като причина за протакането им липсата на строителни материали и главно на цимент. Това е може би така, но има и редица субективни причини, които не се отстраняват и които забавят строителните работи. Заплащането на работниците е недостатъчно поради ниския процент на изпълнението на нормите. Това създава текучество и квалифицираните работници отиват на други обекти. Освен това не се степенуват обектите по важност и се предпочитат ремонтите, където се работи по твърди надници, а не по норми. Сериозно изостава и текущият ремонт на производствените сгради за подготовката им за зазимяването на животните, а ние сме вече пред прага на зимата.

Трудно върви снабдяването със строителни материали, главно с цимент и дървен материал, и освен това не е решен въпросът за доставчик на такива материали. Всичко това води до стихийност, до липсата на перспектива в работата на строителната бригада и основателно буди съмнението дали пусковите обекти ще влязат до края на годината в експлоатация. Необходимо е техническото ръководство да преустрои работата си, да създаде такава организация, че в най-кратки срокове да извърши належащите строителни работи и набави съответните строителни материали.

Кирил ТАСЕВ

КАМЪКЪТ ЗАМЕСТВА СТОМАНАТА

Едва ли има човек в България, който да не се вълнува от суровата красота на планинските зъбери в Рила или Пирин, да не е бил очарован от скалните образувания по Искърското дефиле, от сливенските или мелнишките скали. Човек се удивлява от неповторимите „побити камъни“ край Варна, от „Ер-Кюприя“ в Родопите, от „Ритлите“ край Искъра. Несравними с красотата си са белоградчишките скали с причудливите си фигури на старинни замъци, допотопни чудовища. Не случайно пътешественикът Феликс Каниц възкликва, че те нямат равни на себе си в света.

Малцина са обаче хората, които знаят, че България е богата и с друг вид скали, които имат голямо значение за развитието на промишлеността в страната. Това са базалтовите скали, от които чрез стапяне при висока температура се изработват изделия, устойчиви на всякакви атмосферни влияния, на химически реагенти, киселини и основи. Този нов вид материал съперничи на стоманата и даже в редица отношения я превъзхожда. За производството на леки базалтови изделия преди три-четири години бе създадено в град Плачковци първото по рода си у нас индустриално предприятие. С него бе поставено началото на нов, перспективен отрасъл на родната ни промишленост — петургията или преведено на български език — каменолеенето.

Тук един малък, но ентусиазиран колектив, с помощта на научни работници от столицата и на съветски специалисти, вече изработва над 30 вида леки каменни изделия — различни размери тръби, облицовъчни тухли и др. През тази година колективът усвои изработването на нови интересни производства „Т“-образни тръби, кухи конуси, колена и муфи за тръби. Неоспорим успех е изливането и на тръби с диаметър 500 мм и с дължина 1 метър.

Новият вид материал намира все по-широко приложение в химическите заводи, в топлоелектрическите централи, в обогатителните фабрики за направа на димни канали, канали за извозване на сгурия и пляка, на басейни за съхраняване на киселини, за водопроводи и канализации. Предприятието за леки базалтови изделия гр. Плачковци изработва продукция за нуждите на Металургическия комбинат „Кремиковци“, миннодобивното предприятие „Горубсо“, Меднообогатителния комбинат „Медет“, „Марица-изток“, за текстилните и други предприятия.

Новият материал е високоефективен и има голямо значение за научно-техническия прогрес в страната. Представа за това дават следните няколко цифри.

За да се добие един тон метал, са необходими 10 тона руда, докато за един тон от новия материал е нужна малко повече от един тон скална маса. Ако се използуват едновременно и при еднакви условия три тръби, изработени от стомана, чугун и базалт, то докато базалтовата тръба се изтрие само веднъж, то стоманената тръба ще бъде подменена десет пъти, а чугунената тръба — 20 пъти! Освен това базалтовата суровина е многократно по-евтина и се добива лесно. Използуваните индустриални машини и съоръжения са далеч по-прости.

Какво е бъдещето на този „чудодеен“ материал?

На този въпрос директорът на предприятието за леки базалтови изделия в гр. Плачковци инж. Стефан Калчев отговаря така:

— Петургията е нова промишленост в света. Предприятия за леки каменни произведения съществуват само в Съветския съюз, Франция, Западна Германия, Полша и Чехословакия. Народната власт правилно оцени значението на тази промишленост за по-нататъшното развитие на народното ни стопанство, както и за научно-техническия прогрес в България. Затова именно бе създадено и нашето предприятие. В следващите три-четири години ще бъде изградено ново, модерно и на съвременно научно-техническо ниво предприятие за леки базалтови изделия. Годишно в него ще се изработват по 10 000 тона разнообразна продукция, която ще е в състояние да задоволи нуждите на нашата страна.

Приложението на изделията от топен базалт ще може да замени една трета от използуваните в страната метали, подложени на абразивни и химически въздействия. Това ще даде възможност десетки хиляди тонове черни и цветни метали да бъдат използувани в по-важни отрасли на народното ни стопанство, за производството на машини и други съоръжения. Страната ни ще спестява годишно милиони левове.

За голямото значение на новия материал, за високата му ефективност и доброто му качество говори фактът, че на сегашния юбилеен международен панаир в Пловдив предприятието за леки базалтови изделия в гр. Плачковци бе отличено със златен медал.

М. ТРИФОНОВ,
кор. на БТА

Предават договорираните количества царевица

Първи кооператорите от бригада за комплексна механизация от гр. Тутракан започнаха извозването на царевично зърно за държавата. Само за няколко дни в складовете на „Зърнени храни“ бяха предадени повече от 100 тона продукция.

За изпълнение на тази задача твърде много помага механизираното прибиране на царевицата. Зърното от комбайните се доизсушава в стопанския двор и тогава се пренася в държавните складове.

Трактористите Симеон Стефанов, Иван Димитров, Васил Дамянов и други вземат дейно участие в превозването на продукцията.

Живко ТРУШЕВ

Подготовка за зимните дни

Кооперативното стопанство в с. Калипетрово посреща зимата със сравнително добра готовност в животновъдството.

Подсигурен е почти всичкият необходим фураж. Благодарение на богатата царевична реколта, около 91 процента от нужните концентрирани фуражи ще бъдат набавени.

Тревожно е положението само с люцерновото сено. Едва 60 процента от запланувaните количества са произведени и съхранени. При това неговото качество е твърде лошо, не отговаря на зоотехническите изисквания.

Стопанството разполага с достатъчни количества слама и царевичак, които са добре окупени, в близост с отделните ферми. От фуражна царевица I култура са приготвени 3 300 тона силаж. Сега се прави такъв от втората култура.

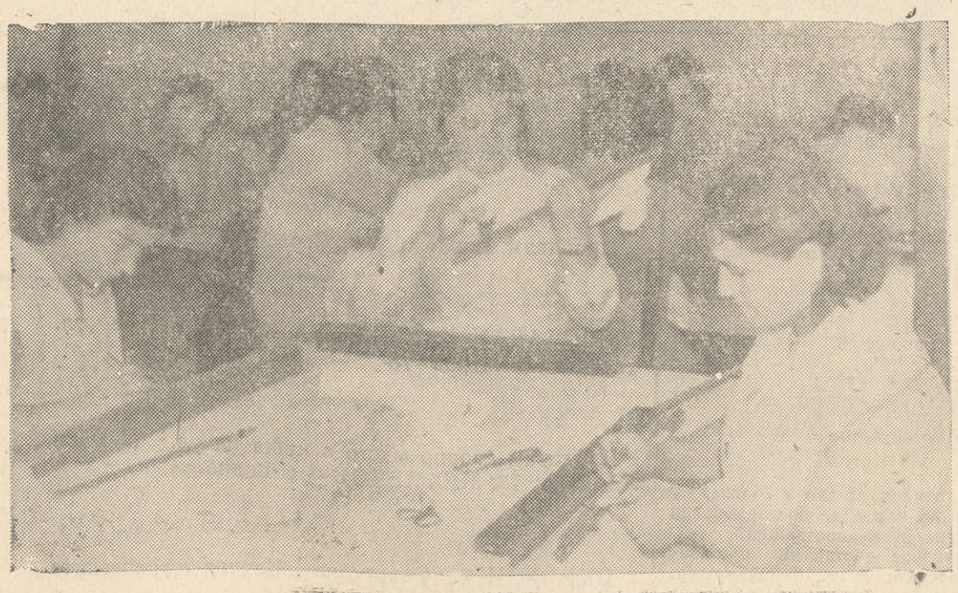
Какво е състоянието на помещенията?

Добре са подготвени сградите в овцефермата. Направени са известни преустройства, които ще улеснят работата на животновъдите. В момента се ремонтират оборите в говедовъдната ферма. Телчарникът за животни до 6 месеца е напълно готов за зимата. Подът е с необходимия наклон, което ще помогне да се отстичат мръсните води, като се поддържа по този начин нужната чистота и се избегне влагата. Външните дворчета са циментирани. Направена е водосточна яма.

Лошо е състоянието на свинефермата. Тук асфалтът в дворчетата е разкъртен. Нужни са по добрения и в самите боксове. Само след отстраняване на тези нередности животните ще могат добре да презимуват.

Всеки изминат ден ни доближава до зимата. Необходимо е стопаните от ТКЗС — Калипетрово да направят всичко възможно, за да презимуват животните при подходящи условия. Само така ще бъде създадена реална възможност за получаване на планувaната продукция и през предстоящия сезон.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Иванка Пенева, Мария Чолакова и Иванка Кьосева, наскоро бяха удостоени със званието „ударник на комунистическия труд“. Те редовно преизпълняват трудовите си норми 150-160 на сто.

СКРОМНОСТТА НА ФОРМОВЧИКА

Беше тиха есенна утрин. Разviделяваше се и утрото предсказваше един забравен може би от лятото ден. Спокойствие изпълваше и душата на Тодор. Работата го чакаше и той щеше да я извърши така, както всеки ден — спокойно, умерено и точно.

Председателят на профкомитета беше наговорил толкова хубави работи за Тодор Жунков — леяр-формовчик в промкомбинат „Трансмариска“, че вече предварително знаех за неговото голямо трудолюбие и изключителна скромност. И наистина този тих човек вършеше своята трудна работа без излишно шумене, спокойно и съсредоточено. А неговата работа е значително по-трудна. Защото при цветното леене металът е по-капризен, по-трудно се поддава. От няколко години Тодор Жунков работи с алуминий — изработва перки за електромотори. Не беше лесно да се усвои това трудно производство, но Тодор направи всичко възможно и сега е един от най-вещите формовчици. Ежедневно той преизпълнява трудовата си норма и от години напред няма ден, в който той да е предал по-малко детайли. Заслужава да се вгледа човек в сръчните му ръце, които уверено и бързо, но и внимателно, извършват различните манипулации. И **винаги без брак...**

Към скромната биография на този упорит труженик трябва да прибавим участието му в организираната среща с Политбюро в **Пловдив с първенците** от промишлеността. От толкова работници него изпратиха в Пловдив. Тук той внимателно се вслушваше в успехите на работниците от цялата страна и вижда ше, че има още много да се работи в тяхното предприятие.

Наблюдавах операциите, които извършваше Тодор Жунков, и се мъчех да разгадая тайната не само на неговите успехи, но и тайната на неговата сила и увереност. Откъде идва тя? Може би от познаването на работата, с която е свикнал, а може би и от неговия силен дух и високо съзнание, с което е овладявал години наред тайните на тази трудна професия. Този непрекланен дух, тази пословична работоспособност са не само неговата сила и тайната на успехите му — в тях са успехите на всички скромни и обикновени труженици, които ден след ден създават материалните блага на народа, дават своя скромен принос в общия ни възход.

В. ДУКАНОВ

(наш кореспондент)

Повече грижи за овощните насаждения

През тази година плодовата реколта беше добра с изключение на вишните. В окръга кайсиевата култура добре се развива и в последните години имаме увеличаване на добива. През 1967 г. от плододаващите кайсиеви градини се получиха по 409 кг (средно от декар), 1968 г. съответно — по 512,5 кг, а тази година по 783,800 кг от насажденията на ТКЗС.

Падналите градушки в отделни райони понижиха качеството на плодовете, а и недостатъчните грижи по отглеждането на дърветата се отразиха зле. Плодовете бяха дребни и поразени от сачмянка която допринесе за влошаване на качеството им в ТКЗС — Бабук, Кайнарджа, Алеково, Смилец и др. Въпросът за качеството на плодовете е много важен, тъй като с всяка измината година бързо се увеличава плодовото производство, завишиха се изискванията на консуматора.

През последните няколко години се подобриха грижите по отглеждане на овощните градини в ТКЗС — Секулово, Иширково, Ситово, Попина и др., но броят на стопанствата със занемарени плододаващи градини все още е голям.

Лоша практика има в някои стопанства след прибирането на реколтата да не се грижат за дърветата. Сухите стволове и клони не се почистват, плевелите буйно израстват, а някои използуват овощните градини за паша на животните. При нашите условия, с недостатъчни валежи и продължителни летни засушавания, трябва разумно да се пести почвената влага, което се постига с поддържане почвата в черна угар, с навременно извършени плитки обработки на междуредията през вегетационния период. При овощните дървета залагането на плодните пъпки протича през втората половина на годината и при недостатъчни грижи за тях образуват малък брой плодни пъпки, следствие на което реколтата през следващата година ще е слаба или компрометирана.

През пролетта на тази година в ТКЗС се засадиха 4 950 декара нови кайсиеви насаждения. Състоянието на дръвчетата в повечето стопанства е добро. Благодарение на положените добри грижи от страна на овощарите в ТКЗС—Дулово, Нова Черна, Ситово, Сребърна, Иширково, Секулово и др., въпреки продължителното пролетно засушаване, прихващането е около 90 процента и годишният прираст на дръвчетата е над 50 см. В ТКЗС — Айдемир, Зафирово (насажденията от северозападната страна на селото към землището на с. Малък Преславец), в Мерден и др. са пропаднали голяма част от новозасадените кайсиеви дръвчетата, прирастът на дръвчетата е слаб, а едрите плевели са забавили развитието им.

При нашите условия есенното засаждане на дръвчетата дава най-добри резултати. В ТКЗС — Сребърна и Ситово една част от тях бяха засадени през есента на 1968 г., а друга през тази пролет. Засадените дръвчета през есента се развиха много силно и прирастът им е 2-3 пъти по-голям от тоя на засадените през пролетта. При есенното засаждане ранните по коренчетата успяват да зараснат и при осигурена почвена влага и топлина израстват нови коренчета. Така зазимените овощни през пролетта се развиват рано и успяват добре да се вкоренят до настъпване на летните засушавания.

Предстои сега да се засадят нови 6 000 дка кайсиеви градини, определени са наврême местата и повечето от стопанствата са ги риголвали. Празните места в младите насаждения трябва да се попълват. През есента предстоят важни мероприятия в овощарството и време е овощарите да си изработват план за срочното им провеждане: почистването на дръвчетата, торене, оран и пръскане срещу болести и неприятели.

Н. СТЕФАНОВ

СИЛИСТРА – ДРЕВНА И МЛАДА

Премина Аспаруховата конница...

Снощи по централната улица „Георги Димитров“ на старинния крайдунавски град „премина“ вихрената конница на хан Аспарух, създателя на българската държава. Историческата възстановка на това най-значително събитие в живота на нашия народ наблюдаваха много граждани, пионери. Тук бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, първият секретар на ГК на Партията в Русе Георги Колчев, генерал-майор Иван Митрев, ръководители на града.

Възседнал своя кон, хан Аспарух „спря“ пред трибуната. И гордо заяви:

— Аз, ювиги хан Аспарух, хан на българите и славяните, разбих ромеите във вашия град. Възстанових стените му. От днес нататък той ще се нарича Дръстър. Нека градът бъде символ на гордия и несломим български дух. Докато свят светува, този град да принадлежи на българите...

После хан Аспарух „предаде“ знамето с конската опашка на пионерите от града. Поемайки скъпата реликва, пионерът Димитър Тодоров от училище „Кирил и Методий“ обеща най-младите граждани на древна Силистра да станат достойни продължители на делото на най-великите българи, прославили името на българската държава.

Скъпата светиня ще съпътствува всички пионерски тържества. Тя ще се съхранява в Окръжния исторически музей. (СТ)

За България, за комунизма

Такава бе темата на рецитала, изнесен на 14 октомври от заслужилия артист, ревностния разпространител на българската народна поезия Иван Чипев.

Салонът на профсъюзния дом трудно побираше бурните аплодисменти, с които стотиците любители на художественото слово в Силистра изпращаха всяко изпълнение на големия артист. Едно след друго звучаха прекрасните творения на българския гений — песните „Майстор Манол“, обработена от Асен Разцветников, „Делба“, „Малка мома“ и пр. Внушително и неповторимо прозвучаха легендарните слова на светогорския монах Паисий: „О, неразумни и юроде, поради что се срамиш да се наречеш болгарин...“, стихотворението на Вазов „Паисий“, „На нивата“ на Яворов и др.

Втората част на рецитала бе посветена на героичните борби на народните синове за освобождението ни от фашисткото иго, на невиждания разцвет на обновяваща се България, поела по пътя на комунизма. Стиховете на поетите-антифашисти Георги Джагаров, Давид Овадия, Веселин Андреев, Димитър Методиев, на възторженията певец на строящата се Родина Пеньо Пенев, умело подбрани и майсторски изпълнени, отново развълнуваха зрителите. В продължение на час и половина залата, занемяла, слушаше големия майстор на художественото слово.

След рецитала се състоя кратка среща на Иван Чипев с участниците в силистренския кръжок по художествено слово. Същият рецитал Иван Чипев изнесе и пред кооператорите от Ишърково.

Н. ЗЛАТЕВ

С ритъма на самата земя

Едва ли някога салонът на театъра е бил толкова препълнен с хора. Дето се казва — игла да хвърлиш, няма къде да падне! За места и дума не може да става — два часа по-рано са дошли любителите на народното танцово изкуство, за да наблюдават надиграването. Няма как, ще сто им прави. Но трябва всичко да видим. Затова—по-напред, до самата сцена. А има какво да се види тази вечер. Най-добрите играчи от окръга са си дали на сцената среща. И най-добрите свирачи. И уж едно и също играят, но всеки по свой начин — така, както го играят в тяхното село от времето на бащи и деди. Като запръхат ония бели ръкави, като се развеят — сякаш птици с криле махат. И като се бялнат везаните кенарлии ризи, като писнат кавалите — самото ти сърце играе. Сякаш не играчите, а цяла Добруджа показваше на сцената какво може, на какво е способна. Чудно нещо са мъжките танци. Няма я онази моминска лекота, онова неуловимо закачливо, което те лъхва от разветите фусти. Тук се играе тежко. Някаква сдържана сила се излъчва от тези мъже с широки червени пояси, дошли от миналото сякаш да възкресят обичаи и игри. Едно плавно и широко, сърдечно като самия добруджанец замахване, едно гърлесто провикване и стените на салона изчезват и вие се на полето, огромно и необятно, под палещото слънце, сред жито до гърди. Съскат сърповете, лягат ръкойките. Тежко стъпват мъжете в оня ритъм, достигнал до нас от далечината на вековете, люлеят се житата. Мъжки ръченик, лек ръченик, бърз сват барски ръченик, сборянка, опас — неизчерпаема е съкровищница та на танцовото ни изкуство.

Играят мъжете, ехти салонът от аплодисменти, играят на място зрителите. Трудно е да се отсъди кои са най-добрите. Защото колкото са обичаите, толкова са танците. Толкова са и играчите. Но навсякъде, във всеки жест, във всяко движение живее Добруджа с простора и небето си, с миналото и бъдещето си...

Валентин ЧЕРНЕВ

Ревю на дрехата през вековете

На 13 октомври в салона на кино „Москва“ се проведе ревю на дрехата през вековете, на добруджанската носия и съвременната мода. В ревюто взе участие и Центърът за нови стоки и мода.

Малък се оказа салонът да побере желаещите да проследят историята на дрехата, която отразява характера на различните народи, които са населявали Силистра. Един след друг бяха показани костюмите на нашите деди, облекла на стилове, на класи и на вкус. Интересни са облеклата на първите обитатели на нашия град — тракийците, на римляните, на славяните, на византийците. С вълнение се посрещна дрехата на първата българка.

Показани бяха добруджанска носия от различни села на окръга, силистренско градско облекло, костюми на лазарка и коледар, характеризирани при народните обичаи в Силистра.

От името на Центъра за нови стоки и мода — София, Модна къща „Лада“ показа колекция от модели, богати на багри и форми, които говорят за порасналия вкус на хората. От всички модели лъха духът на българина, наситени са с много български мотиви.

На гостите бяха поднесени цветя.

Радка АТАНАСОВА

Перспективна програма пред учителите и обществеността

Сред многото хубави, радостни и значителни събития в нашата социалистическа родина през юбилейната година особено важно място заема пленумът на ЦК на БКП по образованието. Той се очакваше с интерес и работата му се следеше с внимание не само от учителите и всички просветни работници, но и от цялата общественост. Месеци след провеждането му не стихват разговорите по неговите решения, защото въпросите на учебното дело вълнуват всички — и млади, и стари; и работници, и селяни, и трудова интелигенция.

В решенията на пленума заслужено се дава висока оценка на успехите на училището през годините на народната власт. „Обучението на цялото младо поколение е едно от най-големите завоевания на нашата социалистическа революция... Родното училище издържа изпита на времето и внесе своя достоен принос в социалистическото строителство, като даде на страната многоброен отред интелигенция, свързана с народа, възпитана в духа и идеите на партията.“

Сегашната образователна система обаче със своята организация, принципи и методи на обучение не може с успех да отговори на съвременните високи изисквания на живота, а още повече — на утрешните. Революционните изменения в световната наука, техника и производство, интензификацията на нашето народно стопанство и разгорещената идеологическа борба поставят остро въпроса за коренно преустройство на образователното дело. „С реформата в народното образование се цели да се създадат всички необходими условия за разрешаване на триединната задача:

— Изграждане на висококвалифицирани специалисти от нов тип...

— Изграждане на творчески личности...

— ... възпитани в комунистически дух, верни на партията, активно воюващи за претворяване на партийната политика в живота“. Най-голямото достойнство на решенията на пленума е, че след като се посочват целите и задачите на реформата, последователно се определят средствата и пътищата за осъществяването им.

Наложителна е коренна промяна в структурата на образователната система за по-нататъшно укрепване взаимните връзки и сближаване целите и задачите на отделните видове и степени учебни и възпитателни заведения. Решаващ ориентир е осъществяването на задължително все общо средно образование. Пътят напред е подсказан от традициите на нашето училище, от богатия опит на съветската образователна система и най-прогресивните елементи в учебното дело на другите страни. В своята записка до Политбюро на ЦК на БКП др. Тодор Живков с научна аргументация върху основата на марксизма-ленинизма посочва главните черти на бъдещото единно политехническо училище, което ще се създаде на мястото на сегашните три вида средни училища. В решенията се изтъква необходимостта от намаляване началната училищна възраст на 6 години и въвеждане преподаването на различни учебни дисциплини от съответни специалисти още от IV клас. За осигуряване високо образование на младото поколение и успешно преминаване към всеобщо средно образование е наложително да се увеличи броят на интернатите и особено на полуинтернатите, да се уедрят учебно-възпитателните заведения. Училищната мрежа трябва да се стабилизира на базата на научно прогнозиране развитието на страната по райони и нуждата от кадри, като се търси максимална икономическа и педагогическа ефективност.

Втората главна насока за реформа в образованието засяга учебното съдържание, предвижда коренно преустройство на учебно-възпитателната работа съобразно съвременните научно-педагогически изисквания. Без решителното подобряване обучението на децата от I до VIII клас не може да се реши успешно проблемът за всеобщо средно образование. Математизацията и кибернетизацията на науките налагат нов подход при изучаване на математиката в училище. „Новите задачи на училището изискват потребностите на обществения и научно-техническия прогрес да намерят дълбоко отражение преди всичко в структурата и съдържанието на преподаваните знания... издигане научно-теоретическото равнище на преподаване на природо-научните и идеологическите дисциплини...“ Повратът в учебно-възпитателния процес ще се осъществи чрез широко използуване нови, по-прогресивни методи, осигуряващи активно индивидуално участие на учениците в учебния процес и правилно организиране тяхната самостоятелна работа.

Важна задача е училището да се превърне в могъщ идеологически институт за комунистическо възпитание на подрастващите при голяма активност на ученическите организации. „Основна насока, сърцевина на възпитателната работа сред младежта е класово-партийното и патриотичното възпитание... Първостепенно значение има военно-патриотичното възпитание...“

Грижите на Партията за народното образование изпъкват и в голямото внимание към проблема за материалната база, за подобряването и осъвременяването на материалната основа на обучението.

И в записката на др. Тодор Живков, и в доклада на др. В. Коцев, и в самите решения дебело е подчертано, че реформата ще се осъществява постепенно, без избързване. Така се създава възможност да се извършват необходимите сериозни проучвания, проверени в практиката опити и всестранна подготовка, та чак тогава да се правят някои коренни структурни и други промени в масов мащаб. Но това пък не означава безкрайно чакане. Приетите от Бюрото на Окръжния комитет на БКП мероприятия за изпълнение на решенията на пленума чертаят насоките за работа на просветните работници и цялата общественост от нашия окръг. Окръжният отдел „Народна просвета“ съвместно с ОК на СБУ също набеляза свои мероприятия. Определени са училищата, които ще се оформят като модели за пример и експериментиране. Някои въпроси допълнително ще се проучват и решават с Окръжния народен съвет или неговия Изпълком. Но има задачи, по които веднага трябва да се заработи на широк фронт. В учителските колективи още със задълбочено изучаване на материалите от пленума трябва да се набележат планове за осъществяване редица изисквания, за които са налице необходимите условия. В челните училища вече се набелязва програма за преустройство на учебно-възпитателната работа. Именно с това трябва да се започне — усъвършенстуване учебния процес, борба с традиционализма и примитивизма, подобряване и разнообразяване самостоятелната работа на учениците, по-широко използуване учебно-техническите средства, въвеждане система във възпитателната работа, издигане ролята на пионерската организация и ДКМС. Същевременно дълг на цялата общественост е в духа на партийните решения да заобиколи с още по-голямо внимание учителите и учениците, за да се създадат условия за пълноценна и творческа учебно-възпитателна работа. Нужен е нов подход към проблемите на образованието. Решенията на пленума на ЦК на БКП са широка програма за работата на учителите и всички просветни работници, на родителите и цялата общественост — планомерно и неотклонно трябва да се върви по начертания път.

Ст. ПЕЕВ

спорт

ФУТБОЛ

В „А“ окръжна група след IX кръг

1. Кайнарджа	9	7	2	—	18—10	16
2. Главиница	9	6	2	1	36—16	13
3. Ишърково	9	5	2	2	32— 9	12
4. Калипетрово	9	6	—	3	30—14	12
5. Чернолик	9	6	—	3	21—11	12
6. Паисиево	9	5	—	4	19—18	10
7. Попина	9	4	2	3	23—22	10
8. Зафирово	9	4	1	4	17—22	9
9. Алфатар	9	4	1	4	12—25	9
10. Айдемир	9	3	2	4	17—12	8
11. Искра	9	3	2	4	20—26	8
12. Дулово	9	3	1	5	16—19	7
13. Сребърна	9	3	—	6	16—21	6
14. Гарван	9	3	—	6	12—19	6
15. Сокол	9	2	2	5	15—26	6
16. Добротица	9	2	2	5	10—22	6
17. Ситово	8	2	—	6	13—22	4
18. Белица	8	2	—	6	19—30	4

Особено впечатление в досега изиграните кръгове прави голямата борба за точки. Тя не е случайна. Наредбата предвижда през следващото първенство да се сформира „А“ елитна група и отделно друга „А“ окръжна група. Място в елитната група ще си осигурят първите 12 отбора в класирането и победителите в „Б“ групите. Това допринесе срещите да протичат много оспорвано. По казател за това е, че от играните досега 152 срещи само 19 са завършили при равен резултат. Във всички останали е имало победител.

Най-добре се представя досега отборът на Кайнарджа, което е закономерно — през настоящата година кайнарджанските футболисти станаха окръжен селски първенец, получиха свежо попълнение и това подмладяване, започнало още през миналата години, сега дава богати плодове. Отборът още няма загубена среща. Още няма добро обигравание на младите футболисти с по-опитните, от което страда резултатността — само 18 гола са минимален актив в сравнение с останалите отбори. Много резултатно играе състезателят Стойко Стаматов, който е голмайстор на отбора.

Добре се представи в досегашните мачове съставът на Главиница. Второто място и 13-те точки говорят за добри възможности на главинишките футболисти. И те, както кайнарджанци, нямат загуба, ако не се смята тази, присъдена им служебно.

На втора позиция с по 12 точки са отборите на Ишърково, Калипетрово и Чернолик. Докато за Ишърково това е успех в резултат на грижи и старание, от Чернолик и особено от Калипетрово се очакваше много повече.

Добро начало има и тимът на Попина, в който също се извършиха подмладяване. След известни колебания стабилизираха играта си отборите на Зафирово, Искра и Алфатар. Но те са състави с подчертано по-големи възможности.

От „новаците“ най-успешно се представя Паисиево. Останалите — Сребърна, Ситово и Добротица — все още носят почерка на „Б“ група и на многобройните си привърженици предлагат повече разочарования, отколкото радости. Под възможностите си играят засега и отборите на Гарван и Сокол — два отбора със силен финал през миналото първенство.

Истинска тревога буди слабото представяне на Белица. Последното място във временното класиране не много злепоставя това село с футболен авторитет, дало не един добър футболист.

Ще отделим повече внимание на представянето на футболистите от „Червена звезда“ — Дулово. Тук положението е много тревожно. Научихме, че най-голяма вина за това има футболната секция, която не се грижи с необходимото внимание за отбора, считан от много специалисти за фаворит през това първенство. А дуловци, единствени от „А“ окръжна група, имат щатен треньор. Че отборът има сили и възможности, говорят и проведените срещи с отбора на гр. Фитеш, СР Румъния, сполучливи бяха и първите срещи, но после...

По-голяма част от състезателите са производственици и работят на смени. Когато са първа смяна, независимо че започват работа в 5 часа сутринта, се явяват на тренировки. Следващата седмица обаче една част от футболистите трябва да работят втора смяна, други — редовна и полученото в тренировките преди се губи. Ако не може да се осигури шестчасов работен ден, толкова ли е трудно да се осигури подходяща смяна за 15-20 състезатели? Още повече, че те са първоразрядници и по правило трябва да им се осигури шестчасов работен ден.

В осмия кръг отборът трябваше да отиде в Искра. Състезателите се събраха само от уважение към треньора. Но приказваха за отказване и разформироване на отбора. Може ли да се очакват добри резултати при такова настроение? И тази среща съвсем естествено не завърши. 14 минути преди края, при резултат 2:0 за домакините, дуловци напуснаха терена, недоволни от решението на съдията да бъде отстранен вратарят им за обида. Не е трудно да се обясни този случай. Дуловци имаха преимущество през първата част на мача. Но след като изчерпаха силите си, поради нетренираност, те потърсиха вина в съдията. Никой не ги спря, когато тръгнаха да си излизат. Така ли щеше да е, ако имаше представител на секцията?

Трябва да се вземат мерки. Отборът трябва да заиграе както може. Това е състав, който с право може да претендира за място в зоната и е по силите му да го заеме.

Георги РАЙЧЕВ

Каква по-приятна отмора през обедната почивка и след работното време от волейболната игра?

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

ОБЯВИ ≡ РЕКЛАМИ

Продавам къща на ул. „Серес“ 26.

ПРОДАВАМ КАРУЧКА ЗА ИНВАЛИД на ул. „Георги Димитров“ 78.

Продавам дворно място с къща на ул. „Хаджи Димитър“ 73. МЕХМЕДОВ — с. Водно.

ОКРЪЖНИЯТ Съвет на Научно-техническите съюзи гр. Силистра съобщава на своите членове, че организира курсове за изучаване на чужди езици—руски, немски и английски.

Занятията започват от 1. XI. 1969 год.

Записвания най-късно до 25. X. 1969 год. в ОС на НТС.

ОС на НТС—Силистра

ОСП „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ – СИЛИСТРА

търси да назначи работници водомайстори и канализации, жители на гр. Силистра. Заплащане според разряда по тарифните ставки на строителните работници.

Справка: Личен състав при предприятието.

10—20 октомври—Десетдневка на съветската книга

„В прекрасния и гневен свят“

Става дума за двете книги с общо заглавие — „В прекрасния и гневен свят“ на Андрей Платонов, един почти забравен писател, когото произведенията му сами реабилитираха и показаха в истинското измерение на представител на съветската литература.

Като двутомна книга на автор, когото съвременният български читател не познава, „В прекрасния и гневен свят“ е придружена от предговор, който има за цел да представи писателя.

Моята цел е по-скромна: да кажа няколко думи за онова, което оставиха у мене повестите и разказите на Андрей Платонов от двете му книги. А това, което не кажа или няма да мога да кажа, любознателните читатели ще го намерят в предговора или най-добре в тези две прекрасни книги.

За изключително сериозното отношение на Андрей Платонов към литературата, която трябва да участвува в живота на новите хора, свидетелствуват следните негови мисли, които всъщност са верууто на писателя: „Книгите също трябва да се пишат така, че всяка да бъде единствена, да не оставя у читателя надежда, че новата, бъдещата книга авторът ще напише още по-добре“. Поместеното в двете му книги, безспорно, е най-хубавото, тъкмо то е подчинено на тези думи и отговаря на стремежа му да пише само високохудожествени книги. Бих искал да добавя, че Платонов не се бои от теми, които отразяват дълбоките процеси, предизвикани от социализма в душите на хората. Защото разработването на такива теми е колкото трудно, толкова и опасно: то е свързано с големия риск сам да се погавриш с творческото си верую, т. е. да се поддадеш на идеализации или на груби вулгаризации, към които тези теми тъй много предразполагат.

Най-силно тази опасност се проявява в чудната новела за тържествуващата любов „Фро“. Дочита я човек и се замисля, на границата на недоверието и иронията: не е ли твърде дързък в творческите си търсения и решения писателят? Но решението идва само. „Не, не е! Само такава може да бъде логиката на истинската любов“. Фро—Фрося е един прекрасен образ на съветска жена, над който авторът е работил наистина с безкрайна любов.

Жената такава, каквато биха искали да я видят и ценят, мъжете ще намерят в новелата „Завръщане“, която литературната критика на времето рязко отрече и името на Платонов задълго изчезна от страниците на вестници и списания. Колко струва това на един писател с живо чувство на граждански дълг, сами можем да разберем от късния и доста автобиографичен разказ „Афродита“.

Нравствената красота и сила на самия писател като човек и гражданин са намерили чудно въплъщение в разказа от първата книга „В прекрасния и гневен свят“, който е своеобразен химн на вдъхновения човешки труд, единствено способен да достави висши наслади с вечните си подтици към търсения и открития. Платонов пресъздава живо, с изключително чувство за мярка образа на внезапно ослепелия от удар на светкавица Александър Малцев, машинист на пътнически влак, отдаден с цялата си душа и ум на работата, която превръща живота му в поезия, увлича и възвисяваща. И толкова повече страдат честните и горди работници, когато слепите сили на отрицанието ги хвърлят в бездната на незаслужени страдания. Платонов утвърждава: в борбата със злото обикновените хора се превръщат в могъща непобедима сила. Малцев проглежда с помощта на другарите си. Неговият приятел, другар по работа и ученик, от чието име авторът води разказа, споделя с читателя момента на проглеждането: „Той (Малцев) обърна лицето си към мене и заплака. Приближих се и вместо отговор го целунах... След работа отидох заедно с Малцев у дома му и заедно прекарахме цялата вечер и цялата нощ.“

Платонов е отличен познавач на детската душа. Долавяме едно тънко слизане до маниера на детските описания, които ни заливат с топлите вълни на далечни спомени. „Егор искаше да разбере какво означават тези слова на вятъра и обърнал лице към вятъра, питаше: „Ти кой си? Какво ми казваш?“ Неговите малки герои ведната ни спечелват с ума и смелостта, с доброто си сърце и сладкото си любопитство. Прочетем ли разказите за деца „Желязната старица“, „Цвете на земята“ и „Никита“, започваме по-добре да виждаме какво са нашите деца, какви стават с всеки изминат ден.

Една омъдряла от богатия житейски опит здрава художествена мисъл, спокойна, благородна и ведра, без сянка на недоволство от съдбата ни топли и вълнува, създава във всеки разказ една атмосфера, наложена с човечност, предразполага сърцето и ума към светли порив и устрем.

Иван ЖЕКОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 123 (1592) | Събота, 18 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Нужен е прелом в организацията и оперативността

До крайния срок на сеитбата останаха броени дни. От извършеното досега по есенната сеитба в стопанствата вече личи къде мобилизацията на силите, организацията и оперативността са били на необходимото ниво. Там, където от тревогата и напрежението са били обхванати всички хора — от ръководителите до последния кооператор — резултатите вече са налице. Това обаче не може да се каже с пълна сила за ТКЗС — Кайнарджа. Вчера стопанството достигна 57 процента, докато средно за окръга тази цифра е 69.

Причината не се крие в това, че в района на стопанството не се сее, а в това, че бавно се подготвят площите за сеитба. Така например, през последните седем дни стопанството средно на ден засява по 700 декара, а в същото време се подготвят площи около 350 декара на ден. И естествено това не дава възможност да се използуват всичките 17 сеялки, като досега средно са работили 9 от тях.

Наличните машини на стопанството не са достатъчни за срочното подготвяне на необходимите площи за сеитбата на пшеницата. Завчера бяха докарани няколко трактора от други стопанства за подготовката на площите. Обаче не можеше ли по-рано да се направи този извод и навреме да се търсят необходимите машини и стопанството да засее в определения срок? Определено може да се каже, че преминаването на двойна езда на беларусите в последните дни на сеитбата също е голям пропуск, който ще се отрази върху срока на сеитбата. Можеше да се направи така, че наред със силажирането средните машини пълноценно да се използуват и за подготовката на площите.

Действително качеството на сеитбата в ТКЗС — Кайнарджа може би е едно от най-добрите в окръга, но съвсем не е нормално то да става за сметка на сроковете. Ако например времето се развали, доброто качество едва ли може да компенсира добивите от незасетите 10 000 декара пшеница на стопанството. Организаторското умение на ръководителите личи, когато всички показатели за получаването на запланувaните добиви са съчетани умело и правилно.

В останалите няколко дни до края на определения срок наложително е извършването на прелом в организацията и оперативността от ръководителите на ТКЗС — Кайнарджа. Това се диктува от новите изисквания на времето и решенията на Окръжния комитет на Партията. Изпълнението на това освен служебно мероприятие е и дълг на всеки ръководител.

Али РИЗОВ

Закъсняла тревога

Напрегната есен. Във всяко ТКЗС на окръга се води голяма борба за навременна и качествена сеитба въпреки лошите условия от сушата. Денонощно работят трактористите и шофьорите по кооперативните блокове. Силното засушаване подложи волята им на изпитание, мъжеството на проверка.

В такава обстановка се работи сега в ТКЗС в с. Срацимир, което е на едно от последните места в есенната сеитба. А за нея остана ха съвсем малко дни от благоприятния срок и трябва вече да се привършва. Какво е положението в това стопанство? Царевицата е обрана, освободените площи от общо 7 000 декара са 3 200, а остават още 3 800. Досега от тях са засети само 1 100. Кукуруз зокомбайните са използувани, но сега поради нужда от царевичак са спрени. Работят и два зърнокомбайна, които досега са пожънали над 700 декара. Зърното се суши и се изпраща за фураж. Царевичакът се извозва в края на блоковете. В тази задача се използуват и частните каручки на кооператорите. Камионите работят денонощно. Има изпратени военни коли в помощ и те също са на двойна езда. Персонал за обслужване нощно време се набира от служителите, работниците от ремонтната работилница, бригадири, животновъди, заведущ-ферми и др.

Тази мобилизация е спомогнала за освобождаване на голяма част от царевичните площи и сега има 2 700 декара готови, които чакат за предсеитбена обработка и сеитба. Отпуска се и царевичак за личното животновъдство, това ще ускори освобождаване на още 2 000 декара площ и т. н.

Направената проверка показа, че сравнително рано се излиза на работа. Механизаторите Димитър Савов и Жеко Вичев започват сеитба на фарове и продължават до късно вечерта, като дневно натоварват редосеялките с по над 220 дка.

Коя е обаче причината ТКЗС — Срацимир да бъде толкова назад в сеитбата? Според нас тук късно се е създала тази мобилизация, която е сега. Друга основна причина това е недостиг на прикачен инвентар. Не е много трудно да се предвиди, че при толкова голяма суша само шест дискови плуга са недостатъчни, за да подготвят площта на 15 500 дка пшеница и 5 200 дка ечемик. Сега се извършват по 4-5 обработки, това забавя още повече работата. Докато капацитетът на редосеялки те позволява дневно да се сеят по 1 500 дка, то заради посочената причина се сеят само 600. Трябва час по-скоро да се набавят поне още четири плуга, за да може да се спази приличен срок в приключване сеитбата.

Качеството на извършваната сеитба е добро. Машините работят групово в Българка и Главан. Неколкократните обработки премахват опасността от шарената влага и създават подходящ почвен слой. Обаче в началото е допусната сеитба на по-плитка обработка в някои блокове. Трябва да се обръща голямо внимание на качеството, за да се наруши традицията и Срацимирското стопанство да излезе напред с добивите от есенните култури.

Останаха малко благоприятни дни. Пълната мобилизация на хора и техника ще подсигури провеждане есенната кампания добре, за да се заложат основите на един добър добив през 1970 година.

Ал. ДИМИТРОВ

Полетът на "Союз-7" и „Союз-8"

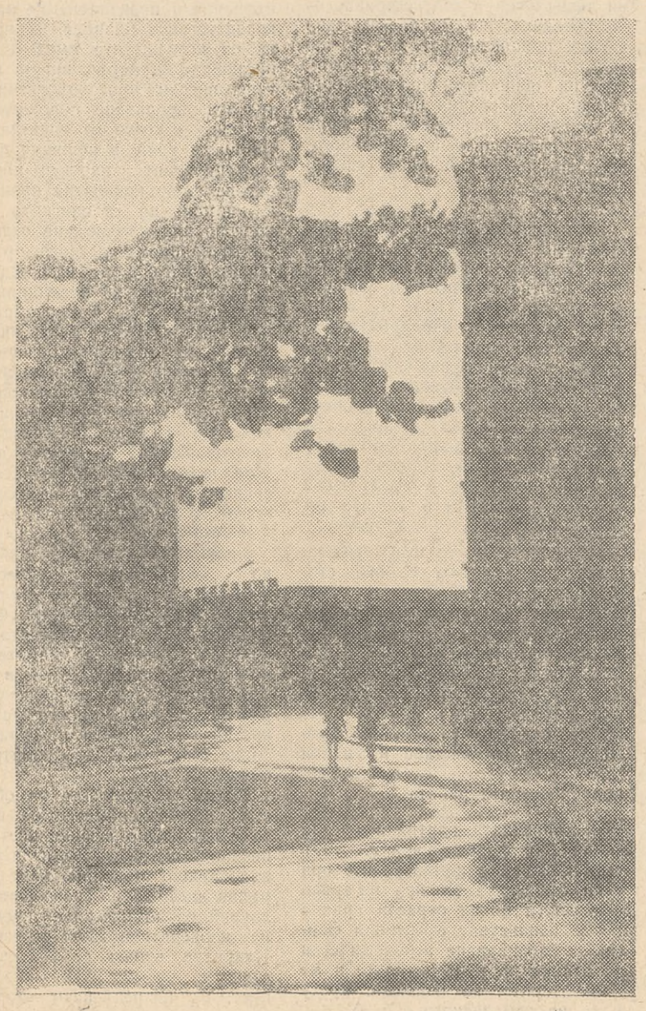
МОСКВА, 17 октомври (БТА) — До 10,30 часа московско време космическите кораби „Союз—7" и „Союз—8" са извършили съответно 79 и 63 обиколки около Земята.

Съвместният полет на космическите кораби продължава.

Екипажът на космическия кораб „Союз—7" е продължил да упражнява методите за автоном на навигация и ръчно ориентиране на кораба. Владимир Шаталов и Алексей Елисеев, които пилотират кораба „Союз—8", са извършили медицински изследвания, направили са фото- и киноснимки на геолого-географски участъци от земната повърхност и на облачната покривка на Земята.

Всички системи на кораба функционират нормално. От борда се получава телеметрична информация, която позволява да се оценява работата на цялата апаратура на корабите и да се получават пълни данни за състоянието на организма на космонавтите.

По време на редовния сеанс за връзка в 10,40 часа от борда на космическите кораби „Союз—7" и „Союз—8" космонавтите предадоха сърдечни поздравления на украинския народ във връзка с 25-годишнината от освобождението на Украйна от фашистките окупатори.

Вечерна Силистра

СРЕЩА НА ДРУЖБАТА

Снощи работниците от завод „Оргтехника" — Силистра имаха скъпи гости от великата съветска страна. На посещение в завода бяха пристигнали другарят Карло Луканов, член на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба, секретарят на съветското посолство в София Евгений Туганов, първият секретар на Градския комитет на Украинската комустическа партия в град Хмелницки Андрей Шаханов, другарят Гусев, генерален консул на съветското консулство във Варна, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, Димитър Михайлов, член на Бюрото на ОК на БКП и председател на Изпълкома на ОНС, Христофор Иванов, секретар на БКП и председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

Гостите бяха посрещнати на портала с цветя и разведени из цеховете на завода. Те с интерес разгледаха новата изчислителна техника, произвеждана у нас, и изразиха възторга си от условията, при които протича производствения процес. Кратката среща се превърна в сърдечно събеседване, в искрена изява на братските чувства на нашите два народа, в спонтанен митинг на вековната ни дружба. Срещата бе открита от И. Петров, секретар на заводския партиен комитет. Кратък доклад за историята на нашата дружба, за нейните вековни корени и за плодовете от нея, изнесе Атанас Русинов, секретар на партийната организация в предприятието. Гостите бяха приветствувани от инженерите В. Стоянов и М. Дворникова. И докладът, и приветствията бяха прекъсвани от аплодисменти.

От гостите на приветствията отговори другарят Шаханов. Неговите думи бяха посрещнати с възгласи и аплодисменти. Той връчи на ръководството на завода подаръци от партийното ръководство на град Хмелницки. Ръководството на завода също връчи на другаря Шаханов подаръци, които да говорят на гражданите на Хмелницки за нашата искрена дружба. След това говори др. Гусев. С много топли думи той поздрави присъствуващите от името на целия съветски народ.

„Когато нас ни запитат колко члена има дружеството за съветско-българска дружба, ние с гордост и с пълно право отговаряме — двеста и четиридесет милиона! — каза той. — Целият Съветски съюз!"

Директорът на завод „Оргтехника" Иван Русанов благодари на гостите и от името на завода подари на Градския комитет на Партията в Хмелницки спиртограф.

След това тържеството продължи с литературно-музикална програма.

В. ДИМИТРОВ

СИЛИСТРА — ДРЕВНА И МЛАДА

ДВЕ ПАМЕТНИ ДАТИ

1878

16 октомври. И тази вечер много хиляден народ се е стекъл в центъра на града. От двете страни по тротоарите на булевард „Георги Димитров" нетърпеливи погледи очакват да видят посрещането на руските богатири — нашите освободители от петвековното османско робство. Откъм старинната крепост „Меджидитабия" проехтяват залпове. Там с неонови светлини грее цифрата 1878. От високоговорителите се носят бодрите звуци на наши и съветски маршови песни. Настъпва радостно оживление. Започва възстановката на оня паметен исторически момент отпреди 91 години... По каменния паваж вече отекват конски копита. Зада ва се отряд руски войници и донски казаци, които едва удържат буйните си врани коне. Над главите им се развява червено знаме. Пред тях, възседнал своя кон, върви генералът — строен и напет. Точно пред трибуната цялата свита спира, посрещната от възторженото пионерско „ура". Те хвърлят цветя на освободителите. Пред генерала излиза девойка в красива национална носия и му поднася хляб и сол. Тя пременена с рамото му бял пешкир. Други млади жени, също празнично пременени, се спускат и подаряват на руските войници домашно тъкани кърпи. Моментът е още по-вълнуващ, когато дикторът произнася с трепетен глас думите на генерала: „Братя българи! Ние дойдохме тук по волята на нашите сърца и нашата обич към поробения български народ..."

1944

Снощи жителите на древния крайдунавски град имаха възможност да видят възстановката на още едно паметно историческо събитие — посрещането на Червената армия през 1944 година. Малко преди 18 часа се чува стрелба, а от високоговорителите се разнасят гласът на диктора, който чете комюнике от ония дни за преминаването на съветските войски през северната ни граница и освобождаването на първия български град — Силистра. В това време, по същия булевард, по който минаха освободителите преди 25 години, се задават два джипа с въоръжени бойци. Между тях, снажен офицер усмихнато приветствува хилядния народ, наредил се в шпалир от двете страни на пътя. Пионери ги посрещат с гръмко „ура". Колите спират пред трибуната. Командирът слиза, а срещу него се спуска жена и му поднася хляб и сол. Наблизо са младо семейство — мъж и жена с дете. 25 девойки, спретнати и пременени, заобикалят войниците, щедро им поднасят подаръци. Наоколо се четат плакати: „Добре дошли, наши двойни освободители!" Трогнат от сърдечната среща, съветският офицер произнася реч. В това време проехтяват гърмежи, небето се озарява от фойерверки, а над хълма „Меджидитабия" светва друга цифра — 1944. Оркестърът засвирва хоро. След импровизираното тържество всички се отправят към паметника на Съветската армия за подна сяне на венци. Там признателните силистренци изразиха още веднъж своята вечна признателност към братята-освободители. Венец беше положен и от делегацията на град Хмелницки — град побратим на Силистра, дошла по случай юбилейните тържества. Между ръководителите на града и окръга бяха членът на ЦК на БКП Карло Луканов, първи заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба и секретарят на съветското посолство в София Евгений Туганов.

Михаил ГАВАЗОВ

Научна сесия за многовековната история на града

Вчера пред обяд в салона на Окръжния народен съвет беше открита двудневната научна сесия, посветена на многовековната Силистра. Нейни организатори са Българската академия на науките и Окръжният комитет на Партията. В деловия президиум заеха места членът на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба Карло Луканов, членовете на Бюрото на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП Иван Георгиев и Стоян Абаджиев, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на Изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов, членовете на Бюрото на Окръжния партиен комитет Христофор Иванов, Яким Петков, Виктор Ганев, Шакир Шакиров и Станчо Николов, професор Христо Христов, директор на Института за история при Българската академия на науките, дейци на българската историческа наука, общественици.

Сесията беше открита от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев. Той припомни богатото историческо минало на града, тясно свързан със съдбата на българския народ още в първите моменти от създаването на неговата държава. Целта на сесията е да очертае приносите на Силистра в националната ни история и да покаже нейното величие и блясък като здрава твърдина на българщината. Изтъкна колосалните промени, настъпили в крайдунавския град в годините на социализма. Днешните силистренци тачат паметта на хилядите поколения в миналото, дали живота си за нейното добруване. Ярък израз на тази признателност са юбилейните тържества, организирани в чест на многолетния град. Пожела приятна и пълноценна работа на сесията от името на Бюрото на Окръжния комитет на Партията, ИК на ОНС и Организационния юбилеен комитет.

Встъпително слово произнесе професор Христо Христов, директор на Института за история при БАН. Най-напред той изказа благодарността на научните работници-историци да присъствуват на празненствата по случай 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за град, за възможността отблизо да се запознаят с историческите забележителности на града и от радушния прием, оказан им от обществеността на Силистра. Настоящата научна сесия има за задача да покаже резултатите от проучванията на българските историци върху Силистра от най-древни времена до четиридесетте години на нашия век. Цялата история на град Силистра е тясно преплетена с националната история, тя е наша национална гордост.

През първия ден бяха прочетени три доклада и две научни съобщения. Професор д-р Христо Данов от Философско-историческия факултет на Софийския университет прочете доклад на тема: „Силистра през античността". Той се спря на най-ранните вести за града, като разгледа развитието му по време на траките и в епохата на римското владичество. Разтълкува и схващанията за произхода на най-старото име на града.

Старши научният сътрудник от Института за история при БАН Страшимир Лишев говори за развитието на Силистра през Средновековието. Изтъкна извънредно голямата роля на средновековния Дръстър, който още в първите моменти от създаването на българската държава е съставна неразделна част. Очерта и голямото значение на града през VII—X век.

Научният сътрудник Петър Коледаров от Института за история при БАН докладва за историческото развитие на Силистра XI—XIV век. Той подчерта значението на града в живота на българската държава през този бурен период и опроверга твърдението на някои учени, че градът е принадлежал редица години на Румъния. Това твърдение е крайно несъстоятелно и не почива на никаква историческа истина. През петвековното турско владичество, той споделя нерадостната участ на целия български народ.

Директорът на Окръжния исторически музей Петко Георгиев, прочете научно съобщение за богатия фонд от амфорни печати, съхраняващи се в музея в Силистра. Те са открити през периода 1965-1969 година и хвърлят светлина за населението, живяло край града в най-дълбока античност.

Старши-научната сътрудничка Геновева Цанкова в своето кратко научно съобщение изтъкна приноса на видните български историци В. Н. Златарски, Петър Мутафчиев, Йордан Иванов, а така също и други чуждестранни учени, които са се занимавали с развитието на Силистра и по-специално на Дръстър през десетия век.

Днес сесията продължава.

В. РАДЕВ

ДЕН НА ЩАСТЛИВОТО ДЕТСТВО

Децата на града... Сигурно много силистренски граждани си припомниха в сряда това заглавие на цикъла стихове от Смирненски. То се ражда в мисълта с бързината на мълния при всяка среща с възторга на детските очи. А най-малките жители на юбилейния град в този ден сияеха — бяха удостоени със специален „Ден на силистренските пионери". И те наистина го обсебиха. Изпълниха всички централни улици и площада — просто да не повярваш, че в Силистра има толкова деца. С гълчавата, с песните и игрите си, с таланта си — те върнаха безбройните възрастни набюдатели в чудния детски свят. Но и към цикъла на Смирненски — за Гаврош, за Цветарка, за Босоногите деца.

Първо на площад „Карл Маркс" екнаха фанфари и забиха барабани — започна тържествен пионерски сбор. Че обичат своя град и отечество и са признателни на Партията за щастливото детство, пионерите доказват с дела. А те са неизбройми. В отчета на Градския пионерски щаб се спомена само част от тях. Те са посветени на 25-годишнината на свободата и на юбилея на родния град: засаждане на борчета, грижи за паметниците на героите, тематични викторини, запознаване с борческото минало на страната и родния край, с възхода в годините на свободата...

След приветствието на секретаря на ГК на БКП Ганка Андреева, на пионерите се предоставиха възможност за изява. Пред книжарницата за съветска литература изнесоха програма най-добрите пионерски колективи и индивидуални изпълнители — певци, танцьори, рецитатори, инструменталисти — всички лауреати на Третия републикански фестивал на художествената самодейност. Най-добрите „представители на приложното изкуство" от училищата разкриха умението си и преди всичко дадоха воля на въображението си във връзка с бъдещето на града на асфалта. Най-талантливи се оказаха Атанаска Стодева и Вихрен Йорданов.

Особено оживление цареше на площадката до ресторант „Злат на Добруджа". Там си дадоха среща „най-ловките, най-хитрите, най-досетливите". В проведените игри тези качества проявиха в най-голяма степен пионерите от училище „Вапцаров".

Пионерските тържества бяха закрити тържествено, в присъствието на много партийни и обществени ръководители. Грета Петрова от Окръжния пионерски дом приветствува пионерите за отличните инициативи, за старанието в труда и приятните часове, които доставиха на гражданите.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

В знак на дълбока признателност

В четвъртък привечер край новопостроения бюст-паметник на Сава Доброплодни, бележит книжовник, учител и театрален деец по време на нашето Възраждане, се състоя тържество. Тук бяха дошли членът на Бюрото на Централната контролно-ревизионна комисия на Партията Иван Георгиев, активен участник в добруджанското революционно движение, членовете на Бюрото на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов, Шакир Шакиров и Станчо Николов, стари читалищни деятели, много граждани, ученици от окръжното помощно училище „Сава Доброплодни".

В своето слово при откриването на бюст-паметника секретарят на Окръжния партиен комитет Христофор Иванов изтъкна, че възрожденецът Сава Доброплодни е тясно свързан и с развитието на просветното и учебното дело в нашия град през последните години на османското робство. Той престоява в крайдунавския град от 1870 до 1872 година. Тук е главен учител в класното училище, певец в църквата. Създава преди 99 години първото читалище в града. Открива неделно училище и женско дружество. Сава Доброплодни е подпомагал и много български революционери, борещи се за освобождението на родината от турската робия. Бил е представител на Силистренската епархия в борбите за създаване на българска национална самостоятелна църква. Учителствувал е в много градове на страната.

В знак на дълбока признателност бюст-паметникът на родолюбеца и заслужилия възрожденец Сава Доброплодни (1820-1894) беше отрупан с много венци. (СТ)

Трибуна на партийния секретар

НА ПЪРВО МЯСТО – ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПРОБЛЕМИ

Опитът на нашия общински партиен комитет показва, че формите, средствата и съдържанието на организационната и политическата работа за внедряване нови методи на ръководство в селското панското производство могат да бъдат най-различни. Те се обуславят преди всичко от местните условия, от опита и подготовката на кадрите.

Като изхождаше от постановките на Юлския пленум и с оглед на по-високата ефективност на партийно-политическата и организаторската ни работа в селското стопанство, общинският партиен комитет, бюрата на първичните партийни организации и комунистите на отговорна работа насочиха своето внимание към решаването на някои основни задачи: проблемността в работата на партийните и стопанските органи, перспективното виждане и прогнозиране, издигане научността в работата, издигане ролята на партийния контрол, разграничаване функциите на партийните и стопанските ръководства, разширяване на техническия прогрес, издигане авангардната роля на комунистите, разгръщане на социалистическото съревнование и движението за комунистически труд, обмяната на положителния опит, повишаване чувството за отговорност пред Партията и държавата от страна на отделните стопански и партийни ръководители.

В резултат на така построената работа имаме значителни успехи. Сега обсъжданите въпроси имат актуален, възлов характер и са от жизнено значение за бригадата, фермата, стопанството. Един обзор върху плановете за работа на общинските партийни комитети и първичните партийни организации говори за по-висока зрелост на тяхната работа. При това планираните и провеждани те мероприятия имат в основата си съществени промени. Положителен е примерът на първичната партийна организация при комплексната бригада в с. Попина със секретар Минчо Русанов. Там редовно и резултатно обсъждат и решават въпросите на организацията на труда в бригадата, обучават и възпитават механизаторските кадри, водят и отчитат социалистическото съревнование вътре в бригадата. Те поставят конкретни партийни поръчения на комунистите, периодически анализират план-сметката на бригадата, работят за ефективното натоварване на селскостопанската техника. Решават редица проблеми, свързани с идейно-политическата и възпитателната работа сред комунистите и безпартийните от бригадата.

С актуални въпроси се занимават и първичните партийни организации при потребителната кооперация, лозаро-овощарските бригади и автотранспорта. Значително по-добре се използват сега специалистите от ТКЗС. На тях общинската партийна организация предоставя възможността да се изявят като хора на науката, да обсъждат и експериментират нови технологии в селскостопанското производство, да влагат творчество, инициативност. От всичко 182 въпроса, които ще се обсъдят на общопартийни, партийни събрания, заседания на общинските партийни организации и бюрата на първичните партийни организации, по 94 докладват специалисти.

На специалистите от ТКЗС, разпределени в комисии по профили, бе поставена задачата от общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС да подработят конкретни мероприятия за ефективното използуване на основните производствени фондове. С тази отговорна задача те добре се справиха и измененията, които настъпиха в използуването на трайните насаждения, селскостопанската техника, продуктивните животни, сградите и съоръженията, автотранспорта и живата теглителна сила, са положителни.

Сега по-добре се използува положителният опит на челните стопанства от нашия окръг и страната. Посетени бяха от специалистите и бригадирите ни стопанствата в Николово и Пиргово, Русенски окръг, Просторно, Разградски окръг, Беглеж, Плевенски окръг, и Нова Черна, с които обменихме положителен опит по промишленото отглеждане на някои култури и животни и по развъдно-подобрителната работа.

В първичната партийна организация при лозаро-овощарството в село Попина, в комплексните бригади от селата Попина и Гарван и в други някои отрасли правилно се използуват ефективни форми за повишаване агрономическите знания на кооператорите и механизаторите, за издигане културата на земеделието.

Сега преди всяка кампания се свиква партийният и стопанският актив за инструктаж, където се дават конкретни указания от специалистите, партийните и стопанските ръководства за организирано и правилно протичане на работата, за създаване на политически и трудов подем сред всички трудещи се.

Най-разнообразни са формите, които се използуват за издигане научността в работата ни и културата на земеделието, между които: проведеният конкурс за най-добър механизатор през коя лейната година, тематичните екскурзии из страната, курсовете и школите.

Социалистическото съревнование заема заслужено място. В чест на славната 25-годишнина всички трудови колективи от бригади и ферми поеха колективни обещания, а над 150 души лични, голяма част от които бяха достойно изпълнени. Трудещите се от Попинската община проявиха политическа зрелост и разбиране за изпълнение и преизпълнение на производствените планове. 97 процента от комунистите имат поставени конкретни поръчения за постигане високи производствени резултати, предаване положителния си опит, с което се издигна авангардната роля и личният пример.

Общинският партиен комитет оказва също конкретна практическа помощ на стопанското ръководство при изграждане организацията на производството, труда и управлението, при изграждането и приемането на правилника за вътрешен ред в стопанството, при организиране икономически анализи на отделни производствени участъци. Сега ръководството на ТКЗС много сполучливо прилага принципите на вътрешното панската сметка, многофакторното заплащане, моралните и материалните стимули. Много по-енергични и ефектни са мерките, които се предвиждат за недобросъвестните кооператори.

Правилно се насочва работата на останалите обществени органи и организации като Отечествения фронт, профсъюзите, комсомолската организация, Съвета на младите специалисти и икономистите в масово-политическата и разяснителната работа, в провеждането на конкретни мероприятия по решаване то на икономическата политика в общината ни.

Никой от членовете на общинския партиен комитет не смята, че е направено всичко, което е необходимо, за да се издигне на подобаващо равнище партийното ръководство по разрешаването докрай икономическите проблеми на кооперативното стопанство. Напротив, винаги се създава обстановка на повишена взискателност, на непрекъснато творческо търсене и дръзновение.

Любен СЛАВОВ,
секретар на общинския партиен комитет в село Попина

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

Ленинският музей в Прага

ЗА ВСИЧКИ като нас, които за първи път посещаваха Прага, времето бе крайно недостатъчно. Та кое по-първо да се разгледа — градската кула с оригиналния часовник, дворците в Храдчани и златното съкровище на Лорета, Карловият мост или Вацлавският площад? Красивото местоположение на чехословашката столица, през която тече легендарната Вълтава, още от първата среща изпълва сърцата ни с възхищение и обаяние. В „Златна Прага" са запазени голям брой исторически паметници и църкви, кули и статуи, художествени галерии и музеи. Между тях, в квартала „Ново място", на улица „Хиберска" 7, се намира музеят на Владимир Илич Ленин.

Ето ни пред големия двуетажен дом, построен на сводести колони, с тъмнозелена мазилка и вдълбана между централните прозорци червена петолъчна звезда. Тук през януари 1912 година се е състояла Шестата всерусийска конференция, известна в историята на Болшевишката партия като „Пражка конференция".

В тази сграда е живял и работил, съпровождан от неразделния си другар в живота Надежда Константиновна Крупская, неуморният ръководител на първата в света социалистическа революция Владимир Илич Ленин. Залите на музея са пълни с интересни експонати — статии и писма на Ленин, факсимилета от негови произведения, писма и телеграми, книги, които с чел, фотоси. Почти цялата експозиция е посветена на подготовката и провеждането на конференцията. Тук Владимир Илич е написал основните доклади за конференцията, произнасял речи, съставя най-важните резолюции. В нейния дневен ред Ленин поставя преди всичко работата по революционното възпитание на масите, организирането на пролетариата, политическата агитация и разгаряне на движението сред работници и селяни за сплотяване под знамето на революционните лозунги на болшевиките. Направена е била равносметка на цялата предшествуваща борба за революционна пролетарска партия, равносметка на битките срещу опортюнизма.

Пражката конференция изгонва меншевиките от партията и слага началото на партия от нов тип, на Болшевишката партия. С нея завършва голям период от живота и дейността на Ленин. Дълги години той се е борил упорито с многобройните врагове за създаването на партия от нов тип и излиза от тази борба победител. Това е може би най-големият празник, най-голямото тържество в живота на Владимир Илич Ленин.

Ето ни пред факсимиле от писмо, което едрият, равен почерк адресира до Максим Горки. И четем:

„...Най-после успяхме, въпреки яростта на враговете, да възродим партията и нейния Централен комитет. Надяваме се, че вие ще се радвате на това заедно с нас..."

Централната зала на музея днес носи името „Ленинова зала". Тук за първи път са завързани връзките на хиляди чехословашки пионери.

В дъното на салона, под сиянието на луминисцентните лампи, блести бронзовата фигура на великия човек. И сме щастливи, че сме попаднали в неговия свят, между стените, край които някога се е движил той. Тук е звучал неговият глас. Мислил, творил, дишал... В орловия му поглед оживяват дните, за които е мечтал, в които днес живеем ние.

Дни на щастие, дни на победи.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Инициативно комсомолско дружество

Откакто избраха за секретар на комсомолското дружество в село Яребица младия комунист Мехмед Байтаров, младежите заживяха организирано. Секретарят стана душата на всички инициативи. Сега дружеството се нарежда на първо място в Черполишката общинска комсомолска организация.

Много трудности преодоля комсомолският секретар Мехмед Байтаров. Въпреки че е звеновод на полевъдно звено, той на мира време да работи и в комсомолското дружество. От две години насам е член и на партийното бюро. Звеното, което комсомолецът ръководи, миналата година получи високи дбиви от всички отглеждани култури. И тази година то се бори да заеме челно място в съревнованието за високи добиви в цялото кооперативно стопанство.

Болшинството от членовете на Комсомола в Яребица имат поръчения. С труда си се отличават комсомолките Неджмие Мехмедова, Ревасие Мехмедова, Наиле Идризова, Лейла Мехмедова. С активното си участие в живота на дружеството и работата на кооперативното стопанство те винаги служат за пример. Комсомолците са инициатори и на хубави прояви. Те организираха вечер на войнишката майка, тържествено изпращане младежите в казармата. Много интересно премина и викторината на тема: „Какво знаете за Партията?" Чести са и забавите.

Особено голямо подобрение в работата на дружеството на Комсомола в Яребица настъпи след решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и на Единадесетия конгрес на Комсомола. Сега дружественият комитет на Комсомола и неговият секретар Мехмед Байтаров провеждат по-добре и политическата учебна година. Младите димитровци се запознават често с важни международни и вътрешни политически събития. Не се подценяват въпросите и на спорта.

Всички успехи на комсомолското дружество в с. Яребица през последните години се дължат на инициативността на неговия секретар Мехмед Байтаров. Той вече шест години поред ръководи младежите. Неведнъж е награждаван за добра дейност.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

Прославени съветски воини

В ДНИТЕ пред четвъртвековния юбилей на Деветосептемврийската социалистическа революция през Силистра преминаха участниците в международния младежки мотопоход „Знаме на победата" и автопохода „По пътя на 96-та Челябинско-Шуменска танкова бригада". В тях участвуваха комсомолци от Съветския съюз, Германската демократична република, Чехословакия, Полша, Унгария, Румъния и България, а така също и ветерани от Великата отечествена война на съветския народ.

С походниците пътуваха и двама прославени съветски войни-ветерани на 96-та Челябинско-Шуменска танкова бригада о. з. полковниците Иван Иванович Тюренков и Леонид Лвович Магазинер, воювали за освобождението на нашата страна от фашистко иго. Те присъствуваха и на срещата на първите доброволци в Отечествената война от нашия окръг. Там двамата бойци-ветерани се срещнаха и разговаряха с първия секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев и с члена на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов. Споделиха своите впечатления от първите си срещи с българския народ, станали в паметните септемврийски дни на 1944 година, за обичта и любовта на българите към братята-освободители.

Те изразиха своето дълбоко възхищение от радушния прием, оказан им от силистренци. Разказаха за топлотата и вниманието, което бе проявено към тях. Многократно изтъкваха дълбоката признателност на нашия народ към Съветската армия-освободителка, към великата съветска страна, която постоянно помага на своята сестра България в строителството на социализма.

Текст: В. РАЙКОВ
Снимка: Д. ДОБРЕВ

Специално за „Силистренска трибуна"

Пътищата минават през Одеса

Тези дни за втори път след 25 години в нашия град гостува съветският журналист от гр. Одеса Максим Николаевич Кудря. През октомври 1944 година той е преминал през нашия град заедно с червеноармейците. Тогава се запознава и с нашия сограждани Симеон Жеков. По запазена бележка с адреса на сограждани ни Максим Кудря успя да открие своя приятел едва преди седем месеца. Сега се срещат за втори път.

Одеса — градът-герой — е още млада. Докато дунавска Силистра е на 1800 години, то черноморска Одеса е само на 175 години. Обаче ролята на Одеса в развитието на културните, революционните и икономическите връзки на съветския и българския народ е огромна. Тези връзки имат забележителна и богата история.

Основана в 1794 година, Одеса става притегателен културен център за българското население на Южна Украйна и Бесарабия, оттука се приобщават прогресивните хора на България към науката и руския брат. Ето и няколко исторически факта за това. Известният писател и педагог Васил Априлов в 1831 година организирал в Одеса кръжок за оказване помощ на българското образование, а през 1840 година получава от Министерството на външните работи на Русия разрешение за места и стипендии на български деца да се учат в лицея и семинарията в Одеса. През тези години в Одеса се е учил и Ботьо Петков — бащата на Христо Ботев. От ноември 1863 година тук живял и се учил във Втора одеска мъжка гимназия и Христо Ботев. Тук той за първи път прочита книгата „Что делать" от Н. Г. Чернишевски. Заради революционни възгледи бил изключен от гимназията. След това бил учител в селско училище, проповедвал е революционна дейност в град Измаил.

В Одеса са пребивавали видни български революционер и писател Любен Каравелов, Алеко Константинов и Иван Вазов, който е написал тук своя най-хубав роман „Под игото". В Одеското юнкерско училище са получили образование бъдещите герои в Освободителната руско-турска война Атанас Узунов, Андрей Блъсков и Олимпи Панов.

От Одеса започва жизненият път на великия син на българския народ, основателя на Българската социалдемократическа партия, който в 1919 година под неговото ръководство, бе преименувана в БКП, Димитър Благоев. От 1878 до 1880 год. той се учил в духовната семинария и гимназията в Одеса, а после се преместил в Петербург, където постъпил като студент в университета. В 1884 години на той създава една от първите в Русия социалдемократически групи, която издава вестник „Работочий".

В 1908 г. в Одеса пристигнал и постъпил като книговезец в печатницата Никола Димитров — братът на Георги Димитров. Тука той взема активно участие в работата на партийната организация. Поради това го арестуват и заточават в Сибир.

Светла страница в историята на революционните връзки между Русия и България е препращането на Лениновата „Искра". Вестникът пристигал от Мюнхен във Варна, а оттам се изпращал в Одеса, откъдето се разпространявал из цяла Русия.

След победата на Великата октомврийска социалистическа революция в 1917 година пътят Варна — Одеса станал единственият път за връзка на тесняците, а покъсно и на комунистите със съветската страна в първите години на нейното съществуване (сухопътните граници били блокирани от империалистите). По този път пристигат на Втория конгрес на Коминтерна И. Недялков, Хр. Кабакчиев и Н. Максимов; прави ли са опит да достигнат до Одеса с лодка Г. Димитров и В. Коларов, но изхвърлени от бурята на румънския бряг, те били арестувани. Само протестът на световната общественост и нотата на съветското правителство помогнали да ги освободят от затвора.

От Одеса, Кишинев и Измаил започнал бойният път на Съветската армия в 1944 година на Запад. Ето календара на събитията през 1944 година. На 10 април е освободена Одеса, на 22 август — Акерман, на 25 август — Килия, 26 август — Измаил, 27 август — Галац. На 31 август с развети знамена нашата армия влезе в Букурещ, а на 8 септември предните полкове прекосиха в 11 часа румъно-българската граница, в 12 часа навлезли авангардните дивизии. Не срещайки съпротивление, те преминали 60-70 километра и излезли на линията: Русе — Истрин — Божа Дар-Оброще.

Силистра е първият град, в който на 8 септември влизат съветските войски. Улиците на града били изпълнени с народ, отвсякъде се чували възгласи: „Ура! Да живее Червената армия!". Жените носели пълни кошници с грозде и гощавали освободителите.

Към края на 1944 година войските на Трети Украински фронт заедно с подчинените в оперативно отношение Първа, Втора и Четвърта български армии от 17 септември излезли на българо-югославската граница.

Ярки страници на дружбата и икономическото сътрудничество се разкриват в годините на социалистическото строителство в България, което се осъществява с помощта на Съветския съюз. Между съветските пристанища Одеса, Херсон, Николаев и Жданов и българските пристанища Варна, Бургас, Русе, Видин се откриха постоянни търговски пътища. Чрез тях в България пристигат трактори, камиони, метали, вълна и други стоки и товари.

Народна България получава от одеския завод „Октомврийска революция" най-голямо количество (сред социалистическите страни) тракторни плугове. И това е забележително. Нали селяните в България първи тръгнаха по пътя на съветските колхозници!

С българите дружат нашите машиностроители, консервните и шивашките работници. Колективите на Черноморското параходство поддържат връзки с повече от 15 промишлени предприятия, 40 висши и средни учебни заведения в България.

В Одеса от няколко години насам е изградено областно отделение на Украинското дружество за съветско-българска дружба. То има няколко десетки колективни членове на дружеството от предприятията, учебните заведения и селата.

Хубави плодове носи дружбата на колхозниците от Одеска област с българските кооператори. Повече от 40 колхоза и совхоза постоянно обменят опит и разменят делегации. В 1967 год. 134 механизатора от братска България изучаваха опита по ремонта и експлоатацията на селскостопанските машини в стопанствата в Беляевка и Овидопол. А през тази година почти във всички райони на областта по опита на българските механизатори съветските трактористи преоборудваха комбайните „С—3" и „С—4" за пиране на слънчогледа, а това значително съкрати загубите на зърно.

По опита на българските овощари и лозари нашите колхози направиха 252 000 декара тераси, на които засаждат лозя и плодни дръвчета. Българските приятели помогнаха да се разширят площадите на лозовите насаждения, изправиха 4,5 млн. облагородени лозови пръчки. Измаилският колхоз „Прогрес" по взаимствуван опит от Русенски окръг въведе отглеждането на палметни насаждения. Сега такива овощни градини се създават и в други райони на областта.

Почти всички одески научно-изследователски институти поддържат дружески връзки с българските учени. Институтът по очни болести и тъканна терапия „Академик В. П. Филатов" запозна българските окулисти с модификацията на новата операция на глаукома, предаде им нужните за това инструменти.

Постоянни контакти с приятели от България поддържат студенти, ученици, спортисти, обществени организации, колективи за художествена самодейност и професионални артисти.

Дългогодишната братска дружба и сътрудничество обогатяват строителството на социализма и комунизма.

Максим КУДРЯ,
журналист във в. „Черноморска комуна" — Одеса, заслужил деятел на културата на Украинска ССР

Неотдавна в салона на кино „Москва" в Силистра се състоя среща на Бюрото на Окръжния комитет на Партията с пропагандистите в Партията и Комсомола. На срещата беше направена оценка за изтеклата партийна учебна година и се поставиха новите задачи пред пропагандистите.

НА СНИМКАТА: Част от присъствуващите на срещата пропагандисти.

ВЕСТИ ОТ НАШИТЕ ХМЕЛНИЦКИ ПРИЯТЕЛИ

ОГНЕН ТАНЦ

Хореографското изкуство е едно от най-древните. На целия свят са известни и танците на славяните. Нима не ни възхищават руските и украинските танци. Да покажеш танца на своя народ в неговата първична красота и неповторимост, да го развиеш на основата на най-добрите постижения на националното хореографско изкуство — такава задача постави пред себе си младият хореограф Климчук.

Юрий Иванович ръководи танцов колектив в Хмелницкия градски дом на културата. Отначало той е бил неголям колектив, с всичко 14 участника — работническа младеж, ученици.

Основното, към което се стремеше ръководителят, беше привличането на повече младежи. Колективът постоянно се увеличаваше. Започна системна и истинска творческа работа. Избраха бюро, редколегия на стенвестника „Изкуство".

В началото на всяко занятие Юрий чете кратка информация за хореографското изкуство. Правят се демонстрации с кинофилми. Провеждат се срещи с професионални танцови ансамбли. Организират се колективни прегледи.

Не бива да не отбележим и стабилността на репертоара. В него влизат танци на народите на СССР и тематични композиции на страните с народна демокрация.

Ето какъв е репертоарът сега: „Руски младежки танц", „Украинска сюита", „Молдавски танц", местния танц „Подолянка", хореографската композиция „В Хмелницки над Буг", героичната композиция „За съветска власт" и много други.

Колективът често гостува в района и селата на областта. На градски и областни фестивали на художествената самодейност той завоюва първите места. Неведнъж е награждаван с грамотата на Министерството на културата на УССР, грамоти и дипломи на Областния комитет на Партията, Областното управление на културата и др.

Сега ансамбълът „Весьолка" има 80 участника. Колкото и да обичат танците, на новите танцьори им е трудно. Затова е създадена и подготвителна група. Неин ръководител е Анна Климчук.

На всички се харесват представленията на колектива. Младежите демонстрират своето изкуство не само в Подолието. Самодейният ансамбъл канят да изнася концерти и в други области. „Весьолка" беше участник в заключителния фестивал на самодейното изкуство в Киев, посветен на 50-годишнината на съветската власт. Наградена е с диплом I-ва степен и златен медал. Сега народният танцов ансамбъл се готви достойно да посрещне 100-годишнината от рождението на Ленин. Създават се тематични композиции и народни танци, посветени на тази забележителна дата.

Г. ФЕДОРЕНКО

МОДЕРНА БИБЛИОТЕКА

Библиотеката за научно-техническа литература при Техническия университет в Дрезден притежава 300 000 тома и фондът й през изтеклите 6 години е увеличен повече от два пъти. Този важен институт през следващите години ще прерасне в Централна техническа библиотека на ГДР, а до 1975 година ще стане най-модерната библиотека за научно-техническа литература в Европа. Сега библиотеката е в разменни отношения с повече от 900 научни институти, изследователски центрове, академии и други в 81 страни от всички части на света.

„ПАНОРАМА" — „София-прес"

Подготовката на ДТП – Силистра за зимата

Обезпечаването на градската търговска мрежа с необходимите стоки през зимата сега е една от най-належащите и ежедневни грижи на целия многоброен търговски колектив. Всеки понеделник ръководството на ДТП провежда съвещание, на което се докладва какво е положението със зазимяването, откъде какви стоки ще се докарват, какво има и какво няма по търговските бази, какво още ще търсят стокове дите и закупчиците и пр.

Нека проследим запасяването със стоки и материали по отдели. На първо място да разгледаме какво е положението с домашните потреби. Първата грижа е доста тъчното снабдяване с печки. То е налице — и отоплителните, и готварските комбинирани печки са в достатъчно количество, но... потребителите са се ориентирали вече към нафтовите печки, за ко ито не можем да кажем същото. И макар че е направена заявка за 4000 нафтови печки, пристигат едва около 1 000. Тяхното търсене значително се увеличи, но за съжаление единственото предприятие-производител в Горна Оряховица не може да задоволи нуждите на цялата страна. Така че проблемът за нафтовите печки и през следващата година ще бъде под въпросителна.

Общо взето снабдяването със стоки за домашно потребление е задоволително, но все още няма необходимото количество блажни бои, подови настилки, брави за врати, щини за корнизи, обикновени ютии, тапицирани мебели и пр. Не може да отречем, че усилия да се намерят се полагат, но от тези стоки, които отдавна са преминали в бранша на дефицит ните, се отпускат минимални количества. Някои пък, като брави те например, предприятията въобще отказват да ги произвеждат, тъй като били много трудо емки.

Договорираните хранителни сто ки се изтеглят ритмично от производствените предприятия, даже за много от тях има добър запас. Така че тук може смело да се отговори, че нуждите на града през зимния период ще бъдат напълно задоволени. Ще липсват само шоколадовите изделия, но това не е по вина на търговци те.

Промишлените стоки са, така да се каже, ахилесовата пета на нашата търговска организация. Планът ще се изпълни, за това са взети всички мерки, но потребителското търсене не се задово лява. Продавачите зад щандо вете ще продължават да отговарят с неизменното „няма", когато се потърсят различни вълне ни тъкани, шевиоти, платове за манта, разнообразни копринени тъкани, вълнен трикотаж и пр. А всички знаем какви опашки стават, когато се докарат вълне ни детски облекла, травирени и поло блузи и пр. Ще липсват и търсените платове за балтони „мохер" и „степ". Разбира се, има много облекла на щандовете за конфекция, но тяхната мода бързо се мени и твърде често се налага да се преоценяват. Фактът, че най-търсените стоки се изчерпват за ден-два, говори много, но за съжаление този проблем остава от години нерешен. Ние бихме препоръчали на стоковедите и закупчиците една погъвкава политика в тяхното намиране, но въпреки това задово ляването с такива стоки си оста ва нерешен проблем за цялата страна. Липсата на разнообразни десени от копи нените, памучните и вълнените платове също се отразява неблагоприятно и въпреки заявките, предприятията продължават да изпращат еднообразни и нетърсе ни десени. Какви пътища ще се търсят за тяхното набавяне, е търговска работа, но не можем лесно да се примирим с това, че хората обикалят много окръзи, за да си намерят търсения плат.

А сега за един въпрос, който лесно и бързо може да се уреди тук, в Силистра. Става дума за кривите кюнци. Докато прави те са в достатъчно количество, то кривите, произвеждани от ТПК „Метал", не отговарят на БДС, според който ъгълът трябва да бъде не 90 градуса, а 50. Зимата вече чука на вратите ни и само заради това, че в ТПК „Метал" трудно се преустройват, не можем да лишаваме гражда ните от така необходимите кри ви кюнци.

Подготовката на градската търговска организация е своевременна, най-необходимите стоки са набавени, продължават да се търсят дефицитните стоки, но ние се надяваме, че тяхната дефицитност ще намалява колкото може по-бързо, защото всеки иска да купува модерни и съвременни стоки. И те трябва да се доставят с цената на всякакви усилия.

Н. РОМАНОВ

ЩЕ ИМА ЛИ ДОСТАТЪЧНО СИЛАЖ?

Всички животновъди и ръково дители на ТКЗС безусловно са убедени, че силажът като храна за животните през есенно-зимния период е от решаващо значение за получаване на повече продукция. Особено това важи за получаване на повече мляко от кравефермите. Въпреки убеде ността в значението и необходи мостта от повече силаж през зимата, досега направените количе ства не отговарят на нуждите за животновъдството в окръга. Така например според предвари телния фуражен баланс за 1969/70 година за нормално изхранване на животните е необходимо да се осигурят 186 000 тона. Нап равените количества до 7. X. т. г. не отговарят на тази необходимост. Те са 143 000 тона или 77 на сто. Възможности за напра вата на повече силаж все още има налице. Във всички стопанст ва има зелена маса от вторите култури. Първите слани, които паднаха, не са я силно поразили. Това обаче е последното преду прреждение към ръководствата на ТКЗС да съсредоточат максимум усилия за пълното й оползотворяване, като я силажират и по този начин осигурят повече храна за животните. Тези естест вени предупреждения обаче не са подействували тревожно за повечето ръководители на ТКЗС, които и досега оставят силажира нето на второ място, или то се извършва между другото. Как може да се обясни фактът, че се га има достатъчно зелена маса, а се силажира по 40-80 т дневно в отделно стопанство. Така например в ТКЗС — Сребърна от 4—7 октомври има приготвен едва 38 т силаж. ТКЗС — Тутракан за същия период — 76 т, ТКЗС — Чернолик — 88 т. А други кооперативни стопанства през този период въобще не са подготвили нито един тон, това са ТКЗС — Кайнарджа, Голеш, Средище, Бе лица, Главиница и други, които имат голямо неизпълнение на плана.

Как ще осигури нормално изхранване на животните ТКЗС — Кайнарджа, като до 7. X има приготвен силаж само 5 366 тона. Според собствения им фуражен баланс за 1969/70 година е необходимо да приготвят 9 670 тона. И в този момент не силажират. Ако не вземат мерки да направят повече животните в ТКЗС — Кайнарджа ще гладуват през тази зима. Планът няма да се изпълни с 4 300 тона. На ТКЗС — Главиница според предварителния фуражен баланс, за нормалното изхранване на животните, са необходими 6 950 тона, а до 7. X имат приготвени едва 3 433 тона. Животните на ТКЗС — Главиница и през тази зима ще трябва да гладуват, защото планът е изпълнен 50 на сто. Не по-добра е картината и в ТКЗС — Голеш, където има приготвено 60 на сто от необходимото количество. ТКЗС — Средище има приготвен 58 на сто. Такова е положението и в ТКЗС — Тутракан, ТКЗС — Белица, ТКЗС — Ст. Караджа, ТКЗС — Иширково, ТКЗС — Чернолик и др.

През миналата година ТКЗС —Срацимир не приготви дори по ловината от необходимото коли чество за животните и поради то ва през цялата пролет купуваше от ТКЗС — Алфатар, Нова Чер на и други стопанства. Поучавай ки се от горчивия опит, ръковод ството на срацимирското стопанство през тази година взе мерки навреме и сега има 108 на сто изпълнение. Добре са ТКЗС — Ситово, като си изпълни плана 110 на сто, ТКЗС — Нова Черна—90 на сто, и ТКЗС—Айдемир — 90 на сто.

Време за губене няма. Сега зае дно с провеждането на есенната сеитба трябва да се заделят тех ника, превозни средства и коопе ратори, за да се оползотвори все още оцелялата от слените зелена царевица. В противен случай по средата на зимния период жи вотните ще останат без фураж или с намалени дажби, което ще даде лошо отражение върху животинската продукция особено в говедовъдството. Това, разби ра се, ще бъде лошо начало за изпълнението на плана за 1970 год. Сега се залагат основите на неговото изпълнение. През зима та ще бъде твърде късно да се мисли за правилното изхранване на животните, щом сега се изпус нат благоприятните моменти и не се оползотвори наличната зе лена маса.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

Качеството на сеитбата и полу чаването на запланувaните доби ви от есенниците зависят от доб рата подготовка на площите. Ме ханизаторът Мусин Илязов от бригадата за комплексна механи зация в Иширково полага голе ми усилия в това отношение.

ТКЗС „ХРИСТО БОТЕВ" — ТУТРАКАН НА 20 ГОДИНИ

Първият председател на стопанството Тодор Дойнов е вече доста възрастен. Но 78-те му години не са го спрели в къщи — и това лято той поработи в кооператива според силите си.

Тази есен кооперативното сто панство навършва 20 години от образуването си. Разговорлив и общителен, бай Тодор ни върна чрез спомените си към ония дни, когато се поставяше начало то, когато се раждаха първите кооперативи...

„Аз тогава членувах в БЗНС. Срещна ме един ден Игнат Димитров — той тогава работеше в околийския комитет на Парти ята — и ми каза: „Бай Тодоре, трябва да организираме ТКЗС. Ти какво ще речеш?" И ми разправи кое как е, къде какво са направили. „Че не е лошо бе, Иг нате — казах, — щом трябва, ще направим. Цяла революция извършихме, сега назад ли ще се върнем". Събра Игнат партий ните членове, покани и нас. На събранието говори той и Тодор Опрев от БЗНС. Дойде ред да се запишем. „Пиши мен — станах аз. — Мен и брат ми Стоян". Станаха и други. Събрахме се към 40 семейства. Дадохме ни вите засети. Трябваше председател да избираме. „Бай Тодор да бъде" — предложи Игнат. А бе Игнате, казах, аз съм стар човек, па и ученето ми е малко, не е за мене тази работа... Но като рекоха... Станах аз председател. Изпратиха ме 10 дена на курсо ве в София.

На 5 февруари излязохме да ударим първата бразда. Имахме един стар трактор „Булдог". Трактористът се казваше Велико Андерсона и той дръпна първата бразда в местността Търкавата. Там бяха нивите на преселници те от Тулча. Па като викнаха ония да го съдят, дето им изорал земята. Имаше един — кане ше се да ме застреля — аз съм бил виновен, за да има ТКЗС...

Есента прибрахме реколтата в един хамбар и си разделихме всичко. Животни почти нямахме. Разшетах се аз и купих десетина крави, стотина овце, 4 прасета за разплод... Така започнахме.

По едно време се размърдаха да излизат от ТКЗС. Мен ме пратиха в село Шуменци. Там един бръснар написал на всички заявления за напускане на стопанството. Оправихме се. Но думата ми е — не беше леко. Мал ко изкарвахме, хората негодуваха, но удържахме. Сега къде може да се сравняваме с онова време".

* * *

Оттогава изминаха 20 години. Обединеното ТКЗС „Христо Ботев" — Тутракан укрепна, отиде много напред. Стопанството обра ботва над 70 000 декара земя. При създаването на кооператива МТС е разполагала с 2-3 тракто ра в селище, а сега стопанството има 117 верижни и бързоходни трактори, съветски комбайни, ве сни и прикачни машини. Сега средно от декар се получава по 250-300 кг пшеница, 260-300 кг ечемик, 390 кг царевица зърно, 3 890 кг домати и др. Напредък бележи и животновъдството — получава се по 2 292 л мляко от крава, 60 л от овца и 4 600 г вълна, по 180 яйца от кокошка носачка и др. Новостроящата се напоителна система ще осигури вода за 26 000 дка обработваема земя.

За изминалите 20 години сто панството направи голяма крачка напред. Затова кооператорите с признателност си спомнят за първите хора, които при трудни условия поставиха началото, тра сираха пътя на благоденствието и плодородието.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Ще се промени ли традицията при производството на пшеница

Пред селскостопанските труженици в окръга за 1969/70 година е поставена задачата, да се обезпечи получаването на 420 кг пшеница и 400 кг ечемик от декар. Получените през последните пет години средни добиви от пшеница показаха, че ТКЗС не са получили това, което може да даде масово разпространеният у нас съветски сорт „Безостая-1". Въпреки неблагоприятните климатични условия през отделни години като суша, градушка, киша, някои стопанства, като Нова Черна, Калипетрово и др., се очертаха като майстори при получаването на високи—над 400 кг от декар—добиви от тази култура. Друга категория стопанства, които обхващат най-източния район на окръга, ежегодно получават добиви далеч под възможностите им. Това показва, че кооперативи, които спазват съвременните агротехнически изисквания в технологията на тази култура, получават високи и стабилни добиви, въпреки неблагоприятните климатични условия.

През настоящата година падналите повсеместни градушки преди жътвата и обилните валежи по време на прибирането на пшениците оказаха голямо влияние върху получения среден добив от тази култура. Някои ТКЗС, като Калипетрово, Айдемир, Нова Чер на, Дулово, Ситово, М. Преславец, Секулово, Иширково, получиха по над 300 кг от декар. В три ТКЗС — Голеш, Попина и Срацимир, е под 200 кг. Различията в добивите, които се наблюдават между отделните ТКЗС, се дължат не само на природните условия по микрорайони. Там, където културата на земеделието е на по-високо ниво и организаторската работа на ръководителите и специалистите по места е по-добра, се получават и по-добри резултати.

За обезпечаване получаването на високи добиви от пшеницата през идната година, Бюрото на ОК на БКП прие мероприятия, изпълнението на които гарантира получаването на максимални добиви от тази култура. Качественото и срочно извършване на сеитбата е едно от решаващите звена в борбата за получаване на високи добиви от нея.

Необходимите фосфорни и азотни торове за ТКЗС и ДЗС бяха доставяни ритмично и са в достатъчно количество, за да осигурят получаването на планираните добиви от есенниците. Необходимите семена за есенната сеитба бяха осигурени.

Предсеитбената обработка започна навреме. Въпреки неблагоприятните климатически условия— сушата, механизаторите и специалистите се стараеха да доведат площите до градинско състояние след неколкократни почвообработки. Трябва да отбележим, че в някои стопанства, като Тутракан, Паисиево, Попина, Сребърна, Срацимир и др., на отделни блокове тя бе извършена много плитко с дисковите оръдия. Почвата е силно разпрашена и при сеитбата семената не попадат на необходимата дълбочина.

Сеитбата започна навреме. Още в началото някои ТКЗС, като Белица, допуснаха такава на недобре подготвена площ, която беше спряна. Общо взето въпреки трудностите се извършва качествено, обаче се констатираха и някои пропуски, като сеитба на недобре подготвени площи и с технически неизправни редосеялки, ТКЗС — Средище, Бабук, М. Преславец, Дулово, Айдемир и др. Някъде се сее без маркири или следоуказатели.

Изостават от темпото селата Смилец, Срацимир, Средище, Белица и Паисиево, които трябва да вземат енергични мерки и в близките дни преодолеят изоставането. Затрудненията, които се срещат засега в някои ТКЗС, са в освобождаването на блоковете от царевица и царевичак. Стопанства като Главиница, Межден, Чернолик, Иширково, М. Преславец и др., които правилно използуваха наличния обществен транспорт и превозните средства на кооператорите, успяха навреме да се справят с тази задача. Изостава нето с освобождаването на площите трябва да се преодолее в близките два-три дни и ежедневният ръст на сеитба се увеличи от 22 000 на 30 000 декара.

Само след като се премахнат пропуските по места, като се подобри качеството и като се завърши в срок, може да се каже, че ще се наруши традицията и окръгът ще излезе напред по добив от есенниците.

М. ТАБАКОВ

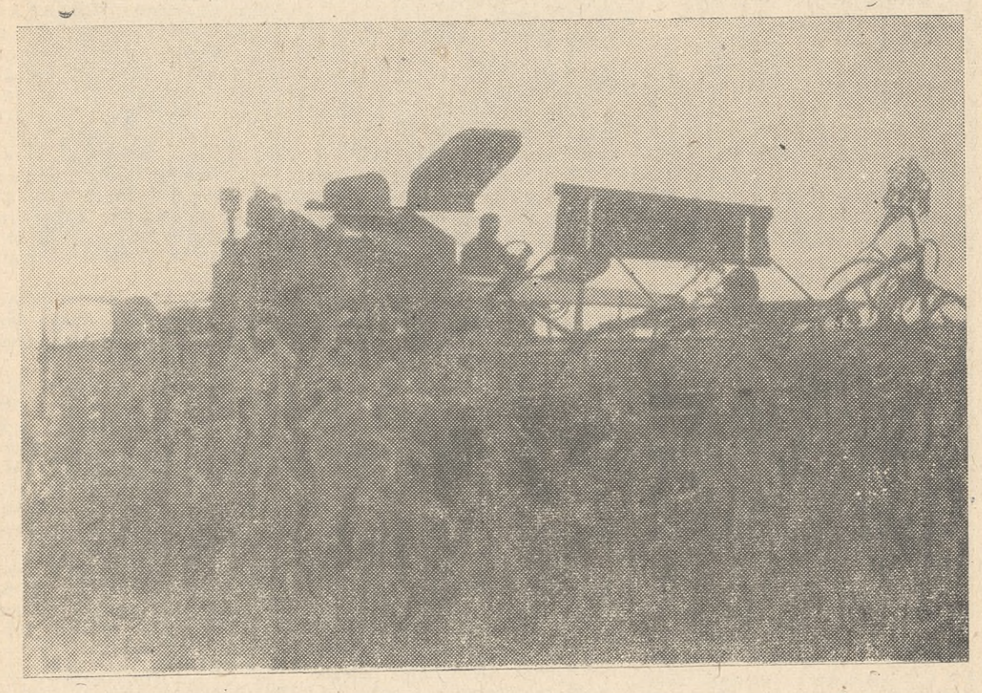
Помогнаха на кооператорите

Търговски служители от Силистра и работници от завод „Оргтехника" оказаха голяма помощ на кооператорите от с. Суходол.

Особено добре се справиха с отговорната задача другарите на Марин Алексиев. Те обраха 80 дка царевица Изсякоха, извързаха и изнесоха царевичака извън блока. Отличиха се Иванка Стоянова, Стоян Димитров, Иванка Андреева и други.

Оказаната помощ е от голямо значение за сухо долци. Тя ще окаже влияние за по-бързото и качествено завършване на есенната сеитба.

Мюмюн НЕДЖИБОВ

Механизираното прибиране на царевицата в ТКЗС — Белица дава възможност по-бързо да се освободят и подготвят площите за есенната сеитба.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Празникът на бай Димитър

Гроздоберът е празник за бай Димитър Карагенов от Тутракан. Лозето му е на хълма над цеха за плоскости. Той е страстен лозар. През миналата година удвои лозето си. Откопчи ли се за няколко часа от къщи, ще го видите там. А после в леярната с часове разправя на другарите си за лозето...

Днес е гроздобер, 12 берачи са дошли на помощ на бай Димитър. Дошли са роднини, съседи... Четири пъти пръска лозето стопанинът, много пъти го окопа. На празника на Трифон Зарезан в големия сняг проби преспите и го навести. Лозето се отблагодари — роди богат плод!

Берачите работят сръчно и оживено разговарят. Леля София разправя спомени от едно време — тя е над 60-годишна. Много е видяла, много преживяла. През 1940 година румънците ги изгонили от домовете им в Тулча. Колко тежък е бил животът някога... Гим назистките Веска и Йорданка записват берачите с ученическите си грижи. Стоян след седмица ще отиде в казармата. Младото семейство Димитър и Димка карат редове един до друг и си помагат. А бай Димитър се хвали, че ще приготви безалкохолно вино за дъщерите си Ванчето и Данче то, че ще вдигне грозде на тавана, за да има до пролетта.

Смях, шеги... Сръчните ръце от късват внимателно кехлибарените гроздове и ги подреждат в щайгите. Един по един необраните редове намаляват, а в края на лозето набраното грозде се увеличава. На това се радват както стопанинът, така и останалите берачи.

Към 1 часа работата се привършва. Домакинята наклажда огън и стопля храната. Работливите берачи трябва да се нахранят както трябва. А бай Димитър разравя бутилката с миналогодишно вино, заровено за този час още през пролетта под една лоза. Всички ахват изненадани.

Празникът на бай Димитър продължава сред глъчки и весело оживление.

В. МАРИНОВ

ЕДИН МЕСЕЦ БЕЗКОНДУКТОРНО ПЪТУВАНЕ

Безкондукторното пътуване в градския автотранспорт в древния град Силистра за своя едномесечен срок издържа изпитанието с положителни резултати. На такова мнение са началникът на автогарата др. Йордан Костадинов и ръководителят на движението за градския автотранспорт Венета Сарафова. От всичко 14 маршрута 12 през това време се обслужваха с автобуси без кондуктори. В отделни дни пътуваха без кондуктори и автобуси от последните два маршрута, като предварително в колите се поставяха съответните предупредителни табелки. И навсякъде гражданите от древния и млад град, както и жителите от съседните села Калипетрово и Айдемир, показаха, че са достойни за това доверие.

Извършихме и ние известно наблюдение по дванадесетте маршрута. И навсякъде картината като че ли е една и съща — пътниците влизат в автобусите и веднага заверяват своите билети.

Доверие! Това е чест за тебе, човек от новото социалистическо общество. Доверено ти е да си купиш сам билет и сам да го завериш. На отиване заверяваш един — на връщане друг. Ала как то се казва в народната мъдрост — доверявай, но и проверявай. За контрольор ти служи първо твоята собствена съвест. При безкондукторното пътуване те контролират и погледите на другите пътуващи. Ако ти си забравил да си завериш билета, върху тебе се спират изпитателни погледи на тези, които пътуват наред с тебе. Ако ти си недобросъвестен и това не е достатъчно, ще последват и словесни напомняния. А токувиж и някой от билетопроверителите се е оказал в автобуса и вместо 4 стотинки ти плащаш 2 лева глоба. Но това е за урок...

Такива случаи има рядко и те са породени от разни причини. А мнозинството говори в един глас:

— Хубаво! Много е добре, че в навечерието на славния юбилей на нас ни се довери да извършваме самоконтрол над себе си при пътуването.

Естествено традицията е нещо консервативно и колкото и да е хубаво и удобно едно нововъведение, не всякога се възприема бързо и еднакво от всички. Пък и не всякога се налучква най-правилният път. Ето ние сме в един от автобусите, пътуващ по маршрута Силистра — ТКЗС — Калипетрово. По този маршрут досега се пътуваше с кондуктор. Но случило се така, че кондукторът заболял, сложили предупредителни табелки по прозорците на автобуса, че е без кондуктор, и го пуснали в ход. На спирката пред закусвалнята в Силистра от пазара се втурват в автобуса няколко стари жени от Калипетрово. Напразни са техните опити да се снабдят с билети в колата. От пътниците никой не им предлага да им продаде, а шофьорът също няма. Докато една от тях, най-младата, тича през улицата по отсрещна та страна да търси къде може да се купят билети, автобусът престоява десетина минути. Това неудобство за снабдяване с билети се наблюдава и по другите спирки. Изпитват го и местни, и гости на града. Към това трябва да добавим, че търговските обекти, на които се продават билетите, работят в една смяна, а работниците в три. Уморен в житейските си грижи, работникът, да предположим, днес се връща от работа с последния си билет и забравя да си купи нов кочан от билети за следващия ден. Сутринта е първа смяна и тръгва от къщи в 4,30 часа, преди да се качи в автобуса, потърсва и си спомня, че билетите му са се свършили, но няма откъде да купи нови (търговските обекти се отварят покъсно). При тази ситуация пеш ли да се върви от квартал „Гагарин" до ЗММ, да се чака в 7 часа да отворят магазините, или да рискува да пътува без билет?

И тук неволно се натрапва въпросът защо известен резерв от билети не се възложи на водачите на автобусите? За това се говори и от пътниците в градския автотранспорт. Това считат за възможно и ръководителите на автогарата. Така е разрешен този въпрос и в много съветски градове. Защо да не се приложи и у нас? Шофьорите не били съгласни. Нека гражданите да не разчитат, че това ще е главен източник за снабдяване с билети за безкондукторно пътуване, но за непредвидени случаи, както вече изтъкнахме, нека да имат възможност да на мерят билети всички влезли в автобуса, не успели поради една или друга случайност да се снабдят. Това е от интерес не само за гражданите, но и за предприятието, което е на стопанска сметка. Безспорно за продадените билети шофьорите трябва да получават онази отстъпка, която се полага на търговския работник, разпродал това количество билети. Не е излишно да носят със себе си и продават по спирките, докато дочакат автобуса, който въз намеряват да проверят, и билетопроверителите. Не бива да се смята, че хората на социалистическото общество ще възпитаме посредством глобите. Трябва да премахнем напълно причините, които могат да способствуват за нарушение на приетия ред, и тогава за онези, които не се съобразяват с приетите норми на поведение в обществото, да изискваме с всичката строгост на правилниците и законите.

Михаил ТОМОВ

СИЛИСТРА – ДРЕВНА И МЛАДА

Среща със стари приятели

Гостуването на Русенската народна опера се очакваше с нетърпение от любителите на оперното изкуство в Силистра. Спектакълът на операта „Ловци на бисери“ от Бизе, опрян на талантлив артистично-певчески колектив, се увенча с успех и оправда очакванията на публиката. Лейла на з. а. П. Маринова бе един вълнуващ с искреността си образ както в сценично, така и във вокално отношение. Нейният партньор, з. а. Н. Здравков, с прекрасните си темброви качества, успяваше да постигне сливане с авторовия замисъл. Богатият, плътен бас на В. Григоров изпълваше сцената и служеше за фон на останалите изпълнения на партньорите му. Като че ли образът на Зурга в изпълнение на з. а. К. Кръстев оставя най-силни впечатления със сдържания жест и активното вътрешно поведение в актьорско отношение.

Танците в операта минават увлекателно, не тежат. Наред с хубавите прояви на хора трябва да отбележим и удачното представяне на оркестъра, воден с умение от диригента Р. Райчев.

Успехът на колектива на Русенската народна опера на силистренска сцена го прави желан и очакван гост за в бъдеще за всички, които обичат и ценят богатите дарования и певческото майсторство.

Л. СТРИНСКА — ИВАНОВА

ВЪЛНУВАЩА ВЕЧЕР

На 16 октомври пред силистренската публика с две представления на пиесата „Отвъд стената“ се представи столичният Театър на народната армия. Един изключително прецизно изработен спектакъл по пиесата на българския драматург Пелин Пелинов, умело разтълкувана и изявена от режисьора Борис Петров.

Зрителите имаха щастието да се любуват на изключително ярка и завладяваща сърцата актьорска изява. Простотата, с която те поднасяха текста, високата професионална пластика, пестеливостта в изразните средства, завладяха притихналия салон. Особено бе силен образът на Стойна, изграден от Мария Симова. Високо професионално майсторство носеха образите, пресъздадени от Соня Михайлова, Венета Карамихова, Олга Попова.

Продължителните аплодисменти на зрителите в края на спектакъла говорят за отличното впечатление, което той остави сред силистренци.

Благодарим ви, талантливи армейски изпълнители, за часовете на естетическа наслада, щедро раздадени от вас.

Александър ПЕТРОВ

Още едно радостно събитие

Едно радостно събитие събра на 16 октомври хората от новия квартал около стадион „Септември“. Беше направена първата копка на новите детски ясли, нещо действително необходимо за този район на града. Ангел Петров, председател на Градския народен съвет — Силистра, говори пред събралите се за придобивките на населението през годините на народната власт, за улесненията, които се правят на жените с цел повишаване раждаемостта и увеличаване на населението. Бяха изтъкнати заслугите на жените в обществения и политически живот, големия им принос в борбата за построяване на новото, желано общество. От направената равносметка стана ясно, че в съвременния етап от развитието на страната ни пред нас стои не въпросът за изхранване то на подрастващото поколение, а големият въпрос за неговото правилно възпитание.

Новите детски ясли ще облекчат много млади майки, ще им дадат възможност да се включат в обществения и икономически живот на града ни, за неговото процъфтяване. След това председателят на Градския народен съвет направи първата копка на новите детски ясли.

Д. ПЕТРОВ

Преглед на едно изкуство

Два дни продължи конкурсът за художествено слово за пионери и комсомолци, посветен на големия юбилей на нашия град. Два дни от сцената на салона звучаха стихове за Силистра, думи на гордост и възторг. Големият брой участници и високата класа на изпълненията затрудниха журито. Негов председател беше драматургът от Театъра на словото в София др. Русанова, а членове др. Георги Калимеров, инспектор в Окръжния съвет за изкуство и култура, и др. Мариана Ковачева, ръководител на кръжока по художествено слово при читалище „Доростол“.

С почти професионална взискателност бяха оценявани както изпълненията на пионерите, така и тези на комсомолците. И двата дни на конкурса доказаха големия интерес на младежта от Силистра към художественото слово, това толкова голямо и трудно изкуство.

Гости на силистренските любители на словото бяха заслужилият артист Иван Чипев и лауреатът на художественото слово, актрисата от Театъра на народната армия Йорданка Цанева. Техните два рецитала бяха празник за слушателите, истинска среща с красотата на езика и словото. И силистренци им засвидетелствуваха обичта си и уважението си към голямото изкуство. Защото действително се иска майсторство да превърнеш празната сцена на пълния салон в поле — огромно и голо, или в острите камънаци на Джендемите, да съживиш с думи образа на Шибил и дружината му. Аплодисментите и цветята бяха израз на благодарността на младата ни публика.

Резултатите от конкурса бяха обявени от председателя на журито — др. Русанова. Тя раздаде на отличените наградите на Градския народен съвет и Окръжния комитет на Комсомола и с няколко думи изказа задоволството си от големия интерес към художественото слово в града ни. Поздравявайки както зрителите, така и участниците в конкурса, тя им пожела нови, недостигнати досега успехи по пътя на майсторството.

Валентин ЧЕРНЕВ

Благословена добруджанска земя! Ти, която раждаш хляба, който храниш и откърмяш, в чиято пръст е коренът ни — ликувай! Днес е твоят празник, празникът на хляба, на великото земно чудо!

ВЕЧНАТА МАГИЯ НА СЛОВОТО

(Интервю със заслужилия артист Иван Чипев)

Какво ви накара да започнете изучаването и рецитирането на българското народно творчество?

Любовта към народното творчество съм наследил от майка си и баща си, които са копривщенци. Още в Копривщица имах възможността да се запозная с величието и неизчерпаемостта на народния гений. А решението ми да започна изучаването и рецитирането на народното творчество е свързано с един такъв епизод. Още през 1954 година като инструктор в Благоевския районен комитет на Комсомола. имах задачата да създам първите кръжоци по художествено слово в училищата. Отидох в училище „Пенчо Славейков“ и в часа по изразително четене едно момченце рецитира „Балканджи Йово“. Момчето го рецитираше като всеки начинаещ, но като се позаслушах, ме осени мисълта, че това е едно изключително произведение. От този момент и дълго време още тази прекрасна народна песен не излизаше от главата ми. Аз вече започнах да търся ключа към най-сполучливото му поднасяне на слушателя и открих, че ключът е във величествения рефрен „море войводо, глава си давам, Яна не давам на турска вяра“.

През 1955 година македоно-одринското опълчение празнуваше своя годишнина и аз бях поканен да рецитирам „На прощаване“. Казах го, изкараха ме на „бис“ и тогава им казах „Балканджи Йово“. Ефектът беше потресващ. Оттогава започнах работа над народните умотворения. Помогна ми и издаването на многотомника „Българско народно творчество“. В продължение на седем години се запознах основно с най-хубавото в нашата народна песен, запознах се и с различните варианти, а трябва да кажа, че някои песни имат по 70-80 варианта. През 1962 година изнесох първия си рецитал и оттогава вече съм изнесъл 497 рецитала.

Рециталите на българската народна поезия имаха огромен успех. И все пак смятате ли Вие, че народното творчество и неговото поднасяне на слушателите чрез художественото слово ще има успехи и в бъдеще?

На първо място аз смятам, че в националната култура на народа поетичното творчество на българина като народен и личен творец заема първото и най-голямо място. Ние нямаме Шекспир или Гьоте, нямаме Пушкин и Толстой, Достоевски и Чехов, но ние имаме незнайния творец на юнашкия епос за Крали Марко, на „Майстор Манол“, „Делба“, „Балканджи Йово“, творец, който е не по-малко гениален. Такова творчество е безсмъртно, както е безсмъртен и велик един народ, който е създал над 125 000 песни. Нито един народ в света не може да се похвали с такова безценно богатство. На това се дължат и големите успехи на рецитиране. Това огромно богатство тепърва очаква своите рецитатори и определено смятам, че то ще има по-голямо бъдеще. Защото това, което досега е направено, е само едно незначително докосване до най-хубавото, създадено от този непостижим творец — народа. Освен това народното творчество е носител и на най-високи интернационални идеали — в много от песните нашият страдащ народ откликва на страданията на другите народи. И не случайно именно народната песен възпита най-страстния интернационалист — Ботев, възпита такива големи поети като Яворов, Вазов, Пенчо Славейков, Ваповаров и пр.

Какво място отдавате на рецитаторското изкуство? Не смятате ли, че другите изкуства бързо вземат връх и то е застрашено от западане?

Не, не смятам. Словото е най-високата проява на човека и той винаги ще търси по води и начини да му се наслаждава. И после, то е твърде различно от киното, телевизията, та даже и от театъра. При рецитиране всеки според възможностите си представя това, което слуша, всеки развива въображението си, създава си сам атмосферата, съпреживява заедно с изпълнителя. Затова и въздействието на рецитаторското изкуство е даже и по-силно. И ако при другите изкуства значителна част от материалите са експлоатирани, то за това изкуство материалите са много повече от изпълнителите. Така че не се безпокоя за неговото бъдеще.

Вие сте един от желаните гости на Силистра. Какво бихте пожелали на нашите читатели и граждани?

В Силистра съм идвал още през 1953 година. След това идвах през 1962 година и я намерих вече обновяваща се. А сега не мога да я позная. Обичам вашите добруджанци, така както обичам Йовков. Та тук са създадени „Песента на колелетата“, „Серафим“, „Грехът на Иван Белин“. Обичам този добруджанец, който се стреми да проумее всяко нещо, който те проучва най-напред внимателно и след това е готов завинаги да се сроди с тебе. Радвам се заедно с вас, че се сбъдна мечтата ви за държавен театър, радвам се, че на моите колеги се оказва такова внимание. А на хората от този красив край пожелавам здраве и повече творческа радост в съприкосновението им с изкуството

Интервюто води

Николай ЗЛАТЕВ

10 — 20 Октомври — Десетдневка на съветската книга

Източник на знания

Във всички области на научното знание, литература и изкуство съветската книга играе огромна и неоценима роля. Повече от половин век милиони читатели от нашата планета следят с повишен интерес съветските книги и научни издания. В нашата страна те са във всеки дом. Всеки ден техните страници се разгръщат с любов от малки и големи, за да научат за голямата правда на живота, за колосалните успехи в областта на обществения, научния и политически живот.

За мене, като млад специалист, работещ в машиностроително предприятие, съветската техническа литература се явява особено полезна. Тя ми служи като пътеводител в ежедневната работа, помага ми в решаването на редица въпроси по усъвършенстването на управлението и планирането на производството, по подобряване техническия производствен процес. Със съветската техническа книга имам дългогодишни здрави връзки и затова я следя с голям интерес. Няма въпрос, който трябва да реша, без да направя справка със съветската литература. В последно време особено голяма е нуждата от книги, третиращи въпросите на техническия прогрес, научната организация на труда и управлението, промишлената естетика и ергономия. Това са и основните въпроси, с решаването на които нашите предприятия ще станат модерни и рентабилни, а българската нация ще бъде технически грамотна, способна да осъществява бърз технически прогрес във всички области на народното стопанство.

инж. Кръстан ГОВЕДАРСКИ, зам. директор на ДПП „Електрометал“

Най-добрият учебник

У нас много дисциплини, особено технически, са още съвсем новини и за тях липсва литература на български език. Затова за всеки студент, техник или специалист появяването на нова съветска книга е очаквано събитие. Новата книга означава знание.

Радиоелектрониката в последните години се развиваше бързо в целия свят, но успехите ѝ в Съветския съюз са едни от най-големите. Приятно е да знаеш, че този, от когото се учиш, е най-добрият.

Последни технически новости, теоретични разработки, реализации — всичко това дава съветската книга. Тя е ценна със съдържателността си, достъпна е и то

ва е причина да стане приятел в работата ми като специалист. Редовните седмични справочници за нови книги известяват далеч преди излизането му за всичко, което може да представлява интерес за специалиста. Получават се известия за пристигнали нови книги. В окръжната библиотека се намира много от онова, което е интересно не само за специалистите, но и за широкия кръг читатели. Съветската книга е не само желана и търсена, тя е необходима, без нея специалистите не могат.

инж. Петър ТОМОВ, завод „Оргтехника“

Ежедневен помощник

У нас съветската книга се разпространява в големи мащаби и затова всички имат възможност чрез нея да намерят отговор на много въпроси, които се отнасят до непосредствената им работа.

Съветската книга започнах да ползувам усилено през студентските си години, тъй като по бушинството от изучаваните дисциплини нямаше български учебници и отговор на интересуващите ни въпроси намирахме в съветските учебници и книги. Впоследствие, независимо от областта, където съм работил, винаги съм се обръщал към съветската книга, търсил съм помощта ѝ.

Сега в работата си като конструктор непрекъснато ползувам различни книги и справочници: „Справочник на металиста“, „Справочник на конструктора“ и др.

За ролята на съветската книга в живота на специалиста не е нужно да се говори много — достатъчно е да се надникне в бюрото на всеки един, за да се убедим, че съветските автори са използвани много.

Васил ДИМИТРОВ, началник отдел „Конструктивен“ при БТР на завод „Оргтехника“

Физкултура и спорт

Оспорвана борба край мрежата

Днитe на юбилея са наситени и с много спортни прояви, които правят впечатление с масовостта си и порасналото умение на физкултурниците и спортистите от дълголетния град. Една от тях бе волейболният турнир, който градското физкултурно дружество „Доростол“ организира с шест най-добри отбори за купата на ГОНС — Силистра. Той ще стане традиционен.

На спортния комплекс „Истър“ встъпиха в борба съставите на МЗ „Стомана“, Завода за организационна техника, ЗММ, ОНС, Окръжно управление на МВР и Пощата и съобщенията, разделени на две групи. В първа група състезателите от МЗ „Стомана“ леко се справиха със своите противници — те победиха последователно с по 3:0 гейма шесторките на ЗММ и на Пощата и съобщенията. Интересът на зрителите се повиши при срещите на отборите от втора група. След като волейболистите от Завода за организационна техника елиминираха представителите на МВР трябваше да се срещнат с отбора на ОНС, а това предвещаше оспорван двубой. Поведоха играчите от ОНС с 5:0, но проча и класата на волейболистите от противниковия отбор, в който отначало липсваше обигра-ност. И двата отбора спечелиха по две игри и предстоеше пети решителен гейм.

Отборът на „Оргтехника“ поведе с 8:3, волейболистите от ОНС намалиха разликата до две точки. Отново мобилизация и 14:9 за „Оргтехника“. И когато зрителите вече бяха сигурни в победата на този отбор и тръгнаха да си ходят, противниците от ОНС спечелиха пет последователни точки, а след това и победиха с 16:14. Излъчен бе и вторият финалист.

В. КОЖУХАРОВ

Защо ще отстъпваме от завоювани позиции?

Мислено се връщам три години назад. На градския стадион в Търговище, а адски пек, футболистите от „Септември“ — Силистра проливаха пот в борба с останалите кандидати за влизане в зона „Черно море“. не успяха тогава, но амбицията на тези, които останаха да са състезават, се предаде на попълнилите по-късно тимове тази година те постигнаха целта. На този успех се зарадваха и любителите на спорта, и спортните ръководители — ставаше въпрос за спортния престиж на града, неделният ден обещаваше още едно състезание, а и се откриваше възможност (поне така говореше) „Септември“ да дава подкрепления на „Доростол“, да стане база за подготовка на местни футболисти.

Още един силистренски отбор завоюва място в по-висока група — волейболният. С това се родиха и надеждите за възвръщане интереса към тази игра, която в близките години е била на по-голяма почит.

Какво се получи?

Не от злопаметство си спомням, че след първото участие на „Септември“ в квалификационния турнир, някои състезатели трябваше да сменят работното си място—по принуждение. Започна отборът да се състезава в зоната. Но това не е окръжна група — необходимо е и повече време за тренировки, и самото състезание, когато се провежда навън, изисква време за отиване и връщане, свързано е и с финансови средства. От 7 срещи „Септември“ победи само в две, като на собствен терен загуби два мача и един завърши наравно. Волейболният отбор, състезаващ се в „Б“ група, изобщо не вкуси от победата. В последния кръг дори не се яви и сигурно ще прекрати участието си.

Не е ли време да потърсим причините?

Не всичко зависи от ръководството на градското физкултурно дружество, от секциите и ОС на БСФС. И все пак за представянето на отборите трябва да се грижат те. Но грижи действени, а не да се заключават в посещение на състезанията. Явно е, че загубите на „Септември“ се дължат най-вече на недостатъчна физическа издръжливост. Обяснението — непълноценни тренировки непосредствено след напрегнатия трудов ден. Обикновено отборът загрява в първите 30 минути интензивно, повежда в резултата (включително и на чужд терен), след което силите се изчерпват и в края на срещата състезателите ръхват. А нека имаме предвид, че още сме в началото на шампионата. Ами какво ще стане по-късно?

От разговори със състезатели и от двата отбора разбрахме, а имаме и лични наблюдения, че не се прави необходимото за успешното им представяне. Не са създадени преди всичко условия за подготовката на тези отбори. За какво са създадени тогава секциите? Известни са и професионалните задължения на спортните ръководители. Щом не се представят добре отборите, нямаме ли право да правим заключения, каквито се правят в случай, когато не вървят добре работите в предприятия и учреждения?

И в двата отбора се състезават работници. Те са без претенции за привилегиите на други отбори от града. Но пък не им ли се полага работно време, което да им дава възможност за пълноценни тренировки? Много ли струва съпровождането на срещите им с по-голяма разгласа? И с по-голяма заинтересованост? Може би сега е късно, но занапред и спортният бюджет трябва по-справедливо да се разпределя. Защото, каква е ползата да вписваме в единия отчет изкачване в по-висока група, а в следващия — слизане в изходната. Защо трябва да отстъпваме от вече завоювани позиции? А засега движението на двата състава е такова.

Любомир КАПИТАНОВ

ОБЯВИ — СЪОБЩЕНИЯ

ДСП „ВИНПРОМ“ — Силистра търси работници, мъже и жени, за обща работа през сезона на гроздобера.

За постоянна работа:

1. Шлосер по поддръжката на машините и съоръженията — 1 бр.

2. Електротехник по поддръжката — 1 бр.

Заплати по щата. За справка тел. 23-20.

ТПК „МЕТАЛ“ — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И

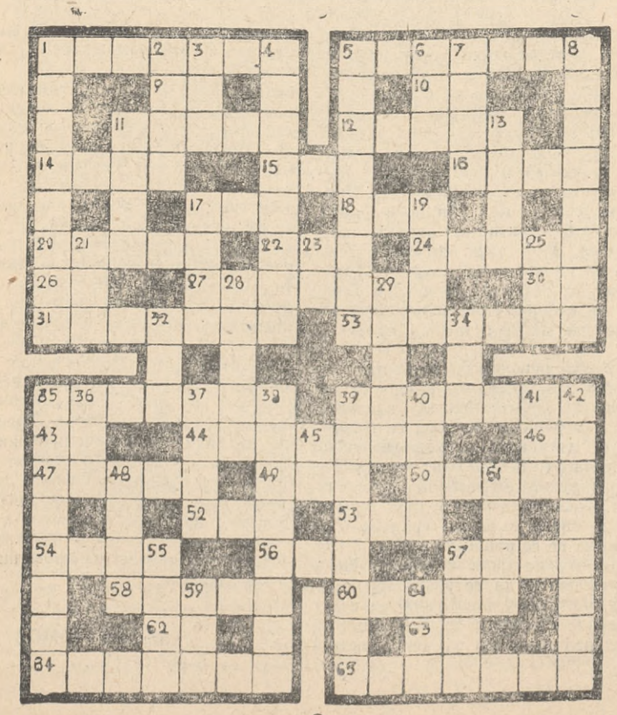
общи работници и строители.

Справка: Личен състав.

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — СИЛИСТРА

предлага замяна на рейсовата кола, запазена, срещу кола джип — справка счетоводството.

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Малкото име на гръцки национален герой. 5. Знаменит френски фарсов актьор от XVI век. 9. Музикална нота. 10. Мярка за повърхнина. 11. Името на герой от разказ на Горки. 12. Средство за метеорологически изследвания. 14. Фермент, съдържащ се в развалено сирене. 15. Най-голямата единица за време в историята на Земята. 16. Богинята на победата (мит.). 17. Остров в Ирландско море. 18. Град във Франция, известен с кинофестивалите си. 20. Действуващо лице от операта „Дон Карлос“ на Верди. 22. Град в Латвийска ССР. 24. Хищници, наричани още „миещи мечки“. 26. Китайски ударен музикален инструмент — вид гонг. 27. Наш писател (1879-1916). 30. Произведение на Данте. 31. Българска шахматистка. 33. Деец на японското социалдемократическо движение, убит от фашистите (1898-1960). 35. Свада, караница. 39. Вестник, орган на Японската комунистическа партия. 43. Град в Северна Италия. 44. Общо название на минерали, които съдържат силиций. 46. Малкото име на френски певец и артист. 47. Древно племе от тюркски произход. 49. Американски папагали. 50. Рядка мъгла при хубаво време. 52. Уред за определяне скоростта на кораб. 53. Индийски писател от XVII в., автор на епическата поема „Рамаяна“. 54. Подути на. 56. Естонски поет (1890-1952). 57. Вид плат. 58. Единица мярка за тегло на скъпоценни камъни. 60. Пещ за топене на желязна руда. 62. Река в Англия. 63. Хубав кон. 64. Наш град. 65. Състезател от футболния отбор на „Левски—Спартак“.

ОТВЕСНО: 1. Съветски композитор. 2. Френски историк, професор, специалист по историята на френската буржоазна революция от края на XVIII в. 3. Вид кожа за обуви. 4. Приветствена любовна песен, изпълнявана най-често в съпровод на китара и мандолина. 5. Кутия за тютюн или цигари. 6. Оценка за успех с цифра. 7. Братът на Самуил. 8. Богиня на отмъщението (мит.). 11 Френски писател, автор на романа „Без дом“. 13. Хоризонтална плоскост, равнина. 17. Вид данък. 19. Река в СССР. 21. Гара на ж. п. линията София — Мездра. 23. Река в Италия. 25. Съветски физик, носител на Нобелова награда за 1958 г. 28. Елипсовидни очертания. 29. Вторият по големина град в Япония. 32. В древния Египет — област, провинция. 34. Обоняние. 35. Полски танц. 36. Яма, трап. 37. Част от житния клас. 38. Началник на военен отряд в средновековна България. 39. Член на академия. 40. Един от трите мушкетари. 41. Помещение за стрелба в цел. 42. Съветски държавен и партиен деец (1884-1930). 45. Герой на Омир. 48. Новела от Стефан Цвайг. 51. Столицата на Иордания. 55. Карта за игра 57. Геодезически инструмент (мн. ч.). 59. Подводни или слабо подаващи се над водата скали, които са опасни за корабоплаването. 61. Подарък.

Симеон ИОРДАНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 124 (1593) | Вторник, 21 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СИЛИСТРА — ДРЕВНА И МЛАДА

Ярък финал на юбилейния празник

В неделя вечерта стадион „Септември" в Силистра отново се изпълни до последно място. Хиляди граждани и гости дойдоха за тържественото закриване на юбилейния празник — 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. В продължение на девет дни те живяха с възторженото чувство, породено от прекрасните прояви, славещи бурната история на града.

Момент от гимнастическите упражнения на девойките, изпълнени на стадиона при закриване на юбилейните тържества. (Снимката е направена по време на генералната репетиция)

За закриването на юбилейния празник произнесе първият секретар на ОК на БКП и председател на Организационния комитет по провеждането на юбилейните тържества Георги Кардашев.

Др. Кардашев обгърна осемнадесетте века в съществуването на града, изпълнени с динамика и героизъм, с възвисявания на несломимия български дух, с вели да, изминал дълъг и сложен път, за да добие днешния си социалистически облик.

Сред партийните, административните и обществените ръководители на окръга и града, заели място на официалната трибуна, бяха и членовете на съветската делегация от гр. Хмелницки, Украинска ССР, дошли да споделят радостта на силистренци през юбилейните дни.

Приветствено слово по случай закриването на юбилейния празник произнесе първият секретар на ОК на БКП и председател на Организационния комитет по провеждането на юбилейните тържества Георги Кардашев.

Др. Кардашев обгърна осемнадесетте века в съществуването на града, изпълнени с динамика и героизъм, с възвисявания на несломимия български дух, с вели чави борби за човешка свобода и щастие.

Жителите на Силистра са горди, че живеят в страна, която даде на света славянската писменост, която премина седем века византийско и османско робство, без да загуби националното си съзнание; страна на поп Богомил и Христо Ботев, на великия революционер, патриот и интернационалист Георги Димитров; страна на хляб и роси в небето на която то сега мерят ръст с планинските върхове фабрични комини. Родолюбието на народа му е дало сили да преодолее многобройните удари на своята тежка историческа съдба и след дълга борба да застане в авангарда на човечеството. За 25 години под ръководството на Българската комунистическа партия, ръководител на народа и основна политическа сила в нашето общество, страната ни достигна своето пълнолетие и зрялата си възраст.

През тези 25 години настъпиха големи преобразования и в Силистренския край. Преди осеян с малки нивички, с кални и мрачни села, с потулени и неугледни къщи, днес от покрайнините на Делиормана до тихите води на Дунава димят заводски комини, израстват строителни скели. В единен ритъм се сливат песента на тракторите и комбайните от плодородните поля с тази на фабриките и заводите.

В юбилейните за града дни труженици от Силистра още веднъж благодарят на съветските народи за безкористната братска помощ — от годините, когато се наливаха основите, до днес и занапред.

Др. Кардашев изказа благодарност от името на ОК на БКП, ИК на ОНС и Организационния комитет, на всички органи, организации и участници в тържествата, които се отзоваха на поканата за участие и разнообразиха прекрасните девет дни — едно голямо и забележително събитие в историята на града.

Последва един великолепен монтаж, изпълнен от духовия оркестър на града, артисти от местния драматичен театър, пионерски, средношколци и художествени колективи от града. Възсъздаде се идването на Аспаруховата чета, а после погледите задълго останаха приковани от масови гимнастически съчетания и изпълнения на добруджански хора и ръченици. Игралното поле на стадиона се оцвети от снежнобели и сини туники на девойки, от шлемове на младежи и пъстротата на добруджански народни носии. Всяко движение, всеки жест, всяка фигура и стъпка говорят — за дни на величие и слава, за мирен съзидателен труд, за поглед, вперен в бъдещето. Младите тела се люшват като вълните на синия Дунав, като златно пшенично море.

По осветената пътека за крепостта „Меджиди табия" се открояват още три дати — 681 година, 1878 и 1944. Жертвеният огън вече загасва. Отново екват салюти, свечереното небе пак засиява в светлините на ракети.

Отшумя и последният акорд на деветдневните тържества. Но празникът ще продължи в сърцата на силистренци, в трудовите битки за издигането и процъфтяването на родния град.

(СТ)

ТЪРЖЕСТВЕНА СЕСИЯ НА ГНС

В неделя в салона на кино „Москва" се състоя тържествена юбилейна сесия на Градския общински народен съвет по случай 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за град. Сцената е празнично украсена. На завесата е поставен националният трибагреник, а до него емблемата на юбилейните празненства и синьото знаме на Силистра, на което е изобразен гербът на града. С кратко слово сесията открива председателят на изпълкома на Градския общински народен съвет Ангел Петров. Обявява се дневният ред. Освен съветниците присъстват и много гости, граждани.

Духов оркестър изпълнява химните на НРБ и СССР. При бурни аплодисменти в залата влизат знаменосците, носещи националния трибагреник, знамето, подарено от Хмелницката градска партийна организация, и знамето на Силистра. В деловия президиум на сесията заеха места генерални ка партия, заместник-министърът на външните работи Хараламби Трайков, народен представител в нашия окръг, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов, членовете на Бюрото на Окръжния партиен комитет Христофор Иванов, Яким Петков, Виктор Танев, Сава Шиваров, Шакир Шакиров, Станчо Николов, Тодорка Гроздева и Атанас Киров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, членове на Бюрото на ГК на Партията, членове на изпълкома на ГОНС, Силистра Кирилова от село Милковица, Плевенски окръг, съименница на нашия град, гости от Велики Преслав, старопрестолно Търново и град Толбухин, общественици.

Доклад за многовековното историческо развитие на социалистическа Силистра прочете първият секретар на Градския комитет на Партията Станчо Николов. Той припомни на присъствуващите дългогодишните борби на поколенията силистренци за издигането на града като крепост и твърдина на българския дух. Подчерта го лямата му роля в живота на българската държава от нейното създаване до наши дни. Четвъртвековният период на социалистическо съзиждане е златна страница в неговата история. Изказа дълбоката благодарност на жителите на осемнадесетвековния град към грижите на Партията и нейния Централен комитет за бурното му икономическо развитие, за братската и безкористна помощ на съветската страна.

След това думата бе дадена за приветствия. От името на ИК на ГОНС и обществеността на град Велики Преслав приветствува Рашо Рашев, музеен работник. Той подчерта здравите връзки между Преслав и Дръстър в древността. С голям интерес се посрещна поздравлението от старопрестолно Търново, поднесено от Стефан Стефанов, заместник-председател

(Продължава на IV стр.)

Част от деловия президиум на тържествената сесия на ГОНС. Другарят Станчо Николов — първи секретар на ГК на БКП чете доклада.

ТВЪРДА КРЕПОСТ НА БЪЛГАРЩИНАТА

През втория ден на юбилейната научна сесия, организирана от БАН и Окръжния комитет на БКП, бяха изнесени доклади за епохата на османското владичество и Възраждането в Силистра, за освобождението на Южна Добруджа през 1940 година.

Първи бе докладът на н. с. Руси Стойков. Той говори обстойно за епохата на османския период и запозна присъствуващите с много нови интересни факти.

За политическото и културното развитие на 18-вековна Силистра през Възраждането изнесе доклад ст. н. с. Николай Жечев. Той изтъкна величието на подвига на българите-силистренци, устояли през вековете на асимилаторските стремежи на завоевателите и на гръцките духовници. Посочени бяха връзките на силистренските патриоти с българските революционери-демократи. В доклада бе подчертан приносът на силистренци във въоръжената борба на българския народ срещу поробителя. Споменато бе значението на подвига на четите, водени от Панайот Хитов и Таньо Стоянов, които преминаха в България с оръжие в ръка през земите на Силистрейско. Подробно бе разгледана борбата за национална култура и за създаване на самостоятелна българска църква. В този раздел на доклада бе изтъкната ролята на възрожденците Гено Чолаков, Евлампия Стоева, Сава Доброплодни и др.

Другарят Жечев говори за българо-руските връзки от това време. Важен е фактът, че в изследванията на Юрий Венелин Силистра заема видно място.

Докладчикът се спря на участието на силистренци в руско-турските войни, като подчерта любовта и уважението, с които са били посрещнати нашите освободители. Знаменателен е фактът, че Силистра е първият български град, който още в началото на XIX век е бил освободен и благодарение на руските витязи управляван от великия български революционер Георги Мамарчев.

Третият доклад бе изнесен от к. и. н., асистент при Софийския университет Николай Генчев. Той се спря подробно върху предисторията на така наречения Добруджански въпрос. Подчерта, че Добруджа като географско, етническо и културно-историческо понятие е била призна-

(Продължава на IV стр.)

Сърдечни срещи на Валентин Гусев

По време на юбилейните тържества в чест на 1 800-та годишнина от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град скъп гост на Силистра беше генералният консул на съветското консулство във Варна — Валентин Гусев. По време на няколкодневното си пребиваване Валентин Гусев, придружаван от секретаря на ОК на БКП Яким Петков, посети някои силистренски предприятия.

В ДИП „Добруджа" бе устроено кратко тържество, на което директорката на предприятието Койка Свирчева запозна гостите с историята, развитието и перспективите на ДИП „Добруджа". Денка Чернева — секретар на първичната партийна организация, говори за работата на комунистите по укрепването на българо-съветската дружба. Другарят Гусев сподели радостта и възхищението си от красотата на Силистра, от нейния ускорен възход, от темповете на бързото и преобразяване. Срещата протече в изключително задушевна и приятелска атмосфера.

Сърдечно, дружески премина и посещението в завод „Хром". Валентин Гусев разгледа завода, запозна се с производството на различните цехове. За структурата на производството, за перспективите на предприятието говориха директорът на завода Данев и секретарят на партийната организация Йорданов.

Скъпият гост разгледа супермаркета и новия универсален магазин в Силистра.

Всички сили за срочна сеитба

Засяването на есенниците в определения срок е един от най-важните показатели за получаваното на заплануваните добиви. Тази есен времето бе благоприятно за сеитба. Въпреки това в сравнение със същия период на миналата година и в сравнение със съседните окръзи стопанствата от нашия окръг изостават със сеитбата на пшениците.

Действително тази година се обръща голямо внимание на добрата подготовка на площите и това се отразява на сроковете. Но това, разбира се, не е главната причина за изоставането. Мнението, че доброто качество влияе на темпа на сеитбата, също не е основната причина. В съседните окръзи също се извършва качествена сеитба, но се спазват и сроковете.

Главната причина за изоставането е недостатъчно стегнатата организация, създадена в стопанствата, липсата на маневреност и оперативност, недостатъчната разяснителна и мобилизираща работа сред хората и др. Големи трудности бяха срещнати при освобождаването на площите от царевицата и царевичака. В помощ на кооператорите бяха изпратени голям брой ученици, служители от града и военнослужещи. В много стопанства, като Мерден, Чернолик, Ст. Караджа и други, поради лоша организация и контрол не се използуваха всичките възможности на тези бригади. А в някои стопанства се изпратиха бригадири, а кооператорите се занимаваха със съвсем друга работа. Не се използуваха пълноценно и наличните кукурузокомбайни в стопанствата. В последните десет дни, в най-усиления момент при освобождаването на площите, от всичките 58 кукурузокомбайна в окръга средно са работили 15. А те могат да заменят труда на 20 кооператори и дневно да освобождават до 40 декара площ.

Ненапълно се използуват и възможностите на автотранспорта при освобождаването на площите. Въпреки недостига на камиони, в много стопанства не се премина на двойна езда поради единствената причина, че липсваше шофьори. А при по-добра организация и мобилизация двойната езда можеше да се осъществи.

На ръководителите на стопанствата тази година бяха предоставени големи възможности и права при привличането на повече хора в есенната кампания, както материални стимули, високо заплащане на нощния труд, възнаграждение за редовно излизане на работа, награди и др. Но на много места това се подцени и резултатите са налице.

Всичко това наложи срокът на сеитбата в окръга да се удължи до 25 октомври. По предложение на председателите и главните агрономи бе изготвен дневен график за окръга. На 20 октомври трябваше да се достигне 88 процента, а бе засято едва 81 на сто от площите. Това показва, че в редица стопанства, като Смилец, Кайнарджа, Средище, Сращимир, Алфатар, Бабук, Мерден, Паисиево и др., не е настъпила онази тревога, която трябва да съществува по отношение срока на сеитбата. В тези и други стопанства условията налагат незабавно да се прецени всичко, което може да допринесе за навременното засяване, веднага да настъпи коренен прелом в организацията и оперативността и всички сили да се насочат в изпълнение на тази задача.

Предпоставки, сили и възможности за това съществуват. С това бяха съгласни и председателите и главните агрономи, присъствували на съвещанието в петък. Те сами определиха и крайните срокове на сеитбата за своите стопанства. От изпълнението на тази задача зависи сега осъществяването решението на Бюрото на ОК на БКП за получаване на 420 кг пшеница от декар през 1970 година.

ПЪРВИ ЗАВЪРШИХА СЕИТБАТА

ТКЗС — С. ГЛАВИНИЦА

Благодарение на активната партийно-политическа работа, добрата организация и пълната мобилизация на всички кооператори и кооператорки в стопанството, на 20 октомври сутринта привърши сеитбата. Засети бяха 3 500 декара ечемик и 14 500 пшеница. В кооператива първа зася бригадата на агронома Димитър Дочев. През кампанията се проявиха трактористите Стоян Нейков, Милуш Йорданов, Симеон Ненчев и Ахмед Шакиров.

Тежката кампания за стопанството завърши. Сега тракторите ще отидат в помощ на други, които не са завършили.

Срочно завършената и качествената сеитба е добра предпоставка за висок добив през 1970 година.

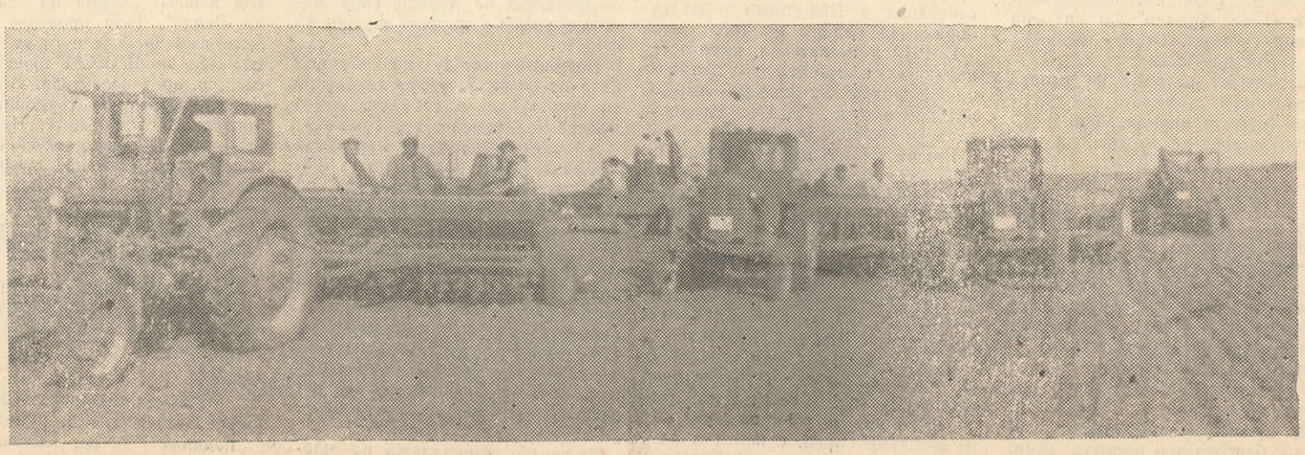
ТКЗС — С. НОВА ЧЕРНА

Въпреки трудните почвени условия и многото декари, стопанството успя на 20 т. м. да засее и последния декар в най-благоприятния агротехнически срок. Засети са 26 000 декара пшеница и 7 000 ечемик.

Пълната мобилизация, денонощното използуване на техниката както за освобождаване на площта, така и за нейната подготовка позволи срочното завършване на трудната кампания. Първи засяха механизаторите от с. Цар Самуил.

Положените усилия ще бъдат възнаградени и за следващата година новочерненци пак ще са с високи добиви.

(СТ)

Да се завърши в срок и качествено есенната сеитба! На тази повеля е подчинено ежедневието на иширковските механизатори.

НА СНИМКАТА: Младежката бригада за комплексна механизация с ръководител Нечо Савов атакува последните декари.

ДО ПЪРВИЯ СЕКРЕТАР НА ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ ДР. СТАНЧО НИКОЛОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ИЗПЪЛКОМА НА ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ДР. АНГЕЛ ПЕТРОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ ЗА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА ДР. ГАНКА АНДРЕЕВА

ГР. СИЛИСТРА

Уважаеми другари,

От името на колектива на посолството на СССР в Народна република България и лично от мое име изпращам на Вас и във Ваше лице на всички силистренци сърдечни поздравления по случай 1 800-годишнината на град Силистра.

Богат със своето историческо минало, град Силистра сега активно се развива като окръжен център на социалистическа България.

Ние искрено се радваме на бурното промишлено развитие на Вашия град, на неговия непрекъснат благоустройствен и културен разцвет.

Нам нас ни е приятно да отбележим, че дружеските връзки на Силистра с нашата страна, чието начало започва от далечното минало, постоянно растат и укрепват.

Искрено желаем на Вас и на всички жители на Силистра добро здраве и лично щастие, нови големи успехи в труда, по-нататъшното процъфтяване на Вашата прекрасна родина, укрепване и развиване на братската дружба между народите на Съветския съюз и Народна република България.

Посланик на СССР в НР България А. ПУЗАНОВ

16 октомври 1969 г.
гр. София

Партиен живот

Преломна година за партийната организация

И в текстилното предприятие „Добруджа“ в Силистра се полу чи през юбилейната година голям политически и трудов подем. Вярно е, че основната причина за това бяха наближаващите празници. Но без голямата организаторска и политическа работа, която извърши заводската партийна организация, тези резултати не биха били възможни. Нещо повече, в хода на съревнованието укрепнаха самите първични партийни организации.

Още на годишните отчетно-изборни събрания през есента в бюрата на четирите първични партийни организации бяха избрани такива комунисти, които могат най-добре да се справят с големите задачи, поставени от Деветия партиен конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП. Три ма от секретарите бяха сменени с нови хора. Освен това партийните членове получиха поръчения в красиви червени карти с надпис „Всеки комунист със свой принос за посрещане на славния юбилей“. Подходи се конкретно, поръченията не се покриваха със служебните задължения и допринесоха за подобряване на работата. На комуниста Васил Иванов бе възложено напри мер да оглави една изоставаща секция. Мнозина се съмняваха в успеха му, защото шеста секция редовно не изпълняваше плана си. Но внимателното отношение към хората от страна на новия ръководител, добрата организация в работата, доведоха и този колектив до желания резултат. На деветосептемврийския празник и тъкачките от шеста секция манифестираха с преизпълнени задачи. Ръководителите на предприятието получиха поръчения съобразно своите по-големи възможности. Директорката на фабрика та Койка Свирчева разясни пред всички смени материалите на Московското съвещание на кому нистическите и работническите партии.

Отчитането на работата по изпълнението на партийните поръчения стана на специални събрания на организациите. Най-добрите комунисти бяха наградени с книги. Макар и скромни, тези награди развълнуваха хората, това беше признание на техния упорит труд.

По инициатива на заводския партиен комитет през май беше проведен разговор на тема: „Как во ми харесва и какво не ми харесва в предприятието?“ На тази тема се състояха събрания в 27-те профгрупи. Резултатите надминаха очакванията. Като изтъкнаха хубавото, работниците посочиха и редица недостатъци, разкриха нови резерви в производството. Те настояха да им се отговори защо не достига винаги така необходимата за тъкачките газирана вода, защо вентилацията не е изправна, защо...

Имаше много такива „защо“. Затова се организира общо събрание на работническия колектив и ръководителите отговориха на поставените въпроси. Те се поучиха от колективния ум на работниците и взеха мерки за разрешаването на редица въпроси, които косвено или пряко се отразяваха на производството. Разговорът на тази тема се оказа полезен за всички. Той бе ярък пример на нашата социалистическа демокрация.

Заводският партиен комитет **ще постави сега кутия, в която работниците ще пускат бележки** по други нерешени въпроси. Да **отговарят на тези въпроси ще** бъдат канени и ръководители на града.

За да водят хората от успех към успех, за да ги възпитават в комунистически дух, членовете на Партията трябва сами да бъдат за пример. Затова в предприятието се състоя тази година още един разговор в първичните партийни организации на тема: „Какъв комунист съм аз“. Всеки трябваше пред другарите си да прави оценка на собствената си работа и поведение, да чуе и мнението на другите. И този разговор остави дълбоки следи у комунистите.

След всичко това човек не ще се учуди, като види как хората често търсят за съвет и помощ секретарката на заводския партиен комитет Денка Чернева. При нашето посещение във фабриката например тя водеше много тревожен разговор по телефона. Издали на работничка заповед за жилищно настаняване, а леза висимо от това друг заел квартирата. „Как е възможно това, сигурно някой се е уредил по приятелска линия!“ — възмущаваше се Чернева. Все пак работничката, която беше и с малко дете на ръце, излезе донякъде успокоена — щом като партийният комитет се заема, работата не може да не се оправи. Имат вяра хората в комитета, по-точно в Партията. Защото порасна авторитетът и на секретарите на първичните партийни организации Величка Бояджиева, Кирил Иванов, на всички комунисти. Те са ядрото, което движи и комсомолската, и профсъюзната работа. ДИП „Добруджа“ е модел в града и окръга по онагледяване, водене и отчитане на социалистическото съревнование. Тук се състоя тази година. съвещание за обмяна на опит по тези въпроси, на което присъствуваха партийните секретари и председателите на проф комитетите от лекатa промишленост в града.

Резултатите при отчитането на съревнованието показаха, че заводската партийна организация не е работила напразно. Планът за обема на продукцията през деветте месеца на годината е изпълнен в стойностно изражение 107,88 на сто. Работниците изтъкаха в повече от предвиденото през това време 135 000 метра плат. При това 99,5 на сто от продукцията е първо качество при план 98,5 на сто. Сред първенците са секционният майстор Хаиг Хорян, завоювал „Паспорта на победата“, тъкачките Димитричка Плугарова, Христа Камбурова и много други комунисти.

След постигането на тези успехи, никой в предприятието не се съмнява, че годишният производствен план и обещанието пред Партията ще бъдат не само изпълнени, но и преизпълнени.

Димо ИВАНОВ

ЛЕНИН НА ТРИБУНАТА

ОБИКНОВЕНО той говореше около час, рядко малко по-дълго. И все пак, въпреки краткостта и сбитостта на изказването му, винаги оставаше впечатление, че е казал всичко необходимо; онова, до което се докосваше само мимоходом или пък съвсем изпускаше, беше от второстепенно значение. Това се получаваше, защото той говореше винаги за главното, върху което трябваше да съсредоточи вниманието: Речта му беше монолитна като скала, като стомана...

Говореше обикновено или съвсем без записки, или, държейки в ръка листче със скициран план на речта, с бележки и въпроси, по които искаше да се изкаже. Ето, Ленин излиза да изнесе доклад; той има кратък конспект, ала и в него по време на речта твърде рядко поглежда. Но по всичко се вижда, че докладът му не е импровизиран, а резултат на предварителна задълбоче на мисловна работа...

Стилът на речта му не е тезисен стил. Речта му е жива, остра, точна и винаги дълбоко принципна. Теоретическите положения се примесват с практически съображения и доводи. Обикновено изказването му е изпъстрено с примери и сравнения, но не и с цифри. Утвърждавайки своите доводи, той често употребява изразителни думички, популярни народни поговорки; в тоя смисъл, чини ми се, че никой не е ползувал от богатството на руския език така, както Владимир Илич...

Мисля, че всеки, който чете произведенията на Ленин, изпитва голямо задоволство. А можете ли да си представите какво чувство изпитваш, когато слушаш Ленин? През време на речта си той целият живееше и беше в движение. Говореше обикновено извън трибуната — тя го стесняваше. Ето той се качва на трибуната, за да изнесе доклад. Но още при първите фрази я напуща. Целият се е устремил напред; преминава от място на място, като придружава речта си с живи ръкодвижения, ту се привежда, ту се възправя с цяло то си тяло — в зависимост от хода на мислите — и се старае да набие в съзнанието на слушателите доводите си. Фигурата му излъчва енергия и огромна вътрешна сила.

Където и да говореше Ленин — на конгреси или на митинги — още с първите си думи той грабваше, запленяваше аудиторията; всички погледи, цялото внимание от началото и до края се съсредоточаваха върху него. В случая действуваха важността на въпроса, откровеността, силата на правдата, дълбоката убеденост и страстност, които звучаваха още с първите фрази, съединени с огромното лично обаяние на Ленин и с доверието към него.

Както никой друг, Владимир Илич беше изучил и знаеше всичко писано от К. Маркс и Фр. Енгелс. Но в докладите, речите и в повечето от популярните си статии почти никога не прибягваше до цитати от Маркс и Енгелс, с изключение на ония свои теоретически трудове, в които му се налагаше да полемизира и разобличава всевъзможните негации...

Неговата реч не беше равномерна: той ту призоваваше, ту разговаряше и разсъждаваше. Когато говореше за нашата победа над световния капитал през Октомври или за Гражданската война, за големите задачи на социалистическото строителство, говореше с подем и патос. Но това не бе ораторски патос, в него нямаше и сянка от преувеличение — Ленин не можеше да търпи фразьорството и фалшивия патос.

ЛЕНИН НА ЗАСЕДАНИЕ

Да ви разкажа какъв съм видял Владимир Илич през 1920-1922 г. във всекидневната делова обстановка, в заседанията на Централния комитет и на Съвета за труд и отбрана, където Ленин председателствуваше...

В ония времена голямо зло бяха закъсненията за заседание. Ленин беше точен. В определено то време той винаги беше в заседателната зала или пък в очакване да се събере кворум работеше наблизо в кабинета си.

При ръководене на заседанията беше доста строг; собствено особена нужда от строгост нямаше: голямото уважение към Ленин осигуряваше пълен порядък, затова на заседанията не се чувствуваше никаква натегнатост, цареше напълно свободна дружеска атмосфера. Владимир Илич беше взискателен, ала в отношенията му към хората няма ше нищо раздразнително и оскърбително. Всеки говореше онова, което мислеше, без да се страхува, че ще бъде грубо прекъснат. С Ленин можеше да се спори съвсем свободно по всякакъв въпрос и подобни спорове имаше. Той никога не смяташе своето мнение за неоспоримо и всякога се вслушваше внимателно в чуждите доводи...

Ако в някое изказване виждаше правилни изводи, не се стараеше да ги формулира сам със свои думи, като председател, а винаги се обръщаше към говорещия: „Продиктувайте, моля, предложението си“. И при най-малка сянка на разногласие в мненията и предложенията гласуването беше правило.

Ленин винаги изискваше точни данни и непременно изпълнение на взетите решения. Затова поня кога заседанията започваха с проверка на изпълнението на взетите решения и със съобщения за фактическото положение на нещата при доставките, придвижването на влаковете, за състоянието на снабдяването...

Владимир Илич съблюдаваше строго колективността в ръководството както в работата на ЦК, така и на Съвета на народните комисари.

ЛЕНИН-ЧОВЕКЪТ

Той не допускаше да възхваляват и възвеличават неговата личност и заслугите му, въставаше против чуждия на марксизма култ към личността и всякога искрено негодуваше при най-малък подобен случай, дори и когато го съвсем правилно, с чисто сърце другари, приятели, които отдавна го познаваха, се опитваха да говорят за значението на неговата дейност.

В потвърждение на казаното ще приведа следния факт:

Спомням си, това беше в 1920 година. В списание „Коммунистический Интернационал“ беше поместена статия за Ленин, която Горки бе написал от душа, преизпълнен с най-хубави чувства към Владимир Илич. Но беше я написал той по своему, по горкиевски, с художествено-философски изрази. Щом Ленин се запознал със статията, незабавно поискал да бъде свалена или, ако е вече отпечатана, броят да се конфискува. Но понеже въпросният брой беше вече разпространен, естествено въпросът за конфискуването отпадна. Все пак Ленин поиска от ЦК да се вземе строго решение, в което да се посочи неуместността на подобни статии и да се забрани занапред да бъдат помествани в списанието. Лениновото предложение беше прието.

Владимир Илич не обичаше парадността; въпреки извънредната си общителност, избягваше да участвува в общи обеди и вечери, макар и твърде редки и скромни, свързани със срещи на другари при конгреси, конференции и по други случаи. Извънработното си време обикновено той прекарваше в семейството си и в тесния кръг на своите стари приятели. Ала Ленин не беше никакъв суров отшелник. Той искрено обичаше изкуството, посещаваше театрите при хубави пиеси, с удоволствие слушаше хубава музика. Но най-вече, когато си почиваше, обичаше да излиза сред природата. По разкази на другари, които са били в емиграция, Ленин обичал да пътува, да прави дълги разходки из планините сам или в компанията на Надежда Константиновна. В Москва, когато беше вече здрав, стоеше от време на време на лов. Придружаващите го другари разказват, че, макар и да не бил страстен ловец, Владимир Ильич стоял дисциплинирано на определеното му място в най-голям студ при лов на зайци и лисици. Всъщност тия ловувания на Ленин са били с цел да походи и да бъде сред природата.

Може безкрай да се говори за учудващата работоспособност на Ленин. Обикновено той сам пишеше повечето важни решения и ръководни документи на ЦК, Съвета на народните комисари, Съвета за труд и отбрана...

С голямо внимание и — бих казал — с някаква особена обич се отнасяше Ленин към младежта. Това проличаваше преди всичко в постоянната му грижа за състоянието на училищата и учителите. Неведнъж тия въпроси бяха предмет на специално обсъждане в заседанията на ЦК...

Живият интерес на Ленин към работата на Комсомола, грижата за комунистическото възпитание на младежта бяха ярко отразени в неговата забележителна реч пред III конгрес на Комсомола през октомври 1920 година. В нея той в много проста форма отговаря ясно на въпроса — как трябва да се разбира и провежда комунистическото възпитание, що е комунист и какъв трябва да бъде той. В тая реч Владимир Илич с прости примери начертава конкретна програма за работата на Комсомола, а същ развива и въпросите за работата в съветското училище...

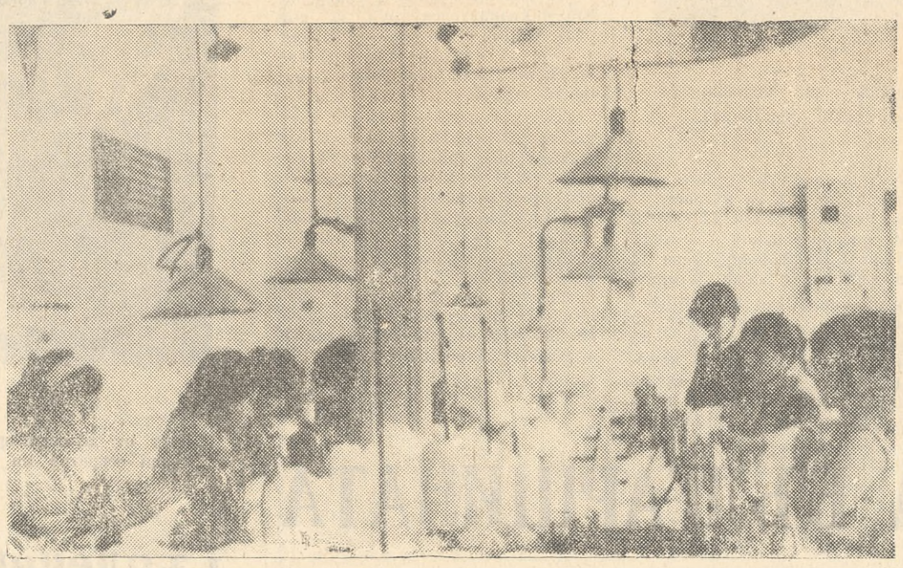
Трябва да се каже и за още една черта на Ленин — за неговата отзивчивост, за възможността всякога да се посъветваш лично с него, да го помолиш да се изкаже на събрание или конгрес. На такива молби той никога не отказваше, макар да беше много зает с работите на Съвета на народните комисари, на ЦК и с разработването на теоретически въпроси...

Непримиримостта към опортюнизма, във всичките му разновидности, ненавистта към врагове на пролетариата и към всякакви форми на робство у него се съчетаваха в същото време с най-голяма отзивчивост към хората и с рядка човечност.

Такъв беше Ленин!

(АПН — „София-прес“)

1) Из „Спомени за Владимир Илич Ленин“, том IV. Печата се със съкращение.

Вести от нашите хмелницки приятели

НАСЛЕДНИЦИ

В съревнованието в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция у нас производственичките от звеното с ръководител Станка Георгиева от ТПК „Добруджанка“ в Силистра завоюваха хубави резултати. Звеното бе наградено от Градския комитет на Комсомола. Сега усилията на работничките са насочени за спечелване на съревнованието и в чест на 100-годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин.

Всяко поколение изработва свои ценности, които завещава на по-младите.

Но работата не е в това само да получим подарък от по-възрастните. Към великата съкровищница добави и свои цветове и за това ще ти бъдат признателни наследниците.

Съкровищата у нас са много. Едно от тях е земята. Скъпа на сърцето, родна. Окъпана от вода та, приласкана от слънцето, заедно с което налива соковете на земните плодове по цялата планета: пшеница, ориз, портокали, банани, земя, която дава живот на вишневата клонка, на стеблата на тръстиките, корените и класовете. Каква благодат е, когато в тишината на полетата узрява хлъбът.

Един юноша от Городище цене ше това благо. Над неговата родна шепетовска земя, над мирните поля се простираше синьо подне бие. Но някъде далеко, на алжирска земя, на големи територии не растяло жито, не зреели под слънцето портокали. Там, в земята, имало мини. Да ги обезвреди заедно с още много други реши и Николай Пяскорски. В това той виждаше своя интернационален дълг. И го изпълни. Загина на бойния си пост. Стана национален герой на Алжир.

Истинският патриот на своята земя винаги, с цялото си сърце обича другите народи. Ако ти си истински син, не можеш да не уважаваш другите майки. Да бъдем патриоти и интернационалисти на нас ни завещаха нашите деди и бащи. Всички те, които първи застанаха под знамената на революцията. Те, които превземаха в бой безименни височини, стояха твърдо в отбраната в годините на Великата отечествена война и победно настъпваха.

Още при изгрева на новата ера те виждаха в нас творци. А това значи истински патриоти. Нали само патриотът прави всичко за благото на родната земя. Те виждаха: как растат градини в пустините, как се прокарват железните пътища, как раснат гиганти те-заводи, как недрата на земята разкриват своите тайни. Още тогава, в историческата седемнадесета, на тях им се чуваше звън на релси и песента от свирките на локомотивите.

Прозвънват релсите. Когато над Шепетовка се спусне нощ, зорко се вглежда в тъмнината машинистът на дизеловия локомотив Иван Семенюк. Влакът се носи напред и все напред. Челникът-машинист работи отлично. Без от късване от производството, той е завършил институт по железопътен транспорт. Не е било леко да се работи и да се учи.

За юношите и девойките е завоювано такова благо — да работят и да се учат. И как да не го цениш? Та нали то е било завоювано за нас в пламенната седем надесета. И първи са били те, железничарите и работниците от Харковския завод, които са влизали в състава на болшевишката организация в Шепетовка и са се борили за нашето щастие.

В 1919 в Шепетовка, където се каляваше стоманата на пламенния Николай Островски, имаше пет комсомолци. Сега те са почти осем хиляди. Героизмът на петимата, умножен с волята и енергията на осемте хиляди — това е славната история на младежите.

Нашите комсомолски колони... Те винаги са крачили твърдо, уверено. И тогава, в деветнадесета, когато отиваха на фронта, и в 69-та, винаги е напред той, легендарният Николай Островски. Водач на шепетовските комсомолци, писател-трибун, човек с пламенно сърце и железна воля. Ми нават годините, но ние винаги го виждаме борец, с книга в ръка, която зове, която възпитава твърдост на духа, вяра в собствените сили.

Шепетовската градска комсомолска организация е наградена с орден „Червено знаме“. Тази висока награда по право принадлежи на всички комсомолски поколения на Шепетовка.

Да прелистим страниците на биографията. Завършва Гражданската война. Застроиха се градове и села. Селяните пишеха заявления за колхозите. Радваха се на първите трактори. През 1930 година двадесет от най-добрите комсомолци са мобилизирани за провеждане на колективизацията и борба с кулачеството. Те дават клетва да бъдат верни до край, като Павел Корчагин, да отдадат всичките си сили за строителството на новия живот.

Младежта ореше, сееше, прибираше реколтата, четеше книги, учеше се в работническите факултети, строеше Харковския тракторен завод и Магнитка. А в годините за защита на Отечеството от фашизма не жалеше своя живот, вървеше в първите колони на фронта.

Патриотичният дух на комсомолците от по-възрастното поколение ти чувствуваш в себе си, комсомолецо от шестдесетте години.

В социалистическото съревнование за достойно посрещане на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин младежта на Шепетовка е постигнала големи успехи. Прослави се бригадата на Зинаида Хлон от дървопреработващия комбинат, а така също и много други. 18 работнически колектива носят звания, завоювани в чест на 50-годишнината на Комсомола. Сред тях са ремонтният цех на локомотивното депо, жи вотновъдните ферми от колхозите „А. Суворов“ и „Шевченко“.

Бъдещето принадлежи на младежта. В тези Ленинови думи има дълбок политически и социален смисъл. Победата на социализма в нашата страна разреши най-насъщните въпроси за живота на нейните млади граждани. На важни участъци от комунистическото строителство младежта неведнъж е доказвала — по силите й е вся каква работа.

Комсомолците от областта правят всичко, за да посрещнат достойно Лениновия юбилей. Повече от 4 000 юноши и девойки от Новоушицката комсомолска организация встъпиха в забележителната година със своя лична програма. 81-ва комсомолска организация взе решение да изпълни петилетката до Лениновия празник. 102 комсомолски колектива се борят да завоюват званието „Отличен ленински колектив“.

Самоотвержено се трудят младежите и девойките от Черноостровската трикотажна фабрика. Повече от 40 души работят вече за 1971 година.

Славят се с успехите си и младите труженици от древния Каменец—Подолск.

За активизиране на комсомолската дейност способствува и ленинската проверка. Тя преминава под девиза: „Верни на заветите на Ленин“. Тази проверка за политическа зрелост е отчет на всеки член на ВЛКСМ пред самия себе си, пред колектива. И не пресъхва изворът на трудовите инициативи на младежите. Чувствувайки, че са едно семейство, те вървят към още по-големи успехи.

Героичното минало и сегашни те дела. Те стоят едно до друго. Неразделно. Навеки!

Възрастните ни завещаха велико наследство: светли идеали. Ние ще ги умножим. Ще ги запазим! За векове!

Анна Ивановна ГУЛА,
журналистка във в. „Радянска подилля“ — гр. Хмелницки

Откриха се ленинските дни

По случай 100-годишнината от рождението на основателя на КПСС и съветската държава Владимир Илич Ленин в салона на читалището в село Паисиево се проведе тържествена вечер. Присъствуваха много пионери, младежи, комунисти и кооператори от Паисиево и учителите от съставните села.

Доклад за живота и делото на вожда на световния пролетариат изнесе Димитър Иванов, зам.-директор на училището. След това присъствуващите гледаха филма „Ленин в Полша“.

С това се откриха ленинските дни в района на съвета. По бригади и ферми се организира социалистическо съревнование, пионерските дружини и комсомолските дружества предприемат подготовка за провеждане на интересни и съдържателни мероприятия.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Пред стогодишнината от рождението на В. И. Ленин

ТАКЪВ БЕШЕ ЛЕНИН[1]

Андрей АНДРЕЕВ

Писмо до редакцията

Благодаря ви, д-р Ташева!

На 16 август т. г., след като завършихме жътвата в село Малък Преславец, където бях изпратен да окажа помощ, поех обратния път към Сливенско — моя край. Аз съм комбайнер и трябваше да върна и машината. Край самото село обаче катастрофирах.

В безсъзнание съм откаран в медицинския пункт в село Зафирово, за да ми се окаже първа медицинска помощ. Кой ме е превързал, аз доскоро не знаех. Спомням си обаче добре как похвално се изказаха за превръзката лекарите от хирургическото отделение на окръжната болница в Силистра. А се оказа, че имам пет счупени ребра. След десетдневно лечение в Силистра, през което време се грижеха много добре за мен, пожелах да бъда преместен в болницата в Сливен. Там ме прегледаха много внимателно в ортопедията и на д-р Спасов също му направи силно впечатление превръзката. Тъй като не знаех, че съм с превръзката, направена ми в Зафирово, казах, че е от хирургията в Силистра.

— Хирург-ортопедист е направил това — каза д-р Спасов.

Научих, че ме е превързала скромната лекарка от Зафирово Ташева. Искрено се зарадвах, че съм попаднал на такава подготвена лекарка. Как внимателно и с какво умение и знания е изпълнила своя професионален дълг др. Ташева, щото в две болници да се изказват одобрително за първата помощ, която ми е оказала! Благодаря Ви, д-р Ташева! Благодаря и на народната власт, че полага грижи за подготовката на такива добри и съвестни медицински специалисти!

Петър Георгиев КОЕВ,
с. Струпец, Сливенско

Нацистки офицер командува секретна служба в НАТО

От юни 1969 год. флотският адмирал от бундесвера Гюнтер Позер пое командуването на цялостния апарат от секретната служба на НАТО. Ръководството на тайното разузнаване на Международния военен щаб на НАТО в Брюксел беше досега, поради важното си значение, монопол на американските генерали и адмирали и единственият пост, който не можеше да се заема от представител на другите страни-участнички в НАТО.

Въпреки това сега дори и Пентагонът трябваше да отстъпи под натиска на Бон. Значението на този пост в секретната служба става още по-ясно, като се вземе предвид, че от есента на 1967 година 15-те държави-членки на НАТО трябва безрезервно да предават всички съществени резултати от тайноразузнавателната си дейност в центъра на секретната служба при главната квартира на НАТО в Брюксел.

Затова бонското правителство отново се осмелява да се държи дръзко не само към заплашените от НАТО народи, но и към правителствата на страните-членки на НАТО. Защото човекът, когото изпраща в Брюксел, е офицер с нацистко минало.

Гюнтер Позер е роден в 1916 година. Постъпил е доброволно в хитлеристките военноморски сили като кандидат-офицер, а след 1939 год. е заслужил офицер в хитлеровия военноморски подводен флот.

От 1943 година той е капитан-лейтенант и командир на подводниците 59 и 202, действуващи в Тихия океан срещу западните съюзници.

Още в 1957 година, като неразобличен нацист, Позер е върнат на активна служба в западногерманските военноморски сили и не след дълго е назначен за военен аташе в Токио и произведен в чин капитан II ранг. В Далечния изток неведнъж е заплитан в шпионски афери.

В 1962 година Позер, вече капитан I ранг, командува подразделение за военно разузнаване и въздушен шпионаж в бонския главен щаб на въздушните войски.

През последните 5 години под ръководството на Позер се намираше целият апарат на тайната служба на бундесвера. Персоналът на тайната служба на федералните въоръжени сили възлиза на 24 500 души.

Неотдавна флотският адмирал Позер беше разобличен от СССР и НР Полша като организатор на многобройни, опасни за мира въздушни и морски шпионски операции в зоната на Балтийско море.

Приемник на Позер за неговия пост в тайната служба на бундесвера е полковникът от генералния щаб Ханс Йоаким Беке.

Беке е също стар нацистки офицер. Свидетелството си за производство в първи офицерски чин е получил по поръчение на „своя „върховен военачалник“ Хитлер през 1937 год. в 64-ти пехотен полк.

През време на Втората световна война той е вземал участие в агресивните походи в Западна и Източна Европа — в последните години като генералщабен офицер от хитлеровия вермахт.

От 1966 година той координираше шпионските операции на военните аташета на бундесвера в 48 държави на 4 континента. Тези смени на длъжностни лица са израз на растящото неонацистко влияние в бундесвера и демонстрират настъплението му към ключовите функции в НАТО.

Д-р Юлиус МАДЕР

Животновъди, зима иде!

Преди повече от месец във в-к „Силистренска трибуна“ беше поместена статията „Тревожни перспективи“, която засягаше някои недобре решени проблеми на животновъдството в с. Сребърна. Авторът Ст. Георгиева поставяше ребром въпросите за племенното дело, рентабилността, стопанското строителство. Все пак обаче във въпросната статия не липсваше оптимистичният тон, т. е. не беше изключена надеждата, че голяма част от засегнатите неудачи ще бъдат преодолени в близко време.

Грешно е да се мисли, че специалистите и кооперативното ръководство като цяло не знаят трудностите, които се споменаваха в посочената статия. Факт е обаче и това, че при по-добро желание от тяхна страна все пак би се намерил някакъв изход.

Ето че всеки изминат ден ни приближава до зимния сезон, който за животновъдството е едно нелеко изпитание. Такова е той и за сребърци. Сега с цялата си острота се поставят въпросите за качествената подготовка за презимуване, а това са компактни въпроси: запасяване с фураж, подобряване на битовите условия, осигуряване на фермите с минерални добавки...

И ето какво е направено за презимуването досега: — Ремонтирани са казаните на фуражната кухня — споделя бригадирът на кравефермата Ангел Великов. — С остъкляването не бързаме, защото това са доста стъкла и сложим ли ги отсега, голяма част от тях отново ще отидат изпочупени. А фуражи общо взето имаме. И са съхранени добре. Трудностите, които изпитахме през миналата година ни карат сега да се отнасяме с по-голяма далновидност...

В статията „Тревожни перспективи“ с острота се дискутираше по строителството на новата кравеферма. С чувство на тревога се констатираше, че в старата кравеферма животните трудно ще презимуват, че тряова на всяка цена строежът да бъде завършен.

—Ръководството на нашето стопанство ни гарантира, че най-късно до Нова година кравефермата ще може да бъде ползувана. В нея мислим да подслоним 264 крави — споделя бригадирът. По въпроса за постепенното премахване на нископродуктивните животни той добавя: —Ние имаме точен план за броя на кравите. Вярно е, че между тях има нископродуктивни, но няма с какви други да ги заменим. Нали ви казвам, трябва да имаме толкова животни. Затова може би няма да изпълним годишния си план с около десетина тона.

Струва ни се, че по този въпрос трябва да се погледне принципно. Да се говори за рентабилност, а да се стремим към нея чрез нископродуктивни крави, е явен абсурд...

...Зимата е едно неотменно събитие. За срещата си с нея трябва да се подготвим отрано. В противен случай всички амбиции ще останат само добри намерения.

Р. ШИМАБЕЕВ

Постижение на попинските птицевъди

Отново птицевъдите от ТКЗС —Попина постигнаха успехи в работата си. Още в края на септември те изпълниха плана за яйцедобива, като отчетоха 9 485 яйца в повече. До края на декември те ще добият още хиляди бройки над плана.

Кои са предпоставките, обуславящи тези постижения?

Кооперативните стада се отглеждат в Попина и Гарван. Тук са създадени добри условия за младите птици, от което до голяма степен зависи жизнеността на но сачките. Освен това по всяко време за тях е осигурена необходимата храна. Никога във фермата не липсват подходящи смески. През зимата една част от фуража се дрождира. Тогава на всяка носачка се дава средно и по 20 г покълнат ечемик. През пролетта и лятото във всекидневната дажба на птиците никога не липсват зелени и сочни храни. Само когато яйцата се продават за люпилните, тогава на носачките не се дава месокостно брашно.

Добри са и грижите за чистотата на помещенията, което до голяма степен предпазва стадата от заболявания, ограничава епидемиите и поддържа жизнения тонус на птиците. От голямо значение са и лекарските грижи за кокошките. Извършва се необходимата профилактика против такива болести, каквито са дифтерията, чумата и др.

Във фермата работят хора, които са добри, грижливи стопани. Ако влезете в някое от помещенията, веднага ще ви направи впечатление редът, чистотата на хранилките и поилките. В с. Гарван птицевъди са Марин и Гина Братолови. Фермата наистина е станала техен втори дом. Стаята на гледачите е чиста и подредена. В градинката още пъстреят цветя. Рафтовете в хидропонния цех са здрави. Няма да мине много време и при първа нужда в тях ще може да се покълва необходимото количество ечемик.

В тази ферма птиците са вече подменени. В края на септември старото стадо е ликвидирано. Помещението е почистено. Кацалата също. Извършена е необходимата дезинфекция с вирозан. Отново тук са настанени 5 710 птици от порода „Канадски легхорн“. В най-скоро време предстои подменяне на птиците и в попинската ферма. Досега в нея са отглеждани кокошки от породата „Нюхемпшир“. Тази есен те ще бъдат изцяло ликвидирани, за да се заменят с канадски легхорн.

Добрите резултати от птицевъдството се дължат и на дейността на специалистите. Както главният зоотехник Марин Манев, така и помощникът му в с. Гарван— специалистът Тодор Иорданов — следят отблизо работата на птицевъдите. Дават им ценни указания, държат за тяхното изпълнение.

От две години в стопанството се отглеждат и бройлери. Макар че за тях не са създадени още необходимите условия, постиженията са много добри. През тези дни стопаните очакват да бъдат изкупени пилетата от третата партида, които са достигнали за малко повече от два месеца нужното за продажба тегло. Освен това в кооператива се отглежда и родителско стадо от бройлери. По този начин той ще стане производител и на яйца, с които ще се снабдяват люпилните.

— Бройлерното производство има големи перспективи. Сега ние обмисляме как да преустроим наличните помещения, за да създадем по-благоприятни условия, подходящи за малките пилета, за тяхното интензивно израстване.

Тодор Йорданов, заедно с останалите специалисти и ръководителите на стопанството, посвещава много от времето си, за да поставя ви на правилна основа отглеждането на бройлерите. Това ще допринесе за постигане на още по-добри резултати от тази дейност на птицевъдите, за получаване на по-големи доходи от птицевъдството в ТКЗС—Попина.

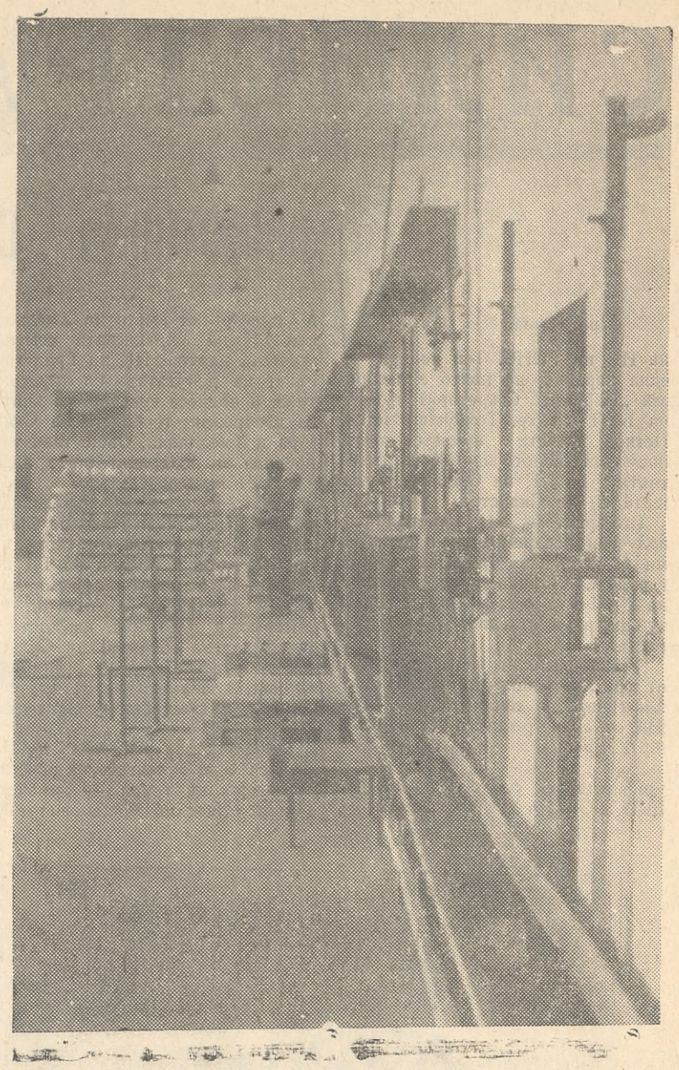
М. ТРИФОНОВА

Съревнованието продължава

Преди известно време работничките от бригада „Нареждане на платки“ при завод „Оргтехника“ посрещнаха колектива на бригадата „Койна и Никола Муканski“ — първенец от завода за полупроводници в Ботевград. През месец май между тези бригади бе обявено съревнование в чест на 25-годишния юбилей и сега на тази среща двете бригади се събраха да го отчетат.

За голяма радост на силистренските работнички съревнованието бе спечелено от тях със 150 точки срещу 51 на гостите. Въпреки това съревнованието между двете бригади продължава — поеха се нови задължения и условия за благородна надпревара в чест на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин.

П. АНГЕЛОВ

Лентата за механизираното придвижване на хляба в новия хлебозавод спестява много време и излишен труд на работниците от завода.

Модерни, удобни и красиви пътища

Народната власт у нас наследи само около 22 000 км пътища, намиращи се в крайно лошо техническо състояние и предимно годни за коларско движение. При това едва 9 км от тях имаха асфалто-бетонно покритие. Това жалко наследство постави пред Главното управление на пътищата веднага след 9. IX. 1944 г. твърде много, огромни и неотложни задачи. Те произтичаха преди всичко от все по-ускореното развитие на България като предпочитана туристическа и курортна страна, от небивалия напредък в икономиката, от непрекъснатото културно издигане на народа.

Колко труд и ентусиазъм, колко хиляди и десетки хиляди яки мишци бяха необходими, за да създадат това, с което заслужено се гордеем. Само за четвърт век повече от 13 000 км нови модерни пътища! Сравнението с миналото е излишно. Но има нещо много по-важно. Основната част от тях са с подобрени технически качества, а над 15 000 км от пътната мрежа в страната е покрита вече с различни видове асфалтови настилки. Всичките се отличават с богато и културно оформление— с крайпътни насаждения, чешми, мотели, площадки за отдих, които оставят трайни и незабравими спомени у пътуващите по нашите магистрални и междуградски пътища.

Бурното развитие на автомобилното движение и международният туризъм у нас поставиха през последните години нови, още по-големи задачи и особено по направление София—Черноморието. Само през миналата година повече от 263 000 чуждестранни превозни средства са прекосили тази територия. Затова в перспектива се предвижда основната част от капиталовложенията в бъдеще да бъде насочена именно към изграждането на пътища с направление запад—изток. Новите пътни артерии София—Пловдив—Поповица—Стара Загора—Бургас, София—Карлово—Сливен—Бургас и София—Велико Търново—Шумен—Варна ще бъдат завършени още през тази петилетка.

Значителни средства вече се изразходват и за подобряването и реконструкцията на пътищата, водещи до важни планински курорти. През тази година ще бъдат завършени Говедарци —Мальовица, Драгалевци—Алеко и Белово—Юндола. Твърде много за развитието на туризма ще спомогне и реконструкцията на пътя София— Благоевград— гръцката граница. През юбилейната година ще бъдат завършени още 14 км от магистралата София—Кало тино. Това ще бъде във всяко отношение модерен четирилентов път, който ще позволява движение на превозните средства с над 100 км в час. В момента усилено се работи и на 50-километровата отсечка Пирдоп—Розино (през Розовата долина). Тук е пред за вършване най-модерното на Балканския полуостров мостово строителство. Шест от общо дванадесетте моста вече са готови. Строи се и новата варианта от с. Микре до Севлиево с дължина 46 км, чрез която ще се избегне трудното преминаване по сегашния път през Ловеч. Окончателното й завършване ще стане през следващата година.

През тази година нашите и чуждестранните автотуристи ще пътуват по съвременен магистрален път между Варна и Златните пясъци. Пропускателната му способност ще надхвърля 20—25 хил. автомобила в денонощие при пълна безопасност на пешеходците.

Вече е готов и предстои да бъде приет от Министерския съвет и проект за изграждането на автомагистралата „Тракия“ в участъка София—Пловдив—Поповица. Това ще бъде първата отсечка в свързването на Черноморието чрез автомагистралата към Бургас и оттам към Варна.

Стопански оправдано и целесъобразно е и построяването на северната магистрала „Хемус“ — София—Плевен, която ще има изключително голямо значение като първа пътна артерия през Дунавската равнина по посока към Черноморието.

В перспектива се очертава и създаването на крайморски панорамен път, който да минава през наша и турска територия — директно за Истанбул. Освен това Главното управление на пътищата предвижда през следващата петилетка да се изгради цяла система от автомагистрали с разпределителни платна, които да обхванат района София—Пловдив—Айтос—Варна, а в Северна България — София—Плевен—Шумен—Варна. Това всъщност ще представлява огромен автомагистрален пръстен, който окончателно ще бъде завършен около 1990 г. Всичко това ще превърне родината ни в страна с модерни, удобни и красиви пътища и ще допринесе за още по-голямото развитие на туризма у нас.

Сред тайните на електрониката

Когато страничен човек наблюдава безбройните транзисторчета, кондензаторчета, съпротивления и какви ли не още миниатюрни детайли на електронния калкулатор, струва му се, че в тях може да се оправи само някакъв факир. Младият работник Тодор Илиев от завод „Оргтехника“ обаче е далеч от такава мисъл. Той спокойно и методично опира щепселите на оксилографа по възлите на елката и наблюдава импулсите на зеленикавия екран. По червените лампи на измерителния уред пробягват цифри. За момент той оправя без нужда кестенявата си коса и лицето му придобива напрегнат израз. Но бързо открива дефекта, обръща една малка част, наречена диод, запойва я отново с тенол и машината започва да изчислява.

Затрудението трае само няколко минути. А така ли беше по-рано? Тодор ще помни дълго един случай. Това беше през лятото на миналата година. Въпреки че бе завършил механотехникум, ремонтирането на сложните възли на електронния калкулатор все още беше за него неразгадана тайна. Цял ден търси дефекта, а машината упорито не искаше да „мисли“. Отиде в отдел „Краен монтаж“.

— Великов, може ли да ми помогнеш малко?

Иван Великов вече събличаше белия халат, защото работният ден беше свършил. Но като забеляза неспокойния поглед на колегата си, не отказа. Двамата също не откриха бързо дефекта на новата машина. Можеха да продължат на другия ден, но знаеха, че не ще заспят при такава неизвестност, и продължиха. Започнаха всичко отначало, по схемата, група по група елементи, възел по възел... Напрегнато следяха ту екрана на оксилографа, ту детайлите. Минаваха часовете, стана полунощ. Вече не вярваха в успеха, когато Иван извика:

— Ето го! Това транзисторче е от „мързеливите“, пропуска ток и обърква изчисленията на машината. Смени го веднага!

Добре че беше полунощ, та около тях имаше само електронни калкулатори. Иначе работниците щяха да се шегуват с тях, като ги видят как подскачат и двамата като деца.

И сега има трудности, но и сравнение не може да става с ония дни. Тодор Илиев е вече един от най-квалифицираните производственици в завода. Случва се на ден да ремонтира по около триста електронни възли. За постоянното преизпълнение на нормите го обявиха за ударник, за прецизността в работата стана качественик. Но най-голямата награда за него бе решението то на ръководството да го включи в групата, която наскоро ходи на специализация в Съветския съюз. Бяха в един електронен завод в историческия град Брест. Много нови неща научиха от съветските си другари, много свят видяха.

Паметна ще остане за Тодор юбилейната година и с още един съдбоносен факт в живота му — прие го за член на Партията. Днешният специалист от електронната промишленост със сърцето си почувствува, че ако не беше тя, Партията, така и щеше да драска земята с дървеното рало в малкото село Попкралево. Затова той се стреми да бъде между първите и в производството, и в обществения живот. В цех „Елка“ е заместник-секретар на едно от дружествата на Комсомола. Хубаво се нареди животът му — двамата със съпругата си работят в една бригада, имат вече две деца-близначета.

Такъв е животът и на неговите другари, все млади хора. Ина че бихме ли се решили да овладяват тайните на електронната промишленост!

Д. ВАСИЛЕВ

Излишен риск

В КООПЕРАТИВНИТЕ стопанства сега има много задачи за извършване, като най-важните са: прибиране на царевицата, освобождаване на площите и сеитбата. За освобождаване на площите се използуват всички видове превозни средства, а някъде са направени и специални платформи. Царевичакът се извозва в края на блоковете, някъде според нуждата и до фермите, а кочаните в стопанските дворове.

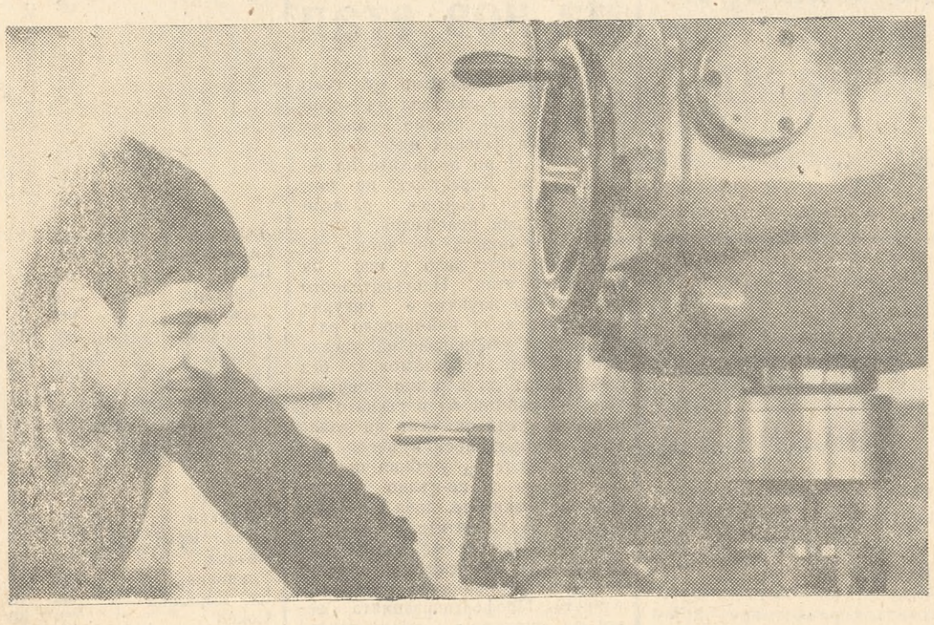
Как се съхраняват обаче те? В стопанските дворове на почти всички ТКЗС се виждат разхвърляни големи грамади от царевични кочани. На много места още не са запълнени готовите кошове, а се слагат направо на земята, вероятно след това оттам ще се вземат и поставят за съхранение в тях. Всичко това води до излишен труд, а също и до разхищение на този ценен фураж.

Поради напредналия срок всичката царевица узря, а след това трябва допълнително изсъхва, затова трябва направо с извозването да се поставя там, където ще се съхранява. При недостиг на прътени царевични кошове или мрежа тряова да се правят специални прегради от бали слама или снопи от царевичак. Необходимо е разхвърляната царевица веднага да се съхрани така, както е необходимо.

Лошо впечатление прави, че толкова много царевица е обрана и превозена, без да е съхранена на сухо. Излишен риск. Ако започнат дъждове, ще се похаби доста от нея. Трябват само няколко кооператори и те ще покрият кошовете на цялото стопанство.

Покрай многото задачи не бива да се подценява и тази, защото тук са необходими по-малко сили за решаване много важен въпрос — запазването на концентрирания фураж на нашето животновъдство. А той не ще бъде малко, защото се очаква добър добив от царевицата.

А. ДИМИТРОВ

Фрезистът Господин Пенков от ДПП „Електрометал“ — Силистра е един от най-сръчните. Трудовите си норми ежедневно изпълнява над 200 на сто. В градското първенство за най-добър фрезист той се класира на III-то място.

Добра подготовка

Бригадата в село Искра една част от доходите си получава от животновъдството. Тук се отглеждат 320 крави, 170 юници, 1 900 овце и други животни. Ръководителите на бригадата всяка година отделят голямо внимание за правилното презимуване на животните. Изпълнението на тази задача и тази година не е подценено. Бригадният съвет още преди два месеца на състоялото се съвещание прие много инициативи в тази насока. Ремонтирането на оборите бе възложено на строителната бригада на Ангел Калчев.

Най-напред беше извършен ремонт на овцефермата. Намиращият се тук инвентар е ремонтиран добре. За агнилната кампания също е направена добра подготовка. На пода на една от кравефермите бе излят бетон. Измиването й ще стане по-лесно. Вратите и прозорците навсякъде са поставени. Счупените стъкла са подменени с нови. Ремонтирането на свинефермата също е приключило и в нея е излят бетон.

— Досега не помня да сме осигурявали толкова много фураж на животните, както през тази година — сподели с нас зам-председателят на стопанството Осман Алиев. —От първа култура за фураж подготвихме 2 200 тона, а от люцерната 1 600 тона сенаж. Добре се развиха и втората култура фуражна царевица и от нея подготвихме доста. Освен това за овцете осигурихме 1 100 тона бобеница, 500 тона царевичак и др.

Гледачите са уверени, че при тази подготовка наличните животни на бригадата ще презимуват добре.

З. ИСМАИЛОВ

Новости • техника • Новости

ТУРБОРЕАКТИВНИ ДВИГАТЕЛИ НА ЛЕТИЩАТА

Имат се предвид не самолетни двигатели, а такива, които ще бъдат разположени на известно разстояние от земята край полосата на излитане и кацане. Инженерите предлагат с помощта на новите двигатели да се разпръсква мъглата. Струите горещ газ, излизащи от соплата на двигателите, ще направят полосата видима и в най-лошо време.

ЕДНО ОТ НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ХРАНИЛИЩА НА ПРИРОДЕН ГАЗ

В басейна на река Об се намират почти две трети от откритите в Съветския съюз запаси от природен газ. До този извод стигнал съветският геолог Юрий Ерве, удостоен с Ленинска награда за откриване на нефт и газ в Западен Сибир.

През последните пет години в този район са открити 32 местонаходища на природен газ. Запасите на три от тях възлизат на трилиони куб. метра. Местонаходищата се намират в необитаеми места, покрити с тайга и тундра, в зоната на вечния мраз. Усвояването им е много трудно. Сега влиза в строя местонахождението Медвежье, откъдето газът по тръбопровод ще се отправя за Урал и европейските райони на страната.

Имайки предвид колосалните запаси на западносибирските находища, съветските специалисти обосноваха възможността за създаване на свръхмощно добиване на газ. Предвижда се да се правят сонди с по-голям диаметър, който ще даде възможност да се получават до пет милиона куб. метра газ на денонощие от всяка сонда.

Очаква се в близките години Западен Сибир да дава до 60 милиарда куб. метра природен газ, което е около една трета от целия годишен добив на газ в страната.

ЗАВОД—ГРАД

Най-крупното предприятие в Адигейската автономна област — Майкопски завод за редуктори—се ражда сега в Московския проектантски институт за специализация и комплексно развитие на промишлеността на Министерството на стругостроителната промишленост в СССР. Само за една година бъдещото специализирано предприятие ще произвежда десетки хиляди цилиндрични едно- и многостепенчати редуктори за народното стопанство на страната. Обзаведени с автоматични и поточни линии, просторните и светли цехове на новото предприятие ще се издигнат в североизточните покрайнини на Майкоп. Строителната площадка ще се разпростре на 250 декара. Това ще бъде цял град в град.

ЗЛАТОТО НА АХВЛЕДИАНОВСКАТА ПЛАНИНА

Разкопавайки града на храмовете от времената на древна Колхида, грузинските археолози начело с доктора на историческите науки Отар Лордкипанидзе се натъкнали на заровени съкровища, където били намерени над 1 600 златни украшения, домашни предмети, оръжие, керамика.

— На така наречената Ахвледиановска планина — разказва професор О. Лордкипанидзе, — в дървен саркофаг е почивал знатен колхидски воин. Намерената между другите съкровища златна монета на Филип Македонски (бащата на Александър) позволява да се установи дата: втората половина на IV век преди нашата ера. Във второто погребение е намерена знатна колхидианка. Тя е била увенчана с масивна сечена златна диадема, на която то е изобразена схватка на лъв с бик. В същия ковчег намерили и златни обици, гривни, пръстени, много гердани и останки, вероятно преди всичко, от покривки или наметала, някога ушивани с орнаменти от триъгълни златни пластинки, с многобройни златни копчета.

Налице е извънредно много богат археологически материал, който потвърждава високата култура на древна Колхида.

ТРИСЛОЙНО ЕЗЕРО

На остров Килдин, израснал от водите на Баренцово море, има езеро, което се нарича Могилно. Неговата дължина е 526 метра и ширина — 275. От морето то е „избягало“ само на седемдесет крачки. Учените не са открили пряко съединение на морето с езерото. Подхранват езерото под почвени води, валежи и морската вода, която изглежда, филтрираща се чрез естествената дига.

В това езеро съществуват три слоя живот. Отгоре пресен 4—5-метров слой, след това полусолен.

В тях кипи живот. В долния трети, морски солен слой, също живеят организми — морски. Така в един неголям басейн в съседство живеят същества, принадлежащи към най-разнообразни групи фауна и флора.

На остров Килдин действуват експедиции от Мурманския морски биологически институт на Колския филиал на Академията на науките на СССР. Учените се стремят да проникнат в тайните на уникалното реликвено езеро, подобно на което на планетата почти няма.

СИЛИСТРА - ДРЕВНА И МЛАДА

Тържествена сесия на ГНС

(Продължение от 1 стр.)

на ИК на ГОНС. Той подари и една картина, на която е изобразен „Царевец". Секретарят на ОК на БКП в гр. Толбухин Петко Петков прочете приветственото писмо на Бюрото на ОК на Партията и на ИК на ОНС до трудещите се от Силистра.

По време на заседанието бяха получени поздравления и телеграми от посланика на СССР в България А. Пузанов, председателите на ГНС в София и Варна, които публикуваме отделно, и от други места.

Ръководителят на делегацията от гр. Хмелницки Андрей Шаханов говори за топлия прием, оказан от силистренци, и за неруши мата дружба и единство между нашите два народа, прочете и приветствения адрес до ГК на БКП, ГОНС и всички трудещи се в Силистра от името на Хмелницкия ГК на Украинската комунистическа партия, ИК на Градския съвет на депутатите на трудещите се и поднесе сувенир, на който са изобразени гербовете на Силистра и Хмелницки. Също така той предаде и поздравителните адреси от Каменец—Подолск и Шепетовка, градове в Хмелницка област. Др. Станчо Николов благодари за приветствените слова на др. Шаханов и подари на ГК на Украинската комунистическа партия в Хмелницки картина от силистренски художник, на която е пресъздадена обсадата на Силистра от руските войски през 1829 година, и знамето на града, съзададено в юбилейните тържествени дни.

Прочетено бе решението на ИК на ГОНС за обявяване на почетни граждани на града — армейски генерал Василий Филипович Маргелов, командувал съветско поделение, влязло в Силистра на 8. IX. 1944 година, Слави Боев, бивш председател на ИК на ГОНС (посмъртно), Вельо Максимов, Господин Иванов, пенсионер, Атанас Генов, директор на СП „Комунални услуги". В почетната книга на ГОНС се вписват имената на 32 заслужили дейци, свързани с историята на Силистра, а така също съименничката на нашия град Силистра Кирилова, малката украинка София, получила името си в чест на нашата първа делегация в Хмелницка област, и Доростела Веселинова Флорова, родена на 12. X. 1969 година, получила името си в чест на 1800-годишнината на града. Със златен почетен знак на ГОНС се награждават 42 души, между които скъпите гости на сесията, а сребърен получиха 50.

Участниците в сесията изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП. Поднесоха венец на паметника на загиналите за свободата добруджански революционери.

* * *

После се състоя общоградски митинг за откриването на пилон-обелиска, издигнат в чест на осем надесетвековния юбилей на града, построен на входната артерия на града за Русе. Слово при откриването поднесе членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС Димитър Михайлов. Той изтъкна, че пилонът е дар от кооперативните стопанства в окръга на града по случай неговата 1800-годишнина. После той преряза трикольорната лента и обяви пилона-обелиск за открит.

Членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов говори на митинга послучай откриването на пилона-обелиск.

ИЗПЪЛНЕНА ГОДИШНА ПРОГРАМА

Трудовият колектив на Окръжното пътно управление работи през юбилейната година с пълно напрежение на силите, с максимално използуване на наличната техника и постигна високи производствени успехи. В чест на 52-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция и в чест на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град колективът с радост рапортува, че към 10 октомври е изпълнил годишната си производствена програма 103 на сто. Нека примерът на Окръжното пътно управление бъде последван и от други предприятия от окръга.

Пеят силистренските самодейци

Не случайно любителите на хоровото изкуство посрещнаха с интерес тържествения юбилеен концерт на 18 октомври. Многобройните любители на хоровото пеене се събраха в салона на театъра, за да чуят най-добрите самодейни колективи в града ни.

Концертът бе открит от представителния градски хор „Седянка" при Образцово народно читалище „Доростол", с диригент Чавдар Николов. Програмата обхващаше творби от различни поколения български песни, произведения от хоровата предкласика. Тя бе подбрана с вкус и умение и изискваше зряло професионално майсторство. Макар и съвсем отскоро започнал работа с този колектив, младият диригент е успял да стабилизира хора и несъмнено го води към успех. С много подем и настроение се отличиха изпълненията на „Родино мила", от Б. Тричков и специално написаната за нашия 1800-годишен юбилей „Песен за Силистра", от Ал. Райчев. В нова светлина прозвуча „Жълта пеперуда" от Л. Пипков, стилова чистота и благородство лъхаше от песента „Аве, Мария" от Аркаделт, а „Поема за Украйна", от Александров, със солист богато надареният баритон от русенската народна опера Иван Добрев, бе посрещната много ентусиазирано от публиката.

Разбира се, колективът е още в процес на опознаване на хористи с диригент и му предстои сериозна работа за нежно, фино пиано, вокализация и балансиране на партиите.

В програмата на работническия смесен хор „Дунав" при ОС на ТПК бяха включени предимно нови и трудни песни в техническо и вокално отношение, които говорят за нарасналите изисквания на Артюн Маркарян към колектива. След упорита работа над тях би могло да се постигнат хубавите изпълнителски изисквания, към които се стреми диригентът. По този начин съставът ще може да изяви своя богат певчески материал.

За мъжката вокална група също да се отбележи голямата отзивчивост на певците към изискванията на диригента Маркарян. Време е обаче да се помисли сериозно за разнообразяването на репертоара.

Много хубаво впечатление остави у слушателите представителният пионерски хор при Окръжен дом на пионерите, с диригент Стоян Чешмеджиев. Много сърдечна топлина и искреност, бодрост и младост има в неговото изпълнение. Хорът има приятна звучност, която не се отличава с особен блясък и сила, но въздействува дълбоко. Най-голямото постижение на диригента е, че е научил децата да пеят просто и сърдечно. С особена любов към произведението малките певци изпълниха „Синьото влакче" от К. Илиев.

Представянето на камерния хор на учителките при ОСПС задоволи слушателите. Най-силно впечатление направи грижата на диригента Росица Иванова за изграждане на хубава, пластична, логично изваяна музикална фраза, без да начупва мелодичната линия.

Сполучливо бе представянето на талантливите солисти от вокалната студия Л. Кузманова и И. Витлямов, с успех овладяващи тънкостите на пеенето, под ръководството на музикалната педагожка Елена Кустева.

Един пълнокръвен завършек на концерта бе изпълнението на представителния добруджански ансамбъл при ОСПС и ОНС, който изпълни „Добруджански засевки", постановка на художествените ръководители Ст. Бенев и Ст. Енчев.

Единственото, което можем да отбележим тук, е неравностойността на хора и оркестъра. Би тряб вало да се помисли за по-добре подготвен, може би на професионална основа, оркестър, за да се получи един добър във всяко отношение колектив.

Спонтанните овации на публиката несъмнено бяха израз на висока оценка и радост от постиженията и успехите, награда за големия труд, положен от силистренските самодейци.

Л. ИВАНОВА

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТ ПРИЯТЕЛИ

ДО ТЪРЖЕСТВЕНАТА ЮБИЛЕЙНА СЕСИЯ НА ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ В СИЛИСТРА

Изпълнителният комитет на Софийския градски народен съвет Ви поздравява най-сърдечно със славния 18-вековен юбилей на града. Пожелаваме на Вас и на цялото силистренско население нови, още по-големи успехи в развитието и процъфтяването на вечно младата красавица Силистра.

арх. Георги СТОИЛОВ,
председател на ИК на СГНС

ДО ИЗПЪЛКОМА НА ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА

Изпълнителният комитет на Градския народен съвет и варненската общественост Ви поздравяват с 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Варненци пожелават на възторжените строители на социализма в обновения крайдунавски град здраве, сили и бодрост за всестранни успехи и превръщането на Силистра в още по-красив и цветущ град.

Ат. НИКОЛОВ,
председател на ИК на ГНС — Варна

ТВЪРДА КРЕПОСТ НА БЪЛГАРЩИНАТА

(Продължение от I стр.)

на до Освобождението като българска. Стремежът на западноевропейските сили да превърнат Балканите в огнище на политическо напрежение е породил в управляващата върхушка на покойска Румъния стремеж към откъсване на Добруджа от България. Докладчикът говори за положението на Северна и Южна Добруджа през периода от Освобождението до 1940 година. Бяха разкрити много факти за стремежа на румънската буржоазия да измени етническия състав на **населението в тези земи и да даде** предимство на румънския етнически елемент. Тези мерки са били съпроводени с терор и репресии.

Подробно бе разгледана подготовката за сключването на Крайовската спогодба през 1940 година. Благоприятната политическа обстановка и силната морална подкрепа от верния приятел на България Съветския съюз допринесоха за връщането на Южна Добруджа в пределите на България. Николай Генчев подчерта особено ролята на Съветския съюз в дипломатическата подготовка на това събитие. Той обърна внимание на неспособността на българското буржоазно правителство да извлече максималното от създалата се обстановка, като се има предвид, че в случая е било подкрепяно от Съветския съюз.

Другарят Симеон Жеков, от Силистра, прочете интересно съобщение за своите изследвания, отнасящи се до периода на Възраждането, направени върху източници на румънски библиотеки.

След това Иван Георгиев, член на Бюрото на Централната контролно-ревизионна комисия на Партията, в изказване подчерта, че Добруджанският въпрос не може да се разглежда само от чисто дипломатическа страна и изказа пожелание при публикацията на материалите от сесията докладът на Николай Генчев да бъде придружен от съдокл., разглеждащ историята на добруджанското революционно движение и борбите на добруджанските комунисти за национално и социално освобождение.

В заключителното си слово проф. Христо Христов отново подчерта значението на историческите изследвания за Силистра. Той благодари от свое име и от Института по история при БАН за създаването на благоприятни условия за всестранно развитие на историческата наука в България.

Петко ГЕОРГИЕВ

10—20 октомври — Десетдневка на съветската книга

При всеобщ интерес

И в Тутракан цари оживление по случай Десетдневката на съветската книга.

По повод на тази интересна проява наскоро в едно от помещенията на градското читалище „Никола Вапцаров" бе уредена изложба, в която могат да се видят цяла поредица интересни творби на съветски автори: „Волоколамското шосе" от Александър Бек, „Как се каляваше стоманата" от Николай Островски, „Разгром" и „Млада гвардия" от Александър Фадеев, „Избрани стихотворения" от Маяковски, „Необикновена година" (издадена по случай 100-годишнината от рождението на Ленин) от М. Прилежаева и други. Изложен е също така препоръчителен списък на произведения от съветски автори, между които са „Млада Русия" на Ю. Герман, „Мъжество" на В. Кетлинска, „Руският лес" на Л. Леонов, „На кръстопът" от Якуб Колас и други.

За популяризиране на съветската книга, този богат и неизчерпаем източник на знания, се излъчват предавания по местния радиовъзел.

От своя страна клонът на „Печатни произведения" извършва доста много за широкото популяризиране на съветската книга. Уредени са кътове с творби на съветски автори на много места в града. Такива има по витрините на книжарниците, в СПУ „Йордан Йовков" и другаде. През дните на десетдневката се предвижда и разнасяне на книги от съветски автори по училищата в града.

Посрещана винаги с интерес, през тези дест дни съветската книга още повече привлича вниманието на много граждани и учащи се. И с право. Защото тя дава отговор на много въпроси, които интересуват както учителя и ученика, така също работника и инженера.

Вергил РУСЕВ

Що за въпрос...

Една кола спира на кръстовището. Пътят и в двата разклона е разбит, не вдъхва доверие.

— Ей, чиче — обръща се шофьорът към овчаря, който е наблизо, — мога ли да мина оттук вляво?

— Е па — отвръща овчарят.

— Каква е колата — частна ли, държавна ли?...

— Абе, човек — казва шофьорът, — ако е държавна, ще те питам ли?

Иван СЕВЕРНЯШКИ

СВЕДЕНИЕ
за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 19 октомври 1969 година

ТКЗС	Засята пшеница в %	Подготвени площи за сеитба в %	Силажиране всичко тона в %
Айдемир	87	92	89
Калипетрово	76	73	63
Бабук	68	64	104
Алфатар	70	80	113
Алеково	96	96	118
Ширково	88	88	65
Смилец	67	97	82
Попина	80	85	101
Сребърна	71	84	92
Ситово	78	93	116
Срацимир	71	78	108
Кайнарджа	69	75	85
Голеш	88	96	54
Средище	71	78	70
Тутракан	82	94	57
Нова Черна	97	100	88
Белица	74	80	61
Главиница	100	100	59
Ст. Караджа	96	99	75
Сокол	77	80	67
Зафирово	90	91	99
М. Преславец	90	95	2
Дулово	80	89	57
Мерден	70	68	69
Окорш	91	100	77
Секулово	87	90	84
Добротица	87	85	
Черполик	82	86	78
Паисиево	71	89	74
Всичко за ТКЗС	81	87	80

На нов етап

Учителският колектив от село Долно Ряхово разгледа на свой семинар изключително важните решения на Юлския пленум на ЦК на БКП по въпросите на образованието. Директорът на училището Иван Георгиев разясни някои основни положения, произтичащи от новата постановка за образователното дело у нас на настоящия етап. Настъпателното развитие на науките е сигурна предпоставка за най-широко разгръщане и внедряване на високи знания, което е невъзможно без прилагането на коренно нови методи на работа. Бе изтъкнато, че решенията отварят път на голямата инициативност и висока производителност на учебния процес, задоволяват се по-пълно интересите на учениците, дава се пълен простор на талантите.

Всички учители от селото със задоволство посрещнаха новите решения по въпросите на образованието. Профорганизацията реши да продължи разучаването им и да прилага някои от тях в учебната работа.

На семинара бяха разгледани въпросите за необходимост от цялостна реформа, за организацията на учебния процес, за студентско и ученическо самоуправление, за материалната база и научното ръководство.

Мария ИВАНОВА

спорт

Мач с достойнства, но безплоден

Мачът с именития във втора футболна група отбор на „ЖСК — Спартак" от Варна— постоянен кандидат за семейството на майсторите, бе показателен за възможностите на „Доростол". Повечето от силистренските футболисти дадоха максимума на способностите си и играта придоби съвсем друг облик от този, който сме свикнали да наблюдаваме при гостуване на други състави от „Б" РФГ. Известна истина е, че как ще играеш, зависи и от противника, но песъчлива е почвата под краката ни, за да се мобилизираме за хубава игра само когато сме домакини на „големи" отбори. И ако, въпреки стройната и приятна за окото игра, зрителите напуснаха стадиона с непълно удовлетворение, то е поради оскъдния ни актив от точки в класирането. Нещо като да ти дават деликатес, без да ти е подсигурен хлябът.

Нескромно е да кажем, че играхме по-добре от „ЖСК — Спартак". Но успешно се противопоставихме на един тим с пообработен почерк на игра. Пролича и треньорската находчивост при обезвреждането на такива важни единици като Гьонин и Ранков. Нашият полузащитник М. Стефанов не се превърна в „сянка" на Ранков и това даде възможност на варненския състезател да се изяви (най-вече през второто полувреме) с точни и целесъобразни пасове от средата на терена. Но и Стефанов изврши добра работа за отбора си и бе един от бойците на „Доростол". А не всички от единадесетте наши, които излизат на терена, воюват бойко. Зашев например все още не се е разгърнал, а само намеква за потенциала си. А е състезател с много фин маниер на игра, който трябва да попълни с повече движение, с повече мощ. Ценов — поне на наш терен — трябва посмело да влиза в единоборства. Та те са състезателите, от които очакваме да решават изходите на мачовете.

В този двубой се отличиха бранителите. Особено Василев, който с амбициозна и твърда, но коректна игра, не остави никакви надежди за Гьонин. Зрителите аплодираха и вратаря ни Курдоманов, който на няколко пъти се намеси със сигурност и умение.

„Доростол" нямаше удар във вратата. Солидна отбрана имаше „ЖСК—Спартак". Опита се Гълъбинов (пак задържаше топката прекалено и излишно дриблираше) отдалеко, но безуспешно. В 33 минута Зашев центрира от аутлинията удобно, но никой не пресече пътя на проврялата се под плонжа на вратаря Беров топка. През второто полувреме Петков извърши успешно няколко акции, но неговите съиграчи не ги довършиха.

Гостите имаха по-чисти възможности за гол. Централният нападател Дяков (един пример за постоянно движение и игра без топка) можеше да отбележи при единствената му възможност за стрелба отблизо, но не изпълни удара с необходимата сила, а и Курдоманов се прояви с добър рефлекс. Озова се в чиста позиция и Гончаров(8) в 62 минута и ни накара да изтръпнем, но стреля извън очертанията на вратата. При един от майсторските корнери на Гьонин, Ранков отправи удар с глава, но над гредата.

Ще се запомни и стрелбата на Саркизов от движение, когато получи топка от Зашев, но и той бе неточен.

През останалото време играта с водеше между двете наказателни полета — мъжествена и динамична, но безплодна.

Съставите на двата отбора: „Доростол" — Курдоманов— Василев, Младенов, Тепавичаров, Недев — Гълъбинов, Саркизов, Стефанов (Петров) — Петков, Зашев, Ценов; „ЖСК—Спартак" —Беров — Ангелов, Коцев, Дончев, Калчев — Димитров, Ранков, Гончаров — Гьонин, Дяков, Няголов.

Любомир КАПИТАНОВ

Още една купа намери достоен притежател

В събота преди срещата на футболистите от „Доростол" и „ЖСК—Спартак" — Варна за първенството на Северната „Б" РФГ се игра финалният мач от средношколския футболен турнир за купата на ГОНС — Силистра.

До решителния двубой достигнаха съставите на Техникума по механотехника и Политехническа гимназия „Климент Охридски". Отборът на Техникума по механотехника елиминира по-лесно своя противник в предварителния кръг—единадесеторката на СПТУ по машиностроене „Димитър Генчев", с резултат 4:2. От другите два участника обаче — командите на Селскостопанския техникум и Гимназията — като фаворит се сочеше отборът на ССТ.

Срещата помежду им премина много оспорвано и в редовното време не можа да се излъчи победител — 2:2. Трябваше да се изпълнят по пет дузпи. И ето че гимназистите реализираха 4, а противниците им — само 2. Така с общ резултат 6:4 тимът на Гимназията стана финалист.

Футболистите от Механотехникума надиграха съперниците за купата по всички линии и срещата завърши при резултат 5:0. Купата им бе връчена от зам.-председателя на ГОНС — Силистра Стоев. На останалите два отбора в класирането бяха връчени възпоменателни флагчета.

Турнирът премина при добър ред и организация.

К. ВЕЛИКОВ

С купата — волейболистите от МЗ „Стомана"

Финалната среща по волейбол за купата на ГОНС — Силистра се състоя в четвъртък на спортния комплекс „Истър" пред многобройна публика. Една срещу друга се изправиха най-добрите шесторки в предварителните срещи на турнира — на ОНС и МЗ „Стомана". Играта премина през интересни перипетии, за да завърши с победа за машиностроителите — 3:1 гейма. Отборът на МЗ „Стомана" я постигна най-вече благодарение на психическата устойчивост, която проявиха състезателите. В същото време някои състезатели от противниковия отбор — Ейчо Димитров и Цоньо Иванов, които са ветерани на този спорт в града— хвърлиха сянка върху добре организирания турнир с неспортсменското си поведение към съдията и зрителите.

Геймовете завършиха така: 15:11, 15:12, 10:15, 15:11.

Отборите, класирали се до трето място — МЗ „Стомана", ОНС и „Оргтехника" — бяха наградени от представител на ГОНС. Състезателите от ОНС не се стриха за закриване на турнира.

В. КОЖУХАРОВ

Нашите отбори

в поредния кръг на първенствата

И юношеският състав на „Черно море" — Варна не спря победния ход на младите футболисти на „Доростол". Силистренската единадесеторка вписа нови две точки в актива си, след като се наложи с 2:1. Срещата се игра на стадиона в село Калипетрово.

* * *

В неделя на спортния комплекс „Истър" мъжкият волейболен състав на „Доростол" постигна първа победа — срещу отбора на „Волов" — Шумен с 3:1 гейма. Отделните игри завършиха: 15:6, 11:15, 15:7, 15:9.

* * *

Силистренските баскетболисти гостуваха на „Добруджа" — Толбухин и загубиха с 10 точки разлика — 72:82.

* * *

Футболистите от „Септември" — Силистра играха в Исперих срещу „Бенковски" и загубиха с изразителен резултат — 0:5

* * *

На баскетболната площадка в село Калипетрово се срещнаха в мач за първенството на „Б" група по баскетбол представителките от нашия окръг — състезателките на „Раковски"— Калипетрово и „Панайот Хитов" — Тутракан. Победиха калипетровските баскетболистки. (СТ)

О Б Я В Л Е Н И Е

Ушиване на пердета, монтиране корнизи, ушиване на калъфи за мебели на държавни предприятия и обществени сгради, а също така и на частни домове извършва колективът на цех „ВЪТРЕШНА УКРАСА" при ДПУ „ДУНАВ" — РУСЕ с материали на предприятието и по желание на клиента.

Поръчки за предприятия и учреждения се приемат по ул. „Найден Киров" № 31, Русе, тел. 2-79-66.

За гражданите е разкрит специален пункт по улица „Петко Д. Петков" № 13 — тел. 2-57-65.

Вземането на размери и монтаж се извършва на самия обект от специалисти на предприятието.

ГРАЖДАНИ, ползувайте услугите на майсторите-специалисти от цех „ВЪТРЕШНА УКРАСА" при ДПУ „ДУНАВ" — РУСЕ за обзавеждане и разкрасяване на вашите жилища и сгради.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 125 (1594) | Четвъртък, 23 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Съветските гости от Хмелницки отпътуваха

Дружбата, приятелството и сътрудничеството между нашия окръг и Хмелницка област на Украинската ССР са една от здравите нишки, които свързват нашите два братски народа — българския и съветския. Тя ни дава възможност да черпим от всестранния опит на съветските хора, натрупан в продължение на повече от половин век, да вникнем в душата и сърцето на един прекрасен народ — творец, съзидател, борец за мир и дружба.

Малко време, откакто се сбли жихме с потомците на Богдан Хмелницки и Тарас Шевченко, а контактите ни с тях са вече така тесни и многобройни. Комунисти, комсомолци, пионери и трудещи се взаимно споделят идеи и инициативи, новости в труда и обществения живот, радости от постигнати успехи и в дни на празници и тържества. Отзоваха се съветските другари и на поканата на ГК на Партията в Силистра да посети тяхна делегация града в дните на тържествения му юбилей по случай 1 800 години от получаването на муниципиални права. Скъпи гости на силистренци през празничните дни бяха първият секретар на ГК на Украинската комунистическа партия в Хмелницки Андрей Шаханов, Ксения Николаевна Плевц, директор на предприятие, и Виктор Михайлович Придет, шлосер от завод за радиотехника. Те станаха свидетели на гордостта на силистренските трудещи се от славната история на родния град — здрава крепост на българщината през вековете. От нашия окръжен център съветските пратеници ще отнесат в Хмелницки топлотата на българското гостоприемство, обичта на силистренци към съветските хора, които почувствуваха при всяка от срещите на наша земя.

Съветските гости отпътуваха във вторник. Преди това те имаха среща с Бюрото на ОК на БКП. На гара Русе бяха изпратени от ръководители на Градската партийна организация и Градския общински народен съвет. (СТ)

ПОСЛЕДЕН ЩУРМ

Сеитбата на есенниците е вече към своя край. Поради голямото закъсняване много трудности в тази битка преодоляха кооператори и механизаторите. По четири, а на места и по шест до седем обработки бяха необходими, за да се подготвят площите и засеят 623 000 дка есенници. Битката продължава. Към 21. X стопанствата Главиница, Нова Черна, Ст. Караджа, Алеково, М. Преславец завършиха сеитбата, но машините им не спряха. Под ръководството на ОКС бе направено разпределение за оказване на помощ на изоставащите стопанства. Ръководствата на тези кооперативи, разбирайки правилността на оставената задача, навреме се отзоваха и изпълниха разпоредбите. Сега тракторите на ТКЗС—Главиница помагат на механизаторите от ТКЗС — Мерден, Белица и ТКЗС „Я. Забунов". Новочерненските механизатори помагат на ТКЗС — Тутракан, Иширково на Бабук и Смилец, Алеково на Алфатар, Голеш на Кайнарджа и т. н. Разместването на селскостопанската техника продължава. Задачата за завършване на сеитбата до 25 октомври при високо качество занимава ежечасно стопански ръководства и се търсят всички възможни начини за нейното осъществяване. На проведеното съвещание на 17 октомври с председателите и главните агрономи беше разгледа ходът на сеитбата. Стигна се до извода, че някои от стопанствата чувствително изостават. Дадени бяха конкретни препоръки за преодоляване на изоставането. На базата на съществуващото положение, на условията, които имаме във всяко стопанство, се разработиха графици за окончателното завършване на сеитбата. Из миналите няколко дни обаче будат тревога, тъй като стопанствата в Алфатар, Бабук, Мерден и др. не отстояват на собствените си разчети, изостават и има голяма опасност да не завършат сеитбата в определения срок. Така ТКЗС — Алфатар за периода от 17 до 20 са засели 2 700 дка при график 3 280 дка, Бабук за същия период следва да засеят 2 600 дка, засели са 1 120 дка, Мерден сее с 400 дка по-малко от графика и т. н. При търсене на отговорност за изоставането се изброяват редица причини, като счупване на трактори, липса на транспорт, липса на освободени площи, трудности при обработката и т. н., но всички тия трудности ще трябва да бъдат преодолени. Към изоставащите стопанства бе и ТКЗС — Калипетрово, но след съвещанието стопанското ръководство потърси изход от това положение. Организира се двусменна работа на 8 беларуса, които през деня сеят, а вечер орат и подготвят площи. В подготовката на площите са включени и 6 болгара. Така, както се работи сега, калипетровци ще успеят да засеят до 25. X.

Напрежението в окръга бе голямо, но то ще трябва да продължи до окончателното завършване на селскостопанските мероприятия. На полето има още много селскостопанска продукция, като захарно цвекло, царевица, царевичак, слама и др., която ще трябва да се прибере окончателно. Има да се извършват над 200 хиляди декара дълбока оран. Това са площите, заети с втори култури, зеленчукови градини и незасетите царевични площи. При изпълнението на тези мероприятия ще се срещнат големи трудности, тъй като част от тежките трактори, вследствие трудните условия при есенната сеитба, се износиха много. Необходимо е техническите ръководства на стопанствата да вземат своевременни мерки по поддръжката на тежките машини, доставката на най-необходимите резервни части, с цел недопускане на никакви престои. Създаването на правилна организация е също много важно условие за изпълнението на тази задача до край. Опитът от миналите години показва, че за да се организира добра денонощна работа на машините, е необходимо те да се групират по 5-6 броя на едно място, което позволява механизаторите взаимно да си помагат, а също така ръководствата по-добре да организират битовите условия, всестранното им обслужване и контрол.

Необходимо е да се направят много задълбочени разчети за използуване на техниката и при всички условия се осигури извършването на оранта през м. ноември, което е гаранция за високи добиви през следващата година.

Христо МАРКОВ

Завършиха сеитбата в срок

ТКЗС — АЛЕКОВО

След стопаните от ТКЗС — Нова Черна и Главиница, алековци завършиха срочно есенната сеитба. На 20 октомври те засяха и последния декар пшеница, радостни, че можаха да изпълнят навреме такава трудна и отговорна задача.

Своя успех кооператорите дължат на правилното ръководство и разпределение на силите. Машините работиха денонощно. На помощ на стопанството при освобождаването на площите дойдоха служители, ученици и войници. Председателят Гроздьо Йорданов и главният агроном Лазар Куртев бяха винаги сред хората, упражнявайки действен контрол при подготовката на земята и при самата сеитба. Това помогна навсякъде почвата да се засее според изискванията на агротехниката.

Отначало на квадратен метър бяха осигурявани по 550 кълняеми семена. В последните дни посевната норма достигна до 700 семена. Голямо внимание бе обърнато на торенето. Всеки декар получи предсеитбено средно по 10 кг суперфосфат — активно вещество. С карбамид бяха торени всички площи освен тези, при които предшественик бе фасул.

В кооператива са засети всичко 2 000 дка ечемик и 13 000 дка пшеница. Първи механизаторите от Честименско завършиха кампанията. Още на 17 октомври те отрапортуваха края на сеитбата. Бригадата спечели съревнование то и получи 150 лева награда. В стопанството се води съревнование и по отношение натовареността на машините. И отново трактористите от Честименско станаха първенци в това отношение, тъй като съревнованието се отчиташе на всеки 5 дни. Първенците получаваха награда от 20 лева.

Не бяха пренебрегнати и материалните стимули. Те дадоха очаквания ефект. Хората от всички села излизаха редовно на работа. Трудеха се съвестно.

И все пак между най-добрите трябва да споменем имената на сеячите Слави Кръстев, Стоян Димов, Иван Денев и Борис Нейков; на механизаторите Годор Кръстев, Александър Дочев и други.

Особена благодарност ръководителите на кооператива изказват на Георги Станчев — шофьор на ЗИЛ при Народен театър — Силистра, и на колегата му Николай Георгиев, работещ в МЗ „Стомана". Двамата шофьори бяха разпределени в Алеково, където работиха от 24 септември до 20 октомври. Те получиха достойни награди за самоотвержения си труд сред полята на ТКЗС — Алеково. Добре се справиха с трудните задачи и шофьорите на кооператива Койчо Георгиев и Недьо Станков.

Общата мобилизация на силите в алековския кооператив допринесе за срочната сеитба, което е сигурна предпоставка за получаване на планираните добиви от есенниците през идващото лято.

И. ПЕТРОВ

ТКЗС—МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ

Знае се, че сеитбеният материал в нашия окръг в много случаи не отговаряше на първа класа. Затова стопаните от ТКЗС — Малък Преславец са доволни, че почти всичките им блокове са засети с първокласни семена.

Друга предпоставка, която създава условия за постигане на високи добиви през идущата година е предсеитбената подготовка на земята. Тук всеки декар бе преорян на 22-24 см дълбочина. Особено добре се проявиха трактористите Сабри Юсеинов, Тодор Голев, Иван Василев и други.

Голяма роля за успеха на малкпреславци оказаха материалните стимули. Около 38 тона царевица са разпределени на хората, които помогнаха да се засее до 20 октомври.

Първенци в съревнованието са стопаните от бригадата за комплексна механизация в с. Долно Ряхово. Както бригадирът Никола Михайлов, така и всички механизатори работиха с устрем и желание.

Сега ечемичените блокове в района на стопанството вече зеленеят. Върху 4 600 дка площ поникват здравите семена. Почти навсякъде това става спонтанно и буди надежди за едно бъдещо плодородие.

В. ИВАНОВ

ТКЗС — СТЕФАН КАРАДЖА

Трудната кампания завърши. Благодарение на пълната мобилизация на кооператори, служители, пенсионери и ученици, бяха своевременно освободени площите и на 21 октомври механизаторите привършиха последния декар есенна сеитба. Засети са 11 500 декара пшеница и 3 000 ечемик. Първа приключи бригадата в село Осен, следвана от тази на с. Преславци. Най-добре работиха механизаторите Кръстю Цеков, Спас Тодоров, Махмуд Сеидов и Андрей Райчев.

За навременното и ритмично изпълнение на есенните селскостопански работи голяма роля изиграха създадената организация от партийното и стопанското ръководство, добрата оперативност, разяснителната работа всред кооператорите и механизаторите, а също и материалните стимули.

Срочно проведената и с добри заложби сеитба за следващата година ще осигури висок добив.

А. ВЕЛИКОВ

Не само цех „Фина керамика" при промкомбинат „Камъшит"— Силистра е млад, млади са и повечето от работниците му. И всеки член от колектива се старае при изработване на продукцията да вложи повече умение и майсторство. Старият се и най-младите специалистки. А изработваните тук произведения са разни и на всеки образец трябва да се подбере подходящ орнамент за украса. Успешно се справя с работата си младата работничка Мариана Димитрова. На помощ й е всякога отзивчивата контролиорка Лиляна Георгиева.

Интензивно развитие, високоефективна икономика

СЪОБЩЕНИЕ

НА ОКРЪЖЕН ОТДЕЛ НА ДЪРЖАВНОТО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ИНФОРМАЦИЯ — СИЛИСТРА ЗА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА РАЗВИТИЕТО НА НАРОДНОТО СТОПАНСТВО ПРЕЗ ДЕВЕТМЕСЕЧИЕТО НА 1969 ГОДИНА В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

През изтеклото деветмесечие на юбилейната 1969 година бяха постигнати нови успехи в развитието на народното стопанство, в повишаване на икономическата ефективност на общественото производство.

I. ПРОМИШЛЕНОСТ

Държавните и кооперативни промишлени предприятия през изтеклото деветмесечие, въпреки затрудненията в някои от тях по снабдяването и транспорта, поради тежката и продължителна зима, произведоха промишлена продукция за 86 189 хил. лв. (по съпоставими цени). Произведената промишлена продукция през деветмесечието в сравнение със същия период на миналата година е нараснала с 27.8 на сто, или е произведена продукция в повече на стойност 18 734 хил. лв., който ръст се равнява на 50 % от произведената продукция през цялата 1961 година. Този темп е по-висок от предвидения с разчетите на единния план за социално-икономическото развитие на окръга през 1969 година.

Произведената продукция през изтеклото деветмесечие се равнява на производството през 1959, 1960 и 1961 години, взети заедно, и е по-голям от производството през цялата 1967 година. Това е синтезиран израз на успореното развитие на нашата икономика през двадесет и петте години на социалистическото строителство, на правилността на априлската линия на Партията за непрекъсната индустриализация на страната.

Най-висок темп на нарастване постигнаха предприятията на държавната промишленост на централно подчинение — 30 на сто, следвани от предприятията на държавната промишленост на местно подчинение — 19.4 на сто, следвани от кооперативната промишленост — 12.5 на сто.

Изпълнението на плана и нарастването на производството през изтеклото деветмесечие в сравнение със същия период на миналата година по предприятия е както следва:

(виж таблицата)

От данните в таблицата се вижда, че 6 предприятия не успяха да изпълнят плана за производствената си програма през деветмесечието, а 5 предприятия не само че не достигнаха изпълнението на плана за продукцията си през деветмесечието, но получиха дори по-малко продукция в сравнение с деветмесечието на миналата година. Те са: Горско с-во—Тутракан, ДСП „Винпром"—Силистра, ДСП „Булгарплод" — Силистра, Промкомбинат—Тутракан, ТПК „Домостроител" — Тутракан и ТПК „Прогрес" — Ситово.

В сравнение с деветмесечието на миналата година са произведени повече стоки, както следва: електронни калкулатори—5533 бр., мебели за 558 хил. лв., памучен трикотаж 13 хил. кв. м, обувки 2 317 чифта, месо 112 т, металорежещи машини 253 бр. и др.

(Продължава на III стр.)

Предприятия	Процентно изпълнение Деветмесечието спрямо плана	Деветмесеч. на 1969 г. спрямо деветмес. на 1968 г.
I. Държ. промишленост (а плюс б)	102.1	130.0
а) На централно подчинение	100.8	133.1
1. МЗ „Стомана" — Силистра	100.3	102.7
2. ЗММ—Силистра	104.4	140.0
3. Завод „Хром" — Силистра	101.1	116.9
4. ЗГУ „Терма" — Тутракан	85.8	123.6
5. Завод „Оргтехника" — Силистра	102.2	308.2
6. ДМЗ — Дулово	102.9	207.3
7. РТС — Тутракан	117.6	108.6
8. Държ. екарисаж — Силистра	131.4	142.6
9. Строит. пром. предпр. — Силистра	94.7	102.9
10. Керамична ф-ка — Силистра	100.0	102.9
11. ДИП „Добруджа" — Силистра	107.9	103.9
12. ДИП „Текст. влакна" — Тутракан	108.2	101.8
13. ДИП „Липа" — Силистра	101.7	118.4
14. Горско с-во — Силистра	112.8	108.6
15. Горско с-во — Тутракан	100.4	78.5
16. Горско с-во — Дулово	114.2	113.1
17. ДИП „Дунав" — Силистра	104.0	104.0
18. ДПЗХ „1 май" — Силистра	101.3	119.1
19. ДСП „Сердика" — Силистра	96.5	100.2
20. ДСП „Родопа" — Силистра	110.8	110.1
21. ДСП „Винпром" — Силистра	113.1	64.9
22. ДСП „Булгарплод" — Силистра	84.2	90.4
б) На местно подчинение	107.3	119.4
23. ДПП „Електрометал" — Силистра	101.0	144.0
24. ДПП „Металик" — Дулово	102.0	119.7
25. ДПП „Пластмаси и каучук" — С-тра	117.5	354.2
26. Промкомб. „Текстил" — Силистра	102.8	107.7
27. Промкомб. „Камъшит" — Силистра	119.1	123.7
28. Промкомбинат „Дръстър" — Силистра	102.8	106.3
29. Промкомб. „Прогрес" —Дулово	102.2	116.3
30. Промкомбинат — Тутракан	100.6	92.0
31. Промкомбинат — Главиница	96.9	119.6
32. Промкомбинат — Алфатар	109.8	144.9
II. Коопер. промишленост	102.4	112.5
33. ТПК „Дунав" — Силистра	101.2	115.9
34. ТПК „Метал" — Силистра	102.3	116.3
35. ТПК „9 септември" — Силистра	102.9	119.7
36. ТПК „Мир" — Силистра	102.3	105.0
37. ТПК „Добруджанка" — Силистра	106.6	120.8
38. ТПК „Съединение" — Тутракан	108.0	118.9
39. ТПК „Нов живот" — Тутракан	100.1	104.2
40. ТПК „Домостроител" —Тутракан	84.6	83.6
41. ТПК „Прогрес" — Ситово	104.7	98.5
Всичко за окръга:	102.1	127.8
в т. ч.: Силистра	102.3	129.6
Тутракан	99.2	102.7
Дулово	103.7	163.6
Селата	103.4	121.7

Международна информация

Москва посрещна звездните герои

МОСКВА, 22 октомври (Кор. на БТА Ст. Тихчев) — Днес съветската столица сърдечно и тържествено посрещна седмината нови звездни герои. През годините на космическата ера, започнала с изстрелването на първия съветски изкуствен спътник на Земята през октомври 1957 г., Москва посрещна своите първи синове — космонавтите, от далечните звездни пътища.

Днес за девети път съветската столица изрази народната любов, гордост и възхищение към новите покорители на Вселената — Владимир Шаталов, Георгий Шонин, Анатолий Филипченко, Алексей Елисеев, Владислав Волков, Валерий Кубасов и Виктор Горбатко.

Летище „Внуково" е украсено със знамена и лозунги. На фасадата на аерогарата е поставен голям портрет на В. И. Ленин, на чиято стогодишнина космонавтите посветиха своя групов полет.

Да посрещнат смелата космическа седморка са дошли стотици московчани. Високо над главите си те държат плакати с приветствия към космонавтите и техни портрети, лозунги в чест на КПСС и съветската наука. Тук са Леонид Брежнев, Алексей Косигин, Николай Подгорни и други съветски партийни и държавни ръководители, шефовете на дипломатическите мисии, акредитирани в СССР.

Съвещание на идеологически работници от въоръжените сили на СССР

МОСКВА, 22 октомври (БТА) — На 20 и 21 октомври в Москва се състоя съвещание на идеологически работници от въоръжените сили на СССР.

Доклад на тема „Актуални въпроси на идеологическата работа през новата учебна година" изнесе заместник-началникът на Главното политическо управление на Съветската армия и военноморския флот генерал-полковник Михаил Калашник.

Във всички видове въоръжени сили е направено много, за да се осъществят сроковете за привеждане на частите в бойна готовност, заяви той. В рамките на движението за достойно посрещане на 100-годишнината от рождението на Ленин, разгърнато широко в армията и флота, възникнаха много патриотични инициативи, се казва в информация за съвещанието, публикувана в армейския вестник „Красная звезда".

Началникът на Главното политическо управление на Съветската армия и военноморския флот армейски генерал Алексей Епишев подчерта, че голямата и разнообразна идеологическа работа, провеждана във въоръжените сили от командирите, политическите органи и партийните организации, гарантира високото политико-морално състояние на войските, което то се проявява нагледно в това, че личният състав подкрепя единодушно вътрешната и външната политика на КПСС и съветското правителство и интернационалната линия на КПСС, войниците, моряците и офицерите разбират правилно своите задачи, проявяващи от международната обстановка, и всички категории военнослужещи изпълняват достойно воинския си дълг.

Нота на Министерството на външните работи на Полша

ВАРШАВА, 22 октомври (БТА) — Полската агенция по печата съобщава, че във връзка с извършеното нападение срещу екипажа на самолета от полските въздушни линии „Лот" и неговото принудително приземяване на летище „Тегел" във френския сектор на Западен Берлин, където двамата терористи били задържани от френските военни власти, началникът на отдел при Министерството на външните работи на Полша Адам Вилям е поканил вчера съветника при френското посолство във Варшава Жак Фюзе и му връчил нота по този повод.

По нареждане на правителството на Полската народна република Министерството на външните работи на ПНР решително настоява в нотата пред френските власти незабавно да бъдат предадени двамата задържани престъпници на полските власти. В нея се обръща по-специално внимание върху факта, че извършените от тях действия представляват крещящо нарушение на принципите за сигурност на полетите, разработени от Международната организация за гражданска авиация.

Копие от нотата, изпратена до френските власти, е предадено и на дипломатическите представители на Съветския съюз, Съединените щати и Англия във Варшава.

ЕДНО МНЕНИЕ

Достатъчно ли се изтъкна националният принос на Силистра?

Става реч за научната сесия, посветена на многовековната история на Силистра, която се състоя на 17 и 18 октомври тази година. Всеобщо е мнението, че тя премина на високо равнище и от марксистко-ленински позиции се осветлиха редица важни моменти от историческото развитие на града. Шестимата докладчици и тримата автори на научни съобщения, които разгледаха историята на древния крайдунавски град през различните епохи, се постараха да посочат мястото и ролята му в национален мащаб. От всичко това сесията спечели твърде много и даде възможност на присъствуващите да научат повече неща за миналото на осем надесетвековния град.

Целта на настоящите бележки не се отнася до оценката на научните доклади и съобщения. Те засягат други страни от работата на сесията. Ако те не липсваха, сесията би била още по-пълноценна. Преди всичко искаме да изтъкнем стеснения обхват на тематиката, за който говори в заключителното си слово и председателствуващият сесията професор Христо Христов, директор на Института за история при Българската академия на науките. Вярно е, че на една научна сесия не винаги могат да се обхванат всички проблеми от исторически аспект за град, който има хилядолетна история, какъвто е Силистра. Именно стесненият обсег не разкри в достатъчна степен националния принос на Силистра в живота на българския народ. А на една двудневна сесия това можеше и трябваше наистина да стане. Така празднотите щяха да бъдат по-малки, по-релефно щеше да се очертае влогът на Силистра в националната ни историческа съкровищница.

Всъщност в какво се изразяват пропуските? Най-съществените са няколко. Между тях на първо място изпъква цяла историческа епоха, която е оставила ярки следи в развитието на града. За времето от 1878 до 1940 година нищо не напомни на сесията. А е известно, че в тези години се заражда работническото движение и се поставят основите на градската партийна организация, която вече има 75-годишно съществуване. Не се засегна и бунтът на русофилите от града под ръководството на капитан Христо Кръстев против стамболовисткия режим. А това е светла страница в живота на силистренци. И съвсем основателно беше предложението на стария деец на добруджанското революционно движение Иван Георгиев, че в бъдещия сборник, кой то ще се издаде след сесията, трябва да се отразят и политическите борби на добруджанци и силистренци в годините на румънско-чокойската окупация.

Съществен пропуск беше и този, че някои важни събития, оставили светла диря в живота на населението, не намериха достатъчно осветление. Към този кръг проблеми спокойно можем да отнесем въстанието на Ивайло, разразило се и край стените на средновековния Дръстър, ролята и значението на многото руско-турски войни, развили се край Силистра и неговите околности, дали силен отпечатък в революционното пробуждане на силистренци. Непълнота е и незасягането на въстанието на Нестор, на живота на бележитя силистренец Партений Павлович, този „общобалкански родолюбец", прозрял преди толкова много години освободителната мисия на Русия. Не се акцентува и върху интернационалните традиции на силистренци. Многозина от тях са взели участие в освободителната сръбско-турска война, воювали са като интербригадисти в защита на Испанската република (1936—1939), защищавали са завоеванията на първата в света социалистическа държава.

Не бе споменато богатото културно-историческо развитие на града в периода на буржоазно-капиталистическия строй. А то е показателно в много отношения и е съществен принос в националната ни история. Защото тук се създава първото музикално списание в нашата страна, откри ва се държавното трикласно педагогическо училище, което подготвя извънредно голям брой кадри не само за учителското попри ще. В сянка остана и значението на Силистра като важен център на периодичния печат.

Поради неучастието на археолози в сесията не се засегнаха съхраняваните и рядко срещани на други места в страната уникални и ценни паметници на културата. Научното съобщение за амфорните печати, пазени в Окръжния исторически музей, бе едно съвсем малко осветление. За световноизвестната римска гробница и за други паметници на културата от епохата на траките не се спомена нищо.

На заден план останаха и борбите на Партията в годините на монархофашизма и установяването на народната власт. Не е без значение фактът, че силистренци бяха едни от първите, които разбиха фашисткия затвор още на 7 септември 1944 година и на следващия ден възторжено пак първи в страната посрещнаха храбрата Червена армия.

Добре би било, ако в сесията участвуваха със свои доклади и научни съобщения местни историци. В значителна степен те биха могли да спомогнат за правилното изясняване на незасегнатите проблеми от научните работници. Донякъде този пропуск би се избегнал, ако някои от тях получеха възможността да направят изказвания, да бъдат опоненти на докладчиците. С това ни най-малко нямаше да се накърни научното равнище на сесията и да избледнеят хубавите впечатления, които оставиха авторите с докладите и съобщенията си.

Както споменахме и по-горе, настоящите бележки се правят с оглед на тематиката на бъдещия сборник с материали от сесията. При закриването й професор Христо Христов обърна внимание, че в него ще намерят разработки и други въпроси, нетретирани от докладчиците. Но тъй като подобни сборници се издават твърде рядко по редица причини, то е хубаво сборникът да се обсъди предварително от широк кръг научни работници и местни историци, от обществеността, за да се преодолеят допуснатите пропуски. Водейки се от тези съображения, редно е да подчертаем, че следва да се помисли за включването в сборника и на такива изследвания за града ни от видни историци, като професорите Петър Мутафчиев, Йордан Иванов, Васил Златарски и Янко Тодоров. Ако това не е възможно да стане, то е желателно да се даде оценка на техните трудове от съвременно научно гледище и се изтъкне приносът им върху проучванията на античния Дуросторум и средновековния Дръстър. Техните трудове отдавна са станали библиографска рядкост и с преиздаването им ще се запълни една празнота. Всичко това следва да стане, като се придружат с обзори на базата на марксистко-ленинската методология.

Отдавна е назряла необходимостта от написването на история на град Силистра. Да се надяваме, че предстоящият сборник ще се издаде в близките години и ще бъде в услуга на партийните и другите масово-политически организации в дейността им по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се и особено на подрастващото поколение.

Вълчо РАДЕВ

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

В МОСКВА ПРИ ЛЕНИН...

„В Русия има такива места, по които с вълнение се минава и на родът ненапразно ги нарича свещени". Така пише в своето стихотворение австралийският поет Уилтън Джон Браун за местата, свързани с живота на Владимир Илич.

... Кабинетът и квартирата на Ленин в Кремъл. Оттук Владимир Илич е ръководил отбраната на Съветската република, тук се е родил гениалният план за електрификацията; в скромния кремълски кабинет са написани най-забележителните теоретически трудове. Тук са ставали срещите с безбройните посетители—трудещи се от съветската страна, с комунисти от много страни в света, с чуждестранни посланици.

Откакто е открит музеят, той е посетен от над половин милион души, сред тях са пратеници на повече от сто страни. В музея по стоянно се чува чуждестранна реч.

Тук често се срещат гости от България. Дългите години на съвместна борба срещу общите врагове свързват нашите народи. Българските приятели отдават дълбоко уважение и благодарност на Ленин. С вълнение четем техните впечатления в книгата за отзиви.

„Ние, група българи от Музея на българо-съветската дружба, посетихме кабинета и квартирата на В. И. Ленин и сме възхитени от скромността, в която е живял гениалният вожд на революцията — пишат те. Малкият подарък, който е направил Г. Димитров на Ленин, радва всяко българско сърце и говори за тясната дружба между двете партии и двамата ръководители"...

Става дума за българо-френския речник, който се пази в работния кабинет на Владимир Илич. На първия лист на книгата е написано: „На нашия любим учител и незаменим вожд на световната пролетарска революция, др. Ленин от ЦК на Българската комунистическа партия. За ЦК Г. Димитров. Москва, 5. 3. 1921 г."

Интересна е историята на тоя речник. Още през 1920 година видният деец на Българската комунистическа партия Христо Кабакчиев донася на Ленин серия български политически брошури. Илич похвалил тази литература и помолил да му намерят българо-френски речник. Кабакчиев не могъл да изпълни молбата на Ленин. Очевидно в Москва е нямало изобщо такъв речник. Библиотекарката на мерила само учебник по български език, издаден още през 1909 година. Г. Димитров донесъл на Ленин българо-френски речник, като знаел, че Владимир Илич свободно владее френски език.

Особена топлота и сърдечност придобиват посещенията, когато сред посетителите има хора, които са се срещали с Ленин. Разказите на ветераните на комунистическото движение се слушат с огромен интерес. Веднъж в края на август 1958 година музеят бе посетен от група български трудещи се, сред които беше Георги Михайлов—Добрев, срещал се с Владимир Илич. В книгата за отзивите той пише: „С голямо вълнение днес с другарите си бях в кабинета на Владимир Илич и в квартирата на семейство Улянови. На 14 март 1918 година в кабинета си Ленин прие нас, чуждестранните социалисти-интернационалисти, бивши военачалници. За цял живот ще помня тази среща и разговора ни с Владимир Илич Ленин. Водеше се протокол. Нашите кратки доклади и отговори на допълнителните въпроси на Илич бяха записани. Запи сано беше и напътственото слово на Илич към нас. Пред Илич бе ше съставеният от него по време на събеседването конспект..."

Неизменни са чувствата на уважение и преклонение пред величието и сърдечността на Ленин, които изпитват хората. Идват посетители, нараства книгата за впечатления — тя вече представлява пет обемисти тома... „Когато човек посети местата, където е работил и живял великият вожд на пролетариата — писаха делегати от Софийския градски народен съвет, — вижда колко велик и колко близък е бил Ленин на трудещите се и у него се поражда желание да отдаде живота си за неговите идеи".

През септември 1961 година тук беше Елена Димитрова, сестра на великия вожд на българския на-

В нашия град гостува делегация от град Хмелницки, Съветска Украйна, град побратим на Силистра. Тя взе участие в юбилейните тържества, посветени на 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за град.

НА СНИМКАТА: Посрещането делегацията в Силистра. Окръжни партийни и държавни ръководители се ръкуват с нейния водач Андрей Шаханов, първи секретар на Градския комитет на Украинската комунистическа партия в град Хмелницки.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Радиолюбители от света узнаха историята на Силистра

Идеята възниква в клубния съвет. Радиолюбителите и притежателите на любителски радиостанции от Силистра решават: през дните на големия юбилей на града в етера да отлети кратката история на този старинен градец. Искат разрешение от Централния радиоклуб, съобщават в Женева, за да им бъдат определени честоти. И на десети октомври тази година клубната радиостанция при ОК на Комсомола заработва.

В различно време, на различни честоти от любителския радиодиапазон работят и останалите шест лични любителски радиостанции. Условията на предаването-състезание са съобщени на всички радиолюбители по земното кълбо, с които радиостанциите установяват връзка. За тях се интересуват от Франция, питат от Нова Зеландия. Краткият текст на многовековната история на Силистра е разделен на седем равни части и раздаден на седемте участвуващи в радиопредаването станции. И всяка предава строго само своя отрязък от текста. А радиолюбителите по света трябва да влязат във връзка с всеки един от предаващите и след като приемат поотделно всеки текст, да ги съединят и възстановят първоначалния текст — древната история на града ни. Изпратилите пълния текст до радиоклуба в Силистра получават наградата на клуба.

Чудни хора са радиолюбителите те. Готови са с часове да стоят със слушалките на ушите в търсене на приятели по скалата. За тях е разбираем чудният език на точките и тиретата. И именно с този език силистренските радиолюбители, седнали пред радиостанциите през тези десет юбилейни дни, разказаха на приятелите си по цялата кръгла земя за миналото и чудесното настояще на белия град на брега на Дунава, светлата древна и вечно млада Силистра.

В. ДИМИТРОВ

Вечерна партийна школа в Тутракан

На 15 октомври беше първото занимание на вечерната партийна школа, създадена към Градския комитет на Партията в Тутракан. Отрано в празнично украсената и обзаведена добре зала дойдоха слушателите в нея. С кратко слово новата учебна година в школата откри първият секретар на Градския партиен комитет Ангел Върбанов.

След напътствените думи се състоя и първата лекция. Лектор-консултантът при Дома за политическа просвета на Окръжния комитет на Партията Христо Манджуков запозна участниците в школата с темата: „Предмет на политическата икономия и Ленин за класово-партийния характер на политическата икономия". Лекцията беше изслушана с голям интерес.

В продължение на две години тридесетте слушатели във вечерната партийна школа, които предимно са със средно и висше образование, ще изучават политическата икономия. През първата година ще бъдат изнесени десет теми от политическата икономия на капитализма. Лектори ще бъдат преди всичко добре подготвени другари. Това обстоятелство, съставът на участниците в школата, активността и интересът им към първата лекция, дават основание да се счита, че резултатите от откриването на школата ще бъдат добри и целта на ГК на БКП да се подготвят добри бъдещи пропагандисти, ще се постигне.

Вергил РУСЕВ

СИЛИСТРА И ДОБРУДЖА ПРЕЗ РАННОТО СРЕДНОВЕКОВИЕ

При изследването на миналото на средновековния Дръстър определени заслуги имат българските историци В. Златарски, П. Мутафчиев и Йордан Иванов, които въз основа на документални материали доказаха по безспорен начин голямата роля и важното значение на Дръстър в политическата и културна история на първото българско царство. Направените в по-ново време археологически разкопки, цялостното и системно публикуване на „Изворите за българската история" позволяват да се разкрие по-пълно историческото развитие на Силистра, да се осветлят и уточнят важни моменти от нейното минало, свързани със създаването и утвърждаването на българската държава. Необходимо е също така да се вземе отношение към някои публикации на съвременни румънски историци, чиито тези не са лишени от националистическа подкладка.

Професор Христо Данов засегна на научната сесия въпроса за важното стратегическо значение на Дуросторум като станция на Дунавския лимес (северната граница на Римската империя) и като изходна база на съобщителна артерия за Марцианопол (дн. Девня) и Одесос (Варна).

Според сведенията на римските и византийските автори бродовете на Долни Дунав, през които нахлували в Източната римска империя прииждащите от север племена и народи, се намирали между Новиодунум (днешното Исакча, Румъния). През тези години преминавали в походите срещу готите войските на император Валент, който намерил смъртта си при Одрин в сражение с готите.

Според думите на Лъв Дякон, съвременник и историк на руско-византийската война (969—972), още император Константин Велики, който с Миланския едикт в 312 г. въвел християнството като държавна религия, оценил значението на Дръстър. Императорът разширил и укрепил този град и „го въздигнал до тази красота и великолепие, на които той днес се радва". Не е случайно обстоятелството, че първото славянско селище в България бе открито преди близо две десетилетия при с. Попина, в околността на днешна Силистра. В това отношение трябва спорен да се разгледа и известието на българската апокрифна летопис „Видение Исаево". Авторът на виденото свързва името на хан Аспарух с името на град Дръстър. Същият автор споменава и за българския „цар Слав", управлявал преди Аспарух (Испор цар). Очевидно „цар Слав" напомня за князете на полунезависимите славянски племена, отседнали в пределите на Долна Мизия (днешната Североизточна България), с които влезли в досег прабългарите на Аспарух. Когато през пролетта на 680 г. дружинниците на хан Аспарух преминали Дунава, преследвайки отстъпващите византийци, те продължили настъплението на юг и стигнали до така „наречената Варна, близо до Одесос и тамошната околност" (Теофан, „Хронография"). Някои от настанените в тази област славянски племена били разместени и изпратени да бранят границите с Византия и с аварите. Така между десния бряг на Долни Дунав, в областта на Варна и източните проходи на Стара планина, била създадена славянобългарската държава, която още от самото начало включила в пределите си и населената със славянски племена област на някогашния Дуросторум, по-късно на речен от византийските автори Дръстър, Дристра, Дириста.

През първата половина на IX в. Дръстър е яка българска крепост, чийто хинтерланд на север не граничи с дунавския бряг. При хан Крум част от владенията на аварския хаган биват включени в пределите на българската държава под името „България отвъд Дунава". Там биват пресе лени от Крум пленените от него при Одрин византийци. Значението на Дръстър като стратегически и комуникационен център нараства с възхода на българската държава.

При първата си война срещу Византия цар Симеон бил нападнат в тил от маджарите, но успял да се затвори и да им даде отпор в яката крепост на Дръстър, а според други известия (Константин Багрянородни) — в крепостта Мундрага — днешния Тутракан. Цар Симеон затваря за известно време, за да внуши респект на византийците, в Мундрага византийския пратеник, подозирайки го в шпионаж. През този период Дръстър и Мундрага, някогашната римска колония Трансмариска, са яки гранични български твърдини, които отбранявали североизточната българска граница от нападенията на маджари и печенеги.

Изходна база за най-прекия и удобен път от Дунав за източните старопланински проходи (Върбишкия и Чалъкавашкия), Дръстър играе важна роля в руско-византийската война през 969—972 г. След превземането на Преслав през м. април 972 г. император Йоан Цимисхий продължава похода на север, превзема българските градове „Плискова (Плиска), Динея, (вероятно Девня) и други градове, които се отметнали от русите и преминали към ромеите". (Лъв Дякон). След това Йоан Цимисхий съсредоточил значителни военни сили около Дръстър, където обграденият Светослав бил принуден да се предаде след няколкомесечна обсада поради липса на хранителни припаси.

Описание на яките кули и крепостни стени на Дръстър и Тутракан дава и един по-късен западен автор, който през XV в. участвува в един поход, предприет по Дунава срещу турското владичество. Дебелите и масивни крепостни стени на тези крайдунавски градове завършвали със зъбери (дентикули) и били снабдени с машикули — специални отвори в горната част на укрепленията, откъдето войниците пускали срещу неприятеля стрели или запалена смола.

Сведенията на византийските и латинските писатели, археологическите и историческите паметници свидетелствуват ясно и категорично за голямата роля на Дръстър и цялата негова област още при създаването на България и през целия период на първата българска държава.

Поради всичко това безрезултатни остават усилията на някои съвременни румънски историци да неутрализират значението на Дръстър и на други български градове с необосновани твърдения за византийска принадлежност на тези области.

Геновева ЦАНКОВА—ПЕТКОВА, старши научен сътрудник в Института за история при БАН

Пред пленума на ОК на БКП по работата с Комсомола и младежта

С пулса на времето

Заводският партиен комитет в ТПК „Дунав" се отнася винаги с внимание и загриженост към работата на комсомолските дружества. Не са малко младите хора, които работят в различните сектори на производството. Организирани в две комсомолски дружества, те живеят с пулса на времето. Особено раздвижа не се получи в тяхната дейност след Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на ДКМС. В своята работа те се ръководят също от високите изисквания, посочени в Тезисите на др. Тодор Живков. От голямо значение бяха решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Сега заводската партийна организация оказва по-близка и действена помощ на младата смяна, подобрява стила и методите на своята организаторска работа с тях.

Наскоро предстои още едно значително събитие, което ще даде нов тласък в дейността на Комсомола. През месец декември ще се проведе пленум на ОК на БКП за работата на Партията с младежта и Комсомола. По този повод Мариана Кутинчева — секретар на заводския партиен комитет в ТПК „Дунав", разказва как се осъществява при тях връзката между партийната организация и комсомолските дружества.

Целият трудов колектив живее със своите тревоги и радости. Това голямо и задружно семейство се намира в дни на трудово напрежение и надпревара. Наред с достойното посрещане на двата големи юбилея — 25-годишнината на свободата и 1 800-годишнината на град Силистра, сега съревнованието се води с неотслабваща сила. В момента то е насочено в чест на още една голяма дата — 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин.

— За да укрепим младежките дружества, изпращаме по-млади комунисти, които още поддържат връзки с младежите — споделя др. Кутинчева. — Не жалят времето си комунистите Радка Маринова, Денка Николова, Иванка Тодорова, Гинка Атанасова от шивашката партийна организация и Иван Александров от обущарската партийна организация. Навсякъде, където работят сега комунисти и комсомолци, се чувствува повишена инициативност и активност. Всеки партиен член има поставено поръчение да оказва помощ на новоприетите млади работници, да издига техния авторитет и квалификация, да съдействува при провеждането на младежки мероприятия. На комсомолците се гласува много по-голямо доверие, поставят се на по-отговорни места, отколкото преди. Така напри мер комомолката Недялка Неделва е издигната за член на Управителния съвет. Комунистите Михаил Касабов, Гинка Любенова, Василка Романова, Сийка Костова и Иван Николов отделиха много внимание, време и грижи, за да усъвършенстват уменията и сръчностите на по-неопитните работници. Благодарение на тази близка и конкретна помощ, рязко е повишена активността на младежите в комсомолските събрания. Все по-често те правят ценни предложения за подобряване качеството на производството. Нито една реклама ция не е получена вече цяла година. Особено това се отнася за роклите, предназначени за износ в Съветския съюз. Гордост за кооперацията са комсомолците Жеко Маринов, Мита Митева, Иринка Борисова, Тодор Енчев, Анка Георгиева и много други, които извършват на населението само навременни и качествени услуги. Затова не случайно комсомолката Анка Георгиева бе изпратена на срещата на Политбюро на ЦК на БКП с първенци в промишлеността. Като добра производственичка и активистка, тя заслужи такова внимание. За служено доверие бе оказано на Мита Митева и Денка Николова, които присъствуваха на Националното съвещание с жените-първенци в производството, проведено в София.

Благодарение на този нов повърт в работата на заводската партийна организация с Комсомола, то и резултатите са радващи. Някои цифри също красноречиво говорят за това. При план да се реализира печалба за 715 хиляди лева за деветмесечието, е постигнато 129 хиляди. Планът за обема на продукцията също е преизпълнен.

Постиженията има, защото е станало традиция вече дадената дума от комсомолците да бъде изпълнявана с чест. На проведената вечер, посветена на петимата ремсисти, двете младежки дружества се разделиха на групи, избраха свои патрони — прославените герои на РМС. В рапорта си комсомолските секретари увериха партийното ръководство, че ще носят с чест имената на петте ремсиста. На другата проведена среща между двете поколения — първите учредители на ТПК „Дунав" и сегашните нейни членове, младата комсомолска смяна отново потвърди обещанието си да бъде винаги първа в труда и ученето.

Досегашните си и бъдещи успехи комунисти и комсомолци посвещават на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин и своя славен юбилей — 25-годишнината от образуването на ТПК „Дунав".

Михаил ГАВАЗОВ

Интензивно развитие, високоефективна икономика

СЪОБЩЕНИЕ

НА ОКРЪЖЕН ОТДЕЛ НА ДЪРЖАВНОТО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ИНФОРМАЦИЯ — СИЛИСТРА ЗА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА РАЗВИТИЕТО НА НАРОДНОТО СТОПАНСТВО ПРЕЗ ДЕВЕТМЕСЕЧИЕТО НА 1969 ГОДИНА В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

(Продължение от I стр.)

II. СЕЛСКО СТОПАНСТВО

Развитието на селското стопанство през настоящата година беше затруднено в значителна степен от късната и студена пролет, а по-късно от поройните дъждове и градушки.

Тези трудности наложиха пълна мобилизация на силите в селското стопанство за компенсиране на загубите, нанесени от природните бедствия. Пролетната сеитба и основните пролетни селскостопански работи бяха извършени в къси срокове, положени бяха големи грижи за отглеждане на пролетните култури, проведено бе до пълнително торене на посевите, взеха се мерки за засяване на повече втори култури върху освободените от есенниците площи. Растителната химическа защита бе поставена на изпитание, но благодарение на взетите мерки борбата с вредителите и болестите се проведе успешно.

Разшири се комплексната механизация, особено при пшениците, слънчогледа, царевицата и други, бяха осигурени 15 296 тона изкуствени торове (в чисто вещество).

Затрудненията с изхранването на селскостопанските животни, поради по-малкото производство на фуражи през 1968 година, се отразиха неблагоприятно върху техния брой и производството на животинска продукция. Към 1. X. т. г. в сравнение със същата дата на миналата година броят на говедата се е запазил същият, а кравите са се увеличили с три на сто. Намаление бележат овцете с 11 на сто и свињете с 26 на сто, а птиците са увеличени с 46 на сто.

Средният млеконадой на мляко от фуражна крава през изтеклото деветмесечие се увеличи в сравнение със същия период на миналата година с 6 на сто. Помалко е производството обаче на овчето мляко и добитите яйца от птиците.

В резултат на взетите мерки, въпреки природните бедствия, през тази година се очаква в цялост по-голяма продукция, отколкото през миналата година.

III. КАПИТАЛНО СТРОИТЕЛСТВО

През деветмесечието на 1969 година обемът на извършените лимитирани капитални вложения по плана на ОНС в сравнение със същия период на миналата година се увеличи с 1 132 хил. лв., което представлява 76.7 на сто по-високо изпълнение.

За основните отрасли в окръга са извършени капитални вложения както следва: жилищно строителство 884 хил. лв. в т. ч. кооперативно строителство 414 хил. лв. и държавно жилищно строителство 470 хил. лв., просвета и култура 665 хил. лв. в т. ч. на училища 536 хил. лв., комунално-битово строителство 396 хил. лв. и за други отрасли на промишлеността на окръжно подчинение 365 хил. лв.

Строителният район извърши през деветмесечието строителство за 212 хил. лв. в повече, отколкото през същия период на миналата година.

През деветмесечието бяха въведени в действие основни фондове от лимитни капитални вложения на стойност 1 811 хил. лв. Бяха въведени в експлоатация 7 жилищни блока с 259 апартамента, битов комбинат към промкомбинат „Дръстър“ и машини и съоръжения за 226 хил. лв.

В строителния район през деветмесечието бяха заети 1 086 лица, от които 810 работници в строително-монтажните работи. В сравнение със същия период на миналата година общият брой на заетите лица е увеличен със 7.6 на сто, а броят на работниците в строително-монтажните работи с 5.2 на сто.

Средната изработка на едно лице от персонала, зает в строително-монтажните работи, помощните и спомагателните производства нарасна спрямо деветмесечието на миналата година с 9.7 на сто.

IV. ТРАНСПОРТ И СЪОБЩЕНИЯ

Предприятията на транспорта за общо ползуване през деветмесечието в сравнение със същия период на миналата година извършиха с 5.4 на сто повече превозна работа в приведени тонкилометри.

ОП „Автотранспред“ превози със 7,7 на сто повече товари, отколкото деветмесечието на миналата година.

В транспорта за общо ползуване през изтеклото деветмесечие бяха заети 1 695 лица, от които 1 542 работници. В сравнение с деветмесечието на миналата година техният брой е по-голям с 12,6 на сто.

Производителността на труда на едно лице от експлоатацията е увеличена в сравнение с деветмесечието на миналата година в товарния автомобилен транспорт със 7.3 на сто, а в пътническия автомобилен транспорт е спаднала с 8,1 на сто.

През деветмесечието Окръжното управление на съобщенията изпълни плана си за пощенските услуги 104.41 на сто, като най-добро изпълнение постигнаха станциите в Ножарево — 125.2 %, Айдемир — 115.4 %, Сребърна — 112.7 %, Светослав — 110.2 %, Йорданово — 110 %, М. Преславец — 112.4 %, Окорш — 113.7 % и др.

През същия период телефонните постове се увеличиха със 150 бр. Регистрирани са нови 693 радиоприемници, в това число в селата 476 бр. Открити са нови 282 бр. радиоточки в т. ч. в селата 153 бр. Телевизорите се увеличиха за същия период с 3 477 бр., от които в селата 1 588 броя.

V. ТЪРГОВИЯ

През изтеклото деветмесечие държавните и кооперативните търговски предприятия и организации реализираха 58 265 хил. лв. стокооборот на дребно. В сравнение със същия период на миналата година са продадени повече стоки за 4 167 хил. лв., или със 7.7 на сто. Продажбите чрез търговската мрежа на дребно се увеличиха с 6.8 на сто, а тези чрез заведенията на обществено хранене с 11.5 на сто.

През деветмесечието държавните и кооперативните търговски предприятия успяха да изпълнят плановото задание за реализирания стокооборот в търговията на дребно и общественото хранене 100.1 на сто, в т. ч. търговска мрежа 100.7 на сто и обществено хранене 103 на сто.

Постигнатото изпълнение през деветмесечието в търговската мрежа на дребно и общественото хранене спрямо деветмесечието на миналата година е както следва:

Стокооборот от 1. I до 30. IX.1969 г. в процент към съответния период на 1968 г.

Показатели	Всичко	Търг. мрежа	Общ. хранене
Общо за окръга	107.7	106.8	111.5
Държавен сектор	107.2	106.1	112.8
ДТП	107.6	107.6	—
ГТП „Здрава храна“	113.2	—	113.2
ОТП „Топливо“	99.8	99.8	—
ДТП „Мототехника“	109.6	109.6	—
Др. към плана на МВТ	103.3	101.4	109.9
Окр. аптечно предпр.	116.6	116.6	—
ОТП „Печатни произведения“	112.7	112.7	—
ДСП „Булгарплод“	99.6	99.6	—
Кооперативен сектор	108.1	107.4	110.6
Селкоопи и наркоопи всичко	108.4	107.8	111.0
В т. ч. Наркоопи	109.2	109.4	108.4
Селкоопи	108.2	107.2	112.0
Др. потреб. кооперации	87.9	87.9	—

Не осигуриха прираст ОТП „Топливо“, ДСП „Булгарплод“ и потребителните кооперации в селата Голеш, Попина, Сребърна и М. Преславец, а също така и магазинът на слепите.

В сравнение с деветмесечието на миналата година са продадени повече стоки както следва: месо 146 т, месни произведения 79 т, растителни хранителни масла 72 т, сирене и кашкавал 43 т, яйца 281 хил. бр., лимони и портокали 64 т, памучни тъкани 158 хил. метра, копринени тъкани 12 хил. метра, печки за течно гориво 448 бр., прахосмукачки 168 бр. и др.

Средносписъчният брой на търговските работници от 1 233 бр. за деветмесечието на миналата година нарасна на 1 311 бр. или със 78 души повече.

В същото време производителността на труда на един търговски работник достигна 102.3 на сто спрямо същия период на миналата година.

* * *

Постигнатите резултати в развитието на народното стопанство на окръга през изтеклото деветмесечие потвърждават силата и жизнеността на социалистическия строй, правилността на партийната политика за интензивно развитие на икономиката, за повишаване на нейната ефективност. Съревнованието между трудовите колективи в чест на двадесет и петата юбилейна годишнина от победата на социалистическата революция в България, нарасналите възможности на нашата социалистическа Родина, все поплътното използуване на материалните, трудовите и финансови ресурси ще умножат още повече успехите в развитието на народното стопанство в окръга.

Окръжен отдел на Държавното управление за информация

Една от челните бригади в ЗММ — Силистра е бригадата за производство на хидравлични помпи с бригадир Пеньо Димитров. Трудолюбивите й членове редовно преизпълняват производствените си норми и наскоро бригадата завоюва званието „бригада за комунистически труд“.

Предпоставките са налице, липсва загриженост и тревога

Получаването на повече животинска продукция зависи от много фактори. За специалистите в тази област не е нужно те да се изброяват. Важното е да се предвидят конкретно, в даден момент, на кои показатели да се даде преимущество, на кои да се обърне повече внимание, кога и къде да се насочат всички сили за получаването на повече продукция. Една по-голяма оперативност, далновидност и научно разрешаване на въпросите в крайна сметка не може да не окаже съществено влияние върху резултатите.

Тревожно е положението с добива на краве мляко в ТКЗС — Срацимир. За деветмесечието в стопанството е надоено 118 тона мляко по-малко от заплануваното. И изгледите за изпълнението на годишния план не са оптимистични. По предварителни сметки планът на стопанството от 1 460 тона не ще може да се изпълни с около 100 тона мляко. Разбира се, този извод не е направен сега. Отдавна в стопанството дневният график не се изпълнява. Напълно логично следват въпросите дали е направено нещо досега, дали са анализирани фактите, влияещи върху ниския добив, дали са предприети някакви мерки за подобряване на положението. За съжаление тези въпроси досега са оставени без отговор и все още чакат активната намеса на специалисти, ръководители, гледачи и други.

А предпоставки за получаването на необходимото количество мляко съществуват. На първо място това е добрият породен състав на стадата в стопанството. Освен това нормална е продължителността на използуването на кравите в основните стада. Доенето е механизирано във всичките обори. Яловостта не надвишава 6,5 процента. Ниска е и смъртността при животните. Въпреки това нужното количество мляко не се получава.

Диференцираното хранене е въведено в стопанството още през месец март. Въпреки отрицателното въздействие на дългата зима и недостига на фураж, резултатите са били радващи. А през пролетта и особено през лятото, когато имаше фураж в изобилие, съществен напредък в това отношение не е отелязан. И днес нито специалистите, нито животновъдите не могат да обяснят причините за ниския добив на мляко. Не могат да обяснят, защото тези причини не са търсени, не е създадена тревога и загриженост и ако продължава така, дневният график няма да се изпълнява и другата година.

„Храним ги индивидуално, с фураж има достатъчно, кравите са от добра порода, но няма мляко“ — казват всички гледачи, с които разговаряхме. Интересно е, че и главният зоотехник на стопанството разсъждава по същия начин. А нима не можеше да се направят някои изменения в храната на животните, да се търсят нови комбинации, нови пропорции, опирайки се на челния опит, на научните достижения? Едва се налага се прави опит да се изясни кръвната картина на животните, да се проследи обмяната на веществата и да се открият причините. Докато се получат резултатите от това, докато се вземат някакви ефикасни мерки, краят на годината ще настъпи и някакво положително въздействие върху изпълнението на годишния план едва ли ще се окаже. А това може да се направи много по-рано, защото дневният график за млеконадоя в стопанството не се изпълнява от дълго време.

Ще бъде полезно да се обръща внимание и на други фактори, които косвено ще окажат влияние върху цялостната работа в животновъдството. В никакъв случай не трябва да се подценяват моралните поощрения за животновъдите. Материалният стимул вече е неразделна част от практиката на всички стопанства. Но ако се окаже по-голямо внимание, уважение и признание към работата на животновъда, това не може да не се отрази на крайните резултати. Обучението на гледачите също крие потенциални възможности. Ако на достъпен език се разглеждат въпроси от непосредствената работа, ако се популяризират челните достижения, ако се организира целенасочена обмяна на опит, много въпроси биха станали ясни на гледачите, самите те биха могли да внесат нещо ново в практиката.

В ТКЗС—Срацимир условията диктуват да се направи незабавно анализ на досегашната работа, да се открият причините за неуспехите и да се вземат такива мерки, които да обезпечат решителното подобряване на работата и изпълнението на годишните планове.

Али РИЗОВ

СВИНЕГЛЕДАЧКАТА

Сутрин рано, вечер късно тру долюбиви кооператори и кооператорки се движат към стопанския двор на село Бабук. Една от тях е Жека Тодорова. Жарко то слънце и суровата зима не спират тази жена, която обича своята работа и влага всичката си любов към нея. Някои живот новъди работят във ферма по година-две и напускат, а Жека заедно със съпруга си работи вече цели осем години и ще продължава.

Срещнахме се късно, когато всички се бяха прибрали от работа, а те още почистваха обора, хранеха малките прасета и очаваха с тревога една свиня за опрасване. Още при влизането пролича каква грижовна ръка има тук. Всичко е подредено, прибрано, охранените прасенца създават една привлекателна романтична картина.

Всеки има призвание в живота. Призванието на Жека е отглеждането на малките прасета. Тази скромна и приветлива жена години наред е преизпълнявала своя план. През 1957 година е получила средно на свиня-майка 20 прасета, през 1968 г. — 21. За тази година планът е изпълнен, а още 20 майки ще се опрасят, като с това ще се преизпълни най-малко със 170 прасенца. Ненапразно заведущ фермата лас каво казва: „Ако имаме още няколко като Жека и Тодор, фермата винаги ще бъде на първо място. Те са майстори в своята работа“.

Гледането на малки прасенца е професия. За тях се искат майчински ласки и грижи, защото и животните обичат ласките. Трябва най-малките навреме да се кърмят, по-големите да се хранят с добре приготвена и запарена храна. Някои свине не си оставят прасетата да ги бозаят, трябва да се приучат да ги приемат. Много, извънредно много са грижите, но Жека се справя отлично.

— Свикнах тук и обичам своята работа, пък и с мъжа си помагаме. Добре сме заплатени. Годишно двамата не сме падали под четири хиляди лева заплата. Купихме си нова къща, обзавеждаме я, двамата си сина издържаме в училище—заяви тя.

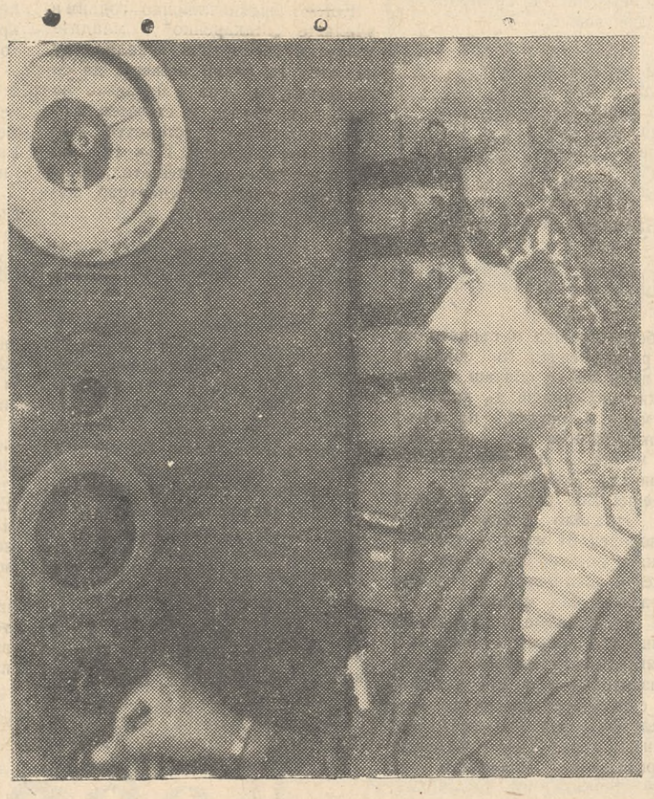
Колко безсънни нощи, какво напрежение има в работата на една свинегледачка, но желанието и упоритият труд винаги са давали добър резултат. Нейната група има най-малка смъртност и най-висок прираст. Прасетата са охранени и чисти.

Тя е обичана и уважавана. За получените високи резултати и положения труд е наградена с Народен орден на труда. Връчен на деветосептемврийския празник в селото, пред паметника на Дочо Михайлов. Щастлива е била, че нейният труд е получил признание, и е обещала, че ще работи за още по-добри резултати.

След разговора ние напуснахме фермата. В нея останаха тези, които ще създават блага. Много пъти за тях нощта е била ден, както сега.

Ал. ДИМИТРОВ

Николина Русева е една от комсомолките-челнички в социалистическото съревнование. За нейния ентусиазиран труд й бе присъдено званието „ударник на комунистическия труд“. Това признание я стимулира и тя продължава да изпълнява трудовите си норми 160-170 на сто.

Данните за деветмесечието тревожат

През изтеклото 9-месечие настъпиха сериозни промени в развитието на животновъдството в ТКЗС, получената от него продукция и средната продуктивност в сравнение с резултатите за същия период на миналата година. Промените са неблагоприятни тревожни. Те налагат бързи и сериозни мерки от кооперативните ръководства, за да се постигнат предвидените планове.

Общият брой на говедата в ТКЗС се запазва на равнището от миналата година, а на кравите нараства с 350. Птиците са в повече със 170 000 или с 46 процента. Голямо намаление обаче се откроява при свинете. Сега те са в по-малко с 27 на сто, а овцете — с 15 000. Тревога буди по-ниското изпълнение на плана за животинска продукция. Докато кравето мляко е в повече с 1 490 тона и средната млечност от фураж на крава е нараснала със 127 литра, то овчето мляко е с 1 040 тона в по-малко. Получени са 2 200 000 яйца също в по-малко.

Докато говедата в ТКЗС общо запазват броя си, а кравите за сравнителния период бележат увеличение, то в отделни стопанства картината е съвсем друга. Така ТКЗС — Нова Черна отчита с 370 говеда по-малко, Калипетрово със 120, Главиница с 60 броя и др. В ТКЗС — Айдемир кравите са намалели с 36, в Голеш с 19, Сребърна с 14 броя и други.

Най-голямо намаление на овцете отчитат ТКЗС — Секулово, Ситово и Межден; на свинете — Нова Черна, Зафирово и Алеково; на птиците — Средище, Сокол и Чернолик.

Макар че общо за окръга млякото бележи ръст, то има стопанства, в които млеконадоят твърде много спада. Така например в ТКЗС — Срацимир е получено 118 тона мляко по-малко, Айдемир — 39 тона, Секулово — 36 тона и др.

По-малък брой яйца в сравнение с миналата година са получили ТКЗС — Ситово — 770 000, Средище — 699 000, Ст. Караджа — 400 000 и Добротица — 230 000. Или в тези стопанства са получени приблизително толкова помалко яйца, колкото се отчита минусът за окръга.

Средната продуктивност също не е уравновесена с получената през 9-месечието на миналата година. Докато за окръга средната млечност от фуражна крава е нараснала със 127 литра, в отделни стопанства тя значително е намаляла. Така в ТКЗС — Паисиево тя е с 479 литра по-малко, Срацимир — 165 литра и Смилец—103 литра. Средната носливост от кокошка за окръга е нараснала с 8 яйца, а в отделни стопанства показва обратна тенденция — в Окорш с 43 броя по-малко, Средище — 28 и Ситово — 20 броя.

До изтичане на годината остава само едно тримесечие. Налага се да се набележат конкретни мероприятия и мобилизират безрезервно усилията на всички ръководители, специалисти, заведущи ферми и животновъди в ТКЗС, за да се осигурят очакваните резултати от животновъдството в края на годината.

Ангел САВЧЕВ

ЗАСЛУЖЕНО ДОВЕРИЕ

— Васил Божков ли?—попитаме мъжът от портала. — Той е хей там в онази сграда, където работи инструменталната група... Сега е на смяна. Ще го намерите непременно...

Заводът за пресови изделия „Хром“ в Силистра е пред мен. Дворът е безлюден, ако се изключат двамата мъже в сини работни облекла, които разтоварват някакви ламарини. От помещенията долита тътен на машини те — това ежедневно дихание на завода.

Стругарят Васил Божков Пейков е застанал пред грамадния лъскав струг и следи внимателно работата му. Той е млад мъж, с широко открито чело и приветливо дружелюбно лице, на което не е никак трудно да се открият следите на усмивката.

Мъчно се разговаря в помещението, но в промеждутъците на това непрекъснато бучене все пак успявам да разбера, че той е стругар от седем години и сега е матричар в инструменталната група на „Хром“, че работи на български струг „С—5“ — послушна машина, която рядко му създава главоболия.

— Ние изработваме комбинирани матрици за гарнитури на бензинови лампи, за кранове на кислородни бутилки, на направата на батерии за бойлери или, общо казано, осигуряваме матрици за пресоване и изпичане, които ползуват нашите цехове — обяснява младият мъж и доверчиво поглежда колегите си.

Тук в същото помещение работят и най-старите и опитни стругари-матричари Димитър Костадинов и Димитър Аджемов и ръководителят на групата Петър Нейков.

Когато говори за своите другари в работата. Васил Божков не скрива своя възторг от тях. Той е завършил бившето училище за трудови резерви (УТР) в Силистра и след краткотрайна работа в ЖИТИ—Русе постъпва сред тези хора, които го приемат с доверие.

Да работиш в бригада, която носи името на Пеньо Пенев, е своеобразно задължение с много аспекти. От всички в завод „Хром“ се знае, че хората на Петър Нейков не дават брак, че известна заслуга за това има и младият стругар-матричар Васил Божков Пейков.

...Стана дума между другото кое събитие през седемгодишната му практика е оставило в спомените му незаличими следи, а Пейков се замисли и след малко по лицето се появи вече позната подкупваща усмивка:

— Какво да ви кажа, струва ми се най-незабравим за мен ще остане оня миг, когато разговаряхме с майката на нашия патрон Пеньо Пенев. Пътувахме с трепещни сърца до родното село на поета с. Добромирка, Габровско. Няма да забравя погледа на тази жена, любовта, с която ни гледаше и разговаряше с нас. И през цялото време ми се струваше, че не нас вижда, а своя роден Пеньо — толкова топлина имаше в погледа й, толкова майчина горест...

...В бригада „Пеньо Пенев“ се стремят на дело да бъдат подражание на трудолюбието и упоритостта на поета. Те са първи в производството. От изработваните матрици зависи до голяма степен качеството на детайлите, затова те се стараят да оправдаят доверието на ръководството и специалистите от завода. Това се отнася и до стругаря Васил Божков, който има присъдено звание то „Най-добър в професията“.

Впрочем в творческата биография на този млад човек има не едно доказателство за неговото правилно отношение към труда, към задълженията си. За добри производствени резултати и за активна комсомолска дейност той е бил награждаван с почетна грамота от Централния комитет на Комсомола. Васил е притежател и на „Паспорта на дружбата“.

Седем години. И ако посочените отличия, обозначаващи работата му през това време, са само фактическата страна на въпроса, то този път имат думата неговите другари от инструменталната група. Та Пейков е човек, на когото можеш да се довериш, с когото можеш да споделиш и радостните, и тревожните мисли, породени от работата в завода. И не само това — от него можеш да получиш другарски съвет и помощ. Особено по-младите стругари от завода.

Такъв е той, стругарят-матричар от инструменталната група в завод „Хром“—Силистра. И не напразно другарите му го наричат по свойски „Нашия Васко“.

Р. ШИМАБЕЕВ

ТРИПТИХ ЗА ЛЕНИН

КЪЛНОВЕ

И миг преди да бъде светлина
е разказът за делото на мрака...
Извивали се черните ръце,
в стремеж единен, но безкрайно кратък,
а пръстите, измъчени и гладни,
достигали едва за хляб
и мъка!
Сънували те свойта свобода
под песен на камшик и глас железен
успокоявал техните чела
със своята многовековна тежест.
В безкрайност глуха шевствувал светът
самонадеян, груб и безпощаден
и само светлинката на деня
за отлика била от тъмнината.
Въртяли се безкрайни дни и нощи,
като огромен страшен барабан!
И смилали се мозъци и кости
безропотно и тихо като жито!
И тъй, додето някъде Русия
за първи път изрече твойто име
с ръката си един безимен пастор
благослови
и на света те даде.

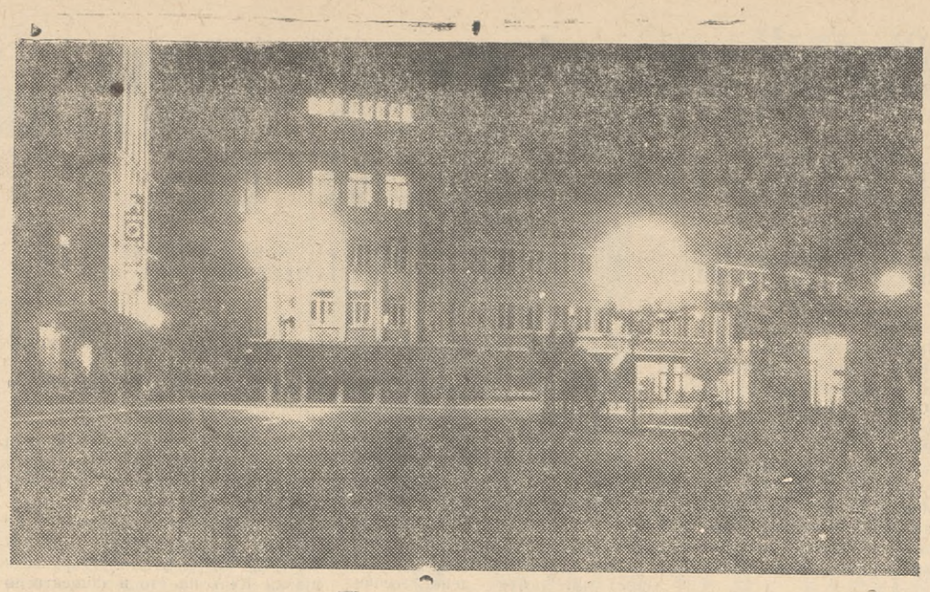
РЕВОЛЮЦИЯТА

Започваме началото на делото.
Ти стана слово,
стана глас и сила,
безумие на свитите сърца,
ти стана проста мисъл,
от която
отново се започваше света!
И той започна!
Като кървав пламък
на слънцето обрекъл своя час
и не остана нищо по-голямо
от свободата
между теб и нас!
Земята бавно своя стан изправи,
затоплена от двете си слънца,
и всичко туй, което ти й даде,
бе всъщност и мечтата на света!

ОГЪНЯТ

Това право ми е останало —
с обич в него да изгоря,
но не във саможертва сляпа,
а в ежедневните дела.
Защото трябва вечно сила,
която да ни окрили,
дори когато всички хора
са станали безкрай добри!
Аз знам за хилядите подвизи,
но подвиг искат и от мен
и длъжен съм да го извърша
щом вече съм в света роден.
И името на Илич трябва
във нас докрай да оцелей —
това е всичко, за което
си струва и да се живей!
Друг смисъл няма —
туй е просто
дългът ми светъл на човек
пред тази несломима същност
на неговия първи век!

Енчо ЕНЧЕВ

Когато от Дунава лъхне нощният вятър, когато от стъпалата на старата крепост полека слезе вечерта, този бял град заживява своя втори живот. Той облича тържествената блестяща дреха на свет налите витрини и прозорци, окичва косите си с веселите разноцветни електрични гирлянди, окачва като обеци неоновите гроздове по стълбовете. Тоя град има своя вечерна усмивка — мека и ласкава — той изпраща с разбиращ поглед тия, които търсят самотата на парковете, посреща с разпуснати коси тези, които оживяват блесналите улици... Къде са фенерите и кривите сокаци? Къде са железните рулетки на тесните прозорчета на дюкяните? Този бял град живее своя втори живот...

ВРЕДНИТЕ ЗДРАВНИ ТРАДИЦИИ — ОСТАТЪК ОТ МИНАЛОТО

Здравните традиции отразяват познанията, опита и разбиранията на народа през вековете и неговото отношение към общи здравни, хигиенни и лечебни въпроси. В годините след Девети септември културата на народа се повиши толкова много, че здравните суеверия са рядкост. Но там, където са се запазили, те могат да нанесат непоправими вреди.

Какви отживелици се срещат още?

При болно дете от заразна болест обикновено съседките и близките идват да го помилват и да му пожелаят здраве. Но в този случай не бива да се забравя, че и възрастните хора могат да заболеят, да спомогнат болестта да се разнесе между здравите.

Някои вредни традиции се градят просто на обикновени аналогии, например, „осоляването". Както месото и рибата се осоляват, за да не се развалят, така и новороденото се натрива със сол, за да бъде здраво. Но какво става? Нежната кожа на детето се наранява, порите се запушват, получават се тежки кожни наранявания. А има и случаи, при които „за здраве" и за да изтече „лошата кръв", с остър бръснач се правят поръзвания на гърба на детето. Ако тези рани не завършат с инфекция, струват все пак много на младия организъм. На някои деца, за да проговорят по-бързо, се прави разрез на езика. Раната в устата се инфектира и може да доведе до печален край.

Старо, разпространено сред много народи, а също и у нас, е вярването в „уроки", в „лоши очи". Разказва се, че има хора, които урочасват децата. Те боледуват, линеят, тресе ги. Всъщност тези деца са болни или от туберкулоза, или от глисти, или са в началото на някое инфекциозно заболяване. И те не бива в никакъв случай да се водят на врачки, а трябва да им се окаже навременна медицинска помощ.

При знахари, ходжи и врачки понякога ходят и възрастните. Средствата за „лечение" в тези случаи са най-различни. Естествено те никога не помагат. Но нека да спомена за изключенията, които дават право на суеверните да смятат вредното за полезно. Има случаи, когато психическото влияние на врачките действува лечебно при хора, страдащи от неврози. Друг път организмът сам се справя с болестта. Но има хора, които се вслушват само в тези изключения и разнасят славата на самозваните лечители. Особено доверие се оказва на подобни лечители при счупване на кости. Всъщност има болни, които са оздравявали, но това става, кога то костта е била само пукната или е имало някакво разместване. А необходимо ли е да се споменава колко хора са останали сакати. Нека да не се заблуждаваме, че тия знахари биха могли да сторят нещо, например, при раздробяване на костта. Те биха причинили само вреда, даже само заради това, че отиващи при тях, болните са се лишили от навременна и компетентна медицинска помощ.

Само тези случаи, които изброихме, показват колко щети могат да причинят вредните здравни традиции, този остатък от миналото. При съвременното развитие на медицинското обслужване те трябва да стават все по-изолирано явление.

Д-р Надежда ЗМИЙЧАРОВА

Есенни дни в Дунавската гради на на Силистра.

„Творци на българското Възраждане"

Издателство „Наука и изкуство" е имало щастливата идея да събере в два тома очерците на големия историк на Възраждането академик Михаил Арнаудов за видни книжовници, будители, дейци на тази епоха. Първият том обхваща изследванията и портретите на десет възрожденски дейци — Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, Кирил Пейчинович, Петър Берон, Неофит Рилски, Неофит Хилендарски — Бозвели, Васил Априлов, Константин Фотинов, д-р Иван Селимински, д-р Иван Богоров. Томът е оформен строго и с вкус, напечатан на великолепна хартия и с така рядко срещащ се вече у нас едър и приятен за окото шрифт.

Очерците на Михаил Арнаудов са солидно опрени на изучените факти от историята и дейността на творците на българското Възраждане, значителна част от които той сам открива и систематизира. Съгласно своя културно-исторически метод на изследване, авторът вижда значителните дейци в българската културна история цялостно, с очите на класик, за когото имат значение всички фактори — историческа епоха, родно място, произход, среда, интимни мотиви, възпитание, школа, психологически особености и значимост на културното творчество. В лицето на академик Арнаудов българската позитивна културно-историческа школа, създадена от проф. Иван Шишманов, има най-личен представител, със завършено дело и напълно реализирани възможности.

Днес особено заслужава да се изтъкне една черта от творчеството на академик Арнаудов, която хармонира с по-новите търсения при изследването на българското Възраждане. Може би заглавието на този сборник най-добре е отразило тази особеност — Арнаудов вижда дейците на тази епоха не просто като автори на едно или друго произведение, в неговото съзнание те са създатели на най-важното произведение — българското Възраждане. Той надраства тясно професионалния подход, жанровите граници, филологическия педантизъм, за да види културните дейци на епохата в огромния мащаб на българската история. За него те са колкото чеда на епохата, толкова и нейни създатели. Епохата ги е моделирала, но те са дали индивидуален образ на тази епоха.

Именно това даде огромния терен на неговите пространни и солидни проучвания. Започнал като литературен историк, той неизбежно трябваше да стане културно-историк на българските движения и личности. Арнаудов включва литературоведческия елемент само като необходима част от един по-широк подход, при който търси историческите фигури и проблеми във връзка с цялата българска история като процес, като характеристика на нацията в даден момент от нейния исторически развой. В това отношение той развиваше и закрепи една традиция, която вижда в тези литератори, историци, граматикари, вестникари, просветители, поети и деятели-творци на едно тяхно главно произведение — българското национално Възраждане.

Т. ЖЕЧЕВ

Помощник на специалистите

Завод „Оргтехника" изработва продукция, печатни материали за която могат да бъдат намерени само в чуждестранния печат. Базата за техническо развитие към завода също разработва проблеми, за които е необходима помощта на чуждата литература. Най-добрият помощник на специалистите се явява библиотеката в завода, строго специализирана, богата с материали от чужди автори, редки заглавия на технически книги, литература по икономическите въпроси, най-новите издания на френски, немски и английски технически издателства.

Тук сред този пъстър свят на новостите в техниката, специалистите намират необходимите им материали за разработваните теми, новите постижения както на социалистическите страни в областта на машиностроенето и приборостроенето, така и на капиталистическите фирми, частни и държавни. Защото фондовете на тази библиотека, рай за специалистите в областта на новата прецизна техника, крият много оригинални фирмени материали, представляващи ценност за нашите инженери и техници. Но „крият" не е точната дума, защото тук нищо не се крие от никого. Напротив, всичко е подредено, обработено, класифицирано, разделено по отрасли и предоставено на младите специалисти за използуване. И те не закъсняват да се възползуват от предоставените им условия и възможности за обогатяване на знанията. Над две хилядите тома техническа литература на библиотеката не остават в покой. Не прекъснато някой се интересува, някой търси, някому нещо е нужно незабавно. Тук читателите не обикалят дълго, не шарят по рафтовете. Идват за бързани, съсредоточени, знаят отлично кое къде се намира, отделят необходимата книга и си тръгват, за да се върнат отново след два дни и да сменят книгата, все така забързано и мълчаливо. Над осемдесет заглавия на списания осведомяват младите специалисти за постиженията и откритията в интересуващата ги област по света и в България. Рядката техническа литература, събрана по рафтовете на този такава необходим помощник на инженерите, помага правилно да бъдат разработени темите в предприятията, икономическите справочници и литературата по икономическите въпроси спомагат за правилното планиране на труда и производството в завода и базата. Когато някому е необходима статията или брошурата на чужд автор, той ползува услугите на преводаческото бюро. Непрекъснато в библиотеката се правят поръчки за нови необходими книги и макар тяхното набавяне да е много трудно предвид липсата на подобна информация за сродни предприятия у нас, каталозите непрекъснато се обогатяват с нови автори и заглавия. Събираните по пана ири и изложби фирмени материали дават възможност на младите специалисти да се ориентират в новостите на сродната техника по света. Читателите се интересуват от всичко, което може да представлява интерес в работата им. За тях библиотеката е станала необходимост, един истински помощник и приятел.

Николай ИВАНОВ

Живот сред песни

Денем те са учителки. Държат в ръка тебешира и дневника, разходжат се между редиците, обясняват нещо. Но привечер, след последния училищен звънец, когато колегите тръгват за в къщи, когато другите се настаняват пред телевизорите или просто излизат из града на разходка, те се събират в някоя от залите на ОСПС. Имат репетиция. Нужно е в един миг да изчезне всичко—грижите, мислите за неспокойния ден, неприятното чувство на умора. Трябва да остане само пианото, ръцете на диригента. Да остане само големият свят на музиката и песните. Репетира камерният хор на учителките.

Когато преди няколко години в училище „Макаренко" младите учителки образуваха вокална група, едва ли някой можеше да си представи, че това е началото на един път, труден и стръмен, път към истинското майсторство, към певческото изкуство. Пък и по нищо не личеше бъдещето. Леките песни, бедният репертоар, нешколуваните гласове, пеенето вся чаща на тази, която сме свикнали да виждаме на сцената, на един жест на която е подчинен целият певчески колектив. И минутите, които прекарахме заедно, се превърнаха в един разговор за музиката, за пътя на хора към върховете на изкуството, за стремежите и желанията на неговия диригент. Ние не задавахме въпроси, просто слушахме разказа за раждането на едно умение, за радостта от собствените възможности.

—Не е трудно да се разкаже за пътя на състава. Първенци на окръжните прегледи на III републикански фестивал, класирани на зоновите прегледи във Варна през май тази година и сребърен медал на националните прегледи в Русе. Това е всичко. Но не е най-важното. На сцената много неща не личат. Те се виждат зад сцената, на репетициите, на вечерите, пълни с труд и усилия. Защото нищо не идва от само себе си. Та ние в началото се учехме да пеем!

В началото! А после? После идва майсторството. За сметка на големия брой песни се е губила точността на изпълнението. И репертоарът е намален, изцяло подменен. Репетиции, репетиции... За да се стигне до това качество, за което се връчват медали. Когато от сцената се разлеят звуците на песните, някак изведнаж изпъква меката звучност, спятостта на състава. И неговите големи възможности. Такава беше и оценката за него след заключителния етап на фестивала.

А какво още предстои на хора... Повишаване на вокалната огрмотеност, солфежното пеене и най-важното — допълнителен подбор на участничките в хора — такива са плановете на младата диригентка. Освен това Росица Иванова е решила сама да замине за София, за да намери нови песни за състава си. Тя се е насочила най-вече към класиката и модерната музика за камерен хор. И още едно нещо е нужно на хора —корепетитор. Тогава вече може да се помисли за образуване на един смесен камерен хор. Но това са далечните планове, творческата тайна на младата диригентка. А дотогава — успех, учителки!

Валентин ЧЕРНЕВ

Добруджанеца

РАЗКАЗ

Той беше душата и сърцето на първа рота. Всички го обичаха. И как няма да го обичаш, когато за всекиго намираше да каже добра дума и в минути на скръб войнишка сърцето да разтуши. Името му не си спомням. Всички го наричахме Добруджанеца. А как пееше! Все стари, народни песни. Отначало гласът му — тих, сподавен от мъка — изпърпаваше като подплашена птица, после песента оживяваше и волно се понасяше над земята...

Ние го слушахме и сърцата ни се пълнеха с радост и наслада.

Понякога получавахме писма от близките си и за миг заживявахме със скъпия спомен по оставен далечен роден кът, стара майка, близки хора. Тъга обхващаше сърцата ни. Излегнали се край землянките, ние мълчахме, стиснали писмо в ръка и въздишахме, докато Добруджанеца скочеше с широко разперени ръце и се провикнеше.

— Ей, момчета, какво се умълчахте? Пустите му жени, какво ли ви пишат? — Той дръпваше някого от по-младите войници, удряше кепе в земята и заситняваше, провиквайки се колкото му глас държи:

— Ех, майчице!...

Писваше и кавалът на Станчо Боримечката. На поляната пред землянката се извиваше весело войнишко хоро...

Хубави, незабравими дни на войнишко другарство и веселие, кое мъжко сърце не е туптяло с вашите радости и скърби? И нима може човек да ви забрави, когато ние тук възмъжахме и станахме частица от силата и величието на Родината?...

В такива моменти забравяхме, че сме на война и че утре може би мнозина от нас няма да ги има сред живите.

Хорото се виеше, обикаляше землянките, гърдите се задъхваха, тъжните спомени изпепеляваха в сърцето, лицето грееше в широка усмивка, а най-напред размахал кърпа водеше Добруджанеца.

— Лю-лю-лю!... — се носеше неговият глас.

Само на няколко километра от нашия лагер, в подножието на планината, в малко македонско село, се бяха настанили немците. Ние прегрупирвахме силите си, очаквайки всеки ден попълнение, за да ги ударим. Под нашия лагер минаваше река, брегове на която бяха обрасли с високи храсти и стари корубести върби. По някога аз и Добруджанеца слизахме край реката и се излягахме в тревата. На отсрещния бряг, където бяха немците, не се виждаше никакъв човек. От време на време до нас достигаха откъслечни думи от разговор, изцвилваше кон, загърмяваше мотор и отново всичко затихваше. Реката ле ниво влачеше бистрите си води, провирайки се под зелените чадъри на старите върби. Понякога долитаха и звуци на устна хармоника. Изглежда това бе немски войник, който също като нас, прикрил се в избуялата трева на отсрещния бряг, разтушаваше войнишкото си сърце.

— Хубаво свири! — въздъхваше Добруджанеца. — Немец, иди го разбери... Оставил в Германия дом, семейство и тръгнал да убива... Защо?... Хитлер заповядал... — негодуваше той. — Да го пипна аз този Хитлер и да го запитам: „Какво искаш от мирните хора, кучи сине? Малка ли ти е Германия, че си тръгнал да мърсиш света?"

Той помълчаваше, загледан в ширналото се над нас синьо небе, и отново се обръщаше към мен с изпълнени с тревога очи.

— Даскале, ти си учен, по ги разбираш тези работи. Не могат ли хората да живеят без война?

— Могат.

— Защо тогава воюват?

— Докато има бедни и богати, ще има и войни.

— Как така?... Остави я ти тази!... Кажи ми ти, беднякът от Германия каква полза има от тази война?

— Никаква — усмихвам се аз.

— Тогава защо воюва?... Не може ли да направи тъй, както направи през седемнадесета година беднякът в Русия?

Разговаряхме до късно. Незабелязано слънцето потъваше зад планината. Небето потъмняваше и наоколо започваше да се здрачава.

Войната на този фронт почти не се чувствуваше. Немците бяха оставили в Македония малки части, които водеха окопна война. Една вечер, тъкмо се бяхме строили за нощна проверка, пред нас застана развълнуван ротният командир.

— Момчета, тази нощ немците ще напуснат селото. В училището са затворени деца. Преди да заминат, немците се готвят да запалят училището. Децата трябва да бъдат спасени.

Командирът млъкна и отправи очи към нас. Мълчахме и ние. Домен Добруджанеца изпъшка и се размърда.

— Баби!... — Той направи няколко крачки напред и застана пред ротата.

— Останалите ще си ги изберем сам.

Добруджанеца отправи очи към мен. Разбрах го. Излязох напред и застанах до него.

— Друг — обади се командирът.

— Даскалът ми стига. — Добруджанеца намести кепето си и ме погледна под око. Усмихнах се.

— Елате с мен — командирът тръгна пред нас.

Нощта бе тъмна. Черни кълбести облаци се бяха спуснали над селото. Препръсквaше. Трябваше с лодка да се доберем до отсрещния бряг на реката. Там ще ни чака човек от селото.

Лодката бавно се приближаваше до брега. Беше тихо. От време на време от селото долиташе кучи лай. Отпред, на носа на лодката, бе приклекнал Добруджанеца с насочен автомат. Аз леко гребях. Сърцето ми се беше свило. За пръв път участвувах в изпълнението на такава трудна бойна задача. Командирът каза, че тук реката не се охранява от немците. Само тази мисъл ме поуспокояваше. До мен бе автоматът ми. Откриятли огън, залягам в лодката. Добруджанеца сам пожела да застане отпред. Какво ли мисли в момента? Гърбът му е широк, главата леко издадена напред, готов е всеки момент за отбрана. Аз съм почти прикрит от него. Отсреща, зад върбите, нещо шава. Отпуснах лопатите и грабнах шмайзера.

— Братчета, тука, тука! — обади се мъжки глас.

Поех отново лопатите и след малко спряхме до брега. Изтеглихме лодката и я прикрихме в близките храсти. Непознатият ни поведе. От него разбрахме, че училището, в което са затворени децата, се охранява само от часовой. В долния край на селото се намирали немците — малка бойна част с две минохвъргачки и камион. Очаквало се призори да напуснат селото...

Пред училището бавно се разхождаше немски войник. Ние бях ме залегнали в един двор и от там го наблюдавахме, обмисляйки как да го нападнем. По улица та се зададоха двама войника с автомати на рамо. Те се спряха пред часовоя, казаха си нещо, запалиха цигара и отминаха.

— Ще се опитам сам да се справя с него — прошепна Добруджанеца и запълзя напред.

Наблюдавах го изтръпнал. Оставаха още десетина крачки, когато часовоят се спря, извърна се и неспокойно заоглежда наоколо. Добруджанеца залегна зад едно дърво. Само да мръдне и часовоят ще го види. Бях насочил автомата си, готов всеки момент да изпразня пълнителя. Часовоят отново тръгна. В същия миг Добруджанеца се надигна, с един скок се намери зад немския войник и заби ножа в гърба му. Двамата с бай Ставри, така се казваше непознатият от селото, изтичахме в училището. В стаята, където бяха затворени децата, светеше малка газена лампа. Децата се бяха скупчили в тъмния ъгъл и спяха. Едно от тях се разбуди, изправи се и ни загледа учудено. Две момченца по-близки се изправиха до стената, готови да заплачат. Бай Ставри побърза да ги успокои, като събуди и останалите. Чорлавички, сънливи, притиснали се едно до друго, уловили се за ръчички, децата напуснаха училището, водени от бай Ставри, и забързаха към близката гора, зад която бе реката. В същия момент в горния край на улицата се разнесоха изстрели.

— Аз ще ги задържа — обади се Добруджанеца. — Ти бързай с децата. Той изтича назад, промъкна се в двора, където лежах ме преди малко, и залегна.

Стрелбата зачести.

Натоварихме децата на лодката и бай Ставри ги подкара към нашия бряг. Промъквайки се из храстите, аз се отправих тичешком по обратния път. Изведнаж стрелбата затихна. Там бе станало нещо, което ме накара да изтръпна. Не усетих кога изскочих из храстите и се намерих в двора, където бях оставил Добруджанеца. Нямаше го. Немците го бяха заловили жив и го влачеха към училището. Трябваше да му се помогне. Но как? Онези бяха четирима и трудно се бих справил с тях. Единственото спасение бе колкото може по-скоро ротата да заеме селото. Тази мисъл като мълния блясна в главата ми и аз отново затичах към реката...

Хитлеристите отстъпиха. На разсъмване влязохме в селото. Заедно с ротния командир се отправихме бързо към училището. В двора хитлеристите бяха вързали Добруджанеца с кабел о едно дърво и го бяха подпалили с бензин. Целият бе обгорен и едва издаваше признак на живот. До вечерта умря. Погребахме го в училищния двор, да напомня за вечни времена за героизма и величието на българския войник.

Йордан ПЕТРОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 126 (1595) | Събота, 25 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

25 ГОДИНИ ТПК „ДУНАВ“

ДНЕС трудовият колектив на ТПК „Дунав“ ще отбележи още един славен юбилей. Тържествено ще чествува 25-годишнината от създаването на кооперацията.

Мнозина от тези, които поставиха нейното начало, още работят и се радват на обича та и уважението на колектива, припомнят си първите стъпки и уверено правят сравнение със сегашните постижения. На 18 ноември 1944 година по инициатива на Стефан Бошнаков, тогава директор на клона на Българската земеделска кооперативна банка в Силистра, шестнадесет прогресивни обущари начело с Неделчо Михайлов, Страшимир Тодоров, Недьо Вълчев, Васил Мирев, Петър Колев, Сава Кирилов и други се обединяват в един отдел към тогавашната кооперация за общи доставки „Дунав“. На 22 декември същата година се изгражда и шивашкият отдел, в който влизат Тодор Бучков, Деньо Михайлов, Велико Райчев, Йордан Стефанов, Друми Бъчваров, Стоян Добрев. Тяхното имущество е било точти смешно — притежавали са една шевна машина, две маси, една ютия и тол кова.

Зареждат се трудни и богати дни на събития. По магазините липсват платове и суровини, поня кога старото взема връх у хората. Частните занаятчии са друга пречка по уверения път на отдели те към кооперацията. Но и това се изживява.

Сега, когато всичко това е вече история, в цеховете на коопера цията се трудят стотици работни ци. Първите пречки и трудности изглеждат далечни и като че ли нереални. Те бяха трудовото ежедневие на тези, които сложиха началото на днешната мощна коо перация. През март 1945 година осемнадесет хлебари образуваха нов отдел. После ги последват десетина кожухари и сарачи. Покъсно към кооперацията се приобщават и бръснарите.

От малките цехове се роди една от най-големите трудово-производителни кооперации в града — ТПК „Дунав“. Сложен бе край на убийствените условия на труд, създаде се надеждата за бъдещето.

Цифрите винаги са били сухи, но когато човек умее да чете между редовете зад строгите колонки, ще види стотиците работнически ръце, силата на една мечта и безкрайната увереност. Нима они зи, които започнаха с една шевна машина и една ютия с въглища, са мечтаели за огромните цехове, в които понастоящем работят десетки машини — последна дума на техниката в шивашкото производство? Нима някой е вярвал, че е възможно преди 25 години да се мисли, че кооперацията ще има 100 клона за услуги в селата. Ето за какво говорят сухите цифри: през 1945 година е произведе на продукция за 130 000 лева (по тогавашен курс) и е реализирана печалба за 7 000 лева. През миналата година ТПК „Дунав“ произведе промишлена продукция за 4 706 000 лева и постигна 132 000 печалба, а само за деветте месеца на тази година печалбата възлезе на 130 000 лева. Планът за обема е изпълнен 101,2 на сто и на 100 лева стокова продукция се бестойността е снижена с 2,42 лева. Производителността на труда нарасна с 2,3 на сто.

Когато говорим за успехите на колектива сега, не бива да забравяме и онези, които винаги са били начело в социалистическото съревнование и са давали своя дял за възхода на кооперацията. Със своите високи постижения се гордеят бригадите на Петър Сертев, Сами Рашидов, Иван Николов, Неделчо Краев, Петър Жеков, Керанка Липкова, Йордан Тодоров, Тодорка Михалева, Стоянка Димитрова, Пеньо Златев, Васил Стефанов.

Пред нашия колектив предстоят още големи задачи. И той ще ги изпълни с чест. Гаранция за това са досегашните постижения, които ни окрилят за нови, още по-радващи резултати.

Мариана КУТИНЧЕВА,
секретар на партийния комитет при ТПК „Дунав“ в Силистра

ДО ПЪРВИЯ СЕКРЕТАР НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ ДРУГАРЯ ГЕОРГИ КАРДАШЕВ ГР. СИЛИСТРА

Дълбокоуважаеми другарю Г. Кардашев,

В състава на делегацията на Дружеството за съветско-българска дружба, която възглавяваха големите приятели на България Н. Н. Органов и маршалът от авиацията В. А. Судец, аз имах щастието да взема участие в честването на 25-годишнината на социалистическата революция във Вашата страна.

Ние бяхме радушно, по братски приети във Видински, Плевенски, Русенски, Силистренски, Варненски, Габровски, Старозагорски окръг и в столицата на България град София.

Ние станахме свидетели на историческото ликуване на българския народ, вдъхновен от епохалните постижения на своята социалистическа държава.

Юбилеят на страната беше триумф на политиката и творческото съзидание на Благоевско-Димитровската партия.

Незабравима ще остане в моята памет срещата с Вас, с жителите на Вашия прекрасен град, простотата и сърдечната задушевност на тези срещи.

Аз се чувствувам особено щастлив, че мога да изразя чрез настоящето писмо моята голяма благодарност към българския народ — наш брат, дълбоката си признателност за вниманието и обичта, с които ни обкръжаваха в България нас, съветските хора.

За дълги години ще запазя в своята памет не забравимите срещи.

Желая на Вас, Вашето семейство и на целия български народ най-светло бъдеще.

С уважение:
В. БАННИКОВ

14 октомври 1969 год.
гр. Москва

Все повече посетители привлича новооткритият магазин „Млад техник“ в Силистра.

В последните дни — най-голямо напрежение

Повечето от стопанствата в окръга завършиха сеитбата. Останалите сеят последните декари. Приятно е да се наблюдават добре подравнените блокове, при които мероприятията са завършени изцяло, а само се чака живителната влага, за да се покажат нежните листенца на покълналите есенници. Панорамата в полето се промени. Ясно пролича ва, че есенната кампания е към своя край. Все по-малко се виждат неорани царевични площи и необрана царевица.

В ТКЗС — с. Смилец сеитбата също е към привършване, но тези последни дни трябва да са изключително напрегнати за смилечани. Иначе срокът може да се удължи или пък ускоряването да става за сметка на качеството.

Как са изпълнени в момента основните есенни задачи? Сеитбата на ечемика е привършена, а от пшеницата остават още 1 400 декара. При дневен график от петстотин декара за три дни ще се завърши. Това може да стане при равнинен терен (а тук е много хълмист) и възможност за прехвърляне на машини от една бригада в друга. Но след като в това стопанство тежките трактори влачат редосеялките, подготовката на почвата се извършва от тях, а и сухите условия разбиха вече дисковите плугове, може да се предположи, че с наличната техника срокът ще се удължи. Затова е правил на мярката за оказване помощ от други кооперативи.

Досега извършената сеитба е сравнително добра, обаче сега, където се сее, качеството е незадоволително. Работеше се в местността „Дущубака“. По повърхността на подготвения блок има ше много растителни остатъци, те пречеха за нормално заравяне та семената, а и почвата не се уплътняваше добре. Има доста семена по повърхността. Затова не трябва под какъвто и да е предлог сега да намалява контролът по качеството. Агрономите напротив трябва да повишат взискателността. Тук фактът го вори обаче тъкмо противното.

Брането на царевицата е другата основна задача. Трябва с тревога да се отбележи, че тук има за бране още 1 500 декара. В момента работят три зърноком байна, берат и кооператорите, но явно силите няма да достигнат. А царевицата е хубава, с богат добив. Нужно е да се потърси някакъв изход, може би помощ от други стопанства с работна ръка и техника. Например от ТКЗС — Иширково може да се окаже такава. Последните благоприятни дни да се използуват най-пълноценно, за да се прибере тази богата реколта. Започнат ли дъждовете, има опасност да се удължи брането и да се допусне загуба.

Успоредно с основните задачи в растениевъдството се работи и по другите. Гроздоберът е към своя край. Берат се ябълки те от овощната градина. Досега са набрани над 30 тона за изкупвателните организации. С това мероприятие са заангажирани служителите от селото.

Партийното и стопанското ръководство трябва да се проведе с още по-голяма оперативност мероприятията, да създаде още по-високо напрежение, за да не се изпусне благоприятният момент. Защото след няколко дни настъпват есенните сборове, които ще повлияят на добрата мобилизация.

Времето не чака. Предстоят и други важни мероприятия!

Ал. ДИМИТРОВ

Състезание на млади специалисти от общественото хранене

Общественото хранене с всяка година се разширява и добива все по-голям размах. За него тръбват и висококвалифицирани работници. Една от формите за повишаване квалификацията на готвачите и сервитьорите от този раздел на социалистическата търговия са състезанията за излъчване на най-добрите от тези две професии. На тази тема бе посветено няколкодневното зонално състезание на готвачи и сервитьори, окръжни първенци от Североизточна България.

Тези състезания се организират и провеждат от съвместна комисия, в която участвуват представители на Държавното търговско обединение „Обществено хранене“ към Министерството на вътрешната търговия, ЦК на профсъюза на работниците от търговията и ЦК на ДКМС.

Завчера, 23 т. м., в ресторант „Златна Добруджа“ положиха изпит и последните състезатели, готвачи и сервитьори, представители на окръзите от Североизточ на България. От шест окръга: Варненски, Толбухински, Силистренски, Русенски, Разградски и Шуменски, участвуваха всичко 24 души, по двама готвачи и двама сервитьори от окръг. Всеки окръг се представяше от най-добрите, завоювали челно място в окръжните състезания.

За впечатленията и резултатите от това състезание ние споделихме мнение с представителите на комисията. Ето какво каза по този повод председателката на комисията И. Димчева от ДТО „Обществено хранене“:

— В нашата страна това е третата година как провеждаме такива състезания. А това е второ след видинското за 1969 година. И подготовката, и базата, при която го провеждаме в Силистра, е много по-добра и по-благоприятна, отколкото проведеното състезание във Видин. За това безспорно трябва да благодарим на силистренските домакини... А за значението на състезанията: едва ли има работник или служител от общественото хранене, който да не е убеден в положителните им резултати...

След полагането на практическия изпит, готвачите — с приготвянето на вкусни блюда, а сервитьорите — в залата при обслужване на посетители на ресторанта, бяха определени първенците. Първо място от готвачите завоюва представител от Русенски окръг, второ — от Варненски, а трето от Силистренски — младите готвачи Тодор Петров и Петранка Петрова.

Сред сервитьорите първо място се зае от представител на Варненски окръг, второ — от Силистренски — Николина Алексиева, и трето от Шуменски окръг.

Първенците от зоналните състезания ще участвуват в националното състезание, което ще се проведе в София.

М. ТОМОВ

Ще изпълним годишния план за млеконадоя

(Беседа с Димитър КУРДОМАНОВ — гл. зоотехник на ТКЗС — КАЛИПЕТРОВО)

Първите месеци от годината до несоха тревога за нашите животновъди. Тежката зима и недостигът на фуражи оказаха отрицателно влияние за изпълнението на плана, но след юли положението се нормализира. Резултатите от деветмесечието ни дават основание да смятаме, че годишният план за млеконадоя при нас ще бъде изпълнен. Защото до 1 октомври надоихме 30 тона мляко повече от очакваното.

В нашата ферма се отглеждат 430 крави. През миналата година не успяхме да получим планираната от тях продукция. Вместо по 3 300 от животно надоихме средно по 2 940 литра мляко. Въпреки всичко обаче, определената ни средна продуктивност сега е по-голяма. И ние вярваме, че ще отговорим на изискванията, като достигнем средна млечност 3 350 литра от животно.

Какво ни помогна да преодолеем изоставането?

Преди всичко подобрихме храненето, което стана наистина вече диференцирано. Доскоро в еже дневната дажба на животните взе маха участие 25 кг люцерна, 15 кг зелен царевичак, 3 кг меласирани какалашки. Най-малкото количество концентриран фураж бе 2 килограма. При някои високопродуктивни животни той достига оба че и до 10-12 кг. И трябва да кажем, че те ни се отплащат за тази щедрост. Надоеното в повече мляко оправдава изразходването на извънредните количества фураж. Икономическият анализ за девет месечието категорично показва, че макар да сме изписали повече храна за фермата, получената продукция е поевтиняла. Така за шестмесечието литър мляко струваше 19,87 стотинки, а три месеца по-късно неговата себестойност намаля на 19,67 стотинки, което е с една стотинка по-малко от плана за годината.

Лошото е това, че не винаги разполагаме с необходимите ни фуражни смески. Обикновено кравите получават царевична ярма, ечемик, слънчогледов шрот и трици. Определено смятаме, че ако ни е осигурен един постоянен приток от специални смески, продуктивността на животните ще бъде по-голяма.

През тези дни кравите изживяват известна криза по отношение на храната. Преминаването към есенно-зимен режим оказва отрицателно влияние и млякото намаля с около 100-200 литра на ден. Естествено това ще се преодолее и възможностите на нашите животни ще се възстановят. Още един факт ни кара да бъдем оптимисти. Сега маслеността чувствително се повиши и достига 4 процента. В ежедневната дажба на кравите взема участие вече сухата люцерна, чието количество достига 3 кг за животно. От 1 ноември ще почнем да залагаме и силаж.

Освен храненето подобрената работа на гледачите допринесе също за нашия успех. В чест на 25-годишнината се води социалистическо съревнование. Това импулсира хората. Помогна на осем доячи да преизпълнят плана за деветмесечието и се наредят между първенците на кооператива.

Състоянието на стадата е много добро. Животните са здрави. Яловостта е под 8 процента. Племенната работа все повече се подобрява. Твърде скоро стоковото ни стадо ще бъде превърнато в кандидат-племенно. Всичко това ще допринесе за още по-чувствително увеличение на продуктивността, ще увеличи доходите от кравефермата, ще я превърне отново в рентабилна.

Вчера • днес • утре

От няколко дни в централните села на окръга се провеждат събрания, посветени на 100-годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин. Те се организират от Дома за политическа просвета при ОК на Партията и Окръжния съвет за лекционна пропаганда. Пред присъствуващите се изнася докладът: „Ленин — вдъхновител, организатор и ръководител на Великата октомврийска социалистическа революция“.

* * *

Снощи в салона на Окръжния народен съвет Градският комитет на Партията в Силистра проведе съвещание с партийните секретари и пропагандистите от града. Пред тях бе направена оценка за откриването на новата партийна учебна година.

* * *

Народният театър в Силистра е в усилена подготовка за първата си премиера от тазгодишния сезон. За тази дългоочаквана среща със зрителите колективът на театъра подготвя пиесата на българския драматург Никола Русев „Я, колко макове“. Премиерата е предвидена за 1 ноември.

* * *

В курортния комплекс „Албена“, Толбухинско, в продължение на три дни се провежда междуокръжен семинар във връзка изпълнението решенията на ЦК на БКП за преустройство на работата в Отечествения фронт. В него от окръга вземат участие председателите на отечественофронтовските организации, председателите на общинските съвети за работа с жените, а също така и работници от апарата на ОК на Отечествения фронт.

* * *

На 22 октомври в Силистра се проведе семинар с участието на читалищните секретари от окръга. Организиран от Окръжния съвет за изкуство и култура, той имаше за цел да изясни въпроса за извънкласното четене на учениците. Пред присъствуващите изнесе доклад Петър Чолов, от Министерството на народната просвета.

На семинара бяха дадени указания за провеждане на предстоящите отчетно-годишни събрания на читалищата.

* * *

На 29 октомври в Силистра Окръжният комитет на Отечествения фронт ще организира семинар по актуалните въпроси на политическата просвета. Ще присъствуват ръководителите на лектории и отговорниците на говорящите вестници.

* * *

Днес в салона на кино „Москва“ — Силистра естрадният състав на драматичния театър в Кърджали ще изнесе за турското население два спектакъла.

* * *

Любителите на киноизкуството от Силистра през идната седмица ще могат да гледат следните филми: „Москва“ — „Братя Саройн“ и „Конницата на революцията“; „Доростол“ — „Селски детектив“ и „Степента на риска“.

Международна информация

Варна изпрати сърдечно Мауно Койвисто

ВАРНА, 24 октомври (БТА) — Финландският министър-председател Мауно Койвисто днес разгледа с голям интерес Двореца на спорта и културата.

Министър-председателят посочи, че изграждането на тази зала за много кратък срок е хубаво дело. В нея варненци могат да прекарват приятни часове.

При сбогуването с домакините Мауно Койвисто заяви:

— Нашите архитекти могат да се поучат много от своите български колеги.

Положението в Ливан

КАИРО, 24 октомври (БТА) —Положението в Ливан продължава да бъде тревожно. Вчера в редица градове на страната бяха организирани демонстрации, въпреки обявения полицейски час и забраната за подобни прояви. Демонстрантите са издигали лозунги срещу ливанското правителство и са порицали явната намеса на американското посолство в последните събития в страната.

Агенция МЕНА съобщи, че в покрайнините на Бейрут полицията разпръснала една демонстрация. Срещу демонстрантите било използувано огнестрелно оръжие.

Въпреки засилените мерки на армията и органите за сигурност, сблъсканията между палестинските партизани и части на ливанската армия са продължили и вчера.

Организацията Ал Фатах е публикувала декларация, в която съобщава, че вчера сутринта палестински партизани атакували 3 ливански гранични поста, при което пленили 24 граничари и митнически служители. В декларацията се подчертава, че палестинските партизани няма да позволят да бъде пресечена тяхната борба срещу израелския агресор и че „палестинската революция е способна да отговори на всеки удар срещу нея“, откъдето и да идва той. По-късно бе съобщено, че пленените ливански граничари и митничари били освободени.

Агенция МЕНА предаде, че ливанските въоръжени сили са поели цялата отговорност за запазването на реда в страната. Във всички градове от днес сутринта се въвежда полицейски час.

Обсадното положение в Чили — отменено

САНТЯГО, 24 октомври (ТАСС) —Обстановката в Чили, изострила се във връзка с опита да бъде направен реакционен преврат, се нормализира постепенно. Народът решително се вдигна в защита на демократичните права и свободи и конституционния строй, и осуети кроежите на реакционерите. Сега в столицата Сантяго цари пълно спокойствие. Нормално работят транспортът, магазините, кафе-сладкарниците, учрежденията и предприятията. Днес се отварят банките и училищата. Както обикновено излизат вестниците, предават радиостанциите и телевизията.

Днес влиза в сила декретът за отменяне на обсадното положение и на цензурата върху печата, подписан вчера от президента.

Нападение на египетската авиация срещу позиции на израелските войски в Северен Синай

КАИРО, 24 октомври (кор. на БТА) — Миналата нощ авиацията на ОАР атакува позиции и лагери на израелските войски в северната част на Синайския полуостров. Съгласно публикуваното тук военно комюнике, ударът е бил нанесен в дълбочина около 100 км източно от Суецкия канал. След като завършили успешно мисията си, самолетите на ОАР се върнали благополучно в базите си.

Оценява се, че при това въздушно нападение египетската авиация е проникнала по-далеч от когато и да било навътре в Синай. Бомбардировките и сраженията обикновено стават около Суецкия канал, но този път бил нанесен удар на военни обекти в дълбокия тил на противника.

Инциденти от по-голям или по-малък мащаб стават почти всеки ден. Завчера например самолети на израелските военно-въздушни сили се опитали да бомбардират египетските позиции край северната част на Суецкия канал, но огънят на зенитната артилерия на ОАР ги накарал да се върнат. Преди това група от специалните сили на ОАР преминала през канала в района Балах и унищожила укрепените позиции на противника, а престрелките са станали обичайно явление и се водят почти ежедневно.

Пред 100-годишнината от рождението на Ленин

ЛЕНИН Е ВИНАГИ С НАС

АМАРИН МЯГМАР

ИМАХ голямото щастие да видя великия вожд на трудещите се Владимир Илич Ленин, да чуя гласа му. Много години изминаха оттогава, много събития се изтриха от паметта ми, но тази среща, разговора с Ленин запомних с най-малки подробности за цял живот. И когато си спомням онзи незабравим ден, сърцето ми отново тупти от вълнение, отново изживявам онази огромна радост.

На 5 ноември 1921 година нашата делегация бе приета от вожда на трудещите се от цял свят. Развълнувани отивахме в Кремъл. Всички бяхме изпълнени с радостни чувства. Чакахме в просторна стая. Точно в определеното време при нас в стаята от една странична врата влезе невисок човек и започна да се ръкува с всички. Когато Д. Сухеба тор каза: „Здравейте, другарю Ленин“ — обхвана ме дълбоко вълнение. Обаянието на Ленин, топлината на ясните присвити очи, неговата простота и непосредственост ме покориха. Ние поднесохме на Владимир Илич хадак (копринена лента — символ на дружбата).

Владимир Илич ни обсипа с въпроси за живота на народа, за положението в Монголия. Интересуваше го политическата обстановка в страната, в нашата партия. Когато ни разпита за всичко и разбра нашите трудности, той се обърна към нас с ободрителни думи, даде ни много ценни съвети и пожелания.

Бяхме дълбоко трогнати от думите на Илич, че руският народ винаги е готов да помогне на нашия народ, на всички народи, които се борят за свобода.

Владимир Илич даде съвети, как да се укрепва Монголската народно-революционна партия, как да се сплотяват около нейното знаме аратите.

Срещата ни не продължи дълго. Но образът на Ленин, огромното му открито чело на мислител, одухотвореното лице, ясните очи, излъчващи могъща вътрешна енергия, завинаги нося в моето сърце.

На 5 ноември 1921 година в Москва бе подписан първият Монголо-съветски договор за взаимно признание и дружба, което е най-забележителното и най-свято събитие за монголския народ.

Аз съм горд и щастлив, че видях Ленин. Ние, монголците, знаем: Ленин е винаги с нас, Ленин е в нашите сърца. Той ни посочи най-правилния път към щастието и процъфтяването.

Вдъхновен от ленинските идеи, монголският народ строи социализма. С всяка година крепне нашата промишленост. Нашите арати-скотовъди, претворявайки ленинския кооперативен план, се обединиха в селскостопански обединения. Ние строим нашия живот така, както ни учеше Ленин. Неговият скъп образ е завинаги с нас, завинаги е в сърцето на всеки монголец.

(София—прес)

СЪИМЕННИЦА НА НАШИЯ ГРАД

За нея съобщихме съвсем бегло в предпоследния брой на вестника. Сега ще разкажем повече подробности.

Съименница на нашия многовековен град! Просто неочаквано. Невероятно като че ли...

Силистра Кирилова, съименницата на нашия град, е от село Милковица, Плевенски окръг. На 29 години е. Има две дъщери. Работи в ДИП „Текстилни влакна“, намиращо се на два километра от родното ѝ село. За пръв път я срещнах на тържествената юбилейна сесия на Градския общински народен съвет, посветена на 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за град. Бях научил, че е била дошла за първи път на гости на града-съименник на третия ден от юбилейните тържества. После си стишла, за да дойде отново на закриването им.

— Откъде силистренци узнаха за вашето име?

— Историята не е съвсем дълга. Било през това лято. През нашето село минал един учител от вашия град с кола. Спрял за малко. В това време една наша комшийка започнала да ме търси и викала: „Силистра, Силистра, ела у нас!“ Щом чул името Силистра, вашият съгражданин веднага се затичал. Попитал моята съселянка за какво го търси, а тя учудено го гледала, защото в първия миг не знаела какво да отговори. После му разказала, че вика мене, а не търси никого от Силистра. Когато се върнал в Силистра, вашият съгражданин съобщил в Градския общински народен съвет, че в село Милковица живее една млада жена, която носи името на Силистра.

— Бихте ли казали защо са ви нарекли Силистра?

— Аз съм най-малкото дете на своите родители. Родила съм се на втория ден след подписването на Крайовската спогодба, според която България получила отново Южна Добруджа и Силистра. Било на 9 септември 1940 година. Поп Ной бил родолюбив човек. Предложил на моите родители да ме кръстят с името Силистра. Те се съгласили. Така аз съм станала съименница на вашия град. Все се канех да дойда и видя града, чието име ме

вече много неща ще ми напомнят постоянно за Силистра. Пък и преди, щом чуех името на Силистра, някак си трепвах. Мислех си, че тя е все така малка, каквато я знаехме от учебните по география. А това не е истина. С очите си всичко видях. То завинаги ще остане в моето съзнание. Ще ме кара навсякъде и винаги да говоря за моята обичана съименница. И няма да се измърсявам. За прелестите и красотите на крайдунавска Силистра повече хора трябва да знаят...

Интервюто води:

Вълчо РАДЕВ

Вести от нашите хмелницки приятели

ВЪПРОС НА ЧЕСТ

Има такъв крилат израз, който отдавна е спечелил авторитет сред хората, за да им бъде полезен.

Да им бъде полезен...

Аз мисля за своите приятели. Загрижени за своята работа, вдъхновяващи със своя пример. Ето ги: отговорника на комсомолската група от животновъдната ферма в село Чехи Надежда Миронова, звеновода на младежкото звено за производство на захарно цвекло Владимир Голубчик, пропагандистката от политшколата учителката Надежда Цимбалюк... Те са много, всички не можем да назовем. Какви посърдечни слова да намеря, за да разкажа за тях — самоотвержени, пламенни в дружбата си, упорити в работата, жизнерадостни.

В колхоз „Матросов“ ние сме 122 комсомолци. Работата в родното стопанство, всекидневната грижа за неговия разцвет — това е целта на нашия живот. Ние се стремим да направим много, да работим добре. Именно за това ее обединихме в младежки колективи. И работата се сдружи още повече с нас — стана по-производителна.

Два комсомолски колектива са образувани в животновъдството. Възглавяват ги Надежда Миронова и Надежда Олейник. Работниците хранят младите телета. Тяхното задължение е да получат по 700 грама живо тегло ежедневен прираст от всяко отделно животно. Момичетата са сдружени не само от общата професия. Те са влюбени в песните, литературата, влюбени са в живота. И това ги сплотява така, че никакви изпитания не са страшни.

37 комсомолци работят в растениевъдството. Това са славни момчета-механизатори. От тяхното майсторство и упоритост зависи успехът. И те никога не са ни подвели. Младите механизатори оправдават доверието на своите съселяни. Най-добрият от тях е тракторист Владимир Голубчик.

Всички знаем, че младежта трябва да бъде политически грамотна и идейно закалена. Затова момчетата и момичетата много четат. Учим се в кръжоците за политическа просвета. Те работят и в петте бригадни организации на колхоза. Темите като „Наш Ленински комсомол“, „Беседи за партията“ и др. ни помагат да разширим своя мироглед, да станем твърди и волеви. С особен интерес изучаваме биографията на В. И. Ленин. Всеки ленински ред е разказ за мъжеството, за верността към революционната класа. Ние се учим да живеем по примера на великия вожд, учим се да обичаме своето Отечество.

Но не е достатъчно само добре да работим и да се учим. Нужно е да умеем умело и да почиваме. Прекрачете прага на който и да е от петте наши клубове вечерно време и вие ще навлезете в света на песните и танците. Съдържателно отпочиват младежите, събират сили пред новите трудови дни.

Т. ПЕТРУШЕЧКИНА,
секретар на комсомолска организация в колхоз „Матросов“ в Старосинявски район

Никой в Завода за металорежещи машини в Силистра няма да се изненада, ако му кажат, че и през днешния ден младият стругар Георги Атанасов е преизпълнил трудовата норма. Такъв е той: упорит, трудолюбив, ударник. Включва се дейно и в живота на комсомолската организация в завода.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

КЛАСИ И КЛАСОВА БОРБА

Обществениият живот се характеризира с голяма сложност — най-разнообразни противоречия съпровождат неговото протичане, предизвикват остри стълкновения на противоположните интереси, нагорещяват до краен предел социалните страсти.

Може ли човек да се ориентира в този пъстър калейдоскоп от събития, да разбере тяхната вътрешна логика, дълбоките им корени? Може би са прави онези буржоазни учени, които твърдят, че в историята няма никакъв смисъл, никаква закономерност? Марксизмът-ленинизмът опровергава подобни възгледи. Именно Маркс, Енгелс и Ленин дадоха ръководната нишка, позволяваща да се открие закономерността в този привиден лабиринт и хаос. Такава ръководна нишка е теорията им за класите и класовата борба. Тя ни въоръжава с научно разбиране на истината за същността на обществените явления.

Дори от далечните векове до нас достигат отзвуците на ожесточените класови битки. Робовладелци и роби, помешчици и крепостни, потисници и потиснати са се намирали винаги в антагонизъм, водили са непрекъсната, ту скрита, ту открита борба, която в крайна сметка е довеждала до падането на един строй и заменя нето му с друг. Робовладелческият строй беше сменен от феодалния, а после господствуващ обществен строй стана капитализмът. Основните борещи се класи при капитализма са буржоазията и работническата класа.

Има хора, които заявяват: вече няма никаква класова борба, класовата борба е заменена с „класов мир“. Тези хора или са слепи, или умишлено разкрасяват действителността. Ще направим само една справка: през последните осем години (1960—1968 г.) в развитите капиталистически страни са стачкували 300 милиона души срещу 150 милиона през предишните 14 години. В тези стачки са изправени една срещу друга две непримирими класи — собствениците на средствата за производство и тяхната наемна работна сила. Може ли да се говори за някакъв „класов мир“!?

Съвременното капиталистическо общество се разтърсва от мощните удари на народите, борещи се за социално и национално освобождение. Масовите стачки в Италия, Франция, Англия, САЩ, Япония, борбите на народите от Латинска Америка срещу диктаторските режими и ограбването на националните им богатства от американските монополи, героичната борба на африканските партизани срещу португалските колонизатори и южноафриканските расисти — всичко това са различни прояви на класовата борба на потиснатите срещу техните потисници.

Московското съвещание на комунистическите и работническите партии отбелязва, че класовата борба се е изострила както в отделните капиталистически страни, така и на световната арена. Настъпи общо изостряне на борбата между силите на прогреса и реакцията, на социализма и империализма. Борбата между тези сили отразява като във фокус всички основни класови противоречия на нашата епоха, които имат един и същ корен — противоположността на класовите интереси.

Обществото е разнородно, то се състои от различни социални групи. Но какво лежи в основата на това разслоение? Едни считат като основа различието в религиозните възгледи, други се позовават на равнището на образованието, трети издигат на преден план националните или расови признаци. Обикновено така разсъждават буржоазните социолози, които са заинтересовани да прикриват противоречията между експлоататори и експлоатирани, потисници и потиснати.

В действителност класите имат друга, по-дълбока основа. Ленин учеше, че класи се наричат големи групи хора, различаващи се по мястото, което заемат в системата на общественото производство, по отношението им към средствата за производство (машини, фабрики, рудници, земя). Едните притежават тези средства, а другите — не. Този, който притежава средствата за производство, той експлоатира, той живее и за богатява за сметка на труда на тези, които нямат или почти нямат такава собственост.

Следователно не индивидуалните качества на хората, не цветът на кожата, не националността, а принадлежността към тази или онази класа обясняват господствуващото, привилегированото положение на едни и нищетата и безправието на други.

Работникът не желае да се примири с факта, че капиталистът превръща труда му в източник на големи печалби, а селянинът с това, че по милостта на помешчика той се задушава от липсата на земя и е принуден при робски условия да обработва под наем парче земя. Работниците, селяните, занаятчиите, трудовата интелигенция — това е огромното мнозинство от обществото и то не желае да понася безропотно системната и безжалостна експлоатация от страна на едрите капиталисти и помешчиците — незначителното малцинство от обществото.

Оттук произтича противоположността в интересите, пораждаща класовата борба, която се разгръща както в национален, така и в международен мащаб. Като обосноваваше този исторически факт, Ленин предупреждаваше: „Хората винаги са били и ще бъдат глупави жертви на измамата и самоизмамата в областта на политиката, докато не се научат да откриват зад всякакви нравствени, религиозни, политически, социални фрази, изявления и обещания интересите на тези или онези класи“. Класовият подход е надеждният компас, с чиято помощ човек може да се ориентира в бурния океан на историческите събития. В противен случай лесно може да тръгне по неверен път.

Защитниците на капитализма се стремят да очернят класовата борба на трудещите се. Те я наричат спирачка за прогреса, опасно отклонение от нормалния ход на общественото развитие. Това са напълно фалшиви думи. Класовата борба е обективна закономерност за всяко експлоататорско общество. Тя не само не пречи на прогреса, а напротив, представлява главна движеща сила за развитието на обществото. Само с борба експлоатираните и потиснатите могат да защищават икономическите и политическите си интереси.

Иван АЛУФ,
кандидат на историческите науки
Агенция „Новости“

С готовност пред прага на отчетните събрания

От 20 октомври започват отчетните и изборите в комсомолските дружества на общинската организация на ДКМС в с. Нова Черна. Графикът за събранията е изготвен и приет. За всяко събрание е подсигурено помещение, определени са отговорници. Тия дни бяха разгледани и последните указания, изпратени от ОК на ДКМС.

С провеждането на отчетните събрания и конференции комсомолците от общинската организация на ДКМС ще дадат равносметка за практическото осъществяване на преустройството в своята работа. Ще направят оценка на практическото изменение на съдържанието и формите на работа в духа на Тезисите на др. Тодор Живков. Ще отчетат всестранния подем на дружествата, ролята на всеки комсомолец в целокупния обществено-политически живот.

Беше обърнато необходимото внимание от страна на секретаря на общинския комсомолски комитет Симеон Бойчев за новите дружествени комитети, за реда на събранията и активното участие на членовете на дружеството в тях.

Подготовката, работата и решенията на отчетно-изборните събрания ще дадат нов тласък на процеса за преустройство и повърат в работата сред младежта от района на общината в с. Нова Черна.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

Да се учим от опита на КПСС

Партийната информация — важно средство за ръководство

Отчитайки голямото значение на партийната информация, бюрото на нашия областен комитет на партията през август 1967 г. разгледа мероприятия за нейното по-нататъшно подобряване. Беше предложено на градските и районните партийни комитети да събират своевременна и всестранна информация за дейността на партийните, профсъюзните и комсомолските и стопански организации и органите на съветите на депутатите на трудещите се. Обърнато бе внимание върху факта за най-пълно, системно информиране на партийните органи и всички комунисти от общополитически характер, а така също и за успехите и недостатъците в производствената дейност. При събирането, анализирането и обобщението на информационните материали решиме да привлечем партийния актив. Помислихме и по създаването на извънщатни сектори за информация в областния, градските и районните партийни комитети, а в големите първични партийни организации да има информатори, работещи под ръководството на партийното бюро или комитет. След всичко това комитетите и първичните организации направиха немалко. Натрупан бе опит в постановката на партийната информация както от долу до горе, така и от горе до долу.

Областният, градските и районните комитети системно информират комунистите за главните направления на своята дейност, за изпълнението на критичните бележки и предложения, а и по други въпроси, разгледани на пленумите на партийните комитети и на партийните събрания, чрез областния и районните вестници. Омският градски комитет на КПСС подготви материали за своята работа, които се прочетоха на събрания на първичните партийни организации. Комунистите с голямо внимание изслушаха отчета на градския партиен комитет, направиха много хубави предложения, отнасящи се до подобряване на ръководството на първичните партийни организации и усъвършенстване на идеологическата и организационната работа. С подобен дневен ред провеждат събрания с комунистите и районните комитети на партията. Тази взаимна информираност повиша отговорността на редовите комунисти за работата на градската и районните партийни организации, способствува за по-нататъшното развитие на принципа за колективно ръководство.

Във всички районни комитети са създадени извънщатни сектори за информация в състав от 5—6 добре подготвени комунисти, подробно запознати с теорията и практиката на партийното строителство. В много организации, наброяващи петдесет и повече партийни членове, са утвърдени партийни информатори. Тяхното главно внимание е съсредоточено върху анализа и обобщаване опита в партийно-политическата дейност, работата на партийните групи и цеховите партийни организации.

Секторите за партийна информация на Октомврийския, Кормиловския, Муромцевския, Седелниковския, Шербакулския и Таврическия районни комитети на КПСС настойчиво търсят пътища за усъвършенстване на партийната работа. Някои от тях разработиха списък на въпросите, по които партийните организации в един или друг период трябва да информират районния комитет на партията. Така например в сектора за партийна информация на Седелниковския районен комитет от партийните организации постъпват информации за практиката по подготовката и провеждането на събранията, заседанията на бюрата и партийните комитети, критичните бележки и изказванията по тях; за изпълнението на партийните решения; обучението на изборния партиен, профсъюзен и комсомолски актив; за отношението на трудещите се към обществено-политическите събития.

С цел по-дълбокото познаване на духовните нужди и искания на трудещите се Октомврийският, Ленинският и редица други районни партийни комитети използват анкетните листове. Много сектори за партийна информация систематизират информационните материали, като създават тематически досиета или досиета на организациите, в които се концентрират технико-икономическите показатели за работата на колективите, данни за състава и ръста на партийните организации, различен род справки за тяхната дейност, съобщения, идващи направо от партийните организации, изрезки от вестници и други материали. Секторът за информация на Таврическия районен комитет на КПСС периодически анализира характера на жалбите, заявленията и писмата на трудещите се, получавани в районния партиен комитет и в други организации.

От казаното досега се вижда, че партийните комитети настойчиво търсят пътища за подобряване на информацията, прилагат различни форми и методи за анализ и обобщение на материалите. Обаче не навсякъде работата има системен характер. А животът налага повсеместно да се подобри информацията като важно условие за повишаване на действеността на партийната работа. Именно с това се зае извънщатният сектор за партийна информация при отдела за партийно-организационна работа на областния комитет на партията. Секторът се състои от четиринадесет човека, утвърдени от бюрото на областния партиен комитет. В неговия състав влизат работници от отделите на областния комитет на партията, областния комитет на Комсомола, областния комитет на народния контрол. Секторът се възглавява от заместник-завеждащ отдел „Организационен“.

Основните задачи на сектора са: събиране материали по въпросите на организационно-партийната работа, партийно-политическата работа, ръководството на градския и районните комитети на партията, първичните партийни организации, по стопанското и културното строителство, на масовите организации на трудещите се; обобщаване на информационния материал; разработка на система за търсене, анализиране и осигуряване на информация за секретарите и отделите на областния комитет на партията. Веднъж на тримесечие целият състав на сектора се събира на заседание, на което се приема план за работата през тримесечието. Въз основа на натрупания информационен материал секторът подготвя информационен бюлетин. Трябва да добавим, че двама инструктори от организационния отдел, влизащи в състава на сектора, постоянно се занимават само с работата по партийната информация. Останалите членове събират и обобщават материала, отнасящ се до дейността на техните отдели и го дават в сектора за публикуване в информационния бюлетин.

На нас се удаде да провеждаме сравнително добре работата по партийната информация, защото секретариатът на областния комитет на партията утвърди основни положения за работата на сектора за партийна информация. Бяха утвърдени функциите и задачите на сектора, регламентираха се неговите взаимоотношения с отделите на областния комитет, определени са източниците за информация, от които се събират данни, тяхната обработка, систематизация, анализ и обобщение.

Известно е, че важни източници за информация са протоколите на партийните събрания и заседанията на бюрата и пленумите на партийните комитети. От тези източници могат да се почерпят важни сведения за живота на градската и районните партийни организации, да се добие представа за стила на тяхното ръководство, за подхода при разрешаването на назрелите проблеми.

Секторът за информация отделя голямо внимание и за създаване на тематически досиета, обработва справките и докладните записки, получавани в областния комитет на КПСС, отчетите за командировките, писмените изложения за личните наблюдения на работниците на областния комитет, групира въпросите, задавани на работниците от апарата за политическа информация, и тези от срещите с трудещите се, изучава стенограмите на конференциите, пленумите и събранията с актива, систематизира изрезките от областните, районните вестници и многотиражките, а така също и други документи.

Ние използуваме такива организационно-технически средства, като ръчния селектор за перфорираните карти с крайна перфорация, суперпозиционни перфорационни карти. За приемането на информацията от районните комитети и партийните организации, а така също за съставянето на информационните записки, прибягваме и до диктофоните. Много работници на областния комитет достойно оцениха тези новости и широко се ползуват от информационните материали, намиращи се в сектора за партийна информация. Ние считаме, че нашата работа по организирането на партийната информация все още не е усъвършенствувана. Все повече и повече стигаме до извода, че за правилната постановка на партийната информация е необходимо да се разработи специална методика. Заедно с това е нужно обучение и на работниците, които отговарят за партийната информация, по-често да се организират за тях семинари по обмяната на опита в работата им.

Анализът и обобщението на партийната информация изискват огромен труд и без въвеждането на съвършени организационно-технически средства в сегашния етап е просто невъзможно да се постигнат добри резултати. Съставянето на систематически досиета изисква огромен подбор на стенограмите и протоколите на конференциите и пленумите, натрупване на голямо количество факти. Подбраният материал трябва да се препечата. Всичко това отнема много време на техническите работници на областния комитет на партията. За това е нужно секторите за партийна информация да разполагат с фотокопиращи апарати, които позволяват да се снимат едно-две копия с най-малка загуба на труд. Наред със създаването на материална база за партийната информация, трябва да се обучат и нужните кадри, за да се получат добри резултати. На високо научно и техническо равнище следва да се постави и партийната информация в градските и районни партийни комитети.

М. РУСАКОВ,
заместник-завеждащ отдел „Организационно-партийна работа“ при Омския областен комитет на КПСС

(Статията препечатваме с известни съкращения от сп. „Партийная жизнь“, бр. 14 от 1969 г.)

Планът за деветмесечието е преизпълнен, а годишният?...

Колективът на ДСП „Родопа“ Тутракан изпрати деветмесечието с високи производствени успе и. При план за промишлената родукция 369 000 лева е получе а такава за 419 000 лева. Изку ени са животни с кланично тег о 2 973 тона вместо предвидено о по плана 2 716 тона.

Преизпълнението на двете ос овни дейности — изкупуване промишлена продукция — е озволило на предприятието да реизпълни и плановата печалба 5 000 лева. Наред с другите си адължения ръководството на кло а спазва установените графици а придвижване на живи живот ни до месокомбинатите-получате и в Русе, Силистра и Разград.

От четирите изкупователни пун та в района — в Главиница, Тутракан, Нова Черна и Зафиро во, най-добре се справят със за ачите си хората от главинишкия зкупвателен пункт. Тук е отго ворник Мицо Николов и закуп ик сред личния сектор Васил Моев, който наред с раздаването а фуражите извършва и голяма разяснителна работа сред лични те стопани за увеличаване броя на отглежданите животни.

За изпълнението на плана по изкупуването в обществения сек тор голям е делът на ТКЗС — Тутракан. Така стопанството при годишен план 245 тона вече е от чело на държавата 234 тона кланично тегло, следвано от ДЗС „Янко Забунов“ и ТКЗС — Главиница. ТКЗС — Нова Черна значително изостава с отчитането на 395 тона месо. Неритмични са постъпленията и от ТКЗС — Белица.

Слабите и неритмични постъп ления на животни за клане през м. октомври от стопанствата в района нарушават ритъма на работа в ДСП „Родопа“ — клон Тутракан. До края на годината остават да бъдат изкупени около 755 тона месо кланично тегло. Половината от това количество е задължение на ТКЗС — Нова Черна. Не бива да се чакат пос ледните дни на годината, а рит мично да се спазва графикът за издължаването.

Ж. ТРУШЕВ

В НАДПРЕВАРА КРАЙ СТАНОВЕТЕ

Двадесет и три години тъкач ка. Тази цифра ме изненадва не на шега. Та това прави почти четвърт век и почти половината от съзнателния живот на един човек.

Поглеждам Сабрия Ахмедова и се мъча да открия следите на годините.

Не, не успявам. До мене стои една млада, усмихната жена, кoя то казва с пренебрежителен глас:

— Че какво са тези двадесет и три години. Ако питате мене, струва ми се, че съм започнала работа в предприятието едва вчера.

Всъщност Сабрия Ахмедова помни още онези първи дни, когато Държавното индустриално предприятие „Добруджа“ — Си листра представляваше тясна стара сграда, в която бяха по местени няколко стана. Тогава професията на тъкачките не зна чеше почти нищо.

— Какво да говорим за мина лото. То се знае и от Кадрия Ибрахимова, и от Фатмегюл Бас риева, които са също едни от най-старите работнички-тъкачки в ДИП „Добруджа“.

...Да се сравнява миналото с настоящето, що се отнася до растежа на предприятието, е наисти на абсурдно. Та разликата е така убедителна, че са излишни всякакви сравнения. Сега в тъкачното отделение работи смя ната на ръководителя Гарабед Бедросян. Осемдесет и седем же ни сноват с пъргава стъпка край поверените им машини и зорките им очи не се отделят ни то за миг от белия поток на нишките.

Ударничките от смяната на Га рабед Бедросян си имат и свои рекорди. Ето например Сабрия. Тя изтъкава за осем часа повече от 220 метра качествен амери кан. За една година тази цифра нараства на 66 000 метра, а за двайсет и три години — 1 518 000 метра.

Сега вече е съвсем излишно да питам Сабрия за какви точни производствени успехи й е прис ден бронзов, а през миналата го дина и златен орден на труда. Излишно е...

— Обикновено работя на шест стана при норма — пет. Но ко гато обстоятелствата налагат, съм тъкала и на осем стана.

И когато се замисля за миг, опитната тъкачка добавя:

— Не, никак не е лесно да се направлява работата на тези бър зи и сложни машини.

Така казва, а цели двадесет и три години не е отстъпила пред трудностите и сега още продъл жава да изпълнява ежедневната си норма 130-160 на сто.

За тези свои резултати Сабрия Ахмедова е наградена през нас тоящото лято от Централния съ вет на Професионалните съюзи с екскурзия до ГДР. Такива награди тя е получавала и преди — едно пътуване в Румъния и едно из България.

— Много съм пътувала — каз ва Сабрия, — навсякъде, къде то отида, се интересувам как ра ботят тъкачките. Съжалявам, че сега, когато бях в ГДР, нямах възможност да посетя някое тек стилно предприятие. Ще ми се да науча нещо повече за тази професия...

Да научела... Колко относител но прозвуча това. Та самата тя обучава на година по двадесет млади и неопитни тъкачки.

— Мъчно ми е, че много мла ди момичета се плашат от ра ботата още през първите дни и напускат. И все пак болшинство то остават. В нашата професия човек се влюбва постепенно, а не изведнъж.

Открит и прям поглед има Са брия. И прямо говори и действу ва. Такава е тя и като участнич ка в сменното ръководство на професионалните съюзи в пред приятието, където върши немалко работа.

По-бързи от всякога са стана ли сега ръцете на тази неумор на жена, по-зорък е нейният пог лед. Тя няма да изневери на всеобщото доверие, с което се ползува в предприятието. А сега всеки ден е напрегнат, всеки час тъкачките вършат своя трудов подвиг в надпреварата край ста новете.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПАК ЗА МЛЯКОТО

Надоеното краве мляко е един от основните показатели в отра съла говедовъдство. През тази година от всички кооперативни стопанства трябва да се получи 35 856 тона в т. ч. 32 127 стоко ва продукция.

Като направим съпоставка с графика, който трябва да се изпълнява, се вижда, че всеки ден се изостава с около 4-5 тона. Особено много намалиха и вероятно няма да си изпълнят плана ТКЗС — Алфатар, Айде мир, Главиница, Голеш, Сраци мир, Тутракан и др. Още по-тре вожно е положението в някои стопанства в сравнение с мина лата година. Като имаме пред вид, че тя беше сушава и не благоприятна за животновъдст вото, то има кооперативни сто панства, които изостават и в сравнение с 1968 година. Напри мер ТКЗС — Срацимир е надои ло със 118 тона по-малко, Се кулово — с 36, Айдемир — с 39, Голеш — с 13 и др.Ръко водствата и специалистите на тези стопанства с нищо не могат да оправдаят това, защото тази година животновъдството бе ше задоволено сравнително доб ре със зелени и други видове фуражи. По отношение на сред ната продуктивност общо за ок ръга имаме със 121 литра на фуражна крава повече от мина лата година. Това е малък при раст. Той можеше да бъде по голям, ако някои стопанства не бяха отстъпили в сравнение с 1968 г., като ТКЗС — Паисиево — с 480 литра на фуражна кра ва, Срацимир — със 165, Ст. Ка раджа — 145, Смилец — 103, Главиница, Секулово, Средище и др.

Планът за стоковата продук ция общо за окръга за деветме сечието е изпълнен 94 на сто. От всички 29 кооперативни сто панства само три достигнаха 100 процента — ТКЗС — М. Преславец — 111 на сто, Ишир ково — 102, Калипетрово — 100 процента. Всички останали са под плана. Най-голямо неизпълнение от 15-20 на сто имат ТКЗС — Алфатар, Главиница, Го леш, Добротица, Сокол, Сраци мир.

До края на годината остават броени дни. Необходимо е ръко водствата и специалистите на горепосочените кооперативни ст панства да вземат всички мер ки за увеличаване на млекона доя и за стопроцентово изпълне ние на стоковата и общата про дукция.

Никола АЛЕКСАНДРОВ

Какво ще ни предложи издателство „Земиздат“ през 1970 година

За следващата година издател ство „Земиздат“ подготвя отпечат ването на около 90 книги. Техният тематичен кръг е много ши рок. Той обхваща книги с науч но, научно-популярно и популя ризаторско съдържание.

Специалната литература ще пос тави и изясни въпроси от раз лични области на селскостопанска та наука и практика: растение въдство, животновъдство, ветери нарно дело, лесотехника, механи зация и икономика и организация на селското стопанство.

В областта на растениевъдство то ще бъдат отпечатани книги, които ще отразят нови момен ти в селското стопанство. В книга та „Сеитбообращения“ (първо издание) от авторски колектив акад. П. Попов и др. на основата на съвременните начини на произ водство ще бъде обосновано тео ретично редуването на селско стопанските култури, ще бъде разгледан въпросът за влиянието на напояването и химизацията върху микробиологичния процес и структурата на почвата; ще бъ дат дадени и конкретни схеми за редуването на културите при раз личните начини на отглеждане.

Ще бъдат издадени и други книги с научно и научно-популяр но съдържание, които излизат за първи път и чиито заглавия сами по себе си говорят: „След жътвени култури“, „Торене на полските култури при напояване“ (и двете от колективи), „Наръч ник по хербицидите“ от Я. Любе нов. Този наръчник ще бъде осо бено ценен помощник на специа листи и селскостопански работни ци в борбата за унищожаване плевелната растителност — един от най-актуалните въпроси на растителната защита. В него в сбита форма са раз гледани въпросите на систематиката на хербицидите, на начина на действие с тях (те се внасят под търговски имена, а някои пристигат и без указания за използуването им), на влия нието им върху физиологичните процеси на разглежданите плеве лни и културни растения.

Ще излязат в поредни издания „Семепроизводство на полски култури“ от проф. Т. Брешков и др., „Определител на вредните насекоми“ от проф. В. Попов и др., „Резитба на овощни дърве та“ от проф. В. Велков, „Дворно отглеждане на лозата“ от Цв. Маринов и други заглавия.

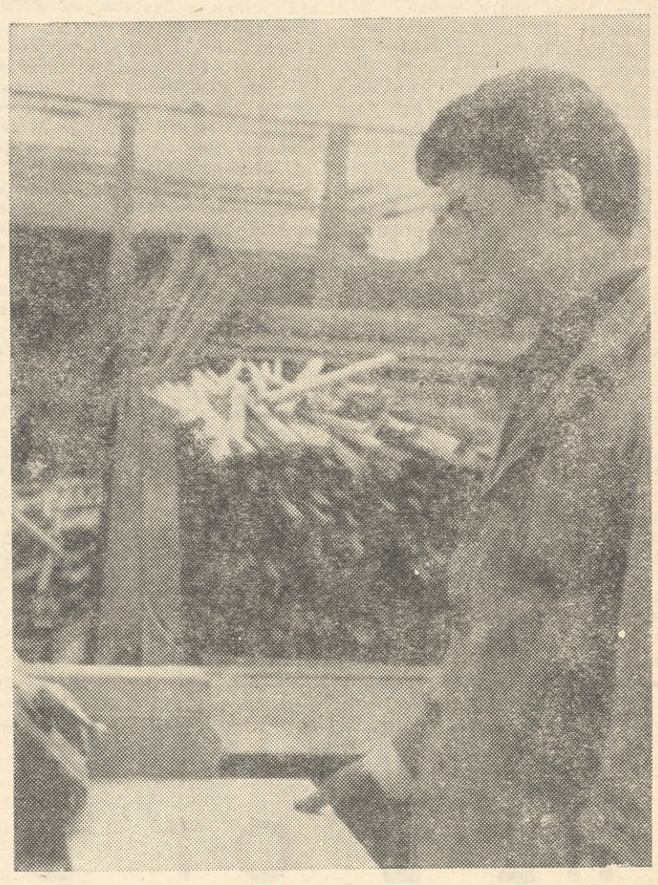
Раздел „Животновъдство“ ще се представи с книгите „Овцевъд ство“ от Р. Балевска и др., „Хра нене на селскостопанските живот ни“ от Ф. Б. Морисън, том II, „Мляко“ от Н. Димов, Я. Шали чев и др., „Генетичен полиморфи зъм на серумните протеини и ензими в селскостопанските жи вотни“ от Цв. Макавеев и други заглавия. Всяка от тези и други книги се характеризират със задълбочено и всеобхватно третиране на въпросите от дадената област — ще представляват со лидни издания.

В раздела „Ветеринарно дело“ ще намерят място заглавия, като „Болести при селскостопанските животни вследствие на неправил но хранене и нарушаване обмя ната на веществата“, първо изда ние, българо-унгарско, от проф. д-р Б. Начев, проф. д-р Золтан Хорват и др., „Отравяния при домашните животни, рибите и пчелите“, първо издание, от А. Томов и др., „Анаеробни заболя вания по селскостопанските жи вотни“ от ст. н. с. Иван Ива нов, „Ветеринарен епизоотичен речник“ от д-р Димитров, доц. Ем. Йовчев и др. Този речник дава необходимите, съобразени с условията на уедреното живот новъдство мерки за борба сре щу заразните болести.

От другите раздели могат да се споменат такива заглавия, ка то „Промишлено зеленчуково про изводство“, „Механизация на ра ботните процеси в лозарството“, „Механизирано сушене на селско стопанската продукция“, „Ком плексна механизация и автомати зация в животновъдството“, „Хо ризонтална и вертикална интегра ция на селскостопанското произ водство“, „Натрупване и потре бление в ТКЗС“, „Интензивните фактори и националният доход в селското стопанство“ и много други заглавия.

Ще бъдат отпечатани книги от поредиците „Книги за българс кото село“, „Човекът сред приро дата“, в които в популярна, ху дожествена форма се поднасят знания на широк кръг читатели.

Иван ЖЕКОВ

Тодор Жеков е един от младите и активни комсомолци в ДИП „Липа“, които със съзнателната си работа и високото преизпълнение на нормите служи за пример, увлича комсомолците от цеха.

С вдъхновение върши работата си Кирил Петров от МЗ „Стомана“. Затова и беше удостоен със званието „най-добър в професията“.

ДА ПОБЪРЗАМЕ СЪС ЗИМНАТА ПОДГОТОВКА

От житейски опит всеки човек знае, че през зимата производст вената дейност се затруднява, ако не се вземат достатъчно мер ки през лятото и есента за съз даване на подходящи условия за нормална работа. И всички предприятия в една или друга степен, преди настъпване на зи мата, извършват такава подготов ка.

Запознахме се как се готвят за нормална работа през студе ните зимни дни в ДАП — Път нически автотранспорт — Сили стра. Тази организация обособи автобусния и лекотаксиметровия парк в самостоятелно предприя тие през месец април тази годи на и цяло лято извършваше пре групирвания на наличната техни ка и обслужващия персонал. Тър сеше най-подходяща форма на организация на основните произ водствени звена, автомобилни бригади, създаване на групи за обслужване на машините в сер визните и т. н. Този кипеж на преустройство и сега не е завър шен.

Ние вървим със заместник-ди ректора по техническата част др. Стоян Маринов през двора на предприятието и нашият погле се спира ту на строителните работ ници, довършващи нова пристрой ка към едно от помещенията, ту на асфалтонастилачите, които също завършват настилка та на големия двор.

— Утре тази голяма асфалтирана площ ще бъде разчертана с бе ли линии, от едната страна ще определим местата на всяка так симетрова кола, а от другата на автобусите — пояснява др. Маринов. — Всеки шофьор ще гарира поверената му кола на едно и също място. Съжаляваме, че не ни стигна лятото, пък сме още ново и неукрепнало предпри ятие и средствата не ни стигат да направим навеси...

Преминаваме през покритите помещения — навсякъде се во дят довършителни работи, пре устройство. Стягат се врати и прозорци. Бояджиите нанасят по следния слой боя върху вратите на сервизната.

— Подготовката на помещения та за нормална работа през зи мата ще завършим в предвиде ния срок, до първи ноември. А вижте, с печките не сме добре. Парно отопление за тази зима не сме в състояние да направим, а печки... с тяхното доставяне са се заели снабдителите, но в какъв срок ще ги доставят, е труд но да определим. Защото трудно можем да ги намерим.

И действително това, което видяхме в района на предприя тието, ни убеждава, че подготов ката за зимата е в своя разгар — подготвят се и помещенията, и автомобилите, раздадени са на шофьорите вече топли дрехи и обуща, има резерв и в склада. Зачислени са и вериги за колелата на автомобилите за използуване при поледица. Направени са закрити помещения за ремонта на автобусите и леките коли, за почистване на автомобилите, за помпане на гумите и т. н. До ставено е гориво и са пригодени за нощуване през студените зим ни дни квартирите на шофьори те в крайните пътнически пункт ове в селищата. Изработени са даже табелките за надписите: „Водата е източена“ за окачване на радиаторите след завършване на работа. Но решението на въпроса за печките в помещенията все още е под съмнение. От всичко 85 автобуса на предприятието три надесетте стари шкоди ще остат и тази зима неотоплени — без инсталация за парно отопление. Няма достатъчно вериги за всички автобуси и леки коли. А капризите на зимата са неизвест ни. И за да няма изненади, до настъпване на зимата трябва да бъде направено всичко необ ходимо. Не бива да се протака тази подготовка. А зимата не е далече. Със своите предвестници — утринните слани и застудява ната — тя вече напомня за себе си и подсеща закъснелите: „Побързайте със зазимяването, греме за губене няма!“

М. ТОМОВ

ТВОРЦИ НА КРАСОТАТА

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра е единствено по рода си предприятие у нас. По свои те мащаби и по ръста на разви тие то се наложи като един от крупните промкомбинати в стра ната.

Четирихилядният му колектив пое обещание през юбилейната година да произведе продукция за 5 672 000 лева при план 5 352 000 лева. Очаква се до края на годината обещанието да бъде преизпълнено и надпланова та продукция да надхвърли 1 000 000 лева.

Успехите на „Камъшит“ са плод на неуморните усилия на ръководството и на целия колек тив на предприятието и заслуже но получиха високото отличие „Златни ръце“. Това признание бе предшествувано от „Златния медал“ на миналогодишния меж дународен панаир в Пловдив.

Много изделия от показаните на панаира и на пролетното изло жение носят етикети „ново“ и „красиво изделие“.

Продукцията на „Камъшит“ е желана за всяко домакинство. Има по нещо за всеки член на се мейството, за всички възрастови групи и затова тя намира пазар в 29 страни по света. Това са ракитови кошници, найлонови, папу рени и от изкуствена кожа чанти и куфари, фина керамика, пирог рафия, кукли, меки играчки, та лашитови шапки, каширани бутил ки, дамаджани, свещи, елхови у рашения, камъшитови рогозки и плочи, свещници и лампиони от ковано желязо — всичко над 9 000 модела.

Един от най-известните и мно го търсени напоследък предмети, произведени в „Камъшит“, са кук лите. На пролетното изложение от тях бяха показани 35 модела, а за есенното се подготвят 25 мо дела. След златния медал на ми налогодишния международен мос трен панаир и наградата „Златни ръце“ на тазгодишния, на изложбата в Москва куклите получиха отново награда.

Кой създава тези изящни моде ли?

Това са малцината моделистки и моделисти на „Камъшит“, кои то бихме могли да наречем твор ци на красота. Сега за есенното изложение в Пловдив се подгот вят 25 модела кукли в различни ръстове и най-разнообразни тоа лети, които се изработват от мо делистката Стоянка Войнова. Ще бъдат показани и 16 нови моде ла сламени шапки, предложени от Марийка Динкова. Също и много интересните меки играчки, чии то модели изработва Маринка Кръстева. Голямо е търсенето и на произведенията от фина кера мика. Сега с пълен капацитет ра боти новото разширение на цеха и конвейерната пещ, в която се изпича цялата продукция с 1 200 модела. В цеха работят трима мо делисти под ръководството на спе циалиста по художествена кера мика Георги Куртев. Само за пролетното изложение в Пловдив бяха представени 100 нови моде ла, много от които бяха изложе ни и в Москва, а сега за есенно то изложение се подготвят още 60 нови модела. За разнообразя ване на моделите дава своя прин ос и дългогодишният майстор бай Сава, който работи керамика вече цели 34 години и сега пре дава опита си на младите кера мици. През юбилейната година той е изработил около 8 модела за пролетното изложение и 6 за есенното. Ако обобщим циф ите, ще видим, че 1969 година до несе добри успехи и на цех „Фи на керамика“, в който са израбо тени досега 174 нови модела. Та зи постоянно разнообразяваща се продукция намира широка употр ба в домакинствата на 14 държа ви.

Такъв е пътят на моделистите и колективите и от другите цехо ве. С папурените си изделия „Ка мъшит“ също се наложи на вът решния и на международния па зар. Дял в това имат другарите Цанка Тонева, Цветанка Георги ева и Герасим Драганов, които досега са представили 115 нови модела. Красиви са папурените чанти с битови мотиви—кукери и фигури. На пролетното изложе ние и сега в Москва бяха показа ни 30 нови модела дамски пазар ски чанти и кошчета. Готови са вече и за есенното изложение но вите 34 модела.

Разнообразна е продукцията и на цех „Ракита“. До тази година цехът е усвоил и произвел над 400 вида ракитови кошнички, над 1 140 вида найлонови чанти, да маджани, копринени чанти и дру ги. Към цеха работят три модели стки, излезли из средата на про изводственичките. Това са Марий ка Ангелова, Калинка Добрева и Еленка Бабаяшева. Общо през юбилейната година те са израбо тили и представили на организи раните изложби 78 модела, а на есенната изложба в Пловдив ще представят 93 нови модела. Нови модели работи и Янка Илиева, чийто брой за годината достигна 41. Или това са всичко 212 нови модела, които по всяка вероят ност ще бъдат договорирани и пуснати в производство. Голям пласмент ракитовите изделия на мират в ГФР, Англия и другаде.

На изложбата в Москва награ да получиха показаните модели ковано желязо, за което дял има и Васил Кардашев. Нови модели свещници от ковано желязо ще бъдат показани на изложбата в Пловдив, чийто брой заедно с лампионите ще надхвърли 47 мо дела. Една част от тях са дял на Иван Василев и Георги Тодоров.

Новите цехове „Свещи“ и „Елхо ви украшения“ също бележат ус пехи. Макар и за първи път, тех ните производи намериха мястото си на изложбата в Москва, къде то има 20 нови модела елхови ук рашения. На проведения между народен мострен панаир бяха по казани 96 модела от тях. 10 нови декоративни свещи представи и Михаил Димитров.

От началото на годината до се га са изработени 130 нови моде ла пирографирани изделия. За тях ната изработка работиха моделис тите Петър Дончев, Георги Геор гиев и Тодорка Маркова. На есенното изложение те ще се представят с 50 нови модела.

Работата на моделистите изиск ва много творческо въображение, усет към хубавото, което да за доволи изискванията на купува вачите. Не е достатъчно само да се предложи нов модел за произ водство, а е необходимо той да бъде оценен от търговските пред ставители и организации, да се договорира на пазара и едва то гава да се пусне в производство то. Новите модели трябва да се съобразяват и с много други из исквания, като материали, труд, цени и квалификация на работни ците, за да могат те да намерят практическо приложение в произ водството и в бита. И техните творци решават правилно тези за дачи.

Иван САВОВ

За добри резултати

Макар че продуктивността в някои от фермите на ТКЗС — Паисиево се увеличава, тук не са достигнати очакваните възможно сти.

Особено е тревожно състояние то с млеконадоя. Отрицателна роля оказва неправилното отно шение на гледачите към разпоре жданията на специалистите. Често пъти кравите се доят не в определеното време. Не се спаз ва дневният им режим. Лошо се съхраняват и фуражите, което до голяма степен влияе върху себестойността на продукцията и прави говедовъдството да се превърне в доходен отрасъл.

Допусканите досега слабости в отделните ферми на ТКЗС — Паисиево накараха ръководство то на кооператива и общинския партиен комитет да вземат кон кретни мерки. С помощта на спе циалистите се разработи програ ма, която ще съдействува за подобряване на резултатите.

Ще се подобри и планирането, за да бъде и натоварването на всички животни равномерно. По големи грижи ще се отделят и за подобряване на битовите ус ловия, при които хората почиват.

Милко НИКОЛОВ

Благодаря ви, другари от ТПК „МИР“!

Тия дни преливам от щастие, така да се каже. Просто съм опиянен от радост плюс благодарност и черпя когото срещна. Разбира се, ще ви кажа защо.

Обаче преди това не ще мога да мина, без да дам един съвет на тези, които тепърва ще се женят. Мили братя, преди да свършите тази работа, умолявам ви, за ваше добро, вземете един хронометър и засечете колко думи в една минута ще изговорят бъдещата ви половинка. Ако тази цифра е към 90, или не се жените за нея, или още отсега се запознайте с двама-трима психиатри. На мене нямаше кой да ми даде такъв съвет и затуй нервите и част от живота ми отидоха на кино.

Моята жена Теменужка (пазете се от женски имена-цветя!) на ден говори толкова, колкото 16 мъже и 5 деца до 7 години. (Моля ви се, изчислил съм го точно.) Като се има предвид, че докато си отида на обяд, по пътя прочитам си вестника, а вечер гледам телевизия, докато тя споделя дневните новини със съседките, може да се предполага, че аз съм човек-рекордьор в света по асимилация на информация. Толкова ми втръсна нейният говор, че когато я чувам, стомахът ми се качва в главата, мозъкът засяда някъде по дясното ми бедро, левият ми крак се схваща, а дясната ръка започва да описва кръгове, обратни на часовниковата стрелка. Опитах всички начини, способи, лекарства, препоръки от баби, ходжи, попове и баячки, но... никакъв резултат. Вече бях на мнение, че това е неизлечимо. Че тя щеше да говори до края на дните си (и моите), беше ясно като две и две четири, а бях толкова млад! Вече нямах никакви надежди, но и моята звезда изгря. Сега жена ми не обелва нито дума, приказва с мимики.. Боже мой, такова щастие едва ли е преживял някой мъж. И кой мислите, че ми помогна? Специалисти от Виена, Москва, Лондон, Париж? Не! Извадиха сливиците? Пищо подобно! Помогнаха ми другарите от ТПК „Мир“ — Силистра тия мили другари, дето произвеждат хляба...

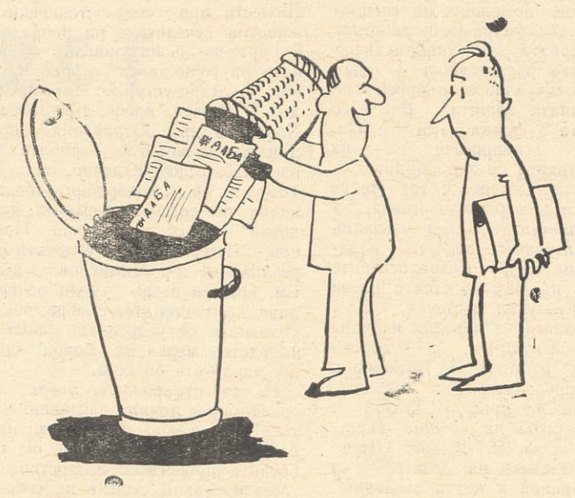
Оня ден, като се хранехме на обяд, тя си прекъсна думата по средата и се облещи. „Глътнах нещо“, каза и това бяха последните й думи. Разтичах се за лекар, заведохме я на рентген и докторите установиха, че в стомаха й се намира парче тел с дължина 56 милиметра. Казаха, че глътнала това парче с хляба и че не може да се извади, но няма нищо страшно, ако не говори много. Аз припаднах, разбира се. Малко щастие ли е това? Жена ви да не говори! Благодаря ви, другари хлебопроизводители! Знайте, че в града един човек ви боготвори.

Али РИЗОВ

КОНТРАОПАШКА

Примерно решил си да вечеряш. Ама бързо. Къде ще отидеш? Не в ресторант, разбира се. Там, докато ти сервират, ще забравиш за какво си бързал. Ще отидеш в някоя закусвалня, казано по нашенски „крακмаг“. Подходяща за тази работа е закусвалня „Здравец“ при бай Сава. Хем просторно, хем модерно, хем и т. н. Опашката, която се извива пред щанда, те разколебава, но като се има предвид, че тя за разлика от много сервитьори поне се движи, се успокояваш и започваш да си чакаш реда. Той най-после идва и Джиката с думите „Готово, пиле“ ти слага необходимите количества в една чинийка. До тука добре. Остава да си вземеш хляб, да си платиш и да седнеш да ядеш. Вземеш си хляб и след известно време забелязваш, че опашката вече не се движи. Мисълта за консумирането на апетитните кебапчета отстъпва пред мисълта „защо?“. И тогава виждаш, че има и една контраопашка срещу касата. И съотношението на силите за голямо твое съжаление е в полза на тази контра. Защото те са на градус. Те са пиячи. Те са кефлии. И натискат по-яко. Чудиш се и се маеш на тази полузакусвалня, полукръчма. И така, докато се чудиш и се маеш на тези търговски комбинации, наистина закъсняваш...

А. БЪРЗОВ

— Рекох да почистя работното си място...

Мимоходом

Някои забелязват светилото само по време на неговото затъмнение.

. . .

Обещай, но помни, че и на тебе може да ти обещаят...

. . .

Всеки в живота си прави по някоя глупост, само че един — лично, а друг поръчва изпълнението й на подчинените.

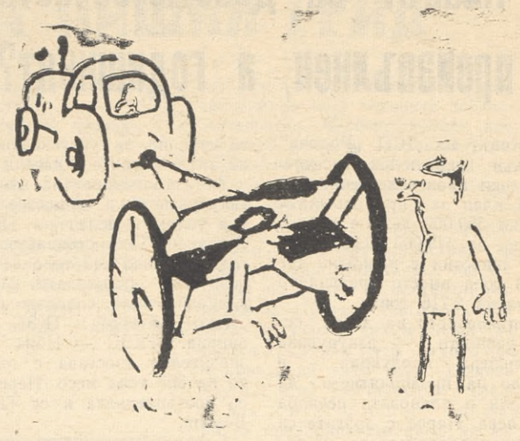
. . .

Сложният проблем разрешиха гениално просто: признаха го за неразрешим.

. . .

Не си струва да изразходвате всички запаси на своето обаяние при първата среща, ако разчитате на втора.

(Превод от руски)

— Пиши, че сме към края на сеитбата.

Хумор без мито

Разговарят две приятелки.

— Присъни ми се, че вървя по централната улица съвсем гола, само на главата ми имаше шапка с цветя.

— Скъпа, това е ужасно. Нали тия шапки отдавна излязоха от мода!

* * *

— Как можеш да говориш, Чарли — огорчава се учителката, — че не знаеш кога Вилхелм-Завоевател е стъпил в Англия. Нали в учебника е написано: Вилхелм-Завоевател, 1066!

— Ах, да — зарадвал се ученикът. — А аз помислих, че това е телефонният му номер.

* * *

— Ето, виждаш ли, сине, че и татко ти може да те окъпе! — възторжено възкликнал бащата.

— Да, татко, само че защо мама, преди да ме къпе, винаги ми събува обувките?

* * *

— Поздравявам те, татко! Ти си най-щастливият от всички родители на децата в нашия клас.

— С какво ще ме зарадваш, сине?

— Всички родители трябва да дадат пари за нови учебници, а ти не. Останах в същия клас.

* * *

Кинопродуцент говори на млад автор:

— И така, вашият сценарий не е съвсем лош. Но трябва да изясните някои диалози, за да ги разбере всеки идиот.

— Да, да — кимнал младият човек. — Кои сцени не са ви съвсем ясни?

* * *

— Ти май че си се оженил по много романтичен начин. Казват, че си откраднал годеницата си. Баща й не те ли преследва?

— Преследва ме, настигна ме и сега живее при мен.

* * *

— Мила, с кого говори цял час на вратата?

— Със съседката.

— Защо не я покани да влезе?

— Бързаше много.

* * *

— Що за навик е да свирите по време на работа?

— Та аз не работя... Само си свиря.

* * *

— Майко, погледни... Този чичко няма нито едно косъмче на главата си.

— Тихо... не говори така високо. Нали може да те чуе.

— Той още не знае ли това!...

* * *

— Причини ли ти големи щети на вилата вчерашният вятър?

— Не зная. Още не съм я намерил...

* * *

— Вие ли спасихте сина ми?

— Дребна работа, другарко...

— Да, но къде е шапката му?

* * *

— А колко ще получавам?

— Отначало 750, а по-късно повече.

— Тогава ще дойда по-късно.

ГЛУПОСТТА НЕ Е ОТ ВЧЕРА

Френските писатели Ги Бештел и Жан-Клод Карер четиринадесет години са работили върху съставянето на речник „глупави и погрешни съждения“. Както пишат двамата френски автори, четейки на ден по двадесет книги, те прегледали 6 хиляди текста, от които в речника попаднали само 2 500 изказвания по най-различни въпроси. Авторите на речника считат, че „грешките, заблужденията, глупостите ни помагат да изучим епохата, нейните нрави и вкусове“.

Предлагаме на нашите читатели да се запознаят с разсъждения, отнасящи се до изкуството и литературата.

ЗА БОМАРШЕ

По повод „Сватбата на Фигаро“: „Това е отвратително. Никога няма да бъде играно“.

(Людовик XVI)

ЗА ВИЙОН

Поет, чийто живот и писания оскърбяват еднакво както морала, така и религията, и чийто цинизъм опетнява всичко свято на земята, трябва да се издава със строги уговорки да се предпазват следващите поколения от неговото вредно влияние.

(Едуард Менеше, „Пълен курс на съвременната литература“, 1862 г.)

ЗА ВОЛТЕР

Повече от всичко ме удивляват не неговите книги, а това, че те намират много читатели и даже почитатели сред хора, които имат претенции за остроумие.

(Абат Гийон, 1759 г.)

Не си струва да се съдят много строго неговите творения: те не биха издържали сериозна критика. В „Кандид“ няма нито сюжет, нито план, ни дълбокомислие, нито онези ярки краски, които ние откриваме в някои английски романисти от този век.

(Грим, „Литературна преписка“, март 1759 г.)

ЗА ГЬОТЕ И ШИЛЕР

Гьоте и Шилер — велики, но извънредно прехвалени поети. Колко фалшиви брилянти и колко олово има в тяхната златна украса!

(Камий Сент Санс, „Ехо от Париж“, септември 1914 г.)

ЗА БАЙРОН

Геният на Байрон, честно казано, ми се струва просто глупав.

(Луи Вейо, „Свободни мисли тели“, 1848 г.)

ЗА БЕТОВЕН

В Деветата симфония аз виждам ново доказателство за това, че Бетовен е напълно лишен от естетическо въображение и чувство за прекрасното.

(Луи Спор, 1861 г.)

Бетовен за мене винаги е бил един чувал с гвоздеи, по който от време на време удрят с тежки чукове.

(Джон Раскин, „Преписка“, 6 .II. 1881 г.)

ЗА МОЛИЕР

Молиер трябва да се откаже от жаргона и варваризмите и да пише на правилен френски език.

(Жан де Лабрюйер, 1689 г.)

ЗА ЕМИЛ ЗОЛА

Този порнограф Зола...

(Жибе, „Ежеседмично ревю“, 15 май 1909 г.)

ЗА ВИКТОР ЮГО

Аз принадлежа към тези читатели, чието число непрекъснато расте и които разглеждат необикновената репутация на Юго като необикновена мистификация.

(Луи Вейо, „Вселена“, 2. II. 1842 г.)

ЗА ЛАФОНТЕН

Галяйджия, не обичащ труда и като добавка към всичко това — съвършено аморален тип...

(Лейтенант Пифър, „Учебник по история на литературата за унтер-офицери“, 1911 г.)

ЗА МАЛАРМЕ

Маларме — непреведим даже на френски език.

(Жюл Ренар, „Дневник“, 1 .III. 1898 г.)

ЗА ЖОРЖ САНД

Ах, мадам! Вие никога бяхте порядъчна девойка. Престанете да пишете и ще ви се удаде възможност да станете порядъчна жена.

(П. Ж. Прудон, „За справедливостта в революциите и в църквите“, 1858 г.)

(Превод от руски)

— Как постигнахте успеха си?
— С упорит труд.

Карикатурите са от Стефан ДИМИТРОВ

Голям пас

Четирима приятели се срещнаха на поляната, изкараха едно тесте карти и заиграха. Мина час, два, три... Слънцето се вдигна високо, напече ги, а те запотени, не чувствуваха ни пек, ни умора. Играят ли играят завалии те. И (понякога това „и“ оборква цялата работа) тъкмо Кольо раздаде картите и преди още да ги е вдигнал да ги види, зърна зад баира кобилицата на Кольовица. Той не можеше да не я зърне, тъй като тази кобилица е голяма колкото ятагана на Крали Марко, а за самата Кольовица да не говорим.

Той стана, вдигна рамене и каза:

— Аз съм пас — и пое баира.

А ето я и Кольовица. Като крещи, та три села я слушат. И върти кобилицата над главата си.

Срещнаха се Кольо и Кольовица, тя го простря с един замах на земята, като оня юнак, дето уби ламята, и тръгна при другарите му.

— Хей хайлязи — вика отдалече, — защо сте ми спрели мъжа лето. Царевицата в градината кой ще я бере. Вий нямате ли си дом, жени си нямате ли. Я ставайте да ви поотърся. Бързо!

— Аз съм пас — рече Вълчо.

— И аз съм пас — каза Кънчо.

— Аз съм голям пас — извика Митьо Дребосъка.

И тъй като всички бяха пас, карето се развали.

Но Кольовица не разбираше от пас и натупа всички.

Добри ЙОРДАНОВ

Жертва на илюстрацията

Във книжка с приказки видя се Лиса
и в миг се стъписа,
сърцето й във страх замря
и в дупката си тя се свря.
„Дошъл е — тъй помисли си горката —
ужасен звяр в гората.“
О, бедна Лиске, ако бе надниква ла
по-често в тези книжки наши,
на толкоз страхотии би навикнала,
че нищо нямаше да те уплаши.

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

ОБЯВИ = СЪОБЩЕНИЯ

ДАП „ПЪТНИЧЕСКИ АВТОТРАНСПОРТ“ — СИЛИСТРА ТЪРСИ

шофьори II клас за микробуси „Ниса“ — 3 броя.

Постъпване веднага

Справка: Личен състав на предприятието

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — СИЛИСТРА

предлага замяна на рейсова кола, запазена, срещу кола джип — справка счетоводството.

ОСП „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ — СИЛИСТРА

търси да назначи работници водомайстори и каналджии, жители на гр. Силистра. Заплащане според разряда по тарифните ставки на строителните работници.

Справка: Личен състав при предприятието.

спорт

змс М. Муртазов се прости с тепиха

ПРЕДИ да започне срещата по свободна борба от последния кръг на „А“ група между състезателите на „Доростол“ и ЦСКА „Септемврийско знаме“, в спортната зала „Дръстър“ стана тържественото чествуване на змс Муртаза Муртазов по случай завършване на състезателната му дейност. Сутринта в неделя той за последен път се бори с Р. Хюсрефов от Търговище и след като победи убедително по точки, целуна тепиха за раздяла.

Направил първите си стъпки на народните борби, с цената на голямо трудолюбие, воля и амбиция Муртазов изкачва едно след друго стъпалата на спортното умение. Дълги години той е в националния отбор, юначната му сила и майсторски хватки са изпитали не един наш и чужд състезател. Участвувал е и е побеждавал в много републикански първенства, балканиади, младежки фестивали и световни първенства. Към републиканските си титли през 1957 год. той прибавя бронзов медал от световното първенство в Истанбул, а на следващата година се окичва със златен медал от Балканиадата.

Големи са заслугите на Муртазов за окръга като състезател и треньор. В годината на четвъртвековния юбилей на свобода та той бе удостоен с най-високото спортно звание — заслужил майстор на спорта.

С топло приветствие към големия спортист се обърна зам.-председателят на ОС на БСФС Стойчо Китаев. Той бе поздравен и от представители на окръжната секция по борба, дружество „Доростол“, ОК на ДКМС, ОСПС, Ветеринарната лечебница, където е на работа, от треньори и състезатели. За изминатия дълъг състезателен път, покрит с много победи, прославили страната и окръга, силистренските любители на спорта сърдечно го аплодираха. Бяха му поднесени много по даръци и цветя.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

ВЕСТИ

* Днес след обяд и утре сутринта на градския стадион „Септември“ ще се проведе футболен турнир на ветераните. Участват отбори от Толбухин, Шумен, Русе и Силистра.

* Утре от 10 часа на спортния комплекс „Истър“ ще се срещнат за първенство на Северната „Б“ група по баскетбол съставите на „Доростол“ и „Лудогорец“ — Разград

*Домакини са в този кръг и футболистите на „Септември“. Утре техен противник ще бъде единайсеторката на „Миньор“—Сеново.

* Футболистите на „Доростол“ играят днес в Мездра срещу „Локомотив“.

* Юношите на „Доростол“ ще са гости в този кръг на младите футболисти от русенския „Локомотив“.

* Волейболният отбор на „Доростол“ — мъже, ще играе във Велико Търново.

(СТ)

В юношеската зона „Черно море“

Резултати от V кръг (19. X. 1969 година): Доростол — Черно море — 2:1, Черноморец—Лудогорец — 3:0, Орлов — Бенковски — 5:0, ЖСК—Спартак I—Б. Желев — 5:0, Ватев—Локомотив — 1:0, Добруджа—ЖСК—Спартак II — 3:0.

КЛАСИРАНЕ

1.	ЖСК—Спартак I	5	4	1	—	21—5	9
2.	ДОРОСТОЛ	5	4	1	—	14—4	9
3.	Орлов	5	3	2	—	11—1	8
4.	Добруджа	5	3	1	1	12—5	7
5.	Б. Желев	5	2	2	1	7—8	6
6.	Черноморец	5	2	1	2	8—6	5
7.	Локомотив	5	1	3	1	4—4	5
8.	Ватев	5	2	1	2	6—8	5
9.	Черно море	5	1	1	3	9—11	3
10.	Бенковски	5	—	2	3	5—15	2
11.	Лудогорец	5	—	1	4	4—14	1
12.	ЖСК—Спартак II	5	—	—	5	2—22	0

В този кръг — на 26 октомври — Лудогорец — ЖСК—Спартак II, Черно море—Добруджа, Бенковски—Ватев, Б. Желев—Орлов, Черноморец — ЖСК—Спартак I, Локомотив — ДОРОСТОЛ

Двойна радост

В неделя вечерта в кръг за първенството на „А“ група по борба състезателите на „Доростол“ имаха среща с представителите на ЦСКА „Септемврийско знаме“, в която загубиха с 6,5:3,5. Един от тези, които постигнаха победа за „Доростол“, бе Юсуф Муратов. Непосредствено след последния удар на гонга, когато силистренските любители на борбата бурно го аплодираха за мъжествената борба, стана известно, че Муратов е спечелил и друга награда.

От 19 до 21 септември т. г. в София се състоя XIV европейско първенство по свободна борба. В дните преди първенството редакцията на в. „Отечествен фронт“ със съдействието на Българската федерация по борба организира конкурс „Познайте европейските шампиони“.

Сред 67-те участници в конкурса, познали 9 от 10-те шампиона, е и нашият състезател Юсуф Муратов. При жребия, теглен на 5 т. м. пред телевизията за определяне наградите, на него му се падна ръчен часовник „Ракета“.

Наградата му бе връчена след срещата в спортната зала „Дръстър“ от отговорния секретар на Българската федерация по борба. Честитим му успешното представяне в състезанията и конкурса.

(СТ)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 127 (1596) | Вторник, 28 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Дежурният редактор на телефона

ЩЕ СЕ ОСИГУРИ ЛИ ДОСТАТЪЧНО СИЛАЖ ЗА ЖИВОТНИТЕ?

От положителния отговор на този въпрос зависят както доброто презимуване на животните, така и получаването на повече животинска продукция през зимните месеци. Затова и осигуряването на достатъчно силаж бе една от грижите на кооператори и механизатори през последните дни.

Дежурният ни редактор се свърза по телефона с някои стопанства и се заинтересува за хода на силажирането. От ТКЗС — Алеково на молбата му се отзова главният зоотехник Георги Колев.

Имайки предвид миналата зима, която беше дълга и сурова, тази година взехме всички мерки за нормалното презимуване на животните и осигуряването им с достатъчно количество фураж. На нас ни спуснаха план за силажиране в рамките на 4 100 тона. Но по наши сметки това няма да е достатъчно и ние се стремим да подготвим 5 200 тона силаж за животните. Досега сме силажирали 4 915 тона и продължаваме да силажираме усилено. Въпреки че единият от двата силажокомбайна тия дни влезе в ремонт, нужното количество силаж за животните ще осигурим.

От ТКЗС — Ситово на нашия въпрос отговори секретарят на общинския партиен комитет Стоян Куров:

Тази година планът за силажиране в нашето стопанство е 11 110 тона. Това налагаше още в първите благоприятни дни да започваме усилено да силажираме. Въпреки напрегнатата есенна кампания, ние не подценихме тази задача и четирите силажоком байна заработиха с пълен капацитет. Предвиденият план вече сме изпълнили, но продължаваме да силажираме, защото както казва народът, „от имане глава не боли". Имахме засети 1 000 декара слънчоглед, смесен с царевица. В последните дни царевицата се ослани, но слънчогледът още е годен за силажиране и от тези площи ще подготвим около 700-800 тона доброкачествен силаж. Също така сме осигурили и достатъчно количество груб фураж за животните. Смятам, че задачата за презимуване то на животните по отношение на храната е разрешена в нашето стопанство.

Но не така стои въпросът в редица стопанства на окръга. Текат последните хубави дни на годината, а планът за силажирането все още не е изпълнен. Има да се силажират още 35 660 тона, а сланата всеки ден поразява стотици декари царевица втора култура. Досега с изпълнени планове по силажирането са само 6 стопанства. ТКЗС — Малък Преславец има да силажира още 3 000 тона. Дулово — 3 100 тона, Главиница—2 686 тона, имат да подготвят още доста силаж стопанствата в Межден, Средище, Голеш, Иширково, Калипетрово, Смилец, Кайнарджа, Белица, Сокол и др.

Време за губене няма. Условията все още позволяват да се силажира. Нобходимо е да се заангажира цялата налична техника, да се извърши необходимата организация и да се осигури нужното количество силаж за животните.

В прослава на великия Ленин

Двадесетхилядната комсомолска армия в нашия окръг се готви да посрещне достойно 100-годишнината от рождението на великия Ленин. Цялостната политическа и трудова дейност на окръжната комсомолска организация ще премине под девиза „Верни на заветите на Ленин". Мото на средношколските дела в чест на рождения ден на вожда и учителя на световния пролетариат е „Ленинска смяна", а на пионерите — „Ленински искри".

Голямо внимание се отделя и на запознаването на младото поколение с Лениновото теоретическо наследство. За тази цел в първите две занятия в звената и формите на политическата учебна година ще се разгледат лекциите: „Ленин — велик революционер, теоретик и вожд", „Ленин и революционното движение в България", „Ленин за ролята на колектива като фактор за нравствено възпитание", „Ленински принципи на външната политика на социалистическите страни и борбата между двете идеологии". Наред с това участниците в комсомолските университети и в групите на самообразованите ще изучават отделни произведения на Ленин, като „Какво да се прави?", „Крачка напред — две крачки назад" и „Левичарството — детска болест на комунизма". Сред всички звена в системата на политическата учебна година в Комсомола ще се разгърне съревнование за най-качествено преминаване на зянятията и получаването на най-много знания за Ленин.

С пропагандистите в окръжната комсомолска организация ще се проведе конкурс-двубой на тема: „Кой знае най-много за Ленин?". Във всяко комсомолско дружество ще се проведат три просветни събрания с доклади за живота и дейността на гениалния организатор на Великата октомврийска социалистическа революция и създател на първата в света държава на работниците и селяните. За цялата младеж от окръга ще се организират „Ленинови четения", чиято цел е да се запознае младежта от всички слоеве с някои актуални и днес статии на Ленин.

Целият месец април идущата година се посвещава на живота, творчеството и делото на гениалния теоретик на научния комунизъм. През месеца ще се изнесат редица беседи и лекции, ще се организират двубои, викторини, вечери и ленинциади с оглед по-цялостно информиране на младите димитровци с великото ленинско учение. В навечерието на рождения ден на Владимир Илич Ленин ще се състои теоретична конференция на тема: „Ленин и революционното движение на младежта". На 12 април 1970 г. ще се проведе окръжен Ленинов съботник с участието на цялата младеж и пионерите. Те ще работят по хигиенизирането на градовете, селата, заводите и стопанските дворове. В окръжния конкурс по рецитация ще се включат десетки млади рецитатори, които ще разкрият чрез литературните творби делото и величието на Ленин.

Предвидено е някои заводски и общински комсомолски организации да сключат договори за съревнование с комсомолски организации от Хмелницка област, Съветска Украйна, с която нашият окръг поддържа дружески връзки от няколко години насам.

Интересни са и спортните прояви, които се посвещават на първата стотна година от рождението на Ленин. Най-значителната от тях е „Спортни ленински дни". Ще се състоят окръжни състезания по авио-,морски и ракетомоделизъм, пионерски четирибой на дружбата и средношколски лекоатлетически петобой. Учредява се и „Ленинова купа", за която ще се състезават отбори по борба от Североизточна България и Хмелницка област. Ще се организира и първият младежки преглед на постиженията в спорта и туризма. Ще има поход до паметниците на свободата.

Дръзновеният младежки ум ще роди нови инициативи. Всички те ще бъдат ярка прослава на великия Ленин — вожда и учителя на световния пролетариат, гениалния стратег на революцията и комунизма.

Непрекъснато повишават своята квалификация работниците от МЗ „Стомана". За последен път Ради Тодоров оглежда своя модел, с който ще се яви на изпит за повишаване на разряда.

Извършват дълбока оран

Тази година пролетниците в землището на с. Суходол се развиха добре. Особено добра бе реколтата от царевицата. Разбира се, тези успехи се постигнаха благодарение на упорития труд на механизаторите от бригадата за комплексна механизация. Те навреме бяха приключили дълбоката оран, културите бяха подхранени и окопани. Ето защо механизаторите и тази година започнаха навреме да полагат основите за високи добиви през идущата година. След приключването на лятната кампания те веднага започнаха да орат. За кратко време беше извършена дълбока оран на 5 000 дка от общо 12 000 дка площ.

— Кажи-речи половината от определените площи са изорани — сподели с нас ръководителят на бригадата за комплексна механизация Хюсеин Шабанов.—Оба че след като почнахме есенната сеитба, тази задача беше изоставена, тъй като цялата техника бяхме хвърлили за навременното й приключване. И сега, след като я завършихме, цялата техника беше включена за извършване на дълбока оран — продължи бригадирът.

...Вече беше се свечерило. Полето опустя. Духаше студен вятър. Наоколо цареше пълна тишина. Само в местността „Орман аркасъ" продължаваха да боботят трактори. Тук работеха 4 дизела и три беларуса. Извършваха дълбока оран. И техният грохот нарушаваше тишината.

Ставаше все по-хладно. Вятърът брулеше лицата на трактористите, но те не обръщаха внимание. Та нали са свикнали с капризите на природата, с бурите, с дъждовете и студа...

— Земята иска грижи. Не я ли обработваш както трябва, не ражда нищо. Тя е в нашите ръце. Ще я направим колкото се може по-щедра. Ние ще се грижим за нея, а тя богато ще ни се отплати — казва бригадирът, който беше дошъл да провери качеството на оранта.

За момент тракторите спряха. Постът бе поет от другата смяна. След кратък престой мощните машини отново „заплуваха" в безкрайния блок. Бригадирът след тях провери дълбочината на оранта, доволен се върна при нас и каза:

— Момчетата спазват необходимата дълбочина. Освен това, макар че земята е много суха, те редовно си изпълняват нормите. На смяна орат повече от по 35 декара, а общо на две смени изорават около 350 дка площ. Ако върви все така, за по-малко от месец ще приключим с дълбоката оран.

Беше време да се разделим с механизаторите. Отдалечихме се, оставяйки зад нас хладната нощ, боботенето на тракторите и светлините на фаровете, които разсейваха мрака.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ТПК „Дунав" отбори 25 години

В събота в Професъюзния дом в Силистра тържествено бе честувана 25-годишнината от възникването на ТПК „Дунав".

Основана в напрегнатите следдеветосептемврийски дни на 1944 година от пълни с вяра във възможностите на задружния труд занаятчии, преминала всички перипетии на възмъжаването на нашата икономика, днес кооперацията се сочи като пример за големите перспективи, които имат този вид социалистически предприятия.

Времето от раждането на първите цехове досега, когато кооперацията обединява труда на 460 работници и има около 100 цеха за услуги в окръга, проследи нейният председател Матьо Стоянов. Той изтъкна заслугите на първите основатели и трудолюбието на нарасналия колектив, постигнал радващи резултати в юбилейното социалистическо съревнование.

Членовете на кооперацията, изпълнили до последно място салона, бяха приветствувани от името на ОК и ГК на Партията в Силистра от Георги Георгиев — секретар на ГК на БКП. Привет ствие към юбилярите поднесе и представителят на Централния съюз на ТПК Димитър Попов.

Секретарят на изпълкома на ОНС Николай Георгиев прочете указ на Президиума на Народното събрание, с който кооперацията се награждава с орден „Червено знаме на труда" за трудовите успехи, отбелязани през 25-те години на икономически възход.

Иордан Жейнов от Окръжния съюз на ТПК връчи на трудовия колектив на ТПК „Дунав" преходно червено знаме за първо място в социалистическото съревнование през третото тримесечие на тази година.

На дългогодишни и проявили се в трудовата и обществена дейност кооператори бяха връчени медали „25 години народна власт" и грамоти на ЦС на ТПК.

Богата програма изнесе певческият хор на предприятието.

(СТ)

ДА ИЗПРАТИМ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ

Само преди няколко дни беше поместено съобщението на Окръжния отдел на държавното управление за информация за постигнатите резултати от деветмесечието на юбилейната година. В него се посочиха значителните успехи, постигнати от партийните и стопанските ръководства по отношение на изпълнението на производствената програма в промишлеността. За деветте месеца обемът на промишлената продукция е изпълнен 102,1 на сто, като е отчетено преизпълнение от 1 798 хил. лв. В сравнение със същия период на миналата година е произведена в повече продукция общо за окръга в размер на 18 734 хил. лв., което представлява ръст от 27.8 на сто.

Но икономическият анализ показва, че зад тия успехи общо за окръга се крият и някои недостатъци. В дейността на промишлените предприятия през третото тримесечие се засилиха някои отрицателни тенденции. Докато за полугодието три предприятия не изпълниха производствената си програма, то за деветмесечието те се удвоиха и станаха шест. Към известните със своето неизпълнение от началото на годината три предприятия — ЗГУ „Терма", СПП и ДСП „Сердика", се прибавиха ДСП „Булгарплод", Промкомбинат—Главиница и ТПК „Домостроител". В пет предприятия не е осъществен ръст спрямо отчета за същия период на миналата година, което показва, че няма развитие и движение напред. Без осъществен ръст са ДСП „Булгарплод", ДСП „Винпром", Горско стопанство — Тутракан, ТПК „Домостроител" — Тутракан и ТПК „Прогрес" — Ситово. Не се изпълни планът за ишлемето и услугите с 323 хил. лв., като промкомбинатите не изпълниха плана си 87 на сто, а ТПК с корекцията на плана доведоха изпълнението на плана до 100 на сто.

Лошо се изпълнява показателят за производителността на труда, който не се подобри в сравнение с полугодието, а за деветмесечието се влоши с 0,3 на сто и се отчита 98,4 на сто изпълнение. Сега 8 предприятия останаха с неизпълнение на плана за производителността на труда, а 12 предприятия не посочиха ръст спрямо същия период на миналата година. В осем предприятия е допуснато средната работна заплата да изпреварва производителността на труда, а това са ЗГУ „Терма", СПП, ДИП „Дунав", ДСП „Булгарплод", ДПП „Металик" — Дулово, ТПК „Мир", ТПК „Добруджанка" и ТПК „Прогрес" — Ситово. Без всякакво основание се държат голям брой работници в някои предприятия, като превишението на персонала за окръга за деветмесечието възлиза на 507 човека. В това отношение не се изпълнява производителността на труда, а се държат надпланов брой работници в промкомбинат „Камъшит", промкомбинат „Текстил", ДИП „Металик" — Дулово, ТПК „Мир" и ЗГУ „Терма". В резултат на това състояние на развитието на предприятията и на производителността на труда 48,9 процента от прираста на промишлената продукция идва за сметка на увеличената производителност на труда, а за мест ната промишленост тоя процент е 10,3 на сто. Това говори, че при нас малко се използуват интензивните фактори, а развитието върви за сметка на увеличаване броя на работниците. Недостатъчно и непълно се натоварват машините. Във връзка с подготовката на пленума на Окръжния съвет на професионалните съюзи по трудовата дисциплина в много предприятия се направиха проверки, които показаха, че трудовата дисциплина не е на нужната висота, многобройни са закъсненията на работа, преждевременното напускане на работа и непълното уплътняване на работния ден. В тая връзка можем да посочим, че за деветмесечието са допуснати 4 519 целодневни престоя, самоотлъчките възлизат на 5 247, пора ди текущ престой е допусната за губа от 89 653 човекочаса, като най-много престой са допуснали завод „Оргтехника", ДМЗ „Дуловo", ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан и промкомбинат „Текстил". В същото време от промишлеността е положен 100 829 човекочаса извънреден труд, като голям дял в това отношение се па да на ДСП „Сердика" и ДСП „Булгарплод", които въпреки това не изпълниха производствената си програма. Постигнатите резултати в промишлеността показват, че малко са извлечените поуки от контролния пленум на ОК на БКП през м. юли т. г. и окръжното съвещание за изпълнение на стопанските задачи, проведено в края на м. септември. Напразни бяха уверенията на директора на ЗГУ „Терма" Кирил Бойчев, че ще изпълни плана за м. септември и ще догони неизпълнението до края на годината.

Голяма е ролята на партийните комитети, профсъюзните и комсомолски организации за отстраняване на допуснатите слабости. Те следва да застанат начело в борбата за разкриване на всички производствени резерви, за преизпълнението на плановете и даденте обещания.

Необходимо е да се издига техническото равнище и да се повишава качеството на продукцията, да се усвоява нова продукция на световно техническо равнище и да се осигури увеличаване на ефективността, като се провежда строг режим на най-пестеливо изразходване на труда, суровините, материалите и енергията за получаване на максимална продукция от единица производствени фондове. Работата в тая област също не е добре, защото данните от себестойността показват, че много от предприятията приключват с преразход вместо с икономия от снижение на себестойността. Тревожен е въпросът и с износа на промишлената продукция, към което годишната задача към девет месечието е изпълнена 51.5 на сто, а за някои предприятия, като ДПЗХ „Първи май" тя е изпълнена 18.7 на сто, ДСП „Сердика" 35.8 на сто и др.

Остава по-малко от едно тримесечие до края на годината. Задачата на всеки производствен колектив трябва да бъде — завършване на годината с преизпълнени планове и обещания! С още по-усилени темпове да се продължи механизирането на производствените процеси. Това е най-ефективният път за увеличаване на производството, за изпълнение на плановете и дадените обещания. Наред с това трябва да се вземат всички необходими мерки за усъвършенстване организацията на труда и производството, за прилагането на нова, по-прогресивна технология. Нужно е с всички сили да се разгаря социалистическото съревнование и от обществена дейност то трябва да стане основен метод в работата на директорите и стопанските ръководства. Съревнованието трябва да се води с перспективен критерий — достигане на най-добрите постижения в страната и издигане на продукцията на световно ниво, а не да се сравнява с изпълнението на плана и изтеклия период. Юбилейното съревнование, което даде добри резултати, сега трябва да прерасне в масова трудова надпревара в чест на 100-годишнината от рождението на великия Ленин. Усилията трябва да се съсредоточат в една основна цел — изпълнението на плановете и обещанията за годината, максимална мобилизация на всички сили и резерви, пълно напрежение на силите и използуване на интензивните фактори за създаването на високоефективна, рентабилна икономика.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ДУМИ, ДЕЛА И ПРЕСТИЖ

Известно е, че този, който злоупотребява с обещанията, подрона доверието към себе си. Много убедителни примери за такъв „стил" на политическо ръководство ни предлага американската действителност. През последните десетилетия на американския народ са давани немалко обещания без реално покритие. Обещавани му са „златен век", „всеобщо процъфтяване", „нови хоризонти". До ден днешен всичко това си остава празни излюзии.

...„Ние сме изправени пред криза в градовете, социална криза и в същото време криза в доверието към способността на правителството да изпълни своите задължения" — тези думи бяха произнесени от Ричард Никсън по време на президентската изборна кампания. Никсън подчертаваше, че в САЩ „никъде провалът на правителството не е така трагично очевиден, както в опитите му да помогне на бедните". Като упрекваше своите предшественици в неспособност, в същото време Никсън предложи свои „нови идеи" за социални реформи. Той обеща с 4 милиарда долара (при 80-милиардния колос за военни нужди) да води „война" с глада и бедността, да ликвидира безработицата, да установи гражданско равенство. Но и досега социалните проблеми в САЩ са нерешени, остава нерешен и расовият проблем. Нараства пропастта между милите думи и жестоката социална действителност.

Изобилието от обещания в областта на вътрешната политика не е по-малко от обещанията във външната политика. Никсън стана президент, защото можа да внуши на мнозина, че е намерил ключ към ликвидиране на виетнамската авантюра. Но не мина и година от неговото президентство, а вече се разбра, че Никсън няма никаква програма за прекратяване на агресията, че обещанията му са били само изборен блъф. Разривът между думите и делата бе демонстриран и в Общото събрание на ООН, където президентът на САЩ се мъчеше да убеди световната общественост в миролюбивите цели на американската политика. Той тържествено заяви: „Ерата на сблъскванията трябва да се замени с ера на преговори... Аз съм убеден, че ние можем да постигнем благородната цел — справедлив и продължителен мир". Думите му обаче прозвучаха фалшиво и неубедително пред горчивите факти във Виетнам, Южна Корея, Лаос, Близкия изток, пред факта, че за нерешаването на всички важни международни проблеми главната вина носят Съединените щати. „Обръщението на президента Никсън пред ООН беше щедро натъпкано с благородни химни за мир. Но както президентът сам каза, „Благородната риторика не е гаранция за благородни резултати" — така в. „Ню Йорк таймс" иронизира „миролюбието" на американския президент.

САЩ само на думи се обявяват за забрана на химическото и бактериологическото оръжие, но не се присъединяват към нито едно международно споразумение по този въпрос. Американското правителство „ратува" за мир в Близкия изток, а същевременно ускорено въоръжава и подкрепя телавивските екстремисти. От ед на страна, Вашингтон нарича расисткия режим на Смит незаконен и декларира, че строго прилага санкциите спрямо расистите в Родезия, а от друга — продължава да държи генералния си консул в Солсбъри.

Безпринципната и двулична политика на правителството на Никсън предизвиква разочарование сред американската общественост. И не само разочарование. Вълна от упреци и протести залива президента: критикуват го за продължаващата расова дискриминация, за увеличаващата се престъпност, за растящата инфлация и безработица, за всички социални болести, от които страда обществото на „всеобщото благоденствие". Под обществен обстрел е нереалистичната му външна политика.

Мощна протестна вълна срещу варварската война във Виетнам заля тези дни Съединените американски щати. На 15 октомври по улиците на десетки големи и по-малки градове излязоха стотици хиляди американци. Те настояваха: „Да се сложи край на войната във Виетнам!", „Прекратете убийството!" „Вдигна се осъзнаваща се Америка, активизират се трудещите се на страната. Милионите честни хора протестират срещу престъпната и нечовешка война, която управляващите кръгове на САЩ водят във Виетнам. Пред американските посолства денонощно постъпваха протести и искания: „Да се сложи край на войната във Виетнам!"...

От десетилетия в цитаделата на капитализма се сменят президенти и правителства. Властта преминава от ръцете на едната в ръцете на другата буржоазна партия. И никога владетелите на Белия дом не са се скъпили на обещания. Годините отминават, а обещанията си остават неосъществени. На такава съдба са обречени и „новите идеи" на сегашните господари на Белия дом.

Добри ДОБРЕВ

ЛЕНИНИЗМЪТ – СТРАТЕГИЯ И ТАКТИКА НА КОМУНИСТИТЕ

В обръщението на Международното съвещание на комунистическите и работническите партии „За 100-годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин" се отбелязва, че делият опит на световния социализъм, на работническото и национално-освободителното движение потвърждава международното значение на марксистко-ленинското учение. Победата на социалистическата революция в редица страни, създаването на световната социалистическа система, победата на работническото движение в капиталистическите страни, излизането на народите от бившите колонии на арената на самостоятелната политическа дейност, необикновеният подем на антиимпериалистическата борба — всичко това доказва великата историческа правота на марксизма-ленинизма. Творческото му прилагане към конкретните условия дава възможност да бъдат разрешени най-сложните въпроси, които се поставят пред всички отреди на световното революционно движение.

Ленинизмът е марксизъм на съвременната епоха. Той изразява нейните основни нужди и задачи. Геният на Ленин остави на човечеството трудове, по които се учат да се борят и черпят вдъхновение всички, стремящи се към по-добро бъдеще, към тържеството на идеалите на социализма и комунизма.

Успехите на съвременното работническо и комунистическо движение, победите на социализма са основани на здравата идейно-теоретическа, политическа и организационна основа на ленинизма. Величието на извършеното и на делата на В. И. Ленин при знават не само неговите почитатели, но и неговите непримирими врагове. Така един от американските антикомунисти Роберт Пейн в книгата си за Ленин пише: „Нито един човек никога не е направил повече, отколкото Ленин, за да измени облика на Русия и на света". Друг известен антикомунист, английският професор Леонард Шапиро, също признава: „Личното влияние на Ленин върху събитията в неговата страна и в целия свят е било неизмеримо по-голямо, отколкото на който и да е друг деец на нашето столетие".

Да, влиянието на Ленин, на гениалния теоретик и революционер, наистина с нищо не е сравнимо. И това се обяснява с факта, че той, както никой друг, дълбоко е проникнал в същността на новата историческа епоха, започнала на границата на 19 и 20 век, и е отговорил на новите въпроси, поставени на дневен ред от целия ход на обществено-то развитие. След Маркс и Енгелс историята на освободителното движение на пролетариата не познава такъв гигант на революционната мисъл и действие, какъвто беше Ленин. Той развил и обогатил теорията на марксизма, приложена към новите исторически условия, всестранно изследва законите на развитието на капитализма в неговия последен империалистически стадий, по новому постави и разреши задачите на пролетарската революция, доказа възможността социализмът да победи първоначално в една страна и обоснова обективната необходимост от прехода на обществото от капитализма към социализма.

Епохата на империализма — учи Ленин — е епоха на узрелия нови страни от капитализма и до образуване на световна социалистическа система. Той предвиди също така, че борбата между двете противоположни системи ще обхване всички страни на обществения живот — икономическа, политическа и идеологическа — и ще продължи до окончателната победа на социализма в световен мащаб.

Сега, когато съществува социалистическа система, която обхваща група от европейски, азиатски и латиноамерикански държави, едва ли е необходимо да се доказва, че историята се развива според Ленин. Съвременният капитализъм е принуден да се приспособява към условията на борбата между двете системи. Световната социалистическа система има решаваща сила в антиимпериалистическата борба. Именно социализмът е способен да разреши основните проблеми, стоящи пред човечеството.

Днес социалистическият свят навлезе в такъв период на развитие, когато има реална възможност най-пълно да използува могъщите резерви на новия строй. За това по-точно говори фактът, че само социалистическите страни, влизащи в Съвета за икономическа взаимопомощ, произвеждат една трета от световната промишлена продукция. Повишава се жизненото ниво на трудещите се от социалистическите страни, увеличават се възможностите за по-нататъшното развитие на икономиката, науката и културата.

Ленинската мисъл, че страната на победилия пролетариат оказва въздействие върху международната революция, главно със своята стопанска политика, запазва своето значение и в условията на съществуване на световната социалистическа система. Колкото по-значителни са нашите икономически успехи, основани на научно-техническия прогрес, толкова по-голяма е силата на примера на новия обществен строй, толкова по-големи са нашите възможности да подкрепяме революционното и освободително движение в света. На Международното съвещание на братските партии бе отбелязано, че световната социалистическа система, опирайки се на своята непрекъснато растяща икономическа и отбранителна мощ, сковава империализма, ограничава възможностите му да изнася контрареволюция, оказва нарастваща помощ на народите, борещи се за свобода и независимост, укрепва мира и международната сигурност.

Влиянието на социализма върху хода на световните събития, ефикасността на неговата борба срещу империализма в значителна степен зависи от сплотеността на социалистическите страни, от тяхното единодействие. Завещаният от Ленин принцип на интернационализъм, на единството и на общността на интересите на трудещите се в борбата срещу капиталистическото робство беше и си остава единствено верният принцип на взаимоотношенията между социалистическите страни, между комунистическите и работническите партии.

В. И. Ленин постоянно напомняше, че е необходимо да се води решителна борба срещу национализма, с помощта на който буржоазията се стреми да разедини трудещите се от различните нации, да посее между тях вражда и недоверие и с това да укрепи своето господство. Ленин предупреждаваше комунистите, че борбата с най-закоравелите националистически предразсъдъци ще се поставя на преден план, колкото по-злободневна става задачата да се превърне диктатурата на пролетариата от национална, съществуваща само в една страна, в интернационална, в диктатура на пролетариата най-малко в няколко страни, способна да оказва решаващо влияние върху световната политика.

Противоречията, възникващи в хода на развитието на социализма в различните страни, не са антагонистични по своята същност. Те напълно се преодоляват в рамките на единството и общността на социалистическите страни.

В. И. Ленин предвиди, че движението на човечеството към социализъм е придружено от много трудности и че пътят към социализъм няма да бъде равен. Затова той придаваше голямо значение на закалката и сплотеността на пролетарските и комунистическите партии — авангард на борбата за социализъм, на тяхната теоретическа и политическа подготвеност, на способността им да водят целия народ към социализъм, да му посочват най-верния и най-пряк път към победата. От авангарда на пролетариата се изисква издръжливост, самопожертвователност, съзнателност и преданост на революцията, умение да поддържа неразривна връзка с масите и да следва правилна политика, стратегия и тактика, отговарящи на коренните интереси на народа.

В. И. Ленин подчертаваше, че диктатурата на пролетариата означава упорита борба срещу силите и традициите на старото общество, защото силата на навика на милионите и десетките милиони е най-страшната сила и че успешна борба може да се води само при наличието на партии, които се ползуват с доверието на всичко честно сред работническата класа, сред трудещите се, които умеят да следят настроението на масите и могат да му влияят.

Победите, които завоюва международното комунистическо движение, доказват, че ленинските завети се осъществяват. Международното съвещание на братските партии посочи: „Под знамето на ленинизма международното комунистическо движение се превърна в истинска световна, най-влиятелна политическа сила на съвременността".

В пълно съответствие с духа и принципите на ленинизма съвещанието призна, че най-важното условие за увеличаване приноса на комунистическите и работническите партии за разрешаване на проблемите, пред които са изправени народите, е издигане единството на комунистическото движение на по-високо ниво. Сплотеността на комунистическите и работническите партии е най-важният фактор и задължително условие за обединяване на всички антиимпериалистически сили. Принципът на марксизма-ленинизма, на пролетарския интернационализъм е основата на това сплотяване. Всяка комунистическа партия е отговорна за дейността си пред своята работническа класа и народ и същевременно пред международния пролетариат. Неразделими са националната и интернационалната отговорност на всяка комунистическа и работническа партия.

Степан ТИТАРЕНКО,
доктор на историческите науки
Агенция „Новости"

Пред откриването на учебната година в Комсомола

НОВА ЧЕРНА

В навечерието сме на новата политическа година. Общинската комсомолска организация в с. Нова Черна е вече готова. На 16 октомври се проведе разширено заседание на общинския комсомолски комитет, на което бяха дадени последните указания.

Основното при изграждане на учебните звена е задълбоченото и системното изучаване на основните положения от теорията на марксизма-ленинизма. Като главно съдържание на политическата просвета в общинската организация на ДКМС ще бъде овладяването на основните идеологически дисциплини — философия, политическа икономия, история на КПСС, история на БКП и др. Изграждането на учебните звена е съобразено с образованието и желанието на комсомолците.

Почти всички просветни форми ще се водят на семинарни начала. В кръжоците ще се обучават 390 комсомолци, а в трите лектории със смесена тематика 265 участника. В общинската комсомолска организация през настоящата политическа учебна година ще работят 15 просветни звена с 655 младежи. По задължителните военни дисциплини ще се обучават 45 младежи, а комсомолският набор в Партията ще участвува в партийните просветни звена.

В първите 3-4 лекции участниците ще се запознаят с живота на великия вожд и учител на човечеството В. И. Ленин, а така също и с неговото учение.

От 15 пропагандисти, 4 са с висше, 6 с полувисше и 5 със средно образование. На разположение на учебните звена ще бъдат и новите технически средства, с които е обзаведен партийният кабинет на обществени начала към общинския партиен комитет. Обстоятелството, че новата политическа учебна година се провежда пред 100-годишнината от рождението на Ленин, задължава комсомолците—пропагандисти и слушатели да работят още по-упорито за повишаване на своите политически знания. Навременната подготовка е един от показателите за успешното провеждане на политическата учебна година в общинската организация на Комсомола.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

СОКОЛ

Подготовката за новата политическа учебна година в Сокол-ската общинска организация започна още през месец юни. Чрез анкета сред комсомолците се определиха и формите на политическа просвета. Така например комсомолците от село Дичево пожелаха да се запознаят с политическото и икономическото положение, с духовния мир на младежта в двата свята — социалистическия и капиталистическия. Членовете на териториалното дружество на ДКМС в село Сокол изявиха желание да изучават научния комунизъм — третата съставна част на великото марксистко-ленинско учение.

В чест на 100-годишнината от рождението на великия Владимир Илич Ленин — вожда и учителя на световния пролетариат — комсомолците от селата Суходол, Бащино и Косара и тези при осмите класове от района на общината ще изучават неговия живот и делото му. Лекциите за Ленин се очакват с голям интерес.

Едновременно с политическата учебна година от първи ноември ще се открият и занятията по военно-техническите дисциплини. В тях ще участвуват и голям брой пионери. Младежи и деца ще изучат радиоконструкторското дело, авиомоделизмите, ще опознаят бойното оръжие. Над 65 младежи и девойки от района на общината, на възраст от 16 до 18 години, ще преминат задължителната предказармена подготовка.

Общинският комитет на Комсомола и ръководствата на дружествата от Соколска община ще направят всичко възможно новата политическа година да започне навреме и да премине делово и организирано. Всички лектори са осигурени. Те са добре подготвени.

Добрата предварителна подготовка ще донесе и хубави резултати.

Добринка СИМЕОНОВА

Една от добрите производственички в трудовия колектив на ТПК „Дунав" е и гладачката Денка Митева. Тя редовно изпълнява трудовите си норми и участвува активно в живота на комсомолската организация в предприятието.

Снимка: Добри ИОРДАНОВ

„Ленински искри"

Окръжната пионерска организация вече работи под знака за достойното посрещане на светлата 100-годишнина от рождението на Ленин. Учители и пионерски ръководители, чавдарчета и пионери работят от сърце. Разнообразните пионерски дела, отговорното отношение към учението и труда, са посветени на предстоящия голям празник.

На 4 октомври т. г. Окръжният пионерски щаб „Възход" призова всички отряди и дружини на съревнование под девиза „Ленински искри". „Ленински искри" — това е преглед на всестранната пионерска дейност за запознаване с живота и делото на великия Ленин, това е пионерски труд по родните места — засаждане на нови паркове и градини; това е упорита борба за знания, за изява на най-младите таланти.

Прегледът-съревнование „Ленински искри" се ръководи от дружинните съвети в училищата. Всеки срок те ще изпращат рапорт за пионерската дейност до Окръжния пионерски щаб „Възход".

Работата по обявения преглед вече започна. Малките ученици се запознават с детските години на вожда на световния пролетариат, а тези от средния курс — с юношеската и революционната му дейност.

Предвидени са вечери за Ленин, викторини, Ленинови съботници. Още повече разраства кореспонденцията на нашите пионери с пионерите от страната на Ленин и най-вече с тези от Хмелницка област, Съветска Украйна, с които окръгът е в дружески връзки. Със събраните материали ще се подредят сбирки и албуми, ще се уредят ленински кътове.

Окръжният пионерски щаб „Възход" ще отчете прегледа-съревнование „Ленински искри" през месец септември 1970 година. На дружините, провели най-разнообразна дейност, ще се връчат юбилейни флагчета и материални награди, а най-добрите пионери ще посетят съветската страна с „Ленинския рейс на дружбата".

Ганка ПАСКАЛЕВА,
инструктор на ОК на Комсомола

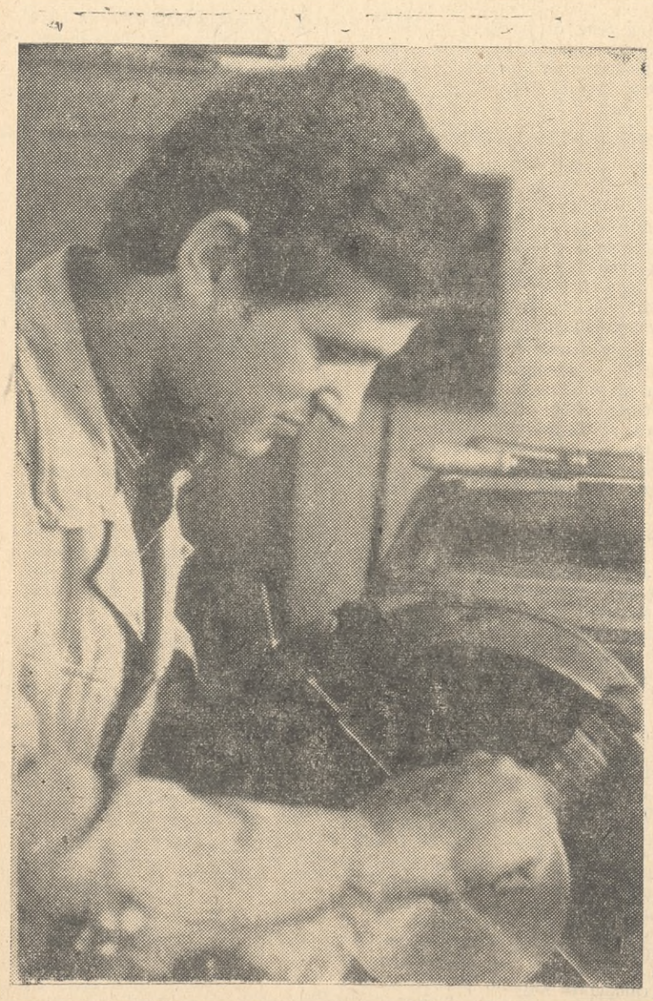
Комсомолска бригада

Комсомолската организация при ДЗС „Янко Забунов" проведе комсомолска бригада в помощ на стопанството. Участвуваха всички младежи от дружествата. Предварително беше съгласувано с главния агроном от кои блокове ще се извозва царевицата.

Рано сутринта секретарят на заводския комитет на Комсомола заедно с дружествените секретари събраха младежите. Повече от 80 комсомолци и над 40 пионери от основното училище взеха участие в бригадата. Всички ентусиазирано и бързо товареха и разтоварваха. До складовете бяха извозени повече от 120 тона царевица. Проявиха се младежите от дружеството при животновъдите, следвани от тези при практическото училище и пионерите от основното училище. Отличиха се механизаторите Георги Бобев, Слави Стойков, Коста Филипов, Енчо Енчев и др.

Получените средства ще бъдат използувани за провеждане на културни мероприятия.

Кирил ТАСЕВ

Комсомолецът Иван Манев работи като стругар към моделната работилница на леярския цех на машиностроителния завод „Стомана". Спечелил е доверието и уважението на млади и стари производственици.

БОГАТА ПИОНЕРСКА ДЕЙНОСТ

Те записаха в дневника си толкова много проведени мероприятия през миналата учебна година. Човек с право би се учудил кога са намерили време за всичко това, как са се насочили към толкова смела и разнообразна, богата по съдържание дейност.

Отрядът на пионерите от VII „в" клас при прогимназия „Стефан Караджа" в Тутракан, с класен ръководител Индиана Стоянова, от миналата година взе името на героя старшина Николай Цеков, загинал по време на събитията в Чехословакия. Така предложи отрядният ръководител Георги Михайлов, който и без това е главният виновник за смисления пионерски живот на класа.

Писаха писмо до родителите на загиналия герой и получиха отговор. Не след дълго им бе изпратена голяма снимка на старшина Цеков от дома му в село Бъркачево, Врачански окръг. Пионерите поставиха портрета в хубава рамка. Старшина Цеков, толкова млад и хубав, бе дал живота си за новия живот, за запазване социалистическите завоевания в една братска социалистическа страна. Децата благоговееха пред саможертвата на своя патрон и решиха в себе си: тази година рано покосеният млад живот на бате Николай ни задължава да бъдем много по-добри ученици, да заживеем още по-съдържателно в пионерската организация.

Всяко утро отрядният ръководител Георги Михайлов поема пътя към ДИП „Текстилни влакна" в града, където работи като началник-склад. Там си има свои те задачи: след като той пое склада, по думите на ръководители от предприятието, така го подреди, че заприлича на аптека. Нека не изреждаме заетостта на Георги с обществена работа. Активист той бе още от гимназията, а да работи с по-малки деца, харесваше още тогава. Сега така е свикнал с отряда и пионерите, че ако бихме го определили за отряден ръководител на друг отряд, ако бихме му отнели отряда и на отряда ръководителя, би станал цял скандал. По няколко пъти в седмицата го забелязваме да чака в коридора пред стаята на VII „в" клас да удари последният звънец, за да отиде при тях, дори и за няколко минути.

Много направи отрядът през изтеклата година: след като изучиха живота на патрона си, пионерите проведоха няколко походи до близки местности и с добре организирана военизирана игра, подготвиха вечер на патрона, вечер на народното творчество; участвуваха в читателската общоградска конференция „Деца-герои". Посещаваха филми и театрални представления и ги обсъждаха, класираха се на първо място в традиционния карнавал в дните на детската книга. Поеха шефство над паметната плоча на Суворов — посадиха цветя от двете й страни и редовно ги поливаха и окопаваха. Събраха и предадоха немалко вторични суровини. В актива на отряда са подготвяните от самите пионери политически информации, политическата викторина, табла, сключеното шефство с ДИП „Текстилни влакна" и редовните гостувания там. През лятото работеше тимуровска команда при отряда. На края на учебната година направиха албуми със снимките на всеки ученик от класа. В албума са снимките и на класния ръководител, и на отрядния ръководител. Когато се отчитаха пионерските дела в чест на юбилея на свободата, отряд „Николай Цеков" бе определен за отряд—градски първенец.

Най-голяма бе радостта в отряда, когато неотдавна получиха писмо от Радио Москва, албум за Ленин, знамето на Радио Москва и СССР: отрядът бе отговорил на въпросите, поставени от Радио Москва по случай 25-годишнината на Деветосептемврийското въстание в България.

Вълнуващи са и новите задачи тази година. Пионерите ще направят път на дружбата, ще изучат живота на Дочо Михайлов и писателя Хр. Радевски, ще проведат надпяване и още много други от интересни по-интересни дела.

Отрядът има делови отряден председател. Маргарита Райковска ще мобилизира и тази годи на пионерите за много и интересни мероприятия. И ще бъдат отново един от класовете с най-висок успех в училище, с най-добра дисциплина, с най-добра пионерска дейност.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Помогнахме на стопанството

Весели и засмени, още в ранна утрин потеглихме към блоковете на стопанството. Чавдарчета, новоприети пионери — всички трябваше навреме да помогнем на нашите родители за по-бързото прибиране на царевицата. Неделният ден мина в задружен труд и песни. Върнахме се от работа щастливи и доволни за добре изпълнен дълг.

Похвала заслужават Марийка Радева, Велизар Петков, Йорданка Панчева, Анета Тодорова, Драгомир Денев и други.

Дружинният съвет при училището в с. Добротица

Произшествие

НЕКА ПОМИСЛИМ ВЪРХУ ТОВА!

На 11 октомври т. г. възникна пожар в гаража на „Наркоопп" — гр. Дулово. Опожарени бяха два товарни автомобила, гаражът, складовете с хранителни продукти и резервни части. Нанесени са значителни щети на народното стопанство.

Но да се запознаем и със самата причина за пожара. Около 22 часа в същия ден Георги Петров Тодоров — зъболекар в гр. Дулово, намира Илия Иванов Димитров — шофьор на „Наркоопп", и му поиска бензин за собствената си лека кола. Двамата отиват в гаража, не запалват електрическото осветление, понеже „вземането" на бензин става тайно, а за осветление са ползували клечки кибрит.

Грубата небрежност и безотговорността при употреба на открит огън при наличието на бензин довеждат до опожаряването на имуществото в гаража.

По една случайност шофьорът Илия Димитров не е бил обхванат от жестоката огнена стихия, а се отървал и е получил само леки обгаряния.

Вина за бързото разпространение на пожара има и ръководството на „Наркоопп" в гр. Дулово. То преустройва сградата за сушене на билки в гаражи, без да вземе мнението на противопожарните органи и без да са осигурени допълнителни противопожарни мерки за обезопасяването на сградата като гараж.

По същата причина преди няколко години бе опожарен складът за горива на ТКЗС в с. Йорданово.

Пожари стават, но изводи за това почти не се правят.

Време е всеки да помисли дали не нарушава елементарните правила по противопожарната охрана на собствения си дом или предприятието, в което работи.

Нека помислим върху това!

Майор Атанас ЖЕЛЕВ

Време е за преценка на извършеното и вземане на последни, решителни мерки

(БЕСЕДА С ДР. АТАНАС КОСТОВ — ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКС — СИЛИСТРА)

До края на тази стопанска година остават само два месеца. Заедно с това се очертават и резултатите от дейността на ТКЗС от окръга ни. Въпреки неблагоприятната година, в много кооперативи бяха постигнати значителни успехи. Заедно с това, в резултат на лоша организация, неизползуване на всички резерви, лоша отчетност, недостатъчна оперативност и други причини, очакваните резултати се понижиха чувствително.

Резултатите от деветмесечието дават ясна картина за очакваните изпълнения на плановете по отделни отрасли и същевременно дават възможност за преценка на извършеното и вземане на бързи и решителни мерки, въпреки малкото време до края на годината. Каква е картината с очакваните изпълнения на плановете, какви са основните причини за неудачите, къде трябва сега да се насочат усилията, какви резерви могат да се използуват — ето по тези и други въпроси помолихме др. Атанас Костов — заместник-председател на ОКС—Силистра, да сподели свои впечатления с нашите читатели.

От приключването на сметките в стопанствата към края на девет месечието и очакваното изпълнение до края на годината става ясно, че общата продукция ще се изпълни 93,81 %, материалните разходи 97,62 % и чистата продукция 89,90 %. Считам обаче, че по-голямата част от ръководителите и специалистите на стопанствата по много причини са се резервирали по отношение определяне очакваното изпълнение и това ще доведе до увеличаване изпълнението на общата продукция над 95 % и на чистата продукция над 81 %.

Такова е положението с очакваното изпълнение на обобщените показатели от всички отрасли и дейности на стопанствата, но не така стои въпросът с изпълнението на същите показатели по отделните отрасли на селскостопанската дейност. Очакваното изпълнение на общата продукция от растениевъдството е 86,29 %, материалните разходи 99 %, а чистата продукция 79,6 %, а от животновъдството — общата продукция 97,9 %, материалните разходи 102 %, а чистата продукция 87 %. А всичко от селскостопанската дейност — обща продукция 89,6 %, материални разходи 100,3 % и чиста продукция 80,6 %. За такова очаквано изпълнение няма други причини освен неизпълнението на натуралните показатели, най-вече в растениевъдството от пшеницата — неизпълнение с 40 000 тона, което носи на стопанствата загуба повече от 5 милиона лева, от тютюн — неизпълнение около 2 000 тона. (Тук обаче определено по субективни причини). Няма да бъде пресилено, ако се каже, че в някои стопанства както ръководителите, така и специалистите (а това, разбира се, се пренесе и у кооператорите) не проявиха нужното внимание към тази култура. ТКЗС—Кайнарджа има набран тютюн всичко около 300 хиляди низи, от които 174 хиляди са набрани за над 2 месеца, а разликата за около 25 дни. С това не се ли подчертава действието на субективния фактор? Можеше ли да се обере всичкият тютюн, ако навреме беше се създала подходяща организация? Безусловно можеше, ако не съществуваха умувания. Не може да се отмине, без да се подчертае, положителното отношение към тази култура на секуловските ръководители. Въпреки многото трудности, те убедиха кооператорите и създадоха организация, обезпечаваща обирането на всичкия тютюн.

Няма основание да считаме, че 1969 година е една от благоприятните за селското стопанство, защото в течение на същата през определени периоди имаше много валежи, след това на отделни места падна градушка и впоследствие силно се засуши. Това е факт, но там, където се взеха предвидния обстоятелства и се създаде организация, съответствуваща на напрежението, резултатите са значително по-добри и в двата основни отрасли.

Много от ръководителите на стопанствата навреме и задълбочено преценяха възможностите си за изпълнение на плановете и взеха конкретни мерки за обезпечаване изпълнението на чистата продукция. Между тези стопанства е и Иширково, което допуска да не изпълни общата продукция от растениевъдството със 140 хиляди лева, но прави икономия на разходите, в резултат на което не ще изпълни чистата си продукция с 30 хиляди лева и плануваните разходи със 77 000 лева. Още по-добре е това стопанство в отрасъла животновъдство, от който очаква да изпълни общата продукция над 100 %, да не изпълни материалните си разходи с 20 000 лева и да преизпълни чистата продукция с 22 хиляди лева и в крайна сметка да реализира чист доход от този отрасъл 75 000 лева.

ТКЗС — Нова Черна очаква да изпълни общата си продукция над 100 %, да не изпълни материалните си разходи в растениевъдството с 81 хиляди лева и да преизпълни чистата си продукция с 94 000 лева.

Положително изпълнение на плана от животновъдството имат и стопанствата от Малък Преславец, Алфатар, Дулово, Смилец, Секулово, Срацимир, Кайнарджа и др.

Има обаче една група стопанства като Попина, Окорш, Сребърна, Черполик и др., които или изпълняват, или приблизително изпълняват плановете си, но с цената на много разходи, което няма с какво да се обясни освен с безразборното извършване на тези разходи или с лоша отчетност. Има друга група стопанства, които имат особено лошо изпълнение на плановете си в отрасъла растениевъдство и намаляват процента на обобщените резултати.

Така ТКЗС — Айдемир очаква да не изпълни общата си продукция от този отрасъл с над 200 000 лева, а материалните разходи само с 38 000 лева; ТКЗС — Главиница очаква неизпълнение на общата продукция с 416 хиляди лева, а материалните разходи ще преизпълни с около 40 000 лева, което води до неизпълнение на чистата продукция с над 500 000 лева. Добротица очаква неизпълнение на общата продукция с над 600 000 лева, неизпълнение на материалните разходи само с 16 000 лева или неизпълнение на чистата продукция с над 600 000 лв. Дулово над 550 хиляди лева, Кайнарджа над 650 хиляди лева и др.

Всички тези резултати дават своето положително или отрицателно отражение върху себестойността на продукцията, което по-нататък влияе както на разпределението, така и на натрупванията в стопанствата. Няма друг извод освен този, че не са съблюдавани разходите, не е търсено съответствие между извършения разход и насрещната продукция, а за това са спуснати нормативи на всички кооперативни стопанства, които даже ако се ползуваха ориентировъчно, картината сигурно щеше да бъде друга. Само такова обяснение може да се даде за преразхода на материалните разходи и неизпълнението на общата продукция. Това е разликата между двата основни отрасъла. В растениевъдството може да се вложат разходи, но по-нататъшните резултати зависят малко или много и от други фактори, а при животновъдството щом има разход, трябва да има и продукция.

Подчертахме, че сме пред края на годината и в период на поставяне основите на реколтата от есенниците през 1970 година. Лоша е обаче тази основа в някои кооперативни стопанства, като Паисиево, където се засяват в някои съвсем неподготвени площи. Тревога за това имаше, но само в ръководството на стопанството. Тази тревога не бе пренесена в отделните бригади.

Последните месеци на годината не са причина да се счита, че няма какво вече да се прави за увеличаване процента на изпълнението на плана по всички показатели. Във всички стопанства е на лице отрасълът животновъдство— постоянният източник на доходи. Може от този отрасъл да се получат допълнителни доходи, ако се спре вниманието върху него и особено сега, при наличието на всички необходими условия.

Макар и неизпълнен планът за производството на тютюна, да се вземат мерки за качественото му манипулиране и реализирането му на висока цена.

Крайно време е да се огледат още веднъж всички сметки на стопанствата и да се започне подготовката за приключването и приложението на стопанската сметка в началото на годината.

Месеците ноември и декември са период, през който се прави преглед на изминатия път на организация и заплащане. На основата на този преглед наложително е да се внесат подобрения или ако някоя от тези форми се е оказала неудачна, с помощта на специалисти от ОКС да се внедри друга, която да отговаря на изискванията, особено като се има предвид, че бригадите за комплексна механизация все повече и повече се утвърждават и обхващат повече култури и по-големи площи. Вниманието на ръководителите и специалистите от стопанствата да се насочи към внедряване на научната организация на производството, труда и управлението — основа за високи успехи.

На нередностите трябва да се сложи край

Проверките, които бяха извършени от органите на държавния контрол по прибирането, изкупуването и оползотворяването на селскостопанската продукция, подготовката за есенната сеитба и за задоволяването нуждите на народното стопанство от транспорт, разкриха нередности от вся какъв характер, показаха, че в много звена все още липсва експедитивност и оперативност, допускат се грешки и слабости, които в крайна сметка се отразяват зле на срочното решаване на жизнено важни въпроси. Без да подценяваме всеобщите усилия и положителното, което се направи в прибирането и оползотворяването на продукцията, ние трябва да изтъкнем онези недостатъци и слабости, които не само че се отразиха неблагоприятно, но и слагат един тягостен от печатък върху общата картина на кампанията.

На първо място най-ярко демонстрира слабата си организация ДСП „Булгарплод", което не успя да изкупи и оползотвори селскостопанската продукция. Това предприятие не изпълнява плана си за изкупуването за 12 артикула от всичко 14, а това значи много. Вярно, природните бедствия помогнаха чувствително за това неизпълнение, но вместо да се положат максимални усилия от ръководството на предприятието и от кооперативните стопанства за пълното оползотворяване на цялата продукция, се допусна да не се изпълни планът за доматите, пипера, лука, гроздето и пр. Особено е положението на лука — договорираните количества не се изпълняват, а някои кооперативни стопанства се въздържат от предаването му на „Булгарплод", изчаквайки по-изгодна цена. Магазините на „Булгарплод" преди всичко поради организационни слабости не се зареждаха с всички видове плодове и зеленчуци, закупчиците по места не се интересуваха от развитието на културите, не заявяваха необходимите количества. В много кооперативни стопанства се допусна лоша манипулация, в резултат на което значителни количества бяха върнати или преоценени. Продукция от второ качество се е продавала на гражданите за първо, изкупени суровини са се отклонявали от едно предназначение в производството за друго. Въобще грешките на ДСП „Булгарплод" през този период са прекалено много и показаха, че ръководството на предприятието не успя да се справи с трудностите, не създаде онази резултатна организация, която би обезпечила не само изпълнението на плана, но не би допуснала такива сериозни и досадни грешки.

Какво можем да кажем за подготовката на сеитбата и преди всичко на семената. Много кооперативни стопанства не можаха да започнат навреме сеитбата поради неприбрана навреме царевица и неподготвени площи. Но това е вече минало. За нас е важно, че въпреки указанията на ОНС и ОКС, в Айдемир, Зафирово, Попина, Сребърна, Голеш и пр. главно по вина на председателите и главните агрономи не бяха подготвени планове за предсеитбено и присеитбено торене. Не по-малко важно е, че не се спазиха сроковете за представянето на проби за осигуряването на качествен сеитбен материал. Тази задача бе подценена, някои стопанства, като в Зафирово, Калипетрово, Тутракан, Добротица, Бабук и др., в навечерието на сеитбата се оказаха без необходимите проби. Определена вина за изясняването качеството на семената носи и ръководството на ОКС.

Малко хубави думи можем да кажем и за транспорта. На гарата в Дулово продължава да цари предишното безобразие и хаос — значителни количества неизвозени материали, лоша организация на разтоварището, липса на превозни средства, липса на вагони. И резултатът е ясен — неизпълнение на плана за подаването на вагоните, вина за което има и ж. п. управление — Горна Оряховица, големи денгуби, неизвозваване на продукцията. На гарата е допуснато да не се извършват маневри за подаване и вадене на вагоните, поради малкия размер и задръстване на разтоварището пристигнали вагони не са подавани. Значи има какво да се желае в организацията на гарата, която е свързана и с ОП „Автотранспред", защото нощната обработка на вагоните е непълноценна, техническата готовност на товарните автомобили е на ниско ниво, товаропотокът е нередовен и т. н.

И накрая стигнахме до един от най-болните въпроси в последно време — снабдяването на населението с брашно, хляб и хлебни произведения. Констатацията на държавния контрол не е необходимо да се цитира — тя личи от дългите опашки, от лошото качество на хляба не само в Силистра, но и в редица села. На как во се дължи всичко това?

В Силистра ръководството на ТПК „Мир" полага големи усилия, но докато се набавят достатъчно работници, градът продължава да стои пред угрозата от чести и дълги опашки. Но този въпрос вече се урежда, все някога ще дойде и необходимата техника, която ще облекчи тежкия физически труд, но дали няма в скоро време да се строи нов хлебозавод — ето една загадка. Защото откровено да си говорим, това не е никакъв хлебозавод и утре той няма да може да задоволи нуждите на увеличаващото се градско население. Нека оставим над този въпрос да мисли ръководството на ОС на ТПК.

Лошокачествен хляб се произвежда не само в Силистра, а и в Дулово, Кайнарджа, Ситово, Паисиево, Средище и др. И не само на хляба, но и на сладкарските изделия не им е добро качеството. Занемарена е хигиената в складовете на потребкоопите и даже в ДПЗХ „Първи май". И може би е време един път завинаги да се уточни цветът на братното — стига този въпрос е бил служебна тайна на мелниците в ДПЗХ „Първи май" и на другите мелници в окръга, стига е служил като ябълка на раздора между снабдители и производителите ли!

Изводите от проверките никак не са утешаващи. На заседанието на Инспекцията за държавен контрол се взеха решения, дадоха се обещания, но струва ми се, че трябва да се прекрати с това безотговорно поемане на обещанията, „че всичко ще се оправи" и следващата проверка отново да установява предишните недостатъци неотстранени. Крайно време е наистина да се повиши чувството за отговорност във всички критикувани предприятия и кооперативни стопанства, защото самото време не позволява да се продължава в същия дух.

Николай ЗЛАТЕВ

Подготовката за презимуването на животните в Българка

Богатият тазгодишен урожай е вече прибран, сеитбата е към своя край и основният въпрос за селските стопанства е подготовката за презимуването на животните. Защото зимата е пред прага. Падналите напоследък слани и застудяването правят лагерите вече неподходящи. Има опасност вместо прираст да се получи спадане на теглото на животните. Време е да бъдат те прибрани в подготвените за целта помещения — обори и кошари, съоръжени с необходимата техника. Време е и да се направи преценка на възможностите и запасите от концентрани и груби фуражи.

В село Българка има кравеферма, в която се отглеждат не само възрастни животни, но и юници от шест месеца до запложданието им. Това налага грижите да бъдат удвоени, храната по-разнообразна, подготовката — по-навременна. Освен това кооператорите там се гордеят с продукцията, получена от овцефермата.

А каква е подготовката за зимата? Докато оборите за кравите са вече готови, измазани и почистени, стъклата поставени и станите за гледачите снабдени с печки и гориво, фуражният проблем остава нерешен. Досега са приготвени едва 120 тона силаж, а минималното количество, необходимо за изхранването на отглежданите животни, е осемстотин тона. А за да могат гледачите спокойни да посрещнат снеговете, са нужни около 1 200 тона силажирана маса. И макар че два силажо комбайна продължават да работят, ясно е, че необходимите количества няма да бъдат осигурени. Още по-тревожно е обстоятелството, че и качеството на силажа едва ли ще отговаря на изискванията, тъй като се закъсня с приготвянето му. На полето има около две хиляди декара неприбрана фуражна царевица, но сланите понижават качеството ѝ, правят я негодна, похабяват я. Непростимо е животните да останат без нужната сочна храна.

С право се гордеят кооператорите с успехите си в овцефермата. Тази година те получиха по 79 литра мляко средно от овца, а от дзвиските — по 74 литра и 5 килограма вълна и се нареждат над средните постижения за окръга. Овцевъдите от Българка работят по метода на село Кочово, Шуменско. При тях е въведено груповото отглеждане. Това премахва разногласията, нарушенията, разпиляването на силажа. Трудът на хората е по-резултатен. За празника на свободата бригада дата бе наградена. Бригадирът Неделчо Йорданов заявява, че са готови да се мерят с която и да е ферма в страната. Но подготовката за зимата е недостатъчна. Единствената храна, която ще получават овцете, е царевичакът. За силаж не може и да се мисли. Това безспорно ще окаже отрицателно влияние и ще понижи продуктивността на животните. Необходими са големи усилия, за да се избегнат нежеланите резултати и се осигурят подходящи условия за стадото и през зимните дни.

В. ДИМИТРОВ

Гинка Михнева от промкомбинат „Текстил" е една от най-добрите качественички на предприятието. Носителка е на Паспорта на победата и златната юбилейна значка. Тя отделя и време за оказване помощ на по-младите тъкачки.
НА СНИМКАТА: Тя и младата тъкачка Йовка Петранова.

Грижите за добитъка — сериозен проблем

Трудолюбиви и опитни са животновъдите от бригадата на Сабри Азисов от село Калугерене. Благодарение на добрите грижи, положени за отглеждането от тях животни, години наред те най-редовно и системно преизпълняват годишните си планове и се нареждат на първо място в ТКЗС — Главиница. Така стана и тази година. Въпреки лошите климатични условия, те отстояха на дадената си дума в чест на юбилея и заслужено спечелиха първото място в кооператива. А за високите успехи в животновъдството бригадирът Сабри Азисов бе награден със златната юбилейна значка и изпратен на срещата на първенците от селското стопанство с Политбюро на ЦК на БКП в Толбухин.

Вече е есен. Времето с всеки изминат ден става по-хладно. За животновъдите от село Калугере не отново настъпиха напрегнати дни. Тук ще зимуват 38 коне, 50 телета за угояване и около 900 овце за разплод. Трябва да се осигурят добри условия за нормално презимуване на тези животни. Овчарите и телчарите от бригадата са опитни, те помнят трудностите през миналата зима и вземат всички мерки да не бъдат изненадани.

Времето все още е хубаво. Това дава възможност на овчарите да използуват най-рационално по лето, блоковете на ТКЗС и гората за пасище и по-леко прекарва не в лагера „Куфалджа", където се намира една част от стадата, които са на броя 8; почистени са още през месец юли и сега тук се отглеждат едни от най-хубавите овце за разплод. Има построен един модерен овчарник, който побира 4 стада, има хубав краварник и конеферма. Те са в добро състояние. Добра е и работата по въпроса за осигуряване на фураж за добитъка за през зимата. В непосредствена близост до фермите са струпани и съхранени 200 тона люцерна, 400 тона царевичен силаж, 80 тона слънчогледови пити и отсевки, 160 тона кръмно цвекло и други. В складовете на стопанството се намират и необходимите количества ярма и зоб за животните.

— Това количество ще ни се окаже недостатъчно, но за смет ка на това имаме на друго място натрупан фураж — казва главният бригадир Трифон Станчев.

Това е хубаво, но ако всичкият необходим фураж беше струпан в стопанския двор, трудностите през зимата биха били по-малко. От друга страна, може би от хубавото време или напрегнатите трудови дни ръководителите на стопанството малко са занемарили и омаловажили въпроса за добрата подготовка за презимуването на добитъка в село Калугерене.

— За нас не е проблем остъкляването и варосването на фермите, което остава да се извърши, но имаме друга голяма тревога — казва бригадирът. — Действително тази година в селото е решено да се построи още един модерен овчарник за останалите 4 стада, които са зимували в стари и нехигиенични кирпичени сгради. Но макар че вече текат последните хубави дни на октомври, техникът на ТКЗС не е дал линия за първата копка на новата овцеферма.

— Майстори си имаме, те чакат — казва Трифон Станчев. — А утре и времето ще се влоши. За кога чакат ръководителите от Главиница?

В село Калугерене нима пак ще се използуват старите овчарници, които вече трябва да се съборят, защото не стават за нищо. Време за чакане няма. Въпросът е много сериозен и трябва да се разреши веднага.

Ахмед ДЕМИРОВ

Новости • техника • Новости

„ШЕВНИ МАШИНИ" ЗА ПРОКАТ

Вече пет години Ижорският завод произвежда машини, предназначени за полуавтоматично челно заваряване чрез стопяване на въглеродна стомана. Такива машини работят в много страни. Сега семейството на „шевните машини за прокат" ще се попълни с нов агрегат за съединяване на стоманени листове, широки 700—1850 мм и дебели 1,5—6 мм. Машината ще бъде монтирана в агрегат за непрекъснато очистване чрез травилна вана на широколентовия прокатен стан „2000". Тя се отличава с по-висока производителност, автоматизирано управление и сигурност в работата.

ПНЕВМАТИЧНО-МЕХАНИЧНИ ПРЕДАЧНИ МАШИНИ

Вретеното, което от много векове служи на хората, вече отива в „запас". На мястото на предачните машини ще дойдат нови, без вретена, наречени пневматично-механични. Те са разработени от съветски специалисти съвместно с чехословашки инженери. Сега в Ленинградската опитна фабрика при Научноизследователския институт по текстилна промишленост се монтира първата машина от този тип. Тя има пневматична глава, където нишката се формира с помощта на въздух. Скоростта на новата машина е 30 000 оборота в минута. Пензенският машиностроителен завод подготвя серийното производство на новата техника.

ЕЛЕКТРОНЕН „АРКОН"

Конструктори при рижкия опитен завод „Латвенерго" са създали нов уникален прибор „Аркон". Това е сериен вариант на безконтактен автоматичен регулатор на мощността на кондензаторни батерии, който ще намери широко приложение в промишлените предприятия. Специалистите знаят колко неприятности доставя колебанието на напрежението в мрежата, което се отразява отрицателно върху ефективността на работата на електрическите приборите. „Аркон" следи внимателно „пулса" на напрежението. Като получи информация за напрежението и тока в линиите, приборът „анализира обстановката" и дава съответна команда да се увеличи или намали подаването на електроенергия, необходима за поддържане на напрежението. Всички работни блокове на „Аркон" са направени с полупроводници. Външно той представлява металическа кутия, в която се намират няколко печатни платки. Сега в завода се подготвя серийното производство на „Аркон".

МЕТАЛИЧЕСКА „БАНИЦА"

За да се направи от два метални листа трети, двуслоен, трябва да помогнат химиците. Не напразно те създадоха много видове синтетично лепило, включително и за метал. Но група изследователи начело със съветския академик Б. Патон реши да остане вярна на металургията. Изобретателите предложиха между листовете да се разлее течен метал, а след това получената „баница" да се пропусне през валцовете на прокатния стан. Опитът премина успешно. Застиналата прослойка прекрасно залепи листовете, а учените металурзи получиха авторско свидетелство за създаденото от тях „лепило".

КАОЛИНЪТ ЗАМЕСТВА БОКСИТА

В ГДР е създадена нова технология за премахване на вредните компоненти от течната стомана. Досега това е ставало посредством боксит. Предвид на това, че той е сравнително скъп материал, извършени са опити за заместването му с каолин от местен произход. Резултатите са показали, че произведеният от каолин електрокорунд стопява шлаката и не отстъпва по ефикасност на боксита, а дори в някои отношения го и превъзхожда.

СТЪКЛОКЕРАМИЧНИ НАСТИЛКИ

В Дания е открит нов материал, който се използува за улични настилки, наречен синопал. В състава му влизат керамични и стъклени нишки, както и други синтетични материали. Главното отличително качество на синопала се състои в това, че по всяко време, даже и в сумрак, блести и отразява светлината два пъти по вече, отколкото асфалтът или естествените каменни блокове. Настлана, така обработена със синопал улица, изисква само половината от осветлението, нужно за други улици.

АВТОМАТИЧНО ЗАРЕЖДАНЕ С АВТОМОБИЛНО МАСЛО

Във Франция е изобретен нов вид радиатор, съоръжен със система за автоматичен контрол. Чрез нея маслото на колата се регулирва автоматично и се поддържа необходимото количество масло. В резултат на това откритие отпада необходимостта перио дично да се проверява маслото и се отстранява нежеланото му разпиляване. Тази новост спестява време, автомобилно масло и има значителен икономически ефект.

„МАЛЮТКА" ПОМАГА НА КОНСТРУКТОРИТЕ

В завода „Амурелектроприбор", който се намира в далекоизточния съветски град Благовещенск, е изпратена малка пишеща машина за нанасяне на надписи и условни знаци върху чертежи. Нейните инициали МПК-1 означават: машинка пишеща, конструкторска. Първите купувачи обаче я нарекли малка помощничка на конструкторите или „Малютка". Заедно с линийката машинката тежи едва 800 грама. Тя е приспособена за работа върху вертикални и наклонени чертожни дъски, а с помощта на малко приспособление може да се използува и върху хоризонтални повърхности. Изпитанията показали, че „Малютка" съкращава и облекчава труда на чертожниците и инженерите. Тя получава добри отзиви от конструкторските бюра.

„Малютка" е първата серия от голямото семейство съвременни пишещи машини и сложни канцеларски прибори, които вече са усвоили или усвояват приборостроителите от град Благовещенск. Произведена е и електрическа от варачка на пликове за учрежденията, които получават много писма. Сега се разработва неин вариант за отваряне на пакети. Приготвен е образец за евтина портативна пишеща машина, а е пред стоящо създаването на портативна пишеща машина и наборно-пишещ агрегат.

ЗАКАЛЕНА ДЪРВЕСИНА

Ако дървесината бъде пропита с пластмаса под голямо налягане, а след това облъчена с различни радиоактивни вещества, качествата ѝ рязко се подобряват. Една английска фирма е направила от клен различни части и ги е обработила така. След това три месеца наред кленовите части били подлагани на изпит в перална машина с различни сапуни и соди, изварявани, сушени с горещ въздух и пр. Тези изпробвания не оставили дори следа на дървесината.

Стругарят Неделчо Маринов от МЗ „Стомана" е носител на званието „Най-добър в професията". Това звание той защити с участието си в седем състезания за най-добър стругар и всякога излезе първенец. Изпълнява ежедневно 180 на сто трудовите си норми.

КОВАЧНИЦА НА МЛАДИ КАДРИ

Днес средното професионално-техническо училище „Димитър Ганев“ в Силистра за пети път ще честнува своя патронен празник. Открито въз основа решение на Министерския съвет с цел да бъдат задоволени нуждите от кадри в промишлеността, за един кратък период от време то зае определено място в училищната мрежа на окръга. За стъпките на този млад колектив искаме да разкажем сега.

Пет години са твърде кратък период от време и може би затова така добре си спомняме как през 1964 година се полагаха основите на професионално-техническото училище „Димитър Ганев“. Началото бе колкото оптимистично, толкова и свързано с ред трудности. За пръв път в града се създаваше училище с такъв облик, липсваха кадри, нямаше натрупан опит, нямаше материална база, а да не говорим за самостоятелна учебна сграда. Сега, когато училището е само на пет години, виждаме, че то е оставило далече зад себе си рождените си дни, че е извървяло път на развитие, на постижения.

В деня, когато за пръв път отвори врати за възпитаниците си, училище „Димитър Ганев“ имаше само три паралелки със 105 курсисти и пет учители. И всички те нередовни. Отначало се помещаваше в Техникума по механотехника, после в МЗ „Стомана“. Тър сеха се помещения, изграждаха се пристройки, за да има къде да се води учебният процес. Наистина, както при всяко начало, и тук трудностите не бяха малко. Но на младата силистренска промишленост бяха необходими млади, подготвени кадри. Този факт, както и големите грижи за образование то, предопределиха бъдещето на училището. За кратко време то трябваше да се превърне в ковачница за стругари, шлосери, фрезисти. Очакваха ги в ЗММ и МЗ „Стомана“, в завод „Хром“ и кооперация „Метал“.

За да бъде издигнат до нивото на съвременните изисквания учебният процес, за да се създадат пълноценни условия за всестранно възпитание на учащите се, беше нужна сграда. Построена в близост до Римската гробница, тя със даде добри предпоставки за задоволяване на тези нужди; по редица специални и общообразователни предмети са уредени кабинети, на които биха завидели много училища. Вложени са наистина немалко средства, но и резултатите са налице — осигурена е прекрасна база, всичко е подредено и оформено с вкус, създадени са добри условия за водене на учебния процес.

Наред с това в живота на училището настъпиха и други съществени промени. Увеличи се броят на учениците — сега те са 473. Учителите вече са 31 и само четирима от тях са нередовни. И най-важното — курсът на обучение бе увеличен с една година. Така училището от професионално-техническо се превърна в средно. Това бе важен момент в развитието му, което укрепи името му, свърза го още по-здраво с потребностите от кадри в силистренските предприятия. Тази година ще завърши първият випуск от средни специалисти и те ще намерят прием в тях. Трябва да се изтъкне, че миналогодишният випуск е бил разпределен само за град Силистра. От възпитаниците на училището в МЗ „Стомана“ работят 139 младежи, в ЗММ — 71, в „Хром“ — 37, в „Оргтехника“ — 189. Прави силно впечатление, че в най-голямото предприятие на окръга — „Оргтехника“ — са постъпили толкова млади хора, подготвени именно в това училище. Като се имат предвид високите изисквания тук, ясно е, че това потвърждава добрата подготовка на кадрите.

Въз основа на цялостната му организация училището е определено от отдел „Народна просвета“ за „училище-модел“. Това е още едно допълнително задължение пред учителския колектив. То ще бъде изпълнено при една по-добра организация. За това ще допринесе и по-нататъшното подобряване на материалната база. Усилено сега се строи учебна работилница, която ще бъде уредена при типично заводски условия. Машините за нейното оборудване пристигат една след друга. Непосредствено до нея ще бъдат настанени и помещенията за администрацията, за домакинството, на банята.

Такива са най-близките перспективи на училището. Към тях трябва да се прибавят и по-далечните — подготовка за строеж на физкултурен салон, на общежитие. И всичко това подчинено на голямата цел да се подготвят и възпитават пълноценни във всяко едно отношение граждани за нашето общество. За постигането и се полагат много усилия — и то от най-различен характер.

Училище „Димитър Ганев“ е плод на нашата социалистическа действителност. То бе възможно и стана реалност само при условията, които създава за развитие на образованието тази действителност.

С. ХРИСТОВ

Инициатива с богати резултати

Високопатриотичната инициатива да се изучава историята на родния край в много наши селища намира все по-добро разбиране и подкрепа от обществеността. Но докато в градовете отдавна е станала традиция, в селата това начинание се подема тепърва. Тук веднага трябва да се каже, че засега в село Алфатар тази работа е поставена на добре организирани начала.

Още преди три години общественото в селото активно се зае с набирането на експонати за обзавеждането на музейна сбирка, както и с издирването на различни материали във връзка с историята на родното селище.

Преди около две години бе обявен и конкурс за написване история на село Алфатар. На всички желаещи да участвуват в конкурса бяха осигурени условия за издирване на интересуващите ги материали. Благодарение на съвместните усилия на общинския партиен комитет, читалищното ръководство и най-вече на общинския съвет за изкуство и култура, вече са събрани около 60 ценни експонати за музейната сбирка: множество снимки, мемоарни материали и сведения за историята на селото.

Със съдействието на Окръжния исторически музей ще се извърши селекциониране на експонатите и ще бъде уредена постоянна изложба в една от залите на читалището.

Усилията на алфатарци да изучат миналото на селото не са безцелни. Още сега се чувствуват положителните резултати от тази инициатива. Особен интерес към тях се проявява от учителите и учениците от училищата на селото. На тяхно разположение са много материали, свързани с основаването на селището, с историята на кооперативното движение, с дейността и живота на прогресивни учители и участници в революционното движение.

Руси ШИМАБЕЕВ

„Млад работник от Токио една вечер лежеше намушкан с кама пред дома си. Убийците не бяха открити, но не беше трудно да се разбере кои са. През изтеклия ден той беше ръководил младежка демонстрация против приемането на американски атомни подводници в японски пристанища.“

„В Рим бе намерен един журналист, умрял в банята. Огледите на криминалистите се извършваха с твърде голям шум, но приключиха без резултат. И тук убийците не бяха открити, ала в разговорите на четири очи и компетентните хора казваха, че всичко е пределно ясно“.

„Журналистът бе публикувал две статии за връзките на мафията с някои хора от американските разузнавателни служби и твърде нетактично бе заявил, че му предстои да напише най-сензационните открития.“

„В Мюнхен един студентски ръководител бе намерен в кухнята си задушен от газ. Полицейските органи се оказаха абсолютно единодушни в кореспонденциите си — нещастен случай. Не бяха единодушни с тях приятелите му, които твърдяха, че студентът е умъртвен, защото предните дни е заявил: „Не желая да работя повече в организация, която се финансира от ЦРУ!“.

За духовните подбудители на тези убийства, за протеста против тях на отрезвелите и прогресивните хора в капиталистическите страни ще разказва на страниците си поредицата „Антени“.

Това четем в първите страници на първия брой на поредицата. И не само това. Със своите 128 страници първият брой далеч надхвърля по съдържание и на съчност очакванията ни. Редица сполучливо подбрани материали разпалват пламъка на родолюбието и интернационализма в сърцата на младите българи, пламъка на братската дружба с героичния съветски народ и народите от другите страни.

Поредицата е издание на ЦК на ДКМС и затова почти всички материали са посветени на младежта: за мислите и вълненията, за самоотверженията борба на ремсистите в първите дни на свободата, борбата на младежта от другите страни, спорта и т. н.

„Мислите, които ни вълнуват днес — за младото поколение, — те са и мисли на самото поколение — пише Ламар в есето си „Многовековен дъб“. — С единствената разлика, че преимуществото на старостта не се сдава лесно, а способността на младостта ис-

Препоръчваме ви да следите

ПОРЕДИЦАТА „АНТЕНИ“

ка да бъде върховна! В това противоречие изравняването ще се спои, когато младите надделеят! Със способност!“.

В първия брой е даден и откъс от книгата „Герои и рози“ на Арнолд Хаскел — директор на кралското балетно училище в Лондон. „Това, което първоначално ме привлече към България — пише той — бяха достойнствата на нейната младеж. Не става дума само за познанията ѝ или обноските, а за нещо съществено, започнало ѝ отношение към живота. Може да се каже, че българските младежи са разумни и имат чувство за лично достойнство, без да са загубили веселостта и склонността си към приключения, естествени за тяхната възраст.“

В броя е отделено място и за едно интервю с летеца-космонавт Г. Т. Береговой. С голяма искреност и непринуденост героят на Съветския съюз разказва за своя живот и работа, изказва ценни мисли за характера, мъжеството, волята и качествата на съвременния човек. Накрая казва: „Ползувайки се от услугите на „Антени“, иска ми се да пожелая на целия български народ да бъде все така жизнерадостен и любве обилен и да пожелая щастие във всеки дом.“

Тревожните и пълни с напрежение дни в навечерието на Девети септември 1944 година са описани с голямо вълнение в спомените на Дичо Дичев, озаглавени „В първите дни“, и в автобиографичния разказ на полковник Иван Охридски. Без необходимите знания и опит, без подготовка, двадесетгодишни младежи и изпитани комунисти организират първите поделения на МВР и Държавна сигурност. Врагът още не е повален, не е довършен и младите революционери без сън и почивка, без да жалят себе си, учейки се в хода на самата работа и от своите грешки, откриват и обезвреждат враговете на народа.

В първата книжка е отделено място и за живота на големия чекист Феликс Дзерджински. Авторът Юрий Герман разказва увлекателно за живота и дейността на този голям съветски революционер, за неговата неизтощима енергия в борбата с враговете на младата съветска държава.

Дадени са и спомените на „разузнавача на века“ Ким Филби. Разказът на този съветски разузнавач, работил дълги години в разузнавателните центрове на капиталистическите страни под чуждо име, основателно предизвиква интерес и се чете с голямо удоволствие.

В първата книжка са намерили място още редица интересни материали като „ЮСИА — център на американската пропаганда“, „Тайната на египетската гробница“ — разказ от Агата Кристи, „Маоизмът и китайската младеж“, „Диверсанти под маската на философи“, „Западен Берлин — благородна професия, престъпност и секс“, карикатури от Диодор Циновски и други.

Поредицата „Антени“ представлява интересно четиво за младежите. Занапред в нейните страници ще намерят място още по-увлекателни материали. Тя ще гребе жива вода от извори те на героичното минало, от революционните борби на народа и Партията и ще предава като щафета заветите на безсмъртните синове на България. Ще популяризира самоотвержения пример на бойците от невидимия фронт — борците за великата социалистическа правда. Ще бъде трибуна на мира и дружбата между прогресивната младеж от различните страни.

Али РИЗОВ

Кадър от новия съветски игрален филм „Живият труп“.

Шест километра в глъбините на историята

През това лято за пръв път в историята бе извършен сондаж на океанското дъно на фантастична дълбочина — до шест километра. Една от задачите, стоящи пред експедицията, е била да се определи възрастта на океанското дъно. Петдесет дни съвместно с американските учени на кораба „Гломар Челинджър“ са работили и съветските специалисти А. Лисицин и В. Крашенников. За резултатите от проучванията преди известно време във в. „Литературная газета“ разказа А. Лисицин. Интервюто с него поместваме със съкращения.

— На кои места океанът е най-стар?

— Най-старият материал в Атлантическия океан бе намерен в района на Бахамското възвишение, а в Тихия — около Шатското възвишение. Максималната възраст е около 140-150 милиона години. Изобщо наблюдава се определена закономерност: по-малка е възрастта на океанското дъно в централните океански хребети, в края на водния басейн те се увеличава.

— Не може ли да се счита, че това потвърждава хипотезата за движението на континентите?

— Именно така, само че не движението на материците, а разширението на океана. Континентите навярно никъде не се движат, по-скоро това се отнася за геологото минало. Успяхме да определим скоростта, с която се разширява Атлантическият океан — тя се колебае от един до четири сантиметра годишно. Това, разбира се, е огромна скорост, като се имат предвид величествените мащаби на това движение.

Нашата експедиция показа, че се разширява и Тихият океан.

— А какво бихте ни казали за възрастта на така наречените „потънали континенти“?

— Вие навярно имате предвид участъци от океанското дъно с континентална кора, които бяха открити преди няколко години. Тяхната възраст още не е уточнена, но безспорно ние скоро ще я определим, защото се научихме да сондираме дъното.

— Имат ли подобни проучвания отношение към търсенето на петрол и газ?

— Да. Както знаете, добивът на нефт и газ има открити на дълбочина до 3 500 метра и става дума вече за практическото използуване на тези запаси. Остава да се изследва централната част на океана, която ние също проучвахме. На нефт не попаднахме, но „Гломар Челинджър“ откри следи в Мексиканския залив, който в много отношения прилича на тази част на океана.

Според мене съвършено невъзможно е в дълбочините на океана да не бъдат намерени полезни изкопаеми.

— Все пак как си представяте добива на нефт от многокилометрова дълбочина. Целесъобразно ли е това?

— Що се отнася до целесъобразността, това ще решат икономистите. Задължението на нас, геолозите, е да намерим тяхното местонахождение. Това е твърде сложно, дори при експериментално сондиране. Само тръбите, спуснати от кораба, тежаха около 500 тона. А вятърът? А теченията? Те отнасят кораба, а трябва да се сондира в точно определеното място. Уреди следят за най-малкото смущение на съда и изпращат сигнали в електронно-изчислителната машина. Така корабът се държи непрекъснато в един кръг с радиус от 15 метра. В резултат на това ние успяхме да извършим 34 сондирания вместо заплануваните седем.

Такава е равносметката от нашата съвместна работа с американските учени.

спорт

Нашите отбори

В поредния кръг на първенствата

Изходът от спортните битки, в които участвуваха отборите от окръга в събота и неделя, може да се окачествти като успешен. Разочароваха отново футболистите на „Септември“, които на свой терен претърпяха катастрофална загуба от отбора на „Миньор“ — Сеново с 1:5. Крайно време е вече да се предприеме нещо от Окръжната секция по футбол и дружество „Доростол“. Представянето на този състав уронва спортния престиж на града.

Волейболистите на „Доростол“, които също се представят слабо досега, се завърнаха със загуба от 0:3 гейма срещу отбора на „Етър“ — Велико Търново.

Ако трябва да степенуваме по значение победите, които постигнахме, на първо място заслужава да се постави тази на баскетболистките от Кълипетрово. На свой терен те отново се наложиха — този път над кремиковските състезателки — и са единственият отбор в Северната „Б“ група по баскетбол без загубена среща.

Продължава победният си ход и юношеският тим по футбол на „Доростол“. В Русе нашите състезатели са повели срещу „Локомотив“ с 3:0, а крайният съдийски сигнал — на моменти доста фалшив — е бил даден при резултат 4:3 за нашите юноши. Имаме основателни надежди те да заемат накрая първо или второ място в зоновата група.

Привържениците на „Доростол“ са най-многобройни. След отчаянието, което им донесоха няколко последователни срещи, те отново се окуражиха. В събота нашите футболисти са постигнали равен резултат като гости на „Локомотив“ — Мездра. Нулевият резултат е можел да бъде променен и от двата състава, но нападателите проявили неточност.

На спортния комплекс „Истър“ в неделя преди обяд се срещнаха за първенство на Северната „Б“ група баскетболните състави на „Доростол“ и „Лудогорец“ от Разград. След едно мудно първо полувреме, когато нашите състезатели подцениха своя противник, играта се оживи, стана по-динамична и резултатна. Краят дойде при 82:65 за „Доростол“, първа та част на срещата завърши 36:31 също в полза на силистренци.

* * *

Секцията на ветераните от Силистра организира интересен турнир в събота и неделя. На футболния терен си дадоха среща стари играчи от Шумен, Толбухин, Русе и нашия град. В събота ветераните на „Доростол“ победиха представителите на Русе с 3:0, а толбухинци и шуменци след равен резултат — 1:1 — разрешиха спора с изпълнение на дузпи. По-точни бяха шуменските състезатели. В борба за първо-второ място обаче те бяха победени от силистренци с 3:1. Толбухинските ветерани се класираха на трето място след 6:1 над отбора на Русе.

(СТ)

Встъпиха в борба най-малките спортисти

В събота и неделя учениците от началния и средния курс на училищата в Силистра поставиха началото на разнообразни спортни прояви, които ще продължат и през следващите дни.

На лекоатлетическата писта на новия стадион в събота започна надпреварата на чавдарчетата и пионерите от II, III и IV класове. Състезанията се провеждат по програмата за спартакиада на учениците от началния курс.

На следващия ден на спортния комплекс „Истър“ се състояха първите кръгове по климбол и ъглова топка. Най-оспорвано преминаха срещите по ъглова топка между момичетата и момчетата от училищата „10-ти февруари“ и „Отец Паисий“.

Изиграха се и първите срещи от Прегледа на баскетболната младост за 1970 година между пионерските отбори. Интересен мач изнесоха пионерките от училищата „Вапцаров“ и „Кирил и Методий“. С минимална разлика победиха момичетата от училище „Вапцаров“. С хубава игра, плод на добра подготовка, изпъкнаха още пионерките от училище „Макаренко“ и пионерите от училище „Кирил и Методий“ в група VII-VIII клас. Те се наложиха убедително над своите противници.

В. КОЖУХАРОВ

Олимпиада и комерчество

Неотдавна западногерманското списание „Щерн“ публикува обширен материал под такова заглавие:

„Сутиени с олимпийски кръгове. Как предприемачи искат да измъкнат печалби от Олимпийските игри през 1972 година в Мюнхен?“

„Щерн“ се оплаква от това, че вече отсега на господин Клаус фон Линдайнер, юридически съветник на Организационния комитет на лятната Олимпиада през 1972 година, се налага да работи извънредно, „щото в интерес на германския престиж да се погрижи за хармоничното провеждане на олимпийския спектакъл“.

Да оставим настрана терминологията на списанието, което в духа на бонската доктрина за непризнаване на първата в света германска държава на работниците и селяните вместо думата „западногермански“ употребява „германска“. Да погледнем какво следва понататък.

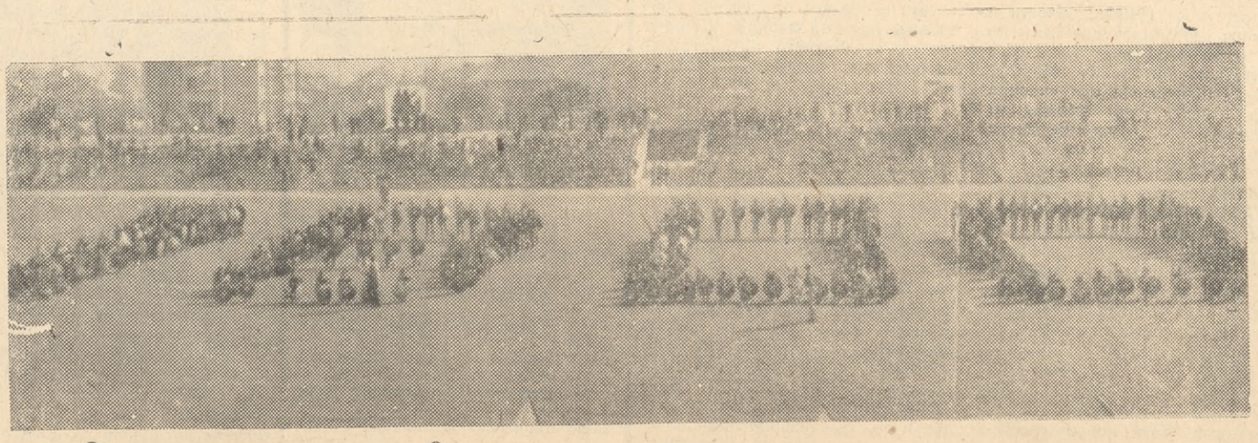
„Списанието известява за това, че дейците разгърнали оживена дейност в стремежа си да измъкнат колкото се може повече изгодни поръчки, свързани с Олимпиадата. По мнението на Линдайнер, „границата на наглостта“ прекрачил известният фабрикант, в чиито предприятия се изработват различни битови предмети. Той вече е изработил огромно количество пепелници и спестовни касички, украсени с олимпийската емблема — кръгове и знаменца. Фабрикантът е установил и цената на своите изделия — по 11 марки и 30 пфенинга парчето, а на Организационния комитет е обещал да плати за разрешителното по 20 пфенинга.

Характерен факт: западногерманският Организационен комитет се възмутил не от оскърбението на олимпийските идеи, а от това, че му предложили толкова малък процент. Затова — както съобщава „Щерн“, другото предложение — за изработването на „абсолютно прозрачни сутиени с олимпийски кръгове и емблемата на игрите“, много по-изгодно за организаторите на Олимпиадата, — „ще бъде обсъдено на специално заседание на Организационния комитет“.

Може би списанието осъжда подобно, меко казано, кално отношение към олимпийската емблема? Нищо подобно. Не осъжда то и дейността на Организационния комитет. А мюнхенските господа в преследване на парите са готови на всичко. Те даже се съгласили да се поставят комарджийски автомати на територите на стадионите и олимпийските селища.

„Ако така се кара и занапред — констатира издаващият се в Германската демократична република вестник „Дойчес шпорт ехо“, — то най-олимпийският вид спорт на мюнхенската Олимпиада ще носи името „рулетка“.

Превод от руски

Момент от гимнастически съчетания, изпълнени от силистренски средношколци при закриване на юбилейните тържества в града. (Снимката е направена по време на репетиция).

ОБЯВИ И СЪОБЩЕНИЯ

ДАП „ПЪТНИЧЕСКИ АВТОТРАНСПОРТ“ — СИЛИСТРА

търси шофьори II клас за микробуси „Ниса“ — 3 броя.

Постъпване веднага.

Справка: Личен състав на предприятието.

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — СИЛИСТРА

предлага замяна на рейсова кола, запазена, срещу кола джип — справка счетоводството.

ДСП „ВИНПРОМ“ — Силистра

търси работници, мъже и жени, за обща работа през сезона на гроздобера.

За постоянна работа:

1. Шлосер по поддръжката на машините и съоръженията — 1 бр.

2. Електротехник по поддръжката — 1 бр.

Заплати по щата. За справка тел. 23-20.

ПРОДАВАМ „МОСКВИЧ—407“, Пеньо Велев, с. СТРЕЛКОВО.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 128 (1597) | Четвъртък, 30 октомври 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРАЗНИК НА КВАРТАЛА

На 25 октомври Десети отечественофронтовски квартал „Дочо Михайлов“ в Силистра съвместно с първичната партийна организация чествува 74-я рожден ден на своя патрон. Украсеният салон на Окръжния съвет на профсъюзите беше препълнен от членовете на двете организации, а така също и с гости от други квартали. В деловия президиум, освен ръководството на квартала, заеха места стари антифашисти и съквартальци, съветници и други.

Председателят на квартална та отечественофронтовска организация Радан Екзаров обяви тържеството за открито, а фанфарна музика възвести началото. Доклад за живота и дейността на прославения добруджански революционер протече съквартальцът Ангел Петров, председател на изпълкома на ГОНС. Пионерски отряд от училище „Отец Паисий“, носещ името на Дочо Михайлов, рапортува за своите успехи. След това бе сключено шефство между кварталния комитет на Отечествения фронт и пионерския отряд.

Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма, в която взеха участие с изпълнение курсистки от Икономическия техникум „Георги Димитров“, възпитаници на балетната школа при читалище „Доростол“ и вокалната група на Техникума по дървообработване и вътрешна архитектура. Певица от с. Бабук изпя песен за Дочо Михайлов. С голямо майсторство бе изнесен и рецитал.

Накрая задружните съквартальци извиха весели народни хора.

Петър БОРИСОВ

СИМПОЗИУМ ПО МЕТРОЛОГИЯ В СИЛИСТРА

Окръжният съвет на научно-техническите съюзи в Силистра е инициатор на едно крайно интересно събитие, първо по рода си в страната — симпозиум по метрология, който ще бъде посветен на съвременните методи за измервания и изпитания в машиностроенето. И тъй като него вата тема е тясно свързана с проблемите на качеството и надеждността на продукцията, с не прекъснатия стремеж произвежданите изделия от нашата промишленост да достигнат и даже надминат световното равнище, то към него оправдано се проявява изключителен интерес.

Вчера в Окръжния съвет на научно-техническите съюзи организационният комитет на симпозиума проведе пресконференция с представители на местния и централен печат, радиото и телевизията. Председателят на организационния комитет и секретар на ОК на БКП Яким Петков запозна журналистите с целта, задачите и проблемите, които ще се разглеждат на симпозиума.

Преди всичко трябва да изтъкнем изключителния интерес към него и към темите, които ще се засегнат през трите дни на симпозиума. Неговата основна цел е да се запознаят работещите в областта на метрологията инженери и специалисти, началниците на заводските лаборатории и органите на ведомствения контрол върху измервателните уреди, с най-съвременните методи за измервания и изпитания на машиностроителните изделия и с проверката на точността на контролно-измервателната апаратура Защото бурното развитие на машиностроенето през последните години е немислимо без разработването на една сигурна, точна система от методи за измервания и изпитания. Една такава система е сигурен залог за високото качество на промишлените изделия. Освен това симпозиумът ще раздвижи научно-техническата мисъл на окръга, ще я активизира и импулсира в бъдещите творчески търсения.

Големият интерес към симпозиума по метрология личи от факта, че в него ще участвуват значително ядро видни наши специалисти. Освен това в работата на симпозиума ще вземат участие и двама изтъкнати съветски и трима видни специалисти от ГДР. Кандидатите за доклади, информации и съобщения са два пъти повече от предвидените — това говори за изключителната актуалност на проблемите. В работата на симпозиума ще участвуват директорите на машиностроителните предприятия от страната, началниците на ОТК, на изпитателните станции и контролно-измервателните лаборатории.

В дните на симпозиума ще бъде организирана изложба на най-съвременните уреди за измервания, в която ще изложат своите експонати предприятията--производители от страната и апарати, произведени в ГДР. Участниците ще посетят завод „Оргтехника“, където ще се запознаят с работата на контролно-измервателната лаборатория, ще разгледат забележителностите на града.

Три дни Силистра ще бъде оживен център на научно-техническата мисъл и това е една проява, която безспорно прави чест на нашия град. Организаторите на симпозиума са се погрижили за настаняването на всички участници и гости.

(СТ)

Какво може да стане от буца глина, ако попадне в ръцете на майстор от цех „Фина керамика“ при промкомбинат „Камъшит“? — Много интересни предмети — отвръща Николинка Томова от същия цех. Тя неотдавна завърши техникума по фина и битова керамика в Троян и сега изработва чудно хубави предмети от глина в нашия промкомбинат.

Дълбоката оран — важна и отговорна задача

След завършването на есенната сеитба една от най-важните задачи, стоящи пред механизаторите, е дълбоката оран. Времето все още позволява да се оре. На полето може да се работи денонощно. Но това зависи от добрата организация, от разяснителната работа сред механизаторите, нормалните битови условия на полето, от материални стимули. От правилното разрешаване и съчетаване на тези въпроси зависят качеството и количеството на дълбоката оран.

В много стопанства на тези въпроси е отделено нужното внимание и освободените машини от сеитбата веднага се включват в извършването на дълбоката оран. В своите материали нашите кореспонденти отразяват хода на това важно мероприятие.

ИШИРКОВО

Механизаторите от стопанството трябва да извършат дълбока оран на 28 000 декара площи. Веднага след приключването на есенната сеитба всички тежки машини бяха прехвърлени за изпълнението на това важно мероприятие. Механизаторите от бригадата за комплексна механизация денонощно са на полето. Стремят се да използуват пълноценно последните хубави дни на годината. Въпреки трудната оран поради засушаването, досега те са изорали 17 400 декара.

На една част от машините се налага да се прави ремонт, но това няма да попречи на механизаторите да завършат дълбоката оран най-късно до 15 октомври.

Д. СТЕФАНОВ

СЕКУЛОВО

Напрегнати бяха трудовите дни тази година на механизаторите от стопанството. Многократното обработване на площите за висококачествена сеитба изискваше упорит труд, голямо постоянство и високо съзнание. Навреме бе завършена есенната сеитба.

Но време за почивка няма. Има да се извърши още толкова много работа... Най-важната от тях, разбира се, е дълбоката оран. И деветте дизела на стопанството след завършването на сеитбата незабавно се включиха в изпълнението на тази важна и отговорна задача.

С една част от машините се извършва дълбока оран, а с друга — се обработват изораните по-рано площи. Това дава възможност определените площи за пролетници да се подготвят според изискванията още отсега.

При план 16 428 декара механизаторите досега са изорали над 14 400 декара. Димитър Иванов, Николай Вълков, Добри Антонов и други се отличават със своята упоритост и добра работа.

С. НИКОЛОВ

СРАЦИМИР

Трактористите от бригадата за комплексна механизация с ръководител Любен Николов успешно извършват дълбока оран. Планът на стопанството е 19 826 декара. Упоритата работа и високото съзнание на механизаторите им позволяват на ден да изорат над 600 декара. Почти 16 000 декара вече са изорани. След няколко дни в извършването на дълбоката оран се включват и десетте тежки машини на стопанството. Това ще ускори значително темповете на работата и механизаторите ще завършат навреме дълбоката оран.

Досега с добрата си работа се открояват Марин Господинов, Иван Атанасов, Вълчо Кирилов, Стоян Чешмеджиев и други.

В. МАРИНОВ

С ПРОБЛЕМИТЕ И ВЪЛНЕНИЯТА НА ЕДНО НАЧАЛО

* ПРЕМИЕРАТА НА ДРАМАТИЧНИЯ ТЕАТЪР В СИЛИСТРА

* ЗА ВИСОКОИДЕЙНИ И ВЪЛНУВАЩИ СПЕКТАКЛИ

* ПРЕД ПЪРВАТА СРЕЩА СЪС ЗРИТЕЛЯ

Началото вече е факт — първата премиера на възстановения с постановление на Министерския съвет Драматичен театър става реалност. На 1 ноември, в събота, сцената отново ще призове почитателите на Мелпомена. За да вълнува, за да възпитава и въздейства с най-актуалните проблеми на времето.

Сега, два дни пред премиерата, напрежението е във върхната си точка, а времето не достига, макар че се репетира от сутрин до вечер. Все пак в една от паузите между отделните епизоди директорът на театъра Симеон Ганев и режисьорът Георги Темелков намериха няколко минути за разговор.

— Другарю Ганев, върху Вас като че ли падна голямата тежест по създаването и укрепването на Драматичния театър. С какви проблеми сега живее колективът?

— Драматичният театър е голяма придобивка за града и окръга. И естествено, тя поставя пред нас, ръководството му, целия колектив много отговорни задачи. Комплектуването на състава не бе лека задача, защото тя започна да се изпълнява твърде късно. В основни линии тя е осъществена — към някои от досегашните артисти са привлечени и други, между които и възпитаници на ВИТИЗ.

Ние изказваме искрената си благодарност на силистренската общественост, която ни обгради с грижи и извърши всичко според възможностите си. Сега битовите въпроси около актьорите са разрешени.

— А какви са основните художествено-творчески задачи пред колектива?

— Те са много. Но най-главната е да отговорим със своите спектакли на актуалните изисквания на времето. В този процес театърът трябва да търси свой профил, свой облик, онази специфична проблематика, която да завоюва вниманието на зрителя. А това ще се постигне чрез високохудожествени и вълнуващи постановки, които да възпитават у зрителя чувството на пламенен патриотизъм, да подпомагат активно комунистическото възпитание на младежта, да дават национален стил и облик на съвременния български театър.

— Първият Ви сезон съвпада със знаменателни чествувания: 25-годишния юбилей на свободата, 100-годишнината от рождението на Ленин. Как свързвате Вашата работа с тях?

— Един основен въпрос за нас е изграждането на репертоара. Стремежът и намеренията ни са насочени към пресъздаване на героичните борби на Партията, към третиране на морално-етичните норми на нашето време, към внушително и мащабно разкриване ленинските идеи, претворяването им в делата на хората.

Проблеми, проблеми, проблеми... Те вълнуват не само нас, но и всеки съвременен човек.

В тон с тези изисквания гражданите и нашия репертоар. Първата ни постановка, премиерната пиесата на Никола Русев „Я, колко макове“, е апотеоз на борбата, която доведе до Деветосептемврийската победа. По-нататък сме предвидили реализиране на „Жени с минало“ от Димитър Димов, „Дуел“ от съветския писател Мар Байджиев, пиеса, посветена на Ленииадата, „Учителят по танци“ на Лопе де Вега.

— Другарю Темелков, с какво ви привлече пиесата на Никола Русев?

— Преди всичко тя отразява ярко борбите на Партията. Като драматургия е с подчертани качества — поетична, с ярки образи, композиционно добре балансирана. Дори при тези й достойнства тя носи известен риск за нас поради това, че изисква съвършена техническа база, абсолютно оборудване на сцената, с каквато ние не разполагаме. Все пак ние правим всичко, което е по силите ни, за да спечелим доверието на зрителя с една висококудожествена продукция.

— Какво Ви вълнува сега, пред тази първа среща със силистренския зрител?

— Сега ние откриваме не само сезон. Случаят е по-особен — откриваме и един нов театър. Затова аз, моите колеги, не можем да не се вълнуваме. Иска ни се да упеем, да оправдаем очакванията на силистренци.

Оформлението на първата ни постановка е поверено на гост-художника Жак Абдала.

—А Вашите по-нататъшни творчески планове в пряката работа?

— Да напипваме вкуса на зрителя, да контактуваме с него по най-добрия начин. Да създаваме у този зрител с идейни, реалистични и зрелищни постановки висок естетически вкус. Разбира се, от зрителя ние също очакваме добро разбиране на нашите планове и намерения.

В събота театърът на Силистра и окръга ще вдигне завеса за пръв път през новия сезон. Ние всички живеем с вълненията на неговия колектив и му желаем успех в голямата, благородна цел.

В РАСТЕНИЕВЪДСТВОТО ИМА ОЩЕ ВАЖНИ ЗАДАЧИ

На 28 октомври в ОКС бе проведено съвещание с главните агрономи на кооперативните стопанства в окръга. Целта на съвещанието бе да се даде насока върху кои задачи сега трябва да се вложат силите на техниката и работната ръка преди още да са настъпили неблагоприятните дни. На съвещанието задачите бяха поставени от другаря Ангел Стоянов, председател на Окръжния кооперативен съюз.

Отчете се, че сеитбата вече в основни линии завърши. Но има да се осъществяват редица извънредно важни мероприятия в растениевъдството. Още някъде има да се бере царевица, на тези площи, които няма да се сеят. Затова да продължи използуването на техниката за брането, извозването на кочани и царевичак. В най-кратък срок да приключи тази задача и се прибере последният килограм царевица от полето. Има също за прибиране рицин, метла, за вадене и съхраняване кръмно цвекло, кръмни моркови, за бране грозде и др. Трябва да започне изваждането на захарното цвекло и извозването му до приемателните пунктове на захарния завод в Русе. Всички тези култури трябва да бъдат прибрани от полето, защото времето може вече да се застуди. А започнат ли валежи, те ще затормозят работата и ще предизвикат ненужни загуби.

Трябва да се отбележи, че тези задачи не се отнасят за всички кооперативни стопанства, а само за известна част от тях, до като дълбоката оран е задача номер едно за всички без изключение. Такава има да се извършва навсякъде. Прилагането на това мероприятие е срочно и няма абсолютно никакво време за отлагане. Всички тежки и средни трактори в ТКЗС да се заангажират, като им се определи съответен график за изпълнение. Определените графици от агрономите за съответните села също трябва да се изпълняват най-точно.

По места трябва да се проведе сериозен разговор с механизаторите от най-отговорните стопански и партийни ръководители, за да може действително срочно да се извърши и приключи тази важна кампанийна задача. Да се видят битовите условия на механизаторите в полето. Снабдени ли са с топли дрехи. Ако машините имат счупени прозорци, да се поставят стъкла. Да се набавят топли завивки във фургоните, печки за отопление, прясна вода за пиене, лампи за осветление, одеяла, кревати и други необходими неща, които да задоволяват нуждите на трактористите. Проверките по места показват, че фургоните са в лошо състояние, замърсени и непотегнати. Малко са грижите в това отношение.

Да се реши и действително приложи материалният стимул при извършване на оранта. Не бива леко да се поглежда на този въпрос, защото задачата е огромна, има още за оране 200 000 декара. Площ, от която следващата година ще трябва да получим висок добив. Материалните награди да се раздават своевременно, а не да се чака дълго време, когато ефектът от това мероприятие вече пада.

В тези стопанства, където има в наличност суперфосфат и калиев хлорид, да се хвърлят преди оранта. Времето е благоприятно за извършване на това мероприятие.

Поставени бяха задачи за изпълнение в трайните насаждения, зеленчукопроизводството, поливане на есенниците, където има възможност, белпезене и денкиране на тютюна и др.

Тези и повдигнатите въпроси на съвещанието показват, че в растениевъдството има още много важни задачи за разрешаване, които трябва да завършат, преди да е паднал снегът.

Ал. ДИМИТРОВ

НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА 681 000 ЛЕВА

Четирихилядният колектив на промишления комбинат „Камъшит“ в Силистра — най-големия промкомбинат в страната, постиг на хубава победа. Направената равносметка показа, че десетмесечният план е изпълнен предсрочно. Вместо предвидената по плана обща промишлена продукция за 4 543 000 лева до 28 октомври т. г. производствениците произведоха продукция за 5 224 000 лева. За по-малко от десет месеца на народното стопанство е дадена свръхпланово производство за 681 000 лева, при годишно обещание за 347 000 лева.

Трудовият колектив на промкомбината, чиито изделия са познати на купувачите в 29 страни на света, ще даде надпланова продукция за 1 000 000 лева. Той е напълно уверен, че ще устои на дадената дума.

Голям дял за хубавата победа имат работниците от цеха за фина керамика, цех „Кукли“, цех „Ракита“ и други. Не може да не се изтъкне и делът на художниците, конструкторите и моделчиците, които създават прототипите на деветте хиляди артикула, произвеждани от промишления комбинат „Камъшит“, прославил името на нашия осеннадесетвековен град не само у нас, а и във всички краища на света.

(СТ)

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Ще се скъса ли веригата в Ливан?

Кризата в Ливан достигна небивала острота. Кръвопролитните боеве между редовни части от ливанската армия и палестински партизани, организирали свои бази в Южен Ливан, доведоха до оставката на служебното правителство на Рашид Караме. Правителствената криза се прибави към политическата криза, предизвикана от разцеплението между ливанските парламентаристи по въпроса за присъствието на партизански бази в Ливан. След като стана ясно, че военните са предприели действия срещу партизаните без съгласието на правителството, възникнаха опасения от избухване на гражданска война и от извършване на военен преврат. Както преди девет години (през 1958 г.), Ливан и сега стана събирателна точка на конфликта между прогресивните и реакционните сили в арабския свят и Близкия изток.

Сред арабските страни Ливан заема специално място поради широките му връзки със западните страни, които имат значителни стратегически и икономически интереси там. През ливанска територия минават два големи петролопровода от Ирак и Саудитска Арабия и от положението в тази страна пряко зависи доставката на петрол за световните капиталистически пазари. Една трета от националния доход на Ливан се осигурява от търговията, като Бейрут служи предимно за транзитен пункт на голяма част от вноса и износа в този район. В Ливан има над сто банки, от които повече от половината са чуждестранни. Широко развитата туристическа индустрия също носи високи доходи и Ливан, макар и беден на природни богатства, е една от страните с най-висок доход на глава от населението в Близкия изток. Търговските и финансовите отношения на главните капиталистически страни с Ливан са им дали възможност да създадат широка агентурна мрежа на империалистическите разузнавателни и диверсионни централи в страната. Опирайки се именно на тази мрежа, стратезите на империализма в момента натискат там, където според тях единният арабски фронт е най-слаб, за да осъществят своя план за разбиване на арабското единство и подкопава не на партизанското движение, което придобива все по-голяма популярност сред народните маси.

В момента в Ливан се намират над 200 000 палестински бежанци и тяхното присъствие налага властите да изразят недвусмислено отношението си към борбата на палестинския народ. През април, когато избухна правителствената криза, някои западни коментатори заявяваха, че най-доброто разрешение на кризата е липсата на разрешение. Тогава кризата избухна поради несъгласия в правителството по дейността на палестинските партизани в Ливан. През изминалите шест месеца непрекъснато се засилваха от една страна искания та на реакционните партии за ликвидиране на партизанските бази, а от друга — заплахите, както и нападенията на Израел срещу ливански погранични селища. Наляво и надясно се тръбеше за голямата опасност, която пале стинските партизани представляват за суверенитета и територианата цялост на Ливан. Когато според империалистическото разузнаване обществеността в Ливан бе достатъчно обработена, САЩ предприеха големия си психологически удар. В безпрецедентна едностранна декларация те заявиха, че желаят да гарантират суверенитета на Ливан, откъдето и да бъде заплашен той. Макар и красив този жест можеше да означава само едно: вие ще прекратите дейността на палестинските борци за свобода на ливанска територия, а ние ще имаме грижата Израел да прекрати своите нападателни операции. Съединените щати винаги са се опитвали да играят на безпристрастност в близкоизточната криза, като в същото време бранят интересите на Израел, в който те виждат оръдие за осъществяване на една по-далечна цел — сваляне на прогресивните арабски режими в Сирия, Алжир и ОАР. Но империализмът не се е отказал от своите цели. След като не успя да ги постигне с пряка агресия, той опитва подривна дейност в арабския свят. Изхождайки от принципа „здравината на веригата се определя от най-слабото й звено“, той опитва почвата в Ливан. Обаче масовите протести против действията на ливанската армия срещу партизаните показват, че и тук е много трудно да се скъса веригата и да се накарат арабите да се откажат от борбата срещу очевидния агресор — Израел. Разбира се не бива да се подценяват десните сили, които черпят смелост от позицията на САЩ. Слуховете, че военните се готвят да вземат властта в ръцете си, могат да станат реалност, защото агентурата на империализма е проникнала дълбоко в ливанската армия. Един ли някой се съмнява в това след нападението срещу бейрутското летище на 28 декември м. г., когато израелски десантни части, явно знаейки в подробности всичко за трафика на летището, унищожиха 14 самолета на арабски авиокомпании и сериозно повредиха пистите за кацане и излитане, без да срещнат никакво съпротива от органите за сигурност на самото летище.

Дали този път силите за сигурност ще проявят повече активност и ще направят опит да извършат десен преврат в името на „реда и сигурността“, засега не може да се каже. Но политическите сили в Ливан в момента са така поляризирани, че политиката на изчакване и лавиране вече е невъзможна. Ливанският народ и всички арабски народи настояват да бъде даден ясен отговор на въпроса „за“ или „против“ борбата на партизаните.

Владимир ДИМИТРОВ

Напрежение и усилена дейност кипи в градската комсомолска организация в Дулово. Цялата политическа, трудова и физкултурна дейност е посветена на подготовката и чествуването на 100-годишнината от рождението на великия пролетарски вожд В. И. Ленин. На едно от последните си заседания Градският комитет е приел конкретен план. Предвидени са интересни инициативи. Цялата идеологическа работа ще бъде насочена за изучаване **някои трудове на Ленин и актуални** проблеми на марксизма-ленинизма. Участниците в лекториите и кръжоците е предвидено да изслушат беседите: „Ленин — велик революционер, теоретик и вожд“, а в останалите учебни звена: „Ленин за ролята на колектива като фактор на нравственото възпитание“. Всяко комсомолско дружество ще проведе просветни събрания на подходящи теми. Интересна ще бъде организираната викторина в навечерието на големия юбилей: „Как во знаем за Ленин“. Все тогава, съвместно с комсомолците от СПУ „Георги Кирков“, ще се проведе и теоретическа конференция на тема: „Ленин и революционното движение в България“.

Младежката редакция към вестник „Дуловска искра“ е предвидила да отразява делата, посветени на юбилея, в специалната си страница за младежта — „Факел“. Не остава настрана от този благороден стремеж и редакцията към местния радиовъзел. По определена програма ще бъдат пропагандирани най-широко делото на великия пролетарски вожд, младежките прояви. Непосредствено след големия празник ще бъдат уредени изложба и витрина с най-хубаво изработените табла, кътове, стенлисти и друга украса в чест на 100-годишнината от рождението на Ленин.

— И все пак може би най-характерната младежка проява през тия Ленинови дни си остава провеждането на ленинниадата — споделя секретарят на ГК на Комсомола Васил Неделчев. — В нея влизат цял комплекс от спортни прояви. С изпълнението на тази идея бюрото на ГК има за цел да обхване по-голям брой пионери, пионерки, юноши, младежи и девойки. Така ще се пристъпи към осъществяване решенията на Партията за масовизиране на физкултурата и спорта. Участниците се включват във вътрешни състезания, а най-добрите отбори на пионерските дружини и комсомолските дружества от града и селата на Дуловския район ще се явят на финалните първенства. Ленинниадата ще има два етапа, практическото изпълнение на които вече започна. На 12 октомври беше открит първият етап. Местният стадион „Червена звезда“ беше залян от спортната младост, където се проведоха **първите състезания по лека атлетика. Най-добрите получиха** купите на ГК на ДКМС и други материални награди. Особено се проявиха с постиженията си пионерите от VII „А“ клас, девойките от X „Б“ клас, от юношите — XI „В“ клас, сред жените — отборът на промкомбинат „Прогрес“, а от мъжете — отборът на ДМЗ. Единият етап ще приключи до 30 март, а другият ще продължи през целия месец април идущата година. Главно внимание се отделя на леката атлетика между другите 10 вида спортни дисциплини. Класирането ще се извърши на базата на проведените и получените съответен брой точки. Инициатор за подготовката и провеждането на ленинниадата е Нейко Руев, член на бюрото на ГК на ДКМС.

Обновява се съдържанието и дейността на младежкия дом. В часовете за отмора постоянно ще видите там много любители на шахмата, заобиколили шестте масички. Трите дъски за тенис на маса също не остават свободни. Всяка събота вечер младежкият **оркестър „Младост“** организира приятни увеселения. В специално обзаведената телевизионна зала вечер всеки може да наблюдава хубав филм или други интересни **предавания. Там денем са на** разположение за четене различни вестници и списания. Добра дейност развиват тази година отрядните ръководители, които са членове на Комсомола. За различен път, сега в дружествените комитети са изпратени по вече млади комунисти. Чувствува се едно обновяване и освежаване на живота в младежката организация. За да се оказва още по-непосредствена помощ, много членове на Партията са определени за пропагандисти в учебните звена на Комсомола.

Цялата своя дейност и трудовото си ежедневие младата комсомолска смяна от град Дулово и района свързва със славните Ленинови дни и подготовката за достойното посрещане на 52-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Михаил ГАВАЗОВ

СИЛИСТРЕНСКИЯТ КРАЙ ПРЕЗ XVII ВЕК

В нашата научна литература, главно у езиковедите, господствува схващането, че българското население в Силистренско е засе лено миналия век по време на руско-турските войни, чийто главен военен театър бе Добруджа и Подунавието. Действително във втората половина на XVIII и първата половина на XIX век има масово преселване на българи от Югоизточна България и Източна Тракия по посока на Добруджа и Бесарабия, но далеч **то не определя българския** характер на населението в Силистренския край. Още в първите векове на османското владичество има редица споменавания на отделни селища с българско население в Силистренско. Независимо от масовите преселвания на българи отвъд Дунава, в Силистренско винаги са оставали българи, **които запазвали своя език, нрави и обичаи през всички векове** на робството. Селищата около Силистра винаги са били с български население.

За българския характер на населението в Силистренския край красноречиво говорят османотурските архиви, в които се съдържат многобройни данни за наличие на българи в Силистренско. В това отношение особено показателни са джизие-регистрите от XVII век, в които по селища и поименно може да се види броят на немюсюлманите (българи) в този край. Джизие-регистрите представляват списъци на немюсюлмани, които били облагани с поголовен данък, наричан джизие. Този вид данък бил събиран от всички пълнолетни мъже от 18 до 65-годишна възраст. Докато в подробните регистри за джизие са записани поименно всички немюсюлмани, подлежащи на поголовен данък, то в кратките списъци фигурират само имената на селищата, принадлежащи към известна административна единица, както и броят на къщите, които притежавало всяко отделно селище. Обикновено кратките регистри за джизие се правели по вилаети, а всеки вилает бил поделен на ед на или повече кази. Вилаетът през XVII век не отговаря по размери на вилаета от XIX век, включващ няколко санджаци в своя обсег. През XVII век той бил много по-малък — понякога се състоял даже и от една каза, а средно имал по две-три кази. Регистърът се е състоял обикновено от два листа, на вътрешната страна на които са били записани имената на селищата, от които е бил събран данъкът джизие, а по името на всяко селище броят на къщите му, записани на шрифта „сиякат“. На предната страница на първия лист обикновено с големи букви е било записано името на вилаета. В началото на текста, на вътрешната страна на първия лист, стояла следната фраза, записана на шрифта „сиякат“—„Кратък регистър на джизието от невярниците във вилаета... (следва името на вилаета и дата)“. В края на списъка имало общ сбор на къщите в целия вилает. Непосредствено след него стояла бележка с подобен текст. „Записано на...“. Тази втора дата не винаги отговаряла на датата, записана в началото на списъка. Шрифтът, на който са били написани имената на селищата, в повечето случаи е бил „сиякат“ и имената понякога много трудно могат да се дешифрират.

Интересни данни за селищата в Силистренския край дава един кратък регистър за джизие, отнасящ се за 1620-1621 година. Той представлява списък на селищата с немюсюлманско население в казите Силистра и Шумен, принадлежащи към вилаета Силистра. Към каза Силистра са записани следните селища с немюсюлманско население през 1620-1621 година: село Мърлян, което било вакъвско (селище) — 181 къщи: с. Олтина, принадлежащо на Давуд паша — 143 къщи; с. Ая Тимур (Демир) — 55 къщи; с. Раса — 58 къщи; с. Бойца — [illegible] къщи; с. Татарище — 67 къщи; с. Сребърна — 64 къщи; с. Калонетра — 59 къщи; с. Ветрен — 62 къщи; с. Гарван, владение на Айше султан — 86 къщи; с. Богаз-дербенд — 84 къщи; с. Гърлица — 220 къщи; с. Ходжакьой с друго име Надъртан — 146 къщи; с. Афлатар — 364 къщи; с. Капуджа — и кюберан — 81 къщи; с. Кулак Кемал — 40 къщи; с. Есеница — 32 къщи; с. Иенидже с друго име Карга — 11 къщи. Освен тези селища с немюсюлманско, т. е. с българско население, имало и други, които са били записани на останалата половина на листа, която обаче е унищожена. Но и запазените данни на половината лист свидетелствуват, че много села в Силистренския край, и то главно тези, разположени непосредствено около града и покрай Дунава, са били с българско население.

Тези документални сведения красноречиво показват, че българите в Силистренско са били винаги компактна маса и че много то бедствия, на които е бил подложен българският народ по време на петвековното робство, не са успели да съкрушат и унищожат здравия българин от този край на отечеството. Силистренци **устояли на варварската асимилация**, клането, епидемиите и на много други робски злини. Упоритата издръжливост на българина преодоляла всички пречки и силистренци със запазено народностно съзнание и вяра в доброто бъдеще дочакаха освобождението на България. А вековна истина е, че там, гдето чуждото насилие е било най-диво и най-варварско, там родолюбието и стремежът към свобода са били всякога най-силни.

Силистра и Силистренско са били винаги български по време на турското робство.

Руси СТОЙКОВ,
научен сътрудник в Института за история при БАН

Прочетете тази книга

„Всичко за човека“

В продължение на своята четвъртвековна история социалистическа България постигна такива огромни успехи, че с право днес вече се говори за „българското чудо“. Писатели, икономисти и журналисти от различни капиталистически страни, които до преди 25 години бяха срещали името на България в различни икономически и статистически справочници между най-изостаналите страни в света, днес са изумени от огромните мащаби и темпове, с които се развива нашето народно стопанство. И тяхното изумление е напълно оправдано. Една страна, която преди 25 години е произвеждала по 700 г стомана на глава от населението, а добиваната електроенергия е била по-малко от онова количество, с което се задоволяват нуждите на един индустриален град във Франция или Англия, днес произвежда 1 461 хиляди тона стомана, а добивът на електроенергия достига 15 милиарда и 450 квтч. Ето защо с право на Запад се питат в какво се състои тайната на „българското чудо“. На тази тема е изградена и книгата на К. Колев и Ат. Димитров „Всичко за човека“.

Авторите са си поставили за цел не само да обхванат и систематизират успехите във всички отрасли на нашия живот, но и да посочат тайната, разковничето на тези успехи. А то се крие в твърдото решение на народа ни да отпрати завинаги в историята глада и мизерията, състои се и в неговата вяра, че начертаният от БКП курс е единствено правилният и възможен път за него.

Живо и увлекателно се води разказът за възмъжаването на нашата икономика, тук-таме той е изпъстрен с интересни случки, станали със западни журналисти, които обикновено тръгват за България с цел да разкажат какво „ужасно“ нещо е социализмът, а си отиват покорени от нашите успехи, възхитени от строителния кипеж в Родината.

Авторите не са забравили и младото поколение. За четвърт век у нас израсна прекрасно младо поколение, което е залог за по-нататъшните ни победи. Ето защо разказът за него представлява един логичен и поетичен завършек на този интересен летопис.

В краткия епилог авторите дават някои прогнози за нашето бъдещо развитие, въпреки че, те сами признават това, прогнозирането е твърде несигурна работа, още повече като се имат предвид онези бързи темпове на индустриализация, които са характерни за изминалия период и които се усилват заедно с разрастването на материалната база. Грешката обаче може да бъде само една: прогнозираното да се окаже по-скромно, отколкото реално постигнатото.

М. ЗЕНГИНОВА

Вести от нашите хмелницки приятели

Верен компас

Комсомолецът Никола Любенов от трудово-производителната кооперация „Девети септември“ в Силистра е един от най-добрите работници. Винаги преизпълнява трудовите норми. Носител е на званието „Ударник на комунистическия труд“.
Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

За комсомолците от шестдесетте години, както и за техните бащи през двадесетте и тридесетте години на настоящия век, верен компас в живота е било мъдрото указание на Илич, че младежта е длъжна да се възпитава в духа на бойните и трудови традиции на народа, да бъде всестранно образована, готова да изпълни всяко поръчение на Партията.

Членовете на ВЛКСМ, които се учат в Ладижкото средно училище на Староконстантиновския район, имат в своя актив много хубави дела. Всички са дали дума непрестанно да работят за превъплъщаване в живота на ленинския завет: „Учете се, учете се, и още веднъж, учете се!“

Всички са верни на своята дума. Болшинството от комсомолците завършиха успешно учебната година, придобиха трайни знания.

Всеки младеж и девойка повишава своето идейно-политическо и културно равнище. Всички сме слушатели в политклуба „Прометей“. На занятия изучаваме живота на великия Ленин, който е неотделим от живота на Комунистическата партия. С голям интерес изслушахме лекциите: „Ленин и Комсомолът“, „Животът на великия Ленин — образец за безсъветно служене на Партията и народа“, „Сверяваме своята стъпка по Илич“ и др. Редовно провеждаме интересни вечери с учениците от горните класове, конференции, диспути, вечери на въпроси и отговори.

Важно място в дейността на комсомолската организация заема военно-патриотичното възпитание. Със свои сили членовете на ВЛКСМ събраха материали за ветераните от Великата отечествена война. Оформени са кътове „Те отдадоха живота си за Отечеството“, „Те се учиха в нашето училище“.

В училище е създадена стая на бойната слава. Проведоха се срещи с участници във Великата отечествена война и войни-земляци, служещи в Съветската армия. Това формира у нашите комсомолци мъжество, самоотверженост, чувство за вярност към родината.

Най-добрият способ да отбележим юбилея е да обърнем внимание на нерешените задачи... Това указание на Ленин не винаги помним. Подготовката за 100-годишнината от рождението на любимия вожд стана делови и принципиален въпрос в нашата работа.

Вървейки към юбилея, червените следотърсачи от експедицията „В страната на знанията“ разгърнаха широка работа по изучаването на живота на Илич и неговите съратници. Организират се екскурзии до предприятия и колхози, които носят името на Ленин. Попълваме събраните материали в ленинската зала, водим кореспонденция с хора, които са виждали и познавали Ленин.

Младите фолклористи събират най-добрите образци от народното творчество, изучават нови обреди, бита на родните села, тяхната култура.

Пред нас са нови грижи и нови задачи. Ние ще ги изпълним с чест. Даваме твърда комсомолска дума.

С. КОЛОМИЕЦ, ученик

Дни на солидарност

Голяма е радостта на пионерите от дружина „Н. Й. Вапцаров“ в село Главиница. Новата учебна година те започнаха в нова триетажна сграда. Своята радост и солидарност с всички деца от целия свят и социалистическите страни те решиха да потвърдят още през първите дни на новата учебна година. По призива на вестник „Септемврийче“ дружинният съвет и отрядите решиха да подпомогнат своите виетнамски братя. Всички пионери след разглеждането и обсъждането на призива масово участвуваха в Ленинския съботник, средствата от който изпратиха в помощ на Виетнам.

Не след дълго всички пионери по отряди бяха изненадани от една странна покана. Бяха призовани да участвуват във военизирана игра. След голяма подготовка дружината с песен на 19 октомври се отправи на поход към „Янковата гора“ край селото. Тук тещяха да мерят сили помежду си: какви умения и сръчности са придобили в специализираните отряди, как са се подготвили за предстоящата военизирана игра, наситена с богата литературно-музикална програма. Дългоочакваният момент дойде. Настъпиха часове на напрежение и тревога. Кой отряд, кой пионер ще бъде пръв в хвърлянето на гранатите, лазенето, наблюдението, предпазването от въздушна опасност и т. н.

Голяма е тревогата на пионерите-командири Митко Цветков, Стефан Костадинов, Георги Йорданов, Иван Маринов. Дали техните команди ще спечелят битката? Но само походът и военизирана та игра ли са? Нали в условията са предвидени и добрата подготовка, масовостта в литературно-музикалната програма. И ето че отново започва съревнованието. Този път гората ехти от песни и стихове. Надалеч се носи вдъхновеното слово на поетите. Състезават се рецитаторите. Носи се надалеко и народната песен...

Целият неделен ден бе пълен с радост и веселие. Пионерите изразиха своята солидарност с борещия се Виетнам и дружбата си с децата от света. Тези хубави инициативи дружината провежда в чест на 100-годишнината от рождението на Ленин.

Ахмед ДЕМИРОВ

През изтеклата партийна учебна година по решение на Бюрото на Окръжния комитет на Партията за първи път между пропагандистите на първичните партийни организации беше организиран конкурс-викторина. Бяха засегнати въпроси из историята на Българската комунистическа партия, героичното минало на хилядолетната българска държава и на родния край.

На първо място във викторината-конкурс се класира пропагандистът Атанас Панайотов от село Голеш. Награден е с екскурзия в капиталистическа страна.

В ПОМОЩ НА УЧАСТНИЦИТЕ В ПАРТИЙНАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Борбата за единство на международното комунистическо движение — интернационален дълг на комунистите

Единството и сплотеността на международното комунистическо движение са основен залог за успехите му в борбата против общия враг — капитализма. Цялата история на комунистическото движение е пронизана от последователна борба за сплотяване на комунистическите редици на основата на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

Формите и методите на единство са се изменяли в съответствие с изменението на историческата обстановка, на степента на развитието на комунистическото движение, но същността и целите му са оставали и остават и до днес едни. Това е общността на задачите, интересите и целите на борба на работническата класа и нейния комунистически авангард във всяка страна с този от другите страни, единната идеология — марксизма-ленинизма, от която те се ръководят в своята дейност за осъществяване на тези цели и задачи. Това е общият враг — империализмът, срещу когото те трябва да се борят сплотени в единни редици.

Най-добре тези общи усилия и задачи, необходимостта от единство и сплотеност са отразени в крилатия лозунг, издигнат от Маркс и Енгелс в „Манифест на комунистическата партия“, „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“

Пролетарският интернационализъм е израз на най-пълното съчетаване на интернационалните и национални задачи и интереси на работническата класа, от една страна, с интересите на работническата класа в международен мащаб. В съотношението между интернационалните и национални интереси, марксизмът-ленинизмът винаги слага на първо място интернационалните интереси. И това е съвсем естествено и логично, тъй като разрешаването на интересите и задачите на работническата класа и нейния комунистически авангард в национален мащаб са свързани и зависят не само от успехите на класовата борба на международната арена, а днес на първо място — от успехите на борбата между двете системи — капиталистическата и социалистическата.

Точно поради това борбата за единство и сплотеност на комунистическото движение на основата на пролетарския интернационализъм винаги са били интернационален дълг на комунистите. Не може да бъде и иначе, тъй като империализмът в борбата си срещу работническата класа, срещу световната социалистическа система и националноосвободителното движение се организира в международен мащаб. Работническата класа, международното комунистическо движение, за да имат успех в борбата срещу общия враг, трябва също така да се организират и сплотяват в международен мащаб. Това е историческа необходимост. Всяко отклонение и противопоставяне на единството под формата на „защита“ на националните интереси или поставянето им над интернационалните, неизбежно води до неговото отслабване. Това означава на практика отказ от пролетарския интернационализъм, оказване помощ на империалистите.

Истински помощници на империалистите в това отношение са десните и „леви“ опортюнисти, които се опитват да докажат, че пролетарският интернационализъм бил остарял, да дават нови тълкувания на интернационализма в съвременния етап.

Международното съвещание на комунистическите партии в Москва, чийто главен резултат е сплотяването на комунистическото движение на основата на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, отново подчерта, че интернационален дълг на комунистите е да се борят за осигуряване единството и единодействието в борбата им против империализма.

То посочи, че едно от условията за единството на комунистическото движение е борбата против десния и ляв опортюнизъм. Както каза др. Т. Живков в своето изказване на съвещанието, „не може и дума да става за пролетарски интернационализъм без настъпателна борба против десния и „ляв“ опортюнизъм“.

Редица представители на братските партии в своите изказвания категорично отхвърлиха опитите да се противопоставят националните на интернационалните интереси и задачи, като се сложи ударението не върху принципа на интернационализма, а върху независимостта и самостоятелността на всяка партия. В основния документ на съвещанието бе записано „всяка комунистическа партия отговаря за дейността си пред своята работническа класа и в същото време пред международната работническа сила“. Или с други думи националната и интернационалната отговорност на комунистическите партии е неделима.

Отхвърлени бяха от съвещанието и опитите на някои партии да докажат, че сега критерият за вярност към пролетарския интернационализъм вече не представлява отношението на отделните партии към КПСС и СССР.

Братските партии отново потвърдиха, че пролетарският интернационализъм, единството на комунистическото движение са непосредствено свързани с КПСС и СССР, че е немислимо това единство и въобще комунистическото движение без КПСС и СССР и още повече против тях. Нещо повече. Убедително беше доказано, че въпреки наличието на нови социалистически страни отношението към КПСС и СССР и днес остава критерий за вярност на всяка комунистическа партия към пролетарския интернационализъм, към делото на работническата класа и социализма. Както посочи др. Т. Живков в изказването си „...Няма никакво съмнение, че постановката на Георги Димитров към Съветския съюз като пробен камък за пролетарски интернационализъм остава и днес... Че значението на тази постановка се увеличи също така и поради това, че в съвременното комунистическо движение се правят опити — под формата за защита на равноправието и независимостта на комунистическите партии — да се руши пролетарският интернационализъм“.

Провалиха се и опитите на империалистите, а така също на десните и „леви“ опортюнисти да откъснат и противопоставят социалистическите страни и комунистическите партии на СССР и КПСС.

Братските партии в своите изказвания на съвещанието изразиха положителното си отношение на вечна дружба с КПСС и СССР, благодарността си за оная безкористна помощ, която те оказват на всяка комунистическа партия, на цялото комунистическо движение, на всички борещи се против империализма революционни сили.

В противовес на желанието на империалистите и опортюнистите съвещанието на дело показа, че комунистическото движение и днес се сплотява не само на основата на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, но и около КПСС и СССР.

В основния документ съвършено точно беше записано, че „защитата на социализма е интернационален дълг на комунистите“. Братските партии открито заявиха, че свое най-важно интернационално задължение те смятат защитата на социалистическите страни и преди всичко Съветския съюз.

Най-ярък израз на борбата за единството и сплотеността на комунистическото движение като интернационален дълг на комунистите беше активната дейност на всяка партия в подготовката и провеждането на международното съвещание, присъствието на него на 75 партии и подписването на основния документ от болшинството присъствували партии.

Израз на интернационален дълг на комунистите сега е борбата за претворяване решенията на международното съвещание в живо дело, издигане единството на комунистическото движение на нова по-висока степен, укрепване и разширяване на световния антиимпериалистически фронт на борбата. Нашата Партия със своята последователна и активна дейност, както в подготовката, така и на самото съвещание, внесе свой принос в борбата за сплотяването на комунистическото движение и с това още един път доказа своята вярност към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

Димитър СТАНИШЕВ

САРАТОВСКАТА СИСТЕМА – НЕОБХОДИМОСТ НА ВРЕМЕТО

Повикът за внедряването на Саратовската система в производството на всички предприятия в гр. Силистра от 1. I. 1970 година бе точно навременен. Той веднага намери отклик в ДСП „Булгарплод" — Силистра. Започна се подготвителна работа за въвеждането на системата. Център на подготовката е организираният курс при предприятието за изучаване на Саратовската система под личното ръководство на директора Марин Минков, със занятия в обявения ден на качеството—четвъртък, в който са включени към 50 активисти—инженери, технолози, отговорни работници и служители. Необходимо е първо добре да се изучи същността на Саратовската система, за да се разбере нейната положителна роля и да се намерят на всяка цена пътища за нейното приложение. Защото въпросът за качеството на продукцията до известна степен бе останал на втори план, въпреки издигнатата роля на материалната заинтересованост и др. различни мероприятия, приложени с новата система на ръководство на народното стопанство. Той не се е все още наложил с особена сила и устойчивост в нашата всекидневна практика. Не е станал постоянен и траен белег на нашето производство.

Развитието на живота и нарастването на вкусовите изисквания на потребителите, засилените международни връзки и стопанско-търговски отношения, с които все повече нараства частта на продукцията за износ, а това особено важи за предприятията на „Булгарплод", налага повече от всякога производството на качествена без дефектна продукция.

Саратовската система посредством специалната организация на производството, отчетността, контрола, заплащането и идейно-възпитателната работа, осигурява безусловно висококачествена продукция, отговаряща при всички обстоятелства на определени утвърдени стандарти. Продукция, която преди да бъде приета от качествения контрол, притежава гарантирано качество, а след като бъде приета и пусната на пазара или за износ, не подлежи на каквито и да било рекламации. Като отчита тия положения, ръководството на ДСП „Булгарплод" усилено подготвя условията за въвеждане на системата, въпреки че консервното предприятие е един от най-трудните обекти за приложението ѝ. Набелязват се последователно по план мероприятия, предвиждат се подобрения в цикъла на производствените линии с оглед осигуряването на редовна качествена продукция. Саратовската система е по-висша степен на изисквания към производството и тя налага по-съвършена техника, по-добра организация. Затова и след конкретен и щателен преглед на производствения процес постъпиха и първите предложения за подобряване на работата.

Началникът на амбалажния цех Борис Бонев предлага някои стари машини да се заменят с нови по-съвършени, а някои да бъдат добре ремонтирани. За осигуряването и пускането в употреба на качествени амбалажни кутии той предлага да се достави специална машина-антибомбатор, с която ще се проба качеството на произведените кутии, преди да се пуснат в употреба. Освен това отчетността трябва да се организира така, че всяка следваща операция да отчита качеството на работата на предшествуващата операция. Също така трябва да се помисли за подобряване битовите условия на работника, за допълнителни заплащания при производството на редовна качествена продукция и др.

Началникът на цех „Заготовка" Димитър Христов излезе с предложение при качественото подготвяне на продукцията с оглед външния вид на опаковките още преди стерилизирането им да минават през изобилна струя топла вода. Също така след стерилизацията готовата продукция да престоява на специална наклонена рампа, за да се изцежда от водата, да изсъхват опаковките и се предпазят предварително от корозия. Предлага се премахването на праговете в складовете, за да се използува по-добре техниката при пренасянето на продукцията, да се избегне прехвърлянето на опаковките, което води до деформиране и повреждане на вида им.

Предлага се също и построяването на нов склад от 1 000 кв. м, за да не се стифира повече продукция навън, която е изложена на вредните атмосферни влияния, от което се разваля външният вид на опаковките и самото качество на продукцията. Възникна идеята да се възложи на отдел „Технически прогрес" да изработи проекти за специални технологични линии за подготовка на продукцията, за да се осигури постоянно и гарантирано качество на заготовката и др. С тия и други мероприятия постепенно и успоредно с провеждането им и внедряването им ще се натрупат елементи за осигуряване добро качество, които ще доведат до утвърждаването на Саратовската система.

Тепърва предстои сериозно обмисляне и набелязване на мероприятия за осигуряване качеството на продукция в най-важните, производствените цехове — стерилен и вакуумен, след което ще се пристъпи към цялостно внедряване на системата. С внедряването ѝ ще се произвежда наистина качествена продукция на световно равнище, която ще бъде напълно конкурентноспособна на външния пазар. С реализацията ѝ ще се запази и разшири пазарът, ще се осъществи планът за производителността на труда и рентабилността на предприятието, които ще станат реална възможност, тъй като последните намират израз в края на краищата в осъществената реализация на продукцията.

П. ГЪЛЧАВОВ

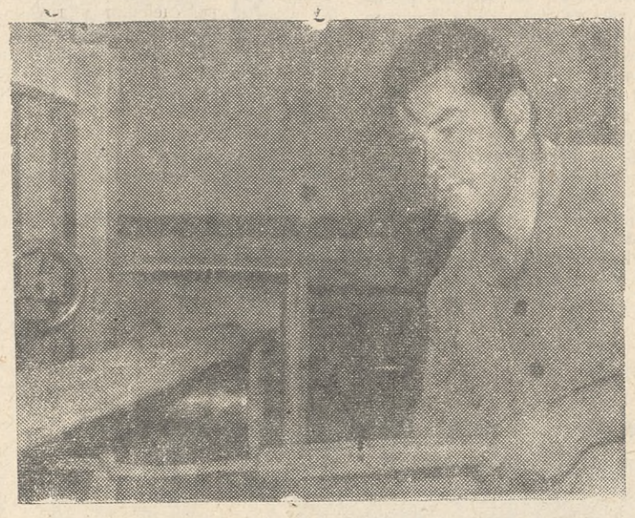
Стопанската дейност на задълбочен икономически анализ

На разширено заседание на производствения съвет при ДЗС „Янко Забунов", на което присъствуваха всички специалисти и бригадири на производствените отрасли, бе разгледана дейността на производствените единици, като бяха подложени на обективна оценка постигнатите резултати и допуснатите слабости. Задълбоченият анализ, който беше направен от главния счетоводител на стопанството, недвусмислено показа, че икономическото състояние на стопанството през отчетния период не е добро. Плановете в отделните отрасли не се изпълняват, предвидената по плана продукция не се обезпечава, а себестойността на получената продукция е значително завишена.

Така например в полевъдството, което е първият основен отрасъл, плановите добиви от основните култури далеч не са постигнати, като при пшеницата е получен среден добив 265 кг при план 400, от ечемика е получен 150 кг добив при план 350, от слънчогледа 160 кг добив при план 200 и от царевицата се очаква 350 кг добив при план 400. От тези данни се вижда, че планът за продукцията от основните полевъдни култури далече не е изпълнен, а това води и до неизпълнение на плана за чистата продукция и в крайна сметка и плана за печалбата. Поради голямото неизпълнение на плана за продукцията и себестойностите са значително завишени почти при всички полевъдни култури. Беше отчетено, че поради природни бедствия и продължителни валежи изключително дълго време е протекла жътвата, като се наложило да се вземат в помощ и комбайни от други стопанства, което още повече е оскъпило себестойността на продукцията, а натоварването на нашия комбайнов парк е едва 50 на сто. Себестойността на тонкилометър при автотранспорта е значително завишена. Поради непълното използуване на работния добитък себестойността на конедения също така е доста висока. Неоправдано е засятото голямо количество фуражна царевица—втора култура (над 4 500 декара), която не можа да бъде прибрана и една част беше опасана от добитъка, а другата остана осланена, без да бъде използвана. Неизпълнението на плана от основните фуражни култури в полевъдството води до нарушение на фуражния баланс на стопанството и до необходимостта да се закупуват големи количества концентриран фураж по свободни цени, което ще доведе до лоши икономически резултати в животновъдството. От анализа стана ясно, че сравнително по-добро е положението в животновъдството, като във всички ферми, при всички производствени групи планът за животинската продукция ритмично се изпълнява, а при някои групи животни значително се преизпълнява. В говедовъдството планът за млякото и прираста при телетата ще бъде преизпълнен, но все още се допускат преразходи по издръжката на животните. Не се изпълнява планът за овчето мляко с около 10 тона, но ще се компенсира от преизпълнение на кравето мляко. Получено е в повече 1 000 кг вълна и овцефермата е в рамките на плановите разходи и ще приключи добре. В свиневъдството планът за приплодите и прираста при подрастващите прасета значително се преизпълнява, но е допуснат преразход на фуражи, което води до оскъпяване себестойността на подрастващите прасета. Прирастът при прасетата от два до четири месеца ще бъде преизпълнен и ще се получи над 10 тона надпланов прираст, който ще компенсира неизпълнението на прираста при свинете за угояване. В птицевъдството планът за яйцата се преизпълнява, направените разходи са в рамките на плана и има основание да се вярва, че тази ферма ще приключи с печалба. Като краен резултат се очаква животновъдството да изпълни плана и за общата и чиста продукция, предвидена по плана, и да намали плановата загуба при някои от групите.

По анализа станаха и интересни изказвания, като изказалите се другари със загриженост посочиха някои недостатъци в работата на отделните сектори и направиха предложения, които ще бъдат полезни за подобряване на работата и ограничаване на всички възможни разходи до края на годината. Накрая секретарят на партийния комитет и директорът на стопанството обобщиха изказванията и дадоха указания за ограничаване на разходите с цел подобряване на икономическото състояние на стопанството.

Кирил ТАСЕВ

Младият комунист Атанас Димитров от ДИП „Липа" е един от най-сръчните в предприятието. Трудовите си норми той ежедневно изпълнява над 160 на сто.

Годишният план е изпълнен, а потребителското търсене...

В началото на годината пред продавачката Хатидже Ниязиева, обслужваща сладкарницата в село Брадвари, бе поставена задача да реализира 28 000 лева стокооборот. Увлечена в социалистическата надпревара в чест на двадесет и пет годишнината на социалистическата революция в България, тя работи старателно, вършеше всичко, което зависеше от нея, за изпълнение на плана. Навреме отваряше сладкарницата, приемаше стоката и обслужваше посетителите учтиво и бързо. И резултатите от усърдния труд не закъсняха — тя изпълни годишния си план два и половина месеца преди срока. До края на годината в това заведение за обществено хранене може да се реализира стокооборот за още 4 000 лева. Това е едно активно звено в работата на отдел „Търговия" при ТКЗС „Хр. Ботев" — Иширково. И утвърждава новата форма на подчинение на потребителската кооперация в село на кооперативното стопанство.

Планът се преизпълни, но все още остава нерешен въпросът с производството и доставянето на ситничарските изделия в село Брадвари. А оттук и непълното задоволяване на учащите се със закуски. В последно време баничките и кифлите са рядък гост на това заведение за обществено хранене, а пасти, според думите на продавачката, не са доставяни от юбилейните тържества насам. В сладкарницата често липсват и безалкохолни напитки — лимонада, оранжада, сода, както и бира. Това става причина много от клиентите на сладкарницата да я напуснат неудовлетворени. Кои са причините за неритмичното снабдяване? Магазинерката редовно прави заявки на необходимите стоки, но доставчикът Али Яшаров и от ръководството на отдел „Търговия" при стопанството мудно реагират на тях. Пък и се проявява известно подценяване от страна на ръководството на стопанството. Това се потвърждава от факта, че в иширковската сладкарница редовно се доставят и захарни куски, и сладкарски изделия, а за с. Брадвари не се осигуряват и такива. А нима кооператорите, служителите и учениците от това съставно село на Иширковската община, които са и част от това стопанство, не се нуждаят от тях?

Да, годишният план на сладкарницата е изпълнен, но това съвсем не значи, че хората от село Брадвари трябва да спрат да консумират до края на годината безалкохолни напитки, закуски и сладкиши. Изпълнението на плана не бива да успокоява и да преустановява дадена дейност. За идущата година това обстоятелство вероятно ще бъде взето под внимание при определяне на плана на това заведение за обществено хранене. А сега, до края на годината, също трябва да се реши въпросът с доставката на тези стоки. Затова в Иширковското кооперативно стопанство има достатъчно и сили, и средства, и опит. Нужно е само премахване на успокоението от изпълнения план и местничеството.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Селкооп—Паисиево пред зимния сезон

Социалистическото съревнование в чест на 25-годишния юбилей на Деветосептемврийското въоръжено въстание въвлече в борбата за най-добро представяне и колектива на потребителната кооперация в с. Паисиево. Дните от третото тримесечие се превърнаха за търговските работници в дни на упорит труд за по-пълно задоволяване потребителските нужди на населението от района и за максимално преизпълнение на плана. В благородната надпревара участвуваха всички —доставчиците и магазинерите, работниците от общественото хранене и административния персонал. В резултат на това кооперацията отчете изпълнение на плана за стокооборота за деветмесечието 103 на сто, като продаде в повече стоки за 34 000 лева. На добрите постижения се радва магазинерът от с. Паисиево Расим Кеязимов, който преизпълни плана си с 20 000 лева. Заслужено станаха първенци и магазинерите Кадир Халидов от с. Паисиево, Зекир Халилов от с. Зебил, Кемал Халилов и др.

Който познава търговската мрежа в паисиевския район отпреди две-три години, сега има от какво да се изненада. В центъра на Паисиево се издига светла и просторна търговска сграда. В нея са разположени магазинът за конфекция и магазинът за хранителни стоки. Тя е завършена през настоящата година и е въведена в експлоатация в чест на юбилейната годишнина. Също през тази година е построена търговската сграда и в с. Долец. В нея се помещават смесеният магазин и пивницата. Нови са търговските сгради в селата Зарица, Листец, Зебил и Вълкан. Управителният съвет на кооперацията се е заел да обнови напълно търговската мрежа и още отсега подготвя строителството на магазини в селата Боил и Орешене, които трябва да бъдат завършени през следващата година.

Търговските работници от Паисиево имат амбицията не само да затвърдят постигнатите успехи. Те са си поставили задачата през настоящото тримесечие да осигурят още по-голямо преизпълнение на плана, като подобрят културата на обслужване и доставят стоки, които се търсят през зимния сезон. Както всички добри стопани, така и те отдават голямо значение на подготовката за търговия при зимни условия. Новият сезон изисква и нови, подходящи за времето стоки, а и неведнъж се е случвало преспи да засипят пътищата и да затруднят ритмичното снабдяване на магазините. Затова така са неспокойни сега доставчикът и председателят на кооперацията. Почти всеки ден са в складовете на ОКС — Дулово. Стремят се да доставят всичко, което е необходимо за зимата, и да натрупат известен резерв за дните, през които би се нарушило ритмичното снабдяване на магазините. Преди няколко дни в търговската мрежа не липсваха основните стоки за зимата. Магазините са заредени с гуменки, ботуши, ватенки, зимни дамски и мъжки палта, вълнени платове и пр. Снабдяването с текстил и обувни материали не е проблем и в това отношение задачата е решена благоприятно. Добра е подготовката и по отношение на материалната база. Фактът, че по-голямата част от магазините са в нови постройки, не налага извършването на значителни по размер ремонти. Добре е решен въпросът и за отоплението на търговските помещения.

И все пак определено трябва да се каже, че потребителната кооперация в с. Паисиево не е готова за търговия при зимни условия. Трудности създава снабдяването с хранителни стоки. По отношение на някои видове хранителни стоки то по начало не е добро. Така например доставката на месо и колбаси се извършва неритмично. Често пъти на населението не се предлагат колбаси седмици наред. Месо не се доставя дори за ресторанта в Паисиево, където по принуждение безмесните дни през седмината са шест. Затруднено е и снабдяването на столовете, които имат значителна по брой клиентела. Доставката на колбаси и месо е задължение на ОКС — Дулово и въпреки настояванията на управителния съвет на кооперацията, а така също и на СОНС, този въпрос не е решен задоволително. Време е ръководството на ОКС — Дулово да не се крие зад обективните причини, а загрижено и най-отговорно да задоволи нуждите на населението от паисиевски район с колбаси и месо.

Трудност представлява също така и зареждането на магазините с компоти, зеленчукови консерви и туршии за зимата. Преди една седмица в нито един магазин не можахме да намерим компоти и консерви. Постъпки за доставката им са правени от ръководството на кооперацията, но практическо решение на въпроса още няма. По план ДСП „Булгарплод" трябва да осигури 14 000 буркана консерви и компоти, а не е осигурило досега нито един. Същото предприятие трябва да достави на кооперацията в Паисиево по силата на сключените договори 10 тона туршия от краставици, 4 тона туршия от обикновени чушки, 2 тона печен пипер, 1 тон камби, 3 тона туршии от пипер сивриа, 3 тона от зелени домати, 1 тон от моркови и зеле и др. Досега не е доставен нито един килограм.

Месец октомври вече се изниза. До зимата остават броени дни. Нима едровите търговски организации ще оставят населението от Паисиево и околните села без изброените хранителни стоки? Нима ДСП „Булгарплод" няма да изпълни задълженията си, за които има подписани съответно договори, предварителни уточнения и пр.? Не е ли необходима енергичната намеса на ОКС — Силистра, за да се извърши подготовката за търговия при зимни условия в този отдалечен край на окръга в такава степен, каквато налагат нуждите на населението и изискванията на времето?

Б. ТОДОРОВ

Началото на големия строеж е поставено. Наред с извисилите снага нови силози, от които вторият е вече на привършване, се строи и новият пристанищен кей. Ще мине време и там, на това пусто някога място, ще израснат нови административни сгради, складове и пр. Новото пристанище ще има значително по-голяма вместимост, ще може да приема съдове с по-големи товари. Мощни кранове бързо ще товарят и разтоварват различните стоки. Ще се прокарат модерни и удобни пътища до пристанищния кей. Пътниците, гостите на града ще бъдат извозвани от пристанището със специални автобуси.

Това не са мечти, това е една реална програма, която в най-скоро време ще бъде осъществена от трудолюбивите ръце на строителите. Новото, модерно пристанище ще бъде още една придобивка за силистренските граждани, за красивия, многовековен град.

ДА ПРЕДПАЗИМ МЛЯКОТО ОТ ОСТАТЪЧНИ ОТРОВИ

За борбата с вредителите и болестите по културните растения и животни в селското стопанство широко се използуват различни химически препарати. Днес са налице данни, че хранителните продукти, получени от обработваемите култури и от животните, могат да съдържат остатъчно количество отровни химикали. Систематичното използуване в храната на продукти, съдържащи даже малко количество остатъчни отрови — пестициди, представлява опасност за хората.

Сред хранителните продукти от животински произход в храната на населението голямо място заемат млякото и млечните продукти. Съгласно санитарното законодателство не се допуска в продуктите за постоянно използуване наличието на остатъчни количества пестициди, особено хлорорганични съединения.

В селското стопанство на Узбекистан насекомите се размножават бързо и многократно и против тях се използват интензивно все нови и нови фосфорорганични съединения. Обаче в редица случаи в резултат на тяхното неправилно съхранение и използуване при обработката на растенията се наблюдават отравяния на селскостопанските животни. В Узбекистан при обработката на памук, плодови и пасбищни култури за борба с вредителите широко се използува новият инсектицид фосфамид. Ние си поставихме задача да изследваме степента на детоксикация на фосфамида при попадането му във фуражните култури и влиянието на остатъчните количества върху хранителната ценност на люцерната, здравето на животните и качеството на млякото.

В литературата няма данни за влиянието на остатъчното количество фосфамид във фуражите върху продуктивността на кравите, качеството на млякото, а също така и върху организма на животните. За провеждане на експеримента бяха подготвени три опитни участъка люцерна, които

Съдържание на остатъчно количество фосфамид в люцерната (мг/кг)

Участък	Дни							
	1	2	3	4	5	6	7	8
I	7	4,2	0,8	0,2	—	—	—	—
II	10,6	6,2	2,7	0,4	0,4	0,1	—	—
III	18	9,1	3,3	0,9	0,35	0,27	0,2	0,02

Най-големи остатъци фосфамид в люцерната се откриваха на всички полета в първите три дни. След това неговото съдържание намаляваше в зависимост от дозата на обработка. Едновременно с това изучавахме влиянието на фосфамида върху химическия състав на люцерната. В първите три дни след обработката с фосфамид съдържанието на смилаеми хранителни вещества в 1 кг зелена люцерна от всички участъци на полето значително намаля (с 10-15 %) в сравнение с контролната люцерна.

Съдържание на хранителни вещества в люцерната (г)

Образец	Съдържание на смилаеми вещества в 1 кг фураж				
	протеин	белтъч.	мазнини	БЕВ	целулоза
Зелена люцерна (контрола)	57,0	44,0	3,2	89,5	42,2
Зелена люцерна след обработка с фосфамид с доза (кг/ха)					
1,0	35,9	26,7	2,3	77,3	42,6
1,5	28,1	20,4	2,2	80,6	40,2
3,0	40,7	25,0	2,1	75,2	39,2

С люцерната, обработена с различни дози фосфамид, изхранихме кравите от три групи (25 кг люцерна, 15 кг спиртоварска каша и смес от концентрати с разчет 300 г на 1 кг мляко). Изхранихме зелената люцерна 3 часа след обработката.

При хранене на дойните крави с обработена зелена люцерна значително намаля среднодневният млеконадой. Най-малко намаление на млеконадоя в опитния период по отношение на предварителния се наблюдава в I група—10,2 %, най-голямо в III—20 %, а у животните от II група възлезе на 16,2 на сто. Това може да се обясни със степента на интоксикация и нарушение механизма на обменните процеси, извършващи се в организма на животните. Резултатите от физико-химическите изследвания на млякото показаха, че храненето на кравите със зелена люцерна, обработена с различни дози фосфамид, довежда до съществено намаление съдържанието на мазнини, белтъчини, в това число и на казеин.

Едновременно с това ние изучихме фактическото съдържание на фосфамид в млякото. В резултат на това бе установено, че фосфамидът в млякото се появява на 3 дни, след това намаляваше.

При органолептическата оценка беше отбелязан слаб мирис на фосфамид в млякото на кравите от II група и силен в млякото на кравите от III група.

Едновременно с това ние проведохме обеззаразяване на млякото от остатъчно количество фосфамид с термична обработка. За това млякото от всяка група животни възварявахме в открит съд. Резултатите показаха, че млякото, съдържащо 3,02 мг/кг фосфамид (I група), напълно се обезсъразява. В млякото, съдържащо 10,8 и 14,5 мг/кг (II и III групи), след термичната обработка още се откриваше 4-5 мг/кг фосфамид.

За да се определи степента на токсичност на млякото върху жив организъм, проведохме биологически опити с котенца. Когато им давахме мляко от крави от I и II групи, не бяха открити признаци на интоксикация. В същото време от млякото на крави от III група котенцата умираха на 6-тия ден с клинически признаци на отравяне.

В дадения опит ние изучихме също така изменението на някои биохимически показатели на кръвта на кравите при постъпване в организма на фосфамид от фуража. Известно е, че специфичен показател на степента на интоксикация под въздействието на фосфамида, както и на всички ФОС, е потискането активността на фермента холинестераза. Активността на холинестераза в кръвта се потискаше у кравите от всички групи в първите три денонощия. В първа група тя съставляваше 26,3—35,3 мкг/мин, във II група — 12,3—23,4 и в III — 8,8—13,6 мкг/мин. На 7-ия ден във всички групи активността на фермента холинестераза се повиши и на 15-ия ден в I група беше близка до изходната основа, във II група възлезе на 85 %, а в III не превишаваше 50 % от изходния срок.

Съдържанието на аскорбинова киселина в плазмата на кръвта също така се понижи забележимо в първите три денонощия. Най-голямо изменение се наблюдава в кръвта на кравите от III опитна група. На 15-ия ден от опита съдържанието ѝ в кръвта на кравите от всички групи се възстанови напълно. При изучаване морфологичния състав на периферната кръв на опитните животни бе отбелязано известно увеличение на съдържанието на хемоглобин и числото на еритроцитите. Значително се понижи количеството на тромбоцитите от 209 до 120 хил. в 1 куб. мм в I група, от 248 до 110 във II и от 263 до 91 хил. в 1 куб. мм от III група. Отбелязано бе също така намалява не числото на еозинофилите и увеличение на сегментоядрените неутрофили.

По такъв начин изхранването на крави с фуражи, замърсени с отровни химикали, оказва отрицателно влияние върху здравето, продуктивността на кравите и състава на млякото. Следва да се отбележи, че допустимите норми на много пестициди в млякото и млечните продукти не са установени. Не са определени също така сроковете на тяхното запазване в продуктите от животински произход след обработката с тези препарати.

Ш. А. АКМАЛХАНОВ,
директор на Узбекския научноизследователски институт по животновъдство
М. МИРХИДОЯТОВ,
заведущ млечната лаборатория
Ш. Т. АТАБАЕВ
директор на Узбекския научноизследователски институт по санитария, хигиена и профилактични заболявания.
Л. Г. САРКИСОВА
научен сътрудник
(превод от сп. „Животноводство")

НА ПО-ТОЧЕН АДРЕС

★ Книгите очакват повече читатели.

☆ Открито поле за нови форми на идейно-възпитателна работа

☆ Съвременни изисквания—нови методи на работа

Положителното в работата на библиотеката при читалището в Кайнарджа трудно може да се омаловажи. То може да се долови в една постоянна загриженост книгата да бъде близък помощник на специалистите, да бъде пряк участник в учебно-възпитателния процес в училище, да достигне с най-хубавите си произведения до обикновените трудови хора.

Затова сега се полагат по-големи усилия за набавяне на най-необходимата отраслова литература, която става все по-търсена от специалистите, макар че много томове се закупуват и от самите тях.

Затова е твърде голям броят на разглежданите произведения в отделните класове на местното училище — разбира се, с това допълнение, че почти всички те са включени в учебната програма.

Затова прирастът на читателите през последните години, макар и не много голям, е постоянно явление и говори за един стремеж интересът към книгата да стане по-масов.

Библиотеката е поверена на Петър Палчев. Работник с дългогодишен стаж (повече от 12 години), той умее да я поддържа добре. Прави добро впечатление подреждането на книжния фонд, макар че самото помещение вече е тясно и утре ще се окаже съвсем неподходящо да служи за тази цел. Един поглед върху набавяните периодични издания показва, че за село като Кайнарджа се получава почти всичко необходимо — 19 списания и 13 вестника.

Списъкът на организираните през годината културно-масови мероприятия е твърде обширен и ни информира за немалко на брой прояви.

Дотук като че ли всичко е наред. Закупуват се книги, обработват се, има читатели, има културно-масова работа. И няма място за критични бележки.

Но всъщност така ли е?

Ако повдигаме някои въпроси, ако анализираме някои страни от библиотечната работа, то е и по тази причина, че те са общо явление, че могат спокойно да се отнесат до много други библиотеки.

На първо място ще поставим въпроса за тематичното еднообразие в културно-масовата работа. Безспорно е, че се върши нещо полезно, отчита се. Но в тази насока се достига до граница, която трудно се преминава. Един пример: при всеобщ интерес през годината е обсъдена книгата на В. Христов „Записки по революционното движение в Добруджа“. От какво се поражда този всеобщ интерес. Преди всичко от самата организация на обсъждане то и затова защото е подбрана книга, която вълнува с проблемите си хората от нашия край. По канени са и са присъствували участници в добруджанското революционно движение. Без да обобщаваме, трябва да изтъкнем, че този метод на работа трябва да се налага все повече и повече — както в самия подбор на произведенията, така и в самата организация. Така шаблонът ще отстъпи на заден план, ще се постига желаният ефект от културно-масовата работа. За да се осъществи всичко това, се изисква по-голяма находчивост, по-голяма инициатива. Последните указания за съвместната работа на младежките организации и читалищата диктуват да се обърнем с лице към книгите на патриотична тематика, на тематика, свързана с острата идеологическа борба, която се води сега на широк фронт между силите на социализма и капитализма. Ето в този дух трябва да се търси преди всичко преустройството на работата с книгата, като не се забравят и вълнуващите теми на морала, бита. Иначе рискуваме да тъпчем в руслото на консерватизма и закостенелостта, да повтаряме до втръсване едни и същи теми.

Пропагандата, разгласата на книгата в кайнарджанската библиотека също крие слаби страни. Използуват се изпитани, но едновременно с това и традиционни форми, с които не се постига най-добър резултат. Необходимо е по-често и по-добре да се използува радиоуредбата, да се използуват препоръчителните списъци за новата литература. Като положителна страна може да се посочи витрината на най-добрите читатели сред учащите се.

Общо броят на читателите също не е голям. Преди всичко не задоволява работата с възрастния читател. Тя не бива да се изоставя, макар че е свързана с допълнителни трудности.

Дейността на библиотеката в Кайнарджа трябва да се адресира в по-конкретни цели. Нейната идейна, културна и възпитателна работа трябва да търси онези на соки, които са най-актуални, продиктувани от нуждите на времето.

Желяз ГЕОРГИЕВ,
методист при Окръжна библиотека.

Сава ХРИСТОВ,
от редакцията на в. „Силистренска трибуна“

С името на именития съветски журналист Михаил Колцов са свързани много страстно написани репортажи и очерци — един богат летопис на метежните дни на революцията, на която той безрезервно отдава младежката си енергия. Колцов, авторът на знаменития „Испански дневник“, възпитаникът на в. „Правда“, е оставил и две статии, свързани с името на Владимир Илич Ленин. Една та, написана в типичния за Колцов стил, преведохме за нашите читатели от съчиненията на автора.

ДВА ОБРАЗА

Десетилетия Партията вижда ше около Ленин два женски образа. На жена му и сестра му.

Отдалече, през проверките на границата, край очите на жандармите тайно, безшумно, скришом прониквала обемистите писма на Централния комитет. Запо веди, напомняния, предупреждения, одобрения.

Ленин пишеше, Надежда Константиновна изпращаше, препращаше.

Сред вълните от хора, зад просторите на заводските сводове, на площадите, по гарите, от кола та се носеше неспокойната, вълнуваща скороговорка на Ленин, а редом до него, незабележимо застанала сред хората, но не на повече от пет-шест крачки, винаги дежуреше изтритата, простичка шуйчица на Мария Илинична.

Женевският отшелник стана вожд на стотици милиони трудещи се, ръководител на една шеста от света. Неговите думи вече не се разчитат с химическо мастило, не се спотайват, зашити в дрехи, тях ги диктуват по радио то за целия свят, разлепват ги като заповеди, скрепени с мощността на четиримилионна армия. Но неговата жена, сестра му, не се отдалечаваха ни на крачка, само мащабите нараснаха, като в телескоп.

Надежда Константиновна учи Русия, безграмотната страна на работниците и селяните, да чете.

Мария Илинична учи работническата класа да пише. Тя подава на изпоцапаната пролетарска ръка перо:

— Пиши за себе си.

У нас толкова много хора тълкуваха, чесаха си езика с комунистическия бит, със семейството на работника и партиеца, изчисляваха след колко стотин години ще настъпи проектираният бит. Но, погледнете, комунистическият бит вече е сред нас! Семейство то на Ленин. Това е така изумително, както и самият Ленин, това е така просто, както и Ленин.

До края, до последния дъх на Ленин, Надежда Константиновна не преставаше да бъде комунистка и жена на комунист.

До последното пътуване към Кремълската стена Мария Илинична беше и не преставаше да бъде комунистка и сестра на комунист.

Ако болестта притихваше за по ловин ден, за ден, за два, Крупская вече беше на писмената маса, водеше бой с чудовищното руско невежество; на шейна, в студа, люлеейки се във вагончетата по Павелецкия път бързаше към „Правда“ Мария Илинична.

В тази звъняща в ушите неделя, когато смъртта вледени нашата кръв, в Горки, до леглото му, в Дома на Съветите, на Червения площад всеки вдигаше очи пред прямия поглед на жената, на сестрата и упрекваше себе си: „Мълчи. Търпи!“

На конгреса на Съветите, в препълнената зала на Болшой театър, когато стана тихо до пресъхване на гърлото, влезе Надежда Константиновна; тя каза най-неочаквано в тази минута най-простото и най-необходимото.

Думи на изключително голяма, изключително благородна скромност не само по отношение смъртта на Ленин, към самия него и неговата партия, но и към самата работническа класа. Думи за това, че ролята на работническата класа в историята не е да постигне спокойно живурка не, а да бъде борец за освобождението на всички угнетени по целия свят.

Над още свежия гроб на Ленин жена му — дори устните ѝ не потрепваха — призова да не се прославя безсмъртното с тръгателни, но шаблонни способи, както при всяко обикновено честване. Тя призова за обикновени, за делнични — но велики и реални — дела, за това, което би било така просто и изумително за комуниста Ленин, за нейния мъж.

Владимир Илич дойде при нас от бъдещето. През нашите глави той видя тази далечна страна на победилия и осъществен социализъм. Неговото семейство — жена му, сестра му — са също семейство на бъдещия комунистически свят.

Комунисти, другари, почитате ли, последователи на Ленин! Ако някога поискате да запълните своите уста с пошлости, с гола, благоговейна фраза, с безотговорност, с добродетелно лицемерие — помнете, помнете — вас ви гледат строгите очи на Ленинова жена, на сестра му. Гледат и зоват за дела.

1924 г.

ЕСЕН

1.

Дъх памиден, дъх от хълма
песенно ме пияни.
В равницата, с радост пълна,
въздухът сладни, сладни.

Бавно думите горчиви
от сърцето ми странят.
Над главата ми се вият
щъркели в прощален кръг.

С ятото им ще отлитнат
към далечните страни
дъхавите дни, в които
въздухът сладни, сладни...

2.

Бе лятото същински ад.
Отдъхнахме си, но сега пък
с едно предчувствие за хлад
денят ни става все по-кратък.

Приижда безсветулков мрак —
угасва лятото, изтлява.
И само малка топлинка
в сърцето ти се приютява.

Недей я пъди, запази
искрицата макар незрима.
Навярно тя ще те спаси
във бялата безкрайна зима.

Симеон МАНОЛОВ

Във всяка извивка на този дълбок плътен глас, във всеки сдържан жест и поглед живее една легенда. С магията на словото заслужилият артист Иван Чипев, гост на силистренци по време на тържествата за големия юбилей на града, успява да възкреси дребните народни предания.

ЗА ПО-ВИСОКИ УСПЕХИ

Неотдавна в основното училище „Васил Левски“ в село Главиница се проведе съвещание с всички учители от общината. За по-високи успехи в учебно-възпитателната работа се изградиха различни методически комисии, а също така и едно общо методическо обединение на учителите.

В приетия план се предвижда да се изнасят открити уроци, доклади, свързани с проблемността, патриотичното възпитание, принципите на емоционалност, логичност и др.

Работата в отделните методически комисии ще допринесе за разпространението на добрия педагогически опит.

Ахмед ДЕМИРОВ

ПО ПЪТЯ НА МАЙСТОРИТЕ НА СЛОВОТО

Когато се вдигна завесата при откриването на конкурса за художествено слово за пионери и комсомолци в Силистра по случай 1800-годишния юбилей на града, на сцената бяха застанали участниците в кръжока по художествено слово „Иван Вазов“ при политехническа гимназия „Климент Охридски“ с ръководител преподавателката по български език Елисавета Димитрова. Техните развълнувани гласове, вярното чувство в изпълнението, силата на словото им донесоха бурните аплодисменти на публиката, а впоследствие и специалната награда на журито. За един кръжок с едногодишна история това постижение е от особена важност.

Пътят на този кръжок е кратък, но пълен с интересни събития и прояви. Липсата на специална подготовка у ръководителката я кара особено внимателно и придирчиво да се готви за сбирките, да търси нови интересни материали и ръководства. Кръжочниците се занимават не само с гласовата и сценичната постановка на рецитацията, те преминават в този кръжок и един обширен и полезен курс по теория на литературата. Тук се разглеждат произведенията на наши автори, известни с типичен език и стил, изучава се пътят и наставленията на известни майстори на сценичното изкуство и художественото слово. Със своите обществени прояви, винаги висококудожествени продукции, кръжокът е обърнал внимание върху себе си. Днес той е търсен и желан гост на всички ученически тържества. А плановете за бъдещето са още по-широко перспективни. Запланувани са рецитали, излизания пред публиката, гостувания на сродни кръжоци. Може би ще бъде осъществена и по-тясна връзка с кръжока на младите литературни творци в гимназията, което от своя страна ще доведе до разнообразяване на програмите и на двата кръжока, ще бъде нов подтик по пътя на големите майстори.

В. ДИМИТРОВ

ОБЯВИ И СЪОБЩЕНИЯ

ДСП „СЕРДИКА“ – СИЛИСТРА

ТЪРСИ

начални отдел „Планово-икономически“ — 1 бр.

икономист-себестойчик 1 бр.

Заплата съгласно щатните таблици.

Справка: Личен състав

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ – РАЙОН СИЛИСТРА

ТЪРСИ СЧЕТОВОДИТЕЛ, който ще назначи след 1 ноември 1969 година.

Заплата съгласно щатната таблица.

Справка — счетоводството на предприятието.

ДСП „БУЛГАРПЛОД“ – СИЛИСТРА

ТЪРСИ 5 души до 35-годишна възраст, на които ще плати таксата за следване курс за огняри високо налягане, който се открива на 3. XI. 1969 год.

На завършилите курса се осигурява работа като огняри с договор най-малко за три години.

Справка: Личен състав. Телефон 22-96

спорт

За купата на Комсомола при МЗ „Стомана“

Вече трета година подред се провеждат състезания по туристическо ориентиране за учредената от заводската организация на ДКМС при МЗ „Стомана“ купа.

На 26 октомври, в неделя, в местността „Каракуз“ застанаха на старт 17 състезатели и състезателки от Завода за организационна техника, Строй-район, Окръжно управление на съобщенията, ОНС, ДТП и МЗ „Стомана“. Маршрутите — 11 км за мъже и 5 км за жени — бяха доста трудни, но това даде възможност да се види кои състезатели са по-добре подготвени.

От жените най-добро време постигнаха представителките на ДТП Гинка Бошнакова и Тодорка Ганчева, които изведоха и отбора си на първо място, с което спечелиха едната купа.

При мъжете се изявиха състезателите от Завода за организационна техника — на първите три места се класираха Георги Михайлов, Пенко Иванов и Никола Чорбаджийски.

Класиралите се на първите три места състезатели бяха наградени индивидуално. Състезанието премина в дух на благородно съревнование и при добра организация.

Иван ТОДОРОВ

Пунктови състезания по лека атлетика

В неделя в Дулово се състояха пунктови състезания по лека атлетика за пионери, пионерки, юноши и девойки — младша възраст. За отбелязване е явяването то на всички отбори, докато миналата година тези състезания бяха близо до провал. Сега масовостта доста затрудни организаторите. Домакините се бяха погрижили за съдийски апарат, секторите бяха очертани и се създаде атмосфера за гладко протичане на състезанията и отбелязване на добри постижения.

Наредбата предвиждаше първите шест състезатели в дисциплините да придобият право за окръжни състезания, а отборното класиране важеше за прегледа на спортната младост.

На откриването се строиха девет пълни отбора. Както и се очакваше, най-успешно се представиха състезателите от село Окорш. Те завоюваха три отборни победи — при пионерите, пионерките и юношите. Изненадващо първо място при девойките заеха лекоатлетките от Алфатар, умело ръководени от своите преподаватели.

В бяганията и скоковете се получиха по-слаби резултати поради недоброкачествеността на пистата. По-реални постижения се отбелязаха в хвърлянията.

Четири лекоатлети станаха победители в по две дисциплини. Пионерката Тодорка Христова от Чернолик се нареди на първо място в бягането на 600 м и скок на дължина, пионерът Кръстьо Иванов от Дулово — на висок скок и 800 м, на 100 и 200 м победи при девойките Бойка Йорданова от Окорш, две първи места завоюва и юношата Красимир Кадиров от Окорш — на 1 500 м и тласкане гюлле.

П. МАРИНОВ

ПЛАНОМЕРНА ФИЗКУЛТУРНА ДЕЙНОСТ

Бъдещите механизатори от ПССУ „Мичурин“ към ДЗС „Янко Забунов“ израстват и като добри спортисти. Особено се оживи физкултурната дейност в училището в тези слънчеви дни на есента. Учителят по физическо възпитание Недко Кръстев е направил план-график за спортните мероприятия, в които са залегнали състезания по лека атлетика, волейбол и футбол.

Вече се изиграха първите срещи по футбол между отделни курсове. Тези дни ще започнат и състезанията по лека атлетика и волейбол. За първенците училищното ръководство е определило награди.

Димитър СТЕФАНОВ

ПЪРВЕНСТВОТО НА ПИОНЕРСКИТЕ ОТБОРИ

Новото в тазгодишното първенство на окръжните „А“ и „Б“ футболни групи е задължителното представяне на пионерски отбори, които изиграват срещите си преди тези на мъжките отбори. Това решение на Окръжната футболна секция, получило пълна подкрепа от ОС на БСФС и отдел „Народна просвета“ при ОНС, е много целесъобразно с оглед подготовката на млади футболисти в скръга. Сега в кръговата система на първенството са обхванати 35 пионерски състава с над 700 състезатели. Не ще и съмнение, че от всеки отбор ще израснат поне по няколко талантливи футболисти. Тяхното развитие обаче трябва да се следи (и да се работи върху това) и след постъпването им в средните училища. Само така ще има положителни последици от работата с детско-юношеския футбол.

Как се представиха децата в изминалите десет кръга?

Мачовете на пионерските отбори са задължителни и дружество то, което не представя такъв отбор, губи служебно и в срещата на мъжките отбори. Но не това е само причината пионерското първенство да протича добре досега. Повечето от дружествата подеднаха сериозно на въпроса за подготовката на млади кадри, дял има и Окръжната съдийска колегия, която осигурява компетентни съдии за всяка среща.

Най-добре се представя досега отборът на село Сокол. Той е на трето място в класирането, но има по-малко изиграни срещи. Головата разлика на този отбор — 23:4 — говори за резултатно нападение и солидна отбрана. Водени от централния нападател Георги Фотинов, младите футболисти от Сокол играят модерен и нападателен футбол, с хубави подавания по флангове.

С най-добра голова разлика е временният водач Белица. Състезателите са дребни на ръст, но са с богат арсенал от технически сръчности, което прави играта им красива. Досега отборът има загуба само от силистренските състезатели.

Отлично е подготвен и отборът на Зафирово. Той единствен спечели среща „Доростол“ в Силистра и ако не беше загубил 3 точки (повече по организационни причини), сега можеше да огласява таблицата.

На четвърта позиция е отборът на „Доростол“, който значително подобри играта си под ръководството на треньора Кирил Желев и без съмнение ще играе централна роля в крайното класиране. Още повече, че силистренските деца изиграха срещите си със силните отбори и сега очакват развръзката от мачовете помежду им.

И от останалите състави има състезатели, които се открояват. При повече занимания те могат да послужат за спойка, но дружествата трябва да обърнат повече внимание на подготовката, защото на повече места тя е предоставена единствено на учителите по физическо възпитание. Грижи трябва да се проявяват и за здравето на децата. Нежелателно ще е, ако се допусне те да се разболеят, а времето вече се застуди. Отборите-домакини са длъжни да предоставят съблекални, няма да им струва много и ако осигурят топъл чай. Не бива да забравяме, че всяка среща децата очакват с голямо желание.

ВРЕМЕННО КЛАСИРАНЕ

1.	Белица	9	8	—	1	41:10	16
2.	Зафирово	10	7	1	2	41:15	15
3.	Сокол	8	7	1	—	23: 4	15
4.	Доростол	10	7	1	2	26:15	15
5.	Калипетр.	9	5	3	1	17: 2	13
6.	Искра	9	5	1	3	27:15	11
7.	Иширково	9	3	4	2	13:12	10
8.	Паисиево	9	4	1	4	21:13	9
9.	Дулово	9	4	1	4	21:19	9
10.	Айдемир	9	3	2	4	27:27	8
11.	Кайнарджа	9	3	2	4	17:23	8
12.	Чернолик	9	3	1	5	7:11	7
13.	Главиница	9	1	5	3	17:25	7
14.	Сребърна	9	3	—	6	16:30	6
15.	Ситово	9	2	1	6	11:31	5
16.	Добротица	9	1	2	6	8:28	4
17.	Попина	9	—	2	7	13:39	2
18.	Алфатар	8	1	—	7	4:31	2

Г. РАЙЧЕВ